ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ ОБЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 39 (1356) | Вторник, 2 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Вдъхновени дела за славния юбилей

В събота преди обед в Силистра се състоя окръжно съвещание на партийния, държавния, стопанския, профсъюзния и комсомолския актив за отчитане на обещанията през изтеклата година, дадени пред ЦК на Партията. На съвещанието присъстваха председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на Партията Никола Николов, Христофор Иванов, Йордан Георгиев и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечественият фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър

Др. Никола Николов чете доклада.

Чолаков, първият секретар на Градския комитет на Партията в Силистра Георги Кардашев, комсомолчетата.

Участниците в съвещанието почетоха с едноминутно мълчание паметта на трагично загиналия първи покорител на Космоса в света прославения съветски космонавт Юрий Гагарин. Съвещанието беше ръководено от др. Сава Шиваров.

Доклад за изпълнението на обещанията на трудещите се от окръга през миналата година прочете секретарят на Окръжния партиен комитет Никола Николов. Докладчикът подчерта, че благодарение на разгърналото се социалистическо съревнование в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция трудовите колективи от нашия окръг постигнаха значителни успехи.

Само промишлените предприятия произведоха надпланова продукция за 2 567 000 лева. Приетото обещание за произвеждане на допълнителна промишлена продукция с преизпълнение с 1 607 000 лева. Най-високи производствени резултати постигнаха ЗММ, ТПК „Добруджанка", ТПК „Метал", ДСП „Булгарплод", ДИП „Текстилни платна", промкомбинат „Камъшит" и др. Особено радват постиженията на предприятията, които работят по нозата система на ръководство на народното стопанство. Увеличен е и ръстът на производителността на труда. Прирастът на печалбата от промишлените предприятия бе увеличен в сравнение с 1966 година с 9,54 на сто.

Труженците от ТКЗС и ДЗС получиха в повече 7 365 000 лева обща продукция в сравнение с 1966 година. Кооперираните добиха за първи път най-висок среден добив от пшеницата. Увеличени са и доходите от животновъдството. Все повече кооперативни стопанства преминават животновъдните ферми във високодоходни.

След това членът на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов прочете обещанието на трудещите се от окръга в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Съвещанието прие и условията за воденето на съревнованието и награждаването на първенците. Окръгът ще води борба за изпълнение на петата петилетка в съкратени срокове.

Бяха обявени и първенците в социалистическото съревнование през 1967 година. Тях публикуваме отделно.

Накрая др. Сава Шиваров изрази увереността на всички присъствуващи, че трудещите се от нашия окръг ще преизпълнят дадените обещания в чест на славния юбилей на свободата и окръгът ще се нареди на едно от първите места в страната.

Част от участниците в съвещанието.

ОБЕЩАНИЕ

на трудещите се от промишлеността, строителството, транспорта, търговията и селското стопанство в Силистренски окръг за предсрочно изпълнение на петгодишния народностопански план в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България

Под ръководството на Централния комитет на Българската комунистическа партия, окръжната партийна организация, трудещите се от Силистренски окръг постигнаха големи трудови успехи в изпълнението на народностопанския план през 1967 година, превръщайки в дела решенията на Деветия пленум на ЦК на БКП.

Общата промишлена продукция нарасна с 16,1 на сто в сравнение с 1966 година. Произведена е надпланова продукция за 2 546 000 лева. В сравнение с предшествуващата година е постигната по-голяма печалба с 32,4 на сто. Постигнати са значителни успехи в строителството, транспорта и търговията.

Със своя самоотвержен труд нашите оператори от окръга преизпълниха предвидените по петгодишния план средни добиви на продуктивност на животновъдството.

Постигнатите успехи потвърждават правилността на икономическата политика, провеждана от Българската комунистическа партия след априлския пленум и особено след Осмия конгрес на Партията за укрепване на материално-техническата база на окръга, на неговата икономика. Те са потвърждение за големите творчески възможности на трудовите колективи.

Вдъхновени от постигнатите успехи, ръководейки се от значителните, поставени от Деветия конгрес на Партията за увеличаване ефективността и рентабилността на производството, за неговата интензификация, за повишаване производителността на труда, за решителен поврат в организацията на производството, труда и управлението в чест на 25-та годишнина на социалистическата революция в България,

обещаваме:

В ПРОМИШЛЕНОСТТА

До края на 1970 година да преизпълним предвидения растеж на производителността на труда с 21,2 пункта, като през 1968 година постигнем увеличение с 15,8 на сто спрямо 1967 година.

През 1970 година 52,2 на сто от прираста на промишлената продукция ще произведем за сметка на нарасналата производителност на труда.

Да преизпълним предвидената по петгодишния план печалба с 2 700 000 лева, а за 1968 година с 290 000 лева.

Предвидения обем за общата промишлена продукция да осигурим до 1 септември 1970 година и до края на годината да дадем надпланова продукция за 96 099 000 лева, общо за петилетката.

В СТРОИТЕЛСТВОТО

Да изпълним петгодишния план за строително-монтажните работи до края на първото полугодие на 1970 година и осигурим преизпълнение на предвидения за последната година ръст на производителността на труда с 24,1 пункта, като осъществим прираст със 72 на сто спрямо 1965 година.

През 1968 година да обезпечим прираст на строително-монтажните работи с 10,9 на сто и осигурим надпланово строителство за 94 000 лева.

В ТРАНСПОРТА

Плана за приходите да изпълним до 31 октомври 1970 година и увеличим производителността на труда с 42,5 процента спрямо 1965 година, а петилетния план за печалбата ще преизпълним с 10,8 на сто.

Да преизпълним през 1968 година плана за приходите с 62 000 лева, плана по производителността на труда с 2,2 на сто и осигурим допълнителна печалба в размер на 33 000 лева.

В ТЪРГОВИЯТА

Петгодишния план за стокооборота да изпълним до 30 септември 1970 година, като постигнем преизпълнение на плана за печалбата с 2 226 000 лева.

Да преизпълним плана по сто кооборота за 1968 година със 165 000 лева и дадем надплановa печалба в размер на 11 000 лева

На основа на поетите обещания, партийните, профсъюзните и комсомолските комитети и организации в предприятията ще разгърнат социалистическото съревнование и движението за комунистически труд.

Да извършим най-задълбочено комплексните изследвания и критичния анализ за подобряване състоянието на организацията на производството, труда и управлението.

Ще осъществим разгърнатата програма от мероприятия за повишаване качеството на промишлените изделия и довеждането им през 1970 година на световно равнище.

Във връзка с по-нататъшното подобряване на организацията в строителното производство да разширим и усъвършенстваме приложението на мрежовите графици на всички обекти още през тази година.

Да разширим и подобрим търговската мрежа и заведенията за обществено хранене. Да внедрим по-ефективни форми на работа и повишим културата на обслужването.

Приемаме задължението да изпълняваме ритмично и в срок договорните задължения и особено кооперираните доставки.

В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

До края на 1970 година ще преизпълним обема на общата продукция по съпоставими цени, предвидени в петилетката, с 26,2 на сто и ще дадем надпланова продукция за 88 265 000 лева.

Петилетния план в растениевъдството ще изпълним до края на 1969 година, а в животновъдството през първото тримесечие на 1970 година.

(Продължава на IV стр.)

Тържествено откриване на въздушната линия СИЛИСТРА — ВАРНА — СОФИЯ

ИЗПЪЛНЕНО Е ВАЖНО ПОРЪЧЕНИЕ НА ИЗБИРАТЕЛИТЕ ЧУДЕСНА ПРИДОБИВКА ЗА СИЛИСТРЕНЦИ

С КОЛИ, джипове, мотоциклети, пеш — кой с какво то може потегли в неделя сутринта към летището край стопанския двор на ТКЗС — Калипетрово. Събитието бе наистина голямо — откриваше се тържествено новата въздушна пътническа линия Силистра—Варна—София. А времето — като по Първи май. Към 10 часа хиляди хора от Силистра, Калипетрово и други места изпълниха площадката край летището. Закусваха с вкусни кебапчета търговските работници се бяха погрижили навреме), черпеха се с бира и лимонада като на голям празник.

Интересът към събитието е необикновен. Любопитството — безкрайно. Работниците от МВР едва успяват да предпазят хората от приземяващата се синьо-бяла „пчелка" на асфалтовата писта. Ето го нашия, силистренския самолет! Доняквде прилича на хеликоптер, само че перките му са две и са отпред. Децата не остават на мира родителите си — кога ще пътуват със самолета? След малко слънцето блесва и в кръглата на втора „пчелка", която също се приземява на летището. Хората я разглеждат с нов интерес, макар че е от същия тип самолети. Все пак има разлика — оцветена е с червено и бяло. Всички бързо се осведомяват, че това са нови видове съветски самолети, предназначени за така наречената свързваща авиация в пътническия въздушен транспорт.

Изведнъж маршовите песни по високоговорителите стихват, не свири и духовият оркестър при читалище „Доростол". Настъпва тържествен момент. На специално приготвената трибуна застават първият секретар на Окръжния комитет на Партията вельо максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, заместник-генералният директор на ДСО Българска гражданска авиация в София Тодор Генов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечественият фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на Градския комитет на БКП Никола Кардашев, общественици.

Тържественият митинг бе открит от другаря Георги Кардашев. След това поднесе приветствие другарят Вельо Максимов. Той изтъкна, че въздушната линия Силистра—София е отколешна мечта на силистренци. На много събрания, сесии и съвещания този въпрос е поставяван, такова беше и едно от поръченията на избирателите при последните избори. Благодарение на големите грижи, които полага Централният комитет на Партията и правителството, това поръчение е вече изпълнено. Силистренци се радват на една чудесна придобивка. Пътуването до София и обратно ще е вече въпрос на часове. Другарят Вельо Максимов изтъкна, че самолетите, с които ще летим, са съветско производство и това е още един израз на живото българо-съветска дружба. От името на Окръжния и градския комитети на Партията и Окръжния и Градския народни съвети той честити на трудещите се от Силистра и окръга новата самолетна линия.

Участниците в митинга бяха поздравени с новата придобивка и от другаря Тодор Генов. Той говори за заслугите жителите успешно на българската гражданска авиация. Самолети съветско производство с български трибагреник летят над Европа и Азия. Не е далеч времето, когато ще прекосяват и океаните. През втората половина на настоящата година ще започнат да летят по нашите въздушни линии и мощни товарни самолети, което е от голямо значение за търговията.

От трибуната официалните лица се отправиха към един от самолетите, където имаше тричетна лента, която двама от девойки в добруджански носии. Другарят Вельо Максимов честити на всички още веднъж въздушната линия Силистра—Варна—София и прерязва лентата, аплодирани радостно от присъствуващите. По стар народен обичай той взе едно менче, пълно с вода, и го изля пред самолета — да върви работата като по вода. След това ръководителите на окръга влязоха в самолета и той излетя с тях над Силистра.

През това време в красивата чакалня на летището вече се продаваха билети за любителите на въздушните разходки. През неделния ден много силистренци имаха възможност да изпитат това голямо удоволствие — от високо да видят как изглежда нашият окръжен център.

Вчера сутринта самолет АН-14, с пилот Драган Илиев и бордов механик Христо Андонов, направи първия редовен рейс за Варна. Отам своите пътника веднага имаха връзка с голямия самолет и пристигнаха за кратко време в София.

Димо ВАСИЛЕВ

1 — 7 АПРИЛ

СЕДМИЦА НА ГОРАТА

Трудно е да си представим живота без гори, народното стопанство без дървен материал. Родината без зелената украса. Затова всред народа се утвърди традицията да се чествува всяка година от 1 до 7 април Седмица на гората. През тези дни горските работници правят преглед на успехите и чертаят перспективите на бъдещето.

Сред голямата армия на горските работници и служители, достойно място заемат и трите горски стопанства на територията на нашия окръг. На тях са поверени грижите и експлоатацията на повече от 564 000 декара гори и горски площи. Върху 398 декара те произвеждат сега милиони различни видове дървесина за разсейдване.

Само през миналата година предвиденият общ обем на промишлената продукция от 1 778 000 лева бе преизпълнен с 882 000 лева. Преизпълнението е плод на получената значително повече дървесина. Общият и цепен дървен материал достигна 57 306 кубически метра, а това е с 1 356 кубически метра повече от предвиденото. Много повече са и дървата за горене.

С всяка изминала година расте степента на механизацията на производството. Много тежки машини С-100, трактори ДТ-54, „Българи", и моторни тримони заменихa кирките и брадвите, направиха труда на горските работници по-лек и по-приятен.

Заедно с механизацията на производството значително се подобриха и условията за работа и отдих. Много са сега горските хижи, столове, стопанства за производство на месо, мляко и други.

В отговор на постоянно растящите грижи колективите от горските стопанства с помощта на населението правят всичко възможно да се подобряват и разнообразяват нашите гори.

Факлоносци на техническия прогрес

Големи и отговорни задачи стоят пред работниците от машиностроението, химията и енергетиката в нашия окръг. И макар по-голямата част от предприятията на тези отрасли да са в начална стадий на развитие, перспективата с всеки ден става по-ясна. Осъществяването на техническия прогрес в тях устремно тласка напредъка на всички отрасли, на цялото на родно стопанство.

Окръжната отчетно-изборна конференция на профсъюза на работниците от машиностроението, химията и енергетиката, състояла се неотдавна в гр. Силистра, обсъди най-задълбочено задачите произтичащи от решенията на Деветия партиен конгрес.

В доклада за двегодишната дейност на организацията, изнесен от председателя на ОКПС — Добри Михайлов и в изказванията първият секретар на Окръжния комитет на Партията вельо максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, заместник-генералният директор на ДСО Българска гражданска авиация в София Тодор Генов, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, Христофор Иванов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечественият фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, първият секретар на Градския комитет на БКП Никола Кардашев, общественици.

Тържественият митинг бе открит от другаря Георги Кардашев. След това поднесе приветствие другарят Вельо Максимов. Той изтъкна, че въздушната линия Силистра—София е отколешна мечта на силистренци. На много събрания, сесии и съвещания този въпрос е поставяван, такова беше и едно от поръченията на избирателите при последните избори. Благодарение на големите грижи, които полага Централният комитет на Партията и правителството, това поръчение е вече изпълнено. Силистренци се радват на една чудесна придобивка. Пътуването до София и обратно ще е вече въпрос на часове. Другарят Вельо Максимов изтъкна, че самолетите, с които ще летим, са съветско производство и това е още един израз на живото българо-съветска дружба. От името на Окръжния и градския комитети на Партията и Окръжния и Градския народни съвети той честити на трудещите се от Силистра и окръга новата самолетна линия.

Участниците в митинга бяха поздравени с новата придобивка и от другаря Тодор Генов. Той говори за заслугите жителите успешно на българската гражданска авиация. Самолети съветско производство с български трибагреник летят над Европа и Азия. Не е далеч времето, когато ще прекосяват и океаните. През втората половина на настоящата година ще започнат да летят по нашите въздушни линии и мощни товарни самолети, което е от голямо значение за търговията.

От трибуната официалните лица се отправиха към един от самолетите, където имаше тричетна лента, която двама от девойки в добруджански носии. Другарят Вельо Максимов честити на всички още веднъж въздушната линия Силистра—Варна—София и прерязва лентата, аплодирани радостно от присъствуващите. По стар народен обичай той взе едно менче, пълно с вода, и го изля пред самолета — да върви работата като по вода. След това ръководителите на окръга влязоха в самолета и той излетя с тях над Силистра.

През това време в красивата чакалня на летището вече се продаваха билети за любителите на въздушните разходки. През неделния ден много силистренци имаха възможност да изпитат това голямо удоволствие — от високо да видят как изглежда нашият окръжен център.

Вчера сутринта самолет АН-14, с пилот Драган Илиев и бордов механик Христо Андонов, направи първия редовен рейс за Варна. Отам своите пътника веднага имаха връзка с голямия самолет и пристигнаха за кратко време в София.

Димо ВАСИЛЕВ

1 — 7 АПРИЛ

СЕДМИЦА НА ГОРАТА

Трудно е да си представим живота без гори, народното стопанство без дървен материал. Родината без зелената украса. Затова всред народа се утвърди традицията да се чествува всяка година от 1 до 7 април Седмица на гората. През тези дни горските работници правят преглед на успехите и чертаят перспективите на бъдещето.

Сред голямата армия на горските работници и служители, достойно място заемат и трите горски стопанства на територията на нашия окръг. На тях са поверени грижите и експлоатацията на повече от 564 000 декара гори и горски площи. Върху 398 декара те произвеждат сега милиони различни видове дървесина за разсейдване.

Само през миналата година предвиденият общ обем на промишлената продукция от 1 778 000 лева бе преизпълнен с 882 000 лева. Преизпълнението е плод на получената значително повече дървесина. Общият и цепен дървен материал достигна 57 306 кубически метра, а това е с 1 356 кубически метра повече от предвиденото. Много повече са и дървата за горене.

С всяка изминала година расте степента на механизацията на производството. Много тежки машини С-100, трактори ДТ-54, „Българи", и моторни тримони заменихa кирките и брадвите, направиха труда на горските работници по-лек и по-приятен.

Заедно с механизацията на производството значително се подобриха и условията за работа и отдих. Много са сега горските хижи, столове, стопанства за производство на месо, мляко и други.

В отговор на постоянно растящите грижи колективите от горските стопанства с помощта на населението правят всичко възможно да се подобряват и разнообразяват нашите гори.

Председателят на ОСПС — Мико Николов обърна внимание, че най-главната задача, за изпълнението на която трябва да се влагат всички сили, това е 44-то постановление. А представителят на ЦК на Профсъюза приветствува окръжната конференция и призова към още по-устремно разгръщане огъня на социалистическото съревнование в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Избран бе нов окръжен комитет на профсъюза, който избърза из своя състав бюро от 9 души с председател Добри Михайлов и секретар Коста Кирилов.

Игнат ДИМИТРОВ

Пред 25-годишнината на Девети септември

ПРИНОСЪТ НА КОМУНИСТИТЕ

Години наред свинефермата на ТКЗС в село Сокол беше изоставаща. Партийната организация в животновъдството много пъти обсъждаше този въпрос. И накрая реши, че там трябва да се изпратят комунисти. Така и стана.

Сега в свинефермата работят комунистите Иван Петков и Йордан Коцев — гледачи, и бригадирката на фермата Мара Рашкова. Животновъдът Йордан Коцев е с дългогодишна практика в животновъдството. Отначало работеше в краверната. После с партийно поръчение бе и птицевъд. Преди година и половина постъпи на работа в свинефермата по предложение на партийната организация. Той помага активно за подобряване на работата на партийната група във фермата. Пример е на целия колектив с всеотдайния си труд.

Тримата члена на групата обсъждат задълбочено всички въпроси, поставят ценни предложения. Всичко това те правят, за да помогнат на партийната организация и стопанство то. Със своите големи успехи комунистът-животновъдът Йордан Коцев е вдъхновяващ пример за останалите гледачи във фермата. И тримата са проникнати от чувството за лична и обществена отговорност. Двама та животновъди полагат големи грижи за свинете. Намаляват непрекъснато смъртността на жизотните.

Бригадирката Мара Рашкова също оправда доверието, което й бе гласувано. Във фермата тя довърши да работи по поръчение на Комсомола. Преди това беше зоотехник. Поради упоритата и дейност беше приета тук за член на Партията. Тя ръководи кръжока по свиневъдство. Колективът беше наградет през миналата година заради хубавите резултати.

Тримата комунисти ясно съзнават, че има какво още да се желае в работата им. Те се грижат покоят защо се бави механизирането на трудоемките процеси, защо не се подобряват условията на работа. При всеки повод поставят този въпрос пред партийната организация и стопанството. Със своите големи успехи комунистът Йордан Коцев е вдъхновяващ пример за останалите гледачи във фермата. И тримата са проникнати от чувството за лична и обществена отговорност. Двама та животновъди полагат големи грижи за свинете. Намаляват непрекъснато смъртността на жизотните.

Бригадирката Мара Рашкова също оправда доверието, което й бе гласувано. Във ферма та тя довърши да работи по поръчение на Комсомола. Преди това беше зоотехник. Поради упоритата и дейност беше приета тук за член на Партията. Тя ръководи кръжока по свиневъдство. Колективът беше наградет през миналата година заради хубавите резултати.

Тримата комунисти ясно съзнават, че има какво още да се желае в работата им. Те се грижат покоят защо се бави механизирането на трудоемките процеси, защо не се подобряват условията на работа. При всеки повод поставят този въпрос пред партийната организация и стопанството. Със своите големи успехи комунистът-животновъдът Йордан Коцев е вдъхновяващ пример за останалите гледачи във фермата. И тримата са проникнати от чувството за лична и обществена отговорност. Двама та животновъди полагат големи грижи за свинете. Намаляват непрекъснато смъртността на жизотните.

Бригадирката Мара Рашкова също оправда доверието, което й бе гласувано. Във ферма та тя довърши да работи по поръчение на Комсомола. Преди това беше зоотехник. Поради упоритата и дейност беше приета тук за член на Партията. Тя ръководи кръжока по свиневъдство. Колективът беше наградет през миналата година заради хубавите резултати.

Тримата комунисти ясно съзнават, че има какво още да се желае в работата им. Те се грижат покоят защо се бави механизирането на трудоемките процеси,

Добринка РАДЕВА

Интерес към чуждестранната литература

Книжарницата за чуждестранна литература „Максим Горки" в Силистра съществува от 1961 година. За този кратък период тя привлече много читатели на чужда литература, преди всичко съветска, като по този начин играе изключително важна роля.

Най-търсена засега е специалната литература: медицинска, учебно-помощна — особено свързаните по математика и физика. Управителката на книжарницата Иванка Пенчева поддържа тесен контакт с читателите, преди всичко чрез ежеседмичните бюлетини „Новые книги". В резултат на това все повече стават абонатите на специалните издания, на многотомните издания художествена литература, изобразително изкуство и др.

Няколко цифри красноречиво показват ръста, с който се развива книжарницата. През 1962 година са продадени книги за 11 534 лева, а за миналата година тази цифра вече е нараснала на 15 437 лева.

Иван ЖЕКОВ

НОВА ПРИДОБИВКА В БОРБАТА ЗА ЗДРАВЕ

В здравно отношение Силистренски окръг има тежко наследство от миналото — висока детска смъртност и висока заболяемост от туберкулоза.

Челен отряд в борбата с туберкулозата е тубдиспансерното отделение при Окръжна болница, а също така и туберкулозните легла в Дулово и Тутракан. Не е голям броят на знаещите работещите в тях здравни работници, но с висока съзнателност и творчески усилия за ранното откриване и навременно насочване болестта са постигнати добри резултати. Пред празника на здравния работник 7 април започва работа още едно мощно средство за откриване на „всъпата" — и именно флурографа.

Флурографът представлява подвижна модерно оборудвана рентгенова уредба, която работи с фотолента. В сравнение със стабилните рентгенови апарати в болниците, той има редица преимущества. Преди всичко флурограмите (рентгеновите снимки) запечатват и най-малките подробности в строежа и измененията на гръдния кош. Апаратът е значително по-икономичен. Той притежава извънредно голяма пропускателна способност —от 600 до 800 човека дневно (респективно 70-80 хиляди човека годишно). Докато за 1 година на рентгенов преглед на един апарат могат да бъдат подложени 8-10 хиляди човека. Подвижността е много важно качество на апарата. Благодарение на нея хората могат да се преглеждат в предприятията, училищата, в селата. Наред с това флурографът има още едно ценно качество — за снимка той облъчва пациента с рентгенови лъчи 16 пъти по-малко, отколкото при обикновена двекратна рентгеноскопия.

Към изброените достойнства на флурографа трябва да се прибавят и неговите възможности за откриване на други заболявания в гръдния кош — сърдечни изменения, силикоза, тумори на белия дроб.

Новосформираната флурографна група работи по календарен график за отделните предприятия и учреждения, както и за останалото население на град Силистра. След това с помощта на специално закупен за целта влекач ще посети и другите населени места в окръга.

За правилното протичане на работата на флурографа е необходимо да се извърши във всяко предприятие, учреждение или ТКЗС предварителна работа. Въпросът се свежда до тоя ното и пълно изготвяне на списъци в два екземпляра на хората, които ще бъдат прегледани, с точно обозначение на възрастта им. Необходимо е освен това да се назначи със заповед или разпореждане на административния ръководител лице, което да отговаря за пълнотата на потока хора. Флурографа, за точното спазване на часовия график за отделните цехове, бригади и звена. Ценна помощ при организирането на прегледите могат да окажат дружествата на БЧК и неговите санитарни фор мации.

Правилно организираната работа на флурографа ще даде възможност за две години да „се пресее" целият окръг, за да се изяви скритата заболеваемост от туберкулоза, да се открият сърдечни страдания, особено сред учащите се, и да се диагностицират още в най-ранен стадий.

Работатта на флурографната група е организирана така, че дава възможност още на самия обект да бъдат подложени на клинична и лабораторна обработка рентгенположителните лица, у които са открити някакви патологични сенки. Това спестява време и съдействува за най-бързото насочване на открите болни към съответните лечебни заведения.

Пускането в работа на флурографната рентгенова уредба е нова придобивка за здравеопазването в окръга и ново доказателство за грижите по ранното откриване на туберкулоза та, за ликвидирането й като разпространена болест.

д-р Вл. СТЕФАНОВ

Пред рождения ден на В. И. Ленин

ЛЕНИН И ДЕЦАТА

Вождът на Руската революция Владимир Илич Ленин придаше първостепенно значение на възпитанието на младото поколение. Дори няколко години преди революцията той казваше: „Ние вече поставяме основите на новата сграда, а нашите деца ще я достроят".

Скоро след установяването на съветската власт в Русия Ленин подписа важни решения, отнасящи се до възпитанието на децата. Едно от постановленията от 1918 година трябваше завинаги да ликвидира еснафските и детските смъртност.

„Вас, работнички, трудещи се гражданки — майки с отзивчи ви сърца — се казваше в това постановление — вас, смели строители на новия обществен живот, вас, идейни педагози, детски лекари, акушерки, всички вас, сега ви зове нова Русия да слеете вашия ум и чувства за посторяването на великата сграда на социалната защита на бъдещите поколения".

Особено тежко беше положението в страната през пролетта на 1919 година. В Украйна, Кавказ и на Изток имаше много зърнени храни, но Гражданската война беше отрязала тези производителни райони и централно-промишлените области гладуваха. И в тези тежки дни Ленин се грижеше за децата. През май той подписа декрет за безплатно хранене на децата до 14-годишна възраст, независимо от класовата принадлежност на родителите им. А през юни подписа постановление на Съвета на народните комисари, с което се разширява действието на този декрет и върху деца до 16 години.

През февруари 1919 година Съветът на народните комисари взе решение за създаване на специален съвет за защита на децата. Ставаше дума за орган, който да координира снабдяването на децата с хранителни продукти, дрехи, обувки и медикаменти. Решението гласеше, че революционната власт е длъжна „да запази през опасното преходно време подрастващото поколение". За тази цел Ленин подписа декрет за разширяване мрежата от детски столове и други пунктове за хранене. Той смята, че е необходимо да бъдат изравнени правата на превозните колонии с превозните най-важните военни материали.

През гладната 1919 година в Кремъл до Ленин се получава ха продоволствени пратки от войници и селяни. От тог пристигаха вагони с продоволствие. Често идваха пратки с надпис — „Личен за Ленин".

Но всички те, без да бъдат разпаковани, веднага се предаваха в болници и детски домове. Запазено е писмо на Ленин от 7 май 1920 година.

„Моля ви, предайте моята благодарност на 13-ти полк на червените комунари на Туркестанския фронт за изпратените макарони и брашно, които са предадени от мен на децата в град Москва".

Ленин придаваше голямо значение на училището. На 2 октомври 1920 година произнесе реч, в която предупреждаваше да не се пренебрегват цивилизацията и културата. Той подчертава, че културната революция изобщо не предполага разрушаване на старата култура и създаване върху нейните останки на нова, че културата е приемствена.

И когато Ленин каза, че задачата на младежта може да се изрази с една дума, присъстващите почти не се съмняваха, че това ще бъде думата „да победим", „да съкрушим", „да разгромим" или нещо подобно. Ленин каза друго:

— Задачата е да се учим.

В своята реч Ленин не призоваваше просто да се учим. Той уточняваше на какво и как трябва да се учим, за да изградим ново общество.

Клара Цеткин си спомня как Ленин й казал веднъж:

— Представете си, тези дни получих писмо от далечно селце. Около стотина деца от приют ми пишат...

Ленин взел от писалищната маса писмото и прочел:

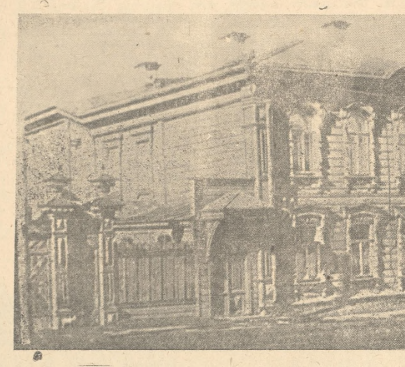
„Скъпи чичо Ленин, искаме да ти разкажем, че сме станали много добри. Учим се прилежно. Вече можем да четем и пишем добре, правим много хубави неща. Хубавичко се изживаме всяка сутрин и си миемъ ръцете, когато отиваме да ядем. Ние искаме да доставим удоволствие на нашия учител — той не ни обича, когато сме мръсни..."

Ленин се засмял.

— Ето виждате, мила Клара, ние постигаме успехи във всички области, серизони успехи; Ние се учим на културa, ние се миеи, и дори всеки ден. Вижте, у нас дори децата в селата участвуват в изграждането на Съветска Русия. И при тези условия трябва ли да се страхуваме, че няма да победим?

— И тук Ленин—си спомня Клара Цеткин — се засмя със своя весел смях, в който имаше толкова много доброта и увереност в победата.

Иван СЛОБОДЯНЮК
Агенция „Новости"

Къщата в Симбирск (Улянвск), в която са протекли детските и юношеските години на Ленин.

Тревожен сигнал

За 14 дни — 20 пожара

От 16 до 30 март на територията на окръга — възникнаха около 20 пожара. Само на 16 и 17 март в блатото край Нова Черна, използувано от промкомбинат „Камъшит" за добив на тръст, възникнаха три пожара. Материалните щети от тях не са малки — изгоряха около 3 000 снопа тръст за 5 720 лева. Двата пожара на 16 март са причинени от Димитър Радков, тракторист в ДЗС — Нова Черна, от Никола Карагенов — каруцар, и от Алекси Стефанов — прикачник, които без всякаква причи на запалват тръстиката в блатото и опожарят около 1 000 снопа. На следващия ден неизвестен човек запалва останалата тръст в блатото и опожаря на към 2 000 снопа. Но определена вина за тези пожари носи и ръководството на промкомбинат „Камъшит", което не е положило абсолютно никакви грижи за опазването на изсечената тръст.

В селата Нова Черна, Войново, Бистра, Нова Попина, Бабук, Колобър, Любен, Белица, Межден и др. са причинени пожари поради игра на децата с огън и явна небрежност от страна на родители и обществените организации. Детето Васил Тодоров Георгиев, което е на четири години, в резултат на игра с огъня е запалило жилището, което изгаря до основи. Същото са направили и децата Анка Мехмедова от Бистра, Йордanка Иванова от Нова Попина, Тодор Димитров от Бабук, кои то също са оставили родители те си без домове.

Но докато те са деца и не разбират съвсем огромната опасност от играта с огъня, как во да кажем за възрастните? Само преди няколко дни Велко Атанасов Кралев, началник-склад за горивни и смазочни материали, и Иван Костадинов Лечев, шофьор — и двама та от село Межден, предизвикват пожар в бензиновия склад и благодарение на бързата помощ на противопожарната охрана от Дулово е предотвратен експлозии на 30 тона бензин и нафта, които щеше да хвърли във въздуха всички сгради в стопанския двор, да унищожи добитъка и т. н. По жарът е причинен поради груба небрежност — при ваденето на бензин от цистерната те използували обикновен фенер за осветление.

Всичко това показва, че общинските народни съвети и управителните съвети на ТКЗС не вземат мерки за предотвратяването на пожарите през пролетта, независимо от това, че има специални документи, как вато е и последната заповед на ОНС от 18 март, с която са задължени да водят предварителна подготовка за предотвратяването на пожарите.

Недостатъчна и незадоволителна е работата на обществените организации, училището и семейството по запознаването на децата с противопожарна та охрана. Затова е необходимо час по-скоро да се организира борба срещу пожарите. В нея трябва да участвува цялата наша общественост, да се проведе широка разяснителна работа. Нека се преустановят щетите на народното стопанство и изгарянето на домовете и покъщнината на гражданите от окръга по невнимание и небрежност.

майор Найден НАИДЕНОВ

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

Жан-Франсуа Стейнер

В тази книга френският писател Жан-Франсуа Стейнер разкрива трагичния живот на попадналите във фашистския лагер на смъртта в Треблинка. През 1942—1943 година хитлеристите унищожиха в този лагер 700 хиляди евреи, между които бащата на автора на книгата. Откъсите от книгата поместваме във връзка с Международния ден на бившите политзатворници и концлагеристи и на съпротивата от фашизма — 11 април.

ПЪРВИЯТ ДЕН

Веднага след пристигането отделиха мъжете от жените и децата. Последните като безполезен материал, бяха разсъдлечени и изпратени под „душа" — в големите камери, където изпъляаха с отровен газ. Всичко минаваше благополучно. Нямаше инциденти.

За мъжете процедурата беше по-продължителна, тъй като на унтершурмфюрера от СС Макс Билас трябваха 200 човека, за да осигури непрекъсната работа на лагерната машина. Естествено необходимите му хора той можеше да отбере наслуки. Но не стори това, понеже искаше тези 200 човека да отговарят на определени условия: да притежават сила, жажда за живот, да бъдат здрави физически и накрая — да владеят някаква професия. За тази цел той избра четири теста (начин на изпитание).

Първото изпитание беше лесно — проверка на минималната подготовка. „Квалифицираните работници, крачка напред!" Повечето съобразиха, че квалифицираният работник ще има повече шансове за по-добри об мокни и че това ще бъде в негова полза. Понеже дипломи и свидетелства не трябваха, а мълчанието беше златно, останаха само онези, които бяха така сломени в гетото, че не изпитваха никакво желание. Тях отведоха в гробните камери, където техните жени и деца завършваха „приемането на душ".

Второто изпитание, целта на което беше да заблудят претендентите и отклонят ловците от тежката работа, се оказа много по-трудно. „Всички, които го ворят немски, още една крачка напред!" Практически всички можеха да потвърдят, че знаят немски, тъй като владеела идиш. Проницателните разгадха уловката; останалите направиха крачка напред в очакване да получат работа като преводачи. Грешка. Тях също отведоха на

Четиристотин човека пристъпиха към третото изпитание. Това беше проверка на психологическата и физическата здравина. Построиха ги в пет редици: а зад тях поставиха охрана, въоръжена с камшици и винтовки, които ни обкръжи. Макс Билас разясни своята идея.

„Евреи — каза той, — сега ще ви бия с камшици и прик лади. Този, който припадне, ще бъде разстрелян на място, останалите ще пощадим. Ако някой предпочита с това незабавно да свърши", той има на това право. Аз не одобрявам нечуваната жестокост и им разрешавам да напуснат строя. Щом прочета до десет, значи започваме".

Възцари дълбоко мълчание. Всеки изпитваше желание да напусне строя и се присъедини към своето семейство, за да свърши с всичко това веднъж завинаги, но никаква мистическа сила не им даваше да се мръднат от мястото си, сякаш вяше ги бе очаквал и продължават играта докрай.

Стремежът да останат живи се оказа толкова силен, че третото изпитание продължи повече от четири часа. Разстрела не нямаше. Хората умираха прави.

Последното изпитание продължи до вечерта. Оцелелите разделиха на две групи. Едната пренасяше труповете от газови те камери в рова, втората сортираше дрехите на загиналите на бойната открита площадка. Всичко това ставаше на бегом, дори без малки спирания. А те зи, които се бавеха или не носеха достатъчно много, ги биеха по лицето и по този начин сякаш белязваха дърво, което предстоеше да бъде отсечено. И последното беше приведено в изпълнение в краен на деня.

Вечерта настъпи, когато последният труп беше поставен в рова. Всеки от оцелелите получи нищица с топла вода, в кое то плаваха няколко парчета картофи. Повечето не можаха да ядат донесеното ядене. После ги запряха в бараката с пясъчния под. Треблинка прежи вя своя първи ден.

Група хора се събраха в къла на бараката и започнаха да четат вечерната молитва. Техните гласове досадно звучаха в тишината, сменяйки безумието на деня. Берлинер, бизнесмен от Буенос — Айрес, който пристигна във Варшава да види в края на войната своите родители, здрасти.

Последените към първите гласове се присъединяваха нови, всеки искаше да спомене членовете на своето семейство, които умряха в този ден. Огново се пробуди у тях болката и молитвата донесе някакво утешение. Хората отдавна не вярваха в бога, забравили какво нещо е молитвата, си спомниха за нахидата при погребението на мъртвеца.

На следващия ден ги събудиха преди разсъмване и с камшици ги изгониха от бараките. Хората със следи от уда ри по лицата, които предния ден избягнаха смъртта, незабавно изведоха.

Последните от останалите живи строиха пред неголямата полева кухня, когато се чу свирката на първия локомотив. В този ден беше отбрана още една група. И тя премина през всичките тези изпитания.

Така продължаваше с месеци. Много примитивна, тази система даваше на експертите от редени преимущества. Покрай това тя разкри недостатъците на лошите работници и създаде в заключение за включените в нянакъв род „комплекс на лицата", чрез който направо ги насочваше към гибелта, превръщаше всички в нечовешки образи.

За затворника имаше две възможности да избегне регистрацията. Първата изискваше да прояви усърдие и тогава той беше задължен да работи, не разрешавайки си ни секунда отдих. Обаче ако затворникът бъдеше уверен, че е взел достатъчно голям възрос с вещи на унищожените или достатъчно голям труп („умниците" се стараеха да избират телата на жените и децата, заради което бяха дамгосвани по лицата), той през цялото време се стремеше да прави това, което е сврък силите му. А в условията на безконечните побоища, недоспиванията, при недостатъчната, а нерядко и негодната за ядене храна, и постоянното пренапрежение обричаха на смърт.

Появяха се по такъв начин роби от съвършено нов тип. Те и съставляваха работническата група от двестата човека, които почти напълно се обновяваше всяка седмица.

Ръководството на лагера беше доволно от своите човешки материали. Подготовката на те тото, миналите изпитания на Макс Билас, преследващият страх да не получат белег (дам га) по лицето, превръщаше заг ворниците в безформено тесто. Един детайл на експертите се оказа значителен. Това беше неголям епизод, но епизод във висша степен показателен от тя хна следна точка.

Сцената беше кратка. Детето, което пристигна с една от групите, позна своя баща сред затворниците, претърсващи дрехите на убитите, и се хвърли върху него. По всичко изглеждане, че детето е хванато на една от улиците на Варшава и нямаше ни най-малката представа къде беше попадна ло. На неговото лице не цъфте ше удивление, а радост. Бащата изпусна върпоа с дрехите и взе сина си на ръце.

— Татко, — извика малчуганът и заспана до него, —аз зна ех, че ще те намеря. Когато ти се загуби, те се постараха да ме успокоят, мислейки, че нъма да те намеря. Но аз бягах по улиците и те търсех. Тогава те отново ме качиха на влака. Аз бях много гладен, но не се стра хувах. А сега аз те открих. Аз знаех, че ще те намеря".

Но бащата вече беше забеля зал приближаващия се полицай и се опита да спре сина си. „Да, да" — мъмкаше той.

Малчуганът повдигна глава и погледна бащи си. „Ти си пе чален — каза той, — както и другите хора във влака".

„Не, нищо. А ти си длъжен сега да отидеш и да вземеш душ заедно с останалите" — проговори бащата с тон, с който се постара да придаде убедителност.

„Но аз не искам отново да те оставя сам" — отговори синът.

„Иди, иди. Аз ще идвам при тебе през минута".

Бащата се изправи и погледна полицая. Животът прекрати след няколко секунди. Детето влезе в газовата камера. Бащата се наведе, все върпоа, изправи се, залюля се за секунда, а след това изведнъж се сгуши и на бегом се отдалечи.

Когато за тази сцена съобщиха на коменданта на лагера, тя му направи много голямо впечатление. „Жертва на Авра ама" — промърмори той.

(Следва)

КАКВО РАЗКРИ ИНВЕНТАРИЗАЦИЯТА И ПРЕОЦЕНКАТА НА ОСНОВНИТЕ ФОНДОВЕ

Съгласно разпореждането на Министерския съвет под номер 22 от 1965 година, до края на 1967 година трябваше да се извърши пълна държавна инвентаризация и преоценка на основните фондове. Сега вече можем да направим равносметка.

Резултатът от инвентаризацията бди основателна тревога, защото той разкри сериозни слабости в отчитането на основните средства в множество наши народни съвети, бюджетни учреждения и стопански предприятия. В същото време той е много поучителен, тъй като показа как не трябва да се работи от страна на отчетниците и на счетоводните работници въобще.

За отстраняване на констатираните слабости отдел „Финанси" към Окръжния народен съвет е дал не едно указание особено след 1966 година, но очевидно много отчетници не са счели за необходимо да съобразят своята работа с тези указания.

Установи се, че в болшинството народни съвети инвентаризацията на основните фондове не е направена през последните пет-шест години (Ст. село, Голеш, Паисиево и други). Те не са изпълнявали задълженията си по Наредбата за инвентаризациите.

В много народни съвети и стопански предприятия не е обзаведена книга по дадената от Министерството на финансите типова форма за даване на инвентарни номера на основните средства и последните нямат инвентарни номера (Алеково, Голеш, Ст. село, Паисиево, промкомбинатите „Електрометал", Тутракан, Дулово, Алфатар, Главиница, Комунални услуги и др.

Множество основни средства — дворни места на народни съвети, на училища и здравни служби, на предприятия и организации, не са отчитани като основни фондове. Това важи за всички народни съвети в окръга, СП „Комунални услуги" — Дулово и други.

В болшинството народни съвети основните средства, придобити от самооблагането, не са отразявани своевременно в имуществото на съветите. В резултат на това за някои обекти новата възстановителна стойност получи значително отклонение от старата възстановителна стойност за тези обекти.

Много културни домове в окръга, за построяването на които са вложени стотици хиляди лева народни средства, не са включени в имуществото нито на народните съвети, нито в имуществото на народните читалища. Огради на дворни места — училищни и общински — за значителни суми също не са отчитани като основни средства.

Преоценката на основните средства разкри непълнота в аналитичното отчитане на същите — липса на данни за пълна характеристика на основните средства — година на включване в експлоатация, марка, тип, мощности, габарити и други. Това създаде допълнителни затруднения в работата по преоценката.

В някои звена се установи, че предишните инвентаризации са провеждани неачествено — не чрез измерване на самите обекти, а по счетоводната картотека. В резултат на това редица години не са били обхванати невключени в имуществото на звената обекти. В Силистра в такова положение се намериха етнографският музей, правителствената хижа, в Дулово — авто-мото клубът към „Цомунални услуги" и др. В някои звена излязоха налице и отклонения: оборотни средства в ни вестиции.

В много стопански предприятия основните средства са били отчитани некомплектувани — т. е. поотделно, макар че двигателят и производствената машина представляват едно основно средство.

Установи се, че при предаване на основните средства — сгради в акт образец 26 — пълната стойност на сградите не се записва и счетоводните работници в такива случаи са били принуждавани сами да определят прилобиваната стойност на тези сгради.

Ясно е, че с този начин на работа не се създават условия за отразяване на фактическата стойност на новопостроените сгради и с него трябва да се ликвидира.

Изброените констатации показват, че в отчетността на основните средства бюджетните и стопанските звена в окръга ни не спазват нарочните наредби и инструкции, издадени от Министерството на финансите и от Окръжния народен съвет. За да не се повтарят и потретят изнесените констатации, на лага се главните счетоводителите на предприятията и счетоводителите на бюджетните учреждения да разучат въпросните наредби и инструкции и да запознаят счетоводните колективи с тях и да държат за тяхното стриктно изпълнение. Не паравят ли прелом в отчетната работа на основните средства, те трябва да бъдат сигурни, че с досегашната си работа по отчитането на основните средства повече не ще ва да продължава.

Йор. ПОПОВ

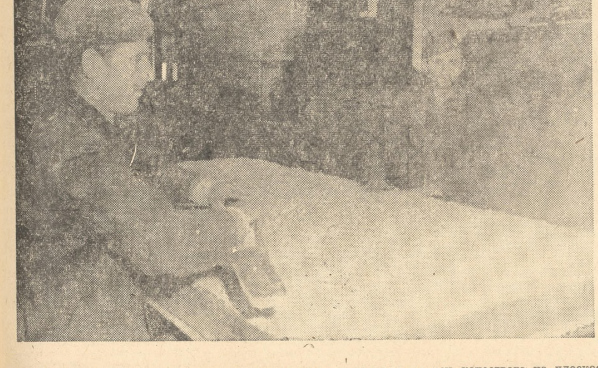
Алековци прилагат семейния акорд

Кооперативното стопанство в село Алеково загуби от отглеждането на тютюна през миналата година близо 50 000 лева. Основната причина за това са високите добиви. Работната ръка на кооператива не достигна за добиране на тютюневите листа — значителна част от тях така си останаха на полето. Освен това качеството на продукцията не е много добро. Вместо по 1,36 лева на килограм, както бяше предвидено по план, кооперативното стопанство я продаде на „Тютюнева промишленост" при средна изкупна цена осемдесет стотинки.

В село Бистра стопанинът Якуб Алишев отглежда тютюн на предоставената му земя за лично ползване. От декар той реализира доход 343 лева срещу 130 лева в стопанството — близо три пъти повече. Това се дължи на обстоятелството, че Якуб не е оставил нито лист неубран на стъблата, постигнал е и по-висок добив от площта. Ясно е, че материалната заинтересованост и грижите, които е положил той, са далеч по-големи.

Като изходи от тези факти, управителният съвет на кооперативното стопанство взе решение да приложи тази година в отглеждането на тютюна семейния акорд. На ръководителите и специалистите е известно, че така по-трудно може да се приложи механизация или нискоквалифицирана работна ръка. Това не е метод на бъдещето в селскостопанското производство. На сегашния етап обаче е най-добрият начин кооперативното стопанство да не реализира загуба от тази култура. Преди всичко ще се използва трудът и на онзи членове на семействата, които не са включени в звената. Ще бъде направено и разпределението на площта в стопанството, за да получат и сега добри резултати. Ето агилната кампания им донесе успех. От 220-те овце получиха над 280 агнета. Много животни близнаха. Двамата овчари са доволни и се надяват, че резултатите от миналата година. Месечната им заплата от около 190 лева е достоен израз на ежедневните грижи, които Сали и Юнуз полагат за стадото. Сали и Юнуз — двамата верни другари, двамата грижливи стопани.

Недю НЕДЕВ

От равномерното разстилане по цялата каса на пъздера зависи качеството на плоскостите и тяхната равномерна дебелина. Това правило добре знаят работниците Георги Илиев и Васил Димитров от цеха за плоскости в ДИП „Текстилни влакна". И те ежедневно го изпълняват, като прекъсляват трудовите норми и следят за добро качество на продукцията.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Преди да излязат в полето

През последните години кооператорите от бригадата в с. Светослав натрупаха богат опит в производството на тютюн. Още през февруари те започнаха подготовката на лехите за производство на тютюнев разсад. Под ръководството на агронома Илия Марков те засяват тютюневите лехи, които ще заемат един декар и осемстотин квадратни метра площ. За тях ще се грижат хората от групата на Георги Костадинов. Желанието на тютюнопроизводителите е да получат навреме закален разсад, за да могат в началото на м. май да започнат засаждането на предвидените 120 декара тютюн.

Георги МАРИНОВ

ОПИТНИ ОВЧАРИ

МАРТЕНСКОТО слънце се беше скрило зад сиви облаци и студът режеше лицата. Той ни съпътствуваше до местност та „Корията", където е разположена Дуловската овцеферма. Предварително знаех от зоотехника Мустафа Максудов, че най-добрите овчари в стопанството за миналата година са двамата другари Сали Муртазов и Юнуз Хюсеинов.

Ето ни при овчарите. Сали и Юнуз току-що са зареждали яслите със силаж от люцерна. Животните с охота поемат сочната храна. Ще имаме възможност да се запознаем с успехи те на двамата овцевъди.

Сали Муртазов е едър рус мъж, на около 40 години. Той разказва с готовност за успехи те:

— Миналата година ни бяха зачислени 225 овце. По план трябваше да добием 210 агнета, а получихме 245. Вместо 14 тона мляко надоихме от овце те 17,5 тона. Най-големи бяха успехите ни при настрига. Тряб ваше да получим 1 200 кг вълна, а настригахме 1 320 кг.

Тези успехи на двамата овчари не са случайни. Те са резултат на грижите им за голямото стадо. Сали Муртазов е родом от село Брадвари и от малък е свикнал с овчарството. Затова когато през 1965 година постъпи в кооперативното стопанство, стана овчар. Две години ходи подир стадото, а след това го привлече говедовъдството, но от 1962 година отново пое любимия овчарски занаят.

Юнуз е по-млад от Сали, но и неговият опит не е малък. Вече 12 години той трупа знание и умение. Отначало се грижел за шилета, а по-късно му поверили и възрастни животни. Двамата овчари работят дружно и се грижат еднакво за голямото стадо. Почистват, зареждат хранилките. Освен силаж дават на овцете царевичан и сухо сено. Избуи ли тревата, ще изведат стадото на паша в местността „Кладенците". Ще използуват всяка възможна паша в стопанството, за да получат и сега добри резултати. Ето агилната кампания им донесе успех. От 220-те овце получиха над 280 агнета. Много животни близнаха. Двамата овчари са доволни и се надяват, че резултатите от миналата година. Месечната им заплата от около 190 лева е достоен израз на ежедневните грижи, които Сали и Юнуз полагат за стадото. Сали и Юнуз — двамата верни другари, двамата грижливи стопани.

Недю НЕДЕВ

Новости ★ техника ★ новости

ШИРОКО ПРИЛОЖЕНИЕ НА ЕНЗИМИТЕ

Източногерманският институт за ферментация и напитки след дълги проучвания е излязъл с изложение за широкото приложение на ензимни препарати в хранителната промишленост. Един брой нови ензими са били вече развити в института. Някои от тях са намерили приложение при производството на мляко, заместващи ефективни вещества, които в миналото са били внасини от западните страни. Големи спестявания на чуждата валута са били постигнати от въвеждането на новите ензимни препарати в източногерманските пивоварни фабрики.

ДОБИВАНЕТО НА БЕЛТЪЧИНИ ОТ ПЕТРОЛ

В изследователския институт за химическата промишленост в София, след двегодишни изследвания са получили белтъчини от суров петрол. Тези белтъчини и витаминни концентрати са особено богати на амино киселини. Те съдържат 11 киселини, между които и лизин. Имат широк обсег от витамините B1, B2, B6, B12, PP и т. н.

Научните работници са получили този концентрат от суров петрол, получен от петролните находища край село Долни Дъбник, който съдържа 23-25 на сто от нормалните парафини (два пъти повече от суровия петрол, използуван досега другаде за производството на белтъчини).

В близко бъдеще България ще започне производството на белтъчини от суров петрол на промишлена база. Получените белтъчини ще бъдат използувани не само за храна на добитъка, но и също за храна на човека в концентрирана форма. Ще се произвеждат във формата на таблетки, които ще се прибавят към сготвена храна.

НАЙ-МОЩНИЯТ В СВЕТА

В Новочеркаск — СССР, е създаден нов двуцилиндров тежкотоварен електрически локомотив марка 80—К—110. Той има 8 двигателя със 7 867 конски сили. Това е най-голямата мощност, достигната в световното производство на такива локомотиви. Машината е снабдена със силициеви полупроводникови токови изправители, които са няколко пъти по-леки от обичайните. Така тегло то и значително се намалява.

ВИСОКОЕФЕКТИВНА ТОРОМЕЛАЧКА

Държавното предприятие за селскостопански машини „Барт" в ГДР е създало нова високопроизводителна торомелачка с мощност 30 тона на час. Обслужва се от един човек. Всички работни процеси, включително и подаването на необработения тор, са механизирани. Под държа се лесно, а допълнително смазване е необходимо само при основен ремонт.

МАГНЕТОФОН — ЛИЛИПУТ

Започна масовото производство на най-малкия съветски магнетофон, наречен „Десна". Размерите му са 22 на 12 на 6,3 см, а теглото му, заедно с източниците за захранване — 1,8 кг. „Десна" се захранва от 6 елемента с общо напрежение 6 волта, които осигуряват лесетсчасова непрекъсната работа. При домашни условия „Десна" може да се включи и в нормалната мрежа. Ширината на лентата е 3,8 мм, а времетраенето на записа от една касета — 45 минути.

ВОДАТА Е ПО-СИЛНА ОТ ДИАМАНТА

В Австралия е изработен нов хидравличен апарат за експлоатиране на руди. При опити с него се оказало, че водната струя на апарата има пробивна мощ на дълбочина до 35 см в секунда, която превъзхожда тази на обичайните апарати, действуващи с диамантени перфоратори. Новата технология е не само по-бърза и ефикасна, но и по-рентабилна.

КУЛАТА В ПИЗА — ПОД ЕЛЕКТРОННО НАБЛЮДЕНИЕ

На цял свят е известна наведената кула в Пиза — Италия, която, въпреки че не стои вертикално, не пада. Напоследък опасността от срутване е станала по-голяма. След продължителна и обстойна експертиза било установено, че най-много е застрашен върхът на кулата, в който се намира камбанария та. За да се предотврати евентуално срутване, в най-горната част са били вградени прецизни уреди и инструменти, които регистрират отклонения до милионна част от сантиметъра.

ПОСЛАНИЕ ОТ 200 СВЕТЛИННИ ГОДИНИ

Според агенция Ройтер астрономите от обсерваторията Мулар в Кеймбридж са доловили пулсиращи радиосигнали от Космоса. Техният характер дава основание да се смята, че те биха могли да бъдат съобщения от някаква друга цивилизация, която се опитва да влезе в контакт със Земята. Предполага се, че техният източник е на около 200 светлинни години от нас; сигналите се повтарят на всеки 1.337 секунди и се долавят само с ултрачувствителна апаратура. Учените от астрономическата обсерватория в Кеймбридж са ги доловили случайно през ноември м. г. и ги нарекли МЗЧ (Малки зелени човеци). Като изходят от характера на тези сигнали, учените предполагат, че техният изходен пункт се намира някъде в Млечния път.

Радиоастрономът проф. Мартин Тайл заяви пред представителя на Ройтер: „Забележителност в случая е редовността на импулсите. Това са първите сигнали от такъв характер, от крити досега. „Западозрените" обикновено се изразяват в продължителен звук. Това ни кара да заключаваме, че не е изключена възможността заловените сега периодични импулси да се изпращат от човешки същества".

Той добави обаче, че неотдавна в Космоса са били открити и други подобни „пулсатори". Те са три на брой и разклащат теорията на „Зелените човеци".

ХОРА СРЕД ГОРИТЕ

И тази година работническият колектив при Дуловското горско стопанство успешно изпълнява производствения план по дърводобива. Макар и при тежки условия за работа, за мнозина предприятия са добити над 450 куб. м минни подпори, за строителството над 500 куб. м обли греди. Особен това за дървообработващите заводи и за нуждите на ТКЗС са добити над 1 000 куб. м. С това изпълнението на плана за трите сечието достигна 90 на сто преди средата на март.

Добра е разстановката на работниците по обектите Върбино, Водно, Коджа орман, Зарица, Падина и Заград. Работата върви организирано. Досега добитата строителна дървесина не е получила рекламации. Особено добре работят бригадите във Върбино с бригадир Димитър Георгиев, от Заград с ръководител Петър Тодоров, в Падина с ръководител Иван Бабаяшев. В помощ на секаческите бригади са и прикрепените към тях волски обози, които своевременно извозват готовата строителна дървесина до временните складове.

За бързото транспортиране на дървата особено добре работят механизаторите и шофьорите при стопанството Добри Жеков, Хайредин Шакиров, Христо Николов, Иван Христов и Иван Вълев.

Ръководството на стопанството следи отблизо работата на отделните бригади и на механизаторите, като ги подпомага своевременно в изпълнението на задачите. Разгорялото се социалистическо съревнование спомага още повече за изпълнението и преизпълнението на плана по дърводобива.

Постигнатите успехи си добър старт към по-нататъшното изпълнение на целогодишния план и на дадените обещания в началото на годината.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Нашата консултация по запитване на кооператори

Другарят ШУКРИ ФЕРАДОВ от с. Вокил, Силистренско, зададе следния въпрос относно земята за лично ползуване:

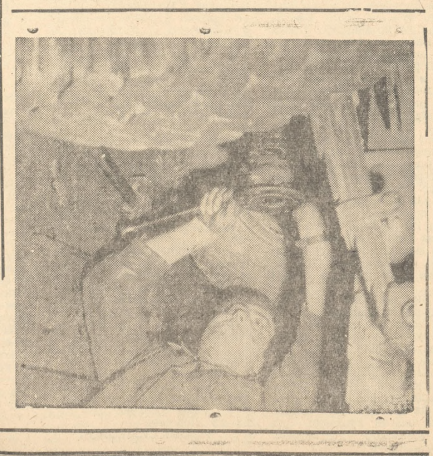
Живея в двора на баща си, но съм си закупил отделно дворно място от около 1 400 кв. м площ, в което ще живея за в бъдеще. Редно ли е да ми се счита 800 кв. м от това дворно място за лично ползуване.

ОТГОВОР:

Другарю Ферадов, съгласно чл. 53 от Устава на ТКЗС, на всяко домакинство се предоставя земя за лично ползуване в размер на 5 декара, в които влизат и дворните места, като не се счита земята под жилищните и стопанските постройки. Или като измерите площта под жилищните и стопански постройки и я сладнете от целия парцел, останалата се счита за лично ползуване.

Докато Вие представлявате едно домакинство със своя бъща, цялата площ от закупения нов парцел без земята под жилищните и стопански постройки) ще се счита като предоставена на вашето домакинство земя за лично ползуване и следва да се прибави към тази от стария двор. Така че правилно е да ви се считат 800 кв. м от новия двор като земя за лично под зуване.

М. МАРИНОВ
икономист в ОКС

Не е лека шофьорската съдба, не всякога се търсят удобства за отстраняване повредите. Нашият обектив е заснел един от трудните моменти за ремонт на автомобил от автомонтьора Недю Жечков от ДАП — Силистра. Този автомонтьор извършва всякога срочен и качествен ремонт.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ОБЕЩАНИЕ

(Продължение от I стр.)

През 1968 година ще произведем обща продукция в повече от 1967 година за 14 226 000 лева, с което осигуряваме ръст от 15,2 на сто.

Да получим през 1968 година средно от декар по 400 килограма пшеница, 400 килограма ечемик, 160 килограма фасул, 270 килограма слънчоглед и 450 килограма царевица.

През 1968 година да получим среден млеконадой от фуражна крава по 3 200 литра, среден настриг от овца по 4 600 килограма, от носачка по 180 яйца, а през 1970 година съответно по 3 600 литра мляко, 5,400 килограма вълна и над 200 яйца.

До края на 1969 година ще изпълним предвидения по пет-летката обем на чистата продукция, като до края на тая същата достигне 39 710 000 лева, а през 1970 година спрямо 1965 година ще осигурим ръст 14,9 на сто.

През 1968 година ще произведем за 10 017 000 лв. чиста продукция повече от 1967 година, с което се осигурява ръст 18,7 на сто.

През петилетката ще увеличим производителността на труда с 83 на сто, а през 1968 година тя ще нарастне спрямо 1965 година с 44 на сто.

На основата на приложението на научната организация на производството, труда и управлението ще разширим приложението на комплексната механизация, така че още през 1969 година тя да обхване 51 на сто от обработваемата земя с тенденция през 1969 година да нарастне на 70 на сто и през 1970 година на 75 на сто.

С активната помощ на научните институти ще внедряваме все повече концентрацията и специализацията, ще разработим и приложим прогресивната технология за отглеждане на селскостопанските култури и животни, чрез което до края на 1969 година да превърнем животновъдството във всички ТКЗС и ДЗС в рентабилен отрасъл.

За успешното решение на тези задачи ще проведем следните мероприятия:

По-широко ще използваме постиженията на науката, техниката и челния опит от страната и света.

Ще изградим на по-високо равнище организацията на производството и управлението на основата на комплексното изследване и критичния анализ.

Пламъка на социалистическото съревнование и движението за комунистически труд между производствените колективи за преизпълнение на петилетката ще разгаряме още по-силно.

Ще създадем добри условия за работа на всички кооператори и ще полагаме непрестанни грижи за повишаване на техническата квалификация чрез провеждане на постоянни школи и курсове, обмяна на опит с челните стопанства в окръга и страната. Широко ще използваме моралните и материални стимули за получаване на високи производствени резултати.

Ще издигнем на още по-високо ниво партийно-политическата и партийно-организационната работа за мобилизиране на силите на партийните организации и всички трудещи се, за преизпълнение на петилетката.

Уверени в силите и възможностите на окръжната партийна организация, на трудовите колективи, ще вложим всичките си сили, знания и опит за достойно посрещане на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Радостна бе инициативата на живущите по улиците „Г. Димитров" и „Хр. Ботев" в Силистра, а също така и по някои други улици, да почистят и прекопаят зелените площи пред своите домове. А децата почистиха камъните от розите, прекопаха дръвчетата. Може би това пролетно обновление ще видим по всички улици на града.

Хубавее паркът край Дунава

В чест на 1 300-годишнината от обявяването на Силистра за град паркът край Дунава отсети ще бъде променен. Зелените площи ще бъдат прекопани и затревени, а също така и заградени с бордюри. Паркът ще бъде обогатен и с нови архитектурни съоръжения, скулптури.

Под ръководството на служба „Паркове и градини", съвместно с ГК на Комсомола, бяха организирани бригади с участието на комсомолските дружества при всички предприятия, училища и учреждения. Първи излязоха учениците от Техникум по дървообработване и Икономическия техникум, като прекопаха определените им парцели. Последваха ги комсомолците от Механотехникума, училище „Макаренко", служителите от Транспред.

За вложения труд комсомолците заслужават похвала. Хубаво е всички младежи да вземат участие в разхубавяването на Дунавския парк.

Милка ДАЧЕВА

ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА БКП
ПЪРВИ СЕКРЕТАР: В. МАКСИМОВ
ОКРЪЖНО РЪКОВОДСТВО НА БЗНС
ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛ. ЧОЛАКОВ
ОКРЪЖЕН НАРОДЕН СЪВЕТ
ПРЕДСЕДАТЕЛ: С. ШИВАРОВ
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА ОТЕЧ. ФРОНТ
ПРЕДСЕДАТЕЛ: Б. МИХНЕВ

ОКРЪЖЕН СЪВЕТ НА ПРОФСЪЮЗИТЕ
ПРЕДСЕДАТЕЛ: М. НИКОЛОВ
ОКРЪЖЕН КОМИТЕТ НА ДКМС
ПЪРВИ СЕКРЕТАР: А. КИРОВ
ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛ: А. СТОЯНОВ
ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИТЕ СЪЮЗИ:
ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ж. КУШЕВ

СИЛИСТРА Е ВЪЗРОДЕНА

Силистра е останал в моето съзнание с очарованието на своята древна история, преизпълнена с много романтика и героизъм. Такава я зная от моето детство, когато, приседнал до скута на дядо ми Душко, слушах за предълтите на Златна Добруджа, за нейните неизвестни красоти и съкровища и особено за нейното най-фрагментно богатство — сръчните, честни и трудолюбиви граждани, следователно на чутните Аспарухови българи. Дядо ми и моят баща са живели доста години по Одеса и Тулча, прекосявали са нашата земя и са отзели най-хубавото, останало като наследство от вековете. Може би и затова дълбоко в кръвта ми е заседнала непоправената обич към тая обетована земя на Добротича и Балика, на юначния Караджа и незнайни били.

В годините на варварска робия, за които не искам да си спомням, ние знаехме тоя прабългарски край от Онегъла като светилище на българския дух, чиито искри продължаваха да светят с нерва симия пламък на жаждата за свобода, която не можеше да угаси режимът на денационализаторите. И ето в годините на двигане на граничната барнера, за да се за черкне завинаги една жестока неправда, над скъпоценната бащина земя изгря слънце. То стопли и моята душа, за да бъда между първите, които влязоха в свободната прародина. Аз влязох в Силистра като българин и летописец, за да отразя една частица от всенародната радост.

И в тоя дълъг низ от години аз бях честит да гостувам на нея колко пъти а древния Дръстър, чиято годишнина предстои да чест вуваме. Доростол или Дръстър, днешният Силистра ме потрясва. Не, това не е Силистра от 1940 година. Изгреените нощни слънца придаваха друго обаяние, широките булеварди и улици преобразяваха моите представи за стария град, новите и спретнати сгради одяха съвършено нов облик на града. Възродена, с новият окръжен град Силистра, различен и красив повече от всякога, без да е загубил от предишната си романтика която привлича като магия и затрогва всяко българско сърце.

И аз се влюбих още повече в този град на древността, в който съвременната архитектура е оста вила свои отпечатък, без да е по грубила неговия чар, неговия дъх, дошел от миналото.

Силистра живее и расте. Силистра се развива и расте като кре пост на мира и страж на българщината. Той остава преден пост на нашата култура, визитна картичка на нашата социалистическа родина. Дано бъдещето му бъде по-чисто и по-светло и разреши всички въпроси, които очакват неговото развитие.

Атанас ДУЛЕВСКИ,
писател

Окръжни първенци в съревнованието за 1967 година

В ПРОМИШЛЕНОСТТА:

1. Завод „Хром" — получава паричка награда и преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и на Окръжния съвет на профсъюзните „Предприятие—окръжен първенец".

В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО:

1. По изпълнението на общите задачи:
На първо място се класира ТКЗС — НОВА ЧЕРНА, на второ—ТКЗС — АЙДЕМИР и на трето — ТКЗС—ДУЛОВО.
2. По говедовъдството:
Първенец е ТКЗС — ДУЛОВО.
3. По овцевъдството:
Първенец е ТКЗС—СТЕФАН КАРАДЖА.
4. По птицевъдството:
Първенец е ТКЗС — СМИЛЕЦ.
5. По свиневъдството:
а) по угояването на свините на първо място е ТКЗС — КАЛИПЕТРОВО.
б) по производството на малки прасета на първо място е ТКЗС — ОКОРШ.
в) По угояването и производството на малки прасета първенец е ТКЗС—ЗАФИРОВО.
6. В растениевъдството:
По производство на пшеница на първо място се класира ТКЗС—НОВА ЧЕРНА, на второ-ТКЗС— СТЕФАН КАРАДЖА и на трето ТКЗС—КАЛИПЕТРОВО.
Първенците се награждават с парични награди.

Редове от писмата

ДУЛОВО. Преди две години СПУ „Георги Кирков" се включи в Пети републикански преглед на училищата. Средношколците работиха неуморно. И сега резултатите са налице. Учителщето е на първо място в окръга по всички показатели на прегледа. В него се учат над две стотни около 600 възпитаници и трудолюбиви младежи и девойки.

За достойното представяне в прегледа бяха положени немалко усилия. Навсякъде се чувстваше здравата ръка на комсомолското ръководство.

За добрата работа училището е наградено с 200 лева и ще представя окръга с по-на татъшното си участие в прегледа.

Сега, в края на втория учебен срок, училището — „малка гости. Ще приключе комисия за проверка на постигнатото. Вече кипи трескава подготовка. Оконават се градините, правят се основно почистване на класните стаи.

Вярваме, че резултатите от проверката ще бъдат радостни.

Марко МАРКОВ

СИЛИСТРА. По указание на отдел „Народна просвета" при ОНС в училищата се организират математически школи. Целта им е да обогатяват и задълбочават знанията и способностите на учениците по математика.

Две такива школи, обединяващи младите математици от VIII клас, започнаха работа и в уще „Кирил и Методий".

С най-изявена наклонност към математиката са Стоян Валентинов, Станимир Станев и др.

Математическите школи са една положителна форма за работа с учениците, които имат предпочитание към математиката.

Гергана ГЕОРГИЕВА

СРЕБЪРНА. На 23 този месец в училището на Сребърна бе проведена интересна методическа сбирка, на която присъствуваха начални учители от Сребърна, Инирково и Смилец.

Доклад на тема „Психологически проучвания за развиване на наблюдателността и възприемането при учебния процес" изнесе др. Нешка Димитрова.

Изнесените уроци от учителите Руска Николова и Никола Стоков потвърдиха правилността на редица постъпки от доклада.

Изказалите се учители изразиха задоволството си от урока.

Без съмнение, полезата от проведената методическа сбирка ще бъде твърде голяма за всеки начален учител.

В. КАЛИНОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

3:2, НО СЛЕД МНОГО МЪКИ

Твърде много емоции предложи на зрителите неделната футболна среща със „Светкавица" (Търговище). И те не се дължаха само на петте гола, а може би по-скоро на движението на резултата, на самия развой на този рядко оспорван мач, който дълго време ни държа в неизвестност относно крайния победител. На два пъти силистренци повеждаха — 1:0 и 2:1, и на два пъти позволиха на гостите да изравнят — 1:1 и 2:2. Едва третият гол се оказа решителен за крайния резултат — 3:2, и така жадувана и необходима победа за „Доростол".

Да, труден, много труден противник се оказаха гостите от Търговище. Бързи, овинри, те не се отчайваха след от белязаните голове, а настойчиво, настървено отвръщаха на удара с удар, на гола с гол и до последната минута се бориха достойно. Хареса ни голяма та маневреност на целия отбор, добро владеене на топката, точността и бързината, с които изграждаха контраатаките си.

Макар и победители, домакините изнесоха най-слабата си игра на свой терен през пролетта. Тромави и лошо вратливи, придвижването им на терена ставаше много тежко. Липсваше основното оръжие във футбола — бързината и точният пас. Не се чувстваше лекота в изграждането на нападенията, всичко се вършеше с изразходване на много сили, но без нужния ефект, без изненади за противника. Прекалено много се задържаше топката, мнозина се увличаха в единоборства. Основната слабост в нападението беше подхранването му с високи топки, които ставаха лесна плячка на високите защитници на „Светкавица". Липсваше точният, изпреварващ на чисто поле пас. Единствен, който импонираше противника със своята бързина, устрем и неугасваща енергия, бе Густинов. Неуморим и боек, той бе навсякъде, пробиваше, подаваше, стреляше, отбеляза два гола и доказа най-вече на самия себе си, че може да вкарва голове. Да се надяваме, че вчерашното му постижение няма да бъде последно.

Но ако все пак, въпреки слабостите си, нападението успя да реализира три гола, то нищо хубаво не можем да кажем за отбраната. Тя бе под всякаква критика. Допуснаха два евтини гола и сама създаде възможност да й бъдат отбелязани още толкова. При всяка акция на противника в нея се явяваха опасни празнини. Липсваше взаимното подсигуряване. На вратата Стойчев бе слаб и носи определена вина за головете. При първия не за сече топката, а при втория реагира късно. Вълов и Янков бяха лесно надигравани. Младенов излезе с номер 3 на фланговата и тяхната не можахме да разберем къде играе. Каталиев бе неузнаваемо слаб и въпреки усилията на Пашов и Георгиев, средата на терена остана в чуждо владение.

Нарочно се спряме толкова много на слабостите на „Доростол" в този мач, защото не ще ли отстраним, може да донесат горчиви разочарования.

Началото на срещата бе успешно за домакините. Те притиснаха гостите в тяхната половина и ги принудиха да се защитават отчаяно. Дори защитниците на „Доростол" опитваха стрелба. Така в 12-та минута Янков посрещна една отбита топка и Николов (Св. — 1) със сетни усилия отклони. В 16-та минута от наказателен удар Каталиев изпрати топката пред вратата, тя бе отклонена от защитник в краката на Пашов, последва мигновен остър писък удар и 1:0 за „Доростол".

След гола настъпи рязко понижение в играта на силистренци и наказанието не закъсня. Търговищенци се активизираха и в 30-та минута, използувайки последователно трески в защитата на домакините, изравниха. Но радостта им бе още кратка. Густинов се преобори успешно с отбраната и след двойно подаване с Добрев, стреля неспасяемо — 2:1. В края на полувремето гостите едва не изравниха. На два пъти Янков със сетни сили изби топката от краката на Стоев (Св. — 7) в ъглови удари.

Второто полувреме само засили впечатлението ни от разпокъсаната и нестройна игра на „Доростол". Ето и някои от по-острите моменти:

46-та минута — Каталиев изпълнява фалцово ъглов удар и вратарят избива в нов корнер.

59-та минута—Андреев (Св. 11) получава топката около ъгъла на наказателното поле и стреля силно по земята. Стойчев реагира със закъснение и топката минава под плонжа му—2:2.

74-та минута — Пашов се озовава в чиста позиция, но вместо да стреля подава и положението е ликвидирано.

75-та минута — Добрев проби да аут-линията, връща пред вратата, Густинов овлада я и бележи победния гол — 3:2 за „Доростол".

Йордан СИМЕОНОВ

Футболът война ли е?

Започна футболното първенство за пролетния полусезон, за почна и футболната война в окръга. Казвам война, защото в някои срещи се играе така, че те завършват почти винаги с няколко тежко контузени състезатели.

Ето какво се случи по време на футболната среща между отборите на село Искра и „Червена звезда" — Дулово. Срещата се проведаше в село Искра и трябваше да започне в 10 часа сутринта. И двата отбора се явиха в определеното време, но нямаше съдия и трябваше да се чака повече от час, за да дойдат назначените от Силистра съдии, които бяха деня дежурен съдия. Срещата започна в 11,20 часа, съдействието бяха изявени и гладни след малката сутрешна закуска.

Футболистите от село Искра не един път са злоупотребявали с фактора домакинство и не една среща на техен терен за дисквалифицирани състезатели от играта, че и от производството. Този път те също останаха верни на себе си и гонейки с всички средства победата, играеха много грубо, като неприсъщата фаулираха съдията Гущерова, а футболистите на Дулово, бидейки на срещата вместо да предупреди сериозно грубияните и да вземе мерки против грубата игра на домакините, се задоволи само с маркиране на нарушенията. Това съвсем разбъзва ръцете на футболистите на Искра и резултатните не футболните отбори от хора, които опошляват футбола като спорт и помрачават радостта на зрителите. Тези хора не са много — те са единици, но те дават лъжлива насока на цялата игра, разстройват я и пречат на развитието на футбола изобщо в окръга.

Окръжната секция по футбол и дисциплинарната комисия към нея трябва да вземат много по-строги мерки към подобни хулиганщини по нашите терени и дори ако трябва, да лишават от състезателни права такива футболисти. Не е тайна, че в Искра по традиция се играе грубо, че по същия начин се играе още на няколко места в окръга, а е имало и случаи, когато са малтретирани съдии, щом не са свирели в угода на домакините. Напълно съм убеден, че едни значително по-сериозни мерки към грубите прояви въобще по футболните терени ще повишат качеството на играта и спортното майсторство на състезателите. Защото последните от грубостите, освен изваждането за известно време на състезател от мачовете или от производството, понякога могат да бъдат и много по-тежки и да оставят следи за цял живот.

Реджеб ХАСАНОВ

Шахматен турнир в Дулово

Неотдавна приключи градското първенство по шах за мъже, в което участвуваха шест отбора от работническите и учрежденски колективи в град Дулово.

След изиграването на всички партии на първо място с равен брой точки се класираха отборите на МВР и на масовите организации. По предварително обявения регламент на първенството между двата отбора се проведоха допълнителни две срещи с разменено гостуване. Отборът на МВР се оказа по-добре подготвен и спечели срещите с общ резултат 8:0. По този начин отборът спечели за втори път титлата градски първенец за 1968 година и купата на вестник „Дуловска искра". На второ място застана отборът на масовите организации, а на трето — отборът на Промкомбинат — Дулово.

Нейко НЕЙКОВ

О Б Я В А

ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

Има вакантни места за 6 души работници—вадачи на отливки в леярния си цех.

Постъпване на работа веднага.

Справки и подробности в служба „Личен състав".

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

О Б Я В А

ТПК „РЕПУБЛИКА" — гр. РУСЕ
ул. „Сакар планина" № 1а,

Има вакантни места за:

1. ФОРМОВЧИЦИ III до V-ти разряд.
2. ТЕНЕКЕДЖИИ I до VI-ти разряд.

Може и младежи, които ще бъдат обучени в кратък срок. На кандидатите се осигурява временно жителство.

О Б Я В А

БТР по оргтехника — гр. Силистра

търси

Икономисти — с висше образование — 2
Началник склад — 1
Преводачи (английски, френски) — 2
Конструктори и технолози — 5
Патентен инженер — 1
Заплащане — по новите щатни таблици.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

О Б Я В А

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ—гр. СИЛИСТРА

ОБЯВЯВА,

че има вакантни длъжности за финансови ревизори за ревизиране на:

ТКЗС — 3 броя
потребителни кооперации — 1 брой

Заплата по щатна таблица № 5. През време на командировка дневните се заплащат с 20 на сто увеличение.
Справка: телефон 23-55 — Личен състав.

Кръжок по химия

В СПУ „Йордан Йовков" в гр. Тутракан са изградени кръжоци по отделните учебни предмети. Добра дейност развиват кръжоците по химия при деветте класове, в които участвуват двадесет ученика. Кръжочниците се запознават с живота и научните открития на световно известни учени—химици като М. С. Кюри, Д. И. Менделеев и др. Провеждат лабораторни упражнения, наскоро пред тях беше прочетен доклад за строежа на атома. Уреден бе кът в час от V задочна средношколска конференция по химия. Изградени бяха агитабла, стенвестници. Сумата от проведения годишен полуден ще се използува за обзавеждане на кабинета по химия.

Кръжочниците по химия си кореспондират с кръжочници от СССР.

Сред най-добрите кръжочници са: Магдалена Михайлова и Владимир Всеволодов от IX „в" клас и др.

Веселин ИЛИЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 40 (1357) | Четвъртък, 4 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Високи отличия

Президиумът на Народното събрание е издал указ за награждаване с „Народен орден на труда" — златен другарите инж. Д. Д. Димитров — началник на горско-технически участък в Силистра, и Й. Й. Иванов — горски надзирател при горското стопанство — Силистра, за постигнати високи и трайни успехи в лесокултурното дело, стопанисването и опазването на горите.

Ленински дни

На 22 април се навършват 98 години от рождението на гениалния мислител, вожда и учителя на човечеството, корифея на революционната наука Владимир Илич Ленин. Във връзка с това ОК на ДКМС и Окръжният съвет за изкуство и култура организират през месец април ЛЕНИНСКИ ДНИ с участието на всички младежи от града и окръга.

Подготовката и провеждането на Ленинските дни в зависимост от живота и дейността на на Ленин ще преминат през три етапа. В първия етап комсомолците ще се запознаят с детството, юношеските години и началоо на революционната дейност на Владимир Илич. Във втория етап ще се разгледа делото на великия пролетарски вожд като основател на КПСС и ръководител на победата на Великата октомврийска революция. В третия етап от Ленинските дни ще се разгледа значението на Ленин като основател на първата в света социалистическа държава и новият пран за построяване на социализма и комунизма.

Провеждането на Ленинските дни ще се съпроводи с организирането на изложби в различни места на окръга, ще бъдат уредени викторини, като например „Ленини за културната революция", „Ленин за комунистическото възпитание на младежта", ще се организират литературни четения, рецитали, радиопредавания, викторини, филми за живота и дейността на великия теоретик и вожд на пролетарската революция, ще бъдат разпространени грамофонни плочи с негови речи.

НА СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА

Наближава една забележителна дата — 25-годишнината на социалистическата революция в България. Девети септември е най-светлият ден в историята на българския народ. Взел съдбините на страната в свои ръце, народът стана творец, уверено изграждащ своя щастлив живот. Традиция е вече този велик празник да се посреща с голям творчески ентусиазъм, с нови трудови успехи.

През 1969 година се навършва четвърт век от първия ден на свободата. За достойното посрещане на този славен юбилей трудещите се вече казаха своята дума. Пловдивчани и толбухинци поеха инициативата за предсрочно изпълнение на петия петгодишен народностопански план. Тази инициатива намери широк прием сред работниците и кооператорите в цялата страна. Тя стана основно съдържание и на обещанията на трудовите колективи от нашия окръг.

В миналия брой на в. „Силистренска трибуна" бе публикувано Обещание на трудещите се от промишлеността, строителството, транспорта, търговията и селското стопанство в Силистренски окръг за предсрочно изпълнение на петгодишния народностопански план в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Показателите, поставени в него, поставят много отговорни задачи. Предвижда се планът по обем в промишлеността да бъде изпълнен до 1 септември 1970 година, в транспорта — до 31 октомври, в търговията до 30 септември, а в строителството до края на първото полугодие на 1970 г. За селското стопанство тези срокове са още по-кратки. Петилетният план за растениевъдството трябва да се изпълни до края на 1969 година, а за животновъдството през първото тримесечие на 1970 година. Чувствителен е процентът, определящ темпа на ръста на производителността на труда и другите качествени показатели в тези отрасли. В обещанието са предвидени и мероприятия за успешното изпълнение на поставените задачи. Определени са и показателите, по които ще се води съревнованието, и наградите, които ще получат първенците.

Патриотичната инициатива за предсрочно изпълнение на петгодишния народностопански план съчетава работата в чест на юбилея с изпълнението на основните задачи, поставени от Деветия конгрес на БКП в областта на икономическото ни развитие и повишаване жизненото равнище на народа. Периодът от година и половина, през който ще се води съревнованието, е достатъчен, за да получат пълна изява творческите възможности на ръководителите, на колективите и на отделните производственици. До голяма степен резултатите ще зависят от разяснителната, възпитателната и културно-масовата работа на партийните и другите обществено-политически организации.

Обещанията са приети! Зададените са поставени. Много организации имат и перспективни планове за политическите и културно-масовите прояви в чест на юбилея. Повече от всеки друг път сега са излишни стихийността и формализмът в агитационната работа, които често съпътствуват посрещането на големите празници. Нужно е да се използуват умело всички форми и средства за масово-политическа работа, за да може всеки колектив, всяка бригада, цех или звено, всеки работник и кооператор да знаят какъв ще бъде техният дял във всенародното движение, посветено на светлата годишнина. Със средствата на наглядната агитация — диаграми, схеми, таблици, да се онагледят основните показатели от обещанията на колективите. Още от сега трябва да се определи чрез какви форми и средства ще се дава гласност на резултатите от съревнованието. Това е особено необходимо, защото вече не изпълнението на плана по обем, както беше досега, е основният показател за излъчване на първенците. Главното сега е високата рентабилност на производството. Отчитането на работата по този показател изисква задълбочен анализ на всяка цифра, всеобхватно познаване на факторите за развитие на икономиката на отделното предприятие и стопанство, пътищата за повишаване производителността на труда, за снижаване себестойността на продукцията. Тези въпроси трябва да бъдат в центъра на масово-политическата работа за изпълнение на обещанията.

За трудещите се от нашия окръг поводът за съревнование за предсрочно изпълнение на петгодишния народностопански план е двоен. Освен 25-годишнината на социалистическата революция в България през 1969 година се навършват 1 800 години от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Резултатите от изпълнението на плана за първите три месеца на тази година обаче говорят, че не всички предприятия и стопанства стартират както трябва. Това налага още отсега да се направят необходимите изводи, за да не се наложи после щурмуване. Където е необходимо, още веднъж да се прегледат плановете за политическите и масовите инициативи, да се допълнят те с нови мероприятия, предвиждащи по-голяма дълбочина и перспектива, системна последователност при изпълнението на задачите.

Трудещите се от Силистренски окръг винаги с чест са изпълнявали своите обещания. Няма съмнение, че и сега те ще дадат своя дял за достойното посрещане на славния юбилей.

Подготовката на овощните градини сега е една от главните задачи за хората от лозаро-овощарската бригада на Недялко Стоянов от ТКЗС с. Сряда мир.

На снимката: Кооператорките Гина Крумова и Руска Йорданова извършват резитба на клоните в градината с праскови дървета.

ЧЕРНОЗЕМЪТ ЗОВЕ

ФОТОРЕПОРТАЖ

(Сн. 1)

(Сн. 2)

ВИЖДАТЕ ли как природата се буди? Как южнякът съоличава кафявите кожухчета на пъпките и мило докосва младите листенца? Усещате ли дъха на черномема, говящ и властен?

Земята... Тя отново е помамила при себе си срацимирските стопани да я разрохкат и наторят, да засеят в браздите ѝ семената на едно ново изобилие. И нищо, че понякога трябва да се борят с капризите на времето. Нищо, че лицата им се посипват с прах и десниците натежават от умора. Нищо! Срацимирци вече са засели 300 дка овес, 250 дка фий, грах за зърно 600 дка, 850 дка фуражна смеска, 360 декара кръмно цвекло, 520 декара слънчоглед и др. И само това ли? Цялата 22 000 дка площ, определена за пролетниците, е дискувана. Разрушени са капилярите на горния почвен пласт и влагата, живителната влага е запазена. Та за семената е нужна влага да кълнят, да развият коренчета, да разбутат пръстта с първите си листенца.

В общия устрем на бригадите вплитат своите усилия и кооператорите от с. Българка. Изравнена и наторена е земята им. Чисти и качествени са семената. Набързо до седото трактористът на Марин Господинов гони далече тишината. Свършат ли семената в коша на редосеялката, механизаторът заковава на място машината. Атанас Дечев, Вичо Димитров и Пеню Николов понасят тежките чували. В силните ръце на бай Вичо пълният чувал бързо олеква. (сн. 1). Атанас заема отново мястото си на култиватора. Сеячите проверяват проводите на ботушите и Марин отново включва беларуса (сн. 2). След агрегата остават влажни следи. Рохката пръст покрива семената. Вангел Балушев се привежда над браздите. Проверява дълбочината, на която са легнали семената (сн. 3). Спокойна усмивка ляга върху загорялото лице на главния агроном. Доволен е младият мъж. Такова качество на сеитба рядко се постига. Но какво не правят хората! Трудолюбивите, усърдни стопани от срацимирския кооператив...

(Сн. 3)

ТЕКСТ: Ст. СТАНЕВА

СНИМКИ: Ст. ТОДОРОВ

Пред паметника на малките герои

Пионерите от трети клас в с. Алфатар, заедно с актива на дружината, решиха да посетят паметника на седемте деца от с. Ястребино, зверски убити от фашистите. Рано сутринта на 30 март т. г. препълненият с пионери алфатарски автобус потегли за гр. Търговище. След продължително пътуване, изпълнено с пионерски и възрожденски песни, ние пристигнахме в Ястребино.

Посетихме родната къща на Стойне Калайджийски, която е обявена за музей. Отправихме се към паметника на геройски загиналите Ценка, Цветанка, Стойне и др. Поднесохме венец. Изслушахме разказ за техния живот от участник в антифашисткото движение.

Пред паметника изнесохме подходяща програма. Пренощувахме в гр. Търговище, а на другия ден се отправихме към Шумен. Имахме щастието да видим Мадарския конник и развалините на престолна Плиска. Всички се върнахме много доволни от екскурзията.

Даниела ХРИСТОВА

Разсад в парниците

Тази година кооператорите от смесената бригада в с. Долно Ряхово решиха да произведат навреме и закален тютюнев разсад.

Добрата предварителна подготовка позволи на опитния градинар Борис Браделов още на 4 март т. г. да започне сеитбата на тютюневите семена в предварително подготвените парници. За кратко време бяха засети 1 400 квадратни метра. По вина на бригадното ръководство обаче, последните парници не бяха покрити с рогозки—поради липса на такива—и с това се забави развитието на тютюневия разсад. В закритите парници тютюнът се развива добре.

Под ръководството на звеноводите Хюсеин Хасанов и Мехмед Мемишев отделно се подготвят студени лехи. Досега са засети 1 200 кв. метра. С тютюневия разсад, който бригадата ще получи през тази година, ще засади 300 декара площ.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

През Месеца на трайните насаждения

В продължение на 20 дни кооператорките и кооператорите от двете лозарски бригади на ТКЗС — Тутракан облагородяваха посадъчен материал. Те работиха съзнателно и качествено. Бригадирите Васил Станев и Зорка Костова са най-доволни от работата на Петър Порумбачанов, Борис Плаковски и Иванка Куманова.

Най-много лозови пръчки облагородиха кооператорите от звеното на Петър Порумбачанов — 75 590 броя, следвани от звеното на Борис Плаковски — 54 200 и Иванка Куманова — 52 300 броя. Общо осемте звена подготвиха 380 000 лозови пръчки вместо планираните 350 000.

Подготвеният материал е от сортовете „Ризлинг", „Тамянка" и „Болгар". Преди няколко дни звената на Петър Порумбачанов, Борис Плаковски и Иванка Куманова заредиха първите стратификални стаи. Отоплянето в тях е възложено на опитни кооператори, които следят и поддържат постоянна температура. В първите дни тя е до 32 градуса, а в останалите десетина дни се движи между 25 и 28 градуса. След това стратифицираният материал ще бъде изнесен и засаден в определеното вкоренилище, за да се превърне до есента в първокласен посадъчен материал.

Живко ТРУШЕВ

За по-висока квалификация

Институтът по животновъдство в гр. Шумен оказва близка помощ на кооперативните стопанства от окръга при внедряването на научните постижения и челния опит, подпомага ги с високопродуктивни разплодни животни и др.

От 3 април 1968 година в Института ще се проведе тридневен курс по свиневъдство с участието на 27 души заведущи ферми от кооперативните стопанства на окръга.

Курсът ще се проведе по специално изготвена програма. Лектори ще бъдат научните работници от Института. Предвиждат се и практически занятия с курсистите. Ще бъдат прожектирани и специални късометражни филми.

Георги КОТЕВ

С емблемата на ЗММ — Силистра през океана за Америка

До неотдавна на американския континент бяха известни произведения от нашия окръг само на промкомбинат „Камъшит". Произведения като чанти и други сувенири. Завчера от двора на ЗММ—Силистра бе отправена първата партида хидравлични ножовки ХН—25М за Куба.

На територията на завода от рано утро пристигаха една след друга 6 мощни тежкотоварни коли с надпис: „ТЕКСИМ — БЪЛГАРИЯ". В техните каросерии бяха натоварени добре опаковани хидравлични ножовки. Във Варна те ще бъдат натоварени на морски плавателен съд, откъдето ще поемат през моретата и океани за република Куба.

При вида на мощните машини, поемащи плода на упоритя труд на работници и специалисти, сред колектива на завода настъпи оживление. Заговори чувството на национална гордост. Макар че експортираното на продукцията на този млад заводски колектив да не бе новост, то за далечния континент те отправяха машини за първи път. През миналата година бяха експортирани за чужбина стотици хидравлични ножовки ХН-25М, ала пратките бяха предимно за Европа, Близкия Изток и Югоизточна Азия. Тази година в списъка за експорта влезе и държава от четвърти континент — Куба.

Успехът на младия колектив на Завода за металорежещи машини радва всички ни. Трябва да отбележим, че в предюбилейното съревнование миналата година, провеждано в чест на Октомврийската революция, тук завоюваха юбилейно знаме на Министерството на машиностроението и ЦК на профсъюза на работниците от машиностроението, химията и енергетиката.

Стремежът за по-добри и по-високи успехи се поддържа от колектива и през настоящата година. Във връзка с 44-то постановление на МС и ЦК на БКП за повишение ефективността на производствената дейност административното и техническото ръководство прегледа своите възможности и като направи строг разчет, установи, че предвиденият производствен план по обем за годината е недостатъчен. По инициатива на ръководството, с оглед пълната заангажираност на специалисти и работници бе издействуван допълнителен план от 200 000 лева за годината. Съответно за първото тримесечие предвиденият по-рано план от 380 000 лева бе увеличен на 406 000 лева.

Стругари, шлосери, шлайфисти и др. специалисти подкрепиха инициативата за ускорено разширение на производствените мощности и към 31 март бе отчетена продукция за 453 000 лева, като увеличеният план за първото тримесечие бе преизпълнен с около 12 процента. С такъв процент е преизпълнена и програмата за производителността на труда. Договорираните поръчки за стрелата и за износ са изпълнени навреме. Експортирани са вече през тримесечието за ГДР 79 броя хидравлични ножовки, за Чехословакия — 60 броя, за Турция — 5 броя, за Ливан — 3 броя, за Куба — 63 броя и др. Усвоява се производството и на отрезно-ленточната машина ОЛ-251.

Колективът на ЗММ—Силистра през февруари пое обещание да изпълни петилетния си план за 4 години и 8 месеца; да постигне предвидените показатели по производителността на труда за петилетката за 4 години; на базата на достигнатите резултати от 1968 година през идната година да разшири производствените мощности на завода с 40 на сто. Правят се проучвания за разширяване на производствените помещения. Отчитайки постиженията за миналата година на състоялото се неотдавна заводско събрание, колективът на завода прие и условията за предмайското съревнование. Планът за април ще бъде изпълнен до 17 число на месеца, а до 1 май ще бъде произведе на допълнителна продукция за 58 000 лева.

С взетия добър старт през първото тримесечие на тази година се създаде добра предпоставка за преизпълнението на годишния план, а оттам и на поетото обещание за изпълнение на петилетката в съкратен срок.

Михаил ТОМОВ

Сеят слънчоглед

Затоплянето на времето позволи на механизаторите от ДЗС „Янко Забунов" — филиал Ножарево да започнат сеитбата на слънчогледа.

От планираните 1 400 дка само за два дни са засети 500 декара. Механизаторите Наим Хамлиев и Васил Митанов се справят добре с тази задача. Те работят с румънска пневматична редосеялка. Земята е добре подготвена. След завършване на сеитбата площите ще бъдат напръскани с хексахлоран.

Пролетната кампания във филиала е добре организирана. Пивоварният ечемик е вече поникнал. Наскоро той ще бъде подхранен с амониева селитра. Според изискванията на агротехниката бяха засети и другите ранни култури.

Ахмед ДЕМИРОВ

партиен живот

ОТКРОВЕН РАЗГОВОР

Отскоро в района на голешката общинска партийна организация се води широк разговор върху статията „Твоята партийна организация“, поместена във вестник „Силистренска трибуна“. Статията най-напред беше обсъдена и разгледана на семинара с партийния актив от общината. По решение на общинския партиен комитет разговорът бе пренесен и в партийните групи.

Наскоро партийната група към комплексната бригада в село Голеш с отговорник Жеко Енев проведе сбирка. Сбирката бе посветена на приноса на комуниста. Пръв взе думата младият комунист Кольо Георгиев, който работи като комбайнер в кооперативното стопанство. Той разказа за своята работа, като изтъкна, че винаги се е стремял да работи качествено. Смята, че партийната организация играе извънредно голяма роля за правилното възпитание и обучение на младите комунисти. Говори и за своята пасивност, която проявява понякога, когато някои механизатори допускат грешки. В такива случаи му липсва смелостта на комуниста. Той предложи партийното бюро да приеме в редовете на Партията повече комунисти-механизатори, за да се почувствува тяхната авангардна роля в този най-важен сектор на кооперативното стопанство.

С внимание беше изслушано изказването на бригадния механик Февзи Ефраимов. Той се е стремял със своя личен пример да допринесе за укрепване на трудовата дисциплина сред механизаторите в бригадата. В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България той ще положи много усилия комплексната бригада да изпълни и преизпълни обещанията, дадени пред Партията. Ще помогне за преместването на бригадния стан в нова и удобна сграда. Механизаторите във връзка с честването на юбилея на свободата ще превърнат стана в образцов. В него ще се открие „лавка на честността“ по примера на бригадата на героя на социалистическия труд Мирон Брезоев от село Брегово, Видински окръг.

Партийният отговорник Жеко Енев сподели, че е трудно да направи преценка за своя 23-годишен партиен стаж. Той е полагал много грижи за укрепване на Партията в селото. По негова вина през миналата година обаче партийната група не е работила добре. Дейността на групата не е задоволителна. Разговорът е полезен и той ще помогне както на него, така и на останалите членове на партийната група. Всеки комунист от групата е пропит от желанието вярно и точно да прецени положителното и отрицателното в своята дейност, ще даде своя принос за коренното подобряване на стила и метода на работа в партийната организация.

Във връзка с посрещането на 25-годишния юбилей на свободата комунистите от групата решиха да засилят още повече политическата работа сред всички механизатори в бригадата. Ще съдействуват за приемането на нови членове на Партията из средата на най-добрите механизатори. Колективът на бригадата ще се бори за завоюването на званието „Колектив за комунистически труд“ и за спечелване на „Паспорта на победата“. Голям дял за това ще имат и комунистите.

Откровеният разговор продължава и в другите партийни групи. Такъв разговор ще стане и на събрания на първичните партийни организации, тъй като не всички комунисти са обхванати в партийните групи.

Разглеждайки своята дейност, комунистите от цялата общинска партийна организация дават дума да участвуват най-активно в борбата за достойно посрещане на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Пред рождения ден на В. И. Ленин

Ленин произнася реч на Червения площад в деня на празнуването на първата годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция. Москва, 7 ноември 1918 година.

Нека стане по-приветливо Старо село!

От няколко години насам месец април се посвещава на хигиенизирането. През него се извършва основно почистване на жилищните дворове, обществените сгради и животновъдните ферми на кооперативното стопанство. Засаждат се дръвчета в градините и дворовете. Наскоро в Старо село се състоя сесия на общинския народен съвет, която обсъди задълбочено състоянието на хигиенизирането в селото и прие решения по разглеждания въпрос.

Доклад за работата на хигиенните комисии и изпълнителния комитет на общинския народен съвет по хигиенизирането и озеленяването прочете секретарят на съвета Иван Димитров. Той отчете, че комисиите редовно са обхождали кварталите и са проверявали за чистота та и хигиената. Общинският народен съвет достави за засаждане по улиците кълбеста акация, облагородени чернички и рози. Така е всяка година. Но селото и сега не е озеленено.

Председателят на постоянната комисия говори за ония злосторници, които рушат общественото. Но за това не се налагат нужните наказания от страна на общинския народен съвет. Някои стопани не почистват редовно стопанските си дворове, улиците са замърсени, оборският тор и боклуците не се изхвърлят на определеното място. Пред магазините не са поставени кошчета за смет. Малко са и образцовите домове, а възможностите са по-големи.

Известно е, че зелените насаждения внасят много свежест в населените места. Те разхубавяват селището, задържат ветровете и спомогнат за пречистването и охлаждането на въздуха през горещите дни. Това много добре бе разбрано от всички, които присъствуваха на сесията, и те ще направят всичко възможно през тази година да постигнат по-големи успехи в хигиенизирането и озеленяването на селото.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Непрекъснати грижи за пионерските дружини

В Ситовската община има пет пионерски дружини. От тях само дружината в село Ситово има щатен дружинен ръководител. Но това не пречи общинският комитет на Комсомола да ръководи добре работата на пионерските дружини. Членовете на общинския комитет на Комсомола осъществяват контрола и помощта към пионерските организации. Периодически се проверява дейността на пионерските отряди и дружини. Общинският комитет разглежда често тяхната работа. Набелязват се решения за разнообразяване на живота на пионерите.

През тази година една от главните задачи на общинския комитет на Комсомола бе да помага за патриотичното и интернационалното възпитание на пионерите. Във връзка с това дружината от село Ситово подготви и проведе показен дружинен сбор, посветен на героичното минало на нашия народ. В подготовката на сбора взеха дейно участие и членовете на общинския комитет на Комсомола. Бяха поканени да присъствуват всички членове на комитета, дружинните ръководители и председателите на отрядните съвети от съставните села. Това помогна да се види как трябва да се осъществява практическото ръководство на Комсомола при организирането на сборове. Сега общинският комитет на Комсомола подготвя ведно с пионерската организация сбор на тема: „По томци сме на малък, но героичен народ“.

Комсомолът подпомага работата на пионерите при организирането на извънкласната работа. При дружината в село Ситово е създаден експедиционен отряд. Той проучва живота и дейността на патрона на училището Георги С. Раковски. По време на пролетната ваканция целият отряд ще посети град Котел — родното място на Раковски — и ще се запознае подробно с живота на своя патрон.

Общинският комитет на ДКМС се грижи и за създаване на добри условия за работа на пионерските отряди и дружини. Почти във всички съставни села са създадени пионерски стаи. Своя стая наскоро ще имат и пионерите от село Ситово. Тя ще стане център на пионерските инициативи.

Комсомолските комитети полагат много усилия и за подготовката на седмокласниците за встъпването им в редовете на Комсомола. Опитни комсомолци с поръчение работят в кръжоци и семинари, изнасят подходящи лекции за устава на Комсомола и историческото минало на нашата Родина.

За добрата работа на пионерските дружини в общината голям дял има и общинският комитет на Комсомола. Става традиция в края на всяка учебна година комитетът да прави оценка на своята работа с пионерите, на работата на отрядните ръководители, изпратени с комсомолско поръчение. Учителите-членове и не членове на Комсомола също дават много труд за подобряване на дейността в пионерските организации.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Из героичното минало на родния край

Трима силистренци — поборници

Към имената на силистренци, участвували в движенията за освобождението на България от турско робство и в Балканското опълчение, трябва да се прибавят имената на още трима наши съграждани

ГАНЮ СИЛИСТРЕЛИЯТА. Баща на известната родолюбка Бяла Бона, търновската Баба Тонка, която в банишки хан е давала убежище на много български революционери и апостоли на свободата. Ганю Силистрелията е родом от Силистра и поради неспокойните времена във връзка с руско-турските войни се преселил във Велико Търново, където отворил хан. Когато в 1834 година Велчо Джамджията от Търново и капитан Георги Мамарчев от Силистра съставили тайното съзаклятие, наречено „Велчовата завера“, Ганю Силистрелията бил привлечен за участник. Поради предателство съзаклятниците били уловени и Джамджи Велчо обесен след нечовешки мъчения през април 1835 година. Тогава Ганю натоварил дисагите с ракия на коня си и като го яхнал, напуснал Велико Търново и се отправил за Силистра.

В родния си град Силистра той стоял известно време. После пак се върнал във Велико Търново и продължил ракиджилъка и ханджилъка, след като всичко утихнало. Тогава Бяла Бона била четиригодишно дете. Дали Ганю Силистрелията не е служел за връзка между Силистра и Велико Търново по време на „заверата“?

СИМЕОН ХРИСТОВ ХАНДЖИЕВ. Роден е в Силистра. След избухването на Априлското въстание през 1876 година той се намерил в потока на отиващите доброволци за Сърбия, където се сформирали няколко български чети за участие във войната с Турция. Симеон бил записан в четата на Панайот Хитов. От втори април до 18 август 1876 година се бил с оръжие в ръка под знамето на четата на прославения войвода. Взел участие в сраженията на четата с с турците в Кадъбоазкия проход, при манастира „Свети Архангел“, край село Чипровци, Княжевац и при манастира „Свети Иван“.

След освобождението на страната от робството той е живял като пенсионер в град Русе и е получавал поборническа пенсия в размер на 480 лева одинъм (тогавашен курс).

През същата Сръбско-турска война в четата на Филип Тотю е бил включен и силистренецът ТОДОР САВОВ, който е участвувал в похода на четата от Кладово до Чипровци и се е сражавал при Чипровци и манастира „Свети Иван“. Той фигурира в списъка на четата, но по-нататъшната му съдба е неизвестна.

Борис ИЛИЕВ

САМООБСЛУЖВАНЕТО Е ВЪПРОС НА СЪВЕСТ

Да, преди всичко е въпрос на съвест. Затова и носи името „самообслужване“, защото се разчита на съвестта и порасналото съзнание на гражданите.

На пръсти се броят магазините в България, които имат такава отлична уредба и в които достъпът до стоките е така широк, както в гастронома, или както още го наричат „супермаркета“ в Силистра. Това говори за едно нараснало доверие в купувачите и за едно естествено развитие на тази нова форма на социалистическата търговия у нас. Но... монетата има и обратна страна.

Широкият достъп до почти всички видове стоки в гастронома, от една страна, улеснява купувачите, а от друга, спестява времето на продавачи и на купувачи. Затова през магазина на ден минават над две хиляди граждани. И ето, че между тези две хиляди граждани се намират такива, които използуват широко изложените стоки и създадения ред в магазина, за да намерят начин да измъкнат някоя дреболия, да излъжат контролата и в края на краищата нека да употребим точната дума — да откраднат. Те не са много, но те определено хвърлят сянка върху всички купувачи и карат служителите в магазина с една обидна подозрителност да бъдат нащрек с всички, да ги проследяват, да проверяват чантите и т. н.

Ние няма да обвиняваме, служителите в магазина, а на тези граждани, които се сърдят от такива проверки, ще трябва да изясним някои неща, станали от откриването на гастронома. Защото изчезналите стоки ще се плащат от хората, които работят там.

Но нека започнем подред. Служителките в магазина няколко пъти забелязали, че гражданката Н. Г. прави опит да прикрие някоя стока, да излъже на касата. Изглежда, че няколко по-дребни опити са й повишили самочувствието и тя преминава към по-едри стоки. Докато най-после я хващат с месо... разправии в милицията, неприятности в къщи и всички лоши последствия след това. И защо — за няколко лева!

Разбира се, че е само тя. Друга гражданка — Н. Х. прави опит да излъже и изнесе килограм наденици. При проверката се оказало, че няма пари в себе си — значи тя е дошла в магазина с единствената цел да открадне. Ние бихме могли да й повярваме, че е забравила парите в къщи, но защо се сети, че ги е забравила едва след като бе изнесла наденициите навън и бе помолена да ги върне покупката?

Някои биха се поинтересували как все пак успяват да скрият покупката — като най-удобно средство засега се очертават дамските чанти. По-дребните стоки се побират в една дамска чанта, бележката от щанда се смачква и ако не са те видели служителите, печелиш там някакви си стотинки или лево бе. Но това, че цялото човешко достойнство се унизява за една дреболия, не е печалба.

Не са само тези два опита за присвояване на различни неща. Опити са правени от много хора, от различни възрасти, с различни похвати. Двама ученици сложили в джобовете си вафли, една ученичка крадяла шоколадови бонбони, една гражданка скрила в дамската си чанта тристаграмова бутилка с коняк, други ученици откраднали бутилка „роза“, един пенсионер се опитал някакво пакетче да изнесе и т. н. и т. н. Когато ги хванат, се молят, съжаляват, обещават, някой са готови да заплатят в троен размер стоката и пр. — въобще слизане по стълбицата на унижението или закъснели опити да се спасят поне малко от излагане пред хората.

Най-неприятното от всичко това е, че не нуждата е накарала всички тези хора да правят дребни кражби. Не, почти всички са хора от средна ръка, които имат приличен доход и достатъчно пари да си заплатят стоките и си отидат честно и почтено от магазина. Нима толкова не могат да устоят на изкушението да си присвоят нещо чуждо, нима не се замислят за името на семейството си, за собствения си авторитет и положение сред колегите или другарите в училище, които залагат на карта? От уважение към тях ние не споменаваме имената им, защото все пак вярваме, че онова, което се нарича съвест, не е до такава степен заглъхнало у тях и че и те като хилядите силистренски граждани ще застанат добросъвестно пред касите в магазина.

Николай ЗЛАТЕВ

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

В миналото комендантът бил свещеник, но своето истинско призвание намерил в СС. Висок, с леко наклонени рамене, с плешива глава, с приятно интелигентно лице. За първите десет дни той лично не се беше допрял до нито един затворник. Ходеше замислен из лагера, внимателно разглеждаше всяка педя земя; особен интерес у него предизвикваха изходите на газовите камери, където той се връщаше непрекъснато и като че ли против своята воля. Той наблюдаваше мълчаливо и неохотно се отдалечаваше. В такива моменти върху неговото лице можеше да се види смущение, а извън него, разбира се, се водеше сериозна борба.

Но веднъж, връщайки се след една такава визита, той се нахвърли върху затворник. Така го biи, че едва не му извади очите. След това извел нъж се успокои и изглеждаше даже разтревожен. Заповяда сред затворниците да се намери лекар. Той каза, че раненият е обречен; няколкото дни, които му оставаха да живее, щеб бъдат дни на страдание. Комендантът отговори, че ще поиска отговорност от лекаря, ако пострадалият умре, и изле зе навън. В тази същата вечер той навести ранения и го рани с куршум в сляпото око. Отсега нататък комендантът се нахвърляше практически върху всеки затворник, който му се веснеше пред очите. Той изнамери начин, който със своята изтънченост поразяваше даже и есесовците. Останалите началници на лагера не обичаха коменданта. Курт Франц, младият унтерофицер, който го очакваше блестящо бъдеще, презрително го наричаше „интелектуалец“.

Доколкото проблемата за дисциплината беше видимо разрешена, експертите съсредоточиха вниманието си върху материалната страна на работата в лагера, за да осигурят продукцията, която очакваха от лагера. По замислите на своите създатели, Треблинка, както и петте други лагера на унищожението — Освиенцим, Майданек, Собибор, Белзек и Челмно — имаха двойно назначение: унищожение и повторно използуване. Унищожението на евреите и използуването на техните дрехи, пари, имущество и други предмети, които те биха донесли със себе си.

ЛАГЕР В ЛАГЕРА

Ето как и стана. В Треблинка, където досега господствуваше хаос, се роди първият план на социалната диференциация сред затворниците. Диференциацията се извърши върху две основи: създаване на няколко социални групи, предназначени за изпълнението на определени задачи и създаването на йерархически стълбици върге в тези групи. Задачата, възлагана на затворниците, се делеше, грубо казано, на три категории; обработка на труповете; обработка на живите и тяхното имущество; поддържане на съдържанието в лагера.

Тези, които обработваха труповете, тоест извличаха ги от газовите камери, изваждаха им зъбите, складираха ги в ров, изпълняваха задача във висша степен от социален характер. За тяхното управление се изискваше особено висока бдителност. Експертите, разбира се, не можеха да знаят какво трябва да се очаква от хората при такива условия. Затова те решиха да ги изолират в самостоятелен лагер, който се намираше на територията на основния лагер — да го поместят своего рода в подземната тюрма. Нарекоха ги „тотенюден“ — „евреи на смъртта“.

Вторият лагер — по-малък по размери, се намираше в северо източния ъгъл на главния лагер. Скрит на юг от газовите камери, той беше заобиколен с пясъчна стена в два излишни метра височина, ограден отгоре с ограда от бодлив тел. В стената имаше само два входа. В лагер № 2 също бяха построени бараки, в които заключваха затворниците нощем. Около бараките имаше още едно загражденне от бодлив тел, където затворниците прекарваха по време на ядене и в почивките след завършване на работния ден. Беше издадено решение, който избяга от този лагер, заграден с три заграждения, да не остане жив.

Болшинството от затворниците останаха в лагер № 1, в бараките, намиращи се между платформата, където пристигаха ешелони с нови групи хора, и газовите камери. На изток от бараките се намираше „площадът на вечерната проверка“, а още по-нататък открито, обширно пространство, в което се складираха имуществото и дрехите на унищожените в камерите, наредени в правилна купчина и в очакване да пристигне специалният влак. Затворниците от лагер № 1 бяха разделени на работни групи в съответствие с този вид работа, който им поръчваха експертите.

Лагерната работна команда или „дълбоката“ команда посрещаше ешелона, изгонваше отново пристигналите в платформата, събираше им багажа и чистеше вагоните. Задачата на „червената“ команда беше да помага на охраната при разпределението на хората и да отнася техните дрехи до мястото за сортиране. Тази система за превръщането на жертвите в съучастници в делото на собствените им палачи беше за експертите извънредно голяма находка. Съществуваха толкова сортировъчни команди, колкото бяха и предметите за сортиране: команда за сортиране на горните дрехи, команда за бельото, команда за кожените дрехи и т. н. Може само да удиви многообразието на вещите, които са донесли със себе си хората, обречени на смърт. Това доказва неспособността на еврейските маси да повярват в реалността на тоталното унищожение. Затворниците, отговорници за сортирането на златото, парите, всевъзможните ценни книжа, документи и скъпоценности, се позоваваха на особен статут. Този статут носеше името „голденюден“ — „златните евреи“.

Имаше и други команди: маскировъчна, нейната задача беше да покрива с бодлив тел железопътното разклонение, за да се скрие съществуването на лагера от самолетите; строителна, имаща блестящо бъдеще, но отначало се намираше в embрионално развитие; команда по почистването; команда по дърводобива, която снабдяваше с дървени материали строителната команда.

На върха на тази социална стълба беше създадена групата на аристократите: „хофюден“ или „придворни евреи“. Това бяха затворници, доведени в Треблинка още при създаването на лагера на смъртта. Върху тяхната отговорност лежеше обстановката в лагера и обслужването на самите експерти.

Експертите бяха организирани по призвание. Повечето от тях желаеха да осигурят такова функциониране на лагера, за да не е нужно да има вмешателство от друга страна. Курт Франц — най-големият привърженик на тази система, определи така целта: „Ние сме длъжни да успеем, за да не ни се налага да правим отчет пред никого, даже и да натиснем всички копчета, когато настъпваше угрото и всичко да задействува. Ние ще създадем съвършена система, а после само ще наблюдаваме нейната работа“.

За да вървеше работата в лагера сама по себе си, трябваше да се възложи на затворниците отговорността, както за производството, така и за дисциплината. Щатното разписание за Треблинка предвиждаше един еврейски комендант, двама главни капо (за лагер № 1 и лагер № 2), а така също по едно капо (надзирател) с двама помощника за всяка команда.

За подбора на кадрите отговаряше Курт Франц. Той отведнъж се натъкна на големи трудности, тъй като за доброволци се натрапваше само изметът на обществото. Евреите, ползващи се с уважение, стояха на заден план. Веднъж по време на вечеря Франц събра затворниците и им каза: „Ако до утре сутринта при мене не бъде еврейският комендант, достоен за това звание, всички ще бъдете унищожени“.

Инженер Галевски прекара нощта в размисъл. Перспективата да стане ръководител на предателите беше неприятна за него. Той беше вече стар, неговото семейство загина в газовата камера почти пред очите му. Самата мисъл да ги преживее му се струваше вече предателство. Но затворниците го молеха. Той чувствуваше такъв страх и в техните гласове,

(Следва)

1-7 април СЕДМИЦА НА ГОРАТА

Богатство, красота и сила

ПО ПЪТЯ НА ОБНОВЯВАНЕТО И ТЕХНИЧЕСКИЯ ПРОГРЕС

ОТ ТРИТЕ ГОРСКИ стопанства на Силистренски окръг нашето притежава най-много площи — 247 670 дка. Голям дял в тях обаче заемат церът и габърът, които са нископродуктивни дървесни видове. За да осигурим на страната повече и по-качествен дървен материал, ние сме принудени да заменим постепенно тези видове с други — по-високодобивни. Затова залесяването за нас е не по-малко важна задача, отколкото дърводобивът.

За тази година планът ни предвижда да създадем 4 600 дка нови насаждения на място то на старите и нискодобивните. Само през пролетта трябва ше да залесим 3 220 дка. През всяка следваща година ще създаваме не по-малко от 5 000 дка нови насаждения.

Между работниците-залесители от трите участъка на нашето стопанство в дните пред Седмицата на гората се разгоря благородно социалистическо съревнование за предсрочно изпълнение на плана за залесяването. В резултат на това той бе изпълнен вместо до 10 април до 1 април.

Нашето стопанство само произвежда необходимия му посадъчен материал в разсадника „Доростол“, намиращ се недалеч от с. Калипетрово. Самото залесяване се извършва върху добре подготвени площи. От миналата година те са изкоренени и риголвани с трактори С—100. По-голямата част от дръвчетата се засаждат с помощта на меча на Колесов, посредством който се увеличава производителността на труда.

Горите в нашия район са суровинна база за добиване на ли нови трупи за моливната промишленост. Освен това се добиват значителни количества мин ни подпори, мертеци и друг строителен материал. В голяма степен те задоволяват нуждите на селското население и на ТКЗС от дърва за огрев и пребен строителен материал. Общо стопанството ни трябва да произведе за годината продукция за 750 000 лв.

По всички обекти трудовите колективи по дърводобива се включват в съревнованието за предсрочно изпълнение на плановете, за достойно посрещане на 25-та годишнина от Девето септемврийската победа в нашата страна.

инженер Иван ВАЧКОВ,
директор на Горско стопанство — Силистра

* * *

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ години усилията на ръководството на Дуловското горско стопанство бяха насочени към подобряване състоянието на горите от нашия район, подобрява не на организацията на дърводобива и лесокултурните мероприятия. Чрез изпълнението на тези задачи ние се стремим осигурим на държавата необходимия дървен материал и същевременно да повишим рентабилността на нашата дейност.

Както в останалите сектори на народното стопанство, така и при нас напоследък с бързи темпове навлиза нова техника. Чрез въведените моторни триони „Дружба“ ние успяхме да механизираме сечта. Сега с брадви се извършва само кастренето на дърветата. Моторните триони обаче не са единствената ни механизация. Сега ние разполагаме с два трактора —100, четири беларуса, три болгара и три товарни коли.

Благодарение на механизацията стана възможно производителността на труда да се увеличи значително. Месечната заработка на един работник в дърводобива например се повиши от 80 на 110 лв.

Наред с мероприятията по основната дейност ние разгръщаме и странична дейност, от която реализираме допълнителни доходи. Добиваме дрянови дръжки, пънна дървесина, балирана дървесина, балирано вършина и др. От тях реализираме рахме 12 000 лв. печалба за годината.

Горите в нашия район обаче имат нискостъблен произход. Поради това са и слабопродуктивни. Затова главна задача в момента, наред с дърводобива, е подобряване на съществуващите насаждения. До края на петилетката ще залесим и подобрим 15 000 дка, а до 1974 г. 30 000 дка слабопродуктивни гори. С тракторите С—100 изкореняваме закелявелите гори и на тяхно място засаждаме високостъблени видове — зимен и червен дъб, орехи, черен бор, акация и др.

Така чрез нашата ежедневна дейност по дърводобива ние работим за умножаване горското богатство на родината.

инженер Тони ИЛИЕВ,
директор на Горско стопанство — Дулово

* * *

МНОГО СА десетилетията, откакто съществува нашето горско стопанство, но никога то не е могло да се похвали с такива успехи, каквито има сега.

В тази част на Лудогорието в далечното минало горите са заемали голяма площ. В наши дни ние организирано отглеждаме 157 000 декара горски насаждения. За това зелено богатство на стопанството ни се грижат близо 250 човека. В тяхна помощ са и трите тежки машини С—100 за разкореняване, един трактор ДТ — 54, три болгара, четири камиона и една лекотоварна кола, двадесет и един моторни триона и други.

Горите от нашето стопанство са едни от най-големите в окръга. Достатъчно е да спомена, че гората „Ири Хисар“ край село Ст. Караджа заема площ от 64 000 декара, а комплексът „Боблата“—28 000 декара. Най-интересното обаче е това, че една трета от тях са липови, а това е рядкост не само за нас, но и за цялата страна.

Досега в шест района на стопанството ни са създадени нови 15 000 декара горски насаждения, от които 8 000 са от тополи, 3-4 хиляди от дъб, ясен и липа, а останалите от акация. През последните години започнахме да залесяваме и с чер бор предимно като декоративно растение. Засега борови те дръвчета заемат 6 000 декара, а в бъдеще всяка година ще засаждаме по 100 декара с тези вечно зелени дървета.

Създаването на нови гори ще продължи и за в бъдеще. Само тази година сме предвидили да залесим нови 4 000 декара. От тях 3 000 ще бъдат с дъб, 100 с бор, 500 с тополи и 400 с акация.

През настоящата година трябва да произведем дървесина за 745 000 лева. Това ще рече да осигурим 29 000 кубически метра строителен материал и 25 000 кубически метра дърва за горниво. Предвидената за тримесечието продукция за 165 000 лева ние добихме още до 25 март.

С досегашните си успехи и бъдеща работа ние правим всичко, за да отговорим на поставените пред нас задачи и достойно да посрещнем 25-тата годишнина от Деветосептемврийската победа у нас.

инженер Борис БРАТКОВ,
директор на Горско стопанство — Тутракан.

ГОРА

По лисичи и вълчи дири
аз към тебе вървя през април.
И по мечия гръб на баирите
всеки камък и храст ми е мил.

По пътеките ти залутан,
обич никне във мен, расте.
Приеми ме във твойте скути
като тихо, добро дете.

Обещавам, че няма вече
безразсъдната ми ръка
да събаря гнезда. И дръвчета
няма никога да сека.

Само моля те, позволи ми
да си взема от теб синчец,
та на мойта жена любима
да направя красив венец.

Само моля те, щом запея
песента си под дъб зелен,
с ветровете си ти отвей я —
да я чуят далеч от мен...

Симеон МАНОЛОВ

507 декара борова гора

Всеки, който минава край хижата в местността „Кара Орман“ близо до с. Чернолик, неволно спира поглед на вечно зеленеещите се борчета. Върху земята на някогашната стара гора преди 5-6 години работниците от Дуловското горско стопанство насадиха иглолистни дръвчета. За да може да се запазят дръвчетата и се осигури правилното им развитие, площта бе раздадена на стопани, които я обработват. С това до голяма степен се правят и икономии по отглеждането на младите горски насаждения.

В резултат на положените грижи само за една-две години борчетата достигнаха височина 60-70 сантиметра. Постигнатият успех насърчи работниците от дуловското горско стопанство и те решиха да разширят площите, засадени с иглолистни дръвчета. Само в района на хижата през 1965 година бяха засадени нови 262 декара борова гора, а през следващите две години още 80 декара. Така новите иглолистни гори в района на стопанство то достигнаха 507 декара площ.

Красотата на вечно зелените борове привлича не само със своята неповторима декорация, но и с изобилието на кокетните фазани, които само в района на хижата са стотици.

Много хора имат заслуга за създаването на тези непознати досега в нашия район гори. Но за тяхното опазване определен дял има горският работник Петър Иванов, който повече от 17 години е посветил на гората. Запиташ ли го защо при него резултатите са по-хубави, той с радост отговаря, че всичко е плод на голямата му любов към природата. Но не само това. По негова инициатива около хижата са облагородени десетки дървета от диви круши. След няколко години те щедро ще дават плодовете си на многобройните посетители.

Ако сега тук е красиво, още по-плетителна е перспективата, когато над цялата местност ще извисят снага вечно живите борове.

Ферад ЗЕКЕРИЕВ

Първенци на горските стопанства

Вълчо Добрев — надзирател от силистренското горско стопанство.

Ганчо Стойчев — надзирател от силистренското горско стопанство.

Георги Георгиев — надзирател от дуловското горско стопанство.

Христо Николов — ръководител на секаческа бригада в тутраканското горско стопанство.

Механизацията навлиза все по-широко и в горите. Сега ударите на брадвите, с които се извършват главно спомагателните операции, се заглушават от бученето на моторните триони.

НА СНИМКАТА: Секаческа група от тутраканското горско стопанство добива по механизиран начин дърва в гората Ири Хисар.

Тишината отстъпи

Беше в един от последните дни на януари. Още призори около вълнената линия, свързваща остров „Радецки“ със суша та, засноваха хора. За вълненкарите (така наричат тук работниците) започна новият трудов ден...

Ахмед Османов пръв пусна мотора. На отсрещния бряг на острова край Тутракан Махмуд Ахмедов — най-опитният между работниците, Амди Узунов, Джевдет Юнузов и Мехмед Атибов закачиха първите от 15-те вагонетки с дървени трупи. Строителният материал се стоварваше в други вагонетки, поставени върху релси на брега. Димитър Енчев и Пеньо Парашкевов ги насочваха към купчинката, където съобразно сортимента трябваше да стоварват дървесната маса. Към 9 часа натоварени потеглиха за Русе и първите камиони.

Трудни, напрегнати бяха януарските дни. Реката покачваше нивото си. Горско стопанство — Тутракан хвърли всички сили за пренасяне на изсечения материал на безопасно място. На острова построиха временен обор за конете. Там спяха Хюсеин Нешелиев — бригадир на извозвачите, Джелал Алиев, Добри Дълбоков, Иван Градинаров, Никола Пескарашев, Иван Бъчваров и Димитър Куцаров. Двадесет дни те водиха сурова битка с природата. Водата извираше под нозете им. В някои дни зимата се свалютяваше. Но ни преспите, ни студът попречиха. Хората победиха. Те извозиха на рамената строителния материал. На ден по вълнената линия от острова се пренасяха по 40 кубика. През януари бяха пренесени общо 1 300 кубически метра.

Февруари дойде със затопления. Но той можеше да изненада с бури и виелици. На „Малкия остров“ до самия град е шумно. Секачите от бригадите на Иван Дяков и Коста Атанасов повалят едри върбови трупи. Удариге на брадвите отекват в глухата крайречна шир. Петнадесет човека. бързат. Те превозват изсечения материал направо до близкото пристанище, като минават по временно построения мост.

Секачите от „Малкия остров“ и през февруари записаха своите трудови подвизи. Реката не изчака края на месеца, няколко дни по-рано заля острова. Дърварите бяха насекли 980 кубика трупи, 300 кубика греди, 700 кубика занаятчийски материали, 250 кубика дърва за горене.

С много труд и усилия успяха да пренесат по-голямата част от изсечената дървесна маса и да я спасят от заливане то на водата.

Със своя неуморен труд през най-тежките месеци от годината работниците от групата, която работи на острова, дадоха своя принос за предсрочно изпълнение на тримесечния план на горското стопанство в Тутракан, по който се предвиждаше да бъде добита продукция за 39 000 лева.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

СЪЗДАВАТ НОВИ НАСАЖДЕНИЯ

Наред с пролетната сеитба кооператорите от селата Светослав и Господиново се включиха в една друга важна задача — залесяване на горски обекти. В него участвуват предимно жени, тъй като мъжете са заети в полската работа.

Залесяването се извършва в местността „Орта борун“, където неотдавна беше изкоренена закелявяла гора. Понеже площта е стръмна, през зимата, когато й се извършваше подготовката, тя бе терасирана.

Кооператорките от двете села масово се стекоха в помощ на горското стопанство. Само за няколко дена те завършиха засаждането на 100 дка акация в съседство със засадените през миналата година 120 дка.

Георги МАРИНОВ

КАТО В СВОЙ ДОМ...

В РАЗГОВОР с Христо Христов темата за гората, както винаги, неусетно взема връх. За този човек е трудно обяснимо как може да не сподели с познат или

приятел, че тази зима горите в района на Войново не „студуваха“ много, защото свирепият северняк като че ли заобиколи землището, че мъзгата запълни по-рано от всеки друг път по дряновете и церовете, че леската и всички останали „познайници“ на бай Христо вече са подали зелените върхчета на пъпките си.

Той говори по тези „горски въпроси“ с оня същия език, с който всеки баща говори за качествата на синовете или дъщерите си.

Той е възпълен човек, с едровато, опърлено от ветровете лице, под чиито вежди усмихнато и малко хитрично ви наблюдават без умора очите му.

Двадесет и една години работа в гората са наложили на фигурата му нещо специфично и неповторимо. Ръцете му, с едри вдлъбнатини, които не се плашат от физическата работа, вдъхват респект.

Бай Христо е сега ръководител на горско-техническия участък. Той е удостоен с почетната значка „Отличник на Министерството на горите“. Сега под негово ръководство работят двадесет и пет души секачи и механизатори, обединени в три бригади.

Колегите му, които работят по залесяването, честичко задяват Христо с думите: ...„Не бива с тебе приятелство, бай Христо. Ние садим гора от единия край, а от другия твоите хора започват да я милват с брадвите и жагите...“

В такива случаи Христо Христов не взема казаното присърце. Само онази дяволита усмивка на веселяк, който си разбира от работата, озарява лицето му и той току отвръща:

— Такъв е, братя, законът на гората. Старото трябва да стори път на новото, както е при хората. Ние с брадвите отваряме път на вас със садилото. Който не може да го проумее, значи не е приятел на гората...

...Много са грижите на Христо Христов през деня. Той наблюдава темпа на сечането и правилното сортиране на различните трупи. Тази година за пръв път на неговия участък се прави опит за извозване на дълги стебла с помощта на трактори. Това позволява разкрояването да става на мястото на временните складове. По този начин сега в обекта на горския служител Христов се постига най-голяма икономия на обоз, пести се и времето на хората.

Само през първото тримесечие хората от този участък са добили 2 610 куб. метра дървен материал на обща стойност 63 000 лева.

Голяма част от сечта тук е насочена към добиване на тополови трупи, предназначени за „блиа“, т. е. за добиване на целулоза.

Всъщност Христо Христов напоследък е малко неспокоен. Колегите му от обект „Алеково“, които работят в „Усоето“, не пропускат случая да покажат желанието то си за надпревара. Там също има рутинирани секачи и резачи с моторни триони „Дружба“, които си разбират не по-лошо от работата. Те също добиват материали по българския държавен стандарт и с изпълнението на плана си не са зле. Срещу тях Христо Христов съпоставя своя почти четвърт вековен опит в горското дело. Това е една благородна надпревара, която се извършва с усмивка и доброжелателност...

Руси ШИМАБЕЕВ

4 АПРИЛ — НАЦИОНАЛЕН ПРАЗНИК НА УНГАРИЯ

ГРАД С РЕВОЛЮЦИОННИ ТРАДИЦИИ

Преди 23 години Съветската армия донесе пролетта на освобождението на унгарска земя. След като страната бе освободена от хитлеристките окупатори, унгарският народ постигна забележителни успехи във всички области на живота. Той украси родната земя с много нови строежи, с градини и лози. Там, където някога имаше пустеещи места, днес се издигат корпусите на гигантите на металургията, на нефто-химията и на енергетиката, заводи, произвеждащи автомобили, най-фин на електронна и радио-техническа апаратура. Кооперативният строй преобрази облика на селата, културата и бита на селяните. Бурен разцвет достигнаха науката, литературата и изкуството.

На този голям празник за унгарския народ искаме да разкажем за един от градовете на нова Унгария—Шалготарян.

Всеки град, както и всеки човек, има своя съдба и свой характер: весел и безгрижен, приветлив и ласкав или строг, но справедлив.

Шалготарян е град на революционните традиции, град на миньорите и на металурзите, на машиностроителите и на стъклопроизводителите. През 1919 година през дните на Унгарската съветска република, този град игра важна роля. Символ на слези героични дни е каменната фигура на работник с вдигната над главата пушка на площада.

Този град с героично минало има и не по-малко славно настояще.

Шалготарян е разположен в тясна долина сред невисоките, но живописни планини Каранч. Това месторазположение се отразило върху своеобразието на неговата архитектура и планиране. Като тънка лента, едва-едва покатервайки се по склоновете на планините, домовете се простират по долината на много километри. Недостигът на свободно място заставя строителите да напредват не на ширина, а на височина.

Всеки унгарец е голям патриот на своя град. Жителите на Шалготарян не правят изключение в това отношение. И наистина те имат с какво да се гордеят.

Шалготарян се строи бързо и бурно. Новите строежи отдавна са станали обикновено явление за унгарските градове и села. Шалготарян, чието развитие изкуствено се задържаше по време на хортистския режим, днес се строи с особен размах и с бързи темпове.

Нови промишлени предприятия, жилищни сгради, частни вили по склоновете на планините — такъв е външният пейзаж на днешния град.

Завършен е вече новият хотел „Каранч". Готов е десететажният главен корпус на областната болница с 550 легла. Приключва строежът на двореца на културата. А в покрайнините на града, в подножията на планините израсна цял комплекс с басейни и плажове, станции за лодки и площадки за игри. Всичко това се строи за трудещите се от града.

По-бързо от облика на града се променят самите хора, неговите жители. Характерно е, че хората тук много и с любов се учат. Трябва да се каже, че това се отнася не само до учениците и младежите, които се обучават в различни висши и средни учебни заведения, но и до онези, които вече работят и по-една или друга причина не са имали възможност да получат по-рано образование.

Родилите се и израснали в семейства, които в условията на стара Унгария не са могли да дадат на децата си образование, след освобождението с всички сили и с цялата си енергия се заеха да организират новия живот. Но скоро разбраха, че за да създадат новото, са нужни не само желание и ентусиазъм, но и знания. И много от тях постъпиха да се учат задочно в различните училища и институти.

Всеки, посетил Шалготарян, обиква този град и с голямо съжаление се разделя с него. Червените светлини на новата телевизионна кула, изградена на върха на планината, изпращат всеки гост, който отнася със себе си чувството, че както и в цяла Унгария, така и в този град, който се слави със своите революционни традиции, където още през 1919 година хората, затаили дъх, слушаха приветствените думи на Владимир Илич Ленин към младата Унгарска съветска република, дружбата между унгарския и съветския народ е здрава, и вечна.

Н. ЗАБЕЛКИН
Герой на Съветския съюз

И УСМИВКАТА ЛЕКУВА

Входната вратичка на участъковата болница се хлопна тревожно. Д-р Стефанова подръпна крайчеца на тъничкото перденце и погледна от прозореца в кабинета си. По калдъръма идваше задъхана фелдшерката. Едва влезе в стаята и на пресекулки докладва:

—Д-р Стефанова, в Таслаково двумесечно дете има данни за бронхопневмония. Идването ви там е много необходимо...

Не дочакала даже и последните думи, младата лекарка изви-ка към задния двор, където беше линейката и шофьорът. Само след десетина минути бяха в Таслаково.

Детето агонизираше. Младата жена знаеше какво може да значи безпощадната болест за това малко телце, което се мяташе в треска и огън.

Майката я нямаше в къщи. Нагоре беше изтичала в съседката, за да търси помощ за умиращото си дете. Не, нямаше време за губене. Д-р Стефанова грабна малкото пеленаче и тичешком стигна до линейката.

— В Дулово!—едва свари да извика тя и шофьорът подкара машината.

Жената в белия халат, останал разкопчан от бързината, гледаше с тревога сивата лента на асфалта, а гонитбата на пайпътните камъни й се струваше безкрайна.

В Дуловската болница обстоятелствата бяха категорични— тук не можеше да се даде бърза помощ. Оставаше само едно — да се обърне назад линейката и да се дири сетна помощ в Силистра.

Пеленачето се мяташе, задушено от болестта, която се беше загнездила в дробовете му. Лекарката откри малкото сивално личице. Напуканите устнички със следи от кърма, капчиците пот по челото — тази картина й нашепваше за професионалния и човешки дълг.

Ето първите къщурки на с. Черковно, после край шосето проточи зелена вежда гората, а алфатарското землище линейката прекъси с още по-голяма скорост.

Когато постави детето в мекото бяло легълце в Окръжната болница, лекарката разбра, че ръцете й са претръпнали и не може да ги вдигне.

— Името на детето? — попита медицинската сестра, която попълваше картона с неизбежните данни.

Д-р Стефанова за миг се стъписа, но овладяла се бързо, рече:

— Джафет.

Беше измислила това име в последния момент, защото нашата не знаеше как се казва пеленачето — едва по-късно ги научи, тогава, когато дойде майката.

В паметта на д-р Стефанова — заведущ здравната служба в с. Мерден, от този случай е останал само споменът за неизказаната болка в очичките на пеленачето и малкия инцидент с името..

Ето и през настоящата година младата лекарка има много грижи, които не се „съобразяват" с възрастта й, с все още малкия й опит в професията. Но когато има знания и амбиция, опитът престава да бъде като че ли голямо препятствие.

Детското и майчино здравеопазване в седемте села на района, борбата с туберкулозата, която изисква активно откриване и активно лекуване— това са делничните й задачи. Другите грижи — те са отделни — съпруг, дете, тихата квартира, в която минутите за почивка като че ли все по-често не достигат. И все пак нищо не успява да разпъди усмивката от лицето й, онази вълшебна усмивка, която лекува по-добре от най-ефикасното лекарство.

Руси ШИМАБЕЕВ

ЕДИН КРЪЖОК СЕ УТВЪРЖДАВА

Кръжокът по ракетостроене в училище „Кирил и Методий" в Калипетрово е създаден преди две години. Неговият ръководител Чаню Узунов срещна голяма трудност при подбора на участниците в кръжока, понеже желаещите бяха много. Трябваше да бъдат подбрани най-способните, най-сръчните, които да могат да се справят с нелеката задача — изработването на едностепенна ракета „Мълния—28".

През тази година кръжокът по ракетостроене е най-обичаният и най-масово посещаван кръжок. Досега са проведени 13 занятия. Всяко занятие е изпълнено с напрежение. В изработването на всяка отделна част се изисква голямо търпение. Вече е изработена една „Мълния—28". В процес на работа е втора. С най-голямо усърдие се отличават кръжочниците Георги Романов, Пенко Георгиев, Павел Йорданов, Недю Дойчев и др.

На празника на училището през месец май ще бъде проведено състезание между ракетите на кръжочниците. Досегашният рекорд на експериментално летене е 30 секунди. Няма съмнение, че този рекорд ще бъде подобрен. Стремежът е на окръжните състезания нашият отбор да завоюва едно от челните места.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Гората „Ири хисар" в района на с. Стефан Караджа с природните си красоти, с новопостроените хижи е един чудесен кът за отмора.

Отличен за знанията и организаторите

На 30 март в един от салоните на Окръжния съвет на профсъюзите се проведе интересен турнир — „Човекът и реката Дунав", организатори на който бяха Пионерският дом, Окръжна библиотека, Градският комитет на Комсомола и отдел „Народна просвета". В него взеха участие 80 деца от силистренските училища „Н. Вапцаров", „Кирил и Методий", „Отец Паисий" и „А. Макаренко". Турнирът бе предшестван от продължителна и резултатна подготовка. Той е тясно свързан с проведената през месец март в София среща-разговор за състоянието и проблемите на научно-популярната литература за деца и юноши, организирана от Дома на литературата и изкуствата за деца и юноши съвместно с Клуба за научно-популярна литература.

Много хубави думи могат да се кажат за турнира. Организаторите му от четиритe института са положили максимум усилия за създаването на ред и предразполагаща обстановка, за обективна преценка на знанията от шестчленното жури.

Но истинска радост ни доставиха децата. С това, че бяха се вживели в турнира и участвуваха в него като в едно голямо и отговорно състезание, за да защитят името на родното училище. Трудно е да се каже дали някога те отново ще вникнат с такава задълбоченост в научно-популярната и художествената литература за синия Дунав; трудно е да се определи дали някога ще научат повече за него. Много страници са прочели. Много факти са запаметили както за реката, така и за свързаните с нея градове и имена на личности, преди всичко български. Окръжна библиотека има неоспорима заслуга. Тя им е предоставила максимално разнообразие от заглавия. Наситен с много знания беше отговорът на всяко дете. Във въпросите организаторите са вплели и много моменти от нашата история. Така турнирът е разширил обсега си, превръщайки се в прекрасен урок по родолюбие. И отговорите на много от учениците бяха пропити от нескрита обич към родината: за нея те бяха наизустили стихове, пееха песни. А Весел Лукачов се представи дори със собствено стихотворение...

Двадесетте ученика от училище „Кирил и Методий" набраха най-много точки (713) и отборно се класират на първо място.

Според условията на турнира най-добре представилите се в него 36 деца ще бъдат наградени с шестдневна екскурзия по река Дунав. В групата на наградените най-голям е броят на децата от училище „Кирил и Методий" — 16.

Турнирът — една проява без доклади и слова — организиран на научна основа, със смисъл недвусмислено показва колко много може да се постигне, когато се тръгне по верен път. Далече, далече е прогонена скуката и незаинтересоваността. Колко хубаво би било, ако в живота на децата има по-малко, но на такова ниво инициативи...

Сава ХРИСТОВ

Екна фестивална песен

Салонът на кино „Дунав" в Тутракан е като кошер. Тук децата от училище „Максим Горки" провеждат училищен фестивал в рождения ден на своя патрон. Най-напред изслушват доклад за живота и творчеството на писателя, изпълняват и подходяща програма. След това на сцената застава битовата група на първи „а" клас.

Каранфилке, моме,
кара ли те мама
раничко да ставаш,
рано да помиташ...

Детските гласчета са още дрезгавички, неоформени, но е постигнат ансамбъл в пеенето. Редят се на сцената вторите класове, третите... Грабва сърцата на всички с песента си Виктория Тодорелова. Много по-уверено, звучно пеят четвъртите класове.

Вече е 12 часа. Директорката на училището Митка Петрова сърдечно поздравява малките самодейци с доброто представяне. И все пак от добрите най-добри са четвърти „а" клас— на първо място, втори „а" на второ, четвърти „б" на трето... Така съобщи от името на журито Атанаска Минчева от пионерския дом.

В слънчевия пролетен ден облечените в народни носии ученици привличат по пътя към дома вниманието на излизащите от работа производственици и служители.

В. МАРИНОВ

Сигнален пост

Един поглед в силистренската кланица

Един сигнал ни отведе в месарския магазин на бул. „Георги Димитров" (в блок 10). Продавачът веднага ни показа завития в хартия свински крак — подут от абцес, пълен с гной. (Неприятно е да се напише, а камо ли да ти го предложат в магазина).

Началникът на градската ветеринарна служба изрази мнение, че този случай не би могъл да бъде единствен, понеже работниците в кланицата „гонят" норма.

Заедно с инспектора от Окръжната инспекция за държавен контрол др. Нягол Няголов решихме да посетим кланицата. Запознахме се с производствените процеси и с организацията на работата. Установихме, че виновен в случая е работникът, който обработва карантията. Той си призна вината, като не пропусна да отбележи, че при него работи отскоро едно младо момче, което още „няма набито око" в работата.

Установихме обаче още един факт. Ветеринарният лекар на кланицата десет дни не се е явил на работа. Разбира се, имало е заместници. Преди няколко дни той отново се е завърнал...

Не може да се каже дали случаят със свинския крак е единствен, но може да се направят сериозни изводи за организацията на работата в силистренската кланица. Ако тя не се подобри, изненади като гореописаната може да се очакват и в бъдеще.

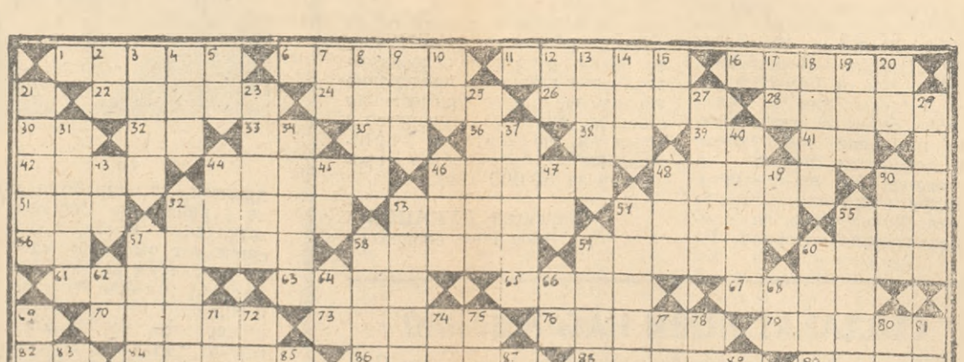
Симеон ПЕТРОВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Виден френски астроном (1786—1853). 6. Съветски артист от филм. 11. Музикално-драматично произведение. 16. Френски естраден певец. 22. Родината на Одисей. 24. Град в Чили. 26. Древногръцка богиня на мъдростта. 28. Обожавана от древните египтяни птица (мн. ч.). 30. Нота. 32. Спортно равенство. 33. Град в Сиера Леоне. 35. Френски поет, драматург и композитор (1230—1285). 36. Египетско божество. 38. Хубав кон. 39. Град край Париж. 41. Град в Северна Франция. 42. Герой от древногръцката митология. 44. Вид клонеста топола. 46. Правило, закон. 48. Дългоноса маймуна, която живее в Африка и Азия. 50. Малкото име на автора на „Бел ами". 51. Звезда от зодиакалното съзвездие Телец. 52. Старогерманско божество. 53. Възпаление на лигавиците. 54. Герой на Гогол. 55. Произведение на Данте. 56. „Просякът" в поемата „Илиада". 57. Химически елемент, твърд метал. 58. Скъпоценен камък с жълтеникав цвят. 59. Билка, лечебно средство. 60. Древноиндийски религиозно-поетични книги. 61. Възпаление на очите. 63. Река в ГФР, приток на Дунав. 65. Без правен човек в древна Спарта. 67. Първият летец. 70. Топографски инструменти. 73. Старото име на Гърция. 76. Султански указ. 79. Град в България. 82. Племе, живеещо в Гана. 83. Музата на лирическата поезия. 86. Стремително нападение, щурм. 88. Езеро в СССР. 90. Горско животно. 91. Река в Италия. 93. Древен град в Киликия (днешна Турция). 94. Богиня на плодородието и земята у древните народи в Мала Азия. 96. Марка съветски самолети. 97. Действуващо лице в драмата на Артър Милер „След грехопадението". 99. Река в СССР, ляв приток на Ка[illegible]. 100. Град във Франция, департамент Оаз. 102. Река в Монголската народна република. 103. Планински възвишения в Алпите. 105. Английска мярка за течности. 107. Рядък минерал, от който се получава тория. 109. Отбор от Южната „Б" РФГ. 111. Название на древните гърци. 112. Звезда от съзвездието Лебед. 113. Румънски играл филм. 114. Знаменит френски поет-драматург (1639—1698). 115. Второто име на герой на Бертолд Брехт.

ОТВЕСНО: 2. Река в Англия. 3. Един от тримата мускетари. 4. Член на древно келтско племе. 5. Част от кола. 7. Град в Кана. 8. Оризова ракия. 9. Голяма африканска река. 10. Инициалите на създателя на Бай Ганю. 12. Танцова стъпка. 13. Безцветен газ, употребяван в хладилни инсталации. 14. Река в Южноафриканската република. 15. Марка съветски самолети. 17. Река в Англия, която се влива в Ирландско море. 18. Горната част на калпел. 19. Народно представление в древна Гърция и Рим, което осмива характери и обичаи. 20. Част от кола. 21. Скитско племе. 23. Град в Иран. 25. Монголски скотовъдци. 27. Град в Ирак. 29. Древни жители на Балканския полуостров. 31. Безгръбначни животни от класа паякообразни. 34. Елипсовидно очертание (мн. ч.). 37. Летописи. 40. Африканско животно, приличащо на жирафа. 43. Инициалите на бележит руски писател. 44. Вид женска прическа. 45. Малкото име на авторката на книгата „Докато въздъхнеш". 46. Френски романист (1808—1890). 47. Река в РСФСР, ляв приток на Урал. 48. Немски писател, автор на романа „Буденброкови". 49. Летец-изтребител, майстор на въздушния бой. 50. Екскурзовод. 52. Минерал във вид на безцветни или жълтеникави кристали, от които се получава бяла боя. 53. Белтъчно вещество, служещо за образуване на рогата, ноктите и др. 54. Скъпоценен камък, прозрачен зелен минерал. 55. Връх в Родопите. 57. Богиня на победата — в древногръцката митология. 58. Съветски филм, играл маскоро в Силистра. 59. Суха долина в република Чад. 60. Название на момче в картите за игра. 62. Нота. 64. Съветски украински писател. 66. Китайска мярка за дължина. 68. Река в Испанска Гвиана. 69. Нос на п-ов Континтен, Франция. 71. Етиопска титла. 72. Река в СССР, в басейна на Волга. 74. Руски писател, етнограф и езиковед (1801—1872). 75. Инициалите на виден наш писател. 77. Палуба. 78. Река във Франция, ляв приток на Рона. 80. Река в Полша. 81. Електрически полюси. 83. Член на североамерикансko индианско племе. 85. Британски протекторат в Арабския п-в. 87. Вид поземлена собственост при феодализма. 89. Персийски шах. 92. Датска монета. 95. Река във Франция. 98. Швейцарски кантон. 101. Езеро от толемите езера в Северна Америка. 103. Марка съветски вертолети. 104. Нота. 105. Руски живописец (1831—1894). 106. Департамент във Франция. 107. Японска мярка за течности. 108. Приток на Дунав. 109. Грубо обръщение към жена. 110. Река в Източна Франция.

И. ПЕТРОВ

О Б Я В А

Продавам 20 пчелни кошера модел „Даданблатози рамки" с по две семейства.

Справка: Нягол Няголов, ул. „Макаренко" 48 — Силистра.

О Б Я В А

Градски общински народен съвет — Силистра
Т Ъ Р С И:

Кандидат за вакантната длъжност — инспектор по приходите от населението. Кандидатът да е завършил висше икономическо или средно икономическо образование и да е жител на гр. Силистра.

Заплата според щатната таблица. Молбите и документите да се представят в архивата на ГНС—Силистра.

О Б Я В А

ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

Има вакантни места за 6 души работници—вадачи на отливки в леярния си цех.

Постъпване на работа веднага.

Справки и подробности в служба „Личен състав".

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 41 (1358) | Събота, 6 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

7 април — Ден на здравния работник

В ИМЕТО НА ЧОВЕКА

За лекарите са изписани много страници .От колко произведения на литературата, киното и театъра ние ги помним като образи, които дълбоко в себе си носят идейната чистота и устременост на времето, които предано и всеотдайно служат на каузата за справедливост и социален прогрес. Нима не бяха те, които в името на живота през мрачните векове на средновековието превърнаха в щит необоримата сила на знанията и нау ката срещу религията и схола стиката; нима малко са лекари рите, които сляха живота си с революциите на 18 и 19 век, с борбата против немския фашизъм. Миналото, нашата история — те са наситени с много примери. Съвремието — също. За лекарите сега ни напомня подвигът на съветския гражданин Борис Егоров, полетял в Космоса, името на проф. Барнард, разтълнувал света с подвиг, не помалък по сила.

И всичко това в името на живота...

Има много професии, неразривно свързани с човека, правят го по-силен, правят го по-богат и красив с вярата му в настоящето и бъдещето. Но сред тях има една—на здравните работници — която е несравнима по хуманност и човеколюбие. Защитата на човешкия живот, на народното здраве — това е нейното безкрайно поле за изява, което крие много тихи подвизи. Всеки ден, всяка нощ. Еже дневие без рекламен шум и пропаганда, на съсредоточеност, на трудни, но скъпи радости. Те идват с първото проплакване на новороденото и с топлия поглед на майката; със загасянето на лампите след успешна операция; с откриването на лек срещу коварна болест..

Тези хора, които бдят за нашето здраве, имат неизказаната та благодарност на стотиците и хиляди оздравели и признателността на цял народ.

С техния празник ние ги приветствуваме най-сърдечно — лекарите и зъболекарите, акушерките и медицинските сестри. По желаваме им по-плодотворен труд — навсякъде. В окръжния град и най-малкото селце на окръга. За да оправдаят доверието, за да оправдаят грижите и средствата на народната ни власт.

Честит празник, здравни работници!

ЗА РЕШИТЕЛЕН ПРЕЛОМ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

НИКОЛА НИКОЛОВ
— секретар на ОК на БКП

Новите задачи, поставени от IX конгрес на БКП за икономическото развитие на нашата страна, са насочени към осигуряване решителна интензификация и модернизация на всички отрасли на народното стопанство, за увеличаване производителността на обществения труд и повишаване ефективността на икономиката. Новото в икономическата политика на Партията намери конкретен израз в задачите, поставени от ЦК на БКП и МС с постановлението за по-нататъшното ускоряване на техническия прогрес и 44-то постановление за повишаване рентабилността на нашата икономика.

Постигнатото в окръга досега в тази насока е безспорен успех. Сравним ли обаче резултатите в животновъдството с тези на другите окръзи в страната или със световните достижения, ще видим, че много изоставаме.

Само от животновъдството кооперативните стопанства загубиха през 1967 година 4 164 000 лева, от които в говедовъдството 1 937 000 лв., в овцевъдството 1 407 000, в свиневъдството 679 000 и в птицевъдството 96 217 лв. при реализирана печалба от 53 717 лева през 1966 година.

Загубите от животновъдството са тежко бреме и тревога за цялата окръжна партийна организация, за ОНС и ОКС, за много ОПК, УС на ТКЗС и ДС на ДЗС. Те се дължат главно на увеличаването на материалните и трудови разходи, на поддържане като цяло работата в тази насока. Анализът на дейността на някои стопанства и партийни ръководства за изминалата 1967 година показа, че не с такава тревога и внимание се реагира по места. Не бяха предприети ефективни мерки за прелом в работата по по добряване на животновъдството. Вместо борба за още по-големи успехи по редица показатели се допусна отстъпление от постигнатото. В ТКЗС Кайнарджа загубите от животновъдството от 297 000 лева за 1966 година нараснаха на 375 000 лева. В ТКЗС—Тутракан през 1967 година общата продукция се увеличи само с 83 636 лева, а разходите на фураж и труд нараснаха със 120 000 лева. В ТКЗС Ст. Караджа животновъдството от печеливш се превърна в губещ отрасъл. Стопанствата Калипетрово, Ширково, Ст. Караджа, Бабук, Кайнарджа и Голеш чувствително намалиха средния млеконадой в сравнение с постигнатото през 1966 година. А Сребърна, Мерден, Алеково и др. приключиха със среден млеконадой от фуражна крава под 2 300 литра. Окръгът в крайна сметка приключи с 2 722 литра, а това е под средното за страната и съседните Разградски, Толбухински и Търговищки окръзи.

Незадоволителни са резултатите и в овцевъдството. Окръгът приключи с 50 литра мляко и 4,036 кг вълна от овца, докато среднят настриг в Разградски, Толбухински, Шуменски и Русенски стигна 4,600 кг.

Още по-незадоволителна е работата в птицевъдството. Средно от носачка окръгът получи по 160 яйца, докато за страната са 178, а за Русенски окръг 211, Търговищки 186 и т. н. Девет стопанства от окръга: Алеково, Зафирово, Тутракан, М. Преславец, Кайнарджа, Паисиево, Секулово, Ситово, Сребърна и Срацимир получиха под 150 яйца от носачка.

Изоставаме и в свиневъдството. Нисък е среднодневният прираст — 0.361 кг. Малко прасета се получават (15,2) от основна свиня за разплод.

Голям дял за загубите в животновъдството се пада на високата смъртност при животните и птиците и високия процент яловост — 11,44 на сто по кравите и юниците Незадоволително е състоянието на зоавеопазването и зоопрофилактиката.

1967 година отмина с всички успехи, слабости и нерешени въпроси. Очевидно е, че така не може да продължаваме. В окръга има сили и възможности за решителен прелом в животновъдството. Това се налага от високите изисквания, които поставя пред нас сега Партията.

През 1968 година стои за решаване задачата да намалим до минимум загубите от животновъдството с оглед през следващите 1—2 години то да се превърне в печеливш отрасъл, рентабилността на който непрекъснато да се повишава. През 1968 г. в окръга трябва да се води борба за постигане на 3 200 литра мляко от фуражна крава, 4,5 кг среден настриг вълна от овца, по 180 яйца от кокошка носачка и т. н.

Трябва веднага да кажем, че състоянието на животновъдството и получаваната от него продукция от началото на годината досега е крайно незадоволително.

Вместо по 3 000 тона през януари и февруари получени са едва по 2 750 и 2 620 тона краве мляко и вместо по 3 000 000 яйца по 2 280 000 и 2 760 000 броя. Това голямо изоставане не трябва повече да се търпи, а да се компенсира в предстоящите месеци от годината. Същото се отнася и за високата смъртност през първите месеци. Следователно пред нас сега стои въпросът за изпълнение не на плана, а на обещанията за 1968 г., и то с още по-голямо напрежение. Това означава, че ежедневно в окръга тряова да се получават над 100 тона краве мляко и над 100 000 яйца.

По указание на Бюрото на ОК на БКП, 15 стопанства бяха посетени от специалисти на ОНС и ОКС, за да се видят и отстранят пропуските и се вземат действени мерки за увеличаване на животинската продукция. Проверките потвърдиха, че много от най-често допускащите се несполуки от животновъдството са от чисто субективен и организационен характер. Фактът, че фуражите са недостатъчни през тази година, не е стреснал ръководствата по места за вземане на допълнителни мерки по тяхната преработка, най-икономичното и целесъобразно изразходване. Не достатъчно или въобще не се използват карбамидът и меласата. Не се обработват грубите фуражи. На животните не се осигурява дажба, балансирана с протеин, въглехидрати и др., а на много места не се осигурява тя дори по обем. Смески не се доставят редовно, а и доставените в някои стопанства не се използуват рационално. Няма и не се спазва никакъв режим по храненето и гледането на животните и птиците. За допускане на тези слабости ръководителите и специалистите от ТКЗС Сребърна, Белица и Смилец бяха критикувани.

Все още чувствително изостават от график-обещанията стопанствата от Ситово, Дулово Алфатар, Тутракан, Ширково Айдемир, Добротица, Главиница, Попина, Сокол и др., с краве мляко и яйцата изостават Зафирово, Тутракан, Секулово Добротица, Алеково и Айдемир. Много висока е смъртността през същия период по говедата, свинете и птиците в Мерден, Белица, Срацимир, Кайнарджа, Средище, Добротица, Секулово, Айдемир, ДЗС—Нова Черна и др. До 20 март са умрели 85 говеда, 3 769 свине, 833 овце и 24 688 кокошки и пилета, което е много повече в сравнение със същия период за миналата година.

За да излезем от това състояние, необходим е прелом в цялостната ни работа в тази насока. Само така ще можем достойно да посрещнем славната 25-годишнина от Деветосептемврийската победа в България.

ВЪВ ВСЯКО СЕЛИЩЕ — ЧИСТОТА И ПРИВЕТЛИВОСТ!

В чест на 25-годишнината от Девети септември — на упорита работа за благоустрояване и хигиенизиране на населените места!

Под този лозунг протече съвещанието, организирано от ИК на ОНС и Комисията по приложение на 36-то постановление на Министерския съвет.

Съвещанието се състоя на 3 април т. г. в един от салоните на Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра. То беше открито от секретаря на ОК на Отечествения фронт др. Тома Жендов. Той даде думата на заместник-председателя на ОНС др. Кръстьо Атанасов да прочете отчетния доклад.

Докладчикът проследи състоянието на хигиенизирането и благоустрояването в нашия окръг, спомена селищата, в които се работи с похвална упоритост и последователност, както и тези, в които все още се срещат неизмазани обществени сгради, замърсени улици и пр. и пр. Той изтъкна, че направеното в изпълнение на 36-то министерско постановление не може да се нарече малко, но то все не е достатъчно.

В изказванията на мнозина от присъствуващите общественици, медицински работници, директори на предприятия от града и окръга прозвуча загриженост и разбиране на въпроса.

Директорът на ДИП „Дунав“ — Силистра др. Илия Кунев говори за начините, по които са постигнали отлична хигиена в предприятието. Тука трябва да спомена, че това предприятие през 1965 година беше обявено за национален първенец по хигиенизирането.

Председателят на Градския народен съвет в Силистра др. Владимир Драгнев изрази недоволството си от липсата на съгласуваност между отделните предприятия и учреждения. Той потвърди мисълта си с примери от разкопаването на улиците в Силистра. Стигнало се дори дотам — да бъде асфалтирана улица, без да е прокаран мръсен канал.

Енчо Недялков от Силистра отбелязва, че в града има много домове с табелка „Образцов дом“, които не я заслужават. С такава табелка е удостоена и старата, порутена и необитаема къща на ул. „Васил Коларов“ № 7. Тази улица, която започва от центъра на града, все още няма тротоари.

Накрая др. Георги Екзаров, завеждащ отдел „Организационен“ при ОНС, отчете съревнованието по приложение на 36-то министерско постановление и обяви наградите.

На първо място по хигиенизиране и благоустрояване бе обявен общинският народен съвет в с. Ширково. Той получава знамето на ИК на ОНС и парична награда 2 500 лв. На второ място се нарежда съветът в Сокол и получава награда 1 720 лв. Село Грънчарово (Секуловски съвет) беше обявено за съставно село-първенец и бе наградено с 1 000 лв.

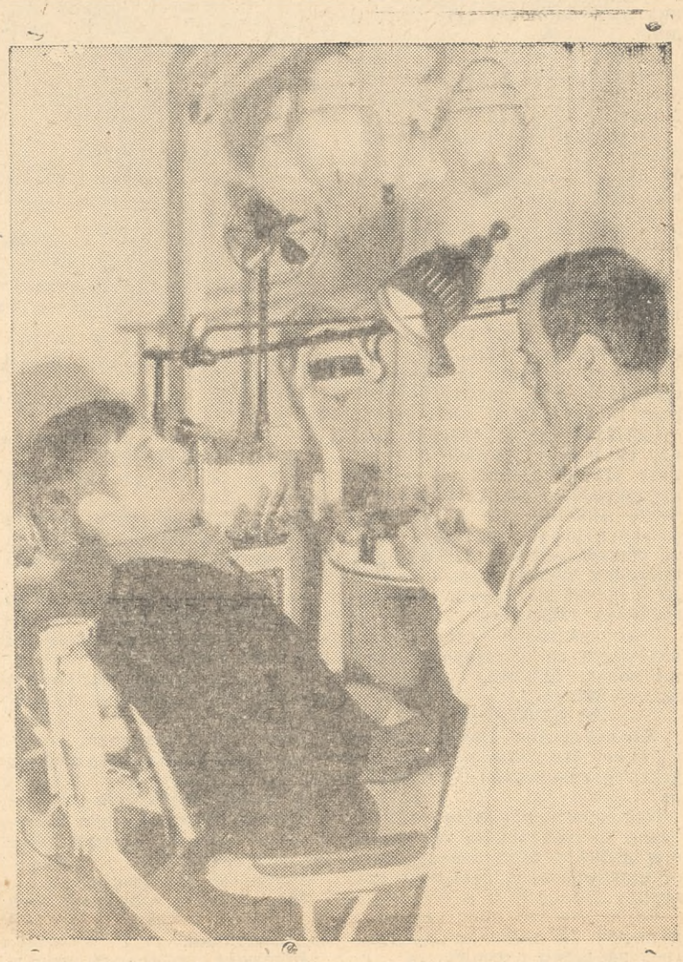
Раздадени бяха и много парични и предметни награди на предприятия, организации и отделни лица.

Присъствуващите посетиха изложбата, посветена на темата, с която съвещанието се занима, уредена от Хигиенно-епидемологичния институт в Силистра.

След това всички се отправиха към източната част на града, за да посетят ДИП „Дунав“ и да се запознаят с успехите на предприятието в хигиенизирането.

Няма съмнение, че след това съвещание в селищата ще започне плодотворна работа, тъй като месец април беше обявен за ударен месец за благоустрояване и хигиенизиране.

Симеон ПЕТРОВ

През миналата година сокол ци се сдобиха с нова болница. Сега условията за работа в не я отговарят на съвременните изисквания.

НА СНИМКАТА: Зъболекарят Йордан Колев на работа в новия кабинет.

Старът на ширковци

Предстоящата среща на българския народ с четвъртвековния юбилей на социалистическата революция у нас разгаря неговата активност. Призивът на пловдивчани и толбухинци в чест на тая велика годишнина бе последван от всички трудещи се в страната. Отзова се на тях и нашият Силистренски окръг. Расте желанието да посрещнем празника не само с изпълнени планове, но и с още по-разхубавени селища. Девети септември 1944 година прогони мрака от нашите села. Чезнат една след друга старите, схлупени къщурки, а на тяхно място цъфтят като макове през месец май червените покриви на гиздавите нови къщи. Асфалтът, камъкът и циментовите плочи с всяка година избутват лепкавата добруджанска кал извън селищата. Цветните лехи ухаят по тротоарите, прошумоляват паркове там, където се сбираха селските говеда.

Колкото по-добре се уреждат нашите села, толкова по-непреодолимо става желанието на цялата общественост да ги направи още по-красиви. Така е и със село Ширково. Неузнаваемо стана то през последните десет години. но на хората се вижда малко.

В този дух протече завчера и сесията на селския общински народен съвет. В доклада, изнесен от председателя на ИК — др. Георги Славов, и в изказванията на съветниците бе изразена голямата радост от постигнатите резултати по хигиенизирането и благоустрояването на селото. Никой обаче не пропусна да се спре на това, което е ненаправено и което трябва да се направи.

Сесията бе приветствувана от члена на бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт — др. Боян Михнев.

Другарят Кръстьо Атанасов — зам. председател на ИК на ОНС — Силистра, сподели голямата радост на ширковци от извоюваното окръжно първенство по 36-то постановление на МС и обяви присъдените им награди.

Въодушевени от своята победа, те приеха призив-обещание в чест на 25-годишния юбилей. С него приканиха на благороден социалистическо съревнование общинските народни съвети от целия окръг. Голям интерес към работата проявиха и присъствуващите на сесията председатели на ИК на народните съвети от другите села на окръга.

Ширковци поеха хубав старт към днитe на четвъртвековния юбилей. Това ги задължава и на финала да бъдат първи.

Игнат ДИМИТРОВ

Съвещание по работата на контролно-ревизионните комисии в Партията

На 4 т. м. в Силистра се състоя окръжно съвещание, на което присъствуваха секретарите на градските и общинските партийни комитети и председателите на контролно-ревизионните комисии. В работата на съвещанието взеха участие членът на Бюрото на Централната контролно-ревизионна комисия на БКП Иван Георгиев, членовете на Централната контролно-ревизионна комисия Вельо Максимов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП, и Боян Михнев — председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, секретарите на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов и Шакир Шакиров и др.

Другарят Иван Георгиев изнесе доклад за работата на контролно-ревизионните комисии на Партията и предстоящите задачи. Той изтъкна, че основното задължение на тези комисии е да следят дали се спазва Уставът на Партията и при нарушение да вземат незабавни мерки. Много от присъствуващите взеха отношение по доклада и зададоха въпроси, на които другарят Иван Георгиев отговори.

Вести от Йорданово

Кооператорите от бригадата на Адан Велиев от с. Йорданово са опитни и добри тютюнопроизводители. Тази година те трябва да засадят и отгледат 400 декара от сорта „Остролист“.

Подготовката на лехите започна отдавна, а наскоро засяха тютюневите семена върху площ от 6 декара. За тях се грижат кооператорите от звеното на Юсеин Асанов, Халил Юсменов и Съдък Тахиров. Тяхната цел е да започнат за саждането на тютюна към края на м. април т. г.

* * *

В землището на с. Йорданово предвидените площи за ранни пролетни култури от 1 100 декара бяха предварително и добре подготвени. За небивало кратко време бяха засети 500 декара с грах, 250 декара с коноп, 200 декара пивоварен ечемик и др.

За срочното изпълнение на тези задачи най-голям дял се пада на тракториста Али Саидов и прикачника му Вели Шефкет.

Николинка ВЪЛЕВА

Здравните работници празнуват

При голяма тържественост в салона на театъра в Силистра бе чествуван снощи Денят на здравния работник. Тържественото събрание бе организирано от Окръжния здравен център и Окръжния комитет на Профсъюза на здравните работници.

Тържеството бе открито от д-р Иван Радев, председател на Окръжния комитет на Профсъюза на здравните работници. Той даде думата на заместник-главния лекар на Окръжния здравен център д-р Найден Димитров, който прочете доклад за успехите на медицинските работници от нашия окръг.

Той съобщи , че за активна дейност с Указ на Президиума на Народното събрание и по повед на министъра на народното здраве и социалните грижи се награждават здравни работници от нашия окръг. С „Народен орден на труда“ — сребърен е удостоен д-р Иван Радев, а със значка „Отличник на МНЗСГ“ — д-р Борис Василев, началник на очно отделение в Окръжна болница, медицинската сестра Илка Влахова от Противотуберкулозния диспансер, д-р Стефан Лазаров, завеждащ физиотерапията при Окръжна болница, и д-р Кира Медощикова от болницата в гр. Тутракан.

По случай празника други здравни работници бяха наградени с почетни значки от името на ЦСПС и с книги от Окръжния народен съвет.

От името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, присъствуващите на тържеството здравни работници бяха приветствувани от заместник-председателя на Окръжния народен съвет Кръстьо Атанасов.

Тържеството завърши с преглед на художествената самодейност при здравните заведения в Силистра.

Димо ВАСИЛЕВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

ДНЕС в салона на Окръжния народен съвет ще се състои сесия на Градския народен съвет в Силистра. Тя ще приеме плана за хигиенизирането и ще обсъди как се изпълняват решенията на сесиите от началото на мандата досега.

* * *

ВЪВ ФОАЙЕТО пред салона на Окръжния народен съвет е уредена изложба на тема „Благоустрояване и хигиенизиране на селото“. Тя е подготвена от Хигиенно-епидемологичния институт — клон Силистра. Многобройни фототабла разказват какви трябва да бъдат съвременното селско жилище, улиците, заведенията за продажба и преработка на хранителни продукти и др.

* * *

НА 1 и 2 АПРИЛ се състоя в Силистра съвещание, на което присъствуваха директорите на училищата и учители. За извънкласните форми на работа, процеса на нравственото възпитание в началния курс и научния подход в работата на учителя изнесоха лекции директорът на Централния дом за литература и изкуство за деца и юноши Владимир Иванов и Пело Пеловски и Д. Йосифов от Научно-изследователския институт по педагогика в София.

* * *

В МЛАДЕЖКИЯ клуб в Силистра започва от 20 часа довечера пролетният бал на здравните работници. Той е организиран в чест на Деня на здравния работник — 7 април.

* * *

УТРЕ в Дунавския парк силистренци ще имат възможност да наблюдават интересни стрелкови състезания. Те са организирани от Градския комитет на Комсомола в чест на 11 април — Ден на политзатворниците, концлагеристите и пострадалите от фашизма. Състезанията започват от 9 часа.

* * *

ПО НОВООТКРИТАТА въздушна линия Силистра — Варна самолетът пътува редовно. Осемте места в него са винаги заети и част от пътниците за София си вземат билети пак за самолета в Русе. Това показва, че по-нататък ще стане нужда да се разширява летището край Силистра и да летят до Варна по-голям самолет.

* * *

ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА силистренци ще гледат в кино „Москва“ филмите „Срещал съм щастливи цигани“ и „Живи герои“, а в кино „Доростол“ — „Д-р Ох боли“, „Командирът на отряда“ и „Дом на загубените души“.

* * *

ДНЕС от 17 часа Българска телевизия ще предава футболния мач България — Италия за европейско първенство, който ще се състои на стадион „Васил Левски“ в София.

ПОКАЗАТЕЛИ ЗА ВОДЕНЕ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКОТО СЪРЕВНОВАНИЕ ЗА 1968 ГОДИНА

На състоялото се тези дни съвещание на партийния, държавния, стопанския, профсъюзния и комсомолския актив от окръга за приемане на обещание за предсрочно изпълнение на петгодишния народностопански план в чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България бяха приети и показателите за водене на социалистическото съревнование през 1968 година.

В броя от 2 април т. г. бе публикувано обещанието. Днес поместваме показателите за водене на социалистическото съревнование през 1968 година в селското стопанство и промишлеността.

Селско стопанство

ЗА ТКЗС — ОКРЪЖЕН ПЪРВЕНЕЦ

Най-висок ръст на общата селскостопанска продукция на един декар обработваема земя в сравнение със средногодишния ръст за последните три години.

За най-малко разход на труд и материални средства на 1 000 лева обща селскостопанска продукция.

Стопроцентово изпълнение на плана за стоковата продукция от растениевъдството и животновъдството по видове.

Най-висок ръст на чистата селскостопанска продукция на 1 000 декара обработваема земя в сравнение със средногодишния ръст за последните три години.

Най-висок ръст на общата селскостопанска продукция на 1 000 лв. основни фондове в сравнение със средногодишния ръст за последните три години.

При отчитане на съревнованието се вземат предвид получените средни добиви и средна продуктивност на селскостопанските животни. На ТКЗС—окръжен първенец по изпълнение на общите задачи, ще се връчи преходно червено знаме — 600 лв. парична награда и една зад гранична екскурзия.

Кооперативно стопанство, класирало се на второ място, ще получи 500 лв., а на трето място—300 лв.

ЗА КУЛТУРИ

За най-високо процентно изпълнение на добив пшеница от декар в сравнение с обещанието.

Най-високо процентно изпълнение на обещанията за средния добив и общата продукция от царевицата за зърно и силаж.

За най-високо процентно изпълнение на добив от слънчоглед на декар в сравнение с обещанието.

Най-висок добив грозде от декар при най-висока изкупна цена.

За най-високо изпълнение плана за общата и чиста продукция от пипер и домати.

За всяка от горепосочените култури на стопанство, класирало се на първо място, се дава по 200 лева награда, а на второ място—150 лв.

Комплексна механизация

На бригада първенец по комплексната механизация, получила най-високи средни добиви от прикрепените към нея култури с най-малка себестойност, но не по-висока от плана и разход на 100 кг продукция, изразено в минути, се предвиждат следните награди:

първо място — 400 лв.
второ място — 300 лв.
трето място — 200 лв.

Като задължителни култури при отчитането се считат пшеницата, ечемикът, царевицата, слънчогледът, силажната царевица и люцерната за сено.

Животновъдство

а) ГОВЕДОВЪДСТВО

Най-висок среден млеконадой от фуражна крава спрямо обещанието.

Най-висок процент на кравите спрямо общия брой говеда.

За най-много телета от 100 крави.

Най-ниска смъртност.

За най-нисък разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Получена най-много печалба на 100 лв. продукция.

б) ОВЦЕВЪДСТВО

Най-висока средна вълнодайност от овца.

Получени най-много агнета от 100 овце за разплод, но не по-малко от 115 агнета от 100 овце.

За най-високо средно живо тегло при дзвиските в сравнение с разчета при влизането им в основното стадо.

Най-нисък разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Най-ниска смъртност

Получена най-голяма печалба на 100 лв. продукция

в) ПТИЦЕВЪДСТВО

За най-висока средна носливост от кокошка носачка спрямо обещанието.

Най-ниска смъртност.

За най-нисък разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Получена най-голяма печалба на 100 лв. продукция.

г) СВИНЕВЪДСТВО

Получени прасета от основна свиня за разплод, но не по-малко от 18 бр. на основна свиня.

Най-ниска смъртност.

За най-малко разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Получена най-голяма печалба на 100 лв. продукция.

ТКЗС първенец по животновъдство

Най-висок ръст на чистата продукция спрямо предшестващата година.

За най-малко разход на труд и материални средства за 100 лв. продукция.

Най-голяма печалба от животновъдството на 100 лв. продукция.

При отчитането на съревнованието да се класират фермите и ТКЗС комплексен първенец при положение, че са изпълнили плана за общата продукция, договорното задължение и печалбата.

На класиралите се на първо място ферми от съответните въдства ще се дадат по 200 лв. награда, а на второ място по 150 лв.

ТКЗС комплексен първенец по животновъдството, класирало се на първо място, ще получи 500 лв. награда, на второ място — 300 лв.

Промишленост

За предприятие, постигнало най-високи резултати през 1968 година по изпълнение на основните показатели, се определят следните награди:

От държавната промишленост 500 лева
От местната промишленост 400 лева
От кооперативната промишленост 400 лева

За цех, постигнал най-висок прираст на рентабилността на продукцията през 1968 година в сравнение с 1967 година, се определя награда в размер на 150 лева

За усвояване производството на новите изделия по плана за 1968 година в машиностроенето се определя награда на предприятие-първенец 200 лева.

На предприятие от местната и кооперативната промишленост, усвоило най-широк асортимент изделия в сравнение с 1967 година, се определя награда 150 лева.

На предприятие от местната и кооперативната промишленост, разкрило най-широка мрежа за извършване на услуги на населението спрямо 1967 година, се определя награда от 150 лева

На предприятие от промишлеността, строителството, транспорта, ДЗС и ТКЗС, внедрило най-много изобретения и рационализации с най-голям икономически ефект, който да е постигнат на 100 души заети работници, ИТР и служители, да се раздадат следните награди:

От промишлеността на централни подчинения:
първо място — 250 лв., второ място — 200 лв., трето място — 100 лв.

От местна промишленост:
първо място — 200 лв., второ място — 150 лв., трето място — 100 лв.

ТНК:
първо място — 150 лв., второ място — 100 лв., трето място — 50 лв.

От ТКЗС:
първо място — 250 лв., второ място — 200 лв., трето място — 100 лв.

За ДЗС:
първо място — 150 лв.

За бригади от строителството:
първо място — 100 лв., второ място — 80 лв.

За ДАП и Транспред:
първо място — 100 лв., второ място — 80 лв.

Определя се на предприятия, постигнали най-добри резултати в увеличаване производителността на труда и повишаване качеството на промишлената продукция от системното подобряване на квалификацията на работническия му колектив, награда от 200 лв.

Определя се награда по 50 лева на директора, партийния секретар, председателя на профкомитета, главния инженер и главния счетоводител на предприятието, което издържа най-голям процент от състава на своя трудов колектив като задочници и стипендианти в учебните заведения.

За предприятие, поддържало през цялата година образцов ред и изрядна хигиена, най-малко трудови злополуки и отсъствия поради болест, се определя награда от 200 лв.

СТРОИТЕЛСТВО

На бригада от Стройрайона, постигнала най-високи икономически показатели за 1968 година, се награждават 20 човека по 80 лева или всичко 1 600 лв.

Бригада от Стройрайона, постигнала най-добро изпълнение на строително-монтажните работи за 1968 година, се награждават 30 човека по 20 лева или всичко 600 лв.

За най-високо изпълнение на трудовите норми от работниците в Окръжно пътно управление през 1968 година да се наградят 10 души в размер на 600 лв.

ТРАНСПОРТ

За предприятие, постигнало най-високи резултати през 1968 година по изпълнение на основните показатели, се определят награди в размер на 400 лв.

ТЪРГОВИЯ

За предприятие, постигнало най-високи резултати през 1968 година по изпълнение на основните показатели, се определят следните награди:

От държавната търговия 300 лв.
От кооперативната търговия 200 лв.

За постигната най-висока култура на обслужване в търговията се определят две индивидуални награди по 30 лв. или общо 60 лв.

За поддържане през 1968 година най-висока санитарна култура в магазините за хранителни стоки се определят 4 награди както следва:

Магазин-първенец в гр. Силистра 50 лв.

Магазин-първенец в гр. Тутракан 50 лв.

Магазин-първенец в гр. Дулово 50 лв.

Магазин-първенец в село 40 лв.

СРЕЩИ С ПРОЛЕТТА

Тя, пролетта, идва всяка година. И винаги изглежда нова, непозната, защото е свързана с най-съкровените чувства и мисли на хората, с мечтите им. През пролетта всички се чувствуват млади и им се струва, че животът започва отначало... Затова хората честват това красиво начало.

ДИП „ДОБРУДЖА“

Традиция стана колективът на текстилната фабрика „Добруджа“ в Силистра да посреща пролетта тържествено. Може би защото тя носи свежестта, настроението, уханието на цветята които са очаквани от всеки, бил той старец или младеж.

Тържество, посветено на пролетта, се състоя и тази година. Точно в 17 часа младежката смяна завърши своето работно време. Коридорите на предприятието се изпълниха от весела глъчка. Шумът премина в столовата, там се събраха работничките и техните семейства.

Вокалната група с ръководител Петър Йовков, откри празника с няколко весели народни песни. Много смях предизвика хумореската „Вечеринка“, майсторски изпълнена от Христа Камбурова. Танцовият състав допълни програмата с китни добруджански хора и ръченици.

Всички бяха приятно изненадани от поднесената кошница свежи минзухари — дар от ученициите в с. Ширково. Девойки накичиха гърдите на всички с тези цветя, вестители на пролетта. Имаше весела поща, викторини, хора и танци.

Петранка ДОДОВА

СТЕФАН КАРАДЖА

Топлото пролетно слънце вече захождаше, когато откъм гората се чу весела детска глъчва. Стотина детски гласове подеха бойки революционни песни. Засвири музика и с игривите си звуци привлече вниманието на хората от селото. Всеки напрегнато заоглежда приждащите групи, за да зърне своето дете. А те, малчуганите, със зачервени като божур лица, крачеха още по-бодро и възторжено, пренасяха пролетния ден под ласките на пролетното слънце.

...Голям празник бе този ден за учениците от училище „Отец Паисий“ в с. Ст. Караджа. Те още от сутринта се озоваха в гората „Ири Хисар“. На широката горска поляна, сред разцъфналите дрянови дръвчета децата чествуваха патрона на своето училище и посрещнаха пролетта. Масово участвуваха в състезанията. Премериха сили по драматизация на приказки, надпяване и надиграване. Накрая първенците бяха наградени с футболни топки, албуми и картини, а за всички деца вечерта бе прожектиран филм.

Йорданка ИВАНОВА

ТУТРАКАН

Пролетта дойде. Стопиха се снеговете, съблякоха се палтата, смениха се намръщените физиономии с усмивки. Родиха се нови надежди. По своему, със свои трепети посрещнаха пролетта кооператори, работници, стари и млади.

Но като че ли най-добре разбираме, че е пролет по детските игри. И струва ни се, че тя се е отбила най-напред в учи лище. Децата от началното учи лище „Максим Горки“ я посрещнаха на открито извън града. Попяха там, поиграха. А учениците от прогимназия „Ст. Караджа“ си устроиха пролетна вечер. Наред с игрите имаше викторина, стихотворения, песни...

Градският комитет на Комсомола покани в първата подходяща вечер от пролетта младежите от града в ресторант „Москва“ на другарска среща. Интересни бяха модерните танци.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

СМИЛЕЦ

Общинският комитет на Комсомола, съвместно с Отечествения фронт и читалището, организира пролетен карнавал. Подготовката започна отрано. Подхвърляха се шеги за маските. Всички чакаха с нетърпение да ги видят.

Многоочакваната вечер дойде. Настъпи голямо оживление, маските се редяха една след друга. Голям интерес предизвика женката с три деца и надпис „Третото дете — наш дълг“. Появиха се и маската „Пролет“, с която бе комсомолката Славка Славова. Много добре се представиха кукерите — комсомолците Руси Йорданов, Борис Нейчев, Васил Караславов и други.

Комисията обяви награди за най-добрите маски, както и за майсторите на валса и ръченицата.

Тържеството завърши с весела поща и танци.

Ненка БОНЕВА

КАЛИПЕТРОВО

Месеци наред се готвеха за пролетния карнавал младежите. Правеха си маски, украсяваха салона... И ето карнавалът е открит. На видно място се четеше: „Честита пролет!“. Младежите влизат в салона с маски, а на входа ги посрещат две девойки—Йорданка Димитрова и Маринка Черняева, които поставят по едно кокиче на всяка маска. Започва веселието, свири оркестър, специално поканен от Силистра. Веселата поща разнася поздравления.

Журито определи като най-добри маските на Йорданка Димитрова — пролетта, Петър Чулев — виетнамеца, Станчо Тодоров — кукер и др. Те получиха награди. Веселието продължи до късно вечерта.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

По време на Осмия всесъюзен к о л о к в и у м по обща алгебра, състоял се в Рига, сензация направи докладът на Гриша Чудновски—ученик от осми клас на 132-ро училище в Киев. 15-годишният математик посвети своето изказване на теорията на моделите — област на науката, възникнала на кръстопътя на алгебрата и математическата логика. Докладът му заинтересува математиците от много страни. По мнението на специалистите той се намира на нивото на кандидатската степен.

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

тъй като отказът му също би бил предателство. Сутринга, когато вратите на бараките с грохот се отвориха, се чу вик: „Раус!“ — каза той сам на себе си, може би е възможно някой някога да стори това. Всички се струпаха около него.

„В края на краищата — промърмори той — с какво ще изменим това нашето положение?“

И когато Курт Франц попита дали някой се е решил, Галевски излезе напред. Франц внимателно го огледа: висок, държи се с достойнство, но без високомерие, избран очевидно от всички останали; личи, че този е нужен.

Той му заповяда да се приближи към него. Галевски направи няколко крачки. Франц през някое време наглеждаше нещо, а после изведнъж удари по лицето два пъти Галевски с всичка сила. Галевски се закатери, наведе се. „Това е за последен път, ако всичко мине добре“ — заяви Франц. След като се върна до затворниците, той извика: „Ето вашият началник! Началник на нечовеците! За мене той е евреин, за вас — началник!“

На експертите им беше нужно два месеца, за да създадат Треблинка. Сега — казаха те на себе си — можем да си отдъхнем. По това време в Треблинка вече бяха затворени 1500 затворника. Много завършиха живота си чрез самоубийство: едни с помощта на отрова, намерена в техните вещи, когато ги отнасяха към газовите камери, други се обесваха в бараките през нощта. Да се обесят беше трудно и за мнозина се изискваха много усилия. Но самоубийствата взеха да намаляват. По-късно, когато между затворените се установи някакъв контакт, техниката на самоубийството се подобри: у всеки имаше другар, който ритваше сандъка изпод краката му. Това, разбира се, беше висше доказателство за приятелството

Първи приложиха този способ бащата и синът. На лицето на сина имаше белег. Затворниците знаеха, че един удар по лицето е равнозначен на смърт; смъртта можеше да бъде отложена за ден или за три дни, но настъпваше невъзвратимо. Тези, които имаха белези по лицето, наричаха „клепсидра“ (водна болест). Това означаваше, че тяхното време вече е изтекло; синината под очите и синините от удари по лицето бяха неизмиваемо клеймо. Всяка вечер експертите изпращаха евреи за „клепсидра“. Тези, които излизаха напред по собствено желание, възнаграждаваха с по-бърза смърт—„награда за честност“: с куршум в тила в „болницата“ (в бараката), където ставаше наказанието. Този, който не излезеше напред сам и не извикваше, падаше в несвяст, убиваха с лопатите.

Синът беше млад човек, а бащата стар. Те бяха последните, които оцеляха от голямото семейство. Бащата уговаряше сина да живее, за да продължи рода. Но сега синът стана „клепсидра“. Когато синът попита означава ли белегът (дамгата) смърт, отначало бащата не знаеше дали трябва да каже истината. Той упорито успокояваше сина си. Но после като че ли беше обхванат от дълбок размисъл: „Но как ти, синко, се готвиш за смъртта?“

„Добре, татко“ — отговори юношата с пълна покорност.

Бащата взе каиша и го завърза около гърлото на сина си. След това му помогна да застане до сандъка и да се изкачи на него, за да закрепи края на каиша на напречната греда. Щом му се удаде това, той прегърна сина си и се струполи на пода. „Прощавай“ — рече синът. „Ще се срещнем“ — отговори бащата бързо и бутна сандъка. След няколко минути той отново се качи на сандъка и сне тялото. Внимателно го постави на пясъчния под в бараката и започна да чете молитвата.

Към него се присъединиха и други гласове — тихи, братски, и всеки път силно произнасяха „амин“. Но когато бащата окачи каиша около собствената си шия, никой не се мръдна. Той закрепи втория край на каиша, качи се на сандъка и с резки движения го търкулна. Неговото тяло се напрегна и затрепера и утихна. Отново се чу молитвата на умиращ, мъдра като смъртта, вечна като съдбата.

През тази нощ се появиха първите признаци — евреите от Треблинка вече живееха втори живот. Затворниците излязоха от бездните, в които се оказа, че първото средство за освобождение от хитлеристите е самоубийството. Затворниците вече не бяха стопроцентови роби, тъй като можеха сами да избират: да се самоубият или да продължат борбата. Тази свобода на избора ги избавяше от пълното подчинение на властта на експертите, които на свой ред пренебрегваха ролята на върховния съдия. Затворниците установиха вече властта върху смъртта си, макар че предишните не бяха власти на живота си. Може да се каже, че това постижение не е голямо. Но в Треблинка това обстоятелство имаше огромни последствия. На основата на солидарността и в смъртта отново започваше животът. Това още не беше забелязано, но на власта на експертите беше поставен предел.

РЪКУВАНЕТО НА ТРИМАТА

Като оцеля, Меир Берлинер реши да избяга. Веднъж, когато от ешелоните слизаха евреи, той видя Ицак Чокен, негов приятел от Варшава. С невисок ръст, жилест, Чокен беше необичайно радостен и обладаваше голяма физическа сила. Той жадуваше за борба, както жадуват за спор тълкувателите на талмуда. Забелязвайки Чокен, който изскочи от вагона, Берлинер се доближи до него и му пошепна: „Когато почнат да разделят хората на групи, кажи, че си строителен работник“. Вечерта, стоейки до чинията със супа, той чу: „Шолом!“ Обърна се. Зад него стоеше Чокен.

„Какво е това място? — попита той. — Какво има тук?“

„Не задавай въпроси. Ще ти разкажа в бараката“.

„Но какво можем да направим ние?“ — запита Чокен, когато Берлинер спря да обяснява какво означава Треблинка. През този ден пристигнаха 15 хиляди евреи и почти всички бяха унищожени. И така беше всеки ден.

„Нужно е да направим опит за бягство“ — отговори Берлинер.

„Имаш ли за това някакъв план?“

„Но е трудно да се осъществи“.

„Покажи го“.

„Работата се състоя в това. Ведъж на няколко дни дрехите и другите вещи на затворниците изпращат в Люблин. С това се занимават всички команди. Аз предлагам да се скрием в един от вагоните. Но немците ще бъдат на своя пост и аз не зная как...“

Те говореха прекалено високо и човекът, който ги слушаше, се намеси неочаквано в разговора им. Това беше Галевски. „Аз мисля, че ние трябва да опитаме нещо“—каза той.

Няколко мига Берлинер се колебаеше, размисляйки дали е нужно да разкрие плана си на трети човек. Той знаеше, че трябва да бъде внимателен, но Галевски възбуди доверие. Той му предложи да се присъедини към тях.

„Не. Аз не мога. Аз вече помислих върху това, то е невъзможно. Пристигнах тук с жената и децата. Аз никога няма да напусна Треблинка. В света няма да се намери място за такъв човек като мене. Всичко, каквото мога да направя, за да предам смисъл на своето съществуване, това е да помагам на другите“.

Подчинявайки се на някаква подбуда, всеки протегна дясната си ръка. Техните ръце се съединиха в неуверено ръкуване. Така в Треблинка се създаде комитетът на съпротивата.

У Берлинер, Чокен и Галевски стана привичка да се срещат всяка вечер. Отначало те се опитваха да спрат доброволното самоубийство. Затова изтъкваха няколко аргумента, докато намерят най-убедителния. „Ние сме длъжни да живеем, за да разкажем на всичко това — обясняваше Галевски. — Вие като хора, върху които лежи проклятието, трябва да останете живи в утайката на ада, благодарение на невидимата магическа сила. У вас трябва да има само една мисъл: да избягате оттука, за да разкажете на живите, да ги предупреждавате“.

Тези изморителни нощи сплотиха тримата човека като братя. Те решиха, че ако на Чокен и Берлинер се отдаде възможност да избягат, ще се отправят в гетото, за да предупредят евреите какво представлява Треблинка.

В първата нощ, минала без самоубийства, те дълго говориха за победата. Галевски беше много оживен. Берлинер забеляза това и отново предложи да избягат заедно. След дълги те отказа Галевски каза, че ще си помисли в края на краищата за тази възможност. След няколко дни Курт Франц даде на евреите една нощ, за да изберат свой началник. Галевски реши отново да остане на длъжността си.

Неговото назначение облекчаваше плана за бягството. Предложеният план беше обикновен. Вратите на вагоните не се затварят, докато немците не проверят дали те са напълнени. Затова двама бегълци могат да се промъкнат незабелязано във вагона, когато той е пълен вече три четвърти и да барикадират вратата с връзопи от дрехи, за да създадат впечатление, че е пълен. Когато вратата бъде барикадирана, Галевски ще повика немеца и ще му каже, че вагонът може вече да се затвори.

Скоро Галевски узна, че вещите ще бъдат изпратени на следващия ден. До вечерта той не се видя с Чокен и Берлинер. „Вие ще отпътувате сутринта“ — каза той. Те използваха остатъка от нощта, обсъждайки последните тънкости на бягството. Но следващото утро измени съдбата не само на Берлинер, но и на целия лагер.

От устната история на Треблинка не са съхранени сведения за това, което направи в това утро Берлинер. Известно е, че той се облякъл и напълнил портмонето си със злато, готвейки се за бягство. Последните думи, казани от него на Чокен, когато ги извели сутринта от бараката, бяха: „Аз все още не мога да повярвам, че оттука може да се измъкне човек. Аз не мога да повярвам в това, докато влакът не се повреди“.

(Следва)

БАЛАНСИРАНИТЕ ДАЖБИ — ЗАЛОГ ЗА СНИЖЕНИЕ СЕБЕСТОЙНОСТТА

И в бъдеще проблемът за мес ото у нас до голяма степен ще се решава от свиневъдство то. Затова е необходимо да се изяснят някои въпроси, от които зависи производството на повече и по-евтино свинско месо.

От направените проучвания в много кооперативни стопанства се установи, че най-голям отно сителен дял в себестойността на единица продукция заема разхо дът на фураж—76 на сто. Де сет на сто от разходите са за труд. Останалите 14 процента се разпределят между амортиза цията, общопроизводствените и административно-управлен ческите разходи, за транспорт, осветление и отопление.

Отрицателно явление е все още ниският среднодневен прираст. През последните 2—3 го дини се наблюдава тенденция за още по-голямото му снижение в някои свинеугоителни фе ми. Това оскъпява продукция та. Преразходът на фураж е значителен.

По отношение разхода на труд трябва да се отбележи, че той ежегодно намалява. Но това далеч не може да компенсира по стойност изразходваните в повече фуражи. Ето защо тря бва да се постигне увеличаване на среднодневния прираст, а чрез това да се съкрати угоителният период на животните.

От редица опити е доказано, че при наши условия прасета та достигат 95—100 кг живо те гло на 6-7-месечна възраст. В повечето ферми обаче този период се увеличава на 10—11 месеца. Главната причина за това е непълноценното хранене по отношение на качеството и количеството на смилаемия про теин. Почти през цялата годи на съдържанието на белтъчини в храната на свинете е само 60 —70 процента от необходимото. Към това трябва да се при бавят и сезонните колебания в храненето и неблагоприятните климатични условия през зима та.

Този основен недостатък мо же да се отстрани по два на чина. Първият предполага в стопанствата да се създадат такива фуражни резерви, чрез които могат да се регулират съставът и структурата на даж бата. От друга страна, това ще се постигне, когато се увеличи количеството на комбинираните фуражи, когато те правилно се разпределят. Трябва да се премахнат и различията, обуславяни от сезонното реколтира не на фуражите, чрез съхраня ване и правилно разпределение на онези от тях, които са богати на белтъчини. Царевицата и ечемикът могат да се използуват най-добре, когато се включат в приготвлението на пълноценни комбинирани смески.

Нужно е да се обърне голямо внимание на люцерната. И зелена, и изсушена (съхранена във вид на сенно витаминно брашно) тя може да играе голя ма роля за задоволяване на белтъчния глад. Царевицата и люцерната са култури, които много добре се допълват, затова едновременно трябва да се включват в дажбите на живот ните.

От направените изследвания в страната по отношение съдър жанието на смилаем протеин в кръмна единица се е дошло до следното заключение: в 294 (64 на сто) от 462 проверени стопанства съдържанието на смилаемия протеин е под 70 г в кръмна единица. Тук раз ходът за 1 кг прираст е 6,7 кръмни единици. Стопанствата, при които в кръмна единица се съдържат 70-80 г протеин, са 129 (28 на сто). При тях раз ходът на фураж е по-малък. Единица прираст се постига от 6,1 кръмни единици. Само 39 от проучените стопанства со чат добри резулгати. При тях разходът на фураж е най-ма лък. Той е близо до нормал ния — 5,8 кръмни едини ци за единица прираст. Изво дът е повече от очебиен. При изготвяне на дажбите специали стите трябва да се съобразяват с необходимостта от протеин и неговото качество. Само така ще се постигне пълноценно хра нене, ще се съкращават сроко вете за угояване.

Този е и пътят за поевтиняване на продукцията в свиневъдството. Затова при съставяне на балансите зоотехниците трябва добре да знаят с как во разполагат и какви фуражи и смески ще бъдат необходими да се набавят от другаде. Само така, съобразно оборота на стадата, ще може да се осигу ри пълноценно хранене на жи вотните. Не бива да се огми нават и фуражните отпадъци, които се получават във всички стопанства, а да се използуват най-рационално.

Тук се поставя и въпросът за начина на храненето на свине те. Дали да бъде то сухо, мо кро или комбинирано. Доказано е, че за сегашния момент най-подходящ е последният на чин.

Друг важен момент при свинеугояването е до какво живо тегло трябва да достигнат прасетата. От проучванията, нап равени в чужбина и от нашата практика, може да се твърди, че най-подходящата граница е 95—100 кг. Тогава животните имат повече месо, а сланината е тънка. Разбира се, тук играе роля както породата на отдел ните екземпляри, така и хране нето им.

Друг въпрос, който не бива да се отминава, е кастрацията на мъжките прасета за угоява не. У нас тя не винаги се из вършва навреме. А практиката доказва, че кастрираните прасе та нарастват по-бързо, и то с 8 процента по-малко изразходван фураж. При женските прасета, които се угояват до 90—100 кг, кастрирането не е целесъоб разно.

С правилното решаване на тези проблеми, както и с въве ждане на повече механизация, уедряване и специализиране на фермите, ще се съдействува за превръщане на свиневъдст вото в рентабилен отрасъл.

Ал. ЖЕЛЕВ,
ст. научен сътрудник по свине въдство при НИИЖ — гр. ШУМЕН

С ОТЗИВЧИВОСТ КЪМ КУПУВАЧИТЕ

Клиентите се поприв ършиха и ние заговорихме с тази рядко любезна продавачка от Тутра кан.

— Работя 12 години като ма газинерка и съм свикнала със своите клиенти. Нали клиентът винаги има право. И така си е. Гледаш цял куп пари ти оставя — нека си избере човекът. Защо да го вземе, ако не работи.

— А търпение?!

— Връзваме нервите в къ щи. Въоръжаваме се с търпение — продължи магазинерка та Стоянка Николова. — Вче ра един другар 5 телевизора из пробва. И купи единия от тях. А случва се и да не купят. Но един, ако не хареса, друг ще я хареса и стока не остава не продадена. Виж, ако имат де фекти някакви, това е друго...

Наблюдавал съм и друг път тази здрава жена как по мъжки разковава каси с шевни машини, как търпеливо обяснява кое къ де трябва да се постави. Тър пеливо и учтиво. И клиентът от своя страна чувствува също за дължение за взаимна любез ност.

В дългогодишната си практи ка човек се специализира — 4-5 години Стоянка продава телевизори, перални, шевни ма шини, радиоапарати, и други електрически домашни уреди и както сама понякога шегови то добавя, станала е електроте хник и монтьор. В новия светъл магазин край Дунава работи от година. По-рано продаваше и мебели. Сега магазинът й се обособи като магазин за елек трически домашни уреди. Под реди го с вкус и чувство за красота. Потребителското тър сене расте и тя получава все по-големи количества стоки, но за всичко има място — хем да има симетрия, хем да е оси гурен свободен достъп на кли ента до стоката. Доброто об служване й доставя и на нея приятни минути. Има преизпъл нение на плановете си. При план за I-то тримесечие 50 000 лв. към 18 март отчете 90 000 лева.

— Понякога се съмняват дру гарите в продажбата на стоки те, за които съм дала заявка. Но аз зная кога, коя стока мо же да се продаде и не ме отрах — разказва опитната про давачка. — На помощ ми идва и тетрадката, в която записвам търсените стоки и имената на клиентите, изявили желание за едно или друго нещо. И ако не се явят те, аз намирам на чин да им съобщя за пристига нето на търсената от тях сто ка.

Има много положително в работата на тази магазинерка — тя се стреми пред клиента купувач да изложи стоката. И той може спокойно да си изб ере това, което желае.

Стоянка Николова с учтивост та си, с честността си в търго вията е един търговски работ ник, достоен за пример както във вежливото си и културно обслужване на купувачите, та ка и в поддържането на мага зина в хигиенно състояние и добре подреден.

Викентий ДУКАНОВ

Продавачката Стоянка Николова предлага стоки.
Снимка: Ст. ТОДОРОВ

В ТРУД И ПОЧИВКА

Профгрупата на бригада „До чо Михайлов“ при ДИП „Липа“ отдавна е убедена, че се стреми да осигури след упорития труд активна почивка за своите чле нове. Затова още в началото на годината бе приет тримесе чен план, в който наред с мер приятията за изпълнението на производствените задачи са на белязани и мероприятията за културен отдих.

Поели обещанието да работят и да живеят по комунистически, те отстояват своите думи на дело. Трудолюбието на колекти ва и неговата инициативност му позволиха да изпълни плановете си и да бъде винаги сред челни те бригади на предприятието.

Дългогодишният упорит труд получи своето признание през 1961 година, когато на бригада та бе присвоено званието „Бри гада за комунистически труд“. Следващите години донасят но ви успехи и нови признания. Със званието „Ударник на ко мунистическия труд“ са удостое ни членовете на бригадата Ата нас Чолаков, Георги Духнев, Неделчо Неделчев, Иван Госпо динов, Иван Трифонов и Ал. Енчев. „Народен орден на тру да“ получи бригадирът Дими тър Трифонов.

В бригадата наред с опитните работници се трудят и младежи, които упорито усвояват профе сията на мебелиста.. Комсо молци са почти половината от бригадата, те са нейното бъде ще. Затова за тях се полагат по стоянни грижи, прикрепени са към опитни работници. Осем от тях се учат във вечерен тех никум. Като добри производст веници и ученици се очертават Петър Ангелов и Иван Атана сов.

В монтажната зала е тихо. За разлика от другаде, вместо шум и трясък на машини тук се лее музика. Чува се лекото почукване на чукчетата и свис тенето на сгъстения въздух, кой то е добър помощник на работ ниците. До тезгяхите, около кон вейера, приклекнали или прави, увлечени в своята работа, се трудят „момчетата“ на Димитър Трифонов. Тук те извършват последните операции по монта жа на мебелите. Вниманието им е изострено, движенията са точни, всеки детайл намира сво ето място. На определен интер вал от време светва предупре дителната лампа, конвейерът прави поредния си ход и от него „слиза“ готовият гардероб.

Темпът, с който заработиха в бригадата от началото на годи ната, не отслабва. Плана за ме сец януари изпълниха 119 на сто. Упорито се трудиха и през февруари и март. И ето резул татите са налице. Изпълнен е тримесечният план няколко дни преди срока. Качеството на про изведената продукция е отлично. Задружният труд, правилната ор ганизация и поточният метод на работа дадоха своите плодове, на които сега се радват всички.

Трудът е по-лек, когато е за дружен, почивката е по-приятна, когато е заслужена. Сплотеният колектив на бригадата е доказал неведнъж това. За да направи отдиха по-интересен, да му придаде смисъл и съдържание, профгрупата реши да свърже всеки излет или екскурзия с ис торическо събитие или честувува нето на някой празник. Неотдав на членовете на бригадата се заизкачваха по стъпалата към крепостта „Меджиди табия“. Бя ха решили да разгледат музея и се запознаят с миналото на родния град. Достигнали на хълма, те се поспряха. Отправи ли погледи към града, към Ду нава и далечината, се мъчеха ка то че ли да прозрат в далечина та на годините. Това, което не видяха, а смътно си представя ха, оживя пред очите им в зали те на музея. Увлекателният разказ на екскурзовода Пламен Боев разпръсна мъглата, вля душа на образи и картини и приближи това далечно минало пред тях. Редуваха се победи и падения, величие и робство. Съдбата на родния град е свър зана със съдбата на родината. Тринадесет века ги свързва с тази съдба. И те, родината и родния град, им стават по-мили и по-скъпи.

Въпросите на Ив. Господинов, Атанас Чолаков и на Стоян Владков са интересни, всички изслушват обясненията много внимателно. След това ,поотдел но и на групи, продължават да разглеждат експонатите, да ко ментират. Доволни от това, кое то видяха и научиха, поеха об ратния път. Отначало вървяха всеки съсредоточил мислите в себе си, но постепенно се отпус кат и споделят това, което най-много ги е развълнувало.

През този ден те разнообрази ха живота си, обогатиха го. Ободрени от разходката и с по вишен дух, те се разделиха, за да се съберат отново на другия ден. Този ден ги очакваше със своите часове на напрегнат твор чески труд.

Христо ПЕТКОВ

Стремежи за небивали успехи

Настъпиха напрегнати сеитбе ни дни и за механизаторите и кооператорите от ТКЗС — Тут ракан. Голямата и отговорна за дача завари стопанството напъл но подготвено. Само за няколко дни бяха засети 1 200 декара фуражен грах.

Преди четири дни трите бри гади за комплексна механиза ция от Тутракан, Антимово и Царев дол започнаха сеитбата на слънчогледа. Тя се извършва с наскоро закупените пневма тични редосеялки. Площите с тази култура ще заемат 7 600 декара. Земята е подготвена доб ре и наторена с по 40-60 кило грама суперфосфат на декар. Преди сеитба блоковете бяха култивирани и изравнени, за да може да се проведе качествено засяване.

През първия ден механизато рът Иван Добрев от Царев дол зася 300 декара при норма 200 декара. Успех постигна и Вик тор Ненков от Тутракан, който зася 200 декара. През втория ден двамата механизатори зася ха по 300 декара. Сеитбата про дължава усилено.

— По наша преценка — зая вява главният агроном на стопан ството Петър Пешев — сеитба та на слънчогледа трябва да за върши за една седмица.

Успехът на механизаторите от трите бригади за комплексна ме ханизация е потвърждение, че даденото обещание-отговор на пловдивчани ще бъде изпъл нено. От цялата площ те ще се стремят да получат над 2 000 тона семе със себестойност 8 стотинки всеки килограм.

Живко ТРУШЕВ

Птицефермата в с. Попина е една от най-добрите в стопанст вото. Дългогодишният птицевъд Минчо Ганчев заедно с Коста дин Станков и Иван Удрев все ки ден получават от поверените им 5 000 носачки по 3 700 и повече яйца.

Бялата река на изобилието

Всяка ранна утрин към кравефермата на Дуловското сто панство бърза млад човек. Сали Алиосманов е уверен в силите си, въпреки че не е минало много от времето, когато за пър ви път прекрачи прага на обора...

Беше в началото на миналата година. Сняг беше затрупал къщите на града, а към кравефермата вървеше той, Сали... И си мислеше: „Не сбърках ли?“ Роден в добруджанското село Йорданово, той беше опитвал щастието си в много професии, но с краварство трябваше да започне ето в този студен зи мен ден... И нещо пак го гложделе „Не сбърках ли? Не избър зах ли с решението си?“

Зачислиха му 18 крави. Малко трудно му беше да свикне с доилния агрегат, но отпосле му се струваше, че нямало от какво да се страхува, защото вместо да ти се схващат пръсти те от еднообразните движения, все по-добре е вместо теб да се труди машината...

Повече от една година измина от този ден. Сега на Сали, този червендалест около 40-годишен мъж, е приятно да раз каза за своята работа и за миналогодишните си успехи, кои то го нареждат на едно от челните места между доячите в Дуловския кооператив. Той трябваше да издои 52 000 л мляко, а успя да добие 54 610 л — добър резултат за начинаещ. А ето че и през първите 2 месеца на новата 1968 г. при план да издои 11 400 литра той е получил над 11 850.

Когато говори за своята работа, в сините очи на дояча прелива любовта към животните, за които полага толкова мно го грижи. С особена охота той разказва за любимките си. Ето например кравата „Героиня“. Как да не я обичаш. Та тя е на първо място в обора по млеконадой. 35 л на ден мляко съвс ем не е шега работа. И „Сонка“ не остава назад. Със своите 25 л дневно тя също помага на Сали да преизпълнява плано вете.

Когато отидохме при Сали, той зареждаше яслите със си лаж. Храната на животните е разнообразна. И суха люцерна им дава Сали, и концентриран фураж им сипва, и ливадно се но им залага. За да потече по-голяма струя мляко в тръбите на доилния агрегат, за да бъде по-пълноводна бялата река на изобилието...

Доволен е Сали Алиосманов от новата си професия... До ходна е тя, макар и да е трудна. Всеки месец работниците от счетоводството на Дуловския кооператив му начисляват сред номесечно възнаграждение от 120-130 лв. Доволен е русокосият дояч. И сега вече не се пита: „Не сбърках ли?“

Недю НЕДЕВ

САМО ОБЕКТИВНИТЕ ПРИЧИНИ ЛИ?

☆ Когато липсва находчивост и гъвкавост в организацията
☆ Лесно е да се прехвърля вината от един на друг
☆ Ще се осъществи ли зеленият конвейер?

Много е малък броят на сто панствата в окръга, които из пълняват дневния график на млеконадоя. Между най-изоста ващите обаче е ТКЗС — БЕ ЛИЦА, едно стопанство, което през миналата година преизпълни плана за кравето мляко с 80 т и което сега се бори да достигне 3 100 л мляко от фуражна крава.

Ето какво показват цифрите: през първото тримесечие на годината са надоени 26 323 л мляко по-малко, отколкото за същото време на 1967 година, и 36 т по-малко, отколкото со чи сегашният план. Има дни, ко гато дневният график не се из пълнява с по 1 000 и повече лит ра.

Кои са причините на изоста ването?

Обикновено в такива случаи се търсят обективните причини. Според председателя на коопе ратива — др. Христо Недев, и гл. зоотехник — др. Симеон Маринов лошите резултати се дължат на липсата на достатъч но меласа, карбамид и смески, поради което не може да се осъществи пълноценно хране не на животните. Меласа обаче в някои от бригадите е имало и са били нужни повече усилия да се пренесе от една ферма в друга, за да се дават смлени те какалашки, обработени с ме ласа, а не с вода ,както се практикува.

А карбамид? Наистина тук е бил получен карбамид, годен за торене, но нищо не е пре чело на ръководството да погър си този толкова важен за даж бата на животните компонент от други стопанства, където има в изобилие. А и от завода в Ст. Загора винаги може да се набави необходимото коли чество.

Трябва да отбележим, че в дажбата на животните и в три те кравеферми на ТКЗС — Белица липсва необходимото сухо вещество. Защо? Нима толкова е било трудно да се осъществи запасяване с царев чак и слама? Сега големият обем от 35 кг сочен фураж в дневната дажба спокойно може да се намали с 10 кг за сметка на този груб фураж. Но ето че в Белица, където отглеждат повече от кравите на стопанст вото, липсва царевичак. Толко ва ли е трудно да се пренесе нужното количество от Варнен ци или Шуменци. А и там, къде то се дава царевичак, той се за режда на животните необрабо тен. Дори ненарязан на РКС апарат.

Много зле посрещна коопера тивът зимата по отношение на люцерновото сено. Тук бе допу сната повсеместната грешка — отделяне на почти целия втори откос от люцерната за семепро изводство. Така говедовъдство то бе лишено от 300 т сено. Вместо по 4 кг суха люцерна, кравите получават на ден по 1,5-2 килограма. Още по-курио зен е случаят в с. Варненци. Тук през тази година на кра вите е давано от така необхо димия фураж само 10 дни! В същото време в другите ферми са разполагали със сено и би трябвало да се отстъпи една част от него и за животните във Варненци. Цели 2 месеца в та зи ферма е допуснато неправил но хранене, поради което мле конадоят рязко спаднал.

Що се отнася до въпроса за смеските, той не е правилно решен и в целия окръг. Поради липса на необходимите ком поненти „Фуражна промишле ност“ не задоволява нуждите на стопанствата. Сега обаче на всички кооперативи от окръга е съобщено да се снабдят с необходимите за кравефермите смески от гр. Разград. Това трябва в най-скоро време да направят и специалистите от ТКЗС — Белица, за да задово ляг съществуващия глад от тази необходима за животните храна.

Лошото е това, че не само неправилното хранене оказва влияние за ниския млеконадой. Защото вместо по 10-15 л мля ко от животно, се получават средно на ден едва по 7 литра. Единствено само в Шуменци картината е по-добра. А в с. Варненци млеконадоят е спад нал катастрофално — 5,5-6 л мляко от животно на ден. Тук са си казали думата така наре чените „организационни причи ни“. Според главния зоотехник бригадирите не упражняват до статъчен контрол, поради кое то се е допуснало неправилно раздояване на животните. А из вестно е, че особено при меха низираното доене този момент е от голямо значение. Предвари телният масаж на вимето е предпоставка за издояване на всичкото мляко. Ние смята ме, че в това отношение и глав ният зоотехник не е направил необходимото. Наистина той е сам, но неговият съвет и опит е нужен за всички. Освен това в някои случаи не се спазва режимът на храненето. На кра вите се залага силаж сутрин, преди доенето, което е крайно неправилно.

Надеждата на ръководството и специалистите от ТКЗС — Белица е, че през май, юни и юли ще успеят да достигнат по-висок от планирания млеко надой и по този начин да преодолеят допуснатото изоставане. Чрез осъществяване на пла нувания зелен конвейер наис тина могат да се постигнат до бри резултати, нужно е само той да бъде изпълнен така, както трябва. Защото когато се намаляват планираните декари, какъвто е случаят при кръмното цвекло, трябва да се положат максимум усилия за получаване на предвидените количества продукция.

Много повече трябва да ра ботят с хората и бригадирите. А контролът на главния зоотех ник трябва да бъде действен и резултатен. Само тогава биха се отстранили допуснатите слабо сти и планът за млеконадоя в ТКЗС — Белица — изпълнен.

Ст. СТАНЕВА

ГОСТУВА НИ ЗДРАВЕН ГЛАС

Честит празник, здравни работници!

Утре е 7 април, Ден на здравния работник.

В минутите на равносметка хората, които бдят за нашето здраве, ще обхванат с поглед изминатия път, за да продължат благородната си работа с още по-голяма и всеотдайна обич към човека.

По случай техния празник ни гостува „Здравен глас", бюлетин на Окръжното здравно ръководство, ОК на ПСЗР, ХЕИ и ОК на БЧК.

Д-р Иван Радев, ортопед в хирургическото отделение на Окръжната болница, е оставил зад себе си 17 години лекарска практика. Стотици са излекуваните от него, които му благодарят.

НА СНИМКАТА: Д-р Георги Петров (вдясно) е довел своя пациент при д-р Радев на консулт.

ПРИЗНАНИЕ ЗА ВСЕОТДАЕН ТРУД

От 19 до 22 юни 1946 години на преди всичко по инициатива на социалистическите страни в Ню Йорк заседават представителите на здравеопазването от 61 страни. Конференцията изработва конституция на Международната здравна организация. На 7 април 1948 година тя е ратифицирана. Оттогава 7 април е обявен за Международен ден на здравето. С постановление преди пет години у нас този ден бе определен за празник на здравния работник. Така бе създадена възможност на този празник целият наш народ да изразява дълбоката си признателност към онези, които са отдали и отдават своя живот и знания, не жалейки и часовете за отмора, за опазване здравето на човека. Това признание е израз на висока оценка за дълбоко хуманния и самоотвержен труд на здравните работници.

В миналото здравните работници са били винаги в челните редици на борбите за народна свобода. Немалко лекари, акушерки, медицински сестри са изпъкнали като народни герои в борбата против фашизма и капитализма.

Видни дейци на Възраждането са д-р Петър Берон — автор на „Рибния буквар", д-р Иван Богоров — редактор на вестник „Български орел" и др. Активно участие в борбата против османското иго са взели лекарите Иван Селимински, Христо Даскалов, Константин Бонев и др. Активни участници в борбата против фашизма са лекарите д-р Кирил Игнатов, сега министър на народното здраве и социалните грижи, д-р Владимир Калайджиев — зам. министър, д-р Георги Настев — зам. министър, д-р Владимир Бонев, д-р Върбан Върбанов, д-р Иван Сребрин и много други, някои от които дадоха живота си за по-добър и щастлив живот на нашия народ.

Много лекари, верни на интернационалния си дълг, участвуваха в борбата на испанския народ против фашизма.

През годините на народната власт бяха положени много усилия за извеждане на нашето здравеопазване на европейско равнище. Развитието на здравната мрежа в България върви във възходяща линия. През 1944 година в България е имало всичко 175 болници с 11 232 легла, а в края на 1966 година — 476 болници с 52 300 легла. Рязко е увеличен и броят на медицинските работници.

Големи успехи бележи здравеопазването и в Силистренски окръг. През 1944 година в Силистра е имало една болница с около 75 легла, шест-седем души лекари и още толкова средни медицински кадри. Сега в окръга има три болнични заведения с общо 923 легла, 4 социални заведения с 423 легла, 28 участъкови амбулатории в селата, 48 фелдшерски здравни пунктове, 31 родилни домове, дом на майката и детето, 7 детски ясли.

Окръжната болница израсна като голямо лечебно-профилактично заведение със специални зарани отделения и кабинети, оборудвани със съвременна медицинска апаратура.

Оценявайки високо успехите на здравните работници в Силистренски окръг, Министерството на народното здраве и социалните грижи удостои със значката „Отличник на МНЗСГ" 35 души, 14 души са носители на медали.

На грижите, които полага нашата Партия и народното правителство за здравните работници, ние ще отговорим с още по-големи усилия във високоблагородната и хуманна работа за опазване здравето на трудещите се.

д-р Н. ДИМИТРОВ,
зам. гл. лекар по лечебната част

КОНСУЛТ

Притихва дъхава и топла
нощта зад болничната стая.
Човекът не издава вопъл.
Той сякаш слял се е с безкрая...

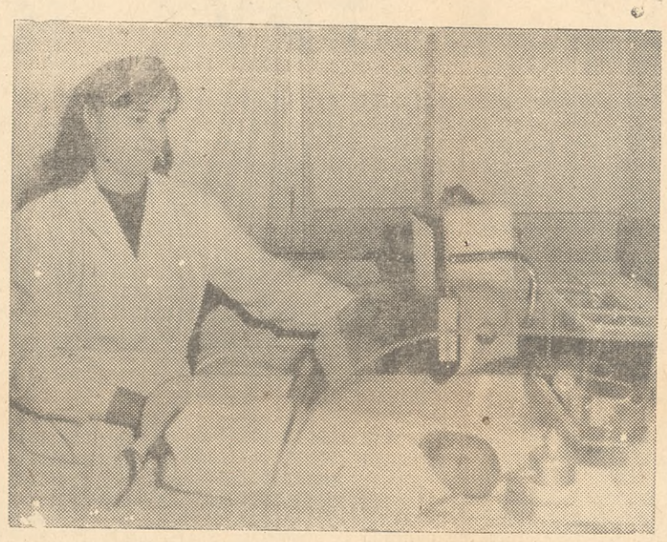
Отвън полъхва дъх на билки,
на смрадлика и на тинтява.
На крак са хората с престилки.
Животът тука заседава.

Във механи, в концертни зали
роял и саксофон боботят.
Танцуват нейде хали-гали.
А заседава тук животът.

Без дневен ред и без доклади,
и без слова официални.
Това е бой без барикади,
далеч от топли, меки спални.

Сражението без куршуми
не е за ордени и слава.
Без тостове, без шумни думи
животът тука продължава!

Симеон МАНОЛОВ

ИНТЕРВЮ, КОЕТО НЕ СЕ СЪСТОЯ

Седя в просторния кабинет на завеждащ вътрешно отделение на Окръжната болница и прелиствам поставената на бюрото книга за похвали и оплаквания. Дошъл съм с определена цел — да се срещна с д-р Иван Кирчев, ръководителя на едно от основните отделения в болницата, и да побеседвам с него във връзка с утрешния празник на здравните работници. Знаех, че колективът посрещна седми април с високи постижения в обслужването на болните, в борбата за по-скорошното им завръщане при техните близки, в домовете и предприятията.

В коридора се чуват припрени стъпки, някой настойчиво иска да се донесе нова бутилка с кислород. И аз разбирам, че в уютните стаи на отделението хората в бели престилки се борят да изтръгнат от смъртта живота на някого.

Много са редовете на благодарност, които болните, вече излекувани, или техните близки са вписали в тетрадката за похвали. На всяка страница: „... Детето ми е спасено... Благодаря от сърце!..", „... Вече съм здрав, ще видя децата си, ще работя. С какви думи да изкажа благодарността си към д-р Кирчев, към останалите лекари и сестрите!" А ето и едно съвсем късо изречение: „Отново съм между живите, Мария"...

Мария... Това име събужда един спомен. Да, аз помня този драматичен случай.

...В малката стая внесоха млада двадесетгодишна жена. Лицето ѝ беше безжизнено бледо, тялото — отпуснато. Набързо разпитаните близки откъслечно съобщиха, че е намерена преди пет минути в безсъзнание. На масата имало разпилени опаковки от невролакс, хинин, белергамин. Лекарят от „Бърза помощ" установил пълна липса на сърдечна дейност. Отравяне...

Д-р Кирчев даде диагнозата — клинична смърт. Неговите думи изведнъж промениха ритмичната работа в отделението. Случаят налагаше екстрено да се направи всичко за спасяването на един човешки живот. И започна борбата със смъртта. С мълниеносна бързина в стаята бе донесено всичко необходимо — бутилки с кислород, спринцовки, ампули, сонди, системи за преливане на кръв и серум. Болната се поставя веднага на изкуствено дишане с апарат.

А минутите текат така бавно. Пет... осем... десет... Безкрайно дълги минути, а още никакви признаци на живот. Д-р Кирчев дава къси разпореждания да се направи една или друга манипулация, сам прави сърдечен масаж. Без суетене, бързо, точно, като фин механизъм всички лекари, сестри, санитари вършат своята работа.

Петнадесет минути... Сърдечната дейност не се възстановява. Спешно са включени в борбата за спасяването на младия живот и хирурзите д-р Бобев и д-р Чешмеджиева.

Най-после! На двадесетата минута сърцето дава леки признаци на живот. Появяват се първите нестройни, едва доловими удари... И отново заглъхват. И отново непрекъсната борба за възвръщане на появилата се искрица живот. Ето че сърцето вече бие по-редовно, леко порозовява лицето и макар че дишането още се командува от апарата, радостта от успеха обхваща всички. А след това последваха още много дни и нощи на бдение над леглото на болната до пълното възстановяване на здравето ѝ.

Не дочаках д-р Кирчев. Може би и в този момент той спасяваше живота на някоя друга Мария...

д-р Владимир СТЕФАНОВ

Вече осем години медицинската сестра Луиза Грънчарова от Окръжна болница отдава своята обич и знания за здравето на децата. Фотообективът е уловил момента, когато Луиза дава кислород на болно дете.

ДУМИ ОТ СЪРЦЕ

ИЗКАЗВАМ голямата си признателност към целия медицински персонал на детско отделение при Окръжна болница за грижите, които положи за излекуването на детето ми Венцислав. Благодаря на д-р Кръстева, на медицинските сестри, на леля Жека, леля Мария. Напускам детското отделение с най-добри впечатления.

Добринка ВАСИЛЕВА,
гр. Толбухин

НАПУСКАМ хирургическото отделение на Окръжната болница след 5-месечно лечение. Чувствувам се много бодър, за което благодаря на медицинските работници в това отделение, които напълно възстановиха моето здраве. Благодаря на всички и най-много на д-р Радев.

Мюмюн НЕДЖИБОВ,
с. Суходол

ВЪВ ВЪТРЕШНО ОТДЕЛЕНИЕ на Окръжна болница постъпвам за втори път. Както преди, и сега лекарите се отнесоха истински хуманно към моето здраве. Д-р Кирчев и д-р Янев винаги намираха време да седнат при всеки болен, да беседват за неговото състояние, пък и други неща, нещо, което стопли сърцето.

По повод празника на медицинските работници изказвам благодарност и пожелания за плодотворна работа на това хуманно поприще.

Горанка ИВАНОВА,
с. Алфатар

АКО СЕГА съм между хората, ако сега мога да пиша тези редове, то се дължи на лекарите, акушерките и санитарките от АГ отделение при Окръжна болница. Не намирам думи, с които да изразя благодарността си. Щастлива съм, че съм жива и мога да се радвам на двамата си сина.

В най-критичния за мене момент от леглото ми не се отделиха д-р Обретенов, д-р Василева, д-р Бояджиева и д-р Димитров. От името на всички майки — благодаря!

Янка ЦАЧЕВА,
гр. Силистра

Здравеопазването в цифри

В НАШАТА СТРАНА сега един лекар обслужва 596 души, докато в редица капиталистически страни този показател е далече по-голям — както и в нашите южни съседки Турция и Гърция.

В БОЛНИЦИТЕ на окръга през миналата година са проле жали 18 464 болни.

ИЗГРАДЕНОТО ОТДЕЛЕНИЕ „Бърза медицинска помощ" към Окръжна болница разполага с 15 нови модерни санитарни коли за спешно обслужване.

ПРЕЗ 1966 ГОДИНА в трите болници на окръга са оперирани 2 579 болни; през миналата година подложените на хирургическа намеса са 4 487.

ПРЕДИ ДА НАСТЪПИ ЛЯТОТО

(Беседа с другарката Анка Николова, заместник-председател на Градския народен съвет в Силистра)

Лятото е неотделимо от ха на трудещите се. А с на шите съвременници неговат ляма след всяка измината

Темата за летния отдих лятото вече не е далечна представител на редакцията другарката Николова.

един важен въпрос — отдирасналите изисквания на на а значимост става все по-го година.

отново е актуална, защото перспектива. Именно затова беседва по този проблем с

Осъществяването на пълноценен летен отдих за силистренци досега винаги е носило минусите на материалната база. Макар че през последните години тя бе обогатена с много съоръжения и подбрена като цяло, ние не можем да считаме, че направеното е предел. Интересите и желанията на трудещите се имат твърде широк периметър и това налага влагането на нови средства и труд за разширяването на материалната база.

Тази година Бюрото на Градския комитет на Партията и Изпълкомът на ГНС отрано приеха една твърде на ситена програма, която цели да се подобрят условията за отмора на силистренци. Много е заплануваното и ако то бъде изпълнено, ще можем да кажем, че не сме постигнали малко. Строителството ще бъде осъществено по два пътя: със средства на Градския народен съвет (от самооблагането) и със съдействието на предприятията. То ще се изразява в направата на различни съоръжения, а също така и във влагането на доброволен труд от страна на работниците.

Все пак какви промени ще бъдат извършени?

Да вземем, например, Дунавския парк. Факт е, че през последните години той променя своя облик. Това лято, според приетия план, в него трябва да се построи летен куклен театър, със средства на Съвета, и да се оформи площадка за летни кънки, ангажиментът за асфалтирането на която са поели ръководителите на Пътно управление. Това ще бъдат два нови кътa, свързани преди всичко с отдиха на най-малките. Младежите също не са забравени. За тях също са предвидени някои нови места за отдих: едни са утвърдени вече, други все още са в сферата на проектите.

Промените, станали през миналата година на крепостта „Меджиди табия", съвсем логично привличат там повече трудещи се от нашия град. За почивката им през неделния ден, а и през останалите дни на седмицата, ние предвиждаме също така някои промени и поставяне то на нови съоръжения. Площадката, която бе оформена в самата крепост, искаме да превърнем и в кът, където ще могат да се организират различни прояви с младежите, да се изнасят сказки и беседи. Кооперация „Девети септември" и „Комунални услуги" са поели ангажимент за поставянето на пейки, художник изготвя проекта за цялостното оформление на площадката. През близките селмици се предвижда озеленяването около стълбището до крепостта, а по-късно и поставянето на пейки около него.

На „Памук кулак" със съдействието на ДМЗ „Стомана", ЗММ, кооперация „Метал", ДИП „Липа" предвиждаме поставянето на десет люлки, на пейки и беседки около дърветата. Пак пред Пътно управление е поставена задача за асфалтирането на една младежка площадка. Запланували сме и поставянето на един павилион, с който се цели да се преодолее струпването на хора само около съществуващия ресторант. Промкомбинат „Камъшит" е поел ангажимент за построяването на три „кошари".

Някои подобрения ще бъдат извършени и на плажа, по детските площадки в града.

Дори и да не е изброено всичко, което предвижда нашият план, мисля, че то дава представа колко голяма е поетата отговорност както от страна на Градския съвет, така и от страна на ръководствата на предприятията. Не бива да се повтори лошата традиция от други години предприятията да не изпълняват докрай поетите задължения.

Що се отнася до другите инициативи, струва ми се, че имаме известен опит в организирането им. По-точно за тях ще имат думата пред приятието „Културен отдих и художествена украса", Градският комитет на Комсомола, профсъюзният културен дом. Във всички случаи мислим да проведем традиционните си мероприятия празник на река Дунав, карнавала, дунавския спектър.

Културният отдих през лятото за нас не е съвсем лесен проблем поради липсата на държавни културни институти в града. И това налага повече усилия в организирането му...

ТЯХНАТА СЕНЗАЦИЯ

Отново „Дневници на Мусолини"

Не за първа година по страниците на вестниците и списанията в европейските страни се появяват писма, дневници и мемоари на фашистки военни престъпници и техни приближени. Много видя светът от тези творения. И тук работата не е само в гонитбата на сензационното четиво. Много са заинтересованите да се разкрасят фашистките главатари, причинили неизличими страдания на милиони хора.

Този път на бял свят се появи „Дневникът на Мусолини". Историята на възникването му е такава. През пролетта на миналата година позвънили в миланския вестник „Доменика дел коре" и съобщили на Джорджо Дзикари, че в миланския манастир „Ангелиум" има уникални исторически документи — дневници и бележници на Мусолини, представляващи голям интерес за печата.

Срещата на представителя на редакцията с трима непознати покровители на дневниците се състояла в манастира под звуците на църковни песни. После среща била устроена и с главния редактор на вестника Гуле мо Дзукони.

Особено е смешно, че ловците на съмнителни сензации не за пръв път попадат в клопка. В 1960 година някоя си Амалия Павини — Розати и нейната майка изфабрикували военния дневник на Мусолини и го продали за 5 400 фунта стерлинги на неофашистките почитатели на италианската дуче.

Този път Амалия Павини и нейната майка решили да повторят същото мошеничество чрез други лица: свещеникът, после тримата непознати и накрая доктор Фумагали, изобретател, инженер, който заявил, че именно той е истинският притежател на дневниците.

Покачвайки цената, Фумагали съобщил на италианските издатели, че за дневниците знае и едно от най-големите английски издателства, влизащо във вестникарския тръст на Томпсън. През май на 1967 година тръстът наистина заплатил 30 000 фунта стерлинги във вид на аванс за три дневника и шест бележника на Мусолини, оценени за 250 000 фунта стерлинги.

Обаче двете съперничещи страни се страхували, че документите няма да се окажат автентични. Било решено да се обърнат към сина на Мусолини — Витторио — който живее със своята майка в малкото градче Форли, римска провинция. В Рим той заявил, че ще познае стила и почерка на своя баща. В Лондон, където бил повикан отраслекът на Мусолини, казал приблизително същото. За консултацията, по съобщение на в. „Обзървър", Витторио Мусолини получил 30 000 фунта стерлинги и с тях си купил кола марка „Ягуар".

Аферата била разкрита от италианската полиция няколко седмици по-късно.

Разследването продължило почти година и следите отново отвели във вила „Верчели", в Северна Италия, където живее семейство Павини—Розати. Старата дама, фалшифицирайки почерка на Мусолини, съчинявала „дневници" не само от користни цели. Тя заявила пред кореспондента на английския ежеседмичник „Обзървър": „Сам дуче ме вдъхнови и аз писах това, което трябваше да прослави този велик човек". Хонорарът за авторството, както потвърдила Амалия Павини, не трябвало да превишава 3 000 фунта стерлинги. А огромната печалба оставала за милата неца Фумагали.

Разказвайки за тази история, „Обзървър" съобщава, че Павини и Фумагали щели да бъдат съдени. „Ние няма от какво да се страхуваме — заявила пред кореспондента Амалия Павини. — От нищо. Аз действувах по съветите на моите приятели. И не е моя вината, че са искали да използуват дневниците за лека печалба".

„Приятели" — те са тези, които досега се опитват да реабилитират фашистките престъпници.

Из в. „Литературная газета"

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 42 (1359) | Вторник, 9 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Силистра трябва да бъде добре хигиенизиран град

Това беше основният смисъл на проведената в събота сесия на градския народен съвет със съветниците от града по изпълнението на взетите по този въпрос решения от сесиите, проведени от началото на мандата до края на миналата година.

В информацията, прочетена от другаря Ив. Недев — зам. председател на ГНС, беше направен обстоен анализ на проведените досега сесии, като бе отбелязано, че от началото на мандата на ГНС досега са проведени 11 сесии, от които три са се занимавали с въпросите на хигиенизирането, благоустрояването и озеленяването на града. И това е съвсем закономерно при наличието на един стремеж за изграждането на Силистра в модерен социалистически град. Но за правилното и навременно решаване на тези проблеми има редица причини, които ограничават своевременното им разрешаване.

На първо място, все още липсва цялостен градоустройствен план на Силистра и въпреки положените грижи за неговото изработване той още не е готов. Решено е да се набавят кварталните застроителни планове, но те само отчасти ще заместят липсата на единен градоустройствен план. Различните отдели към градския народен съвет са полагали доста грижи, но все пак не е направено достатъчно в осъществяването на строг контрол против незаконното строителство, опазването на уличните платна, тротоарите и бордюрите, зелените площи и т. н. С настъпването на пролетта проличава че нашият град се замърсява. че няма създадени традиции за поддържане на хигиената в стопанските дворове на предприятията Особено важи това за строителната организация, където не се полагат никакви грижи за някакво поддържане на ред и чистота на строителните площадки, не се подреждат материалите, не са ограничени безразборните складирания на строителни материали по улиците.

В изказванията на съветниците пролича голямата загриженост към тези въпроси. Изнесени бяха редица факти за лоша хигиена, лошо поддържане на асфалтовите настилки, загрозяване на улиците от честото им разкопаване. От страна на „Водоснабдяване“ и „Елмонтаж“ не се полагат достатъчни грижи за възстановяването на уличните платна. Изкопите се засипват със същата пръст и след известно време става улягане, вследствие на което асфалтовата настилка се повреждa. В редица предприятия не се полагат необходимите грижи за отопляване на производствените помещения, в резултат на което са са увеличили простудните заболявания през зимата, не е достатъчна работата и по обезопасяването на машините, което е увеличило броя на трудовите злополуки. Отправени бяха и упреци във връзка с липсата на детски площадки. Предложено бе някои улици, по които се извършва движението на превозните средства, да се мият по-често.

Накрая сесията прие конкретни решения по подобряването и отстраняването на недостатъците.

Николай РОМАНОВ

Да се засее навреме и качествено, сега е една от главните задачи пред механизаторите от кооперативните стопанства. На тези цели е подчинена и работата на тракториста Георги Стоянов от шеста бригада за комплексна механизация от ТКЗС — Белица. Заедно със сеячите Върбан Стефанов и Стоян Колев наскоро те извършиха сеитбата на овеса и граха.

НАЧАЛОТО

След сеитбата на ранните пролетни култури в бригадата на с. Брадвари работата в полето продължи с подготовката на площите, предвидени за сеитба на слънчоглед и царевица.

Тази година младежката бригада на Борис Павлов трябва да засее 2 160 декара слънчоглед и получи средно по 250 килограма от декар. Отговорността за поетото задължение сега мобилизира всички сили.

Преди да започне сеитбата, механизаторът Али Чаушев извърши предсеитбено торене със суперфосфат. След него Нази Салиев извърши предсеитбена подготовка, като култивира и бранува площите.

Заредиха се топли слънчеви дни. Тях механизаторите използуваха за сеитбата на слънчогледа. Пръв в полето излезе трактористът Бехчет Азизов. В местността „Алфатарския път“ ограно го чакаха заместник-председателят на стопанството Халим Топузов, бригадирът Борис Павлов и бригадният механик Шаиб Ахмедов.

Първият сеитбен ден вълнуваше всички, още повече, че тази година щяха да ползуват за пръв път пневматична сеялка. Когато всичко бе готово, бригадирът махна с ръка и първите семена останаха във влажната и рохкава пръст. Не бяха изминати и стотина метра и трактористът спря, за да проверят работата на сеялката.

— Ето, ето — радостно викаше Шаиб, сочейки с пръст изровените семена. Доволен, той махна с ръка и Бехчет отново поведе своя трактор.

До вечерта този тракторист зася над 150 декара, а на другия ден станаха повече от 400 декара. В полето излязоха и механизаторите от съставните села. Сега в Ширковското стопанство вече са засети над 3 500 декара слънчоглед.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

За красотата на родния край

С всяка измината година растат грижите за горите и горските насаждения. Тази година в района на с. Алеково се проведе масово залесяване. Освен горските работници, активно се включиха и кооператорите от стопанството.

С общи усилия те засадиха над 985 декара млади гори с акация, червен дъб и топола. С този резултат те изпълниха своето задължение предсрочно.

Ст. ПОПОВА

УСПЕХ В РАБОТАТА

Трудолюбиви са кооператорите от бригадата на Трифон Станчев в с. Калугерене. Миналата година те произведоха значително повече слънчоглед и царевица.

Желанието тази година е да не се отстъпи от постигнатото. Навреме бяха засети предвидените 210 декара с коноп, 150 декара със захарно цвекло, 60 декара с люцерна и 800 декара със слънчоглед. Сега усилено се подготвят площите за сеитба на царевица и фасул, като предварително се наторяват със суперфосфат.

Едновременно със сеитбата в полето не стихва работата и в овощните градини. Усилено се пръскат дърветата с бордолезов разтвор. А кооператорите, заети с тютюнопроизводството, засяха два декара тютюнев разсад.

Реджеб Мехмедов

Пред Седмицата на детската книга и песен и изкуствата за деца

Целите оправдават усилията

Седмицата на детската книга и песен и изкуствата за деца стана вече една прекрасна традиция и всяка година през април възбужда интересите на децата към онова в изкуството, което е адресирано за тях. Тази година тя ще се проведе от 14 до 21 април. Приближаването ѝ вече се чувствува от първите появили се плакати, от шумната подготовка, която се води във всяко училище на окръга.

Отдавна е изградена комисия за провеждането на многобройните мероприятия през Седмицата. В комисията са включени обществени и работници от културните институти, комсомолци. Проявите са много на брой. Отдавна те са обмислени и уточнени. Опитът от миналите години вече ни идва на помощ.

Тази година Седмицата на детската книга и песен и изкуствата за деца ще бъде проведена в духа на Декемврийския пленум на ЦК на БКП, ще бъде свързана с предстоящия IX световен младежки фестивал, който ще се проведе в София. И много от предвидените прояви пряко или косвено са свързани с тези две условия. Във връзка с фестивала се организират читателски конференции. Уреден бе конкурс за най-добра рисунка и творбите вече са изпратени до фестивалния комитет в Столицата. Популярен стана организираният в Силистра конкурс за стихове, разкази, рисунки и снимки в чест на 90-годишнината от Освобождението. На 16 април ще се проведе конкурс в Силистра за най-добър декламатор на тема: „В мир и дружба ний растем“.

На децата от окръга тази година ще гостуват Недялко Мечков, Петър Горянски, Надя Трендафилова и Дора Христова, писатели. Освен Силистра те ще посетят и Средище, Алфатар, Секулово, Кайнарджа, Ситово, Зафирово. Не може да има и съмнение, че учениците от училищата ще ги посрещнат като стари приятели, защото предварително ще се запознаят с произведенията им.

Много, много са хубавите прояви, които ще бъдат организирани с усилията на Пионерския дом, „Кинефикация“, „Печатни произведения“ през дните на Седмицата за децата. Нейното тържествено откриване ще стане на 14 април в салона на народния театър в Силистра.

Много усилия полага цялата общественост за доброто организиране и провеждане на Седмицата на детската книга и песен. Но високите цели — възпитанието на бъдещите граждани в дух на родолюбие, на обич към изкуството—оправдават всичко.

П. ПЕТРОВ

Предсрочно изпълниха задължението си

Група животновъди от с. Търновци се грижат за угояването на 120 телета. Техните грижи дадоха възможност само през месеците януари и февруари среднодневният прираст да достигне 1 000 грама, а през месец март — 1 100 грама. Има отделни телета, които дадоха значително повече. Високият прираст позволи една част от мъжките телета бързо да достигнат тегло до 450 килограма. През втората половина на м. март на ДСП „Родопа“ бяха продадени 26 броя, които отчетоха 10 200 килограма месо при план за тримесечието 9 000 килограма. От всеки килограм стопанството получи доход по 1,18 лева.

На мястото на продадените телета бригадирът Салим Салимов заложи нови. Сега във фермата се отглеждат 119 телета, от които 30 са с 360 килограма живо тегло. Угояването тук е оборно и всяко животно получава по 3 килограма фуражни смески, 3 килограма люцернозо сено, 20 килограма силаж, царевичак и др.

За хубавите резултати голям дял имат опитните гледачи Акиф Асанов и Шабан Бекиров.

Живко ТРУШЕВ

При монтажа на оборудването в новия цех за плоскости при ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан участвуват и наши работници.

НА СНИМКАТА: Иордан Йорданов и Марин Събев извършват последна проверка на командния пулт.

ТЪРГОВИЯТА ПРЕЗ ПРОЛЕТНО-ЛЕТНИЯ СЕЗОН

Пролетта променя и облика на търговията. Есенно-зимните стоки отстъпват място на пролетно-летните. Населението все повече търси обувки, готово облекло и платове, които са най-подходящи за сезона.

Каква е готовността на търговията в нашия окръг, за да отговори на сезонните нужди?

Подготовката за пролетно-летния сезон започна още в края на месец юни миналата година за стоките, нужни за първото тримесечие, и в края на ноември за стоките, нужни за второто тримесечие на тази година. Ръководствата на търговските предприятия и организации проведоха огромна организационно-подготвителна работа за посрещане на този сезон. Стоковият фонд на памучните тъкани от 2 691 хиляди метра през миналата година е повишен на 3 500 хиляди метра през настоящата година, обувки от 168 х. чифта на 240 х. чифта, конфекция от 4 700 х. лева на 5 300 х. лв. Министерството на вътрешната търговия даде необходимите стокови фондове за задоволяване потребностите на населението. Служителите при отдела „Търговия и изкупуване“ при ОНС и представители на ДТП и ОКС в края на месец март и начало то на месец април направиха проверка и установиха, че по-голямата част от магазините са заредени с пролетно-летни стоки. Магазините за конфекция на ДТП — Силистра имат богат асортимент мъжки костюми от полиестер, тетерон, най-различни шевиоти, шлифери от вносен плат до № 50, ризи най лонози, ризи от зефир „Мария“, зефир обикновен, ризи от оксфорд, с богат асортимент дамски рокли от дефтин, маргит, басма, тропикал, плат „Май“ и др. Липсват шушлекови облекла за деца, юноши и възрастни, панталони от тропикал и шевиот. От памучните тъкани липсва в магазините „панама“, хасе. От вълнените тъкани няма тропикали и цветни шевиоти. Липсват дамски обувки с висок ток и мъжки обувки „кавалер“.

В по-голямата част от магазините на потребителните кооперации още не се чувствува навлизането на пролетно-летния сезон. Вълнените облекла стоят по щандовете и не отстъпват мястото си на тези за сезона. Не са заредени магазините със сандали и летни обувки. Допускат се големи прекъсвания при продажбите на някои хранителни продукти. В с. Краново в магазина с отговорник Николина Стефанова липсва басма обикновена, хасе, одеяла, летни обувки, детски трикотаж и др., а в хранителния магазин с отговорник Коста Кръстев няма юфка, захар, сода за хляб, халва, мармелад и др. В смесения магазин на с. Честименско с магазинер Ниази Якубов няма басми обикновени, халва, летни обувки, платнени, гумени чървули, лятно работно облекло и др. В смесения магазин на с. Овен с магазинер Галиб Ахмедов липсват колбаси, мармелад, юфка, фиде, комбинезони, бебешки трикотаж, хасе, американ и др.

Такова е положението и в останалите магазини, с изключение на тези в отделни централни села като Айдемир, Секулово и някои други.

Зареждането на магазините в окръга с търсените за сезона стоки зависи до голяма степен от изпълнението на договорните задължения на нашите производствени предприятия, каквито са промкомбинат „Текстил“ — Силистра, ТПК „Добруджанка“, ТПК „Дунав“ и др. Най-лошо е положението с ТПК „Дунав“. За първото тримесечие ТПК „Дунав“ не е изпълнила на ДТП — Силистра 940 бр. панталони от тропикали и шевиоти и за второто тримесечие има план за 1 200 бр., а няма никаква готовност. ДТП — Силистра трябва да сключва договори с предприятия, които имат осигурени необходимите суровини. При създалото се вече положение трябва много бързо да се потърсят надплановите количества от други предприятия.

За подобрение търговията в потребителните кооперации трябва ръководството на Окръжния кооперативен съюз да организира доставката на липсващите стоки.

Когато отчитаме каква е готовността на търговията за пролетно-летния сезон, не можем да изключим състоянието на търговската мрежа. Миналата година във върховия момент, въз основа на 27-мо и 33-то постановление на МС бяха открити 298 броя магазини, щандове, павилиони, сергии и подвижни колички за развозна и разносна търговия. Трябва да отбележим, че и през 1967 година въпросът за снабдяване населението в окръга с разхладителни безалкохолни напитки не беше решен. По този въпрос има правилно отношение само ръководството на ГТП „Здрава храна“, което смело открива търговски обекти във всички квартали на гр. Силистра. Найлошо отношение по този въпрос има Окръжният кооперативен съюз и потребителните кооперации. Не се разкриват в потребителните кооперации и наркосните обекти по 27-мо МП, като се мотивират, че се увреждало изпълнението на плана на стационарната търговия. Формално се провежда разносната и развозна търговия от потребителните кооперации през летните дни, като само няколко дни излизат по блоковете на кооперативните стопанства, колкото да се отчете, че е организирана. Това не бива да се търпи повече от страна на Окръжния кооперативен съюз и общинските народни съвети. С 27-мо МП се дава възможност да се организира така нашата търговия през пролетно-летния сезон, че във всеки квартал, във всеки стопански двор на ТКЗС, там, където работи и най-малката производствена единица, да се продават разхладителни безалкохолни напитки и други стоки. Необходимо е ръководствата на търговските предприятия и организации да се обърнат с лице към тези задачи.

Правилно ще бъде изпълнителните комитети на общинските народни съвети да изслушат информация от ръководителите на търговските предприятия и потребителните кооперации за готовността им през пролетно-летния сезон и вземат решителни мерки.

Д-р Мартин Лутър Кинг — борец и гражданин

(Биографична справка)

Д-р Мартин Лутър Кинг е роден в Атланта, щат Джорджия, на 15 януари 1929 година в семейство на баптистки пастор. Много отрано той се сблъсква с расизма в САЩ. Още като дете получава една плесница от някаква разярена бяла жена, която му изкрещяла в лицето: „А друг път, черно, да внимаваш да не стъпваш върху краката на бели хора!“

На 15-годишна възраст Мартин се записва в колежа „Морхауз“ в Атланта, а след това продължава ученето си в Пенсилвания и завършва философия в Бостонския университет, където получава научната степен „доктор по философия“. Вместо да остане в Северните щати, където би могъл да си осигури сравнително добра работа, той отива на юг и става пастор в Монтгомери (щата Алабама).

Основател на така наречената „Конференция на християнското ръководство в Юга“, Кинг става най-известният проповедник на „пасивната съпротива“, на „ненасилнически действия“ на негрите срещу расовата дискриминация.

Първата организирана от него акция за граждански права на негрите е през 1955 година против сегрегацията в автобусния обществен транспорт в Монтгомери. Бойкотът на негрите продължи 381 дни и завърши с победа — федералният съд решава да бъде забрането дискриминацията в автобусите.

Борбата на Кинг за граждански права винаги е била съпътствувана с преследванията на властта. Няколко пъти е лежал в затвора и почти винаги е бил пускан под гаранция, платена от анонимни негови почитатели. Затова пък през септември 1958 год. той е изпратен за 14 дни в затвора, защото отказва да плати наложената му глоба, че се е намирал на забранено за негри място. През юли 1962 година той отново получава присъда от 45 дни лишаване от свобода, понеже ръководи демонстрация против расовата сегрегация. През юни 1964 година той пак е арестуван в щата Флорида, поради отказ да напусне един ресторант „само за бели“. В края на октомври миналата година той прекарва нови четири дни зад решетките в Бесъмер, Алабама, заради участието му в неразрешена демонстрация.

На 10 октомври 1964 година в аулата на университета в Осло става тържество, на което на американския борец за граждански права, негърския водач д-р Мартин Лутър Кинг бе връчена Нобеловата награда за мир за 1964 година. Приемайки наградата, д-р Кинг заяви, че движението за граждански права в САЩ ще продължи борбата за социална справедливост и добави, че подарява на движението парична сума към наградата, възлизаща на 54 600 долара.

Целият живот на Кинг беше посветен на борбата срещу расовата дискриминация, за щастието на милионите грудещи се в САЩ.

Д-р Мартин Лутър Кинг е получавал многобройни анонимни заплахи, че ще бъде убит. През 1956 година къщата му в Монтгомери пострада от експлозията на хвърлена бомба.

Д-р Мартин Кинг беше застрелян в Мемфис от подлата ръка на бял расист и почина в болницата, където няколко години преди него се прости с живота си друг борец за равноправие — Джеймс Мередит, също коварно убит. Няма съмнение обаче, че делото, на което д-р Кинг и всички други смели борци преди него бяха посветили живота си, ще възтържествува.

Из живота на профсъюзите

Отчетоха дейността си

Наскоро в Силистра се състоя годишната отчетно-изборна конференция на Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост. Доклад за двегодишната дейност на ОКПС изнесе неговият председател Иван Ангелов. Той подчерта, че през отчетния период социалистическото съревнование завоюва нови големи успехи. Профорганизациите водят постоянна борба за повишаване на рентабилността на икономиката. Значително място беше отделено на охраната на труда, на грижата за човека.

Изказаха се доста делегати. Те говориха за работата на профорганизациите, които все по-умело и целенасочено ръководят движението за комунистически труд и водят борба за завоюване на високи производствени резултати. Бригадите за комунистически труд оказват огромно влияние за възпитанието на младите производственици.

В своето изказване Илия Спиридонов, началник на отдел „Местна промишленост" при Окръжния народен съвет, направи предложения за подобряването на битовото обслужване на населението. Делегатът Михаил Чиколов говори за новата система на ръководство на народното стопанство и многофакторното заплащане. Някои делегати предложиха да се полагат по-големи грижи за настаняването на работниците в добри квартири, а децата им в детските градини и домове.

Колективът на промкомбинат „Камъшит" рапортува пред конференцията, че ще се бори за предсрочно изпълнение на годишния план. Представителят на Централния комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост Стратков направи оценка за дейността на ОКПС и се спря на някои моменти в бъдещата работа на Окръжния комитет на Профсъюза и на профкомитетите.

Накрая бяха избрани нов Окръжен комитет на Профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост и делегати за отчетно-изборната конференция на Окръжния съвет на профсъюзите.

Петранка ГЕОРГИЕВА

По пътищата на окръга

ОЩЕ ВЕДНЪЖ ЗА НЕПРАВИЛНОТО ИЗПРЕВАРВАНЕ

След движението с превишена скорост неправилното изпреварване причинява за нашия окръг най-голям брой автопроизшествия. При изпреварването се създава зависимост между няколко участника в движението, свързана с видимостта, разстоянието, скоростта, времето и субективната преценка на изпреварващия.

При нашите пътни условия, за да се изпревари, трябва да се излезе повече или по-малко в лявата половина на пътя, която е определена за насрещните превозни средства. Именно когато водачите излязат в лявата страна на платното, грешат в определяне на безопасното разстояние по отношение на насрещното превозно средство. Често пъти те остават изненадани, защото идващите насреща им кола или мотоциклет са се приближили неочаквано до мястото на изпреварването и по този начин ги поставят в затруднено положение. Те не могат нито да се приберат зад превозното средство, нито могат да продължат напред. Не могат и да спрат внезапно, защото вече е късно, а в такива случаи едно такова решение рядко помага — особено при хлъзгав път. В уплаха та си водачите се опитват да преминат между двете превозни средства, което практически е невъзможно, или завиват в ляво и се озовават в канавката.

Последиците от неправилното изпреварване са много тежки, тъй като то винаги се извършва при много голяма скорост — от 70 до 100 километра в час. От проверките, които извършват органите на МВР, се установява, че все още има водачи, които изпреварват неправилно, с което застрашават сигурността на движението. На 16 март, на 38-я километър по пътя Силистра — Дулово, мотоциклетистът Юсеин Мехмедов Хасанов, от квартал Черник, със собствения си мотоциклет при опит за тройно изпреварване падна пред задните гуми на товарен автомобил и бива прегазен, като почива на място.

Този случай не е единствен, последица от неправилно изпреварване. Затова е нужно по-голямо внимание и стриктно спазване на изискванията на правилника.

майор Никола АТАНАСОВ

ЗА НОРМАЛНИ УСЛОВИЯ НА ДВИЖЕНИЕ

Една проверка на пътната сигнализация в окръга — хоризонталната маркировка, пътните знаци — за видимостта на кривите и обезопасяването на кръстовищата извън населените места показа, че все още има конфликтни точки, които стават причина за допускане на тежки произшествия. Това се отнася, макар и в различна степен, както за първокласните магистрали, така и за второстепенните пътища.

Преди да преминем към конфликтните примери, искаме да поставим с тревога въпроса, че за тези недостатъци много пъти е говорено с представители на Пътно управление. Въпреки това съществуват и сега и има изгледи да не бъдат скоро преодолени.

Като се има предвид, че скоростта на превозните средства извън населени места е от 70 до 100 километра, в зависимост от вида на превозното средство, това предполага, че водачите ще имат пред себе си такава видимост, достатъчна, за да вземат всички мерки за недопускане на произшествия. За подобряване на видимостта от страна на Пътно управление напоследък бе направено немалко. Ала има още много да се желае. На някои места все още има зрителни препятствия. Не е трудно да се посочат примери: до зеленчуковата градина на Сребърна трябва да се изсекат няколко дървета; в местността „Колфарата" (край Срацимир) е необходимо да се подобрят пътните съоръжения, става дума за два моста, които създават лъжлива зрителна илюзия за размера на шосето.

В крайно лошо състояние е хоризонталната маркировка на пътищата в окръга. Това се отнася както за първостепенните, така и за второстепенните. Никъде по асфалтовите пътища няма очертани осови линии, а много са завоите, които има да преодоляват шофьорите и които крият опасности за тях. С идването на пролетта се създадоха нормални условия за нанасянето на осовите линии и трябва да ги видим колкото може по-скоро по пътищата, за да не стават причини за нежелателни последствия.

Пътната сигнализация е също така един нерешен проблем. Участъкът Ситово—Дулово, асфалтиран в края на миналата година, сега има много напрегнато движение, поради това че е с редица предимства. Но Пътно управление досега не е поставило никакви знаци, за да сигнализира водачите на превозни средства за съществуващите завои и други опасности. Такова е състоянието и на участъците Дулово — Окорш, Алфатар—Войново, Кайнарджа—Голеш. А навсякъде по тези пътища има завои без видимост.

В много села — Добротица, Златоклас, Чернолик и др. — пътищата пред училищата и детските градини не са обезопасени. Редно е местните съвети своевременно да вземат бързи мерки за поставянето на парапети пред училищата и детските градини.

През последните години в окръга бяха създадени в някои участъци хубави пътища, но има твърде много да се прави за тяхното обезопасяване. Новите изисквания за безопасно движение налагат това да стане колкото се може по-скоро.

ст. лейтенант
Димитър ИВАНОВ

Скъпи гости на пионерите от училище „Кирил и Методий" бяха граничарите от военното поделение 10280, в което служат граничари от нашия окръг. Те разказаха за суровия и напрегнат живот на границата.

БАБА ТОНКА

(По случай 75 години от смъртта ѝ)

На фона на епичните борби за свобода на българския народ противопетвековното робство се откроява обаятелният образ на Баба Тонка. Забележителната българка е една само битна и неповторима историческа личност, която не се среща в историята на нито един друг народ в света. Израсла сред народа, здраво свързана с него, тя е рожба на борбата за свобода. Народът ни с много любов я нарича Баба Тонка. С това име тя е влязла и в историята. Но тези, които най-първи са я нарекли така, са били българските революционери.

Всеки народ има своите национални герои. Ние имаме също така велики мъже и жени. Франция се гордее с Жана Д. Арк а ние, българите — с Баба Тонка. Здрава физически и уравновесена душевно, Баба Тонка представлява хармонична и завършена личност, осъзнала робската действителност и необходимостта от борба. Що вешки естествена, напълно земна, тя била обладана всецяло от идеята за свобода, на която подчинила всичко свое. Нейното национално съзнание било неразривно свързано с безграничен хуманизъм, при същ само на велики хора.

Животът и дейността ѝ, описвани твърде често, но шаблонно и тривиално, са достойни за пресъздаване от великаните на световната литературна мисъл. В дългогодишния ѝ живот, обемащ рамките на почти целия 19 век — от тъмните робски години и Наполеоновите войни до свободна България и прага на 20 век — имало безброй интересни случки и събития, безчет познанства, тайни, борби и скъпи жертви, имало толкова много смелост, съобразителност, хладнокръвие, героизъм и човещина, които правят от нея образец за българската жена и олицетворение на най-добрите качества на жената изобщо.

Тонка Обретенова е родена през 1812 година в село Червен, Русенско (според някои от биографиите ѝ — в Русе) и била дъщеря на Тончо Поставчията и Минка Тончева. Родителите ѝ се преселили в Русе, когато тя била 2-3-годишна, и оттогава до края на живота си (починала на 8 април (27 март ст. стил) 1893 година) живяла в този град. В големия крайдунавски град Тонка израсла здрава като чилик, буйна като кипящо вино и свободна като волна птичка, с буден ум, ясна мисъл, богато въображение и изпълнена с достойнство. Противно на тогавашните обичаи и вековни традиции, тя се омъжила не за този, за когото искали родителите ѝ, а за този, който бил на сърцето ѝ, русенския търговец Тихо Обретенов. Богатството от баща ѝ и от това на мъжа ѝ осигурявали благополучие и охолство на семейството ѝ. Но гостуването на Раковски в тях променило живота на Обретенови. Над личното и семейното щастие и материалното благополучие взели връх чистият патриотизъм и съзнанието за дълг и жертвеготовност в името на българската свобода.

Няма по-важно събитие от нашето национално-освободително движение след 1850 година до Освобождението, в което Баба Тонка, пряко или косвено, да не е взела участие. Близо 30 години тя вървяла из кървавия, изпълнен със смъртни опасности и жертви път към свободата. Баба Тонка предвождала русенските жени при прогонването на гръцкия владика Синесий от Русе.

Тя родила много деца и ги възпитала така, че през целия си живот да бъдат полезни на своя народ и Отечеството. Двама от тях — Петър Обретенов — загинал в редовете на легендарната чета на Хаджи Димитър и Стефан Караджа през лятото на 1868 година, а другият — Георги — през 1876 година като апостол на Сливенския революционен окръг. Други двама — Ангел — също участник в Хаджидимитровата чета, бил ранен, пленен и осъден от турците на вечни окови, а Никола Обретенов, апостол на Врачанския революционен окръг, взел участие в похода на Ботевата чета. И този син на Баба Тонка бил хванат жив от турците и изпратен на заточение. Останалите ѝ деца — Атанас, Петрана и Анастасия, всеки според силите си, участвували в борбата за народна свобода: Петрана ушила две бойни знамена — за червеноводската чета през 1875 година, което няколко месеца по-късно се развяло на кораба „Радецки" и станало светиня на Ботевата чета, и второ знаме — за сливенските революционери от 1876 година.

Баба Тонка познавала почти всички видни български революционери от тази епоха — Раковски, Хаджи Димигър, Стефан Караджа, Васил Левски, Любен Каравелов, Ангел Кънчев, Отец Матей Преображенски (Миткалото), Тома Кърджиев, Панайот Волов, Стефан Стамболов, Захари Стоянов и др.

В дома на Баба Тонка бил основан Русенският революционен комитет. Но още от по-напред той бил превърнат в склад на оръжие, муниции и пропагандни материали със скривалища за хора и оръжие, най-важен пункт за пренасящата се комитетска поща от Влашко в поробена България и обратно, място за отсядане на апостоли и куриери, за тайни срещи и събрания. Баба Тонка помагала на народните борци с всички средства, било да се избавят от ръцете на полицията, било да се прехвърлят в Румъния. Но тя не забравяла и тези, които гниели в затвора или били болни (случая с Панайот Волов през 1875 година) и найсетне за мъртвите борци, за чиито гробове ревностно се грижела, за гробовете на Никола Войводов, Цвятко Павлович, Стефан Караджа и др., съхранила черепа на Караджата.

Борбата за свобода искала много жертви и тя ги дала драговолно — и сили, и здраве, пари, ценности, имоти, благосъстояние. С безграничен стоицизъм посрещнала смъртта на двамата си сина и изпращането на вечно заточение на другите двама. Турците я наричали „Коджа комитата" и я преследвали. Несъзнателните българи я хулели и проклинали, а патриотите я възхвалявали и облажавали, почитали я повече от истинските си майки.

Нашият народ е отредил найчелно място в историята си на Баба Тонка. Но гледана ретроспективно, легендарната българка придобива внушителни измерения на национална героиня, достойна да заеме място в световната история до Жана Д'Арк...

Иван ШАБАНОВ

Любопитни факти

За техните нрави

В последно време в Англия се засилиха кражбите на произведения на изкуството и антикварни ценности. Скотланд ярд вдигнал ръце — скъпоценните старинни изделия изчезват едно след друго от владенията и дворците на английските аристократи и по неизвестни пътища се изнасят из страната. Пресметнато е, че полицията не може да открие следите на откраднати произведения на изкуството например за една година за сума от 25 милиона фунта стерлинги. Числото на такива кражби през последните години нараснало с 30 на сто.

На Скотланд ярд докладвали, че ценните предмети от английски произход са видени по антикварните магазини на Ню Йорк и Чикаго. Но удобно ли е на английската полиция да поставя под съмнение американските съюзници. Вестник „Сънди таймс" разказа как е била повдигната завесата над загадъчното преселение на английските антикварни ценности зад океана.

От владението на лорд Фицуилям е било откраднато старинно сребро за 20 хиляди фунта стерлинги. Лордът сам се заел с разследването. Накрая той заявил пред представител на вестника: „Крадците са били четирима. Ние разбрахме това по чашите — крадците са от белязали успеха на операцията с малка почерпка от нашите напитки. Среброто е било откарано в Лондон, а след това в базата на американските военновъздушни сили. То е било изнесено от Англия във вещевите раници на американските военнослужащи". Напускайки имението на лорда, крадците са оставили бележка: „За останалото ще дойдем по-късно".

„Сънди таймс" пише: „Сега вече е доказано, че американските военни бази в Англия са се превърнали в постоянен пре предавателен пункт на контрабандистите на предмети на изкуството". „Достатъчно е, пише вестникът, да се пренесат те през океана и там собствениците на антикварни магазини не задават излишни въпроси — те са готови да продават всичко, което им се достави".

И така американските гости в Англия безобразничат. Англичаните са ги поканили на масата, а те... си сложили краката на нея.

* * *

Рядък даже за вездесъщия американски бизнес акт на покупко-продажба е отбелязан в щата Вайоминг. Тук се състояла разпродажба на... цяло градче, основано от преди повече от половин век. Градчето е купено от чикагски търговци и е разположено на 500 километра от града Чикаго. Търговците имат намерение да създадат тук своя ловна база.

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

Галевски видя Берлинер до обяд само за няколко секунди. Неговото лице беше обезобразено от гримасата на страданията и ненавистта. Не поглеждайки към Галевски, той каза: „Всичко е свършено. Аз няма да отида. Аз знам, че никога няма да напусна това място". Като реши, че нервите на Берлинер ще издържат, Галевски направи опит да го успокои.

„Ти не можеш да ми помогнеш — отговори Берлинер. — Никой не може да ми помогне. Само дето доведоха моите родители. На мене ми се отдаде случай да се скрия и те не ме видяха. За някое време аз ги наблюдавах. Разделиха жените наляво, а мъжете надясно. В последната минута бащата реши да целуне майката и извед нъж разбра, че повече няма да я види. Жените вече бяха тръгнали и той тръгна, за да ги настигне. В този момент се появи Макс Билас; той удари моя баща, който падна. Някой му помогна да се повдигне и го поведе надалеч". Берлинер говореше високо, с някакъв чужд глас.

Галевски отговори веднага, старайки се неговите думи да звучат по-убедително: „Ти си длъжен да избягаш именно затова, защото доведоха твоите родители. Ти знаеш, че не можеш да живееш в Треблинка нито за ден, но си длъжен да живееш, за да отмъстиш".

„Мъст! Как дълго мечтаех за това!" — каза Берлинер, обърна се и тръгна.

„Ти може би ще отложиш бягството си?" — попита Галевски Чокен.

„Аз не мога да остана в Треблинка ни ден — отвърна Чокен. — Аз ще се възползвам от своя шанс".

Галевски му подаде ампула с отрова: „Вземи това. Никой не може да каже как ще свършиш със своето мъчение".

Галевски мина покрай ешелона, когато забеляза Чокен, почти затрупан под огромните денкове с дрехи.

„Третият вагон" — пошепна Галевски, когато Чокен пробяга покрай него.

Галевски отиде до съседния вагон и започна да се заяжда със затворника, който привлече вниманието на есесовците и охраната. Забелязвайки, че вратата на вагона, където се намираше Чокен, беше почти затворена, той отиде до вагона и, давайки си вид, че проверява дали е пълен вагона, тихо съобщи на Чокен: „Сложи денковете зад първия ред, за да не паднат вързопите с дрехи. След три минути аз ще съобщя на немеца да затвори вратата".

Пред погледа на полицая Галевски извика на есесовеца, стоящ зад него: „Вагонът е пълен. Може да затваряш".

Полицаят, учуден, се обърна. Чу думите на Галевски. Той дойде, огледа наоколо, натисна с ръце денковете.

„Затваряй!" — заповяда той.

След като се върна при работниците, Галевски извика: „Всичко е наред. Затваряйте, свине" Чу се силен трясък и вратата беше затворена. Щом видя затворения вагон, Галевски изпита голямо удовлетворение. Комитетът на съпротивата в лагера удържа първата победа.

Когато и последният вагон беше натоварен, хората отново бяха разделени на команди и изпратени до площада за вечерна проверка. Стоейки пред фронта на затворниците, строени в пет редици, той видя, че там беше пристигнал Макс Билас, съпровождан от миловидния Курт Франц. Етикецията изискваше Галевски лично да доложи на есесовеца за готовността за проверката и се обърна кръгом, за да изпълни това. Тук той отново видя Берлинер в първата редица — встрани от себе си.

Като забеляза, че Макс Билас се движеше покрай редиците, Галевски разбра си сега ще стане нещо страшно. Той не знаеше как ще стане всичко това, но ясно усети, че Билас вече се изравнява с Берлинер и нещо ще се случи. Това беше неизбежно...

СИСТЕМАТА В ДЕЙСТВИЕ

Преди всичко трябва да спомена за дамоклевия меч или „стрелбата по гълъбите". В работно време Лалка, превъзходен стрелец, се изкачваше високо върху натрупаните дрехи (те достигаха височината на два-три етажни дома). Затворниците, работещи долу, поглеждаха към върха. Охраната следеше зорко. И пистолетът на Лалка висеше над главите на работещите като дамоклев меч: изстрелът незабавно поразяваше този, който в момента стоеше без работа. С удивително скромни средства — пистолета и няколко полицая — на Лалка му се отдаде да създаде психологически страх, който беше най-силният, тъй като обективно никой не беше оправдан. Този ирационален страх можеше да води само към мистическо преувеличение на могъществото на Лалка и този мит го съпътствуваше до самия му край.

По-късно Лалка заведе кучето Бари, което използуваше. Когато той не „стреляше по гълъбите", разхождаше се мълчаливо сред работещите. Забелязвайки, че някой не проявява нужното старание, той изпращаше Бари към него с думите: „Гледай, човек, това куче не работи!" И кучето се хвърляше върху затворника, не знаейки пощада. Това беше далеч неблестяща измислица — да наречеш кучето „човек", а човека „куче". Но в резултат на всекидневното ѝ повторение евреите почти свикнаха с нея, както и с особеността, че в свита съществува Треблинка.

За да държи затворниците в робско подчинение, Лалка започна с принципа, че е необходимо да им повтаря и да ги застави сами да повтарят това, докато сами се убедят, че принадлежат към низшите същества. Неговото дежурство преследваше тази цел. Бари също служеше на целта му. Но в тези два случая затворниците играеха пасивна роля. Затова той намери начин да изправи този пропуск. Написа песен, която стана химн на Треблинка. Евреите бяха задължени да пеят химна по няколко пъти през деня: когато отиваха и когато се връщаха от работа, на вечерната проверка, всеки път, когато се преместваха от едно място на друго.

Когато чуха за първи път песента, затворниците не можаха да сдържат усмивките си, която беше лишена от смислово значение. Но те запомниха тези думи с помощта на камшика и повече не се усмихваха. След завършване на работния ден те с часове повтаряха песента, изпълнявайки командата „Мирно!" на площада за вечерна проверка: дума след дума, строфа подир строфа, куплет след куплет, те пееха песента, докато не изгубеха способността си да разбират значението на думите.

И така. Тези първи мерки преследваха целта на психологическата обработка. Мерките трябваше да допринесат за превръщането на затворниците в роби, неспособни да размислят, готови да използуват цялата си енергия за изпълнение на работата, която изискваха от тях. И в това отношение новата система беше значителна крачка напред в сравнение с непорядъчните методи на предшествуващата администрация на лагера. Работата обаче имаше и друга страна. Понеже правилата за устройването на лагера предвиждаха съхранение на живота на затворниците, то немците премахваха онези правила, които вече не съответствуваха на лагерните изисквания както във физическо, така и в психологическо отношение. В първите дни в Треблинка работната сила почти напълно се обновяваше в продължение на седмици. Това означаваше че ежедневно почти една седма от затворниците биваха унищожавани по един или друг път. Новата система в лагера не осигуряваше такъв обмен и затова откриваше за някои възможност да останат незасегнати от есесовците.

За да отстрани този пропуск, Лалка изобрети „правилото на четирите части". Прилагането му към всички затворници или към отделна група означаваше съкращение на съответствуващия контингент на четири части. Принципът за това беше прост: взема се група затворници (или всички затворници) и се правят определено число уражнения дотогава, докато четвъртата част — заемаща последно място — не бъде унищожена.

„Правилото на четирите части" рядко се прилагаше към всички затворници извед нъж, понеже упражненията, крайно трудни, измъчваха съвършено затворниците, поради което се отразяваха отрицателно върху производителността на труда. От друга страна, ограничението на групите позволяваше да се провежда всяка вечер „съревнование" практически.

Упражненията сами по себе си бяха широко известни: на човека заповядват да бяга, след това изведнъж да легне, да пълзи с ръце и крака, да лежи по гръб и по стомах, да стане, отново да бяга и така до безкрай. Крайно изморяващи, тези упражнения бяха предназначени за сломяване на неподатливите. Макар обитателите на Треблинка да бяха до такова състояние, в което смъртта не значеше нищо за тях, все пак те наричаха упражненията „надбягване на мъртвите".

Но грижите на бедния Лалка не свършиха с това. Евреите бягаха от Треблинка.

Стремежът да бягат се роди в онзи момент, когато се върна болестта, когато лагерът беше реорганизиран за първи път. Във всеки случай животът в Треблинка беше невъзможен. Имаше два начина за отърваване от лагера: смъртта или бягството.

(Следва)

И ТЕХНИКАТА НА СЕЛО--ПОД ЗОРКО ОКО

По инициатива на Окръжния комитет на БКП и Инспекцията за държавен контрол преди няколко дни в Силистра беше свикано окръжно съвещание с председателите на общинските комисии за народен контрол и председателите на комисиите за народен контрол в ТКЗС и ДЗС.

Съвещанието направи оценка и изводи за работата на комисиите през изтеклата година и постави на обсъждане предстоящите задачи.

Началникът на Инспекцията за държавен контрол др. Ангел Димитров в своя доклад направи обстоен преглед и посочи, че през отчетната година са постигнати значителни резултати по масовизирането на контрола и подобряването на превантивността в контролната работа. През годината са извършени редица проверки. Правят впечатление тези, засягащи ОНС, ТКЗС и ДЗС във връзка с изпълнението на плана за животинската продукция. Извършена е била и проверка за своевременното провеждане на растително-защитните мероприятия, както и по подготовката на ДСП „Млекопреработване“ и ДСП „Булгарплод“ за нормална работа през 1967 година. Проверени са ТКЗС и ДЗС за правилното съхранение на изкуствените торове. Във връзка с постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за техническия прогрес са извършени масови проверки на 52 предприятия. От голям мащаб е и проверката по изпълнението на 147-то решение на секретариата на ЦК на БКП и бюрото на Министерския съвет от 22. III. 1967 година за засилване режима на икономии. В тази работа са участвували 85 нещатни инспектори и специалисти. Проверени са били 70 предприятия, стопанства и организации.

Освен това са извършени 1969 проверки, в които са участвували 5 807 контрольори. В резултат на тази голяма дейност в окръга са разкрити резерви, реализирани икономии и предотвратени щети за 172 394 лева.

Др. Ангел Димитров каза, че и през настоящата година Инспекцията насочва вниманието си върху изпълнението на народностопанския план и бюджета на държавата, към изучаването и изпълнението на постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката на предприятията в нашия окръг.

Ценни съвети и наставления по практическата работа на комисиите за народен контрол направи и др. Стефан Младенов — инспектор от Комитета за държавен контрол—София.

Др. Шакир Шакиров — секретар на ОК на БКП, даде положителна оценка на работата на Инспекцията и на комисиите за народен контрол.

Хубави изказвания направиха председателите на комисиите за народен контрол в селата Сребърна, Зафирово, Главиница и др.

Присъствуващите единодушно приеха в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас призив за провеждане на масов обществен преглед за най-пълноценно използване, правилно поддържане и опазване на селскостопанската техника.

Наскоро близо до с. Пожарево бе направена първата копка на бъдещия водоизравнител за новата напоителна система. Тя ще напоява 30 000 декара земя от землищата на ТКЗС — Тутракан и Белица.

НА СНИМКАТА: Първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов в присъствието на партийни и стопански ръководители по стар обичай счупва бутилка с шампанско и прави първата символична копка.

ПРИЗИВ

НА 28 ОБЩИНСКИ И 24 КОМИСИИ ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ ОТ ТКЗС И ДЗС В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

КЪМ КОМИСИИТЕ ЗА НАРОДЕН КОНТРОЛ И ВСИЧКИ НАРОДНИ КОНТРОЛЬОРИ В ОБЛАСТТА НА СЕЛСКОТО И ГОРСКОТО СТОПАНСТВО В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

За провеждане на масов обществен преглед за най-пълно използуване, правилно поддържане и опазване на селскостопанската техника

ДРУГАРИ НАРОДНИ КОНТРОЛЬОРИ,

Селското стопанство в нашия окръг е все още ведущ отрасъл, поради което от успешното изпълнение на поставените му задачи зависи до голяма степен и изпълнението на основните изисквания в областта на икономиката, които се поставят пред окръга.

Определено може да се каже, че решаващ дял за срочното и качествено изпълнение на плановете в селското стопанство има наличната в ТКЗС и ДЗС нова и разнообразна селскостопанска техника. Сега в окръга има 1 490 трактора, 515 зърнокомбайна, силажокомбайна и кукурузокомбайна, 730 товарни автомобила и 14 200 различни други видове двигатели и прикачни машини на обща стойност около 30 000 000 лв. Само през 1967 г. селскостопанските машини в ТКЗС са извършили работа в размер на 13 870 000 дка м. оран и 53 103 000 тонкилометра.

Селскостопанската техника вече играе огромна роля за разширяване и усъвършенстване технологията на селскостопанското производство в окръга, за повишаване производителността на труда, за снижаване себестойността на продукцията и за намаляване на трудовото напрежение през отделните периоди.

Разбирайки ролята на механизацията за повишаване рентабилността на икономиката на селското стопанство, ние, народните контрольори от 52 комисии за народен контрол, събрани на съвещание, вдъхновени от светлите перспективи за понатагъшното изграждане и подем на социалистическото селско стопанство в нашия окръг, и в чест на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция у нас, решихме да мобилизираме всички наши сили и възможности и да организираме и проведем чрез средствата на контрола масов обществен преглед за най-пълно използуване, правилно техническо поддържане и социалистическо опазване на селскостопанската техника в нашите стопанства, като съсредоточим вниманието си на следните основни въпроси:

Най-пълно използуване и натоварване на тракторите, зърнокомбайните, силажокомбайните, царевичните комбайни, автотранспорта и всички останали двигатели и прикачни машини, намаляване до минимум престоите по организационни причини, правилно разпределение машините по бригади и животновъдни ферми и окомплектоването им по вид и брой в зависимост от характера и изискванията на почвените условия и отделните видове работа.

Провеждане на най-строг режим на икономии и пестеливо разходване на горивните и смазочни материали, на резервните части и паричните средства за ремонт и поддържане на селскостопанските машини, както и на средствата от „Фонд работна заплата“ за нуждите на механизацията. По осигуряването на качествени ремонти и техническо поддържане на машините. Ако комисиите за народен контрол съдействуват за реализиране само 1 на сто икономии от предвидените за тази година материални разходи и разходите за труд, ТКЗС и ДЗС могат да спестят за народното стопанство около 170 000 лева.

В борбата за максимално използуване на селскостопанската техника ще вземем на близък контрол работата на бригадите и звената за комплексна механизация и ще съдействуваме за тяхното организационно укрепване, за откриване и отстраняване на срещнатите трудности, за успешното изпълнение на възложените им задачи.

Провеждане постоянен контрол по качеството на механизираните селскостопански работи — предсеитбена и предпосадъчна почвообработка, сеитба, окопаване, растително-защитни мероприятия, напояване, с дъждовална техника, без загуби прибиране на реколтата, механизирана обработка на зърното, качествено извършване на механизираните процеси в животновъдството и пр. Ако се подобри качеството на извършената работа от машините по прибиране и транспорта на продукцията от растениевъдството в ТКЗС и ДЗС и се намалят загубите от разпиляване само с 0,5 на сто, също могат да се реализират икономии за около 600 000 лв.

Чрез нашите проверки по използуването, поддържането и качеството на работата на селскостопанската техника да съдействуваме на партийните и стопански ръководства по места за успешно изпълнение на поставените задачи по селското стопанство и на обещанията на окръга в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция у нас.

Осигуряване правилно опазване на машините особено през сезоните, когато те не се използуват — подреждане, боядисване, смазване, съхраняване под хангари и складове и т. н., като особено внимание се обръща на тяхното зазимяване.

Подобряване организацията на труда, най-пълно и правилно използуване трудовите ресурси в механизацията и ремонтните работници, укрепване на трудовата дисциплина на механизаторите.

Извършване проверки по състояние на битовите условия и битовото обслужване на механизаторите, по изпълнението на мероприятията по охрана на техния труд и за правилното внедряване и използуване на материалните стимули и недопускане на уравниловка при заплащане на труда им.

Привеждане в известност неизползуваните и ненужни на стопанството машини, съоръжения, възли, механизми и части за незабавното им предаване на ДСП „Вторични суровини“.

В изпълнение на изброените задачи в нашата контролна дейност винаги ще търсим и ще се опираме на близката и конкретна помощ на общинските партийни комитети и на партийните ръководства и организации, на специалистите и колективите в нашите стопанства. Ще съгласуваме своята работа и ще извършваме съвместни проверки с профкомитетите, контролните съвети, производствените комитети и с другите организации. Ще правим реални и целесъобразни препоръки и предложения пред стопанските ръководства за изправяне на установените слабости и недостатъци и за подобряване на работата. Ще се борим неотстъпно за изпълнението на тези предложения и периодически ще се отчитаме пред колектива за резултатите от работата.

Дълбоко сме убедени, че с изпълнението на поставените в призива задачи ще дадем своя скромен принос в усилията на Партията и народа за повишаване рентабилността на нашата икономика и по-специално ще съдействуваме за повишаване рентабилността на селското стопанство, за подема и процъфтяването на нашия любим окръг, който да завоюва още по-големи победи на селскостопанския фронт.

Ето защо ние горещо призоваваме всички комисии за народен контрол и народни контрольори, работещи в областта на селското стопанство в окръга, да откликнат на нашето обръщение, да подемат и се включат активно за претворяване в дело на тази висока патриотична задача, за достойно посрещане на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция в Народна република България!

Подписали призива 45 председатели на ОКНК, председатели на КНК при ТКЗС, ДЗС и съставни села.

ВЯРНА, ТОЧНА НАСОКА

Последните години не бяха благоприятни за срацимирските лозари и овощари. Само за една седмица в началото на юни миналото лято два пъти градушка горази градините и нивите им. Много щети бяха нанесени. Много допълнителни грижи бяха създадени. Пък и дъждовете през есента причиниха големи загуби на зрялата гроздова реколта. Не достигна за изпълнение на годишния план, това което то бе произведено. Но неспоруките не дезорганизират хората. Те ги правят по-настойчиви и упорити. Карат специалистите да търсят нови пътища за борба с капризите на природата.

Стопанството разполага общо с 1 500 дка лозя и 1 164 дка овощни градини. Те са съсредоточени главно в селата Срацимир и Бръчма, където действуват лозаро-овощарски бригади. В близките години ще се създадат още 300 дка лозови насаждения предимно от ценни винени сортове. Сега в Срацимир се засажда нова кайсиева градина, която заема 300 дка земя. Перспективата е до 1975 година кооперативът да разполага със 1 300 дка нови кайсиеви градини. Старите ще бъдат ликвидирани.

Тук трябва да отбележим верния път, по който тръгват срацимирци за подобряване овощарството. Докато сега градините заемаха предимно стръмни терени, за бъдещите насаждения се определят равни земи. Така се създава възможност за пълна механизирана обработка. Освен това новите градини ще се формират като нискостеблени. По този начин и беритбата на плодовете няма да поглъща толкова работна ръка.

Въпросът за механизираната обработка на лозята е почти решен. Само 50 дка от тях не могат да се обработват с машини. Недостатъчни са обаче четирите болгара, за да се извършат срочно всички задачи. Затова тази година стопанството ще закупи още една такава машина. През 1969 година болгарите ще бъдат вече шест. Ще се закупят и машини за торене на земята. С увеличение на техниката ще се реши срочното пръскане на лозята, което е толкова важно условие за борбата с маната и сивото гниене, което нанася значителни загуби. Против него през този сезон насажденията ще бъдат третирани с препарата ортофалтан, който в други окръзи на страната е дал добри резултати. С аспор ще се работи при първите пръскания. След това борбата с маната ще бъде изведена с бордолезов разтвор.

За обогатяване на почвата за пръв път през тази пролет в ТКЗС — Срацимир се провежда торене на лозята. Сега то се извършва с изработена при местни условия тороразпръскачка. Всеки декар получава по 60 кг суперфосфат. На два пъти лозята ще получат и по 15 кг амониева селитра средно на декар. Освен това планирано е и основно наторяване с овчи тор, което ще се извърши през есента.

С оглед опазване на продукцията и нейното поевтиняване в стопанството се правят редица подобрения. Така трите пръскачки ОНК са приспособени да работят с пресичаща струя. По този начин се пести га много по-голямо раздробяване на частиците на разтвора. Сега се правят приспособления на българите, чрез които те ще могат да пръскат по два реда едновременно. По този начин ще се намали времетраенето на едно пръскане, по отношение на което стопанството е изостанало твърде много.

Що се отнася до хората, те все повече обогатяват своите познания на добри лозари. През зимата посещават курсовете на селскостопанската просвета. Преди започване на резитбата и пролетните работи те нагледно биват запознавани от специалистите с предстоящите задачи. Стопанството винаги изпраща необходимата бройка лозари и овощари в народния университет, организиран от КОС — Силистра. Освен това при върховите моменти през пролетта и есента на помощ на обособените бригади идват кооператори и от полевъдството. Това разрешава както загребването, така и отгребването на лозята да става в много кратък срок, още повече че в тези трудни моменти машините са първи помощници на хората.

Добре се организира в стопанството и гроздоберът. За извозване на продукцията не липсват превозни средства. Кооператорите и ръководителите от ТКЗС — Срацимир желаят да има само по-добра организация при изкупуването на готовата продукция както от лозята, така и от овощните градини. Това би помогнало до голяма степен за постигане на по-задоволителни резултати от тяхната дейност, за изпълнение на годишните планове.

Новите моменти в настоящата и бъдеща работа на ТКЗС —Срацимир в областта на трайните насаждения водят до реализиране на по-значителни доходи от тях, до превръщането им в рентабилен отрасъл.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Новости • техника • новости

„ОГЪВАЩИ“ СЕ ЕТАЖИ

В град Алма Ата — СССР, е построена девететажна антисеизмична жилищна сграда. Особеността на този строеж се състои в това, че долният етаж в случай на земетресение се „огъва“, без да се срути. За да се изпита устойчивостта на сградата, три дни подред тя била подлагана чрез вибрационна машина на изкуствено „тежко земетресение“. Повреди нямало.

ЕЛЕКТРИЧЕСКИ КРУШКИ БЕЗ ТОК

В Англия са произведени крушки, които светят без електрически ток. Намазани са от вътрешната си страна с фосфорен пласт, след което се изпълват с газа тритиний. В свободно състояние той се намира в ограничено количество, но може да се произвежда по лабораторен начин. Когато електроните на газа засегнат пласта фосфор, той започва да свети. Трайността на крушките е около 10 години. Те светят непрекъснато, не изискват поддръжка, не зависят от градската мрежа и са напълно безопасни. Най-удобни са за рекламни цели, кина, театри и др.

ПЛАЗМА ОТ... ВЪЗДУХ

В киевския завод „Ленинская кузница“ за първи път вместо обикновената газова горелка е използуван плазмотрон, захранващ се с... въздух. Пробата показала, че въздушно-плазмената струя реже листове от нисковъглеродни и легирани стомани, цветни метали и сплави с дебелина до 50—70 мм, три-четири пъти по-бързо, отколкото пламъкът на газокислородната горелка. Този начин е най-икономичен в сравнение с известните методи за плазмено рязане. Апаратът е създаден в института по електрозаварки „Е. Патон“ при Украинската академия на науките.

АПАРАТ ЗА ИНФРАЧЕРВЕНА МИКРОСКОПИЯ

Институтът за техника при Академията на науките във Варшава е построил първия полски апарат за инфрачервена микроскопия. В него основно се изследват непрозрачни материали от всякакъв вид, особено полупроводници, откриват се трудно установими дефекти, изменения, локални напрежения и пр. Наблюдаваното производствено поле може да бъде ограничено до 1 хилядна от милиметъра.

ПРЕЦИЗЕН ОПТИЧЕСКИ ОТВЕС

В ГДР са извършени изследвания на прецизен оптически отвес Цайс. Въз основа на тео регични изследвания е установено, че точността във вертикалното проектиране на точките на височина от 50 до 250 м е 0,13—0,63 мм. А от практически изследвания — 1,27 мм на 168 м. Разликата се дължи на конструкцията на сигнала.

МАШИНИ С ВИСОКА ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТ

Фирмите „Робертс“ — САЩ, „Трюцлер“ и „Цинзер“ — ГДР, предлагат дараци с производителност 20-40 кг на час. В техните конструкции е повишена периферната скорост на бризьор, тамбур и пеньор. Прецизно са лагерувани всички въртящи се части. Приложена е трионна гарнитура с модифициран профил. Въздушните потоци се контролират чрез добро уплътнение, изсмукване на праха и мъха.

ПОДЗЕМНО ТОРПЕДО

Група конструктори от Новосибирския научноизследователски институт по минно дело са построили подземно торпедо. С него се инсталират подземни снабдителни проводници от всякакъв вид, без да се правят изкопи. Апаратът пробива почвата до 60 м дълбочина и оставя зад себе си тръбовидна празнина с гладки, устойчиви стени. Нейният диаметър отговаря на този на разрушителния уред, инсталиран върху торпедото.

ПОТРЕБИТЕЛНА КООПЕРАЦИЯ „ИЗГРЕВ“ РАЗГРЪЩА СИЛИ

Когато търговските работници от потребителната кооперация „Изгрев“ в село Белица научиха, че ръководството на ОКС — Силистра е излъчило не техния колектив за окръжен първенец, а този от село Айдемир, много не се огорчиха. Те заеха второ място. Не беше въпросът само за класирането в съревнованието за 1967 година, но и за реалните постижения, които в благородната надпревара завоюваха. По стокооборота по раздела „Търговия на дребно“ преизпълниха плана си с 96 182 лв., като с това заеха първо място в окръга по този показател. На първо място са и по най-голям стокооборот на глава от населението по най-ниска издръжка на обръщението. При планови разходи на сто лева стокооборот 4,24 лв. постигнаха 4,03 лв. На челно място са и по печалбата — при запланирана 15 180 лева реализираха 19 015 лв.

— Единствен основен пункт, който стана пречка да не завоюваме първото място в окръга — казва председателят на потребителната кооперация Христо Христов, — е изкупуването. Не го изпълнихме по асортимент на изкупените кожи. Но по този показател имаше и някои нецелесъобразности. Например в изкупуването на птиците. Имахме план да изкупим 12 000 птици от индивидуалните стопани, докато в района има всичко 8 500 домашни птици.

Тук вероятно председателят на потребителната кооперация не е прав. Тъй като птиците могат да се увеличават всяка пролет. Ала за това е необходимо да се доставят на селяните малки пилета и фураж за тяхното изхранване през лятото и зимата.

Другарят Христов е опитен търговски работник. Той доверително ни казва: „Търговията търпи понякога рискове. Но когато всичко е предвидено и пресметнато — може смело да се очакват положителни резултати“.

Той ни разказа за едно не сложно, но „доходно“ начинание през миналата година. Ръководството на ОКС дълго време търсило на коя кооперация да възложи изготвянето на пулпирани лукчета за износ. Търсят англичани пулпирани лукчета, а с технологията на приготвянето им никой не е запознат в нашия окръг. Потребителната кооперация „Изгрев“ проявила решимост и се заела с новото производство. Стоката била приготвена качествено и е продадена на сметка. От това кооперацията изпълнила голяма част от своя план. За успеха на този колектив голямо значение има не само решителността, но и упоритото търсене на необходимите стоки за задоволяване нуждите на населението. И при по-голямо усърдие стоки се намират, макар това понякога да налага да не се разчита само на търговските бази на ОКС в Тутракан и Силистра. Минавайки по магазините на централното село, ние видяхме селяни, дошли от близките села на Разградски окръг. Както ни обясниха те, тук най-често намират търсената мебел, дограма или телевизори.

За увеличаване на стокооборота на глава от населението през последните години спомага не само активната дейност на търговските работници от тази кооперация, но преди всичко нарасналият доход на труженици от кооперативните поля. Само за последните 4 години стокооборотът на тази потребителна кооперация се е удвоил. Фактическото увеличение на реализацията за 1967 година в сравнение с предидущата година е 108 000 лева. На базата на достигнатите успехи през миналата година за вишен е и планът за 1968 год. Само за първото тримесечие ръстът на стокооборота е над 56 000 лева, но това не попречи за предсрочното му изпълнение.

За успешно водене на търговската дейност от тази кооперация спомага и увеличеният брой на търговските обекти. През миналата година в Белица бе открит магазин за продажба на обувки, лавка при стопанския двор, а през лятото — организирана разносна търговия. С голяма придобивка се готвят да посрещнат сега Първи май, като разположат повече от своите стоки в нова двуетажна търговска сграда. За нейното построяване търговските работници от кооперацията са отдали над 80 работни дни доброволен труд. Същата сграда сега се модерно обзавежда.

Едно правилно съчетание на ръководството на кооперацията с усърдния труд и инициативността на търговските работници води до все по-добри резултати.

С голямо преизпълнение на разширения план се поздравиха търговските работници от тази кооперация и сега, след изтичане на първото тримесечие. Продавачката Гергина Иванова, обслужваща магазина за трикотаж и готова конфекция, при план 50 000 лв. отчете за тримесечието към 70 000 лева. С голямо преизпълнение приключи тримесечието и Калина Кирякова, обслужваща сладкарницата.

Стремежът на белчанските търговски работници да завоюват окръжно първенство през тази година е налице. Трябва да отбележим обаче, че в този стремеж трябва да се отчитат и пунктовете в съревнованието за културно обслужване и образцово подреждане на магазините и съответно поддържането им в чист хигиенен вид.

Ние не се и съмняваме, че търговските работници от потребителна кооперация „Изгрев“, които решават успешно много по-трудни задачи — ще решат и тези.

Михаил ТОМОВ

III РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

ПОД ОЧАКВАНИЯТА

Преглед на театралните и естрадно-сатиричните състави в Силистра

Той се състоя на 7 април в салона на Народния театър. Въпреки всички резерви, очакваме да ни достави повече естетическа наслада, повече проблясъци на хубави постижения. Но минутите, в които сцената ни увличаше, бяха малко.

В прегледа взеха участие: театралният състав при ДСП „Булгарплод", пионерският театрален състав при Профсъюзния дом на културата, състави от II и V отечественофронтовски квартали, турски естраден състав при ч-ще „Доростол" и естрадно-сатиричен състав при промкомбинат „Камъшит". Както виждате, колективите имат съвсем разнороден характер. За жанровата характеристика на спектаклите може да се каже до голяма степен същото.

Прегледът дава възможност да се направят редица изводи за състоянието на този вид самодейност в града, за неговото бъдещо развитие, за успешното представяне във Фестивала през идната юбилейна година. Впрочем и една от целите му е такава.

На първо място ни се иска да се спрем върху репертоара. Защото с него дойдоха и някои от слабостите на прегледа. Съвсем определено може да се каже, че при един по-внимателен подбор на текстовия материал, при контрола и съдействието на градския съвет за изкуство и култура, резултатите щяха да задоволят повече.

Например, ако ръководителят на драматичния състав при „Булгарплод" А. Тодоманов беше преценил по-добре, че колективът му е все още млад и неукрепнал, едва ли би се ориентирал към една не лека пиеса като „Луди млади" на Ц. Церковски. Взаимоотношенията в нея са доста сложни, за осъвременеването и звучене са нужни усилията на един по-опитен постановчик. При това състояние на този единствен (!) драматичен състав за възрастни в Силистра, ориентацията към две едноактни пиески, например, би била по-правилна. Колективът на „Булгарплод" има нужда от по-близка помощ и нея той трябва да получи на първо място от ръководството на предприятието.

Труден е наистина проблемът за подбора на пиеси за деца. Но това не оправдава докрай ориентацията на художествения ръководител на пионерския състав А. Петров към „Писмото" от Теодора Стайкова. Спектакълът зарадва зрителите с неподправената изява на някои от децата. Но недостатъците на пиесата, мелодраматичният тон, върху който неправилно е акцентувал режисьорът, намаляват неговите достойнства. Въпреки това — пионерският състав е колектив с перспективи. Това той доказа на прегледа. И занапред с него трябва да се работи — още по-последователно, с по-голямо разбиране на детската психика.

Върху „Телчарката" — драматизация на фейлетон от Тарас, с която се представи V квартал, няма да се спираме обстойно. Иска ни се само да изтъкнем, че ръководителката Мариана Ковачева съвсем спокойно и правилно е можела да завърши драматизацията само с първата ѝ част. Втората с нищо не е оправдана.

Не знаем поради какви амбиции на сцената се появи „Кавал свири на поляна" — драматизация ли, монтаж ли, не знаем как да го наречем, по Вутевото стихотворение „Пристанала". С него се представиха жените от II квартал. Съвсем определено заслужава да се каже — трябва да се тури край на заблужденията, че всички могат да творят, да правят самодейност. Примерът с „Кавал свири на поляна" е фрапиращ. Това е подигравка с най-хубавото от нашата класика, една безсмислица. Жалко е, че публиката не взе такова становище.

Макар и с редица недостатъци, спектакълът на камъшитци бе най-светлото петно в прегледа. В него има безспорно хубави сценки. Но има и такива, които са познати и шаблонни, други страдат от идейна точност и насоченост, трети — от езиков жаргон. Въпреки тях ръководителят на състава Минчо Димитров трябва да поработи още.

Изобщо — прегледът не удовлетвори както с малкия брой на колективите, така и с показаното от тях. Никой от ръководителите не е работил напълно последователно и докрай за завършека на спектакъла.

Поради разнородния характер на колективите, поради характера на прегледа журито не прави класиране. С парични награди се поощряват: естрадно-сатиричният състав на „Камъшит" — с 50 лева, турският състав при ч-ще „Доростол" — с 40 лева, пионерският състав при Профсъюзния дом на културата — с 30 лева и драматичният състав при „Булгарплод" — с 15 лева.

С. ХРИСТОВ

ЗАБРАВЕНА ИСТОРИЯ ИЛИ КУРИЗИ НА ФОРМАЛИЗМА

*** КАК СТАВА ИЗБОРЪТ НА ДЕЛЕГАТИ?**
*** КАК СЕ РАЗДАВАТ НАГРАДИ?**
*** ЛЪЖА ПО НЕОБХОДИ МОСТ**
*** СТРАХЪТ ОТ НАКАЗАНИЕ**

В редакцията дойде чернокос младеж и попита плахо?

— Тук ли приемат разкази? Аз съм от село Правда, казвам се Никола Драганов, радиотехник. — И подаде една тетрадка от двадесет листа, почти цялата изписана.

Помислихме си, че момчето е от десетките младежи в окръга, които обичат литературата и правят опити да пишат. Но когато отбеляза, че случаят е действителен, ние се заехме веднага да прочетем написаното в тетрадката. Понеже описанието на случая е доста дълго, ще го предадем накратко.

Както е известно, през миналата година на курортния комплекс „Златни пясъци" край Варна се състоя Вторият събор на плодородието. Известно е, че на този Събор имаше делегати и от нашия окръг. Делегатите бяха комсомолци, работещи в селското стопанство — полевъди, животновъди, механизатори. Но...

Една вечер секретарят на комсомолското дружество в с. Правда среща радиотехника Никола Драганов и му нарежда сутринта да отиде в Силистра, да се обади в ОК на Комсомола, откъдето ще го изпратят във Варна. Никола се подчинява, без да задава въпроси.

„Когато се качихме в автомобилите, обзе ме трескаво неспокойство. Какво ще правим във Варна? Исках да попитам някого, но се боях да не ми се смеят.

... Спряхме пред един от хотелите на големия морски курорт. Настаниха ни. Заранта ни строиха във форма на буквата „П". Пред нас застана черноок младеж, гладко избръснат, със сив костюм. Той ни заговори за това, че ние сме дошли от родните поля, от фермите, че сме ударници в селското стопанство, че сме част от петте хиляди най-добри полевъди, животновъди и механизатори в нашата страна. Добре, но аз не идвам нито от птицеферма, нито от свиневъдна ферма. Моята работа няма нищо общо със селското стопанство. Значи тука не е за мене. Младежът продължаваше да говори, но аз вече не го чувах. Мислех си как да се измъкна и да се върна. Но страхът да не ме накажат в комсомолското дружество не ми позволи да направя това. В момента аз бях една частица от тази буква „П" и ако избягам, ще ме обвинят, че съм дезертирал, че съм изложил комсомолското дружество в нашето село. Реших да остана. В края на краищата в живота има трудности и ние не трябва да се огъваме пред тях.

След тържественото слово младежът стана по-делови. Каза механизаторите да излязат от строя и да се наредят встрани. Аз не бях механизатор и не излязох. След това посочи къде да се наредят полевъдите, свиневъдите, птицевъдите, лозарите, свощарите, градинарите. Аз продължавах да си стоя на мястото. При мен останаха още няколко души. „Значи вие сте говеда?" — каза младежът. При нашата група дойде една млада жена. „Вие ли сте говедовъдите?" — попита тя. „Да, ние сме!" — отговорихме всички едновременно, но моят глас прозвуча най-силно. „Вижте какво, другари — говори тя, — ще трябва да си изберете един отговорник" — и погледна към мен. „Вие с какво се занимавате в говедовъдството?" — попита тя едно момиче до мен. „Доячка съм" — отговори то. „А вие?" Момчето до мен отговори, че е пастир. Попита и мен. Реших, че трябва да кажа нещо. Помислих си — баща ми е животновъден бригадир, защо и аз да не кажа, че съм такъв. Младата жена хареса отговора ми и ме предложи за отговорник на говедовъдите. Аз, който нищо не разбирам от говедовъдството, станах отговорник на говедовъдите?! Установих, че едно момиче, от моята група също не е говедовъдка, а дошла като делегатка на Събора с приятелката си — да ѝ прави компания.

Групата, на която бях отговорник, се представи много добре по определените показатели и аз бях награден със значка. След десет дни се завърнахме.

Значката ми бе връчена на едно комсомолско събрание в селото. Окачи ми я лично секретарят на общинския комитет на Комсомола със съответното слово: „Драги комсомолци, преди две седмици вашият другар бе изпратен във Варна на Събора на плодородието. Там той е представил достойно нашия окръг, за което се награждава със значка. Нека той ви бъде за пример".

Това е накратко „одисеята" на радиотехника Никола Драганов, който е получил награда като животновъден бригадир — и то ударник.

Някой би казал, че това е вече стара история, минали са вече три-четири месеца, няма какво да се връщаме към нея. (Никола Драганов отдавна е имал намерение да ни предаде тази тетрадка, но не му се удал случай). Но времето тук няма особено значение. Дори ако Никола Драганов е единствен, изолиран случай, пак може да се направи извод за формализма в работата на комсомолското дружество в с. Правда. Пък и в други комсомолски дружества и организации да надникнем, може би ще открием нещичко...

Нека случаят с този „делегат" изостри нашата нетърпимост към проявите на формализъм от какъвто и да е род.

Симеон МАНОЛОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Майстор на приключенския жанр

(150 години от рождението на Майн Рид)

Големият приятел на децата, и юношите Майн Рид е роден през 1818 година в бедно ирландско семейство. Немотията и жаждата у младия ирландец за приключения и пътешествия го отвеждат в Америка, която през миналото столетие привлича много европейци. Тук Рид води скитнически живот. Сменя работата си често, пътува из континента, запознава се с флората на Северна и Средна Америка, с нравите и обичаите на американците. За известно време той става журналист във Филаделфия.

12-годишният престой на Майн Рид в Америка обогатява знанията му и натрупал вече доста материал, след 1850 година той изцяло се отдава на писателска дейност. Първите му творби са под влияние на известния приключенски писател Ф. Купер („Жилище в пустинята", „Ловци на скалпове", „Конникът без глава"). Постепенно авторът създава свой стил на изображение. Смело изобличава кървавите колонизаторски нрави, защищава местните жители на континента, поднася на читателите естествено чистите нрави и бит на креоли и негри, възмущава се от зверското им изтребление от белите.

Произведенията му са изпълнени с романтика, чудновати пътешествия и приключения на ловците и ковбоите, отличащи се с интересен, авантюристичен характер. И всичко това се извършва на фон от екзотична природа и първобитни нрави.

Някои негови романи са близки до пътеписите и съдържат богат етнографски материал („Ловци за растения").

Не малко произведения на Майн Рид са преведени на български — „Квартеронката", „Конникът без глава", „Ловци на жирафи", „Смелата ловджийка", „Пълзачи по скали", „Белият вожд" и др. От тях лъха обич към хората и те са едно прекрасно помагало за младежта.

Майн Рид почива в Англия през 1883 година.

И. ТИШКОВ

Основната задача е изпълнена

Основна задача през II учебен срок пред учителите от прогимназия „Стефан Караджа" в Тутракан бе да се намалят слабите и средните оценки. Резултатите от усилията на колектива през срока са добри. С 30 броя са намалени слабите оценки, а средните — със 186.

Но въпросът за преодоляването на второгодничеството все още не е решен напълно.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Ще има ли илюстровани картички?

В навечерието на празниците, по случай рождени дни, сключване на граждански брак, семейни празници на близки и приятели хората си изпращат илюстровани картички. Разбира се, когато намерят откъде да си купят.

Илюстрованите картички в Силистра се продават в книжарниците на ДТП „Печатни произведения" и в павилионите на РЕП. Работата по снабдяването на тези картички обаче търпи сериозна критика.

В навечерието на Осми март т. г. гражданите обикаляха книжарниците и павилионите, за да си купят картички с подходящи мотиви, но оставаха разочаровани. Илюстровани картички няма ше. Ние не знаем по какви причини тези две предприятия не осигуриха необходимото количество картички.

Наближава светлият празник на труда Първи май. Надяваме се, че в навечерието на тази забележителна дата по книжарниците и павилионите ще има достатъчно и разнообразни по мотиви, оригинални илюстровани картички.

Йордан ПОПОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

СТРЕЛКОВИ СЪСТЕЗАНИЯ

Над сто младежи и девойки от предприятията и учрежденията от Силистра, организирани в около 20 мъжки и 10 женски отбора, взеха участие в стрелковите състезания, които се проведоха в парка край Дунав. Те бяха организирани от градския комитет на ДКМС в чест на 11 април — международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и на пострадалите от фашизма.

В продължение на три часа се развиха интересна борба между най-добрите стрелци — комсомолци. След отчитане на резултатите с най-добри постижения се оказаха младите стрелци от ДМЗ „Стомана", които набраха 230 точки и се класираха на първо място при мъжете. На второ място застанаха комсомолците от завод „Хром", а на трето — стрелците от ТПК „Добруджанка".

При жените с най-точен мерник бяха комсомолките от завод „Хром". Те набраха 171 точки и заеха първото място, следвани от промкомбинат „Текстил" и ТПК „Добруджанка". В крайното комплексно класиране на първо място застанаха комсомолците от завод „Хром", следвани от ДМЗ „Стомана" и промкомбинат „Текстил".

В индивидуалното класиране най-много точки събра Георги Рачев — 88, следван от Димитър Димитров — 81, и двамата от ДМЗ „Стомана". При жените първа бе Стефка Павлова от завод „Хром" с 66 точки, следвана от Радка Куртева и Невин Османова. От юношите най-добре се представи Евелин Иванов, който набра 74 точки, а от пионерите Евгени Александров с 35 точки.

След завършването на състезанията на отборните и индивидуалните победители бяха раздадени награди.

Н. ПЕТРОВ

Младите волейболисти на Толбухин — най-добри

От първи до пети април в спортната зала „Манежа" се проведе зоновото първенство за пионери и пионерки по учлища. В него участвуваха отборите на Търговище, Разград, Попово, Толбухин, Русе, Шумен, Варна и Силистра.

Разделени в две групи, пионерите и пионерките започнаха оспорвана борба, като победителите в двете групи в последния ден играха за първо и второ място.

Представителите на нашия окръг при пионерите — отборът на село Бабук, се паднаха във втора група заедно с отборите на Шумен, Попово и Разград. В продължение на три дена момчетата от село Бабук, умело водени от своя треньор Друми Матев, успяха да победят отборите на Попово и Разград с по 2:0 гейма и отбора на Шумен с 2:1, като заеха първото място в групата. В другата група отборът на Толбухин бе без конкуренти и се наложи убедително над съперниците си с по 2:0 гейма. Финалната среща между двата отбора се проведе в четвъртък след обяд. Но очакванията за оспорвана среща не се оправдаха. Явно уморени, пионерите на Бабук оказаха слаба съпротива в първия гейм и загубиха с 5:15. По-оспорван бе вторият, но все пак той завърши с победа на толбухинци — 15:11. Тя ка те заеха първото място и правото да се борят на финала в София. За трето и четвърто място се срещнаха отборите на Провадия и Шумен, като пионерите на Провадия се наложиха с 2:1 гейма.

При пионерките особена радост за домакините нямаше. Отборът на училище „Отец Паисий" беше комплектуван от пионерки от седми клас и те ръстово и физически бяха послаби от другите отбори, които бяха съставени предимно от осмокласнички. Нашите момичета се паднаха в една група с отборите на Попово и Провадия — градове със стари традиции във волейбола. Ние загубихме и двете срещи с по 0:2 гейма. В другата група представителките на Толбухин отново бяха над всички и печелеха победа след победа. Те спечелиха и първото място в мач срещу отбора на Провадия.

След турнира бяха определени най-добрите състезатели на първенството. При пионерите това бяха Ганчо Ганчев от Толбухин и Петър Николов от Бабук, а при пионерките Внеция Райнова от Толбухин и Денка Цветкова от Русе.

На победителите бяха връчени купи, а на заелите второ място — флагчета. От този турнир може да се направят няколко полезни изводи — окръжната и градската секции по волейбол трябва да обърнат по-голямо внимание на подготовката на младите волейболисти, за да разполагаме след година-две с добри отбори. Нека се надяваме, че в бъдеще отново ще гледаме голям волейбол в Силистра. Искам само да припомня, че преди четири години мъжкият отбор на Силистра бе един от най-добрите в Североизточна България.

Георги РАЙЧЕВ

Зонално първенство по гимнастика

В продължение на два дни в красивата спортна зала на Спортната школа в Русе се състезаваха представителите на училищата от Варна, Русе, Толбухин, Търговище, Разград и Силистра по спортна гимнастика.

При пионерите отборът на град Варна беше с една класа по-добър от съперниците си и заслужено зае първото място. Нашият окръг беше представен от пионерите на село Сребърна. Момчетата на треньора Никола Стоянов показаха как трябва да се поддържа висок спортен дух и след оспорвана борба успяха да се наредят на второ място. Пионерките от училище „Отец Паисий", въпреки че бяха ощетени от съдиите, се класираха на трето място, а пионерката Весела Шакирова зае четвърто място в крайното индивидуално класиране.

На другия ден играха средношколките. Отново борбата за първото място се водеше между отборите на Русе, Варна и Силистра. Още от първите уреди пролича, че гимнастичките от Русе не могат да се мерят с добре подготвените си съпернички от Варна и Силистра. В борбата за първото място се наложиха варненки, в отбора на които имаше две майстори и една кандидат-майсторка на спорта. Отборът на Силистра, воден умело от своята треньорка Надежда Енчева, зае второто място.

Най-голяма радост и най-голям успех на силистренската гимнастика донесе състезателката Еленка Павлова, която зае първото място в крайното индивидуално класиране и покри нормата за кандидат-майстор на спорта. А Росица Енева отново потвърди високата си класа на първоразрядничка и зае първото място, следвана от съотборничката си Недялка Пецова.

Николай ЗДРАВКОВ

Всяка жена е истински щастлива, когато стане майка. А когато се родят близнаци, щастието е двойно.

НА СНИМКАТА: Пенка Балушева, икономист в ДМЗ „Стомана", със своите близнаци. Тя е майка на три деца.

О Б Я В А

Завод за селскостопански машини „Иван Йонков" — Трявна

търси:
формовчици-леяри
металопресьори
шлосеро-монтьори
електроженисти.
Постъпване веднага.

О Б Я В А

Окръжна болница — Силистра търси да назначи инспектор-икономист с висше икономическо образование. Заплата от 90 до 145 лв.

БИБЛИОТЕКА ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 43 (1360) | Четвъртък, 11 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

12 АПРИЛ — ДЕН НА КОСМОНАВТИКАТА

БЕЗПРИМЕРЕН ПОДВИГ НА ВЕКА

Преди седем години в развитието на човечеството бе открита нова ера — ерата на овладяването на космическото пространство. Завет-ната, вековната мечта на човечеството, създала легендите за Икар и Дедал, за българския майстор Манол, е вече осъществена. Изуменото човечество с възторг и преклонение следеше сто и осем минутния полет на съветския кораб „Восток" и съветския космонавт Юрий Алексеевич Гагарин.

Ще минат години и няко га нашите правнуци с благо говение ще прелистват мно готомните трудове, написа ни за тези години. За първи те стъпки на човека във Все лената ще се разказва на различни езици и по различен начин. Но две думи ще запазят завинаги своя руски характер и звучене — спът-ник и Гагарин. Защото най-големите успехи, заслужа-ващи определението „пръв", имаха съветски произход — първият полет на човек в Космоса, първият групов по лет, първият вимпел, изпра-тен на Венера, първото ме ко кацане на Луната, първи ят спътник около Луната..

Стъпка по стъпка съвет-ската наука осъществява пла номерното изследване на Вселената, преодоляват се преграда след преграда и се разкрива една тайна след друга. Всички успехи на Съветския съюз в овла-дяването на космическото пространство са благородни и миролюбиви, защото са в името на Човека и за благо то на Човека, защото са ци, инженери, химици, био-лози, лекари и пр. Големи-те успехи на Съветския съ-юз са доказателство за неог раничените възможности на социалистическия строй и ние сме уверени, че всеки нов полет приближава деня, когато Луната ще посрещне земните си гости и че пър-вият поздрав на човек, кац-нал на Луната, ще бъде про изнесен на руски език, че в недалечното бъдеще в орби-ти около съседните планети ще летят огромни лаборато-рии, с голям брой научни ра ботници, съоръжени с раз-нообразна и сложна апарату ра.

Сред тебе, звездно мироздание,
съветският човек лети,
дал свойто огнено дихание
на бездиханния широти.

Лети, лети ракета „Изток",
лети към слънцето, човек!
И нека знамето ни пламка
като зора от век на век.

Щурмът на Космоса продължава с увеличаваща се енергия и дръзновеност. Прониквайки в дълбочините на ефира, пратениците на съветските хора, на социализма ще ги посвещават на развитието на науката, на мирния прогрес на цялото човечество.

ДЕН, КОЙТО ПРЕДУПРЕЖДАВА!

Все по-ярко ще блести подвигът на няколкото стотици мъже, изнемощели и приличащи на сенки, силно обичащи свободата, които извършиха въоръжено въстание в хитлеристкия концентрационен лагер Бухенвалд на 11 април 1945 година. Въстаниците убиха есесовската охрана и изтръгнаха от лапите на смъртта 22 000 души, между които и деца.

Тази дата човечеството нарече Международен ден на бившите политзатворници и концлагеристи и на пострадалите от фашизма.

Историята и на най-мракобесническите времена на средновековието не помни такива масови престъпления, които на практика хитлерофашистите през годините на Втората световна война. Известно е, че фашистките палачи бяха създали 2 000 лагера. През тях преминаха 18 000 000 души. По най-неточен начин бяха унищожени 11 000 000, в това число и много деца. Няколко лагера, или по-точно казано, фабрики на смъртта, като Освиенцим, Бухенвалд, Майданек, Равенсбрук, Дахау, станаха особено популярни със садизма и безмилостното унищожение на невинни хора. В тях намериха смъртта си руси, поляци, чехи, евреи, французи, белгийци, гърци, българи, датчани, югославяни. Гинеха комунисти и смели антифашисти. Гинеха тези, които не се подчиняваха на немския ботуш. Само в Освиенцим са унищожени над 4 000 000 човека.

Германските фашисти, които наричаха себе си „свръхчовеци", измислиха да правят от трупоете на избитите хора сапун, от кожите им „луксозни" изделия, от костите — торове. А жената на комендант на лагера в Бухенвалд пък използвала човешките черепи за ... поставки на книги. Хитлеристите, които се смятаха за цивилизовани и образовани, построиха лагера Бухенвалд близко до огнището на германската култура Ваймар, където Гьоте и Шилер са създавали своите вели колепни творби.

Очевидци на обстановката във фашистките концлагери разказват, че Дантевият ад едва ли не може да се нарече комедия в сравнение с лагерите. Там са унищожавани хора чрез изгаряния в крематориумите, чрез задушаване в газовите камери, разкъсване от глутница кучета, замразяване и чрез електрически ток. Дори и медицината е била използувана за отнемане на живота! От 13 000 съветски военнопленници в лагера Освиенцим са успели да се спасят само 97.

Нашият народ също изпита на свой гръб злодеянията на фашизма. В продължение на 20 години през полицейските участъци, през затворите и концлагерите преминаха около 1 000 000 антифашисти. Само от 22 юни 1941 година до 9. IX. 1944 година са избити 29 480 борци против фашизма. А по време на режима на кръволока Александър Цанков след деветоюнския преврат загинаха над 30 000 души.

Безбройните жертви на фашизма напомнят и предупреждават. Те ни карат да бъдем винаги нащрек и никога да не допуснем с човечеството да бъде извършена такава вакханалия, каквато направиха фашистките изверги през периода 1939-1945 година. Този зов става по-силен днес, когато някои нацисти от ГФР надигат глава за реванш, когато във Виетнам американските империалисти сеят ужасите на войната, изтребвайки хиляди беззащитни виетнамци.

Човечеството, всички ние, не трябва да позволим отново да има концлагери и фабрики на смъртта. Затова и хилядите хора, които посещават всяка година на 11 април Бухенвалд, повтарят: „Ние се кълнем вечно да запазим спомена за жертвите на жестокия фашизъм! Ние се кълнем да се борим с тези, които искат да възродят лагерите на смъртта и да се прилагат средства за масово унищожение на народите! Ние се кълнем да бъдем верни борци против фашизма!"

Българският народ знае последиците на фашизма и войните. Затова неговият глас е глас за защита на свободата на всички народи, глас за мир и социален прогрес.

Войнолюбците и неофашистите трябва добре да знаят, че на света има Съветска армия, която е готова всеки момент да смаже подпалвачите на световна война, да изличи от лицето на земята онези, които дръзнат да възродят германския фашизъм. На стража е и цялото миролюбиво човечество.

Фашизъм и война — никога!

Дела, посветени на големите цели

Кооператорите от бригадата в село Светослав тази година трябва да отглеждат различни ранни и средноранни култури. Отделяха за вършидсеитбата на грах, кълмното цвекло и други. Успешно заляха и слънчогледа. Предстои сеитбата на царевицата и боба, която вече започна.

По план всяко царевицата за зърно ще заеме 1 000 декара, а тази за фураж 700 декара. Бобът ще се отглежда на 250 декара. Площите за тях предварително бяха наторени с изкуствени торове, а сега ги бранират, култивират и валират. Подготовката им е дело на механизаторите Стоян Стоянов, Тодор Димитров, Никола Петров и Атанас Стойчев.

Добрата подготовка и качествената сеитба дават основание да се очакват през тази година още по-добри резултати и успешно да се изпълни поетото задължение пред 25-та годишнина на Деветосептемврийската революция в България.

Георги МАРИНОВ

СТРЕМЕЖ ЗА ПО-ЕВТИНА ПРОДУКЦИЯ

Кооператорите от село Водно полагат големи усилия, за да изпълнят поетото от тях обещание, като осигурят високи добиви от основните култури. За тази цел те подготвиха добре почвата и сега извършват сеитбата на пролетниците на високо агротехническо ниво. Стремят се да засеят отделните култури в най-подходящия срок.

Преди няколко дни те завършиха сеитбата на слънчогледа, заемащ площ 1 650 дка. Веднага след това се заеха с другата поредна култура — фасула. По-голямата част от нея, над 600 дка, се засява с трактор беларус. Само на около 150 дка стръмни места се използуват дизели.

Новост в сеитбата на тази култура е, че през тази година тя се извършва с пневматичен сеялка. От това ползата ще бъде голяма. Сеитбата се извършва много по-качествено и праворедово. Създава се възможност за механизирано окопаване на междуредията. От това ще се намали ръчният труд в обработката и ще се снижи себестойността на произведената продукция.

Още в началото при засяването на фасула в бригадата на с. Водно дойдоха механизатори от останалите бригади на Дуловското стопанство, за да изучат положителния опит по използването на пневматичните сеялки.

Най-голямо участие в сеитбата на фасула взе трактористът Кямил Садъков с прикачвач Шакир Адилов. Всеки ден, при норма 130 дка, те засяваха по 150 дка. Благодарение на това тази важна задача приключи за не повече от 4 дни. В останалите бригади на Дуловското стопанство сеитбата на фасула продължава.

Зия ИСМАИЛОВ

В изпълнение на поетото обещание

Колективът на ДИП „Керамична фабрика" — Силистра бе един от първите, който откликна на патриотичния почин на пловдивчани за предсрочно изпълнение на петилетния план. Във връзка с този призив и в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас, бяха набелязани редица мероприятия. Измежду приетите пунктове за социалистическа надпревара със сродните предприятия в Каспичан и Разград са набелязани решаващи пунктове. Най-характерни от тях са — да увеличат производителността на труда през текущата година с 20 на сто; да повишат рентабилността на предприятието през годината с 16 пункта; през тази година и идущата да увеличат обема на производството така, че петилетният план да бъде изпълнен за 4 години и 4 месеца. Това е най-кратният срок от поетите досега обещания за изпълнение на петилетката предсрочно в нашия окръг. Ще устоят ли керамичните работници на дадената дума? Резултатите от първото тримесечие, постигнати от трудолюбивия колектив, вдъхват доверие, че поетото обещание ще бъде изпълнено и към Първи май 1970 година ще рапортува, че е изпълнил поетото обещание.

Тези дни, отчитайки резултатите за първото тримесечие, керамиците се поздравиха с високи успехи. Произведени са за Силистра и района 2 105 000 бр. тухли, вместо планираните 1 500 000 броя.

Трябва да отбележим обаче, че постоянно нарастващите нужди от строителни материали още не се задоволяват. От произведените през зимата тухли са снабдени само строителната организация и „Топливо", а другите желаещи организации да строят не са получили тухли.

През тази година планът на колектива е доста напрегнат — предстои му да произведе 17 милиона тухли. Само през април месец се предвижда да изпекат 1 700 000 броя. За изпълнението на повишените изисквания тук се създават необходимите предпоставки. Преди няколко дни започна усилена работа и на втората преса за формоване на тухли. На тази преса са изработени над 400 000 броя тухли. Утре започва зареждането на летния полски ринг, с разчет към 15 този месец да бъде изпечена първата партида. Проектира се и построяването на ново глинохранилище, където ще се складира глина за осигуряване работа на пресите през зимните месеци. Пристигнала е и нова преса за формоване на тухли с производителност 48 000 броя тухли на смяна, докато старите две преси са с разчетна производителност два пъти по-малка от тази на новата.

Според специалистите на предприятието с въвеждането на новата преса в действие и построяването на новото глинохранилище ще бъде решен и въпросът за производство на решетъчни тухли, които са по-леки, по-топлоизолационни, при запазване на същата здравина.

За изпълнението на високото обещание се разгоря и благородната социалистическа надпревара между бригадите. Съревнованието се отчита ежедневно. Това ще допринесе за безспорния успех на неуморните труженици от ДИП „Керамична фабрика" и те ще изпълнят предсрочно поетото обещание.

М. ГЕОРГИЕВ

ОТЧЕТ, ПОСТАВИЛ НЯКОЛКО ВЪПРОСИТЕЛНИ

На проведените в началото на годината събрания производствениците от промишлените предприятия обсъдиха най-подробно плановете за 1968 година. С чувство на обществен дълг те направиха множество ценни предложения, чието осъществяване води до ритмично изпълнение на задачите и осигурява нормална производствена работа. Планът на общата промишлена продукция в окръга нараства с 25 процента в сравнение с 1967 година. Не би могло да бъде другояче, защото Силистренски окръг в най-къс срок трябва да стане промишлено-аграрен, за да осигури трудова заетост на непрекъснато освобождаващата се от селското стопанство работна ръка.

Първите три месеца от годината вече изминаха. Пред нас са статистическите данни за производствената дейност. Правилно е да направим трезва оценка на постигнатото и да се ориентираме най-вярно в насоката на бъдещата ни работа.

Тридесет и осемте промишлени предприятия дадоха обща промишлена продукция за 19 676 000 лева, или изпълниха плана 102, 6 на сто. Най-високи постижения имат предприятията от местната промишленост — 108,5 на сто. Колективите на Керамична фабрика, на горските стопанства в Силистра, Дулово и Тутракан и на ДСП „Булгарилод" имат преизпълнение на плановете си с повече от 20 процента. С високо преизпълнение приключиха тримесечието работниците от Завода за металорежещи машини, Строителното промишлено предприятие, от промкомбинатите „Текстил", „Камъшит", „Дръстър" и промкомбината в Тутракан, от трудово-производителните кооперации — „Метал" и „Добруджанка". Несъмнено, в тези предприятия производствената дейност е била поставена през тримесечието на здрави основи. Партийните организации и административните ръководства са съумели да създадат добра организация на труда и да разпалят социалистическото съревнование във всички производствени звена. И именно значителното преизпълнение на плана за общата промишлена продукция в тези предприятия осигури на окръга общото изпълнение от 102,6 процента.

Малко на брой са колективите, които не достигнаха стопроцента — ДМЗ „Стомана" — 94,7 на сто, Завод за организационна техника — 73,3 на сто, промкомбинат Главиница 80,5 на сто, ТПК „Дунав" — 94,2 на сто и ТПК „Прогрес" село Ситово — 93,5 на сто. Относителният дял на трите силистренски предприятия в промишлеността на окръга е значителен и тяхното неизпълнение се отразява чувствително върху общите резултати. Вярно е, че в някои от тях съществуват обективни причини за изоставането, като липса на материали, неуточнена номенклатура и т. н., обаче ако тези обективни причини продължават да съществуват и през останалите месеци, задачите, които си е поставил окръгът, ще останат неизпълнени.

В сравнение с първото тримесечие на миналата година сега нашата промишленост е дала прираст 13,3 на сто, а годишният ни план предвижда повече от 25 процента. Решително трябва да кажем, че не можем да бъдем доволни от постигнатото, като сравняваме тези две цифри. Това означава, че през останалите тримесечия приростът на промишлената продукция трябва да надхвърля 30-те процента. Осъществяването на такъв голям скок е трудна и отговорна работа. Има опасност от неизпълнение.

Вече е в ход изпълнението на плана за второто тримесечие. Много от трудностите на зимните месеци сега не съществуват. Организацията на труда и производството, снабдяването с материали и др. въпроси вече са решени задоволително. Част от мероприятията, предвидени в 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет, се прилагат. В това отношение ние вече натрупахме известен опит. През второто тримесечие съществуват условия за прелом в работата. Хората, заети в промишленото производство, трябва да осигурят по-висок прираст на промишлената продукция в сравнение с миналата година, който да представлява добра база за изпълнение на годишната задача.

След не повече от двадесет дни ще празнуваме бойния празник на трудещите се. По този повод през месец април главната задача на масово-политическите организации е да разгорят повсеместно и действено социалистическо съревнование. Лозунгът на това съревнование да бъде свързан с осигуряването на повече промишлена продукция при възможната най-висока рентабилност. Административните ръководства да предвидят необходимите материални и морални награди за първенците, като най-пълно използуват определените за целта средства.

Най-голямо внимание на производствените въпроси трябва да се обърне в трите големи, сега изоставащи предприятия — завода за организационна техника, ДМЗ „Стомана" и ТПК „Дунав". От работата на административните ръководства и на масово-политическите организации в тези предприятия зависи изпълнението на плана за окръга през следващите тримесечия.

Статистическият отчет за промишлеността за първото тримесечие постави много въпросителни. С по-голяма упоритост, с по-добра организационна работа, с непрекъснато внедряване на науката в ръководството и производството ние можем да ги решим задоволително през следващите тримесечия. Гаранция за това е трудовият ентусиазъм в производствените колективи и стремежът ни да изградим непрекъснато икономиката на Силистренски окръг.

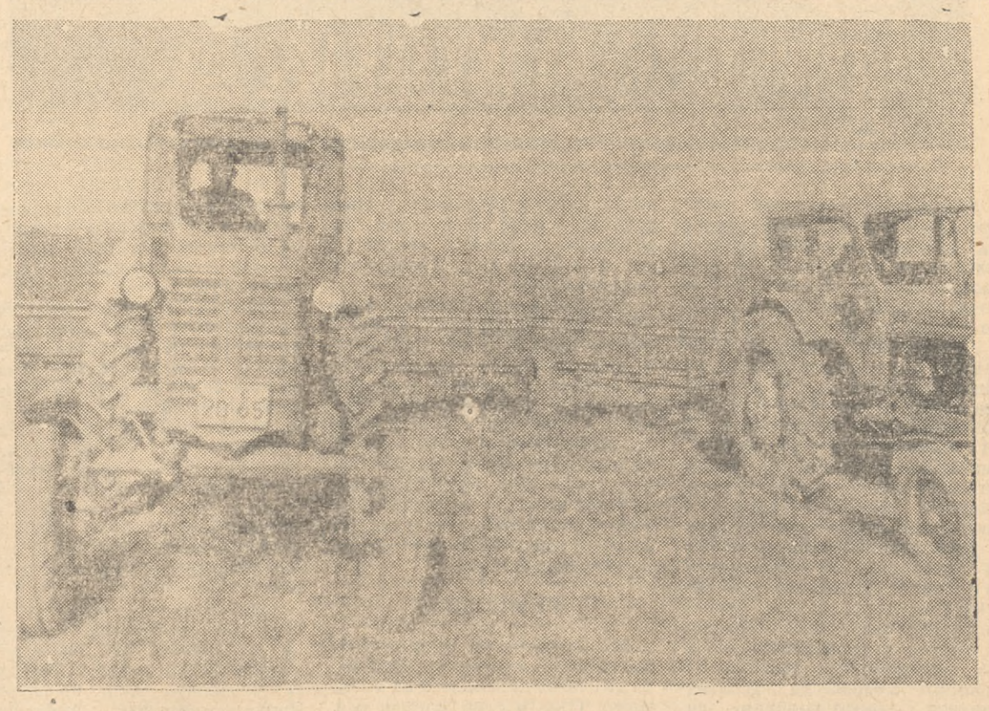
Ще има повече домати

През тази година кооперативното стопанство в село Среди ще от 150 декара полски и 90 декара градински домати трябва да получи 52 750 лева.

За да постигнат този резултат, зеленчукопроизводителите от стопанството правят всичко възможно. Наскоро те засяха 150 декара полски домати.

Добрите грижи за производство на достатъчно закален разсад от домати сега радват градинарите. Скоро разсадът ще бъде изнесен в полето.

Георги КИТАЕВ

От това как ще бъдат подготвени площите, засети със слънчоглед, до голяма степен зависи нормалното му поникване. Затова механизаторът Йордан Балтов от комплексната бригада на кооперативното стопанство в гр. Тутракан бърза да валира засетите със слънчоглед площи.

партиен живот

ДЕЛОВИТО И ОТКРОВЕНО

Статията „Твоята партийна организация“, поместена във вестник „Силистренска трибуна“ в броя от 14 март тази година, предизвика голям интерес сред комунистите в окръга. В много партийни организации се организират разговори, на които комунистите правят преценка на своята работа, разказват какъв ще бъде приносът им в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас.

ГЛАВИНИЦА. Първичната партийна организация при полевъдството в селото е сравнително млада. Тя сега укрепва и затвърдява своите успехи. Ней-ната задача е да обогатява постоянно своята работа, да се грижи за възпитанието на комунистите и безпартийните, работещи в полевъдството.

Проблемите на новата система на ръководство на народното стопанство наложиха измене-ние на стила и метода на работа на партийните организации и поставиха нови изисквания пред партийното бюро. То си по-стави задача да работи за осъществяване на по-голяма конкретност и деловитост, на по-голяма целенасоченост и са-моинициатива от страна на всич-ки комунисти. Решенията, кои-то набелязва партийното бюро, обхващат преди всичко работа-та на партийната организация по издигане на авангардната роля на комунистите в целия обществено-политически живот. Сега много по-сложни проб-леми стоят пред нас. Те обхва-щат както политическия, така и икономическия живот.

За да се решават добре за-дачите, ние създадохме партий-ни групи, изградени на терито-риално-производствен принцип. Трите партийни групи се ръководят от комунисти, завър-шили средно образование, хо-ра с повече познания и добре познаващи партийната работа. В сбирките на групите се обсъ-ждат интересни въпроси, които са от голямо значение за цяло-стното подобряване на дейност-та на партийната организация. Комунистите сега по-често се интересуват от ефективността на производството. От няколко години насам не е изниквал при нас повод да се обсъжда нарушение на партийната дис-циплина.

Членовете на нашата партий-на организация се стремят ви-наги да служат за пример. Те се отличават и в производство-то. В това отношение най-добре работи партийната група при механизаторите, чийто от-говорник е Иван Цветков. Ко-мунистите-механизатори пър-ви предложиха да се изостави норменото заплащане. Далече назад остана борбата за пове-че норми.

При тях ярко приложение намериха принципите на взаи-мопомощта. Повреди ли се ня-каква машина, всички помагат за по-бързото отстраняване на де-фектите. Ако единият трактор не е работил предния ден пора-ди повреди, то тракторист-ът по-лучава еднакво възнагражде-ние, както и останалите меха-низатори от партийната група. Тази инициатива на партийна-та група доведе до заздравява-не на другарството, взаимопо-мощта и колективността сред механизаторите. И в краен ре-зултат това допринесе за пови-шаване на качеството на рабо-тата и намаляването на загуби-те при прибирането на реколта-та.

През тази година цялата гру-па при механизаторите се вклю-чи в състава на комплексната бригада, организацията в кою-то още повече се укрепи. И другите партийни групи прове-ждат хубави инициативи, които сплотяват комунистите, спома-гат за издигане на техния авто-ритет.

Комунистите от нашата пар-тийна организация дадоха обе-щание в чест на славната 25-годишнина на Девети септем-ври да се борят за получаване на високи добиви от всички селскостопански култури. На-ред с това те ще бъдат иници-атори на много прояви, свърза-ни с честването на тази вели-ка дата в историята на нашата Родина.

Никола ШИНДРОВ,
партиен секретар

СТЕФАН КАРАДЖА. Пар-тийната група при училището е малка, но това не е пречка тя да развива активна дейност. Наскоро нейните членове раз-гледаха статията „Твоята пар-тийна организация“ и въз осно-ва на нея преценихме своята до-сегашна работа. Партийната група съдействува с всички си-ли за патриотичното и интерна-ционалното възпитание на уче-ниците, за подобряване на ця-лостната учебно-възпитателна работа в училището.

Партийната група на учите-лите е най-дейната група при териториалната първична пар-тийна организация. Както пре-подавателите-комунисти, така и безпартийните оказват голя-мо съдействие по осъществява-нето на идеологическата рабо-та. Комунистът Зл. Ракаров ще изнесе доклада на общо събра-ние на комунистите от община-та за работата по патриотично-то и интернационалното възпи-тание на трудещите се. Някои учители на открити партийни съ-брания изнасят беседи и лек-ции за историческото минало на нашия народ, говорят за не-говите революционни традиции.

Партийните членове от учи-лището също се подготвят да по-срещнат с чест четвъртвеков-ния юбилей на свободата у нас. Затова те се задължиха да вне-сат по-голямо подобрение в учебно-възпитателната рабо-та, по комунистическото възпи-тание на подрастващото поко-ление.

Трифон КУТЕВ

Пред рождения ден на В. И. Ленин

ЛЕНИН СРЕД СЕМЕЙСТВОТО СИ

Много хора познават Ленин — професионалния революционер, Ленин — трибуна, Ленин — мислителя, но малцина знаят за живота на вожда сред роднини и близки.

Когато през 1901 година Ленин научил, че сестра му Ана и мъжът ѝ Марк са арестувани, той изпратил нежно писмо до майка си, за да я успокои поне малко: „Ужасно тъжно ми стана, когато узнах, че работите ни са така печални! Мила мамо, не зная вече какво и да те посъветвам. Не се вълнувай толкова много, моля ти се...“

Ленин обичал много своята по-малка сестра Мария, която фактически през цялото време е била член на неговото семейство. Когато тя лежала в лондонската болница, Илич я посещавал всеки ден. В писмо до майка си той пише: „Съветвам я усилено да пие повече мляко или да яде кисело мляко. Според мене тя недостатъчно се храни — заради това се и пос-карваме с нея“.

Отношенията на Ленин с жена му Надежда Крупская могат да се смятат за образец на социалистическо семейство. „Постоянното внимание, дру-жеското, приятелско отношение, стремежът да бъдат заедно, да споделят новини и нови мисли, да обсъждат всичко важно в политическия живот и след на-прегната работа да отидат два-ма на разходка — такива бяха отношенията в семейството на Ленин“ — си спомня по-късно Владимир Бонч—Бруевич.

Когато Илич бил много умо-рен и загрижен, Надежда Крупская умеела да разсее то-ва негово настроение. „Прибе-раш се, той мълчи — пише тя в спомените си, — а знаех, че за да го разговориш, да му промениш настроението, трябва да му разкажеш нещо характер-но из живота на рабфаковците (студенти от работническите факултети) или из живота на съветската партийна школа. А имаше какво да се разкаже. Интересуваше го как се проме-ня съзнанието на хората, как те разбират задачите, стоящи пред тях. Много говорехме с Илич на тези теми“.

След победата на революция-та Ленин заедно със семейство-то си се преместил от Смолни (Петроград) в Кремъл. Първо-начално с битовите въпроси на вожда на революцията, колко-то и да е странно, никой не се занимавал. Семейството на Ленин дори не знаело къде и как да получи продукти. Надежда Крупская и Мария Улянова често ходели при секретаря на правителството с бележки от Ленин, с които Илич молел да се нареди да получи от про-доволствената лавка малко хляб, масло и захар. Когато в Кремъл била организирана работническа кооперация, Ле-нин се обърнал с молба да го приемат за член на тази коопе-рация и веднага изпратил членски внос.

Продоволствените дажби на първо време след революцията се разпределяха по категории. Управлението на Съвета на на-родните комисари издаде удос-товерение и на председателя на правителството: „Предявите-лят на настоящето председател на Съвета на народните комиса-ри В. И. Улянов (Ленин) ... има право да бъде причислен към първа категория на класо-вата дажба“.

Когато Надежда Крупская се разболява, В. Бонч—Бруевич по молба на Ленин се обър-нал към коменданта на Кре-мъл с бележка: „Моля ви да отпуснете за храна на Н. К. Крупская, колкото може да на-мерите зърно: 1. ориз, 2. пше-ница, 3. грис, 4. царевица. Стой-ността впишете на моя сметка“.

Прави впечатление тонът, с който е написана тази бележка, и колко скромен е асортимен-тът на исканите продукти.

В своя бит Ленин се задово-лявал с много малко. Той чес-то се е отказвал от най-необхо-димото. Когато работниците и селяните му докарвали и изпра-щали подаръци или колети, той веднага ги раздавал на „по-нуждаещите се другари“ или ги изпращал в болници и в детски учреждения.

Веднъж волжските рибари до-несли на Ленин есетра. Домаш-ната помощница се зарадвала и почнала да чисти рибата.

— Това е хубаво — казала тя. — Тази риба ще ни стигне за няколко дни. А то Илич поч-ти гладува.

Неочаквано в кухнята влязъл Ленин.

— Каква прекрасна риба — казал той. — Откъде е?

А когато научил, че рибари-те са му я изпратили подарък, той казал строго на домашната помощничка:

— Вие навярно сте забрави-ли моята молба да не приемате никакви подаръци. Завийте ри-бата и незабавно я изпратете в детския дом. Децата наоколо гладуват, а вие сте намислили с есетра да ме храните. Вед-нага, още сега изпратете риба-та на детската градина!

Домашният вид на Лениново-то семейство с нищо не се е отличавал от бита, на който и да било среден служащ. Писа-телят Александър Серафимович си спомня: „Ние влязохме в столовата — това беше тясна, но чудно подредена и уютна стая, обзаведена с проста и до-ста износена мебел. Често ми се случваше да посещавам квартири на работници, мебели-рани доста по-богато. Изглеж-да в частния си живот, в бита си Илич строго се придържаше към принципа да живее в онези условия, при които живеят се-га трудещите се маси“.

Ленин поканил Серафимович на чай. „На масата се появи са-мовар. Той беше очукан и из-глеждаше извехтял: различни чаши, чашки и чинийки — всич-ко беше не комплектно, а уго-щението беше удивително скром-но“.

Домашната помощничка А. Сисоева разказва, че в семейст-вото на Ленин нея са я смята-ли за четвърти член... „Към мене се отнасяха като към член на семейството. Аз вина-ги бях като стопанка. Никога не ми нареждаха какво да при-готвя. Правех каквото можех и колкото умеех...

Понякога се случваше да сготвя нещо по-хубаво, тогава Владимир Илич непременно ще каже:

—Защо е това? Така не бива, трябва по-простичко...

Случваше се, направя дома-шен сладкиш, поднеса му го с чай, а той винаги ще каже: „Защо е това?“ Винаги ще го разреже наполовина и ще поръча кому да се даде друга-та половина...

Обядвахме всички заедно. След това Владимир Илич си почиваше малко, а после до-късно работеше. Ще дойде да вземе чаша чай и пак ще оти-де в своя кабинет. Често пие-ше чай на крак, направо в кух-нята.

Много пъти, когато се прибе-раше късно, сам си сервираше вечерята и не обичаше да го чакам.

— Вие си лягайте и никога не ме чакайте—казваше той.— Аз сам ще си взема, каквото ми трябва“.

Колкото и сложен да беше понякога животът на Ленин, той го смяташе за исторически оправдан. Максим Горки си спомня как веднаж, посочвай-ки децата, Ленин казал:

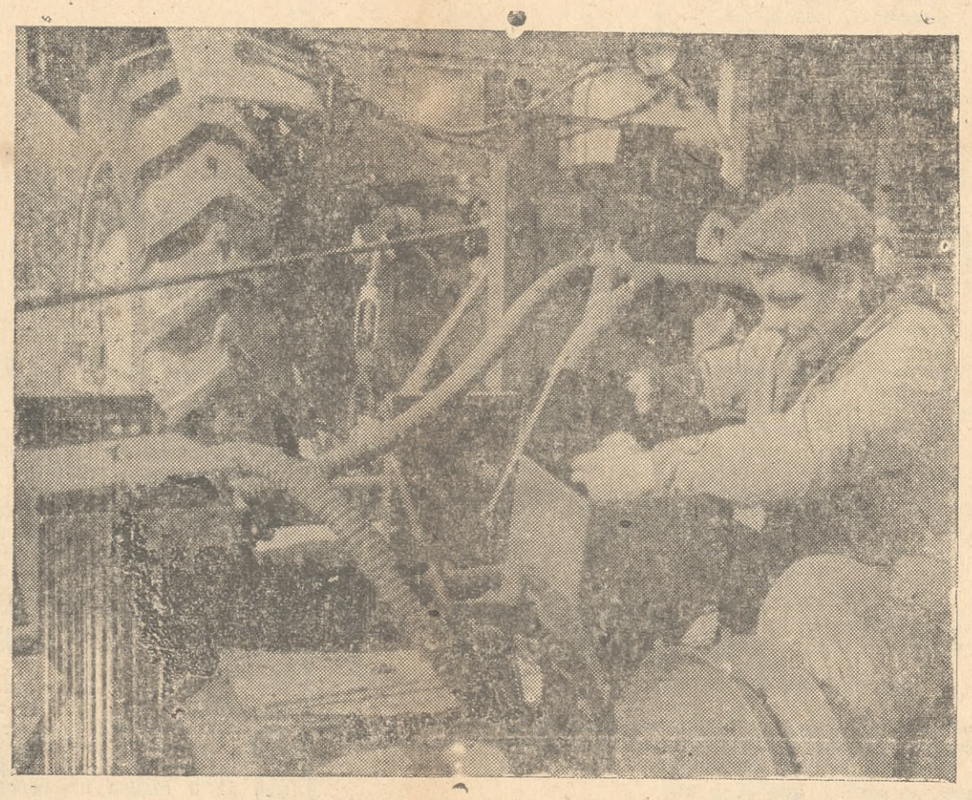
—Ето те ще живеят вече по-добре от нас. Много от това, което преживяхме ние, те не ще го изпитат. Техният живот ще бъ-де не толкова жесток.

И добавил замислено: „И все пак не им завиждам. Нашето поколение изпълни работа, из-умителна по своята историчес-ка значимост. Предизвикана-та от условията жестокост на нашия живот ще бъде разбра-на и оправдана. Всичко ще бъде разбрано, всичко“.

В. ЛУЦЕНКО

За да работи безупречно машината, трябва добре да я подготвиш. Това добре разбира комунистът Васил Янков от кооперативното стопанство в село Сребърна. От неговата работа всички са доволни.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Международен фотоконкурс на в. „Правда“

Вестник „Правда“ организира международен фотоконкурс — 1968.

Неговият девиз е: „ЧЕРТИ НА ЕПОХАТА“.

Нека колективният фотолетопис правдиво и ярко да покаже живота на СССР, на социалистическите страни, борбата на народите за мир и социален прогрес, да преобрази планетата днес и утре. Нека този фотолетопис възсъзда де образите на различни хора, не-ка той бъде мозайка на делата, фактите и събитията на историческия портрет на епохата.

Теми за снимките могат да бъдат трудът и ученето, борбата и надеждата, дружбата и любовта, спортът и отдихът — всички сфери на живота, които са съществени за облика на нашата съвремен-ност.

Всеки участник в конкурса може да изпрати в редакцията на вестника неопределено количество снимки. Най-добрите фотоснимки по реда на техните постъпления ще бъдат публикувани на страниците на „Правда“.

Победителите в конкурса ще получат следните награди:

ДВЕ ПЪРВИ НАГРАДИ: за съветски участници — 500 рубли, за чуждестранни — двуседмична екскурзия из Съветския съюз.

ЧЕТИРИ ВТОРИ НАГРАДИ по 250 рубли.

ОСЕМ ТРЕТИ НАГРАДИ: за съветски автори — четири награди по 100 рубли, за чуждестранни — четири фотоапарата „Зенит Е“.

Освен това ще се дават поощрителни награди всеки месец за най-добрата фотоснимка.

След приключване на конкурса ще бъде организирана фотоизложба.

Снимките трябва да бъдат в черно-бял цвят във всякакъв размер, но не по-малки от 18 х 24 см (ако има възможност, желателно е да се прилагат и негативите).

Последен срок за постъпване на материалите — 15 ноември.

Снимките да се изпращат на адрес: Москва, А—47, улица „Правда“ 24, редакция на вестник „Правда“ с обозначение: „За фотоконкурса“. Снимките не се рецензират и не се връщат обратно.

ВЕЧЕР НА ИЗКУСТВОТО

„Изкуството е неизчерпаемо като живота!“
Ромен Ролан

Чудно богат и неповторим по своето въздействие е светът на изкуството. Но за да го разбираме и ценим, за да го обичаме, трябва да го изучаваме.

Именно такава цел си поста-виха учениците от X-в клас на Втора гимназия в Силистра с организирането на вечер на изкуството. Труд-ът, положен от десетокласниците, беше голям, но затова пък вечерта премина толкова интересно и вълну-ващо.

Имаше много изненади — една от друга по-хубави. Друга беше тази вечер и класната ни стая. Нима бе-ше възможно тя, потъналата в тебеширен прах класна стая, да бъде така про-менена? По стените бяха поставени репродукции на Рембранд, Ван Гог, Микел анджело, Леонардо да Вин-чи, на съвременни художни-ци, отразяващи борбата за свобода. Виждаме сним-ки на известни киноартис-ти. Едно табло е посветено на материали за съветския балет. Това са шедьоври на световното изкуство и сред тях човек не може да оста-не безразличен.

Прозвучават ликуващи звуци от симфония на Чай-ковски, изпълват цялата стая. Човек си представя необятната руска земя, мо-гъществото на руската при-рода.

Слово за безсмъртието на изкуството, и отново му-зика. — зазвучават могъщи-те акорди на Деветата Бе-товена симфония.

Вечерта бе добре подгот-вена: с доброто съчетание на музика и текст. Особено интересно говориха за видо-вете изкуство А. Маркарян, Светлозара Миланова. Но като че ли най-интересно и увлекателно говори Добри-ла Василева, която разказа за възникването на графи-ката. А Светлозара Мила-нова прояви своите способ-ности на художничка — тя нарисува момиче, през кое-то време Снежана Бунард-жиева изпълни „Мечтание“ от Шуман.

Даринка БОЕВА
Елка ХРИСТОВА

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

Съществуваха няколко марш-рута на спасение: влак, „болни-ца“ и между денковете с дрехи. Влакът стана първият, но най-сложен път на бягство, тъй-като изискваше участие на някол-ко човека.

„Болничният“ маршрут обла-даваше това преимущество, че беше възможен да се използва без всякаква друга помощ. Но той изискваше късмет, ум и ред-ка смелост. В „болницата“ имаше много ровове, в които изгаряха унищожените затвор-ници от работните групи, а така също документи, хартии и фотографии, принадлежащи на пътниците от ешелоните на смъртта. Изгаряха ги с по-мощта на сяра, но там огънят не гореше постоянно. Хвърляй-ки хартии и фотографии в ого-ня, затворниците, решили да избягат, можеха да дочакат момента, когато полицаят се обърне на другата страна, да ско-чат в рова и се скрият сред мъртвите тела. След това им оставаше да дочакат нощта и да се опитат да преодолеят бодливия тел.

Бягствата създаваха маса проблеми за Галевски и му от немаха целите сили. Той непре-станно уговаряше затворниците да избягат, безкрайно повтаряй-ки една и съща заповед: „Раз-кажи! Разкажи! Разкажи за то-ва, което си видял!“ На него му се отдаде да скрива фактите за бегълците. За да не се забележи липсата на хора, той попълваше работните команди със затвор-ници от ешелоните, пристигащи на следващия ден.

ПРЕЛЮДИЯ

На Галевски не беше нужно да дочака смъртта на Лангер, за да стигне до мисълта за въс-танието. Стар и слаб, сломен пси-хически от гибелта на своето се-мейство и от всичко онова, което легна върху неговите плещи ка-то еврейски комендант на лаге-ра, той живееше заради идеята за въстание.

Галевски издири затворника, когото забеляза на платформата в момента на бягството на Чо-кен. — Адолф Фридман, млад евреин от Лодз, служил в меж-дународния френски легион и в полската армия, висок човек, с огромен нос, със зеленогълъ-бови очи и с обветрено мъжест-вено лице. Когато Галевски му съобщи плана на комитета на съпротивата в лагера, той с ра-дост се съгласи да стане замест-ник-председател на този коми-тет.

Сега Галевски живееше от-делно от останалите затворни-ци в бараката за „хофюден“, където по стандарта в Треблин-ка условията бяха по-сносни. Привилегированите „хофюден“ имаха достъп до кладенеца, къ-дето всякога можеха да се из-мият. „Хофюден“ посрещнаха Галевски много хладно. И зато-ва той употреби много усилия, докато влезе във връзка с тях.

Първата връзка беше устано-вена с Шоронгитски, който в миналото беше най-известният лекар във Варшава, а сега леку-ваше немците. Шоронгитски се държеше много внимателно и лесно не се съгласи да разго-варя с Галевски. Накрая даде съгласието си да влезе в него-лям комитет на съпротивата и започна заедно с Галевски да привлича нови членове. Първи-ят привлечен беше Курланд, ра-ботещ в „болницата“. Него често го заставяха да прави смъртонос-ни инжекции на болните или ра-нените, които не можеха сами да отидат до газовата камера. След това към него се присъе-дини Залцберг, човек на средна възраст, по-малкият син на кого-то се намираше заедно с него в лагера, и 22-годишният Монек, „капо“ у „хофюден“.

Комитетът се събра и израбо-ти примерен план за въстание-то. Предложи се бойните групи да се съставят от надеждните и умеещите да си служат с оръ-жие затворници. Те ще атакуват есесовците и охраната, ще уни-щожат лагерните съоръжения и ще осигурят бягството на всич-ки останали. Беше решено Адолф да отговаря за военната подготовка и частично за наби-ране на хора, които задължител-но да влязат в групите. Но от къде да се вземе оръжие? Пред-ложено бе да подкупят охрана-та с помощта на злато, което трябваше да доставят „голденю ден“ и да получат срещу него оръжие.

Между това Треблинка се пре-върна в крупен център за уни-щожение. Ешелони пристигаха тук от всички градове на Пол-ша, Гърция, България, а така също и от Германия. Бяха по-строени нови 10 газови камери, за да задоволят неочаквано по-расналите потребности, по този начин газовите камери станаха 13. При внимателен подход към работата във всяка камера мо-жеха да се поместят примерно 200 души. Теоретически това показваше, че производителност-та можеше да се увеличи, т. е. за половин час във всяка газо-ва камера можеха да бъдат унищожени до 2 600 евреи.

За да не предизвика паника у новопристигналите, Лалка ре-ши да поддържа у тях надежда-та, че скоро няма да бъдат уни-щожени. Затова той заповяда на дълга дървена стена да се изри-суват врати и прозорци, украсе-ни с малки перлета и поставени в рамки със зелени транспарен-ти — фалшиви, както и всичко останало. На всяка врата на га-зовата камера беше сложена та-белка, на която бе написано: „началник“, „тоалетна“, „болни-ца“, (на последната врата беше изобразен и червен кръст).

Надеждата — добре, но дис-циплината — още по-добре. По-ради това на обратната стра-на на бараките надлъж и напри-ки пред самите газови камери Лалка беше поставил кордон от полицаи, въоръжени с камшици, чиято задача беше да застават жертвите да бягат към камери-те, когато искат да се укрият от побоищата. Нужни бяха не повече от 3/4 часа—това беше точно проверено, — за да се за-ставят хората да извършат са-мо веднъж. И това започна от момента, когато се отваряха вратите на товарните вагони и от тази минута се отваряха и огромните врати на камерите за изнасяне на труповете. При старата система за пренасяне-то на труповете от врата до врата бяха нужни до 2 часа, а сега само 3/4 часа. Новото пос-тижение беше рекорд.

КАПИТАН ДЖЕЛО

Адолф беше на платформата, когато пристигна ешелонът, в който се намираше Джело Блох. По смутените и изплаше-ни погледи на новопристигащи-те Адолф разбра, че ешелонът идва от друга държава. Един човек отведнъж привлече вни-манието му: висок, жилест, гладко обръснат, с умни зелени очи. Адолф се доближи до не-го и му пошепна: „Ти дърводе-лец ли си?“

Проверочните изпитания по това време бяха отменени, за да се стабилизира персоналът в Треблинка. Затова есесовци-те се ограничаваха само да под-бират от всяка група само по-няколко занаятчии и квалифи-цирани работници. На въпроса каква професия владее, Джело отговори, че е дърводелец.

Адолф отново го видя след обед. „Вие сте били в армия-та?“ — попита го той. „Аз съм капитан от редовните войски — отговори Джело. — Капи-тан Блох от чешката армия“ — продължи той, като че ли се представяше на някого.

„Вие със семейството си ли пристигнахте тук?“

„Не, сам“.

„В такъв случай ми е лесно да ви обясня всичко. На вас сигурно ви казаха, че Треблинка е транзитен лагер и че ви водят да ви колонизират на Изток. Но това няма нищо общо с истината. Виждате ли онези бетонни здания? Това са газовите камери. Немците от-веждат там евреите, затварят вратите и включват моторите. След половин час всички са мъртви — удушени са от въг-леродния двуокис. Не се мъче-те нещо да разберете, невъз-можно е. 600 хиляди евреи веч-е са умъртвени по този начин. Ние тук помагаме. Не се опит-вайте да разберете и това. Ние сме около хиляда. Можем да ви дадем точни сведения, ако се интересувате“. Адолф му съобщи накратко плана за въс-танието, против кого е насоче-но и че им трябва оръжие.

„Ние ще намерим начин и с оръжие да се снабдим“ — ре-че веднъж Адолф на Галевски. Този план беше дързък, но с шанс-ове за успех. Ботушите и уни-формите на есесовците шиеха „хофюден“. Обущарите и шива-чите, имащи майсторски свиде-телства, се занимаваха само с професията си. Това бяха вели-

(Следва)

С достойни трудови дела посрещнаха Сетмицата на гората хората от бригадата на Костадин Петров на горското стопанство в гр. Дулово. Не един кубически метра дърва и дървен материал те отсякоха и разкроиха в местността „Зли дол".

Борба за намаляване на денгубите

Новата система на ръководство на народното стопанство изисква гъвкавост при извършване на транспортните услуги и бързо обработване на всички превозни средства от страна на ДП „Транспред" — Силистра. По този начин и за предприятието, и за цялото народно стопанство се постига по-висока производителност на труда и се подобрява рентабилността като цяло.

Въпросът за денгубите на превозните средства е централен въпрос. Една от главните задачи на предприятието ни при неговото образуване беше ускоряването на оборота на вагоните. През тази година за подобряване организацията на работа се взеха навреме необходимите мерки.

Преди всичко сключиха се отново договори с товародателите, като се уточниха специфичните разпоредби, изгодни за двете страни. С лични срещи между ръководствата се постигнаха приемливи условия, отразяващи реалните възможности и нуждите на едната и другата страна. Особеностите за различните предприятия са различни. За да няма пропуски в работата, беше организиран семинар с ж. п. посредниците, експедиторите, ръководител експлоатациите и манипулантите от Силистра, Дулово и Тутракан. Разучи се всеки договор поотделно, като се обърна внимание на договорите с по-големите предприятия — ОКС, ОТП, Топливо и др. На строг отчет се взеха денгубите от н-к агенциите и спедиционния отдел към предприятието. Всичко това спомогна сумите, изплащани като денгуби, да намалеят. Така за месец януари колективът на агенция Дулово допусна само 5 вагона да денгубират за 76 лева. Причините за тях са обективни и говорят много за организацията на работата и отговорност пред товародателите. Направим ли сравнение с денгубите през миналата година за този период, когато е изплатено 1 536 лева, става ясно доколко борбата по този показател е постоянна грижа на ръководството на агенцията. Лично началникът Марин Къдриков води на отчет денгубите и търси отговорност от тези, които са ги допуснали.

За месец февруари т. г. денгубите са също намалени в сравнение с миналата година.

Разясни се новата наредба по заплащането през 1968 година. В същата е залегнало условие, че при допусната денгуба по вина на бригадата или отделните работници, премията им за дадения месец се намалява. Това спомогна бригадите сами да търсят начини и възможности за бързото обработване на превозните средства.

Подобри се организацията на смените, като се създават условия за почивки на работниците. Връзката на една агенция с друга е много важно условие, за да не се допускат престои на превозните средства.

Все още някои от бокспалетите денгубират по вина на отделни служители. Ръководството анализира всеки отделен случай и налага наказания, включително и материални. А там, където се наложи, се правят подмени на отговорниците, за да се избегнат загубите.

Борбата за намаляване денгубите на превозните средства през тази година се поде успешно както от ръководствата на агенциите, така и от дирекция та на предприятието и ще доведе до големи икономии на средства, които ще могат да се разпределят от колектива. От това не малка изгода ще получи и нашето народно стопанство.

Атанас ВИТАНОВ

Нов магазин за 1001 стоки

На такава придобивка се радват от преди няколко дни хората от кварталите „Гагарин", „Дружба" и близкия район около ДАП. Магазинът е построен от стъкло, желязо и пластмаса. Обслужва се от двама търговски работника.

—В магазина още нямаме хиляда и една стоки — любезно и с полушеговит тон отговаря един от продавачите — Христо Калинов, — но около 500 вече имаме.

В помещението е всякога оживено. Тук идват от този район на града за най-различни стоки: железария, електродомакински уреди, за перални, електрически крушки и всевъзможни други домашни потреби.

— Хубаво, много хубаво прави ръководството на ДТП—Силистра! — изказва своите възхищения възрастен човек, живеещ към края на града по улица „Д. Дончев". — А то по-рано потрябва ли ти някоя домашна дреболия, и... търси я чак на другия край на града.

Че е хубаво, хубаво е. Ние не отричаме правилното разпределение на търговските магазини по микрорайони в различните краища на града. Ето пред ДАП—Силистра сега е вече оформен един такъв търговски район. За по-малко от една година тук са открити и бакалия, и магазин за месо, и за трикотаж, и сладкарница, и аптека, а сега се добави и магазин за 1001 стоки.

Нашето желание е и за напред, при преустройството на града да се планират по всички райони на града сгради за търговски обекти както за търговията на дребно, така и за общественото хранене.

Петър ГЕОРГИЕВ

Планът е преизпълнен

С всяка измината година успехите от говедовъдството в кооперативното стопанство на с. Паисиево се увеличават, но все още този огрясъл е губещ.

Кравите, с които сега разполага стопанството, са разпределени в три от селата на кооператива. От две години фермата, която се намира в централното село Паисиево, с бригадир Георги Иванов, винаги си преизпълнява плана за млеконадой. Това, че тя е механизирана, дава възможност един гледач да се грижи за по 18-20 крави. Не такова обаче е положението в другите ферми. Що се отнася до храната, тя е достатъчна. Повишиха се и изискванията на специалистите към гледачите и хигиената във фермите. Положително е и направеното по подобряването на битовите условия на животновъдите.

Всички посочени мероприятия малко или много помогнаха да се изпълни с успех планът за първото тримесечие на т. г. От 260-те крави вместо предвидените 219 780 литра са надоени 233 894 литра. Най-добри резултати постигна кравефермата в с. Зебил с бригадир Неждет Фахрадинов. Те са надоили в повече от плана 8 224 литра мляко, а сред гледачите се прояви Хюсеин Юмеров от Зебил и Рухия Мурадова от Паисиево.

Заедно с хубавите резултати обаче трябва да посочим, че е необходимо да се вземе на доячите работно облекло, а така също помощта на специалистите да си остане постоянно тяхно задължение.

Милко НИКОЛОВ

УПОРИТА БИТКА

Четири хиляди и четиристотин декара трябва да засеят с пролетници кооператорите от Долноряховската бригада за комплексна механизация. И не само да засеят, а да обработят така, че да получат по 410 кг среден добив от царевицата, по 270 кг слънчоглед и пр.

Борбата за високи добиви започна още през есента. Земята бе наторена с изкуствени и естествени торове. Извършена бе дълбока оран, а където бе нужно — и продълбочаване. Почти цялата площ сега е бранувана. Механизаторите Георги Михалев и Атанас Калудев извършиха качествено това мероприятие, с което се цели запазване на влагата.

Сеитбата на ранните пролетни култури започна навреме. Грахът за зърно, който заема 400 дка, е вече засят. В близки дни ще бъдат хвърлени в земята и първите слънчогледови семена.

Кооператорите от бригадата водят упорита битка и за получаване на 400 кг хлебно зърно от декар. Всеки от петте хиляди декара есенници получи средно по 20 кг амониева селитра. Подхранването приключи в благоприятен срок. Най-добре работи в това отношение механизаторът Георги Атанасов, наторил 1 300 дка. След него се нареждат Георги Михалев и Атанас Калудев, наторили по 1 000 дка. Освен това 1 300 дка есенници бяха бранувани. Наскоро завърши сеитбата на 800 декара грах и 800 декара слънчоглед от общо 1 600 декара.

В пролетната кампания не изостават и кооператорите от смесената полевъдна бригада. Те завършиха сеитбата на конопа върху 400 дка и 250 декара захарно цвекло.

Механизаторите от двете бригади са в постоянна надпревара за навременна и качествена сеитба, за постигане високи добиви от всички селскостопански култури.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

ДА ПАЗИМ И ОБИЧАМЕ НАСЕКОМОЯДНИТЕ ПТИЦИ

В природата цари хармония между живите организми. Когато тя се наруши, настъпват бедствия, каквито са например каламитетите. Един от факторите на тази хармония са насекомоядните птици. В процеса на изхранването си те унищожават много вредни насекоми и не им позволяват да се развиват масово, да нанасят чувствителни щети на народното стопанство и по-специално на горите.

Доказано е, че една двойка синигери за една година унищожава около 120 милиона различни дребни вредни насекоми. За същия период жълтоглавото кралче може да унищожи над 10 милиона насекоми и вредители. Много полезни са и скворците, които се хранят предимно със скакалци. Ластовичката само за един ден е в състояние да изяде близо 1 000 насекоми. Едно домашно или горско врабче, което всички погрешно смятаме за вредно, за един ден изкълвава над 250 гъсеници.

Кукувицата не е само една весела вестителка на пролетта. Тя с голямо усърдие унищожава едрите космати гъсеници на гъботворката и др. Радистът и санитарят на нашите гори — неуморният кълвач, за един ден изкълвава близо 900—1 000 короядни бръмбари и ларви. Насекоми се хранят още: дърволазките, зидарките, орехчетата, чинките, славеят и много други.

Една част от насекомоядните птици са само весели гости на нашите гори, паркове и градини. Щом усетят хладния полъх на есента, те отлитат на юг. Но има и такива, като синигерите, дърволазките, зидарките, кълвачите, кралчетата, рошавите врабчета и др., които и през суровата зима продължават своята полезна работа. Например синигерите през студените месеци се хранят с гъсениците на златозадката и овощната пеперуда, а също така и с яйцата на гъботворката и др. В много случаи те унищожават тези вредители още през зимния период.

За да се привлекат повече птици в горите, парковете и градините, необходимо е да се създадат подходящи условия (места за гнездене, вода за пиене и къпане, тишина и уютност). Това се постига, като се подготвят на съответни места изкуствени гнездилки (особено в младите гори), като се докара вода и т. н. Гнездилките трябва да бъдат направени добре, без пролуки и пукнатини. Най-добри са керамичните. Птиците трябва да се опазят. Жестоко и грозно е да се унищожават веселите крилати певци на гората, техните жилища и свидни рожби. Това обикновено вършат лошо възпитаните деца. А нали децата всъщност са призвани да се грижат за тях и да ги обичат?...

Но крилатите приятели на горите не страдат само от жестокостта на хората. Твърде немилостива към тях е и природата. Така например една двойка синигери може да отгледа за едно лято до 30 малки, но през зимата 90 на сто от тях загиват от глад и студ. Това поражда въпроса за зимното им подхранване. У нас стана традиция да се подхранват яребиците и др. Защо да не се прави това и за останалите полезни птички?... Малко семена от слънчоглед, коноп, тикви, дини, ечемик, просо, животински остатъци и др., пръснати или поставени на специални поставки из горите, парковете и градините, са достатъчни да ги спасят от гладна смърт.

Но и това не е достатъчно. Много полезни птици и др. животни загиват масово при прекаленото и лошо проведено химизиране на селското и горското стопанство. Така например след едно пръскане с ДДТ в САШ повече от 140 вида птици са били частично или напълно изтровени. В нашата страна също ежегодно загиват поголовно много видове полезни птици по същите причини. Това дава възможност на насекомите да се развиват безпрепятствено.

Необходимо е да се дава предимство на биологичната борба с вредните насекоми, да се търсят и използуват селективни и безопасни за полезната фауна и за човека препарати, да се щади хармонията и красотата в природата...

Нека проявяваме повече грижи за запазване полезните, сладкопойните и красиви крилати приятели на нашите гори, паркове и градини. Да ги щадим и обичаме, защото те са наши помощници.

инж. Сидер ПЕНЕВ,
директор на лесозащитната станция — Варна

С усърдие се грижат за младите дръвчета хората от бригадата на Вългет Петрова в разсадника на дуловското горско стопанство.

НА СНИМКАТА: Част от бригадата на работа в разсадника.

Снимка: Михаил ТОМОВ

Голямата цел

През миналата година между шестте бригади в кооперативното стопанство на с. Кайнарджа най-добри резултати от пшеницата получи тази на Начо Димитров от с. Светослав — средният им добив е 321 килограма от декар.

Тази година, както и повечето от стопанствата в окръга, кооперативът си е поставил за задача да получи по 400 килограма от декар пшеничено зърно. Състоянието на посевите сега е много добро. През пролетта бяха подхранени с по 40 килограма амониева селитра всички есенници върху 4 600 декара. За успешното изпълнение на тази задача заслужи имат механизаторите Антон Петров, Георги Великов и др. Похвална е и работата на трактористите Стоян Стоянов, Нейко Петров и Петър Златев, които извозваха оборски тор и го разпръскваха по блоковете.

Хубавите резултати, постигнати досега, са плод на добрата организация и трудова активност на кооператорите.

Георги МАРИНОВ

ЖИВОТ СРЕД ПОЛЕТО

Беше студен зимен ден. На автобусната спирка в с. Ножарево чакаха няколко души. Това бяха хора, излезли да посрещат свои близки. С най-голямо вълнение очакваха рейса старият Хасан Алишев и жена му Алийе. Най-сетне той се зададе по белия път, завъртя се на спирката и спря. Между слизащите бе и един рус момък на около 18 години. Хасан и Алийе се спуснаха към него и започнаха да го прегръщат. Радостта им бе голяма. Техният син бе завършил селскостопански техникум и си идваше на село...

В бедно семейство бе израснал Исмаил. Това обаче не му попречи да завърши с отличие основното си образование. Желаеше да продължи да учи и след това, но нямаше средства. Затова постъпи на работа в полевъдната бригада. Занизаха се обикновени трудови дни. Малкият Исмаил работеше наравно с възрастните. Даваше своя дял за увеличение на кооперативното богатство.

Мина една година, но желанието да учи не напускаше Исмаил. Но как да постъпи? Един ден реши да се посъветва със своя учител Сабри Османов. Той го изслуша внимателно. Прояви искрено съчувствие към стремежите на младия момък. Заинтересува се какво най-много го привлича. Когато разбра, че неговият възпитаник има влечение към селскостопанските науки, по лицето му заигра радостна усмивка. Въпросът можеше много лесно да се реши. В селскостопанския техникум „Образцов чифлик" край Русе обучението е на държавни разноски. И учителят посъветва Исмаил да постъпи там.

Още същата есен ученолюбивият младеж постъпи в техникума. Някои от съселяните му посрещнаха с присмех неговото начинание.

— Няма да изкара училище Исмаил. Той мисли, че ученето там е както тук на село.

Съмняваха се хората, защото все още малък бе броят на младежите от тяхното село, които отиваха да учат и завършваха образование. Това обаче не го отчая. Напротив, направи го по-упорит, накара го да се хване по-здраво за учене. Отначало му беше трудно. Едногодишното прекъсване все пак даваше своето отражение. Но с много труд той преодоля несгодите и скоро се нареди в редиците на отличниците. Авторитетът му сред преподаватели и съученици нарасна. На едно комсомолско събрание го избраха за член на ученическия комитет.

Като завърши техникума, Исмаил се завърна на село. Но не стоя много там. Скоро получи назначение и постъпи агроном в ТКЗС — Секулово. Тук работи само няколко месеца, защото през есента бе призован в казармата. А като се уволни, се озова отново в родното си село. Тогава имаха нужда от агроном и веднага го назначиха на работа. Повериха му три бригади от различни села, които имаха площ от 17 000 дка и включваха 500 кооператори. Трудно беше на младия специалист да оглави работата на толкова много хора, повечето от които не познаваше. Но той не странеше от тях. Постоянно беше между звената. Опознаваше хората. Търсеше общ език. Скоро стана приятел с всички. Това му помогна много в работата.

Зимните месеци бяха посветени на селскостопанската просвета. Исмаил изнасяше лекции пред кооператорите. Разясняваше им новостите в агротехниката на културите. Обясняваше им по какъв начин могат да увеличат добивите, кои са пътищата за получаване на продукция с ниска себестойност.

Зимата премина бързо. Дойде време за сеитба. Тя беше истинско изпитание за младия агроном. Той беше решил да положи големи усилия, за да докаже, че и в техния район могат да се получават високи добиви. Затова всяка сутрин излизаше пръв на блоковете. Тук дочакваше механизаторите. Не искаше нито едно мероприятие да започва без него. Високото качество на сеитбата бе най-голямата му грижа. Следеше да се спазва посевната норма, да се сее на определената дълбочина, да не се нарушават междуредовите разстояния. До като не мина кампанията, той нито ден не остана в село.

Но трудности имаше и нататък. Особено при разреждането. Сега той трябваше да се справя със старите разбирания на някои по-възрастни кооператори, които настояваха посевите да се оставят редки. А той знаеше, че не осигурят ли необходимия брой растения на декар, висок добив няма да получат. Затова настояваше да се спазват определените разстояния. Редовно контролираше и работата на тракторите, които окопаваха. Следеше те да не изсичат растения.

Като виждаха добре гарнираните царевични и слънчогледови посеви, някои недоверчиви кооператори клатеха глава и казваха:

— Нищо няма да се роди тази година. Язък за труда на хората.

Но ето че дойде есента. Започна прибирането на реколтата. От всички пролетни култури кооператорите прибраха повече зърно отколкото беше планирано. Но най-висок бе добивът от слънчогледа — 242 кг от декар. За този голям успех младият агроном бе награден от Президиума на Народното събрание със сребърен орден на труда.

Това насърчи Исмаил. Вдъхна му увереност в собствените сили. И той реши да работи все така упорито, да подпомага кооператорите в борбата им за получаване на все по-богати реколти. През тази есен най-малко зърно прибраха от фасула. Затова реши през следващата година да обърне по-голямо внимание на тази култура. През зимата запозна кооператорите с новостите в нейното отглеждане. А през пролетта се заинтересуваше най-много с нея — със сеитбата, с окопаването и накрая с прибирането. И резултатът не закъсня. От фасула кооператорите прибраха по 215 кг зърно на декар.

...Оттогава минаха няколко години. Исмаил Алишев сега е бригадир на бригадата в с. Ножарево. С все същата упоритост продължава да работи както и преди. На полето сред сетите култури и сред кооператорите той се чувствува най-добре. Тук той разгръща своите творчески възможности. Тук намира смисъла на своето съществуване.

...Отново е пролет. Отново е сезон на усилена полска работа. По полето кръстосват машини—трактори със закачени сеялки, култиватори, тороразпръсквачки. А между тях е винаги бригадирът. Напътствува трактористите, следи за качеството на работата. Иска всичко да се извършва съобразно агрономическите изисквания. В това се крие тайната на постигнатите успехи.

Зия ИСМАИЛОВ

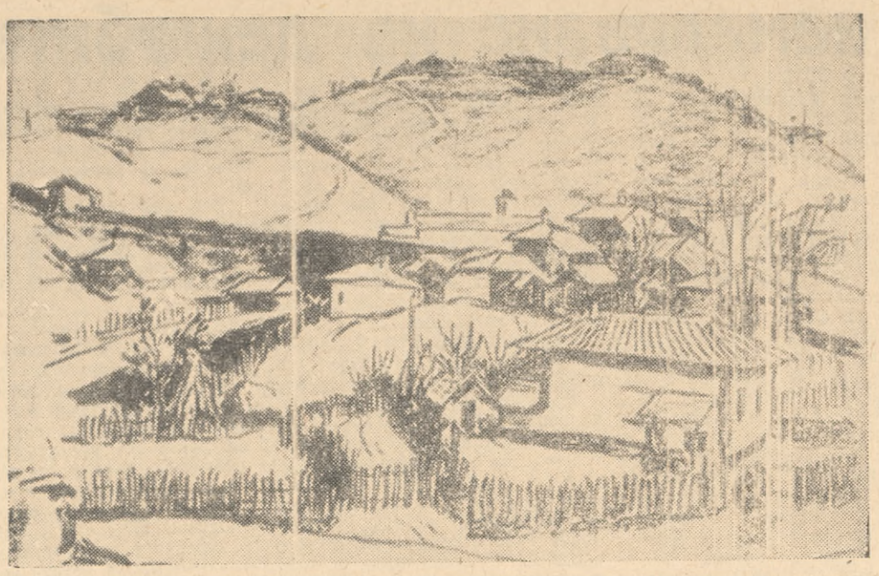
По следите на нашата критика

В отговор на поместената на трета страница на в. „Силистренски трибуна" в брой 33 от 19 март т. г. статия „За културното обслужване в търговията — гр. Тутракан" редакцията получи писмо от ръководството на „Наркоop" — Тутракан. В него пишат: „...статията отговаря на истината. Разгледана е критиката от ръководството на кооперацията заедно с представител на градския народен съвет и търговските работници, критикувани в статията. Провинилите се търговски работници са наказани с „мъмрене" и е доведено до знанието на целия колектив.

Набелязани са мероприятия за подобряване на културното обслужване от страна на търговските работници".

Следват подписите на председателя на „Наркоop" — Тутракан, и на н-к отдела, придружени с печат на предприятието.

Ние сме склонни да вярваме, че това уверение е не само формален отговор на критиката, но и че ще се вземат действени мерки за подобряване на културното обслужване в Тутракан. Трябва да отбележим обаче, че се налага и купувачите също така да направят решителна крачка към взаимна вежливост и любезност при посещението на търговските заведения за покупки.

Никола КОВАЧЕВ КАЙНАРДЖА

Нови стихове

Никнат кълнове

Земята, ах, земята е изпръхнала...
Сънуват нощем клоните листа.
Какво, че на разсъмване настръхнали
разперват пръсти в гъстата мъгла.

Какво, че там, дълбоко скрити в почвата,
добрите корени все още спят...
Голямото събуждане е почнало —
ослушайте се — кълнове растат.

И изгревите идват по-червени,
земята с луди сокове е пълна.
В дърветата се раждат тръпки. Време е!
Не чувате ли? Никнат, никнат кълнове...

ДЪЖДОВЕ

Дъждове, дъждове, успокойте ме!

Нека сляза със вас под земята,
да тека под треви и под корени.
И пречистен, под сива скала
като извор да тръгна нагоре.

Нека, капка в поройна вода,
в мътни ручеи стигна до Дунава
и понесен в добрата река,
моя северен град да целуна.

Нека, тръгнал с дъждовния вятър,
да почукам на оня прозорец
и да вярвам, че там жената
побеляла ще ми отвори...

Дъждове, дъждове, успокойте ме!...

Валентин ЧЕРНЕВ

ДОБРИ ВОЙНИКОВ

(По случай 90 години от смъртта му)

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

На този бележит българин се пада честта да сложи началото на родната драматургия, както и да бъде един от първите наши театрални дейци.

Добри Попов Войников е роден на 22 ноември 1833 година в Шумен. В родния си град той учил при прочутия просветител Сава Доброплодни, а след завършването на шуменската полугимназия продължил да учи във френския лицей в Цариград още три години — от 1855 до 1858 година. Тук той усвоил френски език и се запознал в оригинал с произведенията на класиците на художественото слово на френския народ. Особено влияние върху Войников оказал Молиер.

Завръщайки се в Шумен през 1858 година, Войников станал учител и се отдал на народополезна дейност. През деня той учел своите ученици, а вечер изнасял сказки и беседи пред възрастните в читалището, вземал дейно участие в борбата против гръцкото духовенство, организирал първия хор и оркестър у нас. Със своята неуморна и разнообразна дейност за просвещаването и културното издигане на народа, както и за националното му осъзнаване, Войников си спечелил име на пламенен родолюбец-просветител. Но наред с това той си навлякъл и омразата на турските власти, гръцките духовници и българските чорбаджии, поради което бил принуден да напусне родния си град и да замине за Влашко. Това станало през 1864 година. За късо време той живял в Болград, след което се установил в Браила. Тук, както и в поробеното си отечество, Войников не жалел силите си, за да бъде полезен на своя народ. На румънска земя той започнал да пише драматични произведения и основал театрално дружество, чиято трупа на 29 януари 1866 година в Браила изнесла пиесата му „Стоян войвода". За кратко време трупата си спечелила добро име сред широката публика. С нея Войников обиколил големите градове — Букурещ, Галац, Браила, Гюргево и др., като с това повдигал националното самочувствие на многобройната българска емиграция. На едно от представленията присъствувал и румънският крал, останал доволен от играта на артистите.

През ноември 1867 година в Браила Добри Войников започнал да издава седмичния вестник „Дунавска зора", който с известни прекъсвания излизал до месец март 1879 година (излизал дори една година след смъртта му, като се списвал от други лица).

През 1873 година Д. Войников приел руско поданство, което му давало известна закрила, и се завърнал в България. Поканен от своите съграждани, той отново започнал да учителствува в Шумен. Но това не продължило дълго, защото през 1875 година, заради патриотичната си дейност, бил арестуван от турската полиция и откаран в Русе. След освобождението си Войников се прехвърлил отново във Влашко.

Добри Войников взел участие в Освободителната война и бил щастлив да види България свободна. След подписването на примирието се разболял от тифус и на 8 април 1878 година починал.

Един от пионерите на нашия театър, Добри Войников е оставил няколко драми и комедии. Поради редица пречки той не достига върховете на родната драматургия, но въпреки това с патриотичните си тенденции произведенията му изиграват роля за поздигане на националното самочувствие и революционизиране на българските емигранти. Войниковите драми, макар и забранени от турските власти, тайно се изиграели в поробена България.

Драматичното творчество на Войников обхваща доста произведения: „Стоян войвода", „Райна българска княгиня", „Покръщение на преславския двор", „Велислава", „Възцаряването на Крума Страшний", „Криворазбраната цивилизация" и др. В книжовното творчество на Войников влизат няколко учебници по история, литература, граматика. В нашата журналистика той си е извоювал име на талантлив журналист с редактирания от него вестник „Дунавска зора", със статиите си и пр.

С многостранната си дейност Добри Войников заслужено си е изоювал място в редовете на нашите най-изтъкнати възрожденци — просветители и революционери.

Иван ШАБАНОВ

Читалището — младежки дом

ПРЕДИ няколко дни читалището в град Тутракан отчете едногодишната си дейност. И както обикновено, в доклада на управителния съвет намериха място и библиотечната дейност, и лекционната пропаганда, и художествената самодейност, работата на музейната сбирка. Но особено място то беше отделено на проблема за превръщането на Читалището в младежки дом. В Тутракан участието на комсомолците в самодейността радва. Преди трудно вървеше работата с битовия хор. От няколко месеца е изграден смесен младежки хор. Танцовият състав също е комсомолски.

Дейността на Комсомола, свързана с читалищните проблеми, оцени в изказването си секретарят на Градския комитет на Партията Иван Йоргов. Той изтъкна, че ежедневно в салоните на читалището след работа младежите пеят и танцуват, подготвят песни. Секретарят на ГК на Комсомола Киро Киров увери присъствуващите, че младежите все повече ще разширяват периметъра на дейността си в читалището, ще проявяват по-голяма активност при организирането на колективите, при различните прояви.

Би могло повече да се очаква от дейността на читалище „Н. Вапцаров" в града в лекционната пропаганда, в обсъждането на книги, в уреждането на читателски конференции. Тук със свой принос трябва да бъдат и младежите. Книжният фонд на библиотеката не е малък. Ежегодно той се попълва с нови томове. Но засега все още не се ползува рационално читалищната и библиотечният фонд. Тревожи фактът, че в сравнение с миналата година броят на читателите е намален. Малко търсят книгата селскостопанските специалисти, а още по-малко работниците. Малко чете работническата младеж. В цеховете комсомолците трябва да уредят подвижни библиотеки, по подобие на цех „Ракита", болницата, ДИП „Текстилни влакна", училище „Ст. Караджа". Сега прави първите си стъпки и кръжокът по художествено слово. И тук не бихме очаквали добри резултати без комсомолците.

С много цифри в доклада беше отразена разнообразната дейност на читалището, която в някои пункто ве търпи и критични бележки. В новоизбрания управителен съвет комсомолците са болшинство. Именно от тях се очаква едно цялостно освежаване и обогатяване на читалищната дейност.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Елате на кино във Ветрен

Другари, елате на кино във Ветрен. Елате... Каним ви от сърце. Ще видите хубави филми за около час и половина. За да не се преуморявате, ще гледате на „серии". Ще имате време и да излезете на разходка, да отидете в сладкарницата, дори и телевизия да погледате.

Не вярвате ли? Ще ви разкажа. Два дни в седмицата — сряда и неделя — са определени за прожектиране на филми в селото. Не можем да възразим — прожектират се и хубави, интересни филми, но бедата е там, че никога не са предшествувани от някакъв преглед и не завършват до края.

Това ни кара и да се оплачем. Рекохме си през есента, че тази работа ще се оправи, но... всичко си продължава. Често явление е лентата да се скъса, да се пропуснат интересни кадри. Така беше например с филма „Заветът на инката".

Понякога се случва и нещо друго: краят на втората лента е дошъл. Човек може да отиде на кино, но на вратата се явяват усмихнати киноператорът или касиерът. Заявяват: „Другари, много се извиняваме, но релето изгоря". Започват спорове и тогава те продължават: „Хайде, сега да не сте за 20 стотинки пък. Ако не вярвате, елате да видите".

Другарю киноператор, докога ще ви извиняваме? Не беше веднъж, не беше два пъти. Крайно време е да се снабдите с всичко необходимо, та и ние като хората да гледаме филми. Какво научихме след тези пропуски от филмите „Лекарство за любов", „Балет върху лед", „Заветът на инката" и др.

Може би и окръжното ръководство на „Кинофикация" ще вземе отношение по повдигнатия въпрос!...

Калинка ДИМИТРОВА
с. Ветрен

Музиката и хуморът — желани гости

Преди няколко дни гост на Алфатар беше естрадно-сатиричният състав при читалище „Н. Й. Вапцаров" в гр. Дулово.

Салонът на кооперативния дом беше изпълнен от кооператори, младежи и девойки. Програмата „За всекиго по нещо" откри китарният състав с ръководител Димитър Алексиев. Стефка Бойкова, Димитричка Иванова, Иванка Русева и др. изпълниха естрадни песни, които публиката горещо аплодира. За доброто настроение на публиката немалко допринесоха и изпълнителите-хумористи Пеню Ангелов, Васил Неделчев, Веселина Спасова и др.

Музиката и хуморът са винаги желани гости за жителите на селището от градски тип — Алфатар.

Лечо АЛАМОВ

20 години Българска държавна кинематография

Ако новото българско филмопроизводство датира от онези революционни дни на септември 1944 година, когато наши кинодокументалисти заснеха на филмовата лента първите снимки на въстаналия народ — слизането на партизаните от планината и ликуването на работниците и селяните, — то за истинско раждане на Българската държавна кинематография се смята датата 5 април 1948 година. Тогава със закон за кинематографията бяха национализирани всички частни филмови предприятия в страната и филмопроизводството стана монопол на държавата.

С този акт в ръцете на социалистическата държава преминаха всички кинотеатри в страната, целият филмов фонд и снимачно-техническа база на българското филмопроизводство. По такъв начин бяха сложени здрави основи за по-нататъшното развитие на българското киноизкуство. Наистина, то водеше началото си от края на десетте години на века, но се ограничаваше в сантиментални мелодрами и псевдосоциални сюжети, които в повечето случаи не надминаваха границите на аматьорството.

За кратко време след излизането на този закон работниците от Българска кинематография успяха да организират филмопроизводството, кинофикацията и разпространението на филмите в страната и чужбина.

Тези 20 години както във всички области на новото ни художествено творчество, така и за българското филмопроизводство бяха години на непрекъснат съзидателен труд, на търсения и победи.

Българска кинематография днес може да се похвали с три студии за производство на игрални, документални, научно-популярни и мултипликационни филми, които разполагат с модерна техническа база. Само новият киноцентър край с. Бояна разполага с три снимачни павилиона с общо 2 670 кв. м снимачни площадки. Тук има възможност за производство на всички видове филми, във всички формати, без или със стереофонен звук, с изключение на филми върху 70 мм лента.

В трите студии работят над 100 сценаристи, около 600 режисьора и 50 оператора. Повечето от тях са млади творчески кадри, добре подготвени във висши учебни заведения по киноизкуство в СССР, Полша и Чехословакия. В своите кинопроизведения те положиха усилия да отразят героичното минало на народа ни, борбата му за свобода, неговата бурна и героична действителност, желанието му да живее в мир.

В резултат на редицата мероприятия на народната власт в областта на кинопроизводството за 20 години от Българска кинематография бяха произведени 133 игрални, 874 документални и 1 006 научно-популярни филма. Бяха произведени и 115 мултипликационни филма, от които 62 рисувани и 53 кукleни. Тези цифри убедително показват, че нашето социалистическо киноизкуство вече е излязло от юношеските си години. Че то има значителен опит, а неговите най-добри творби за сравнително кратко време го наредиха сред другите кинематографии с богати традиции и голямо филмопроизводство. Едва ли някога преди 9 септември 1944 година в чужбина се е споменавало за български филм. А его днес ние имаме на различни международни фестивали и форуми 141 награди, получени от 89 филма, производство на Българска кинематография. Тук не са включени 9-те международни награди, получени от общо 8 филма на Българска телевизия. Студията при Министерството на народната отбрана и кинолюбителските клубове. 22 игрални филма на Българска кинематография са получили 44 международни награди, 11 мултипликационни — 23, 17 документални — 21, 39 научно-популярни — 53. Освен това Българска кинематография е получила досега 118 национални награди и отличия с 83 филма. А общото ни филмопроизводство досега има в своя портфейл 271 национални и международни награди със 155 филма.

В това число са включени и три филма на телевизията, които са получили по 1 национална награда.

Всичките си досегашни творчески успехи Българска кинематография постигна благодарение на помощта на Съветската кинематография и на другите кинематографии от социалистическите страни, на българските творци в областта на игралния филм като Валери Петров, Павел Вежинов, Христо Ганев, Анжел Вагенщайн, Захари Жандов и Антон Маринович, Рангел Вълчанов и Бинка Желязкова, Борислав Шарлиев и Христо Писков, Янко Янков и Дучо Мундров, Вълю Радев, Николай Корабов, Тодор Стоянов, на творците от късометражния ни филм Тодор Динов, Христо Ковачев, Нюма Еологорски, Юри Арнаудов, Лада Бояджиева, Невена Тошева Христо Топузанов и другите изтъкнати творци на анимационното, научно-популярното и документалното кино.

През последните години в българското кино навлиза нова, млада струя от творци, като Васил Мирчев, Владислав Икономов, Едуард Захариев, Георги Стоянов и други. Нека се надяваме, че заедно с пионерите на българското социалистическо кино те ще допринесат със своето ново виждане, почерк и стилистика за още по-големия разцвет на родното киноизкуство.

Недялко АНТОВ

Кадър от българския игрален филм „Последният войвода".

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

В Силистра и Севлиево — първи!

7, 8 и 9 април бяха дни на изпитание на отборите младша възраст на Специализирана спортна школа по баскетбол град Силистра.

Спортните зали в Силистра и Севлиево бяха свидетели на триумфалния победен ход на силистренските състезатели. Двата наши отбора с чест защитиха реномето на силистренския баскетбол, извоювал своя авторитет на републиканските терени.

Кокетната зала в Севлиево стана свидетел на отличната игра на нашите момичета и на категоричните им победи над своите противнички. А техните противнички бяха отборите на спортните школи от окръжните градове — Варна, Габрово и Търново. Със своята игра, изградена на активната защита и мощното нападение, още в началните минути силистренки обезоръжаваха своите противнички, а след това вече не бе трудно да се постигат категорични победи. Победата над отбора на Търново с 61:7 бе категорична изява на играта на нашите момичета, а след това последваха победи над Габрово с 44:13 и над отбора на Варна с 48:18.

В Силистра си дадоха среща три отбора — Търговище, Толбухин и Силистра. При жребия отборът на Силистра получи правото да почива през първия ден.

През втория ден на нашия отбор предстоеше мач с отбора на Толбухин. След едно отлично начало — 6:0 за Силистра още в първата минута, нашите момчета помислиха, че ще спечелят лека победа и това им костваше много сили и нерви през първата част на мача. Въпреки усилията на треньора Ангел Калинов да внесе порядък в играта на своите момчета с чести смени, това не му се отдаде и отборът тряб взше да се оттегли в почивка с три точки в пасив. През втората част на игрището ние видяхме един възроден отбор, воден умело от своя капитан Орлин Дренчев. Постоянно разликата растеше в наша полза, за да я оформи крайният съдийски сигнал — Силистра — 53, Толбухин — 33.

В последния ден на първенството се срещнаха отборите на Силистра и Търговище. Гостите излязоха с повишени амбиции и това направи срещата доста нервна и оспорвана.

Но нашите момчета успяха да се наложат с 51:37.

И така отборите на Специализираната школа в Силистра — юноши и девойки младша възраст си извоюваха правото да участвуват във финалния кръг на спортните школи в град Плевен от 1 до 7 септември. На тях им предстои задачата да затвърдят извоюваните позиции през последните години от силистренския баскетбол на републиканските терени.

Иван ПЕТРОВ

Отличен на лекоатлетите

През тая година федерацията по лека атлетика въведе две нови дисциплини за пионерите — 1 000 м и 600 м кросово и гладко бягане. Това стана поради новите изисквания в нашето варварето на състезателите още от ранна възраст. Вече се проведоха и различни състезания, които имаха положителен резултат. Трябва да подчертаем доброто представяне на нашите пионери в тези състезания досега. След като се наложиха в преки двубои над състезателите от Варна, Шумен, Толбухин, Разград и други, на 7. IV. те участвуваха в контролния републикански крос в гр. Котел. Представянето на отбора бе отлично. Отличният Мидхат Османов от училище „Макаренко" отново в добър стил, без особено напрежение се наложи, следван от Петър Илиев и Лъчезар Петров. При пионерките борбата бе много оспорзана. Сливенки, водени от известния в цялата страна специалист-треньор М. Желев, пристигнаха с два състава и наложиха свое темпо. Не бяха по-зле и момичетата от Смолян. Тези два отбора и нашият поведоха хоро то. Първи станаха Сливен, а ние се задоволихме с второто място. Отличната Луиза Ахилева зае трето място в индивидуалното класиране, следвана от Стефка Господинова, Светла Георгиева и Павлина Борисова.

Стоян ЦОНЕВ

О Б Я В А
ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА
Има вакантни длъжности за 6 души работници — леварници в леярния си цех.
Постъпване на работа веднага.
Справки и подробности в служба „Личен състав".
ОТ ДИРЕКЦИЯТА

О Б Я В А
ТПК — „МЕТАЛ" — СИЛИСТРА
търси
да назначи на вакантните длъжности технически и качествен контрол и конструктор.
Заплата по щатна таблица 20. Справки „Личен състав".

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 44 (1361) | Събота, 13 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РЕЗУЛТАТИ ОТ ЕЖЕДНЕВИЕТО

Успехите, които постигна нашият окръг през миналата година в областта на селското стопанство, още веднаж потвърдиха неограничените възможности да се получават високи добиви с помощта на механизацията и химизацията на производството. Хубавият резултат и натрупаният опит станаха основа, върху която трудещите се от село поеха нови, още по-големи задължения за тази година. Те бяха обобщени в приетото не отдавна обещание. Кооператорите се задължиха да изпълнят показателите за петгодишния народностопански план значително по-рано и достойно да посрещнат 25-та годишнина на Деветосептемврийската победа у нас.

Подготовката за новото настъпление започна още през есента на миналата година. Качествено обработената и наторена земя даде възможност навреме да се започне пролетната сеитба. Използувайки всеки хубав ден, механизаторите от кооперативните стопанства през месец март успешно завършиха сеитбата на ранните пролетни култури. С настъпването на м. април работата в полето стана още по-напрегната. От това каква е сега организацията на работата и степента на изискванията към всеки механизатор и кооператор, до голяма степен зависят и крайните резултати.

Извършеното до този момент в полето ни кара да вярваме, че ръководствата на стопанствата правилно са разбрали своите задължения. Изводът се потвърждава и от цифрите в ежедневните отчети към Окръжния кооперативен съюз.

След завършването на сеитбата на ранните пролетни култури главното внимание бе насочено към среднораните и те са вече засети.

След сеитбата на последните декари от среднораните култури започна масова сеитба на късните. Към 12 април т. г. от предвидените 75 600 декара боб бяха засети над 44 000 декара, а ежедневно стопанствата отчитат по над 10 000 декара сеитба. В някои стопанства, където механизаторите се освободиха и от това си задължение, започна сеитбата на царевица за зърно и силаж.

Не по-малко напрегнати са априлските дни и за лозаро-овощарските бригади. Наред с подготовката на овощните градини усилено се засаждат лози. От предвидените за тази година 6 620 декара засадени са близо 1 141 декара. Но докато стопанствата в селата Секулово, Доброгица, Калипетрово и други са засадили повече от половината от предвидените площи, има и такива като Зафирово, Дулово, Окорш, Ситово и Кайнарджа, които още не са решили да започнат. Сравнително по-добра е работата с отгреването на лозята. От 30 821 декара повече от половината са отгребани и всеки ден се отчитат по над 2 000 декара.

Тревожни са все още резултатите за млякото и яйцата. При дневен график над 100 тона, стопанствата отчитат не повече от 89 тона мляко. Наглед незначителната разлика с всеки изминат ден се превръща в десетки и стотици тонове, а с това изпълнението на годишния план се поставя под все по-голямо съмнение. Ненормално е положението в стопанства като тези в селата Айдемир, Калипетрово, Алфатар, Иширково, Ситово, Белица, Доброгица и други да получават всеки ден по 500-800 литра по-малко мляко.

Въпреки че понастоящем яйценосът в окръга е над 60 на сто, дневният график си остава неизпълнен. Това че сега, когато времето е най-благоприятно, дневно се получават 8 000 яйца под графика, не може да не ни кара да се тревожим. За какво друго, ако не за лоша работа говорят фактите, че стопанства като тези в селата Сребърна, Кайнарджа, Белица, Зафирово и други осигуряват нос ливост едва 40-50 на сто.

ЗАСЯХА В СРОК

Първи в кооперативното стопанство в гр. Тутракан завършиха сеитбата на боба механизаторите от бригадата в с. Дунавец. Те засяха в срок предвидените 450 декара. Предварително площта беше изорана, наторена със суперфосфат, култивирана и предсеитбено наторена с по 20 килограма амониева селитра на декар.

При добра организация на работа механизаторите Атанас Ангелов и неговият помощник Георги Николов заедно с прикачниците Стойко Маринов и Коста Петков за по-малко от три дни завършиха сеитбата на боба.

Тази година бригадата използува семена от сорта „Мичиган“ и зася всички площи с редосеялка система „Сук“.

Живко ТРУШЕВ

НОСИТЕЛ НА ПРЕХОДНОТО ЧЕРВЕНО ЗНАМЕ

В сряда, 10 т. м., в малкия салон на ОНС — Силистра се състоя едно мило тържество. До настъпване на официалната част на тържеството в залата заемаха места с чувство на заслужена гордост кантонери, шофьори, строителни работници, механизатори и служители от Окръжно пътно управление. Те дойдоха да отчетат едногодишната си дейност и да се поздравят с успеха.

Тържеството започна с литературно музикален монтаж, изнесен от вокалната самодейна група при управлението. Прозвучаха бодри песни. Слушателите аплодираха. След това в делови президиум заеха места заместник-началникът на Главното пътно управление Тони Пириновски, първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Мико Николов и др.

Кратък доклад-отчет за постиженията на колектива за 1967 година изнесе инж. Стефан Райчев, началник на Окръжно пътно управление. Той изтъкна забележителните успехи на строителните работници, кантонери, механизатори, шофьори и служители от управлението. През отчетната година колективът е постигнал високи успехи. Планът по обем за миналата година е изпълнен 140 на сто. Извършено е строителство и поддръжка на пътищата вместо за 2 013 000 лева, както е предвиждал планът — за 2 827 800 лева. От 11 завършени обекта през годината 7 са приети с оценка „отличен“, а останалите 4 с — „много добър“. Преизпълнена е и плановата производителност на труда със 17 процента. При планово снижение себестойността с 6 пункта, постигнато е снижение с 12 пункта.

Преизпълнен е и планът за първото тримесечие на тази година и до края на летния строителен сезон ще бъдат свързани с асфалтови пътища и последните два общински центрове — Белица и Паисиево.

След доклада бе дадена думата на заместник-началника на Главно пътно управление Тони Пириновски. Той приветствува колектива за постигнатите високи успехи за 1967 г. и връчи преходното червено знаме на Главното пътно управление и ЦК на профсъюза на работниците от пътищата и строителната промишленост. Със значката „Отличник“ бяха наградени 6 души — кантонери, строителни работници от пътя, шофьори. Прочетоха заповед и за награждаване на строителни групи и индивидуални първенци с парични награди.

Накрая първият секретар на ОК на БКП Вельо Максимов поздрави колектива с постигнатите успехи, като му пожела и занапред да държи високо преходното червено знаме и се бори за още по-добри успехи в навечерието на 25-годишнината на социалистическата революция у нас.

Михаил ТОМОВ

С ИМЕТО НА ДОБРУДЖА

Изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“, инициатори за организирането на която са окръжните комитети на Партията в Толбухин и Силистра, вече доби известна популярност и за нея узнаха много хора. Тя има за цел да разкаже, как то никога досега, за Добруджа, за тази древна земя на българите, свързана с имената на хан Аспарух и Ивайло, с още много личности и факти, останали завинаги в нашата история. Добруджа, с равната си плодородна земя, с хилядолетната история на Силистра, с легендите за Калиакра, има какво да предложи за изложбата и да заговори с езика на културните паметници за своите най-древни заселници, за техния живот в мирни и размирни години.

Вече има решение изложбата да бъде уредена в централната изложбена зала на улица „Гурко“ — 1 в София. Именно тук ще намерят място 2 200-те експонати, които ще бъдат обединени в три раздела: археологически, етнографски и социалистическо строителство. И за трите раздела двата окръга имат възможност да подберат експонати, които са интересни както със своята историческа значимост, така и със своята неповторимост.

В раздела археология Силистренски окръг ще участвува с много експонати и фотоси, които ще разкажат за културата на траките и римляните, на славянобългарите. Ще бъдат подбрани най-интересните съдове от керамиката, а също така и някои от по-добре запазените оръдия на материално то производство. Някои от паметниците, поради своята монументалност, няма да могат да се представят на изложбата, затова за тях ще говорят фотосите.

Тематичното разнообразие на раздела етнография не е по-бедно. В него има включени много теми, които ще разказват за бита и нравите в този кът на страната ни. От музикалните инструменти до накитите, от поминъка до духовната култура — всичко това ще бъде онагледено с оригинални експонати и фотоси. Някои от експонатите на силистренската етнографска експозиция също ще намерят място в изложбата: кални петровски сватбен костюм, костюми от Алфатар, фотоси за коледари от Бабук, за рибарите край Дунава и много други.

Нова Добруджа ще бъде представена с експонати, фотоси и диаграми в раздела за социалистическото строителство. Изложбата ще покаже постиженията в селското стопанство и промишлеността. За успехите на нашия окръг ще разкажат фотоси от Нова Чер на и Иширково, експонати от ДМЗ „Стомана“, ДИП „Хром“, ДИП „Липа“ и други.

Пред 25-годишнината на социалистическата революция в страната изложбата „Добруджа — съкровищница на хилядолетна култура“, която ще се открие през лятото, ще илюстрира и миналото, и настоящето на този край, изменил из основи своя облик през годините на народната власт. С подготовката й сега са заангажирани много общественици, музейните работници. Изложбата ще покаже най-ценното, най-трайното, свързано с името на Добруджа.

Никога вече фашизъм и война!

Под този лозунг се състоя на 11 т. м. вечерта в салона на Окръжния народен съвет тържествено общо.радско съ ранение, посветено на Международния ден на бившите полит. затворници и концлагеристи и на пострадалите от фашизма. В президиума заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, активните борци против фашизма и капитализма Асен Чапкънов, Господин Иванов, Димо Чокоев, Симеон Жеков и др.

Вълнуващ доклад за безпримерния подвиг на героите от съпротивата прочете председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов. Той припомни на стотиците присъствуващи оля памелен 11 април 1945 година, в който концлагеристите от Бухенвалд се вдигнаха на въстание и с помощта на победоносната Съветска армия се освободиха от фашистския ад. Докладчикът говори и за днешните варварски действия на империалистите във Виетнам, Близкия Изток и други места по света. Те не са се поучили от горчивия опит на своите хитлеристки предшественици.

Първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров прочете поздравителна телеграма до ЦК на БКП, която силистренци гласуваха единодушно, с бурни ръкопляскания. Тържеството завърши с литературно-музикална програма.

Последни сеитбени дни

ПО ТЕЛЕФОНА

ТКЗС — СЕКУЛОВО

Добрата предварителна подготовка, която започнахме още през есента на миналата година, предостави всички възможности да завършим навреме сеитбата на ранните и средноранните култури. Почти в един и същ ден започна сеитбата и на царевицата за зърно и фураж — първа култура.

Сега в четирите бригади на Валкан Стоянов, Ахмед Бетки ев, Йордан Василев и Георги Колев са засети повече от 2 520 декара царевица за зърно от общо 3 696 декара, а от 2 800 за силаж над 1 100 декара.

Н. НИКОЛОВ

ТКЗС — ПАИСИЕВО

През тази година стопанството ни има да сее 3 300 декара царевица за зърно и 2 780 декара за фураж — първа култура. Хубавото време ни позволи рано да завършим сеитбата на всички пролетни култури с изключение на царевицата.

Тези дни механизаторите от бригадите на Иван Спасков, Хамил Абилов, Хамди Мехмедов, и Сабри Салимов от съставните села на стопанството засяха 1 000 декара редовна и 2 000 декара царевица за фураж. Очакваме да завършим сеитбата до 17 април т. г.

Ст. КУЦАРОВ

Укрепва дейността на другарските съдилища

Пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Да съдействуват за подобряване на отношенията между хората, да предотвратяват престъпленията чрез обществено въздействие — такава благородна цел са си поставили другарските съдилища от нашия окръг. За да се обсъди и подобри дейността им, на 10 т. м. в салона на читалище „Доростол“ в Силистра се състоя пленум на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Присъствуваха председателите на градските, общинските и селските комитети на Отечествения фронт, председатели на другарски съдилища, представители на Комсомола, съда, прокуратурата и др. В работата на пленума взеха участие председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков и други ръководители.

Доклад за дейността на другарските съдилища от окръга през последните три години и предстоящите задачи прочете секретарят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Тома Жендов. Той посочи, че до края на миналата година в окръга са изградени 143 другарски съдилища. При тях са постъпили през отчетния период 2 783 молби и са разгледани 2 664 дела, най-много по предложение на граждани. Това показва, че авторитетът на другарските съдилища все повече се утвърждава. Не са малко делата, по които страните са се спогодили, преди да е даден ход за разглеждане от другарския съд. По такъв начин тази демократична форма у нас действува по силата на самото си съществуване, оказва влияние страхът от общественото порицание на хора, които още не са затънали в блатото на престъпленията и могат бързо да се поправят.

Добра и компетентна дейност развиват от 1965 година насам повечето от другарските съдилища при кварталните комитети на Отечествения фронт в Силистра, Дулово, селата Пожарево и Дунавец от Тутракански район, Попина, Иширково, Брадвари и др. Заседанията на тези и други другарски съдилища стават при голяма публичност. От редица години с високо патриотично съзнание и чувство за отговорност работят като председатели на другарски съдилища Димитър Драгнев, Гани Боянов и Иван Кръстев от Силистра, Алекси Велев и Сами Муртазов от Дулово, Дионис Петров от Тутракан, Костадин Хараламбиев от Попина, Руска Стоянова от Сребърна и много други.

През последните години броят на делата, разгледани от другарските съдилища, постепенно намалява. Това е естествено — възпитателната работа на Партията и масово-политическите организации, нашите успехи в социалистическото строителство се отразяват благоприятно за повишаване на съзнанието у трудещите се. И все пак не може да се приеме за нормално, че редица другарски съдилища не са развили никаква дейност. Такова е положението в Бистра, Крапово, В. Левски, Падина, Ветрен, Мерден, Сяново, кооперациите „Добруджанка“ и „Дунав“ в Силистра, „Домостроител“ и „Съединение“ в Тутракан и др. Ролята и задачите на другарския съд в тези селища и предприятия се подценяват.

Някои другарски съдилища чакат да се съберат повече дела и ги разглеждат наведнъж, което се отразява зле на качеството на работата. Повече, отколкото е необходимо, се налагат глоби, вместо да се потърсят други мерки за обществено въздействие. Поради неразбиране на Закона за другарските съдилища се издават некомпетентни присъди.

Много от присъствуващите взеха отношение по поставените въпроси и направиха полезни препоръки за подобряване на работата. С интерес бяха изслушани изказванията на юристите.

В своето изказване другарят Шакир Шакиров изтъкна, че на другарските съдилища гряба да се оказва по-голяма помощ. Често тяхната дейност е по-резултатна от санкциите на административните ръководства. В чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България, той призова другарските съдилища от окръга да заработят още по-вдъхновено за комунистическото възпитание на народа.

Закривайки пленума, другарят Боян Михнев обърна внимание на присъствуващите, че дейността на другарските съдилища е от много голямо значение за предотвратяване на престъпленията.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

След като летя десет дни по линията Силистра — Варна и обратно, самолетът АН — 14 преустанови полетите си по посочения маршрут. Сега той пътува от Силистра направо за София. Всяка сутрин самолетът излита от летището край град Силистра в 6.30 часа и се завръща от София в 18 часа. Пътуването трае около два часа. Пряката въздушна линия Силистра — София е голямо удобство за жителите на окръга.

* * *

През изтеклата седмица лектори от Варна и София изнесоха пред учителите по български език и математика от нашия окръг лекции по някои нови въпроси в преподаването по посочените предмети. Бяха проведени и практикуми по проблемите на обучението по аритметика и физкултура.

* * *

На 8 и 9 април в Силистра гостува естрадният състав за турското население в България при драматичния театър „Васил Друмев“ — гр. Шумен. Пред силистренската публика той представи естраден концерт, съставен от песни, танци, хумор и сатира.

* * *

На 11 април Окръжната инспекция за държавен контрол проведе заседание, на което разгледа резултатите от проверката относно спазването на наредбата за използуването на държавния жилищен фонд и по продажбата на жилища на населението.

* * *

На 11 април съставът на народния театър към Окръжния народен съвет гостува в село Ситово с пиесата „Вампир“ от Антон Страшимиров.

* * *

Вчера Окръжният комитет на ДКМС проведе окръжен семинар с щатните дружинни ръководители в с. Алфатар за обмяна на опит по някои въпроси от работата с пионерите. Тук бе проведена среща на пионерската дружина с писателя Богдан Глогински. Вечерта се състоя карнавал.

* * *

От понеделник кино „Москва“ ще прожектира американския игрален филм „Голата маха“, а кино „Доростол“ английския игрален филм „Могилата“.

* * *

Днес и утре в град Дулово ще се проведат районни срещи на театрални самодейни колективи от района. Такива срещи ще бъдат проведени и в Айдемир, Ситово, Срацимир и Тутракан.

* * *

Утре в 17 часа в Силистра ще се състои футболната среща между отборите на „Доростол“ — Силистра и „Левски“ — Лясковец, за първенство на Северна „Б“ РФГ.

От 15 часа ще се проведе срещата между юношеските отбори на „Доростол“ — Силистра и „Дунав“ — Русе за първенство на юношеската зона „Черно море“.

* * *

Утре ОК на ДКМС и Пионерският дом организират в Силистра тържество в салона на театъра по случай откриването на Седмицата на детската книга и на изкуствата за деца. Ще бъде изнесена богата литературно-музикална програма. Ще присъствуват детски писатели.

* * *

В понеделник вечерта в салона на театъра ще се състои рецитал от „Горчива билка“ по стихове от Станка Пенчева с участието на артистката Пенка Груева.

* * *

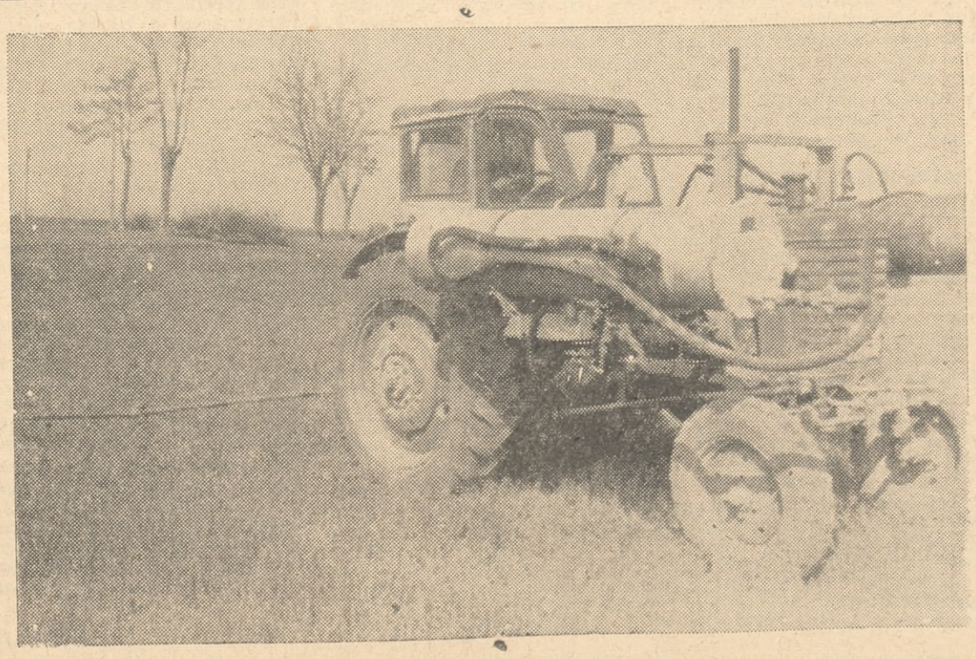
Колектив от Българската кинематография започна снимането на филм, посветен на град Силистра. Филмът се снима във връзка с честването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град.

* * *

През следващата седмица киноклубът в Силистра ще започне снимането на филм из дейността на КАТ по борбата с авто произшествията.

* * *

В сряда от 10 и от 16 часа в кино „Доростол“ в Силистра ще бъде прожектиран поредният филм от тематичния киноцикъл за боевото и патриотично възпитание на комсомолската младеж „Млада гвардия“.

Борбата срещу плевелите в пшениченте посеви в ТКЗС —Зафирово се извършва изключително с хербициди.

НА СНИМКАТА: Трактористът Христо Манджуков третира с хербициди пшеничен посев.

Успешно да завършим партийната учебна година!

Вече сме в края на партийната учебна година. Много от звената за партийна просвета приключиха с предвидения учебен материал, а други вече провеждат последните занятия. Съгласно указанията на отдел „Пропаганда и агитация" на ЦК на БКП учебната година в Партията в селата трябва да завърши до края на април, а в градовете до края на май. Учебните звена в окръга имат възможност да спазят указанията и да приключат занятията в определения срок.

Необходимо е във всички учебни звена да се проведат по две-три заключителни занятия с цел да се затвърди още повече изучаваният материал от слушателите, да се осмислят по-дълбоко теоретическите положения, които се изучаваха през учебната година, да се свържат те с практиката на социалистическото ни строителство. Известно е, че заключителните занимания са форма за осъществяване на контрола по политическото обучение на комунистите, една проверка на придобитите теоретически познания.

На заключителните занятия пропагандистите следва да поставят на обсъждане някои възлови въпроси, които обхващат най-съществения от изученото през годината. Те трябва своевременно да поставят въпросите, по които ще станат обобщителните занятия, да насочат слушателите каква допълнителна литература да прочетат. Така участието на слушателите ще стане по-активно, събеседванията ще преминат на по-високо равнище.

Някои общински партийни комитети, като тези в селата Голеш и Старо село възнамеряват да проведат изпити в школите по основи на марксизма-ленинизма. Това е редно да стане само ако се придаде на изпита подходяща форма и не се превърне в школска проверка на знанията.

На последната сбирка на звеното пропагандистът трябва да направи оценка за работата на слушателите през годината, да посочи активността на всеки от тях, да предложи мерки за подобряването на работата през следващата партийна учебна година. Желателно е тези мерки да се обсъдят от всички участници в звената за партийна просвета.

След като се проведат обобщителните занимания във всички учебни звена, първичните партийни организации трябва да организират събрания, на които да се отчетат резултатите и се вземат мерки за подобряване на дейността през новата партийна учебна година. Партийните бюра още отсега трябва да помислят за набавянето на нужните учебни помагала и другите технически средства, ако е необходимо пропагандистът да се изпрати на опреснителен курс през лятото или пък да бъде заменен с друг. Да се обърне внимание на ония комунисти, които слабо повишават своята политическа подготовка.

На заседанията, които ще организират общинските партийни комитети по приключването на партийната учебна година, наред с другите въпроси добре ще бъде, ако се наградят проявилите се пропагандисти и участници в звената с екскурзии и други награди. От голяма полза ще е слушателите от звената да посетят по време на екскурзиите важни исторически места в страната и окръга, свързани с героично то ни минало. Общинските партийни комитети да обсъдят и резултатите от политическата просвета на Комсомола и Отечествения фронт.

През лятото партийната пропаганда трябва да продължи с изнасянето на подходящи лекции, със събрания на въпроси и отговори и други инициативи, за да не отслабва постоянната грижа за повишаване на марксистко-ленинската подготовка на комунистите.

Стоян ГЕОРГИЕВ

Из дейността на комисиите по народен контрол

ПОЛЕЗНА И ЕФЕКТНА НАМЕСА

Комисиите по народен контрол в предприятията все повече се утвърждават като един незаменим помощник на ръководствата в контролирането на производствения процес, в отстраняването на допуснатите слабости, в своевременното реагиране на нарушенията. По този път върви и комисията по народен контрол в едно от най-добрите предприятия в града — в ДИП „Липа". Изградена от около петнадесет човека, тя включва в състава си технически кадри, специалисти—икономисти, работници, комсомолци. В изработения план за първото тримесечие са залегнали доста конкретни проверки с отговорници и поставени срокове. И най-хубавото е, че тези проверки обхващат най-важните производствени процеси.

От заплануваните шест проверки са направени досега четири. Най-полезни са се оказали проверките по качеството на продукцията и по-специално по някои недоглеждания в качественото изработване на някои мебели за вътрешния пазар. Това е послужило и като средство за повишаване на качеството на продукцията за външния пазар. Комисията е направила предложения пред ръководството на предприятието, взети са от негова страна незабавни мерки за отстраняване на слабостите. Ефект е имала и проверката по първичната отчетност и комплектуването на готовата продукция, след която са били взети допълнителни мерки. Тези мерки от своя страна са допринесли за даване на точни сведения и своевременно окомплектуване на продукцията.

Дейността на комисията по народен контрол в ДИП „Липа" не остава неразгласена и незабелязана за целия работнически колектив. Системно по радиоуредбата се информират хората за проверките на комисията, за намерените слабости, за взетите мерки. Би могло обаче тази дейност да се разглежда на едно събрание, за да се поддържа по-непосредствен контакт с работническия колектив, да бъде тя по-близко до техните нужди и изисквания.

Добре са се ориентирали в основните си задачи и членовете на комисията за народен контрол при завода за металорежещи машини. Самите членове на комисията са производственици и най-добре могат да преценяват слабостите и неблагополучията. Комисията е извършила от началото на годината три проверки и сега наскоро ще извърши проверка по състоянието на автотранспорта в предприятието. Вследствие на една от проверките бе установено, че се допуска над допустимото количество брак. Но това е ставало по вина на некачествено направените отливки от ДМЗ „Стомана". Лошата технология на леенето е станала причина да се загубят около 76 хиляди лева, което прави 63 ножовки. Комисия от предприятието се е срещала с комисия от ДМЗ „Стомана", но въпреки, че загубите са заплатени, отливките продължават да бъдат некачествени.

Останалите проверки също са изиграли своята ефективна роля в производството. Обърнато е внимание на ОТК да проявяват по-голямо внимание към изработваните детайли, открити са слабости и празнини в квалификацията на работниците, които са станали причина да се произведе некачествена продукция. Взети са незабавни мерки след тази констатация за повишаване на квалификацията на тези работници. А при проверката на складовете и съхранението на полуготовата продукция се е констатирало, че има значителна част от застояла продукция, която е донесла на предприятието загуба за 870 хиляди лева и обременява складовете, които и без това са малко.

За разлика от ДИП „Липа", тук комисията по народен контрол би могла да помисли повече за завоюване на по-голям авторитет както сред работниците, така и пред административното ръководство. Проверките трябва да станат достояние на всички, а от комисията да се излезе със съответните изводи и препоръки пред ръководството на предприятието за отстраняване на слабостите. Радиоуредбата не се използува за популяризиране на проверките. А комисията трябва да потърси повече специалисти, да прави по-чести проверки по плането на труд и най-вече да бъде един от помощниците на ръководството на предприятието в търсенето на нови резерви и пътища за икономии.

Никола АТАНАСОВ

Разказват другарите на героя...

Неотдавна в един слънчев следобед пред паметника на Йордан Димов в с. Йорданово се събраха много пионери и чавдарчета от селото. Тук те проведоха дружинен сбор. На него поканиха другари на Йордан Димов, които се отзоваха и присъствуваха на тържеството.

Доклад за героя-комунист, чието име носи сега селото, прочете Борис Николов. След това съратниците на Йордан Димов — Йордан Енев и Марко Димов, разказаха интересни спомени за живота и делото на смелия революционер. Пионерите бяха много любопитни и зададоха въпроси, на които гостите отговориха. От името на цялата дружина те завързаха на гостите червени връзки и им подариха цветя. С пролетни цветя бе обсипан и паметникът на героя.

Тържественият сбор завърши с програма, изпълнена от хора при училището.

Николинка ВЪЛЕВА

Малки родолюбци

Пионерите от дружина „Млада гвардия" в Старо село посрещнаха с голяма радост вестта за сформирането на пионерски батальон. Едни пожелаха да се запишат в отряда на стрелците, други да станат разузнавачи, а трети — топографи.

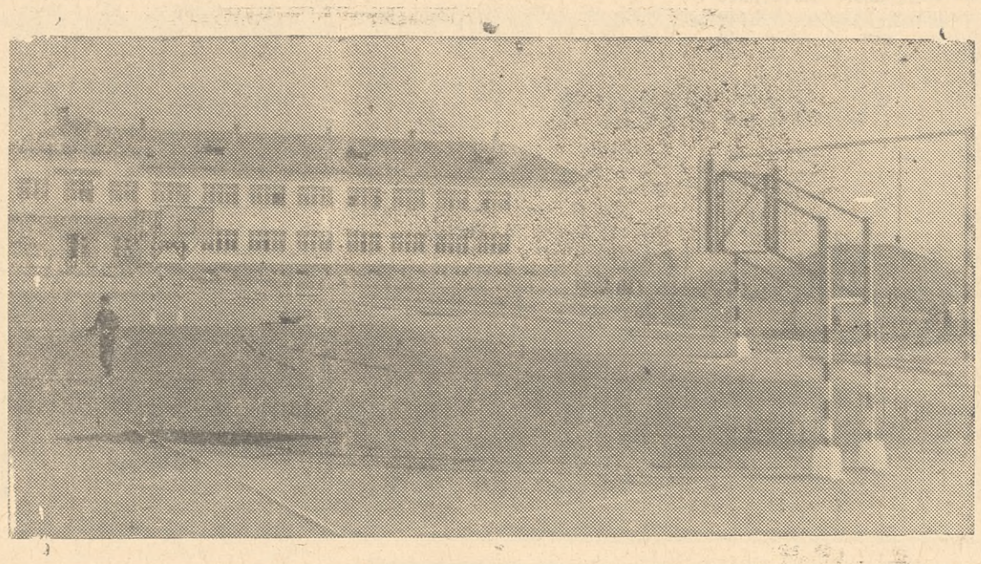
Вече е изграден главният щаб. Запасните офицери Стоян Тодоров, Марин Петров и Георги Цонков се отзоваха с охота на поканата да бъдат командири на отрядите в батальона. Първите занятия се състояха. Всеки отряд избра щаб. Малките бъдещи защитници отрупват с въпроси своите командири. И как искат всичко изведнъж да научат, да се чувствуват големи и смели бойци!...

Наскоро бе разгледана и първата бойна заповед на Окръжния пионерски щаб за изучаване на бойната слава и бойния път на 31 силистренски пехотен полк по време на Великата отечествена война. Това е очаквана и любима тема за младите родолюбци.

Така се възроди староселският батальон от 86 фронтовачи. Той ще бъде част от вече сформирания „31 силистренски пехотен пионерски полк".

Много и разнообразни дела ще проведат староселските пионери, които се включиха в операцията „Българска слава", организирана в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийската победа и създаването на Българската народна армия и ДПО „Септемврийче".

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

Пионерите и комсомолците от село Сребърна след упорит доброволен труд най-после се сдобиха с добре уредена спортна площадка. На нея те ще развиват различните спортни дисциплини и ще повишават спортното си майсторство.

Вечер на българо-виетнамската дружба

Патриотичното и интернационално възпитание на младежта е една от най-важните задачи за изпълнение от общинския партиен комитет и общинския комитет на Комсомола в с. Голеш. На тази задача бе посветена и състоялата се наскоро вечер на българо-виетнамската дружба. Присъствуваха над 300 младежи и кооператори от района на съвета. Скъпи гости на тържеството бяха двама студенти-виетнамци от ВИМЕСС — гр. Русе.

Тържеството бе открито от секретаря на общинския партиен комитет Алекси Кудинов. От името на присъствуващите той приветствува гостите. След това секретарят на общинския комитет на Комсомола Димо Петров изнесе доклад за героичната борба на виетнамския народ за свобода против американските агресори.

Посрещнат с бурни ръкопляскания, на трибуната застана виетнамският младеж Хуе Ван. Той благодари за поканата да присъствуват на тържеството в Голеш и изтъкна, че не е далеч денят, когато справедливото дело на виетнамския народ ще победи.

Секретарката на комсомолското дружество Димитра Илчева прочете от името на събранието протестна телеграма до посолството на САЩ в София, в която се настоява за спиране на американските бомбардировки в ДРВ. Телеграмата бе гласувана с пълно болшинство.

Тържеството завърши с музикална програма, изпълнена от вокалната група в с. Краново.

Атанас ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Акция по хигиенизирането в Тутракан

Непосредствено след окръжното съвещание по хигиенизирането в Тутракан бе свикано разширено съвещание на обществения актив. Състоянието на хигиената в града бе разгледано от другаря Спас Боевски — председател на ГНС в Тутракан. С огорчение бяха констатирани редица факти за неспазването на елементарните изисквания по хигиената на града. Някои предприятия продължават да изхвърлят отпадъчните си материали на брега на Дунава и вместо в кът за отдих и отмора част от крайдунавската алея е превърната в бунище.

Във връзка с това се набелязаха редица мероприятия по подобряването хигиената на града. Изградени бяха комисии по райони. Ще се поставят и вече се поставят конкретни изисквания към всяко домакинство. Разгръща се и широка акция за превръщането на пустеещи места в паркове и градини, като вече булдозери изравняват терените. Служители те с доброволен труд засаждат дръвчета по улиците и оформят алеите в града.

Обърна се внимание върху снабдяването на гражданите с подходящи съдове за отпадъци, тъй като наличните кофи не са подходящи, повечето от тях са без капаци и грозят улиците.

Викентий МАРИНОВ

Ден на партийния секретар

Съгласно перспективния план на ГК на БКП наскоро се проведе ден на партийния секретар. Секретарите на партийните организации от град Силистра се събраха в ДМЗ „Стомана". Предложено бе да се обходят цеховете и да се запознаят присъствуващите с онагледяването на материалите и обещанията на завода. Посетен бе механичният цех, в който се работи по промишлената естетика, и цех № 2. Направи впечатление сполучливо направената нагледна агитация — онагледени са обещанията на бригадите и цеховете, а и петилетният план на завода. След обхождането на цеховете всички се събраха в комсомолския клуб. Другарката Ганка Андреева — секретар на ГК на БКП, откри деня на партийния секретар и даде думата на другаря Христо Цонев — секретар на заводската партийна организация при ДМЗ „Стомана", да изнесе информация за масово-политическата работа на заводския партиен комитет.

В информацията си другарят Цонев посочи успехите и трудностите, които се срещат в подобряване на масово-политическата работа в завода. Формите на тази работа са различни и изискват повишена активност и заангажираност на повече специалисти. Такова е положението с разясняването на международните актуални въпроси, икономическите проблеми, разясняването на новата система по многофакторното заплащане. Много беседи са изнесени по организацията и управлението на социалистическото промишлено предприятие, за интензивните фактори на нашата икономика и пр. Добра дейност е развил партийният комитет по разясняването на 44-то постановление на Министерския съвет. Организиран е постоянно действуващ семинар за обучението на актива, който разлежда най-различни въпроси.

Подробно бе разгледана работата по нагледната агитация, която е била винаги мощно средство за въздействие върху съзнанието на хората. Поставени са мобилизиращи колективна лозунги, по радиоуредбата редовно се четат подходящи материали и т. н.

В разискванията партийните секретари от другите предприятия оцениха работата в ДМЗ „Стомана" като добра и отчетоха своите постижения в масово-политическата работа. Накрая другарката Ганка Андреева се спря на ползата от такива събирания и разясни някои неща от масово-политическата работа в работническите колективи.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Подготвителни курсове за кандидат-студенти

При СПУ „Йордан Йовков" в Тутракан започнаха подготвителните курсове за кандидат-студенти. В тях участвуват 64 души от всичко 111 абитуриенти. Курсовете са организирани по български език, математика, биология, химия, и физика. Най-много кандидат-студенти има по химия, техният брой е 30 души.

Занятията се водят един път седмично по два часа, а само по математика — два пъти седмично. Работата тръгна добре. Курсистите не отсъствуват, водят си записки, решават задачи. Няма съмнение, че това ще им помогне много при кандидат-студентските изпити.

Веселин ИЛИЕВ

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

колепни майстори в своя занаят и им се отдаде да спечелят и доверието на немците, които се отнасяха към тях достатъчно меко и даже им носеха цигари и спиртни напитки, тъй като бяха много доволни от изпълнението на поръчките. За работилница служеше неутрален територия. Тук Лалка се впускаше и в доверчиви разговори. Веднъж например той обясни, че Хитлер за него е един вид като бог и ако той му заповяда да убие родителите си, той и това ще направи. Тук есесовците си правеха поръчките, като че ли правеха това пред дружеството на своите шивачи и бръснари. Заставяйки ги да им премерват мундирите, ботушите и панталоните, да повдигат ръце, да свиват колената и да се вглеждат в огледалото, майсторите установиха сякаш някаква власт над есесовците и даже сами им определяха дните за проби.

Именно на тази едва уловима власт Джело съставя своя план, който Адолф реши да изложи пред Галевски.

„В деня на въстанието шивачите и обущарите ще определят времето за проби с промеждутък от 15 минути преди започването на въстанието. С други думи може да се повикат 10 немци".

Галевски явно нищо не разбра от това и попита: „И какво ще направите с тези 10 немци?"

Сега пък Адолф не го разбра. „Какво ще правим? — попита той с учудване. — Как какво? Ще ги убием?"

Галевски събра членовете на комитета на съвещание. Той откри заседанието и представи пред събралите се Джело.

Джело каза: „Не зная много ли нещо означава моята помощ, но аз знам само едно — задължен съм ви заради живота си. Аз добре разбирам, че вие ми спасихте живота не току-така. Ето плана, който аз предлагам. Неговото слабо място е преди всичко проблемата за оръжието. Решението може да бъде само едно: да вземете оръжие от оръжейния склад на лагера. Ние ще обсъдим възможността за това после, когато аз изложа плана. Операцията за въстанието трябва да се разпадне на три фази: подготовка, осъществяване и оттегляне. Длъжни сме да се възползваме от преимуществата на пълната внезапност. Нашите намерения трябва да се запазят в пълна тайна. Задължени сме да направим това, което е по нашите сили, за да приспим подозрението на немците".

Кратки фрази, равен глас — говореше истински ръководител. Всички почувствуваха това и повярваха в него.

„Ако даже ни се отдаде да примамим есесовците в работилницата на майсторите и ги убием — много оръжие няма да вземем — продължи Джело. — И което е още по-лошо, няма да имаме нито една граната. А гранатите биха ни позволили още в самото начало да предизвикаме паника сред есесовците и охраната.

Малко ще ни бъде и огнестрелното оръжие, затова трябва да го заменим с нещо; трябва да се използва всичко — железните пръти, лопатите и тем подобни. Затова трябва да се погрижат и ковачите, и тенекеджиите.

А сега да преминем към началото на въстанието — Час—Ч.

Час—Ч минус шестдесет минути: шивачите и обущарите ще унищожат немците, приспособили за проба, събират оръжието им и щателно проверяват.

Час—Ч минус 5 минути: командата, която ще подпалва, заема позиция в близост до бараките — по двама човека на барака. Всеки, който е въоръжен със саморъчно оръжие или палка, незабелязано става жертва в ръцете на есесовците и охраната.

Час—Ч: Ако не реша да разделим този час на четири полудни, като сигнал за начало на въстанието може да послужи свирката на парния локомотив, който превозва затворници от работническия лагер. Първи

те минути ще бъдат най-важни, понеже ние ще се намираме под огъня на наблюдателната кула и няма да имаме възможност да отговорим с огън. И така, когато бараките експлодират и нашите хора нападнат охраната, групата на Адолф, въоръжена с оръжие, взето от немците, ще атакува склада и ще го овладее с щурм. Всеки ще вземе винтовка и ще започне да води огън от наблюдателната кула. В това време бойните групи ще получат оръжие и ще завземат бойните постове. Масовото отстъпление ще стане в южно направление, в посока към гората. През това време лагерът ще бъде обкръжен и ще се превърне в пепел".

ЛАГЕРНИЯТ ОРКЕСТЪР

Както бог, когато завършва сътворението на света, създаде седмия ден и го предназначи за почивка, тъй Курт Франц, този принц на ада, реши да възкреси деня на отдиха по свой маниер. Утрото в неделния ден се посвещаваше на отдиха, а втората половина на деня — на „дяволските" представления. Франц започна с подбора на изпълнителите. „Преди всичко музика!" Лалка, който някога сам се беше учил да свири на цигулка, се зае с оркестъра. Заповяда на „капо" и на по-старите затворници да съобщят на всички музиканти, които ще пристигнат със следващите ешелони. След няколко дена той узна за пристигането на Артур Голд, забележителен варшавски цигулар и композитор. Лалка никога не беше слушал за Артур Голд, но той го върна от пътя за камерата гол и полуизмръзнал. Донесоха му топли дрехи и чашка чай. Когато Голд дойде на себе си, Лалка му обясни, че в лагера се създава оркестър, достоен за името на Треблинка.

„Вие ще получите всичко, каквото е необходимо — хора, инструменти. Нужно е само на мене да кажете какво ви е потребно и всичко това ще се доставя незабавно. Но в замяна на това аз искам в лагера да има оркестър".

Измъкнат от лапите на смъртта, Голд прекара нощта, изяснявайки си какво представлява Треблинка, и прие предложението, направено от Лалка. Когато на следващата утрин пристигна новият ешелон, той седеше на платформата, готов да започне набирането на музиканти.

Репетициите на оркестъра започнаха без закъснение. Затворниците, определени да свирят в него, бяха освобождавани от работа просто по молба на Голд. Лалка ходеше в бараките, където се провеждаха репетициите. Той тихо се наместваше в ъгъла и слушаше, изпитвайки наслаждение от съзнанието, че има собствен оркестър. Когато биваше доволен от репетициите, отиваше до Голд и го поздравяваше. Скоро оркестърът стана много добър музикален състав. Но ако музиката беше прекрасна, то музикантите правеха жалко впечатление — бяха облечени в износени сиви дрехи. Лалка заповяда да им ушият нови костюми, които сам измисли: бял фрак, украсен с гълъби, с нотен знак на ревера, и бели панталони с кант от небесносиня коприна по шева.

От новите ешелони Лалка получи танцьора Борис Вайнберг, певеца Салвар (служил в кантората на синагога), обладаващ прекрасен певчески глас и бивш певец в опера, две артистки, имената на които не са запазени, и сценариста Шенкер, написал множество пиеси за Варшавския младежки театър. На всеки беше заповядано да подготви номер, който да бъде включен в програмата, посветена на Треблинка.

Накрая Лалка съобщи на вечерната проверка, че е удържал на обещанието си, което даде, когато пое ръководството на лагера „В следващата неделя — каза той — вие няма да работите. Този ден бог е заповядал да бъде ден на отдиха и развлечението. Отсега нататък всяка неделя така ще бъде. Ще работите шест дена и на седмия ще почивате". След това той кимна на оркестъра, който за първи път излизаше пред публиката. Голд вдигна своята палка и оркестърът започна програмата.

Всичко беше така, както обещаваше Лалка. Вечерта в бараките след първата неделна програма

(Следва)

С УСПЕШЕН ТЕМП

Строителното промишлено предприятие — Силистра приключи първото тримесечие, на настоящата година с една обнадеждаваща равносметка. При план за обема 155 000 лева, до края на март специалистите и работниците успяха да отчетат изпълнение 184 000 лева.

Ако се работи с такъв темп, годишният план от 1 100 000 лева ще може да бъде изпълнен успешно. Всъщност ентусиазмът на колектива и умението на ръководството навреме да предотвратяват трудностите и с вещина да насочват работата казват своята дума. За успешната работа през първото тримесечие помогнаха много взетите в края на изтеклата година мерки за обезпечаване работата при зимни условия. За първи път предприятието работи през цялата зима с пълен състав, като осигури работа на всички смени и бригади.

В цех № 1 в края на годината се извърши ремонт на кофражите за стълбове и бяха своевременно доставени брезенти за покриване на готовите елементи.

Благодарение на това в звената на Петър Димитров и Иван Георгиев борбата за подобряване на качеството на продукцията бе най-успешна. От своя страна и бригадата на арматуристите, ръководена от Иван Стоянов, ритмично подаваше арматурата.

От голямо значение за увеличаване на производствения капацитет на предприятието са и въвежданите новости. Така например при арматуристите в скоро време ще влязат в действие два точкозаварочни апарата, които ще увеличат неколкократно производителността на труда и ще подобрят качеството на произвежданите арматури.

В близко време ще бъдат завършени и внедрени в процеса на работа и специални кофражи за бордюри. Досега те се изработваха с обръщаеми калъпи със сух бетон, но това не обезпечава необходимия стандарт.

Целият колектив и ръководството са в очакване на новия бетонен възел, съветско производство, който ще облекчи много цялостната работа в предприятието.

Че в това предприятие се работи с ентусиазъм, се вижда и от факта, че със същия брой на хората и със същата техника, с които преди две години се изпълняваше годишен план 560 000 лева, сега той надхвърля 1 100 000 лева. Използуват се очевидно по-добре наличните резерви и колективът задоволява според капацитета си нарастващите нужди от строителни елементи и бетонни изделия на окръга.

Р. РУСЕВ

С ЛИЦЕ КЪМ ПРИЗВАНИЕТО

Васил Великов Въртиков от Калипетрово е името на човека, за който искаме да разкажем. За повечето хора той е просто Васката — нашият електротехник. С тази професия започна Васката още след завършване на VII клас. Отби си военния дълг в казармата и отново се върна на същата работа.

И така вече 7 години е електромонтьор. За него тези години го научиха на много и в живота, и в професията. Наред с познанията в електротехниката, които придоби, се преобрази и той. Сега е добродушен, трудолюбив човек, готов да изпълни възложената му задача през всяко време на денонощието. Той е пъргав, подвижен и вечно работещ. Тези качества са залегнали в характера му. Но нима може да бъде добър онзи електротехник, чужд на тези качества?

Нашата среща с него бе при един от трансформаторните постове в Калипетрово. Казах трансформатор, но това е трансформатор, подреден и почистен като аптека.

Васката тук бе изключил лоста за високото напрежение, работеше по почистването на клемите на трите предпазители за високо напрежение. Намаля ваше други три жички също по високото напрежение. Гледах го как уверено пипа и поставя всичко на място, сякаш че и не мислеше, гдето високото напрежение крие смъртна опасност.

Направи последно оглеждане на главните предпазители и слезе по малката стълбичка. Наведе се към часовниковия механизъм, който тази сутрин закъснял с изключването на уличното осветление. Уличните лампи отново ще светнат в определеното от Васката време довечера и ще угаснат също в определения час без присъствието на електромонтьора при трансформатора. Той затегна няколко болтчета по таблото, за да не би електричеството да прояви своите капризи.

Работата на електромонтьора се мери не в норми и часове, не се отчита и с проценти, а само с едно единствено нещо — да светят лампите в домовете на хората, да могат върналите се след работа да слушат радио, да гледат телевизия и т. н. Затова той ако не всеки ден, то поне през ден или два, прави „профилактичен" преглед на трансформаторите, а те са: 4 в Калипетрово, 2 в М. Ценович и 4 в близкия район на Калипетрово.

— Да свети, да свети: тогава моята работа е добра — казва Васката — и никой не ме безпокои. Но прекъсне ли за минутка, значи не съм работил добре.

Ежедневните повреди в трансформатора, обслужващ киното, често пречеха на прожекциите на филми. Колко огорчения изпитваха хората, но наме си се Васката: подмени някои части в таблото, почисти линията от клони, обтегна жиците, разтовари фазата от абонати, като ги прехвърли на други фази. Сега в прожекциите няма прекъсвания.

Неговите успехи се дължат и на постоянната му самоподготовка, повишаването на квалификацията.

Такъв е той. От него всяко га са доволни в селата, а така също и в предприятието. Неведнъж е награждаван с парични награди в чест на 1 май и 9 септември, но един от най-щастливите моменти в неговия живот беше, когато бе удостоен с екскурзия до Пловдивския панаир. Със своята любознателност, активност и енергичност никога не чака да го подканят, а върши работата си качествено, с чувство на висока отговорност. Затова успехът в работата е всякога осигурен.

Иван ГАДЖЕВ

Наред с подхранването на есенниците там, където бе необходимо, механизаторите извършиха и валиране. По този начин се осигуряват още по-високи добиви.

НА СНИМКАТА: Трактористът Васил Маринов от бригадата за комплексна механизация в с. Главиница валира ечемик.

Тревожна равносметка

Във вестник „Отечествен фронт" от 10 март бе поместена информация за изпълнението на плана през януари и февруари по окръзи в страната. В тази съпоставка силистренските читатели видяха, че по прираста на промишлената продукция за двата месеца (11,5 на сто) нашият окръг е на 18 място в страната. Сега за тримесечието по план прирастът е 13,3 на сто. Но като се има предвид, че по обема на промишлената продукция нашият окръг е на последно място в страната, досегашните темпове са крайно ниски и недостатъчни за промишленото развитие на окръга.

На миналогодишната отчетна сесия на ОНС — Силистра се постави въпросът, че за да се преодолее изоставането на нашия окръг и да напусне той последното място, прирастът на промишлената продукция през 1968 година трябва да бъде над 25 на сто. Досегашните темпове за един изостанал в промишлено развитие окръг, какъвто е нашият, са недостатъчни. И в такъв случай окръгът ни ще продължи да бъде аграрен с развиваща се промишленост.

Трябва по-решително да се дава път на промишлеността в окръга и по-специално на машиностроението. С решаването на въпроса по подготовката на кадрите не се изчерпват нашите задачи. Нужно е да се увеличи делът на капиталните вложения. А те в нашата окръжна промишленост са малки, едва 0,5 на сто от тези на страната. С незначителни капиталовложения ние не ще можем да преодолеем изоставането и предвижданият прираст ще се постига бавно, без да можем да преодолеем последното място в страната.

Сега промишлената продукция на глава от населението едва надхвърля 400 лева, докато то за страната е над 1000 лева.

За преодоляване на тази огромна разлика решаващ фактор са капиталните вложения за окръга като цяло.

За много промишлени райони на страната след десетина години ще бъде проблем сладката вода. А за Силистра и Тутракан тя е в изобилие, но не се използува. Възниква необходимост да се ускори строежът на ж. п. линия Дулово — Силистра, на ново пристанище в Силистра и разширението на това в Тутракан. В перспективите на близкото бъдеще да се осъществи строежът на завод за целулоза, завод за изкуствени влакна, и друг завод за преработка на селскостопански произведения. А същевременно с това да се продължи разширението на завод „Оргтехника", ЗММ, ДМЗ „Стомана", ДИП „Хром", ДИП „Липа" и др.

Създаването на нови предприятия и разширението на обема на съществуващите е въпрос жизнено необходим, който ще реши не само въпроса с преодоляване на изоставането на нашия окръг от другите млади окръзи в страната, но ще реши и въпроса с попълното използуване на наличната работна ръка, на тази от прираста на населението и на освобождаващата се при механизирането на селското панските работи.

Георги КИРИЛОВ,
учител по география

В СЛАДКАРНИЦА „ЯГОДА"

Връщах се изморена от училище. Минавайки край сладкарница „Ягода" — гр. Силистра, реших да се отбия. Влязох в това помещение и веднага тежък тютюнев дим ме задуши. „Нима това беше кафене?" На една от стените висеше надпис: „Тук не се пуши!", а на друга — призив. „Не забравяй, че си в съревнование с ГТП „Здрава храна" — Търговище".

Реших да си купя лимонада, но нямаше. Поисках оранжада, също нямаше. Единственото, което имаше, това бе газираното питие „ягода". Лелката ми подаде прашното питие, а аз й поисках чаша. Тя се намръщи, изгледа ме грубо и каза:

— Малката, в къщи винаги с чаша ли пиеш?

— Да, леличко!

Чашите бяха натрупани в мивката на чешмата. Тя смяташе, че аз съм се отказала от чаша и започна да разговаря с познати.

При излизането от сладкарницата погледът ми се спря вън до вратата на едно дете, чийто очички ронеха сълзи.

— Защо плачеш, момиченце? — запитах го аз.

— Как да не плача, какичко, когато майка ме прати да купя боза, а лелката... — захълца то.

— Какво направи лелката? — отново го запитах аз.

— Сложи до половината в стъклото вода, а после допълни с боза. И майка сега ще ми се скара, щом си отида в къщи.

Успокоих го, като му казах, че вината не е негова, и то си тръгна.

Аз също си тръгнах за в къщи. Вървях по улицата, като мислех какво съревнование са обещали хората от сладкарница „Ягода" на Търговище.

Просто не можех сама да си обясня как тези работници, като то не обслужват културно клиентите си и им наливат вода в бозата, как се съревновават с друго търговско предприятие?!

Атанаска СТОЯНОВА

ОТРАСЪЛ В НЕМИЛОСТ

*** ИЗТОЧНИК ЗА ПОВЕЧЕ ДОХОД**

*** ДОКОГА СТОПАНСТВАТА ЩЕ ПРЕНЕБРЕГВАТ ПАШКУЛОПРОИЗВОДСТВОТО.**

През последните години бубарството в окръга запада. В това ни убеждават и цифрите. Докато през 1958 г. в ТКЗС са произведени 32 тона пашкули, през 1963 г. производството спада на 16 тона, а през 1967 година е само 5 тона.

В същата низходяща пропорция намаляват и черничевите градини. От близо 45 000 дървета, които дават листа, са останали около 27 000. Кои са причините за това неблагополучие?

От направената проверка по места от служителите на ДИП „Текстилни влакна" става ясно, че не се спазват партийните и правителствени документи, особено 20-то постановление от 28 март 1958 година и др., за развитието на бубарството. Окръжно пътно управление — Силистра изкастри черниците по шосетата Силистра — Дулово, Силистра — Тутракан и откло нението за с. Ситово. „Водоснабдяване и канализация" — Силистра изкастриха около 200 дървета, КОС — Силистра около 600 и т. н. На сеч подложиха черничевите дървета и ДСС — Силистра, общинският народен съвет Бабук, Айдемир и други.

Всички тези институти посто янно са предупреждавани, че кастренето на черниците трябва да стане след обирането на листа за храна на бубите, но въпреки тези сигнали конкретни мерки няма, а планът за 30 тона пашкули не се изпълнява. През 1967 година са изкупени 17 тона, а условия за развитието на бубарството в Силистренски окръг има. Освен това то е доходна дейност за самите стопанства. Ще посоча няколко примера: ТКЗС — Ситово от 1 198 кг пашкули е получило 5 374 лева, ТКЗС — Сокол от 553 кг е получило 2 231 лева, ТКЗС — Срацимир от 480 кг е получило 2 088 лева и т. н. Получените средни цени в тези и други стопанства биха били по-високи, ако ръководствата им полагаха по-големи грижи за създаване на по-добри условия за отглеждане на бубите.

Оценявайки голямото значение на бубарството, Партията и правителството насърчават развитието му. През последните години бяха издадени няколко постановления за увеличаване площите на черничевите насаждения и за развитието на пашкулопроизводството. Със специален документ бе увеличена средната изкупна цена на пашкулите с 60 на сто.

Министерството на селското стопанското производство раздава на производителите безплатни черничеви дръвчета, бубено семе, разни дезинфекциозни средства, организира и поддържа общи люпилни за буби и др.

Благодарение на поощрителните мероприятия пашкулопроизводството става много изгодно не само за стопанствата, а и за отделни стопани, които отглеждат буби. През 1967 година Федося Павлова от с. Айдемир от 28 кг пашкули получи 143 лева, а Мария Маркова от 46 кг получи 263 лева. Основното училище в с. Варненци от 47 кг получи 203 лева, Васил Станев от Тутракан от 29 кг — 162 лева, Петър Божков от Силистра от 63 кг — 318 лева. Ради Радев от Сяново от 102 кг — 493 лева и т. н. За получаване на тези резултати през миналата година спомогнаха полихибридите, които за пръв път получихме и раздадохме на бубохранителите. През тази година отново ще бъдат раздадени полихибриди, след като се излюпят и изравнят в люпилните на „Текстилни влакна" в Айдемир и Тутракан.

За да имаме обрат в пашкулопроизводството през 1968 година, необходимо е да се вземат най-енергични мерки за спиране на безразборното изкореняване и кастрене на черниците и да бъдат наказани онези ръководители, които не се съобразяват с партийните и правителствени документи.

Във връзка с по-нататъшното развитие на пашкулопроизводството в окръга възникват някои нови проблеми, като производството на посадъчен материал, необходим за възстановяването на черничевите градини и единичните насаждения, изграждането на подходящи бубарници и др., тъй като хората вече по-трудно приемат да гледат буби по домовете си. Тези проблеми са важни и трябва да им се отдели нужното внимание, а в окръга не се прави нищо за тяхното решаване. Основното обаче, от което зависи да си възвърне Силистренски окръг старата слава в пашкулопроизводството, е ръководствата на кооперативните стопанства да променят отношението си към този отрасъл.

Христо КАНТАРДЖИЕВ,
началник изкупуване при ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан

Борба с вредителите

Предсрочно и качествено завърши тазгодишната сеитба на слънчоглед в бригадата на с. Средище. Само за няколко дни трактористите Продан Куманов и Марин Стойчев засяха предвидените 1 356 декара.

За да се предпазят слънчоглед овите площи от вредители, на помощ дойде бригадата на Ангел Калинов от Растително-защитна станция — Силистра. Под ръководството на Кирчо Стоев и в присъствието на директора на станцията Рангел Стоянов, бяха нагласени машините и започна пръскането с 30 килограма прометрин на декар.

Шарбан СТОЯНОВ

Да опазим културите в личното стопанство от болести и неприятели

В личното стопанство на кооператорите и гражданите се отглеждат редица селскостопански култури като овощни дръвчета, лозя, зеленчуци, бостани, полски и украсни растения и други. Същите се нападат от много опасни болести и неприятели, които често пъти стават причина за частично или пълно унищожаване на растенията и продукцията от тях. Така например плодовете от овощните дръвчета ежегодно червясват и окапват в резултат на нападение от плодовите червеи. Черешите също червясват от черешовата муха и стават негодни за консумация и преработка. Не са малки щетите, които през последните три години нанася на лозарството брашнестата мана по лозята. Загуби нанася още колорадският бръмбър по картофите, листните въшки, поповото прасе и други. В тая връзка опазването на културите в личните стопанства от болести и неприятели е голям резерв за получаването на повече продукция от отглежданите култури в окръга като цяло.

Опазването на личното стопанство от болести и неприятели се явява задължително условие за една по-добре организирана и ефикасна растителна защита в цялост, поради това че заразата от последното постоянно се пренася и върху обществените насаждения.

С решение на ИК на ОНС № 3 от 15. III. 1968 година Окръжният кооперативен съюз и Станцията по растителна защита се задължават да организират и извеждат борбата с вредителите в личното стопанство. В действителност в това отношение и досега е работено. ТКЗС, ДЗС и РЗС са оказвали помощ на гражданите и кооператорите — с машини, препарати и указания. Работата е в това, че тази помощ е далеч недостатъчна и не всякога ефикасна. Необходимо е на защитата на културите в личното стопанство от болести и неприятели да се даде по-организиран вид и се подпомагат нуждаещите се кооператори и граждани през течение на цялата година. Ние смятаме, че тази задача може да намери по-пълно решение, като се заемат за нейното изпълнение всички заинтересовани организации, учреждения и предприятия.

Решаваща роля в борбата с вредителите в личното стопанство могат и трябва да изиграят самите кооперативни и държавни земеделски стопанства. Нужно е ОКС да задължи ръководствата на ТКЗС да провеждат тези мероприятия, разбира се, срещу съответно заплащане.

Опазването на овощните дръвчета и другите култури в личното стопанство в гр. Силистра се поема от Станцията по растителна защита. За целта са заделени необходимите машини и хора и е създадена организация. Освен с тракторни пръскачки, снабдени с дълги марку чи за работа в дворните места, станцията ще предостави на ДТП „Топливо" определен брой гръбни лозарски и овощарски пръскачки, които също биха могли да се ползват от нуждаещите се граждани. От същото предприятие е организирана продажба на необходимите препарати в открития за целта магазин, намиращ се до автостанцията. Необходимо е другарите от „Химимпорт" редовно и ритмично да доставят на магазинера съответните препарати в дребна пакетировка.

Инспекцията по растителна защита редовно ще издава бюлетин за появата и развитието, сроковете, начините и средствата за борба с болестите и неприятелите. Тези бюлетини в сбита форма ще бъдат предавани по местна радиоуредба. Не обходимо е гражданите редовно да следят предаванията и своевременно да се подготвят за провеждането на сигнализираните пръскания.

Станцията започна пръскане на овощните дръвчета, насочено срещу плодовите и пъпкови хоботници и овощните акари в гр. Силистра. Гражданите, които имат нужда от помощ, трябва своевременно да се запишат в Градския народен съвет и да влязат във връзка със станцията. От месец май и през следващите юни, юли и август пръскания ще продължат и ще бъдат насочени предимно срещу плодовите червеи, които са най-вредните в овощарството.

Трябва да се помни, че препаратите, с които ще се пръскат културните растения, са най-често отровни и за хората, домашните животни и пчелите. Ето защо стриктно трябва да се спазват дадените указания за работата с тях и карантинните срокове.

Ние считаме, че при създадената предварителна организация с активната подкрепа и съдействие на народните съвети, организациите на Отечествения фронт и самите граждани ще можем да сведем до минимум загубата от болестите и неприятелите в личното стопанство.

Р. СТОЯНОВ,
директор на Растително-защитна станция — Силистра

Трудовите успехи — продължават

Трудовите успехи продължават. Такова може да бъде сега най-точното и най-кратко определение на дейността на опитния колектив на овцефермата в с. Дунавец, носител на звеното „Бригада за комунистически труд" и постоянен първенец в кооперативното стопанство Тутракан.

Десетте овцевъди и бригадирът Петър Вълчев са твърдо решили и през тази година да запазят първенството. За това говорят и фактите: планът за приплодите е преизпълнен. Вместо 1 236 броя са родени 1 265 агнета. Всички те са отбити и по голямата част са предадени по предназначение. На ДСП „Родопа" и за чзнос 514 бр. с живо тегло 7 620 кг, като всеки килограм е платен по 1,20 лв., 306 агнета са отделени за ремонт на стадата, 275 бр. са вече угоени и готови за предаване на държавата и т. н.

Сега вниманието на овцевъдите е насочено към получаване на повече мляко. И тук успехите са големи. Докато за първото тримесечие на миналата година на държавата са продадени 13 тона мляко, то за същия период на тази година са изцедени 21 тона, при масден градус 7,6. Средно от овца досега е надоено близо по 20 литра при план за годината 54.

Годишният план за млеконадоя е 58 тона, а овцевъдите са обещали да получат 65 тона. В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в нашата страна, обещаното мляко за т. г. ще продадат на държавата до 1 юли. Това задължение намери място и в договора, сключен на 30 март т. г. с овцевъдите от Тутракан, за водене на благородно социалистическо съревнование.

За наличните 1 120 броя мериносови овце за разплод са осигурени люцерново и грахово сено, концентриран фураж и др. Предвижда се те да се хранят в обори до 15 април. Първи сред овцевъдите са овчарите Георги Петров, Велико Петров, Вълчо Иванов и Стойко Вълчев, надоили досега по над 4,5 тона мляко.

Живко ТРУШЕВ

С всяка измината година в кооперативните стопанства се създават нови овощни градини. Наскоро кооператорите от звеното на Марин Зайчев в ТКЗС — Срацимир маркираха нова овощна градина от 300 декара кайсии.

КАКВО ИМА И КАКВО НЯМА В БОГОРОВО

(Весел съботен репортаж)

И така — този път решихме да видим с очите си какво има и какво няма в едно такова малко село като Богорово. И поехме директно: Силистра — Богорово. Но на разклона за с. Срацимир трябваше да спрем. Вниманието ни беше привлечено от шарените афиши, залепени на стената на чакалнята, които ни призоваваха да отидем на цирк. „Какво я гледате... вечерилница“ — казаха ни работниците, които подготвяха за асфалтиране шосето от разклона до селото. Те се изразиха съвсем точно, защото чакалнята нямаше нито врата, нито прозорец. Вътре има опушена камина, разпиляна слама, счупени стъкла; стените са незмазани и одраскани, четат се надписи като: „Ленко е калцун“ и пр. Продължихме пътя си, дълбоко замислени върху въпроса дали Ленко е калцун и кой трябва да се погрижи за приличния вид на тази чакалня.

Пълномощникът на Богорово ни посрещна с интелектуална сдържаност. Но беше любезен да ни отговори какво има и какво няма на територията, където се разпростира властта му.

В село Богорово има:

75 къщи с около 300 жители; училище с една-единствена учителка; магазин, пивница и библиотека, която се помещава в канцеларията на пълномощника; един-единствен младеж, шофьор, току що уволнил се от казармата (но и той ще напусне селото).

В село Богорово няма:

комсомолско дружество, защото няма младежи и девойки; по тази причина няма и художествена самодейност; в пивницата няма лимонада и оранжада, а в магазина няма каменна сол.

ДРУГИ ОСОБЕНОСТИ

Селото се обслужва от подвижно кино два пъти седмично. Обаче кинопрожекциите често са некачествени, а нерядко и се провалят, поради неизправност на киномашината. По този повод богоровските кинозрители често споменават на глас майката на оператора.

Богоровци, както главанци и попкралевци, получават хляб от Срацимир. Хлябът се пренася с камион, с който извозват добитък. Колата е открита — не отговаря на хигиенните изисквания. Това прави дълбоко впечатление върху хората. Размишлявайки върху този факт, ние измислихме лозунга: „Не замърсявайте хляба на народа!“, който да подмени стария и неактуален вече лозунг: „Не посягайте на хляба на народа!“ Защото вече никой не посяга на хляба на народа.

След аудиенцията при пълномощника решихме да се поразходим из селото да видим кое-що. Едно внезапно лирично чувство ни повлече към раззеленената гора, която започва от долния край на селцето. Набрахме си по едно букетче свежи теменужки, с които вечерта да изненадаме наличните си съпруги. Тананикайки си „Горо ле, горо зелена“, с букети в ръка се насочихме към пивницата — хем да видим реда и хигиената, хем да опитаме кафе-сиевата. И започна нашият безкраен разговор с бай Иван Ата насов, отговорника на пивницата, който е главна търговска и обществена фигура в селото. Освен отговорник на пивницата той е и закупчик, и билкар, и председател на низовата отечественофронтовска организация.

От него научихме ,че механизаторите, животновъдите и полевъдите в Богорово нямат навика след работа да се измият, да облекат бяла риза, да си сложат вратовръзка (може и с пластик) и едва тогава да отидат в пивницата да се почерпят като културни хора. А направо от работа, с работните дрехи се отбиват да пийнат уж на крак нещо, а току-се разположат около масите, опрат ако мърсените си лакти на белите като сняг покривки и те вече престават да бъдат бели като сняг.

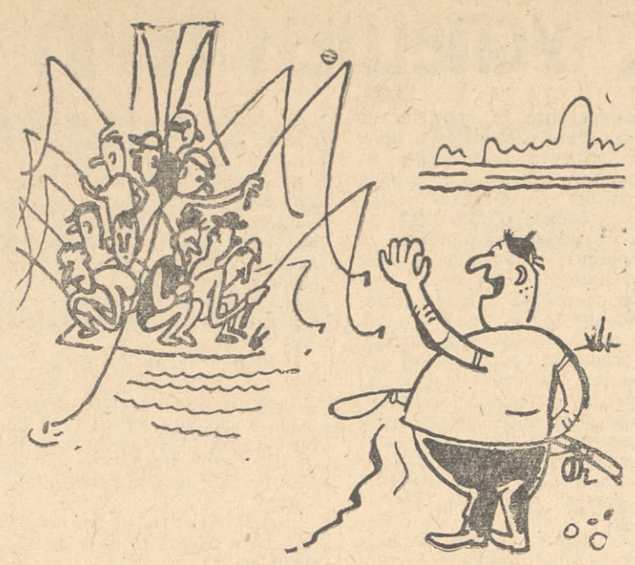
„Селото е разположено на шосето за Варна, случва се и чужденци да ни посетят, излагаме се пред света“ — говори загрижено бай Иван. И е напълно прав. По-нататък той сподели с нас своя агитаторски опит през онези трудни години на кооперирането, когато е бил пълномощник на селото.

Въпреки че селото е малко, бай Иван редовно преизпълнява плана си. Този факт ние си обяснихме с пословичната отзивчивост на Атанасов към клиентите. „Посред нощ — отбеляза той — да ме вдигнат за една кутия „Бузлуджа“, ставам и се притичвам да услужа на човека. Хората се трудят и ние сме длъжни да уважаваме дори глезотиите им“. (Обществената работа е научила бай Иван Ата насов да се изразява добре).

В пивниците влязоха кооператори от Срацимир и заразказваха доста интересни работи, но ние трябваше да си тръгваме вече, защото теменужките започнаха да повяхват...

СИМИЧ

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

— Колеги, може ли едно мес тенце?

Дунавски чакъл

Слънцето въпреки че грее за всички, пак се е намерил някой да го опетни.

* * *

Покритият въглен отдавна бе ще изтлял, а те още се бояха от него.

* * *

Едни имат широки сърца, а други—разширени стомаси.

* * *

Ако трудът е песен, каква песен е —масова или естрадна?

* * *

Когато последните станат първи, предпоследните втори ли ще станат?

* * *

Когато почивните дни в седмицата станат повече от работните, как ще наричаме хората — трудещи се или почиващи?

* * *

Шест месеца ли трае първата брачна нощ на младоженците в онези страни, където има полярни нощи?

* * *

Тези, от които черпим опит, изчерпват ли се?

* * *

Докога ще се държим резервирано към скритите резерви?

* * *

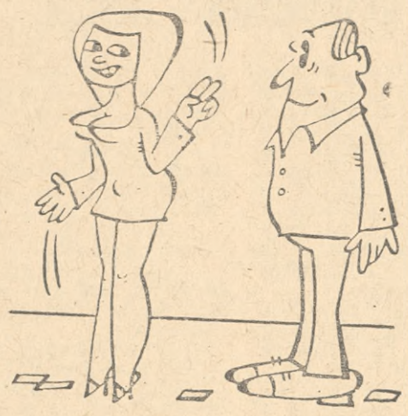
Тези, които ни четат морал, имат ли читателски картони в библиотеката?

* * *

Когато началникът е с тежест, на кого тежи?

Симеон МАНОЛОВ

Коста РАЙКОВ

— Сърдиш се ти, ама ако модата се задържи още две години, ще спестим за „Трабант“.

ИЗЛЪГАНИЯТ

Със пръст в устата все остава...
Да,
но първо го топи в меда.

СМЕЛЧАГА

Конят винаги е готов
да си сложи главата
в торбата...
със зоб.

СПРАВЕДЛИВОСТ

За кръвожадност наказаха
вълка и комара
с по два шамара.

Атанас ДИМИТРОВ

НЕДОРАЗУМЕНИЕ

ФЕЙЛЕТОН

Това, което се случи на тринайсти миналия месец в ресторанта на село Искра, разбунува всички жители на селото.

Може би трябва да започнем с кратко описание на новия търговски дом, който беше строен седем години, или пък най-напред е нужно да ви запознаем с бай Сандо Берекетлията, до датата на тази случка, която ще ви предадем, така както ни я разказаха очевидци, бай Сандо беше за пример и образец. Той притежаваше всички хубави качества, които може да има един жив човек. Постоянен ударник на полето, овладял до тънкости тайните на земеделския труд. Където се докоснеше ръката му, високите добиви потичаха като буйна река. А честността му беше пословична. Морално запазен. Понякога се отбиваше в пивницата на разговорка, но повече от две малки гроздови никога не изпиваше. Но защото му се свидеха парите, а просто си имаше твърди принципи.

Вечерта на тринайсти миналия месец бай Сандо пак се отби в ресторанта да си изпие своите две гроздови и да се види с приятели. Добре, но приятели не намери и седна на една маса сам. Тъкмо отпи една глътка от втората чашка гроздова и почувствува остра нужда да посети тоалетната. Но проектантът не беше предвидил тоалетна в този нов търговски дом. Затова се наложи бай Сандо да отиде до отходното място в собствения си двор. Нататък събитията се развиха мълниеносно. Клиентите от съседната маса, които завиждаха на бай Сандо заради славата му, пошушнаха на кръчмаря че бай Сандо си е заминал, без да плати.

— Видяхте ли го нашия светец, бай Сандо. Мошеник! — каза някой и всички зашушукаха. След това няколко души се изнизаха от ресторанта да разпространят новината из село. След малко бай Сандо се върна, допи си ракията и си плати, но новината вече беше обходила селото. Така чистото име на бай Сандо беше опетнено. Той се опита да се преоори с мълвата, но не му останаха сили и се отказа. Цената му спадна като цената на лира-стерлинга. Бай Сандо не можа да поне се тази „девалвация“ и се пропи. И заряза работата. И пороци завъди. Не можеш да го познаеш.

И всичко това — заради едно недоразумение. Заради едно отходно място, което проектантът не е предвидил.

ЗАБЕЛЕЖКА: Длъжни сме да напомним още веднъж, че не сме били свидетели на този случай и не знаем доколко може да се вярва на очевидците.

Кака „Оса“

(По материал на Тахир Мемишев, наш кореспондент)

ЕПИГРАМИ

СЪВРЕМЕННИ ДЕЦА

— Деца, защо не пеете със нас?
— Защото не акомпанира джаз.

* * *

Мама плаши Гошо
с бръмбари и мишки.
Татко ми пък — с лоши
детски книжки.

Димитър МЛАДЕНОВ

ПО ВЪПРОСА ЗА КАДРИТЕ

Има място и за младите!
Засега поне в... докладите.

КВАЛИФИЦИРАН КРЪЧМАР

С виртуозност ненадмината
много честичко в годината
той винцето поприглежда
и с „Хисарска“ го разрежда.

Георги БОЖИЛОВ

ДЯДО И ВНУК

Дядо белобради
с мъка ряпа вади.
Внукът му встрани седи
и гледа:
— Ха, честита трудова победа!

Иван СЕВЕРНЯШКИ

ПРАКТИЧНИЯТ ТАТКО

Малката книжка той взе
и уви в пея мезе.

Митко БРЪЗИЦОВ

* * *

Трябва да се построи
цех за динени кори...

Никола М. ГЕНОВ

* * *

Толкоз много иска да бъде
висока личност
и да стане известен,
че е съгласен на всичко,
дори да бъде честен.

Янаки ЕНЧЕВ,
с. Честименско

Б. ЗЛАТАНОВ

ГОРСКИ ЗВЕРОВЕ И ДЗВЕР ГОРСКИЙ

Успя ли да си купиш?

Помислил, че светът е онемял, Горчо подскочи уплашен от взрива на отдавна забравен глас. Уплашен в недоумение, той впи поглед в стоящия пред него човек и в ушите му като от градски високоговорител прозвуча краткият въпрос:

— Успя ли да си купиш?

Горчо, без да може да каже дума, сви още по-силно рамене и зачака непознатият да повтори въпроса. Но това не последва, защото и той по всяка вероятност чакаше отговора.

— Не разбирам за какво става дума — успокоил сърцето си на свой ред, почти под носа си промърмори Горчо.

— За... как...во става дума — изненадано проточи Горчо.

— За прясна риба — рязко отсече непознатият.

— За каква прясна риба? — продължи да пита Горчо.

— За онази, дето я носят в специалния магазин в града — най-внимателно му поясни непознатият.

— Е, и какво от това, че я носят. Нека си я носят. На търговците това им е работата.

— Абе, че това им е работата, и аз го знам. Не мога само едно да разбера, с тези опашки къде ще му излезе края.

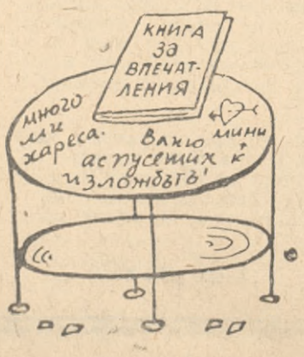
— Как никъде ще му излезе края? Ами то си е много ясно. Ще си чакат хорицата, каква им е работата. Пък ако не свърят, ще се наредят отново следващия път. Така е де — културна търговия!

— Културна ли? — сопнато отсече непознатият и, застанал в поза на обвинител, запротестира. Добре, щом казваш, че това е културна търговия, за каква култура тогава обзаведоха и другите магазини с щандове за продажба на месо и риба. Ади де, отговори ми! Защо тук продавачите стоят, когато в централния се блъскат хората?...

— Виж на такива неща не мога да отговоря — успокоява що промълви Горчо. — За тези неща ще ти отговорят другарите от Държавно търговско предприятие — Силистра.

АКУЛИН

Коста РАЙКОВ

С думи

Шикалки

Най-добрият ключ за някои женски сърца е маниве лата на лека кола.

* * *

Горчивата истина е полоша от захарна болест.

* * *

Алкохолът е отрова, с ко ято тровим гостите си.

Митко БРЪЗИЦОВ

КАКВО СЕ ГУБИ

Истината е стара
и позната,
с други думи казано
— закон.
Нищо се не губи
на земята,
а променя своя вид,
фасон.

Хей, например
гниещата слама
под снега
в стопанския ни двор.
Губи ли се?
Губене тук няма,
има
трансформиране във тор.

А с водата случва се
такава
ситуация във хоремаг:
капчица не губи се,
а става
на вино, ракия
и коняк.

Нищо се в природата
не губи,
но да си признаем
под секрет:
при команди
и при грешки груби,
губи се —
и то авторитет!

Димитър МЛАДЕНОВ

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

ПРЕДИМСТВОТО НА ВЪДИЧАРЯ

ОРЕЛ И СМЕТ

Басня

В знойно лято вихърът подел
частица малка от сметта
и вдигнал я на висота,
където волно реял се орел.

— Достигнах те, видя ли? —
надменно рекла на орела тя,
— И гледай!
Не по-зле от теб летя!

Орелът се обърнал,
погледнал я, отвърнал:

— Да, виждам.
Стигна ме.
Летиш.
И то добре!
Но с мене как ще се равниш,
когато вихърът замре?!

Игнат ИГНАТОВ

Атанас ДУШКОВ

ЗМИЯ И СЕЛЯНИН

басня

Един селяк,
наивен и добряк,
през късна есен, както си вървял
внезапно край гората спрял —
там, нейде по пътеката набита
съгледал на кълбо присвита
една змия.
— Я!
Кой знае от къде е допълзяла
и тука спряла.
Навярно има и дечица,
ой сиротица! —
Така в ума си селянинът рекъл
и към змията се завтекъл. —
Виж как мирува.
Какво ми струва,
например, да спася такваз гадинка
да не загине от настинка?
И милостивият селяк се понавел,
змията нежно в шепите си взел
и бързо, както можел,
на топло в свойта пазва я положил.
Не минали ни час, ни два,
влечугото навдигнало глава,
показало езичето отровно
и вероломно
се стрелнало, проклето,
и клъвнало добряка във сърцето.
Неблагодарна, ето как змията
отвърнала на добрината.

* * *

Читателю, недей и ти забравя,
че милости змия не заслужава.
Където и да срещнеш ти змията,
смажи ѝ с крак главата.

ФОТООБЕКТИВЪТ НЕ Е ВИНОВЕН

с. СРЕБЪРНА

Преди по-малко от година в нашия вестник бе напечатан немек, че това помещение, което добре се вижда на снимката, не го бива комай за нищо и най-малко за книжарница. Но на екът е остана или неразбран, или забравен, защото книжарницата си остана пак на отредното ѝ място.

От снимката личи, че тази сграда е ниска, схлупена, стара, олющена и паянтова и ако храним уважение към тоя съсловище, книгата, би трябвало да ѝ отредим по-достойно място за помещаване. Но от снимката личи, че същата тази сграда, освен че е стара, схлупена и пр., е и пробита и тече, а книгите са чувствителни към това и се повреждат. Повредени се, те стават негодни за четене и могат да послужат само за пълнене на пъпките. Но книгите за пълнене на пеките ли са?

Това е едната страна на въпроса. Но ако влезе е вътре, преди всичко трябва да вземаме кръг влизането. Защото подът пред вратата се е пропаднал, на пътеката и останалите прогнили дъски да прекъснат, съществуването си и тогава? Някои вече са си заклещвали краката в пролуките под и едва ли ще влезат в книжарницата. А книжарницата, щом няма клиенти, за какво е?

Николай МАРКОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 45 (1362) | Вторник, 16 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Високи постижения

Четирима телчари от с. Сяново — Симеон Стойков, Недьо Костадинов, Енчо Киров и Илия Иванов, отглеждат телета та за угояване на Новочерненския кооператив. Животните са настанени в просторни и удобни помещения. Угояването става на тъмно. Ръководството на кооператива е осигурило необходимите фуражи. Всичко това, съчетано с добрите грижи и усърдие на гледачите, осигури успех в работата. Постигнатите резултати от началото на годината досега са повече от добри. Средният ежедневен прираст от всяко теле надхвърля 1 кг. Това създава предпоставки за успешно изпълнение на плана за говеждото месо от Новочерненското стопанство.

Георги ДИМИТРОВ

ПРЕД СЛАВНАТА ГОДИШНИНА

За да бъде празникът по-радостен

МНОГО са датите, които нашият народ записа със златни букви в летописа на Родината. Едни от тях той посрещна с оръжие и знамена на победата, други с цветя и неудържима радост. Над всяка от тях се извисяват крилатите думи мир, труд, свобода.

На тези мечти, не загинали в горещите битки, сияещи върху мирните знамена, трудещите се отдават близо четвърт век и сили и ум. Четвърт век, време, през което човек възмъжава, за историята са години, от върха на които всеки се оглежда, и правейки равносметка на изминатия път, продължава още по-устремно нагоре.

На славната годишнина, на нея сега се посвещава всичко. Предюбилейните обещания смайват с мащабите си, коват се небивали трудови дела. На нея отдават всичко и трудолюбиви те кооператори от с. Средище.

Много бяха разговорите и вълненията през последните месеци. Успехът от миналата година радваше, а предстоящият юбилей зове за нови достойни трудови дела. На тях колективът посвети не едно събрание, обсъди не едно мероприятие, набеляза не една задача, достойна за предюбилейния рапорт.

Много ще бъдат още срещите, лекциите и лозунгите, ожизвените разисквания и равносметките. Но всички те ще носят в себе си силата на даденото обещание, целите на предюбилейната победа.

Сега, когато всичко е в действие, невъзможно е да почувствуваш човек голямото в ежедневието без заряда на цифрите, а те и в средищкия кооператив са жалоните по пътя към успеха. 15 491 000 лева — такава е крайната цел за обема на общата продукция, предвиден в петилетния план, а кооператорите от Средище са обещали да я достигнат още до края на 1969 година. Чистата продукция от растениевъдството и животновъдството да се увеличи с 12 на сто. А само през настоящата година тя да нарасне с 20 на сто спрямо 1967 година.

Производителността на труда — този решаващ фактор, кооператорите са решили да постигнат още през 1968 година, а до края на петилетката той да нарасне на 84 на сто спрямо 1965 година.

С помощта на машините и химията средишките кооператори са си поставили за цел да накарат земята да роди по 401 кг пшеница на декар и предадат на страната 950 тона над плана от тази култура, да получат по 420 килограма царевица, по 220 килограма слънчоглед и по 135 килограма фасул от декар. Да надоят от фуражна крава по 3 150 л мляко и получат от овца по 4,4 килограма вълна. Успешното изпълнение на тези показатели трябва да осигури на кооператива надпланова обща продукция за 32 000 лева.

Може ли да се постигне всичко това? Може! Защото хората вярват в силите си, в науката, в прогресивната технология. Защото до края на 1970 година са си поставили за цел да обработват механизирано 80 на сто от културите, най-ефективно да използват минералните торове и химическите препарати. А движещата сила ще бъде социалистическото съревнование, борбата за ефективност и рентабилност на всеки отрасъл и широко използване на материалните стимули.

Плановете и цифрите отдавна са само ръководно начало. Превръщането им в дела сега е задача на ежедневието. А тя води началото си още от есента на миналата година. Оттогава, когато навреме и качествено бяха изорани, наторени и засети с есенници кооперативните ниви.

Сега, когато все по-топли стават априлските дни, все порадващо става и равносметката. В угарта отдавна набират сила ранните пролетни култури. Наскоро ще завърши сеитбата и на 3 000 декара боб, за да продължи борбата за високи добиви от царевицата за зърно и за силаж.

В успешно настъпление са и животновъдите. Това потвърждават и показателите за първото тримесечие. Предадени са предвидените 46 тона месо. С 10 тона е преизпълнен планът за млякото и с 38 000 броя яйца.

Цифри и дела, сега те здраво се сплитат, за да се изгради върху тях стената, на която стопанството ще напише предюбилейната си победа.

Иван ПЕЙЧЕВ

РЕЗУЛТАТИТЕ БУДЯТ СЪМНЕНИЕ

ЧЛЕНОВЕТЕ на кооперативното стопанство „Девети септември" — с. Айдемир бяха едни от първите в Силистренски окръг, които откликнаха на призива на трудещите се от Пловдивски окръг за съкращаване сроковете на петилетката. В отговора на айдемирци се отбелязва, че през първите две години кооперативът е произвел обща продукция средно за 403 000 лева в повече в сравнение с 1965 година или тя е нараснала с 12,6 на сто..

Кооператорите, които работят в областта на животновъдството, обещаха да надоят през настоящата година от фуражна крава по 3 850 литра мляко, да получат по 175 яйца от носачка и по 5,400 кг вълна от овца. За 1969 година млякото от крава трябва да нарасне на 4 000 литра, а през 1970 година на 4 200 литра, овчето мляко на 57 и 58 литра, яйцата от носачка на 180 и 190 броя, а продаденото месо в кланично тегло да достигне през 1970 година количеството 120 тона.

За да се превърне обещанието в живо дело, в него бяха стриктно определени обезпечаващите го мероприятия. Те засягаха по-пълното механизиране на производствените процеси, научни методи в храненето и отглеждането на животните. А според приетите партийно-политическа мероприятия трябваше да се организира социалистическо съревнование между производствените колективи, да се подобрят условията за работа на животновъдите, непрестанно да се повишава тяхната преквалификация чрез провеждането на школи и курсове. Предвидени бяха и срещи за обмяна на опит с челните кооперативни стопанства в нашия и другите окръзи, използуване достиженията на научните институти, станции и научни работници.

Всичко дотук е похвално и хубаво. Личи желанието да се постигнат високи, небивали до сега резултати от животновъдството. Но една, макар и бегла, справка в ежедневното сведение за състоянието на млекодаенето и яйценосенето създават основателна тревога. От 400 крави сега в кооператива ежедневно се получават по 3 300 литра вместо 4 200 литра мляко, а от 4 500 носачки средно по 2 530 яйца вместо по 2 700.

Породената от тези цифри тревога ни отведе в кооперативното стопанство при главния зоотехник др. Владимир Жеков и при секретаря на общинския партиен комитет др. Дянка Велева. Ето какво казаха те по гореповдигнатия въпрос:

— Тези неудачи са временни. Ние наистина изживяваме една криза в областта на животновъдството, но смятаме в най-скоро време да я преодолеем. Аз съм запозната отблизо с тези въпроси, присъствувала съм и на заседания на кооперативното ръководство и ви уверявам, че на нашите животновъди може да се вярва. Във фермите има партийна организация, която за по-бързото разрешение на тази криза е поставила конкретни партийни поръчения на всеки животновъд-комунист.

А главният зоотехник уверява:

— Всичко се дължи на оскъдните фуражи. Налага се да ги закупуваме на скъпи пазарни цени. Започнахме усилено да преработваме наличните груби фуражи. Доскоро чувствувахме необходимост от меласа, но сега Окръжният кооперативен съюз ни осигури 25 тона.

В областта на животновъдството в кооперативното стопанство в с. Айдемир разполага с богати традиции и опит. Неведнъж айдемирските животновъди са се нареждали на почетно място сред своите колеги от окръга. Създадени са и редица условия и удобства във фермите за работа и отдих. В клуба на животновъда доячите лесно могат да осъществят контакт с новостите в своята професия, материалните стимули тук не са лоши.

След всичко казано дотук не следва ли да се зададе въпросът — не е ли под достойнството на стопанското и партийното ръководства, на специалистите и животновъдите да кършат ръце в безизходица и да чакат с трепет спасителното появяване на люцерната. Още повече, когато е приет такъв отговорен и задължаващ документ — отговорът-обещание за съкращаване сроковете на петилетката. Не е ли крайно време разчетите за необходимите фуражи да започнат да отговарят на действителните нужди на кооперативното стопанство, а не да се изработват формално. И дали само липсата на достатъчно фураж е единствената причина? Не тряб ва да се забравя, че с всяка измината година изискванията се повишават, особено пък сега, когато ефективността и рентабилността във всяка област на нашия живот се превърнаха във водещи понятия.

Р. МИХАЙЛОВ

ТРУДНОСТИТЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЯТ

На 14 март в Окръжния комитет на БКП — Силистра се състоя съвещание с ръководителите на ТКЗС и ДЗС, което бе ръководено от първия секретар на комитета др. Вельо Максимов. Тук бяха и другарите Сава Шиваров — председател на ИК на ОНС, и Никола Николов — секретар на ОК на БКП. Ръководителите на ТКЗС и ДЗС докладваха как се изпълняват при тях обещанията за животинската продукция, как обезпечават животните с фуражи до новата реколта и за следващата стопанска година. Изказалите се изтъкнаха редица трудности, които преодоляват сега по пътя за изпълнение на големите задачи. На задълбочен критичен анализ подложиха те всеки детайл на своята работа.

Изключително тежко е положението в ТКЗС — Белица, където освен обективните трудности съществуват и такива, които са резултат на лоша трудова дисциплина и липса на здрава организация на производството. Грижите за животните са недостатъчни, поради което продукцията с всеки ден спада. Фуражът не достига, а този, който го има, не се обработва предварително. Това нанася още по-големи поражения.

Незначително по-добро е състоянието и на някои други стопанства.

Ръководителите на стопанствата споделиха набелязаните от тях мерки по осигуряването на фураж за изхранване на животните до новата реколта и обезпечаването на необходимите количества за следващата стопанска година.

Другарят Димитър Михайлов — зам. председател на ИК на ОНС, даде конкретни указания за решаването на повдигнатите неясни въпроси.

Другарят Никола Николов, като си послужи с конкретни примери, се спря върху недостатъците в организацията на производството и на мудността, с която ръководителите се борят за тяхното отстраняване.

Другарят Вельо Максимов обърна сериозно внимание на причините, които породиха големите трудности, пред които са изправени стопанствата сега и посочи пътищата за тяхното преодоляване.

Игнат ДИМИТРОВ

ДО
ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП
СИЛИСТРА

РАПОРТ

от колектива на Завода за металорежещи машини гр. Силистра

Колективът на Завода за металорежещи машини гр. Силистра, ръководейки се от решенията на 9-тия конгрес на БКП и работейки за издигане на по-висок етап научно-техническия прогрес и рентабилността на икономиката на завода, още през първите месеци на 1968 година — решаващата трета година на петата петилетка, постигна добри резултати.

Организиран и вдъхновен от чувствителния възход на икономиката на Силистренски окръг, колективът на завода под ръководството на партийното, административното, комсомолско и профсъюзно ръководство с най-активната помощ на Окръжния и Градски комитети на БКП изпълни производствената си програма за четирите месеца на 1968 година на стойност 545 х. лв. само за три месеца и 12 дни.

Рапортувайки пред Вас за предсрочното изпълнение на производствените задачи, ние сме уверени, че в чест на 25-годишнината на социалистическата революция у нас, 1 800-годишнината от обявяването на гр. Силистра за самоуправляващ се град и деня на международната работническа солидарност 1-ви май, ще работим още по-организирано и упорито за претворяване в живота решенията на партийния конгрес.

Включвайки се най-активно в първомайското съревнование, обещаваме, че през дните до 1 май ще дадем на нашата Родина надпланова продукция за 58 000 лева.

Директор: инж. Т. ВАСИЛЕВ
Секретар на ДКМС:
П. СТОЯНОВ

Парт. секретар: Д. ТОНЧЕВ
Председател на профкомитета:
А. ПЕТРАКИЕВ
Председател на произв. комитет: И. МАДЖАРОВ

Незабравими мигове за малките читатели

„Без книгата в света е тъмно и човешкият ум е беден"

В. ЮГО

Тази крилата мисъл на големия френски писател се четеше на сцената в салона на театъра в Силистра, където на 14 т. м. бе открита тържествено Седмицата на детската книга и песен и изкуствата за деца. Стотици пионери от училищата в града бяха изпълнили не само партера, а и балкона. Техни скъпи гости бяха писателите Недялко Месечков и Дора Христова, първият секретар на Градския комитет на Партията Георги Кардашев, секретарят на Окръжния народен съвет Иван Брезоев, първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров и др.

Още при откриването на тържеството малките читатели поднесоха на писателите букети от свежи пролетни цветя. След това командирът на Окръжния пионерски щаб Светла Божкова даде думата на Нешка Димитрова, инспектор в Градския народен съвет. От името на Окръжния и Градския съвети за изкуство и култура тя поздрави пионерите с откриването на Седмицата и им говори за чудния, привлекателен свят на книгите.

Особено оживление настъпи сред учениците, когато на трибуната застана писателят Недялко Месечков. След като похвали силистренските деца за хубавите неща, които е „чувал" за тях, той им припомни, че „едно време" не е имало толкова много детски книги. Когато ги запита да продадели на писателите в София, че силистренските пионери не ще допуснат отсега нататък нито една слаба бележка, публиката се съгласи с бурни и продължителни ръкопляскания.

Дойде ред и на пионерите да покажат на гостите какво са научили. Започна литературно-музикалната програма. Една песента „Синьото небе е мое", след това и други песни, изпълнени с успех от пионерския хор при училище „Кирил и Методий". Красимира Тодорова рецитира стихотворението „Среща с Ленин". А Елза Пейчева рецитира собствено стихотворение, с което участвува в конкурса по случай 90-годишнината от освобождението на България от османско иго.

На сцената се появиха питомците на целодневната детска градина „Роза Димитрова", облечени в пъстри народни носии. Те се проявиха с хубав монтаж и поднесоха на писателите букети. Публиката възнагради с бурни и многократни ръкопляскания танцовия състав на Пионерския дом, който изпълни с учудващо майсторство добруджански ръченик, хоро и други игри под звуците на битов оркестър.

Димо ВАСИЛЕВ

Силистра ще има месокомбинат

Теснота и неудобства изпитват работниците от ДСП „Родопа" — Силистра в старите помещения, наследени от миналото. Ала в близко бъдеще този въпрос ще бъде решен.

Вчера в Силистра, близо до бензиностанцията от лявата страна край шосето Силистра — Тутракан, бе оживено и многолюдно. Тук бяха дошли ръководители на окръга, инвеститори на бъдещия обект на ДСП „Родопа", съседи от промишления квартал, строители от Строителния район — Силистра и гости.

Думата за приветствие и откриване на новия строителен обект бе дадена на първия секретар на ОК на БКП Вельо Максимов. Той поздрави всички присъствуващи с новото начинание и направи първата копка на бъдещия комбинат. Към него се присъедини с лопатата и направи няколко копки и председателят на ОНС Сава Шиваров. Ръководителите на окръга изразиха надежда, че строителите от Силистра ще изпълнят поставената им задача в начертания срок.

Директорът на ДСП „Родопа" — Силистра Нейко Илиев с кратка информация запозна присъствуващите на тържеството с миналото, настоящето и близкото бъдеще на месодобива в Силистра. През 1908 година в града е построена първата общинска кланица с капацитет 1,5 тона месо на ден. А през 1944-45 год. била построена първата колбасарска работилница с дневно производство 500 кг. На базата на това наследство е и днешното състояние на помещенията.

С построяването на месокомбината, чиито капиталовложения възлизат около 2 милиона лева, ще бъде решен не само въпросът със сегашните неудобства, които изпитват работниците от това предприятие, но ще бъде значително разширен и капацитетът и асортиментът на произвежданата продукция.

В новия месокомбинат ще бъдат създадени най-подходящи условия за ежедневен добив на 35 тона месо — годишно 9 640 тона. В цеховете за производство на колбаси ще бъдат преработвани 5 320 тона месо. Годишната продукция при сегашните фабрично-заводски цени ще възлиза на 18 520 000 лева. Сега месодобивът в Силистра ангажира 53-ма работника, а с пускането на комбината в експлоатация, което се предвижда да стане през 1970 година, ще бъдат заети 226 души.

Михаил ТОМОВ

С всяка измината година и в зеленчукопроизводството все по-широко навлиза механизацията. На помощ на градинарите е и тракторист Георги Шопов от кооперативното стопанство в Сребърна. Той им помага в поливането на парниците за ранно парниково производство на зеленчуци.

Ползата е голяма

Наскоро в град Тутракан беше организиран семинар с учителите от района, които работят с пионерите. Пред участниците в семинара говори директорът на Дома за литература и изкуство за деца и юноши в София Владимир Иванов. В своята обширна беседа лекторът засегна много въпроси от работата на Димитровската пионерска организация „Септемврийче".

Особено внимание той отдели на принципните положения за работа с пионерите. Изтъкнато бе, че сега учителите трябва да държат повече на авторитета на пионерската организация, да оказват по-конкретна помощ на отрядите. Успехите в тая насока биха били по-големи, ако учителите се опират на самоинициативността на пионерите, ако се помага компетентно. Училището трябва да бъде оня фактор, който да координира дейността на всички институти и органи, занимаващи се с възпитанието на пионерите.

Беседата е от голяма полза за учителите в бъдещата им работа с пионерите. Похвална е инициативата на организаторите на тази среща.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

С ЧУВСТВО НА БОДРОСТ И ВЯРА

В края на миналата седмица се състоя окръжна отчетно-изборна конференция на трудово-производителните кооперации. Салонът на Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра бе отрано разтворил врати, за да приеме избраните делегати.

Другарят Стефан Радев — председател на Окръжния съюз на ТПК, прочете доклад за двегодишната дейност на трудовите колективи, в който направи аналитичен разбор на успехите и слабостите в работата. Изказалите се делегати-производственици, партийни секретари и стопански ръководители изразиха голямата си радост от разширението на производството и от неговата повишена рентабилност. В изказванията лъхаше и подкупваща искреност за готовността на хората да преодолеят големите трудности за постигането на трайни успехи.

Със загриженост се отнесоха изказалите се делегати и към трудностите, които пречат за радикалното оправяне на работата с услугите на населението, за подобряване производствените условия и материално-техническото снабдяване.

Другарят Димитър Неделчев — зам. председател на ЦС на ТПК — София, от името на съюза приветствува конференцията, а чрез нея всички кооператори и кооператорки от системата на ТПК в Силистренски окръг, пожелавайки им още по-добри резултати в тяхната бъдеща работа. Същият внесе бодрост сред присъствуващите с изясняване перспективата на ТПК, изтъквайки огромните успехи в тяхното развитие. Като подчерта значението на интензификацията на цялото народно стопанство, др. Неделчев призова трудовите колективи на кооперациите на още по-упорит и възторжен труд за предсрочно изпълнение на петгодишния стопански план и за по-нататъшно разширяване на услугите в кооперативната система.

Конференцията проведе избор за попълване на ОС на ТПК с нови членове. Приетите решения уточниха главните насоки на бъдещата работа на ТПК от Силистренски окръг в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България.

И. ГРИГОРОВ

партиен живот

Тревогата на кайнарджанските комунисти

Преди няколко дни в Кайнарджа се проведе разширено партийно събрание с комунистите от района на общината, на което бяха разгледани някои въпроси, свързани с производителността на труда през последните няколко години.

В своята информация председателят на кооперативното стопанство отчете, че през последните години в кооператива са настъпили големи промени в областта на растениевъдството и животновъдството. Общата селскостопанска продукция е нараснала от 46,90 лв. от един декар обработваема земя за 1963 година на 59,20 лв. за 1967 година. Благодарение на внедрената механизация при селскостопанската продукция разходът на труд за 100 лв. е намален от 12,80 човекодни на 8,60 човекодни. Тези успехи се обуславят и от увеличаването на средния добив от единица площ при пшеницата, от нарасналата средна продуктивност на животните, от намаления разход на труд.

Всичко това е така, но в сравнение със средните резултати на окръга за 1967 година тези постижения са крайно недостатъчни. Най-тревожен е фактът, че общата продукция от основните отрасли в селското стопанство за миналата година е намалена в сравнение с предишните две години, като животновъдството е все още губещ отрасъл, а чистата продукция е намаляла с 286 000 лева.

Изнесените факти основателно разтревожиха комунистите от района. И за тези лоши резултати те съвсем правилно потърсиха сметка от стопанските ръководители. Особено пролича това от изказването на комуниста А. Чолаков, който разказа за нарушения на трудовата дисциплина, за разхищението на кооперативни средства и изрази мнението, че ако от ръководството на стопанството не се вземат решителни мерки, и новите задачи могат да се провалят.

Н. Димитров се спря на безстопанственото отношение към полиетиленовите шатри за сушене на тютюн, които не се съхраняват и за ежегодното снабдяване с шатри се пръскат излишни средства. Стопанството не е успяло да се снабди с 20-тонен кантар, с който да се измерват получаваните отвън торове, фуражи и пр. А те почти винаги са по-малко от платените. В изказването си И. Роев говори за нехайното отношение на някои кооператори при окачествяването на конопените стъбла, прасковите, гроздето и др., в резултат на което те се продават на ниски цени и носят загуби. Комунистът Д. Русанов пък обърна внимание на някои загуби от животновъдството, като изтък на, че заради стотина метра тръби не е осигурена вода за овцете от село Светослав и с дни те стоят без вода.

В този дух се изказаха много комунисти, като заедно с тревогата за сегашното състояние на стопанството се чувствуваше и желанието им да направят всичко възможно за преодоляването на изоставането. След задълбочено обсъждане на възможностите бяха приети решения, които предвиждат рязко увеличаване на добивите от основните култури, постепенното превръщане на животновъдството в рентабилен отрасъл, повишаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията и по-широко внедряване на комплексната механизация. Всички бяха единодушни, че стопанството няма причина да бъде изоставащо и че при една добра организация на работата поетите обещания могат да се осъществят.

М. МАРИНОВ

ПРОСЛАВА НА ХАЙДУТСТВОТО

ДОБРЕ ВОЙВОДА

Животът и дейността на Добре войвода от Копривщица и досега остават неизследвани и неизяснени. Историята все още е несправедлива и неблагосклонна към него и името му остава почти неизвестно. Та дори в Копривщица, неговия роден град, единици са тези, които знаят нещичко за него. Макар и напълно противоположни да са оценките за дейността му, Добре войвода остава една изключително интересна и обаятелна историческа личност.

Добре Богданов — Новака, е роден около 1825 година в Копривщица. Баща му Богдан Новаков бил абаджия. Добре учил в реформираното копривщенско училище от възрожденеца-просветител Нефит Рилски. След това изучил занаята на баща си и като абаджия работил, докато станал 23-24-годишен. Сетне заедно с братята си Иван и Стойно станал бегличия. Чувствителното му сърце не могло да понася робската неволя и световните неправди. И се принудил по времето на Кримската война да изостави мирните си занятия и да тръгне с хайдушката чета на Ангел войвода.

Величествената природа на Средна гора и Стара планина, приказките и легендите за старите хайдути и войводи, старовремските народни песни, турската робия, гнетът и експлоатацията на богатите турци и българските чорбаджии, денонощната работа на чираците и калфите, виденото и чуто то като бегличия формирали възгледите на Добре по националните и социални въпроси. Това го научило да разпознава лесно кой е приятел и кой враг на народа, да бъде строг и милостив, да отмъщава и да помага.

Прахът, вятърът, дъждът, бурите и времето не са успели да заличат стъпките на Добре войвода по далечните му пътища на борбата за свобода и социална правда. И виждаме Добре да броди с Ангел войвода из Родопите, Рила, Сакар планина, Странджа, в Цариград, край малоазиатския бряг на турската столица, да мъсти на турци и български чорбаджии, да се закалява в тежки походи и люти битки, да търпи глад, жажда, студ, пек, лишения, да разбере завинаги, че и между турците се намират добри люде, както и между българите — лоши, да оформи окончателно своите разбирания, схващания и идеи. И така изминали няколко години...

Към 1862—1863 година Добре станал байрактар на четата на Лефтер войвода, която действувала в Мала Азия. Четата на Лефтер била съставена от бойци от различни народности — гърци, критяни, българи, албанци, арменци, кавказци, левантийци, кюрди, араби, та дори и турци. Тя действувала при изключително тежки условия в сърцето на Османската империя, сред чисто турско население. Изморителните походи из безводни планини, пустинни плата и каменисти полета, нажежени от южното слънце, ненаселени местности и постоянни преследвания и сражения със силни турски потери, полицейски части и редовни войски правели бойния път на Лефтеровата дружина изключително тежък и опасен. И поради това от хайдутите се изисквала желязна дисциплина, пълно подчинение, хладнокръвие и високи боеви качества.

Нападенията на дружината били внезапни, ударите й силни и безпощадни. Тя всявала страх и ужас във властите и богатите, които й били прицел на точка. Трябва да се изтъкне, че Лефтеровата чета се борила не толкова срещу националното подтисничество на турците, колкото срещу социалното неравенство. И друго — четата се поддържала изключително от бедното турско селско население.

През тези години Добре проявил изключителна издръжливост, високи бойни качества и лична храброст. През 1867 година той напуснал четата на Лефтер и се прибрал в Българско. Зимата прекарал в Калофер, а през пролетта излязъл с чета в Балкана. Дружината му действувала в Карловския, Калоферския, Казанлъшкия балкани, в Източна Средна гора и Гьопсата (по поречието на река Стряма). Тя очистила този хубав български край от турски разбойнически банди, сплашила местните турски власти, турци и български чорбаджии и окуражила българското население.

На 24 юни 1870 година, близо до село Морозово (Рахманлий), Казанлъшко, при нападение над богатия търговец на розово масло Иван Клатнов Добре бил убит. Богатите си отмъстили — приписали му, че е разбойник, а дружината му — разбойническа шайка. За такъв го смятала и турската власт... Но народът го титулувал войвода и го имал за свой закрилник и покровител, защото Добре закрилял раята и бедните, подпомагал ги и им правел добрини.

Пръв Христо Ботев изнесъл истината за Добре войвода в статията си „Примери на турско правосъдие". Със силни, прочувствени и затрогващи думи поетът-революционер разкрил истината пред всички. А на Ботев ние не можем да не вярваме!

Иван ШАБАНОВ

Празник в Селскостопанския техникум

Много дни и седмици се готвиха курсистите от Селскостопанския техникум край Силистра за вътрешноучилищния преглед на художествената самодейност. Пък и темата беше много интересна — патриотичната песен. В края на месец март те показаха пред всички какво са научили и заслужено спечелиха от сцената в техникума аплодисментите на публиката. Първи се класираха учениците от трети „в" курс и бяха наградени с екскурзия до Шумен. Второ място зае втори „в" курс, а трето — първи „г" курс. Те получиха парични награди, раздадени бяха също така и много индивидуални награди.

Общо взето фестивалът премина по-добре в сравнение с миналите години.

Цанко ФЕРДИНАНДОВ

Участвуват в операция „Българска слава"

Пионерите от дружина „Никола Вапцаров" при народното основно училище в село Главиница се включиха в операция „Българска слава", обявена в чест на 25-годишнината на Деветосептемврийското въстание. Всички пионери от селото предварително се запознаха с условията за участие в операцията.

След това бе изграден щаб с командир запасния офицер Атанас Димитров. Изработен бе подробен план на отрядите, които ще се обучават като разузнавачи, сапьори, санитари, стрелци ...

С голямо нетърпение бе посрещнат първият поход до гората придружен с военизирани игри и с проверка на издръжливостта. Освен връзките с военните поделения, изучаването на историческото минало на нашата Родина, ще бъдат организирани и екскурзии до селата Белица, Шуменци, Дунавец и из страната.

Ахмед ДЕМИРОВ

Профгрупата на механизаторите в село Сребърна развива активна дейност. Отговорникът на групата Марин Радев и сега е събрал членовете ѝ. Разяснява някои въпроси, свързани с работата по грижите за машините.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пред рождения ден на В. И. Ленин

В. И. Ленин беседва със секретаря на Московския комитет на РКП (б) В. М. Загорски по време на първомайската демонстрация на Червения площад през 1919 година.

Тържествено връчване на паспорти

Общинският народен съвет в с. Паисиево съвместно с общинския комитет на Комсомола организира през тези месеци тържествено връчване на паспорти. На срещата по този случай в салона на читалището присъствуваха повече от сто младежи и девойки, родени през 1949-50 година.

Тържеството бе открито от секретаря на общинския народен съвет Ниази Мехмедов. Майор Слави Драганов запозна присъствуващите със значението на личния гражданин паспорт, как трябва да се пази и използува. Той разказа интересни случаи на злоупотреба с паспортите, най-вече от изменници на Родината. След това майор Драганов връчи на младежите паспортите и им пожела успехи и щастие в живота.

Присъствуващите бяха поздравени също така от името на общинския партиен комитет, общинския народен съвет и Комсомола. Всеки младеж с вълнение поемаше паспорта си, защото съзнаваше, че от този момент е пълноправен гражданин на Народна република България.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

слисаните затворници се гледаха един друг, изпаднали в голямо смущение. В часа за молитва мнозина не можаха да сдържат сълзите си при мисълта за семействата, спящи тук заедно с тях мъртъв сън. Евреите вече чувствуваха, че са стигнали дните на деградацията. Работата не е в това, че позволяваха да ги унижават. Унижението се увеличи от това, че устройваха спектакли за своите убийци. Неумолимата логика на установената система в лагера водеше към пълното унищожение на духа. Този ден, изглежда, те изгониха и последните остатъци от човешкото си състояние.

ОПЕРАЦИЯТА СЕ ОТМЕНЯ

Въстанието стана възможно, когато на зидарите беше заповядано да построят бетонно здание между бараките, където живееха есесовците. С изключение на газовите камери, всички постройки в лагера бяха дървени. Но какво застави немците да строят здание от камъни и цимент, които трудно се доставяха? Членовете на комитета за въстанието си блъскаха главите над това дотогава, докато един от присъствуващите не възкликна изведнъж. „Сигурно строят новия оръжеен склад!"

Към средата на следващата седмица помещението беше готово. Тогава есесовците доставиха на шлосера от лагера стара врата, изцяло обкована в желязо, която беше издирена от съседното село. Вратата бе дебела, направена от много трайно дърво, допълнително укрепиха с метални ивици, покриващи цялата ѝ повърхност. Трябваха шест човека, за да я пренесат. Шлосерът веднага разбра за какво ще служи тази врата. Мекият восък беше приготвен тутакси. Голяма трудност за есесовците създаде направата на отпечатъка от ключалката.

След няколко дни, когато оръжейният склад беше вече готов, на разузнаване беше изпратен Маркус, 16-годишен „хофюден", обслужващ есесовците. Немците бяха толкова уверени в непристъпността до склада, че не го охраняваха. Това сякаш че беше пещерата на Али Баба: автомати, картечници и винтовки блестяха със смазани цеви и бяха наредени на пирамида. В ъгъла Маркус забеляза гранати. Три сандъка с по 15 гранати. След като се увери, че прозорецът е отворен, той излезе от новия склад така незабелязано, както и когато влезе.

Вечерта Маркус доложи за всичко това на комитета, който сега се събираше всяка вечер за изработване на окончателните подробности на плана за въстанието. Той разказа за всичко, което видя в склада. Повече нямаше за какво да се изчаква; всички разбраха, че колкото въстанието стане по-бързо, толкова е по-добре. За начало на въстанието определиха следващия понеделник.

„Понеже ще имаме гранати, сигнал за въстанието сега ще бъде взривът" — предупреди Джело.

Седмицата изтече, настъпи неделята и под фанфарите на празненствата Треблинка окончателно изпадна в безумие. Идва последният ден на Треблинка: край на ада, край на страшния сън. Светът на безумието и смъртта вървяха към своя край. Гибелта на този свят — извратена и страшна — нямаше нищо общо с реалността, както и с цялото него во съществуване.

В понеделник слънцето като че ли не искаше да изгрее, да застраши оловните облаци, потежки от снега и гнетящи така, както гнети утрото след нощта, прекарана в пиянство.

Адолф се срещна с командирите на групиге до началото на работния ден. Хората го обкръжиха, лицата им бяха напрегнати и непроницаеми. Той говореше с нисък, пресипнал глас. „Това е нашата последна среща пред въстанието и без съмнение въобще последна среща. Всички вие знаете своята задача, но аз ще ви я повторя още един път.

В три и тридесет — половин час преди началото — всяка група изпраща по един човек в зеленчукохранилището, за да получи три гранати. Той е длъжен да каже: „Днес е денят на страшния съд". Ваш човек ще вземе по една граната за бойния взвод и ще я постави в джеба; той ще я взриви, ако се случи нещо непредвидено при връщането. В този момент останалите незабавно се отправят към оръжейния склад, където се въоръжават с гранати. За там поединично се отправят и останалите членове на бойните групи; групите се съединяват в склада. След взривяването на първата граната вече никой не трябва да остава там. Теоретически всичко трябва да стане така, както е планирано"

Той повтори плана за действие, заключавайки: „Това е всичко. Има ли въпроси?"

Точно в 11 часа преди обед 13-годишният Хенек, син на Залцберг, спря своята каручка под прозорците на оръжейния склад. Той хвърли поглед върху ъглите на зданието, където затворниците внимателно изравняваха чакъла върху пътеката. В този момент иззад ъгъла се показа затворникът, който беше длъжен да пренесе сандъците с гранатите.

16-годишният Маркус с ключа, направен от шлосера в лагера, отвори вратата на склада и скочи вътре. Излезе навън в този миг, когато под прозорците се появи затворникът. Хенек отново погледна охраната. тя спокойно продължаваше своята работа: всичко беше наред. Хенек кимна с глава. Прозорецът се отвори. Маркус изчезна. Вместо него се показа сандък. Затворникът подскочи, хвана сандъка и се сви от страх, но скри сандъка между колената и гърдите си. Стрелна с поглед встрани, а подир това с бързо движение се отдалечи. Сандъкът изчезна под купчина вехтории на дъното на каручката. Прозорецът отново се затвори. Хенек пак погледна стражата и отново кимна. Всичко се повтори така стремително бързо, но точно и мълчаливо. Затворникът тръгна обратно, а Хенек повдигна камшика, за да тръгне от мястото си конят, и видя как изведнъж пазачът, намирящ се пред него, се наведе и престана да стои клекнал. Това беше сигнал за наближаващата опасност.

Хенек замръзна на мястото си с повдигнат в ръката камшик. Прегънатият на две гръб на затворника го хипнотизира. Накрая Хенек видя, че той се повдига и нещо в очите му черня. Когато Хенек дойде на себе си, караулът продължаваше спокойно да подравнява чакъла. Хенек отпусна ръка, камшикът се разпери, описа дъга, чу се удар. Той почувствува, че конят вече потегля.

В съгласие с новите указания, получени сутринта след успешното отмъкване на гранатите, членовете на бойните групи се намираха близо до своите командири. Адолф Фридман и Джело Блох работеха в команда, заета със сортирането на дрехите. Те се стараеха да не се поглеждат един друг. Всички „хофюден" бяха посветени за плана на въстанието. Напрежението в бараките така нарасна, че вече причиняваше физическа болка.

Изведнъж вратата на обущарската работилница се отвори с грохот. Обущарите изскочиха, треперейки от страх и неизвестност.

„Кой от вас разбира от оръжие?" — попита затворникът, който застана пред вратата.

„Да, аз разбирам. Но в какво се състои работата?" — попита изкряска Симек Голдберг.

„По-скоро! Ти си нужен на Галевски".

Той бързо отиде в бараките, където забелязва отдалече висока фигура на Галевски. „Изглежда в тези гранати нещо не е в ред" — проговори Галевски.

Голдберг, когато се приближи към гранатите, остана за няколко минути неподвижен. „Те ня мат взривател" — заговори той със слаб и несигурен глас.

Голдберг още не беше завършил фразата си, когато Галевски преодоля чувството от страшната умора и отново стана пак истински ръководител. Беше необходим само един начин, за да се предотврати катастрофата: отново да отнесат сандъка с гранатите в оръжейния склад и се предупредят командирите на групи, особено Клейнман, който беше в гората със своята маскировъчна команда, която обикновено събираше клонки, за да ги постави върху бодливия тел за маскировка на лагера. Групата беше много далеч, за да чуе взрива на гранатата — сигнала за началото на въстанието, а тя имаше задължението точно в девет да нападне охраната.

Но преди всичко беше нужно да се известят Джело и Адолф, командирите на бойните групи и команди и отговорника за подпалването на бараките. Галевски незабавно изпрати човек да извика Хеношберг, затворник, работещ в зеленчукохранилището. Той му заповяда да намери Джело и да му каже, че операцията се отменя и че Джело е длъжен да уведоми за това командирите на групи, докато не са изпратили свои хора в зеленчукохранилището за гранати. Всеки подозрително движение в лагера можеше да накара немците да спрат да доставят гранати за склада. След туй Хеношберг трябва да предупреди хората, отговарящи за подпалването на лагера.

Когато човекът, изпратен до Хеношберг излезе, Галевски тръгна към Залцберг и Монек. Те вече знаеха всичко за случилото се. „Ние сме длъжни да върнем обратно сандъка. Не е трудно сетне да вземем от склада гранатите" — каза Галевски.

(Следва)

Да повишим икономическата квалификация на кадрите

Въпросите, които стоят за разрешение пред стопанските кадри в нашата страна, са големи, изискващи вещо разбиране и изпълнение.

След излезлите миналата година правителствени документи като 44-то постановление и други, които поставят въпроса за преминаване от екстензивно към интензивно развитие на народното стопанство, се наложи икономическите кадри да преминат през курсове и школи за опресняване на старите знания и запознаване с новите постановки по някои актуални проблеми.

Ръководните кадри се обучават в Центъра за усъвършенстване в гр. София, а изпълнителните кадри — в окръжните школи, които се създадоха със 160-то решение на ЦК на БКП и Министерския съвет.

Към ОНС гр. Силистра има организирана школа за икономическо обучение на кадрите със средно и по-ниско образование, които в момента заемат длъжности за специалисти. В нея в продължение на 3 години, ще повишат своята квалификация икономическите кадри, работещи в държавната и кооперативна търговия, местната промишленост, комуналните предприятия и съветите. За този срок ще повишат своята квалификация над 700 души. Школата започна своята работа на 12 февруари 1968 година и досега са обучени 40 счетоводители от държавната и кооперативна търговия.

Курсовете се водят с откъсване от производството. В продължение на 120 учебни часа слушателите имат възможност да повишат своите знания по политическа икономия, статистика, планиране на народното стопанство, счетоводство и научна организация на труда и управленческата дейност.

Необходимо е ръководителите на предприятията, които ще изпращат свои служители, да се отнесат с най-голяма сериозност по поставения въпрос, защото в крайна сметка полза от обучението ще имат както отделните служители, така и предприятията като цяло.

С високо квалифицирани кадри ще могат да се решат големите проблеми, стоящи пред икономиката на нашата страна.

В. ШОПОВ,
директор на школата

Да опазим кайсиите и прасковите от болестта „Сачмянка“

Сачмянката по костилковите овощни видове е една от най-опасните болести при нашите условия. Причинителят на болестта се развива и нанася повреди по листата, леторастите и плодовете. Нападнатата част от листа некротира и окапва. Дърветата остават с по-малка асимилационна площ и впоследствие плододаването намалява. Най-големи са повредите, които нанася по леторастите. Обхванатите едногодишни леторасти загиват, с което се губи част от жизнената дървесина. Дълголетността на такива дървета се скъсява. По нападнатите плодове се образуват характерни брадавички, които понижават търговските качества на продукцията. Всеки тон такава продукция се продава 50-60 лева по-евтино на пазара. Наличието на петна от сачмянка по плодовете е ограничаващо условие за изпълнение плана за износа. А през тази година стопанствата трябва да произведат и предадат за тази цел 1 270 тона кайсии и 940 тона праскови.

През тази година всички насаждения презимуваха успешно. Цъфтежът протече при нормални условия. Почти във всички градини дърветата са добре натоварени, което представлява основа на производството на по-голямо количество продукция. Какво ще бъде качеството ѝ, ще зависи изключително от растително-защитните грижи, които ще се положат през вегетационния период.

При извеждането на борбата със сачмянката трябва да се имат предвид някои важни за практиката биологични особености на болестта. Причинителят се развива непрекъснато през цялата година. По тази причина много прасковени дръвчета, които зазимуваха в добро състояние, сега са в лош вид. Миналогодишният им прираст е поразен силно и голяма част от пъпките са унищожени. Освен това причинителят не е особено взискателен към условията за масово спорообразуване. Личните температури и валежни условия през март и април бяха благоприятни за масово спорообразуване. При настъпилото засушаване обаче се създадоха неблагоприятни условия за разсейване на спорите и осъществяването на нови повреди. Нови заразявания през пролетния период в масов размер не бяха открити. Това обаче не може да ни служи като основание да считаме, че през тази година опазването ще стане полесно без провеждането на редовни пръскания. Трябва да се държи сметка, че наличният инфекциозен фонд е достатъчен за масова поява на болестта след първия по-голям валеж.

Наблюденията ни върху динамиката на болестта показват, че при наши условия периодът 20 април — 20 май е критичен за опазването на насажденията. Степента на поява на болестта през този период е в зависимост от валежните условия. Силно е развитието ѝ при почести валежи, каквито почти всяка година падат на територията на окръга по това време.

Резултатите, получени в опазването на овощните насаждения от някои стопанства — Алфатар, Ситово, Попина — ни убеждават също така, че интензивната химическа борба трябва да се проведе именно през този период.

Сега, след цъфтежа, незабавно трябва да започне цялостно пръскане на кайсиите и праскавите с аспор. Особено внимание да се обърне на качеството на двете следцъфтежни пръскания.

Ние считаме, че с провеждането на две следцъфтежни пръскания през месец април и 3-4 през май и началото на юни в интервал от 8-12 дни ще се осигури непрекъснато и пълно покритие на растителните части с фунгицид и добро опазване на насажденията от тази болест.

Атанас ДОБРЕВ,
н-к на Държавната инспекция по растителна защита

Възможностите са по-големи

Една от птицефермите на кооперативното стопанство в село Срацимир се намира недалеч от съставното село Българка. Тя е скътана в долината, запазена от всички ветрове. Близко до нея се намира пасище, язовир, чешма, овощна градина и кооперативните ниви. Всичко това са предпоставки за едно културно птицевъдство. Старите, примитивно построени сгради обаче са станали почти негодни за новите изисквания.

В момента в тях се отглеждат 960 кокошки и яйценосът е стигнал до 75 на сто. Трябва обаче веднага да отбележим, че преди броят на птиците е бил повече и според плана е предвидено на 1 000 кокошки да се получат 180 000 яйца. Въпреки непрестанно растящата носливост, това задължение трудно ще бъде изпълнено, защото част от птиците вече са продадени на нуждаещите се кооператори. За очакваното неизпълнение говори и фактът, че за тримесечието са реализирани едва 46 000 яйца.

Високият яйценос тук се дължи на задоволителното и правилно хранене. Освен различните компоненти всеки ден гледачът Пани Жеков доставя суроватка за птиците. Ежедневен контрол върху работата в птицефермата упражняват и председателят на стопанството Георги Минчев и бригадирът Неделчо Иорданов, а с помощта на зоотехника Недялю Михайлов смъртността при птиците е от странена.

Високата носливост обаче не може да скрие безредието във фермата. Не се чистят подовете на помещенията. Липсва в двора пясък. Колкото и незначителни, тези и някои други недостатъци пречат да се получат още по-добри резултати, да се изпълни успешно годишният план.

Дочо АТАНАСОВ

Повече вкусни плодове

Лозаро-овощарската бригада в с. Българка има да обработва 335 декара овощни градини. Всички мероприятия, които трябваше да се проведат през пролетта, са изпълнени. Хубавият резултат е плод на успеха, който бригадата постигна през есента на миналата година, като зарови всички лозя и сега до отгребването им има възможност да свърши всичко, свързано с отглеждането на овощните градини.

След оформянето на короните на овощните дървета, внимието на кооператорите бе насочено към унищожаването на вредителите. За тази цел кората на стъблата бе напръскана с 2 на сто син камък.

По време на работата в овощните градини най-добра бе организацията в звената на Петър Филев, Георги Иванов, Христо Лазаров и Димитра Василева.

Сега вниманието на бригадата е насочено към отгребването на лозята и подготовката на площи за нови насаждения.

Д. ДОЧЕВ

Бригадата с отговорник Хасан Хасанов от II агенция на ДП „Транспред“ — Силистра преизпълнява своята задача. Хората от тази бригада ежедневно отправят тонове въглища за предприятията.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Цената на едно нехайство

Опазването на гората от вредители и пожари сега е всенародно дело. Но колкото и малко да са случаите на безразсъдство от страна на човека, все още има хора, които с без отговорността си причиняват големи щети. Такъв беше случаят и с двамата ученика Бейрут Шабанов и Шабан Алиев от Окорш.

За развлечение по време на разходка из гората, двамата герои решили да запалят огньове в различни места. Силният вятър раздухал огнените езици и пожар обхванал гората. Забеляза зал огнената стихия кооператът Кольо Стоев и се хвърлил да я спре. Но сам не е можал нищо да стори. Без да губи време, отива в Окорш и съобщава в Дуловската противопожарна охрана.

С помощта на пожарникарите и стеклите се на помощ кооператори пожарът е бил потушен.

Владимир ПОПОВ

ВЪЗМЪЖАЛ СРЕД МАШИНИТЕ

С Костадин се срещнахме в стопанския двор. Докато зареждаха трактора му с ендрин за поредния рейс в полето, успяхме да си поговорим.

— Сега на мен и моя „Беларус“ — разказа Костадин — е поставена задачата да водим борба с мишата напаст по люцерните. След това отново ще сеем, култивираме и орем.

Докато той разказваше оживено за своето ежедневие, аз мълчаливо се мъчех да си го представя в годините на младостта, да измина неговия път и разбера коя е тази сила, която го е направила толкова уверен в себе си. Но колкото и да напрягах мисли, разгаданото си оставаше малко без разказа на Костадин.

— Бях още малък — с болка си спомни той, — когато баща ми умря и върху моите плещи остана издръжката на братчето и двете ми по-малки сестри. Нямаше друг изход освен да се залавя за работа. Това, разбира се, не бе лесно в онези години, когато нищетата преследваше селската беднотия.

Съвсем юноша Костадин поема тежкото задължение на огняр в мелницата, която тогава съществувала в селото. След това работи на валците и погълнат от тежкото ежедневие, сам не разбра кога са изминали десет години. Десет години до деня, когато радостта замени мъката и погребва в спомените всичко минало.

— След национализацията — продължи да разказва Костадин — стана нужда да се върна отново в мелницата, но сега не за да работя на чорбаджията.

Израснал сред шума на машините, Костадин отдава сърцето си на тях. Любовта към биещите стоманени сърца го довежда в МТС — Ситово, а оттам в курсовете за трактористи в с. Средище.

— Когато завърших — сподели Костадин, — започнах работа като помощник комбайнер в с. Ветрен. Това обаче не бе за дълго. Много са тракторите, с които след това браздих чивите на обединеното стопанство Сребърна. От три години работя с трактор „Беларус“.

Обикновено ежедневие — така вижда Костадин своята работа. Не така обаче тя изглежда за другите. През последните три години повереният му „Беларус“ работи безотказно. В полето е той и сега. Всяка година предвидените средства за текущ ремонт остават спестени в кооперативната каса и вече надхвърлят 1 000 лева. Само през миналата година икономите от гориво и смазочни материали донесоха допълнително 455 лева. Но най-големият успех за Костадин е спестеният среден ремонт, който прибави нови 1 020 лева икономии на стопанството.

Голямото трудолюбие, което проявява старши тракторист Костадин Киров от ТКЗС — Сребърна, винаги е било отбелязвано с благодарност и предметни награди. Доволен на тях той отговаря с нови успехи.

На раздяла последните думи на Костадин прозвучаха като обещание, в което той е вложил всичко свое.

— Няма да отстъпя — твърдо произнесе той. — Ако ми е съдено, ще посрещна първия си ден като пенсионер при трактора. А тогава, ще помисля.

Иван НИКОЛОВ

Новости — техника — новости

РАДАРЕН АПАРАТ В НАПРЪСТНИК

Английски учени са изработили радарен апарат, който е голям колкото напръстник. Създателите му смятат, че в близко бъдеще той ще стане „личният“ радар, който ще позволява на собственика да вижда в тъмно предмети и препятствия. Този радар-лилипут ще намери широко приложение сред водачите на превозни средства.

НЕБОСТЪРГАЧ ЗА 20 000 ДУШИ

В Чикаго се строи едно от най-високите учрежденски здания в тази страна — на 60 етажа, с обща височина 260 м. Сградата ще се издига над всички околни постройки в града. Предвидено е в нея да работят около 20 000 души. Асансьорите ще се движат със скорост 40 км в час.

РОБОТЪТ ЗАМЕСТВА 24 ЗИДАРИ

Зидарска машина, построена за 14 години от монтьора Ото Юстус през свободното му време, може да замени 24 зидари. Роботът с размери два на два метра нарежда и иззижда за един час три хиляди тухли, и то не само в прави стени. Ако бъде съответно програмиран, роботът може да строи ъгли, да оставя празни пространства или да иззижда камини, уверява гордият му конструктор. За един ден роботът-зидар би могъл да издигне цял етаж на голям жилищен блок. Предвидено е роботът да бъде окачван на подвижен кран, който то да го тегли над новата стена. С него разходите за суровия строеж биха могли да се намалят с около 30 процента. Засега обаче тази чудотворна машина е изработена в един единствен екземпляр — работилницата на Ото Юстус в градчето Кетвиг на Рур, близо до Есен.

АНОМАЛИЯ В СЕВЕРЕН КАЗАХСТАН

Геофизици са установили, че в Северен Казахстан липсва граница, която да отделя земната кора от мантията. Те са изследвали този район съвместно с геолозите, открили неотдавна тук диамантени залежи.

Учените обясняват липсата на граница, която съществува фактически навсякъде по планетата, с нахлуването на разтопени маси от веществото на мантията в земната кора.

Чрез сеизмични сонди е установено също така, че този район се различава от съседните с по-интензивен тектоничен режим.

В съседните участъци геофизическите уреди са открили границата между земната кора и мантията на дълбочина от 35 до 40 км.

МЕДИКАМЕНТ СРЕЩУ РАКА

В японската столица беше съобщено, че с медикамента блеомицин, изнамерен от д-р Хамао Умезова от Токийския университет, са постигнати задоволителни резултати в лекуването на някои видове кожен рак.

Началникът на първа държавна болница в Токио д-р Токуи Ишикова заяви, че този медикамент, открит през 1965 година и докладван през октомври 1966 г. на един международен конгрес за рака, е бил приложен и дал добри резултати при 30 болни от рак на кожата, на пикочните пътища и лигавиците на дихателните пътища в продължение на 6-7 месеца, без да се прибягва до операция.

Същото лечение се продължава и в 12 други японски болници.

В ГФР

на масова популярност вече се радват транзисторите с размери 65 х 40 х 10 мм. Това е почти големина на запалка. За тях се използува батерия 1,5 волта, която ги захранва в продължение на 100-150 часа.

Д-р ДОНАЛД В. ЛОУАРИА

от Корнъл Медикъл Скул съобщи, че алкохолът намалява устойчивостта на организма срещу настинката преди всичко с това, че понижава способността за движение на белите кръвни телца, унищожаващи бактериите.

В ПОЛША

е произведено ново синтетично влакно. То ще намери приложение при производството на текстил. Въпреки че новото влакно се произвежда от „мляко-то, издържа температури до 220 градуса Целзий.

Разреждане на захарното цвекло по технологията на Светличний

Знатният съветски механизатор Владимир Светличний беше гост на Плевенски окръг и посети основните цвеклопроизводни райони на страната. Запознавайки се с нашите почвени и климатични условия, той счита, че технологията, препоръчана от Кубанския научноизследователски институт, може да се прилоки и тук. Решаващо мероприятие в тази технология е механизираното разреждане на захарното цвекло.

Основното оръдие за механизирано разреждане е браната БСП—4,0, известна под наименованието „Скребница“. Същата се произвежда в ГДР и СССР. Устройството ѝ е много просто. Може да се изработи във всяка работилница на ТКЗС или РТС, но трябва да се спазят стандартите за всички детайли. Използува се пръстова стомана с профил 8 или 10 мм. Състои се от две крила с обща дължина 410 см. Всяко крило има 7 реда по 11 зъба или всичко 144 броя. Половината от зъбите имат лемежчета с ширина 30 мм, а останалите са с овална форма. Прикрепването на двете крила към тегличката греда става с верижки и куки. Двете крила се съединяват помежду си с вериги. Теглещата греда има къса и дълга щанга, съединени помежду си с верига от 26 звена. За тежки и уплътнени почви се поставят в шахматен ред 50 тежести по 1 кг.

При работа с браната се изискват редица условия, които трябва да бъдат спазени, за да има добри резултати от нейното приложение. Площите предварително се подравняват. Бъдреки че отделните звена на браната са шарнирно свързани и могат да копират релефа на повърхността, подравняването е необходимо, за да работи браната на определена дълбочина. Почвата трябва да бъде без буци и без кора. Уплътняването ѝ също има голямо значение. При много бухкавите почви става голямо засипване на растенията. При силно сбитите — браната върви по повърхността и растенията остават неподряснати. Разреждането става най-добре при влажност на почвата 15-17 процента.

Разреждането с тази брана се извършва при добре оформен първи чифт истински листа и началото на образуване на втория. Сеитбените норми трябва да се завишават на около 30 съплодия на линеен метър, за да се получат 15-20 растения. Полиплоидните сорто ве захарно цвекло имат разтегнат период на поникване и до известна степен затрудняват механизираното разреждане. За това моментът на разреждането се определя според желания брой растения на линеен метър, достигнали определената фаза на развитие.

Агрегатирането става с леки трактори или сцепка с три брани за средни трактори.

Съществен момент в разреждането е начинът на прикачване на браната. Ако теглещата греда е перпендикулярно разположена спрямо надлъжната ос на трактора, разреждане не може да стане. Затова прикачването става на трето или четвърто звено на веригата откъм късата щанга на гредата. Височината на прикачването се регулира чрез хидравличната система на трактора, така че всички зъби да работят на еднаква дълбочина.

Работната скорост на агрегата е 2,5 км/час. По-високата скорост води до повече засипване и унищожаване на цвекловите растения.

Първото разреждане става под ъгъл 35-45 градуса спрямо посоката на редовете. Колкото са повече растенията на линеен метър, толкова проходът трябва да се приближава към мини малния ъгъл. Когато посевът е по-рядък и по-неравномерен, ъгълът на брануване се увеличава над 45 градуса.

За осигуряване нормална гарниранос се налага второ, а при необходимост и трето разреждане с щригелната брана. Скоростта на движение в тези случаи е до 3,5 км/час. Периодът между първо и второ или второ и трето брануване е 5-7 дни. Браната работи на дълбочина 3-4 см.

Разреждането с щригелна брана става във формата на букетиране, като се формират букети 27 мм и отрези 30 мм. След двукратно или трикратно брануване на линеен метър остават средно 67 растения. Една част от цвекловите растения се засипват с пръст, но бързо се възстановяват и получават нормален растеж.

Ръчното доразреждане започва на третия ден след механизираното разреждане. Производителността на труда достига до 10 дка на човекоден.

С разреждането на захарното цвекло с браната „Скребница“ се води ефикасна борба и с плевелите. Препоръчва се разреждането да се съчетава с надлъжноредов разреждач, който се явява като допълнително разреждащо оръдие.

В посева, който Светличний е отгледал през 1964 година, преди разреждането е имало по 17,1 растения на линеен метър. След първото разреждане с браната са останали 8,4 растения, а след второто 6,2. След изборно разреждане с разреждач 2ПСН — 6М са останали по 5 растения на линеен метър.

По такъв начин на декар се осигуряват 8 800 до 9 400 растения. Ако се изчисли процентно на отрези от 1 линеен метър, се установява, че 6 метра нямат никакви растения, 16 метра имат 1-2 растения, 56 метра имат 3-6 растения и 22 метра имат по 7 и повече растения. Според Лебедик (научен ръководител на Светличний), количеството на разредените и празни места до 3 процента и сгъстените до 10 процента не оказват влияние за намаляване на добива.

В базата по агротехника и механизация на Института по захарно цвекло в с. Горни Дъбник, Плевенско, се върши изпитване с браната БСП—4,0 от 1964 година. В различните варианти на опитите се осигуряваха от 7 800 до 10 840 растения на декар, с по-неравномерно разпределение спрямо ръчното разреждане. След двукратното разреждане с браната „Скребница“ един човек разреди средно за 8 часа 2 354 кв. м.

От 1965 година механизаторите от ТКЗС с. Ново село, Русенско, също разреждат с брана „Скребница“. Резултатите са много насърчителни.

Наши добри механизатори се срещнаха с другаря Светличний и разбраха с каква голяма енергия работи неговото звено за внедряване на прогресивна технология в цвеклопроизводството. Най-трудно изпълнимо мероприятие в технологията на Светличний е механизираното разреждане на тази култура. Необходимо е голямо внимание в същината на всички предпоставки за едно сполучливо използуване на съответната техника.

Костадин БОЕВ
База по агротехника и механизация на зах. цвекло с. Г. Дъбник, Плевенско

14-21 април • 14-21 април

Седмица на детската книга и изкуствата за деца

СЕДЕМ АПРИЛСКИ ДНИ

В своето хилядолетно съществуване българската култура е създала безброй живи традиции, към които безспорно може да се прибави още една — Седмицата на българската книга и изкуствата за деца. Тя говори твърде много сама за себе си. Утвърдена само преди няколко години, за кратък период се превърна във вълнуваща културна проява. По-оживени са през тези седем априлски дни библиотеките и книжарниците, театрите и киносалоните. Децата живеят дни наред с хубавите прояви, с интересните срещи и разговори, този път посветени конкретно на тях. Само традиция, свързана с най-актуалните, с най-вярно намерените цели, може да има такава съдба — да вълнува, да въздейства и да се развива.

Темата за естетическото, за патриотичното възпитание на подрастващите в страната винаги ще бъде актуална. Затова може да се каже, че както досега, така и занапред Седмицата на детската книга и изкуствата за деца винаги ще има място сред традициите на родната култура.

Всяка година децата, писателите и художниците, композиторите и режисьорите посрещат Седмицата с нови очаквания, с нови трепети и грижи. Подрастващите неумолимо искат своето: нови книги, нови песни, нови рисунки и илюстрации. И то такива, за да бъдат по-добри от вчерашните, от миналогодишните. Наистина, толкова много са задълженията ни към децата. За тях всичко трябва да бъде сътворено с ръката на добър и умен събеседник. Затова и тази година творците още веднъж ще направят преценка на онова, което са създали за тях. За да бъде творчеството им по-топло. И по-искрено. Искреността винаги вълнува. Тя възпитава. Тя поражда неприкрито обич към хубавото и красивото. Много, много са сложните задачи на детското творчество. Несъмнено някои от тях ще решават с успех. Но понякога детското творчество страда от липса на задълбоченост.

Вече навлязохме в тази очаквана с нетърпение седмица на април. Сред децата от окръга вече са писателите-гости. Несъмнено ще се проведат срещи, които ще бъдат интересни както за едните, така и за другите. Пред децата са плакатите за новите филми, за новите книги. С много неща ги зове Седмицата, много им предлага. Те има да изживеят вълнуващи минути. И това е хубаво, защото именно по този път у тях се поражда и зрее обичта към изкуството.

Йордан МАРИНОВ

ИЛЮСТРАЦИЯ ПО АНДЕРСЕНОВА ПРИКАЗКА

Пролет

Пролетта настъпи,
весело е вън.
Птички долетяха,
чу се весел звън.

Цъфнаха цветята —
жълти, бели, сини...
Радват те децата
в тихите градини.

Хората излизат
вече на полето.
Слънцето възлиза,
грее на небето.

Ставай, бабо Мецо,
стига вече сън!
Разсъни се вече —
пролет е навън!

Даниела ХРИСТОВА,
ученичка от V клас,
с. Алфатар

Върбите край брега се будят
от песните на Чичо Пей,
покрай лехите с теменуги
великденчето зеленей.
И въдицата пак замята
с надежди първият рибар,
реката приказки му шепне,
като на свой приятел стар.

Пролетна вест

Дочухте ли?
Скворците пеят
сред дъхавия млад листак
и клонки —
люлчици люлеят:
дошла е пролет,
пролет пак!...

Стефанка СТАНЕВА

ПЧЕЛИЦА

Рано по росица
литнала пчелица.
При цветята спира,
сладък сок събира.
В шарена паница
носи на дечица,
че меда ги прави
румени и здрави.

ГАТАНКА

Без да знае тя умора,
шета в къщи и на двора.
И щом сложи всичко в ред,
при лопатката за смет
ляга кротко и почива —
тази лелка работлива.
Що е то?

(Метлата)

Методи БАХЧЕВАНОВ

Тая пролетна утрин ние с кучето отново крачехме край реката, която тихо шумолеше. Дъждовете бяха преминали вече и водата беше бистра. В зеленикавото ѝ огледало се отразяваше красивият бряг с наведените стари върби и младата трева. Духаше тих утринен вятърец и носеше на крилата си упойващ аромат на цвегя, гнила шума и билки. В заветните места цъфтяха жълти минзухари, миризливи теменужки, диви зюмбюли и жълта млечка.

В клоните на дърветата подскачаха малки птички. Някои виеха гнезда и носеха в човките си сламки, конски косми, мъх и пашкулчета от мека вълна, събрана по оградите и боцливите храсти. Два щъркела крачеха край реката и от време на време потапяха червените си човки, изправяха ги нагоре и гълтаха уловената плячка. Над водата се стрелкаха лястовички, излитаха над брега и отново се връщаха.

Около бързата река, сред горичките и блатата отново беше настъпил весел и шумен живот. Сега не бе време за лов и затова вместо пушка размахвах една пръчка. Кученцето за пръв път излизаше тая пролет и неуморно тичаше, търкаляше се, лочеше вода, бързо и нетърпеливо душеше въздуха с влажните си ноздрички, въртеше умните си кафяви очички на всички страни и полайваше. Беше му весело и приятно навън. Цяла зима бяхме затворени.

Навлязохме в редки храсти. Само тук-там се издигаше по някоя стара, прегърбена върба. Спрях да си почина. Кучето продължи самичко напред. То пристъпваше някак предпазливо, заставаше на три крака, изправяше глава, сякаш слушаше какво става под земята, и пак тръгваше. Наближи една стара хралупеста върба, на която бе останал жив само един клон. Както навсякъде, любопитното кученце спря пред вратата и реши да подуши и да надникне в хралупата. Но тъкмо подложи космата си муцунка, изведнъж отскочи назад, падна по гръб, изскимтя уплашено, бързо се надигна и като стрела долетя при мен. В същия миг, когато кученцето падна, забелязах, че от хралупата се проточи навън някаква змия. Дори чух заканително съскане.

Кученцето цялото трепереше и ме гледаше с уплашени очи.

Отсякох един върбов клон, окастрих го добре, здраво го хванах и запристъпвах към хралупата. Бях готов за бой. Още не бях съвсем наближил хралупата, и чувам: „Сссс! " Наистина, съска змия. Взрях се по-добре. Навън се проточваше нещо като птича човка.

Змия, която да има глава като птича човка, не съм виждал. Стоя обърнат и все повече впивам очи в хралупата. Но вътре е тъмно и само откривам сплесканата човка, широко отворена уста, чувам все по-заканително съскане, което съвсем прилича на съскането на отровна змия. Кучето не посмя да дойде с мен и сега следеше отдалеч какво ще стане. Решавам, каквато и да бъде тая змия, да я приближа и да я прогоня. Но не става нужда да влизам в открит бой с такъв опасен враг, защото щом пристъпих още една крачка, и — фррр! — излетя от хралупата една дива патица. Сега вече ми стана ясно. Тя наистина съска, когато някой прекалено приближи до гнездото ѝ.

Бързо закрачих и се отдалечих от гнездото на дивата патица. Трябваше да бягаме по-скоро, за да върнем мътачката, която се стрелна в бистрото мартенско небе.

Г. У.

ГОСТУВА НИ

детският писател Атанас Душков

Граничар

Граничарят е герой,
границата пази.
Пази с автомата свой
враг да не прелази.
На героите другар,
аз ще стана граничар!

Аз съм българче

Аз съм българче и расна
във страна прекрасна.
Патриоти и герои
са дедите мои.
Като тях и като вас
съм юнак и аз!

КНИГАТА

Из всеки ден с обич я разтварям
и всеки ден със нея разговарям.
І училище, във къщи, на полето
тя пълни ми душата и сърцето.
Разказва ми тя приказки чудесни,
от нея уча хубавите песни,
разкрива ми загадките незнайни,
пред моя ум отключва всички тайни
изводи ме в предели непознати
с различни приключения чудати.
Аз плача, и се радвам, и се смея,
заспивам и събуждам се със нея.
Че тя ми пее като чучулига.
Обична моя, родна моя книга!

БЪЛГАРИЯ

Ти сияеш сега в лъчезария
и във тоя
стремителен стих,
моя малка родино България,
под чието небе
се родих.
Твойте рози
с благоухание
преизпълват земята сега.
Ти си гордост
и мое дихание,
моя радост
и моя тъга.
Зеленеят по тебе
балканите
и се плискат
приморски вълни,
южно слънце
трепти над поляните
и земята сред песни звъни.
И усмихнат,
аз пея сред нивите
в тоя край
и красив и любим,
дето дружно
и мъртви,
и живите
твойто бъдеще светло градим.
Ти си моя родина,
България,
ти си в мене,
във мойто сърце,
а земята ти
слънцето жари я
и красят я милиони ръце.
И цъфтиш ти
във рози накичена,
и ухаеш
под златен покров,
моя майко,
Родина обичана,
моя първа
и сетна любов!

При най-малките артисти

От края на месец януари в Професионалния културен дом е изграден първият в Силистра театрален детски колектив. Той се ръководи от Александър Петров. Участниците в него са пионерите от училище „Никола Вапцаров".

В продължение на много дни малките артисти усилено репетираха над първата си пиеса — „Писмото" от Теодора Стайкова. Тя е в четири действия и пролог.

На 7 април пионерският театрален състав се представи с нея в прегледите на театралната самодейност в Силистра. Малките артисти зарадваха с неподправения си тон и естественото чувство на преживяване. След тези си първи успехи на сцената, сега те имат открит път да работят още по-упорито, да се развиват като единствен по рода си в Силистра състав.

Пионерите ще гостуват с „Писмото" на русенските и дуловските пионери, като се очаква русенци да върнат посещението им.

По пътя на трудното театрално изкуство всички имат с какво да зарадват, но най-обнадеждаващи са постиженията на Йорданка Георгиева, Весела Маринова, Димитринка Панева и Пламен Краев.

Успех, пионери!

Добри ИОРДАНОВ

Стефко СТОЯНОВ „Посрещане на руските войски в Силистра"

Легенда разказва...

Летен ден. Слънцето, издигнало се високо, сякаш заковано на синьото небе, сипе огън и жар. Цялото селце, сгушено в пазвите на Родопите, е попарено от нерадостна вест. Турци идвали към селото, за да го подпалят и за да изколят всичко живо. Зловещи думи. Глашатаят тича из селото и разнася страшната вест. „Турци идат!" А за техните зверства всеки знае.

Хората тръгват замислени към къщите си. Не след дълго всички се събират насред село. Оттук поемат тъжно към планината-закрилница.

Един носи вързопче, друг — малко дете. Слънцето пак грее, но не така радостно както преди. То сякаш се прощава със селяните. Дърветата и храстите, покрай които минават, кимат с клюмнали листенца и искат за последен път да се сбогуват. А цветенцата махат приветливо на децата, които по-рано правели от тях китни венчета.

Всички селяни вървят към родната планина. Търсят нейната закрила.

В селото остава само куцата баба Злата. Тя стои в църквичката, която стърчи като сива гъбка на отсрещната височина. Бабата вижда как турците се задават отдалеч. Сякаш идва някаква триглава разярена ламя. Прах се стели на кълба. Виждат се червени фесове, бели чалми, широки потури и хубави коне. Конете цвилят, а турците се смеят, защото предвкусват удоволствието да се гаврят, да колят българското население. Радват се и знаят, че ще вземат много мъжки рожби, от които после ще направят еничери.

Настава тежък миг. Неверниците влизат в селото. Нападат като вълци стадо овце. Нахлуват в къщите, но никого не намират. Спускат се тогава към самотната църквичка. Тук намират баба Злата. Подигравки те я разпитват за селяните. Но тя нищо не издава. Тогава те подлагат старицата на нечовешки мъчения. Тя не издава нищо. Кръв струи от нея и покрива целия под. Но това им е малко. Зверове, а не хора! Те нагорещяват железен шиш и я обгарят с него. Накрая я обесват пред вратата на църквата...

Един башибозук облича дрехите на безстрашната бабичка. Той вика с престорен женски глас: „Идвайте, хора селяни, турците си заминаха!"

Повярвала на лъжата, една жена излиза от пещерата, в която се е скрила. Малкото ѝ дете иска вода, тя трябва да намери. Затова при вика „турците си заминаха", побързва да се покаже навън.

Неверниците виждат българката. Най-страшният от тях, Али Чауш, вика: „Там е раята, в оная пещера! Тръгвайте наго ре!"

Не след дълго стигат до нея. Али Чауш влиза вътре и изревава: „Гяури, искате ли да се спасите? Потурчете се!"

Никой от селяните не иска да приеме тази омразна вяра. Една смела българка извиква: „Българка съм се родила и българка ще умра!" Всички повтарят тези смели думи. Разярният турчин заповядва: „Всичко да бъде изклано, а селото запалено!"

Башибозуците започват безпощадно клане. Жални писъци огласят пещерата. Буен поток от алена кръв слиза от камък на камък. Откъдето мине, листата на дърветата и тревите повяхват и тръгват с потока, дето минат и до днес разказват за нечуваните зверства.

М. КАЦЪРКОВА,
VI-в клас, у-ще „Н. Вапцаров"
— Силистра

Рисунката „Посрещане на руските войски в Силистра" и разказчето „Легенда разказва..." получиха първи награди на конкурса „90 години от Освобождението на България", организиран по случай Седмицата на детската книга и изкуствата за деца.

Само 5 дни в гр. Силистра
от 17 до 21 април т. г.
ГОСТУВА
ГОЛЕМИЯТ
И ПРЕДСТАВИТЕЛЕН
ЦИРК
„ЗАРЯ"

С участието на световно известни артисти от СССР, ГДР, НРБ. Участвуват завърналите се от двегодишното турне в САЩ, Италия, Югославия, Полша, Румънския български артисти. Заслужилият артист Ангел Божилов, носител на първа награда на световния фестивал на жонгльорите „ЕНРИКО-РАСТЕЛИ" — Италия, представителна трупа под ръководството на лауреата на Димитровска награда Никола Бойчанов.

Трупа Славови, Гоцеви, Ставреви и др.

Циркът е построен на игрището срещу ДМЗ „Стомана".
Тел. 30-86 Дневно от 17 ч., вечерно 20.15 ч.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 46 (1363) | Четвъртък, 18 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Влага в посевите

И тази пролет се оказа засушлива. Много дни минаха, без да е паднала капка дъжд. Продължителната суша вече оказва вредно влияние върху развитието на някои култури. И с всеки изминат ден то се засилва. Особено опасни могат да бъдат последиците от сушата в ДСС — Силистра, което е семепроизводно стопанство. Неговата главна задача е да осигури висококачествен посевен материал за останалите стопанства на нашия окръг и за износ. Засушаването, ако не бъде преодоляно, може да попречи на изпълнението на тази задача.

Колективът на стопанството обаче сега не е безсилен в борбата с това природно бедствие. Каналите на построената преди няколко години напоителна система кръстосват надлъж и нашир землището и по тях протичат живителните струи дунавска вода.

Още преди десетина дни, като разбра, че сушата започва сериозно да застрашава посевите, ръководството на ДСС реши да пристъпи към напояване на най-нуждаещите се култури. Колектив от двадесет човека под ръководството на агронома по поливането Георги Йорданов се включи в изпълнението на тази задача. Бяха пуснати в действие шест дъждовални инсталации. Всеки ден те оросяват равномерно не помалко от 50-60 дка площ и вливат сили в нежните стъбла на изнемогващите растения.

Най-голямо внимание се отделя сега на кръмното цвекло за семе — първа и втора година, от което са полети вече сто тина декара. Напоени са също така около 200 дка млада люцерна, 200 дка пшеница и някои други семепроизводни посеви. Общо в землището на цялото стопанство е извършено напояване на площ от близо 600 дка.

Сушата продължава, а заедно с това продължава и работата по напояването. Стремежът е да не бездействува нито една инсталация. Ръководството на стопанството и поливаческият колектив са решили да направят всичко възможно, за да спасят посевите от вредните последици на това бедствие, да осигурят, получаването на нормален добив от висококачествени семена и да създадат условия стопанството да изпълни успешно производствената си програма.

Емил ПРАХОВ

В чест на 25-годишнината — изпълнен годишен план

Такъв е стремежът на колектива от РТС — Тутракан. За постигане на високи успехи работниците и специалистите от предприятието се трудят ежедневно, преизпълнявайки своите дневни задачи. От 4 бригади, работещи в ремонтната работилница — три се борят за високото звание „Бригада за комунистически труд". В социалистическото съревнование участвува активно и комсомолската бригада. Хората от това предприятие водят активна борба за предсрочно изпълнение на петилетката. За постигане на тази важна задача колективът провежда активни мероприятия още от миналата година. Известно е, че планът за годината бе изпълнен предсрочно. Успешно приключиха и със задачите през първото тримесечие.

В навечерието на 1-ви май — международния празник на труда, работниците от РТС—Тутракан се трудят с още по-голямо усърдие. Към 15 април е изпълнен планът и за месец май. Сега работят по програмата за месец юни. Изработена е вече продукция за 10 000 лева от юнската програма. На Първи май колективът на това предприятие ще рапортува пред Партията и обществеността на града за изпълнението на шестмесечния си план.

Темпът, който поддържа от началото на годината този немногочислен, но дружен колектив, води предприятието към посрещане на 25-годишнината от социалистическата революция с изпълнен годишен план. А с изпълнението на годишния план за по-малко от девет месеца се решава и друга перспективна задача, която преследва колективът — изпълнение на петилетката за 4 години.

Михаил ТОМОВ

С КАКВО ЩЕ СЕ ДООФОРМИ ТЪРГОВСКИЯТ КОМПЛЕКС

За 25 години народна власт в Силистра извисиха ръст десетки нови сгради. Неотдавна започна строителството на още една красива обществена сграда. Тя ще завърши новия търговски комплекс и ще дооформи центъра на града ни. Основите й вече са излети и започва да се издига корпусът на високото й тяло. Намира се непосредствено до новия универсален магазин, с който се свързва в един общ комплекс. В седемте етажа на високото тяло са разположени зали, работни помещения и канцеларии. Вертикално сградата е достъпна от широко. Тя ще има добре осветено двураменно стълбище, разположено централно по дължата ос на сградата, и асансьор. В партера, под колонада, е входът за самата сграда и входовете за голям ресторант и млечен бар. Ресторантът, кухните и сервизните помещения към него, млечният бар с необходимите помещения и кулинарният магазин са разположени в ниски тела от двете страни на високото тяло и по улица „Драгоман".

Ресторантът ще бъде просторен и обзаведен с вкус, за да задоволява напълно пораснали те изисквания на силистренци.

Архитектурното оформление ще бъде в нови, съвременни форми. Бетонови пиластри ще минават и през седемте етажа, така че сградата ще се извисява още повече и ще добие по-стройни форми. Архитектурата на партерния етаж ще бъде идентична и ще се свързва напълно с тази на новостроящия се универсален магазин.

Проектът е изработен от колектива при Проектантска организация на Министерството на вътрешната търговия — София и е нагоден за строителство от Проектантска организация — Силистра.

Новата обществена сграда ще бъде един нов бисер в градя ни за 25-годишнината от социалистическата революция в България. Тя ще бъде прекрасен завършек на новия търговски комплекс.

арх. Л. Бошнакова

Нова сграда за банковите служители

Радостен ден бе 15 април тази година за банковите служители от гр. Тутракан. Положиха се основите на нова административна сграда на БНБ, ДЗИ и ДСК. По този случай се състоя малко тържество, на което поднесе приветствие заместник-председателят на Окръжния народен съвет Кръстьо Атанасов. Той пожела на строителите да завършат в срок и висококачествено сградата.

По стар народен обичай до първия камък бе заровена бутилка, в която има записка кой и кога е строил тази сграда. Съупена бе и традиционната бутилка с червено вино, за да има сполука в работата.

С. БОЕВА

Електрометалци преодоляха изоставането

След отделянето на промкомбинат „Дръстър" от промкомбинат „Електрометал", към него останаха леярният, механомонтажният и цехът за шлифтреба. Общият обем на предприятието за годината е 1 370 000 лева.

Ръководството на ДПП „Електрометал" насочи усилията на трудовия колектив към изпълнението на производствената програма за годината. Отначало се срещнаха големи трудности особено по снбдяването на предприятието с материали, което през януари и февруари доведе до неизпълнение на производствената програма.

Перспективното развитие на „Електрометал" за следващите години е машиностроенето. Сега механомонтажният цех произвежда около 10 вида машини, необходими за нашата промишленост, каквито са универсалните парогладачни преси, парогладачните преси с плоска глава, ексцентър преси от 6.3 тона, 10 и 16 тона, автоматични парни котлета, шнек-преси, шприцгуси и други, а леярският цех произвежда чугунени гръби.

През месец март усилията на трудовия колектив бяха насочени към ликвидиране на изоставането. Благодарение на по-доброто материално-техническо снабдяване и разгорялото се социалистическо съревнование в цеховете, бригадите и групите, тримесечният план бе изпълнен със 107,37 на сто, а производителността на труда достигна 119,93 процента. Тия успехи се дължат и на подобрената работа на ръководството на предприятието, на бригадите за комунистически труд и на първенците в производството.

През тримесечието механомонтажният цех изпълни плана 111,93 на сто, а производителността на труда — 135 процента. Добра дейност развиха групите на Георги Антонов и бригадата на Фикрет Гафаров. С добра работа през първото тримесечие се отличиха и младите леяри и формовчици от леярския цех. Казваме младите, защото колективът на цеха е комсомолски. Комсомолците изпълняват решенията на XI конгрес на Комсомола за приноса на младежите в развитието на нашата икономика.

Производствената програма през настоящата година и обещанията, дадени от трудовия колектив на Държавното промишлено предприятие „Електрометал" — Силистра в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в нашата страна, ще бъдат осъществени в срок, а петилетният план ще бъде изпълнен за 4 години и 10 месеца. На народното стопанство ще дадем надпланова продукция за 315 000 лева.

Антон АЛЕКСАНДРОВ,
секретар на партийната организация в ДПП „Електрометал".

Пионерска художествена изложба

Откритата вчера в читалище „Доростол" в Силистра пионерска художествена изложба е една чудесна проява през Седмицата на детската книга и изкуствата за деца. Тя е уредена от читалището и Окръжния пионерски дом, а създателите на картините са членове на кръжока по изобразително изкуство.

По случай откриването на изложбата се състоя малко тържество, на което поднесе приветствие председателят на читалището Калин Димитров. След това художникът Георги Куртев, ръководител на кръжока, разказа за работата на малките художници. Той изтъкна, че в бъдеще има възможност да се създаде школа по изобразително изкуство. В подкрепа на тази идея са хубавите картини на Георги Атанасов, Велизар Георгиев, Любен Богданов, Тодор Калинов, Стефан Пенчев и др.

На изложбата бяха представени и картините на най-добрите участници в окръжния конкурс в чест на 90-годишнината от освобождението на България от османско иго, които не са членове на кръжока. Първо място в конкурса спечели Стефко Димитров, второ място — Петър Костов, трето място — Марги Ралева и поощрение — Мануела Пенчева.

Димо ВАСИЛЕВ

Окръжният и градският съвети за изкуство и култура в Силистра и редакцията на в. „Силистренска трибуна"

ОБЯВЯВАТ

ЛИТЕРАТУРЕН КОНКУРС

В ЧЕСТ НА 25-ГОДИШНИНАТА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ И 1800-ГОДИШНИНАТА ОТ ОБЯВЯВАНЕТО НА СИЛИСТРА ЗА ГРАД

Творбите трябва да отразяват историческите борби за свобода, справедливост и социален прогрес в Силистра и Силистренски окръг, както и небивалия възход в годините на народната власт: промените в съзнанието и бита на хората — строители на социализма.

ПРЕДВИДЕНИ СА СЛЕДНИТЕ НАГРАДИ:

ЗА ПОЕМА: I награда — 120 лева; II награда — 80 лева; III награда — 60 лева.

ЗА СТИХОТВОРЕНИЕ: I награда — 80 лева; II награда — 70 лева; III награда — 50 лева.

ЗА РАЗКАЗ: I награда — 100 лева; II награда — 80 лева; III награда — 60 лева.

ЗА ОЧЕРК: I награда — 80 лева; II награда — 60 лева; III награда — 50 лева.

Материалите трябва да бъдат получени в редакцията на в. „Силистренска трибуна" най-късно до 15 август 1969 година.

Резултатите от конкурса ще бъдат обявени непосредствено преди 9. IX. 1969 година.

ЗА ДОСТОЕН РАПОРТ

С всяка измината година свиневъдството в ДЗС „Родопа" с. Нова Черна бележи все по-добри успехи. Така например само през миналата година средно от свиня за разплод е получено по 16,5 прасета, или с половин прасе повече.

Радостни са и сега свиневъдите от бригадата на Асен Радулов, които се грижат за 609 основни свине за разплод, разделени в 20 групи.

— Досега — сподели бригадирът — над 250 свине се опрасиха и при план 8 те родиха го 9-10 прасенца. Голяма част от тях отбихме и продължаваме да отбиваме при средно живо тегло 16,5 килограма. Опрасилите се свине се подготвят за повторно запложданс. Особено похвална е работата на гледачите Петър Казаков, Дима Казакова, Стоян Добрев, Васила Великова и други.

Постигнатите резултати са плод на целия колектив, помощта на специалистите и създадената организация на труда.

През м. август т. г. стопанството ще чествува своята 20-годишнина от създаването. В чест на юбилея свиневъдите са решили да подобрят досегашните си успехи и с гордост да посрещнат празника на свободата Девети септември.

Живко ТРУШЕВ

Успехите на овчарите от с. Калугерене на обединеното стопанство в с. Глазиница са познати на целия кооператив. И тази година те са решили да посрещнат Деня на овчаря с преизпълнен годишен план по млекопродукция.

НА СНИМКАТА: Овчарите от бригадата заедно с партийното и стопанско ръководства обсъждат резултатите и задачите пред Деня на овчаря — 6 май.

СРЕЩА С ВДЪХНОВЕНИ ТВОРЦИ

Едва ли е нужно и този път да пишем, както за събрания и сесии: „На 15 април в салона на ОНС... присъствуваха... в деловия президиум..." Защото делови президиум нямаше. Поетесата Станка ПЕНЧЕВА беше застанала встрани от трибуната и съвсем естествено и непосредствено, без излишен патос, без всякаква дистанция, заговори на хората, дошли да я видят и чуят, да съпрежи всеки стиховете й в рецитала на артистката Пенка Груева.

Поетесата разказваше за себе си, за поезията.

„Писането на стихове — казваше тя — е една форма на моя разговор с хората. Разговор за това, което ме вълнува и което не мога да не споделя с другите. Защото според известната мисъл, не е писател този, който може да пише, а този, който не може да не пише.

...Бих искала, когато слушат моите стихове, хората да се изпълват с повече вълнения и емоции, отколкото на футболен мач или естраден концерт.

...За мен е много важно да разбера какъв отзвук оставят в душите на хората моите стихове.

...Веднъж си мислех — как во би било, ако една сутрин се събудя и разбера, че вече не мога да пиша? Как бих живяла?".

По-нататък гостенката сподели вълненията, които е преживяла по време на пътуванията си между хората в страната и в чужбина.

Своята мисъл за насъщната необходимост от неразривна, органическа връзка между поезията и живота Станка Пенчева подкрепи с едно свое ново стихотворение „Птица". Това е птицата на нейната жизнена, витална поезия, птицата, която не би могла да пее, ако няма поне един клон до прозорец, мирис на хляб, а под дървото —

„един мъж уморен да пуши,
или в люлка дете да се люлее.
Трябва й някой да я слуша,
за да може да пее".

Започна рециталът. (Тук трябва да нарушим тона на репортажа и да кажем, че сценичната подготовка за рецитала не беше добра; допуснаха се някои смущаващи технически несъвършенства, за които са виновни организаторите.)

Още с първите стихове рециталът завладя публиката, зарази я с дълбоката си емоционалност, с непосредствеността и искреността на чувството. Хората забравиха за себе си, за своя живот и заживяха с оня живот, който дишаше пълно на сцената.

Безискуствените, дълбоко човешки стихове на Станка Пенчева отлично подхождат на артистичния и рецитаторски натюрел на Пенка Груева. Този рецитал е една радостна среща между две талантливи жени — поетеса и артистка.

Силистренската публика с изненадващ усет оцени и аплодира най-силните стихове в рецитала.

Вълненията на жената, майката и гражданката бяха съвсем близки за жените в залата, затова те слушаха притихнали и смутени — като че ли някой отгатваше техните мисли и чувства и ги съобщаваше на всички...

В стиховете на Станка Пенчева говори нежната и обичащата; гордата и недостижимата жена, жената, която е разбрала своето човешко достойнство и своята женска съдба на поетеса и неволница.

Жените от Силистра (пък и мъжете) обикнаха с още по-голяма сила тази човечна и мъдра поезия.

На двете гостенки бяха поднесени цветя.

По наша молба Станка Пенчева ни остави няколко непечатани стихотворения от бъдещата си стихосбирка „Есенно сияние", които ще отпечатим в близките броеве.

Симеон МАНОЛОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 15. IV. 1968 год.

ТКЗС	Сеитба царевица за зърно в 0/0	Сеитба царевица фур. 1 куртя 0/0	Засадени нови лозя в 0/0	Изпълнение за деня краве мляко според графика в 0/0
Айдемир	88,3	0	0	77
Калипетрово	9	0	100	85
Бабук	12,2	0	x	90
Алфатар	27,2	32,5	x	83
Алеково	57,3	54,3	44,7	84
Ширково	0	14,3	x	87
Смилец	21,2	67	50	104
Попина	12,8	9,5	x	67
Сребърна	37.2	0	x	82
Ситово	7,3	7,7	16 6	76
Срацимир	16,4	0	x	104
Кайнарджа	0	46,6	30	80,6
Голеш	0	41,7	40	78
Средище	23,1	4	x	96
Тутракан	58,2	19	x	82,9
Нова Черна	67	19.4	0	95,4
Старо село	4	0	x	97,5
Белица	53	65,6	33,3	63
Главаница	50	70	16,6	82
Ст. Караджа	64	83,3	x	109
Сокол	19,1	19	40	86
Зафирово	3,6	0	49	90
М. Преславец	46	0	0	83
Дулово	0	22,6	0	90
Междан	0	0	117	78
Окорш	74,9	42,5	2,2	80
Секулово	68	75	76,3	120
Добротица	0	0	118,6	81
Черноли к	16,3	3.1	35,7	85
Паисиево	66,6	100	33,3	95
Всичко ТКЗС	26,6	26,4	37,3	87,8

партиен живот

С доверие към младото поколение

За осъществяването на тези сите на др. Тодор Живков и решенията на Декемврийския пленум на ЦК на БКП за решителен поврат в работата с Комсомола и младежта ГК на Партията в Тутракан набеляза и проведе редица мероприятия. Тази важна задача присърце приеха и партийните организации от предприятията, учрежденията и кооперативното стопанство.

ГК на Партията полага големи грижи за подобряването на работата на градската комсомолска организация. За да се почувствува още повече прелома т в дейността на Комсомола в града, за секретар на ГК на ДКМС беше избран комунистът Кирил Минчев. Наскоро се състоя и специален пленум на Градския партиен комитет, който разгледа въпросите на партийното ръководство на Комсомола. В него взеха участие освен членовете на ГК на Партията и партийните секретари, ръководителите на предприятията и учрежденията — комунисти, секретарите на комсомолските дружества.

Пленумът премина при голяма активност. Пролича загрижеността на партийните секретари и ръководителите на предприятията за издигане ролята и авторитета на Комсомола. Посочено бе необходимостта първичните партийни организации да оказват по-конкретна и системна помощ на комсомолските дружества, за да настъпи побързо преломът в тяхната работа. В своето изказване секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов подчерта нуждата от всестранната подкрепа на младежта във всяко начинание. Той препоръча да се дадат по-големи права на комсомолските органи в работата на стопанските предприятия.

Мнозина от изказалите се говориха за подобряването на работата по комунистическото възпитание на младежта. Изтъкнато бе, че в Тутракан все още няма комсомолски клубове, където да се събират младежите и да се осъществяват различните инициативи по патриотичното и военно-патриотичното възпитание. Засега младежите провеждат своите културни развлечения в ресторанта. Но той е малък да побере всички желаещи. Пък и се изискват и повече средства, а и самата обстановка не е твърде приятна. Беше предложено занапред комсомолците да използуват по-често читалището, в което да провеждат своите културно-масови прояви. Богати възможности за отдиха на младото поколение разкриват и красивите местности около града, до които могат да се организират походи, излети и др.

Пленумът ще помогне да се подобри значително работата с младежта и Комсомола в райо на на Тутраканска община.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Патриотичното възпитание — наша постоянна задача

Партийната организация при народното основно училище в село Главиница засили работата по патриотичното възпитание на комсомолците и пионерите. Силен тласък за това дадоха тезисите на другаря Тодор Живков за работата с Комсомола и младежта и решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията. Преди всичко усилията на учителите-комунисти бяха насочени към активизиране дейността на комсомолското дружество при училите, в което членуват преподаватели от основното училище и учебно-производственото предприятие „Труд". За тази цел бяха осъществени хубави инициативи — състояха се просветни събрания, вечер на младия учител и др.

Активна дейност развиха и пионерите. Учениците от трети до седми клас и комсомолците от осмите класове се готвиха упорито за общоучилищния фестивал „Звучи наша родна песен". Всеки учител работеше неуморно за представяне на фестивала на всички класове. Най-добре работи комунистката Радка Милушева, дружинна ръководителка. В резултат на това във фестивала участвуваха 316 деца. Първото място беше спечелено от класа на комсомолката Надка Начева. Изпълняваха се само български народни песни. Това предизвика особено голям интерес. В много от тях се разказва за нашето героично минало. Дълго след празника песните, които звучаха на сцената, вълнуваха пионерите. Те ги пееха навсякъде.

Под ръководството на комуниста М. Христов, учител по история, отрано започна подготовката за състезанието по история, посветено на 90-годишнината от освобождението на България от турско робство. Всички отряди се подготвиха добре. Първото място завоюва отборът на седми „б" клас. На второ място се наредиха пионерите от шести „б" клас.

Комунистите от нашата организация подкрепят всяка инициатива на учителите комсомолци. А те със своята младежка жар разпалват пламъка на родолюбието и гордостта у малките граждани на нашата Родина.

Д. ДИМИТРОВ

ПРЕД РОЖДЕНИЯ ДЕН НА В. И. ЛЕНИН

„Вест от село" Художник В. СЕРОВ

През Месеца на хигиенизирането и благоустрояването

Разхубавяват се нашите селища

КАЛИПЕТРОВО. През последните години в селото са построени над 10 километра шосета, по-голямата част от които са асфалтирани. През тази година ще се разшири и асфалтира една от централните магистрали на селото, като заедно с това ще се построи и голям закрит канал. С всяка измината година все повече стават домовете, на които се поставя табелката „образцов хигиеничен дом". Полагат се грижи за озеленяването на улиците с декоративни дървета. Изградени са над 30 комисии по избирателни райони, които ще обхождат своите райони и ще дават специални указания по хигиенизирането на домовете на стопаните.

Но заедно с това е хубаво да се потърсят начини и средства да се завърши и обзаведе сградата на детската градина, да се поддържат тротоарите чисти, да се спазва и да се полагат по-големи грижи за уличната хигиена.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

ИШИРКОВО. Измени се обликът на селата от Иширковската община. До края на миналата година бяха прекопани отводнителни канали, засаден бе с цветя и дръвчета паркът в центъра на Иширково. Над четири хиляди квадратни метра улици в централното село бяха шосирани. Посадени бяха голям брой декоративни дървета по централните улици на селата Иширково, Брадвари и Йорданово. С направата на шосета и калдаръмени улици повече то от хората в тези села за винаги се отърваха от калта.

През тези години заедно с ниското строителство бе обърнато внимание и на високото строителство, като в Йорданово бе започнат строеж на училище, а в Иширково — на баня. Обърнато бе внимание и на жилищното строителство на кооператорите — общо в района са построени около 35 нови дома. Постепенно изчезват неугледните и нехигиенизирани домове и все повече нараства числото на обявените за „образцови". Между кооператорите съществува едно съревнование кой ще построи по-хубав, по-добре обзаведен дом. Сериозно внимание се обръща и на поддържането на търговските обекти в приветлив вид.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

За безопасно движение

Неотдавна общинският народен съвет в село Айдемир проведе сесия, на която бяха разгледани въпросите за безопасността на движението по улиците и пътищата. Сесията прие решения за отстраняването на причините, които водят до катастрофи. Решено бе да се поставят допълнителни пътни знаци на улиците, пресичащи главната магистрала Силистра—Тутракан, и по пътя Ламбриново — Смилец.

Наскоро ще бъде организиран курс по изучаване на правилника за движението с каруцарите от кооперативното стопанство. Всеки класен ръководител ще изнесе пред учениците си по шест лекции за спазването на правилника за уличното движение. Предвидено е да се направят тротоари по централната улица, за да се отклони движението на пешеходците от платното на магистралата и се избягнат нещастните случаи.

Георги СТАНЧЕВ

За суровото гранично ежедневие, за интересния живот на границата разказа един желан гост на пионерите от училище „Н. И. Вапцаров" в Силистра — майор Захариев.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Пътуване в страните на нашите приятели

Училищният звънец прекъсва игрите и учениците се отправят към класната стая, където ги чака едно малко тържество. В един кът — изложба са подредени писма от кореспонденциите на пионерите от училището в село Попина с пионерите от други страни. А на малките третокласници и четвъртокласници по-големите ще разкажат по нещо за всяка една от тях.

И ето пред тях се изправя Радка Христова — член на дружинния съвет, и с кратко слово за живота на пионерите от другите страни открива вечерта „задочно пътуване в страните на нашите приятели". Един след друг излизат след нея подготвени пионери, показват на географската карта някоя страна и започват да говорят за създаването и дейността на пионерската организация в тази страна, показват пионерската връзка и значка, обясняват символите, разказват за облеклото и традициите в организацията

На малката импровизирана сцена пионерите представят пиесата „Поща за най-малките". Погледите на всички са отправени към бога на пощите и търговията — Меркурий, който дава знак с жезъла и едно след друго влизат „писмата". Те разказват за трудолюбивите съветски и унгарски деца, за детския град Медуродам в страната на лалетата — Холандия, за любимия танц „Жонг—жанг", който играят децата на Виетнам. В стаята екват любимите песни на пионерите от другите страни, но най-много допада на попинските пионери съветската песен „Пусть всегда будет солнце" и песента на белгийските пионери „Арим, шим, шим".

А по време на рецитала вниманието на всички бе приковано от Росица Стоянова, която отлично изпълни стихотворението на Георги Струмски „Жеравчета", посветено на нещастното японско момиченце Садако Сасаки.

„Пътуването" в страните на пионерите остави трайни следи в съзнанието на попинските деца. Песните и игрите на техните далечни приятелчета станаха завинаги техни любими песни, а сърцата им са пълни с обич, такава, каквато само децата могат да изпитват.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

Планът за въстанието претърпя неуспех.

ЗАЛИЧАВАНЕ НА УЛИКИТЕ

По това време Курт Франц (Лалка) методично продължаваше своята политика на успокоение. За да настани навреме затворниците от новите ешелони, той започна голямо строителство, което трябваше да не несе последните щрихи на неговия шедьовър и да приспи подозрителността у евреите. Това беше стар изпитан принцип на експертите: да накараш хората да повярват, че усилената работа означава още живот.

Вярвайки в тази стара хитрост, Лалка започна строителството. Треблинка се превръщаше в огромна строителна площадка. Прокарваше се главната улица от запад към изток. Главната порта се строеше в стила на портите в средновековните градове. От двете й страни се издигаха две наблюдателни кули, съединени помежду си с пешеходно мостче. Южната кула бе превърната в караулно помещение и също украсена в средновековен стил. Треблинка сякаш стана крепост на гевтонските рицари.

Беше построен и зоопарк с полянки, цветни лехи и пътечки, посипани с великолепно бял чакъл. В засенчения ъгъл на парка беше изкопано езеро, в чийто център имаше глинена жаба, изработена от затворниците, и от нейната широко отворена уста течеше вода. В парка бе направена шестоъгълна къщичка, покрита с брезови пръти. На стените й висяха клетки за птици, катерици и т. н.

Строителството в лагера беше почти завършено, когато тежките врати се разтвориха и в лагера влезе шествие от седем машини. В първата, изправен като шомпол на пушка, стоеше дребничък човек, подобен на учителя-фанатик, на чието лице блестяха очила в железни рамки. Този човек беше райхсфюрерът от СС Хайнрих Химлер, личен патрон на Треблинка. Той дълго изучава дейността на „фабриката" и остана доволен от това, което чу тук. Поиска да види всичко. Искаше обяснение, кимваше одобрително с глава и вървеше напред. От време на време се появяваше слаба усмивка по лицето му. Той отпътува вечерта, съпроводен от своя дълъг кортеж.

След няколко дена над лагер №2 се издигна лют дим.

В това време се събра комитетът за въстанието. Той трябваше да знае в какво се състои работата. От времето, когато Лалка започна грандиозното строителство, Янкел Верник, зидар в лагера №2, ежедневно ходеше в лагер №1. Той беше първият евреин, който пристигна от ада. Верник отначало внимателно го наблюдаваха и поначало комитетът не искаше да влиза във връзка с него, за да не рискува. Но когато към небето се издигна стълб черен дим, комитетът се реши да рискува.

„Те изравят труповете — шепнешком съобщи Верник — и ги изгарят".

В същата тази вечер комитетът пак се събра. Галевски каза: „Джело и Адолф са прави. Ние сме длъжни да проникнем в лагер №2 на всяка цена. Длъжни сме да знаем защо толкова бързо изгаряг труповете. Тогаз с точност ще можем да установим кога ще ликвидират целия лагер".

Джело и Адолф завършиха приготвянето за собственото си преместване в лагер №2. Планът им беше прост. Работейки на превозването на дрехите и личните вещи на жертвите в Треблинка, те възнамеряваха умишлено да допуснат грешка в броенето на възпотите с дрехи. Немците придаваха голямо значение на точното водене на документацията и Адолф знаеше ,че те ще бъдат извън себе си, когато открият грешката. Тогава непременно ще накажат Джело и Адолф с преместване в лагер №2.

Такава възможност за двамата се отдаде. Подир няколко дена пристигнаха нови ешелони за определено време и немците изпратиха заявка за специален влак, за да извозят вещите на затворниците. На Джело и Адолф беше заповядано да пресметнат количеството на денковете с дрехи, за да се изясни отрано колко вагони са необходими. Двамата умишлено увеличиха цифрата. Щом дойде влакът, денковете бяха натоварени; пет вагона тръгнаха празни.

На следващия ден Джело и Адолф, жестоко бити, почти в безсъзнание, бяха преместени в лагер №2. По чудо им се отдаде да избягнат смъртта. Немците станаха по-жестоки, отколкото можеше да се очаква.

Небето вече погъмняваше, когато те се приближиха до лагера. Досега видяното по нищо не можеше да се сравнява с ада. Наляво зееше огромен ров, около който се движеха три екскаватора — механически гиганти, които треперейки, спускаха на смрадливото дъно дълги сплетени ръце и ги повдигаха, но вече по-бавно, тъй като бяха натоварени с човешки тела. Телата, разбира се, се изплъзваха напред, като че ли искаха да се спасят, или висяха, отпуснали глави като удавници. Всяка дълга стоманена ръка завършваше със страшни челюсти, бавно и отмерено стискащи труповете „по мярка", неумолимо отсичаха всичко по-дълго, дробяха човешките трупове и крайници, които с тежко тракане падаха обратно в рова. После стоманената ръка описваше широк кръг, спираше се, потреперваше и се разкривяваше, изтърсвайки на земята своя товар.

На няколко десетки метра по-нататък пък ревяха огромни клади. Между рововете и кладите сновяха роби, претърсващи труповете.

Какъв беше преди лагер №2, никой не знаеше. Тук затворниците се превръщаха в диви животни. Цял ден, докато те биваха заети с пренасянето на труповете от газовите камери в рововете, ги биеха не от случай на случай, а редовно. При вечеря те се сбиваха за ядене, а нощем за места за спане.

Животът водеше към верния път на смъртта, когато Химлер пристигна, за да извади Треблинка от смъртното наказание. Земята на Треблинка беше погълнала вече 700 хиляди трупа на беззащитни хора. А това прави примерно 35 хиляди тона: цял линеен кораб. Унищожаването на толкова много хора беше гигантска задача, надминаваща човешките възможности и видимо неразрешима. Ако се унищожаваха по 1 000 трупа на ден, щяха да трябват 700 дни или почти две години при условие, че работата няма да се прекратява нито в един ден и, разбира се, ако не идват повече нови ешелони. Бъдещето беше мъгливо. Но Лалка се захвана за работата.

Той започна с откриването на един ров. От него се показаха трупове, лежащи в установен порядък — главата беше до кракага и се излъчваше страшен мирис. В рова изляха няколко десетки литра бензин. Лалка заповяда да запалят бензина. С рев се издигна огромният стълб пламък, а след него стълб черен дим. Пламъкът още дълго танцуваше в дима, а към края започна да стихва. Димът побеля и стана рядък, пламъкът изчезна съвсем. Есесовците се приближиха. Трупове бяха едва поопърлени от пламъка.

Дните минаваха един подир друг, а експериментите още продължаваха. Меняха се количествата на труповете, поставени в една клада, количествата на бензина, способите за подпалване, но резултатите, както и преди, бяха обезкуражителни.

Тогава един есесовски офицер си спомни, че е слушал да говорят как са подреждали труповете в един лагер. Това есесовците правели, както се подреждат дървата за голям огън. Така се появи нова надежда.

(Следва)

Среща на най-добрите

Всяка година стопанското и профсъюзно ръководства в ДЗС „Родопа" — Нова Черна провеждат конференция на първенците. Тази година за нея бе избран един хубав пролетен ден, който бе превърнат в истински празник за малкия, но трудолюбив колектив. Най-напред думата бе дадена на самодейците. Танцовият състав и певиците от вокалната група поздравиха първенците със своята художествена програма. После ветеринарният лекар Герчо Герасимов откри конференцията, а председателят на профкомитета Коста Илиев прочете отчетен доклад. Имаше на какво да се радват производствениците и служителите в държавното стопанство.

В полевъдството планът за общата продукция е изпълнен 126 на сто, за чистата продукция 154 на сто, а производителността на труда е нараснала с 11,6 на сто.

Механизаторите са преизпълнили плана за мекаторан и е направена значителна икономия на горива и материали. Най-добри успехи имат трактористите Георги Владимиров, Спас Маринов, Йордан Пенчев и др., които изпълниха плана си 150 на сто. Колективът при автотранспорта значително снижи себестойността на продукцията на тон/км и направи икономии за 9 000 лв.

И пред колектива на животновъдите през отчетния период стоеше важна и отговорна задача. Специалистите и работниците от тоя отрасъл, въпреки големите трудности, с чувство на отговорност и упорит труд можаха да преизпълнят плана и да снижат себестойността на продукцията. Свинегледачът Костадин Василев изпълни плана си 124 на сто, а Димка Казакова 117 на сто. Другарят Янко Стоилов е внедрил новост за почистване на кравефермата, а Йорданка Богданова е изпълнила плана по млеконадоя 128 на сто.

Счетоводният колектив през годината е реализирал икономии от 4 051 лв.

В доклада бе отчетено че партийното, административното и профсъюзното ръководства заедно с целия работнически колектив са водили непримирима борба за изпълнение и преизпълнение на плановете за миналата година. През настоящата обаче в чест на 20-годишния юбилей на ДЗС и 25-годишнината от създаване на нашата социалистическа държава постиженията ще бъдат още по-високи. По доклада и предстоящите задачи бяха направени хубави изказвания от страна на бригадните ръководители. Някои от тях дадоха обещания и обявиха съревнование на своите колеги.

Другарят Иван Георгиев — партиен секретар в стопанството, изясни колективния трудов договор. Основна задача, която бе поставе на пред колектива през настоящата година, е срочното и качествено изпълнение на производствено-финансовия план по всички показатели и производството на повече и по-евтина растениевъдна и животинска продукция.

Накрая бяха обявени имената на наградените първенци за 1967 година и раздадени много парични награди.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

На бракониерите — заслужено наказание

Народната власт и ловно-рибарските дружества и дружинки полагат големи грижи за по добряване на ловното и рибното стопанство, които са главната материална база за развитието на риболовния спорт. Благодарение на тези грижи, в нашия окръг вече има много сърни, зайци и яребици.

Все още обаче съществуват фактори, които спъват ритмичното увеличаване на полезния дивеч. Една от най-големите пречки е бракониерството. Дока то много съвестни граждани и членове полагат големи грижи за изхранването и опазването на полезния дивеч през тежките зимни дни, други го подлагат на изтребление.

Ако досега престъпниците избиваха само зайци на фарове с моторни превозни средства, сега започнаха да унищожават и сърните, които красят нашите поля и гори.

С усилията на органите на ловно-рибарските дружества, на горското стопанство и на съвестни граждани вече са за ловени много бракониери.

През есента на 1967 година бяха хванати да бракониерстват ловците Кольо Бойков от с. Алфатар и Васил Христов от с. Господиново, които въпреки забраната убивали зайци.

След убиването на 3 сърни край с. Средище бяха заловени ловците Стоян Атанасов (Чаната), Марин Маринов и Здравко Филчев с частната лека кола на Руси Койчев, всички от с. Средище.

На заловените нарушители бяха съставени актове и са подведени под съдебна отговорност.

Наскоро народният съд разгледа незаконните деяния на споменатите лица и след като установи тяхната вина, наложи следните наказания: Кольо Бойков от с. Алфатар да заплати 150 лева глоба, Васил Христов от с. Господиново — 100 лева и конфискация на ловните им пушки.

На групата, която уби трите сърни, присъдата е всички да изтърпят по 4 месеца лишаване от свобода, конфискация на леката кола и на ловното оръжие.

Бракониерството е сериозна пречка за по-нататъшното подобряване състоянието на полезния дивеч и затова съгласно решенията на Шестия конгрес на БЛРС на всички заловени нарушители ще се налагат строги наказания.

Е. ДАНАИЛОВ

Сред трайните насаждения

И в кооперативното стопанство на с. Попина комплексната механизация навлиза с бързи темпове. А от това се освобождава работна ръка, която се насочва главно към лозарството и овощарството. Това ще даде възможност тези отрасли да се разширят и грижите за тях да се извършват съобразно агротехническите изисквания.

През тази година в лозаро-овощарската бригада на с. Попина са включени 220 кооператора. Те обработват 1 014 дка лозя и 700 дка овощни градини. Още към края на март, щом времето се оправи, кооператорите излязоха масово на работа и започнаха пролетните грижи за овошките. Извършиха резитба за оформяне и почистване на короната. С помощта на механизаторите ги напръскаха с бордолезов разтвор.

Отрано започна и работата в лозята. Най-напред върху цялата площ бе разхвърлян минерален тор. След това с трактори „Болгар" бяха изорани междуредията. По този начин се облекчи много отгребването на главините.

Основна задача за кооператорите от лозаро-овощарската бригада в началото на април бе облагородяването на лозов посадъчен материал. Само за няколко дни бяха облагородени близо 200 000 пръчки.

Всички звена работят усърдно със съзнанието, че получат основните на богата реколта от трайните насаждения през настоящата година. Но като най-добри засега се очертават хората от звеното на Иван Пърлев.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

За да бъде по-лек трудът на работниците, Горското стопанство в гр. Дулово в местността „Зли дол" е създало добри битови условия. На разположение на работниците са добре уредени кухня, столова и спалня.

Подобряване качеството на продукцията — постоянна задача

Във връзка с подобрение ефективността от производствената дейност административното ръководство на промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан съвместно с партийния комитет, профсъюзното ръководство и това на Комсомола още в началото на годината взеха решаващи мерки. В приетите мероприятия за легнаха въпроси за подобрение организацията на производството, труда и управлението. За проучване на възможностите за изменение на досегашното състояние на работите в предприятието бе избрана комисия, в чийто състав влязоха представители от почти всички отрасли в промкомбината. На кръжочни сбирки бе разяснено 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет.

През първото тримесечие на годината, изпълнявайки набелязаните мероприятия през първия етап за осъществяване изискванията на 44-то постановление за рентабилността, се постигнаха значителни резултати. Засилен бе контролът за качеството на изработваната продукция. Във връзка с повишените изисквания за качеството бяха проведени съвещания с работниците от леярната, цеха за дограма, механичния цех и др.

Кълновете на поврата в работата са вече налице. В механичния цех е създадена поточна линия за производство на тротоарни кранове, колички за строителни работи и др. Регулиране строго разходът на труд и работна заплата. В цеховете се поведе борба за внедряване на Саратовския метод, според който взаимният контрол от работници те и проверката на качеството на продукцията в бригадите предвижда предаване на продукцията без дефекти. Засили се контролът и самоконтролът в много бригади. В леярната допуснатият през миналата година 15-20 на сто брак през първото тримесечие на 1968 година е снижен на 7-9 процента.

В провеждането на борбата за намаляване брака и повишаване качеството на отливките значителни успехи постигна бригадата с ръководител Паун Македонски, следвана от бригадата с отговорник Дачо Цветков. Усърдна работа показаха и леярите с отговорник Марин Бахъров и други.

В цех „Мир" се въведе нова технология и приспособления в изработката на бойлери за баня, която изиграла положителна роля за качеството на това производство и неговото естетическо оформление. Добри работа по подобряването на качеството на бойлерите показаха Марин Стоянов, Тодор Илиев, Димитър Милушев и др.

Въпросите за ефективността от производствената дейност и високото качество на продукцията станаха несменяема задача в ежедневната работа на административно-стопанското ръководство и целия производствен колектив на предприятието.

Б. СТОЯНОВА

Нова дъбова гора

И тази година кооператорите от бригадата в с. Брадвари се бяха стекли да помагат на горското стопанство. Затова пътят ми водеше при тях.

Пръв в гората срещнах Азис Джелилов, той току-що бе седнал да обядва. Разговорът ни бе още в началото си, когато при нас дойде и горският надзирател Тодор Козарски. От дума на дума стигнахме и до въпроса какво правят сега хората.

— Повече от 70 жени — спо дели Тодор — подготвят нови 560 декара площ. Но не само това. Тази година те залесиха и 200 декара с дъбов желъд.

В разговора ни горският надзирател не забрави да изкаже и радостта си от трудолюбието на Сюлбия Хълмиева, Мария Станчева, Хатидже Саитлиева, Неврия Ахмедова и други.

Когато се разделихме, априлското слънце се бе скрило зад високия хълм. Бе залез, а хората все така унесени продължаваха да се трудят сред дъбовата гора.

Д. РАМИСОВ

Работниците Кралю Василев и Стилян Златаров от цеха за плоскости при ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан са всякога на своя трудов пост край пресите. Те своевременно изтеглят готовите плоскости. Тяхната бригада ежесменно преизпълнява своята задача.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Оживление в полето

Още в първите пролетни дни полето на ТКЗС — Алеково бе обхванато от пролетно оживление. Машините забучаха в обширните блокове и започнаха да сеят. След като привършиха в срок сеитбата на ранните и среднозрелите култури, те започнаха сеитбата на късните. В своя разгар сега е сеитбата на царевицата.

Едновременно с това полевъдите и механизаторите водят борба с гризачите, които заплашват някои посеви. Сега е най-удобният момент за изпълнението на тази задача и за опазването на културите

Ст. ПОПОВА

Да предотвратим пожарите в горите

Огромно е значението на горите за народното стопанство. Те са неизчерпаем източник на дървен материал, така необходим за нашите социалистически строежи. Горите влияят благоприятно и на климата. Твърде голямо е значението им и за здравеопазването на нашия народ.

Като се има предвид всичко това, налага се грижата за разширението на горските площи и за запазването на съществуващите насаждения от унищожаване под каквато и да е форма да стане повседневна за всеки гражданин.

Практиката показва, че горите понасят най-големи загуби от възникналите в тях пожари. Причините за възникване на горските пожари са разнородни, но в основата на почти всяка от тях се вижда пряката или косвена вина на човека. Много малко са пожарите, причинявани от природни явления. Повечето от тях възникват в резултат на неспазването и нарушаването на установените противопожарни мерки и изисквания.

Обикновено пожарите в горите се предизвикват от техните посетители — горски работници, пастири, туристи, ловци, билкосъбирачи, чрез палене на огън на опасни места, от безотговорно хвърляне на незагасени клечки кибрит и угарки от цигари, както от запалени стърнища в близост до горите и от детска игра с огън.

Настъпилото в последно време засушаване създава благоприятни условия за възникване на пожари и унищожаване на големи площи горски насаждения. Само на 1 април в страната възникнаха 11 горски пожара, от които бяха унищожени стотици декари гори. Не закъсняха те и на територията на нашия окръг. На 2 април възникна пожар в гората между селата Ветрен и Попина и в землището на с. Добротица. На 4 април възникнаха пожари в гората до р. Дунав между гр. Силистра и с. Айдемир и на други места. Причинителите им не са открити, но по всичко личи, че това са пастири или деца, тъй като в този сезон само те са обитатели на горите. Престъплението, което са извърши ли, е двойно. От една страна, причиняват пожара, от друга, не са потърсили помощ за погасяването му, а отгоре на всичко бягат и го оставят да вземе големи размери.

Най-уязвими на огнената стихия сега са младите горски насаждения, които са обрасли с трева. За бързото развитие на пожарите спомагат освен сухите листа и отпадъците от сухи клони, които работниците не почистват, а оставят безразборно разхвърляни из горите. Опасност съществува и при почистването на горските пасища, където безогледно се изгарят сухи клони и други отпадъци. Горски пожари се предизвикват и от групи ученици, изведени колективно на излет от своите учители и след това оставени да правят каквото си искат. Такъв беше случаят през м. март 1967 год., когато група ученици от с. Айдемир причиниха пожар, който унищожи десетки декари млади насаждения.

Времето продължава да се засушава и с всеки изминат ден горите стават по-уязвими за огъня. Затова е необходимо общинските народни съвети да проведат широка разяснителна работа сред населението за противопожарните мерки, които трябва да се спазват. Да изградят групи за гасене, които да са способни да действуват по най-бърз начин.

Председателите на ТКЗС и животновъдните бригадири да предупредят овчарите в никакъв случай да не палят огън в горите. Учителските колективи да проведат разяснителна работа сред децата за опасността от детската игра с огън, а когато водят учениците на излети, да не ги оставят сами да си търсят занимания. Директорите на горските стопанства да вземат всички мерки, които ги задължават документите по предотвратяването на пожарите. Надзирателите да инструктират работниците да не допускат в горите разни безцелно скитащи лица.

За опазването на горите от пожари трябва да се заеме цялата наша общественост, като по виши бдителността си и порицава нарушителите.

майор Найден НАЙДЕНОВ

С всички сили към голямата цел

Добруджа!

Хора и машини са на „бойна нога".

В центъра на разговорите — проблема за комплексната механизация. С него стават, с него лягат сега толбухинци. В комплексната механизация те виждат онзи лост, който им позволява още повече да повишат производителността на труда и да снижат себестойността на продукцията. Получените през миналата година от декар средно по 453 кг пшеница, 436 кг царевица, 222 кг слънчоглед наистина са радващи, но все още зърното е скъпо. Докато в САЩ 100 килограма пшеница се произвеждат за 27 човекоминути, в окръга те са сто човекоминути. За царевицата тези показатели са съответно 30 и 340 човекоминути. Себестойността на сто килограма пшеница на добруджанци струва 5,56 лв., на царевицата — 5,24 лева. Сега е поставена задача през 1970 година 100 кг пшеница да се произвежда в окръга за 32 човекоминути и да струва 3,23 лева, а царевицата съответно — 72 човекоминути и 3,35 лева.

Машините ще бъдат решаващи за постигането на тази цел. Засега обаче окръгът се нарежда на 17-то място в страната по наситеност със селскостопански машини, а на трактор се падат над 1 800 декара обработваема земя. Ето защо са взети мерки разумно да се използуват наличните машини, а през следващите три години да се достави многобройна техника.

Нов подход в Толбухински окръг има и към царевицата. За пръв път през тази пролет ще бъдат засети 300 000 декара или 60 процента от царевичните ниви с югославски хибриди, които дават на декар от 600 до 800 кг зърно.

Сега в окръга са изградени 186 бригади и 13 звена за комплексна механизация. Поверени им са 2 105 420 дка земя или 77 процента от общата обработваема площ на окръга. Средният размер на зачислените площи е 11 000 дка, а на един зает в комплексната механизация човек се падат над 560 дка. В бригадите и звената са включени 3 771 човека, от които 2 667 са механизатори. Те ще отглеждат изцяло пшениците и по-голяма част от площите на царевицата, слънчогледа, граха и други култури.

Комплексната механизация породи изведнъж един голям проблем за окръга — къде да работят хората, чийто труд се замени от машините? Към 1970 година се очаква от растениевъдството и животновъдството да бъдат освободени около 11 000 души, на които трябва да се търси допълнителна работа. Обмисля се някои дейности на предприятия и промкомбинати да се изнесат от Толбухин в селата. Ще се развият странични предприятия. Ако се отглежда тютюн върху 30 000 дка, ще се създаде допълнителна работа за около 5 000 жени. Големи са възможностите и за разширението на трайните насаждения, като овощните градини в 1975 година ще достигнат 25 000 дка, а лозята — 100 000 дка. Ще се увеличи значително и оранжерийното производство. Очаква се към 1970 год. годишната заетост на работоспособен кооператор да се увеличи от 222 дни, както е за миналата година, на 245 дни.

Голямо е сега раздвижването и сред животновъдите, които са обявили 1968 за година на животновъдството. По полученото количество вълна миналата година те се наредиха на първо място в страната. А със средната млечност — 3 227 литра от крава — на второ място. Общата продукция от животновъдството нарасна от 40 119 000 лева за 1962 година на 68 851 000 лева за 1967 година. Все още обаче и в този край животновъдството носи загуби. Задачата сега е то да се превърне в рентабилно за всяко стопанство. За окръга и в 1970 г. чистият доход да надхвърли 4 милиона лева. Усилията са насочени главно в две насоки: преустройство на сегашните помещения и строителство на нови, модерни сгради и по-нататъшна концентрация и специализация на производството. Подхванатата е широка програма за високопродуктивни основни стада в говедовъдството, за да може след три години средната млечност да достигне 4 000 литра от крава. Птицевъдството се преустройва на промишлени основи. Разширява се производството на бройлери и общото количество на птиче месо в живо тегло през 1970 г. се очаква да бъде над 8 000 тона. Нови големи комплекси се изграждат вече и за свиневъдството, като само в един от тях ще се угояват 10 000 свине.

В тази връзка налагат се големи изменения в структурата на фуражните култури. Зърнофуражните култури миналата година заемаха 559 000 дка, а в 1970 г. ще бъдат 718 000 дка, а тревните и сочните култури се намаляват от 554 000 дка на 495 000 декара. Увеличава се значително площта на царевицата за зърно и на пшеницата за фураж, а в групата на тревните култури значително се увеличава площта на люцерната. Това са и грите основни фуражни култури за окръга.

Земеделските стопани от Толбухински окръг са твърдо решили да преизпълнят дадено го пред ЦК на БКП обещание — плана за общата селскостопанска продукция с 5 милиона лева, като средните добиви от декар достигнат 450 кг пшеница, 500 кг царевица, 240 кг слънчоглед, да осигуряг от фуражна крава средно по 3 500 л мляко, по 5 кг вълна от овца, по 185 яйца от кокошка.

Георги ТОШЕВ

ПРОВЕРКА НА ТВОРЧЕСКИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

ПУНКТОВИ ПРЕГЛЕДИ НА ТЕАТРАЛНАТА И ЕСТРАДНО-САТИРИЧНАТА САМОДЕЙНОСТ

На 14 април т. г. читалищните салони на пет селища в окръга събраха почитателите на самодейното театрално и естрадно-сатирично изкуство. В Дулово прегледът започна на 13 април.

Целта на Окръжния съвет за изкуство и култура беше да направи една проверка, един преглед на силите. Оказа се, че в редица селища на окръга самодейците са изпълнени с творчески ентусиазъм за достойно представяне в заключителния етап на Третия републикански фестивал. През 1969 година, в навечерието на славната 25-годишнина на Деветосептемврийската победа, самодейните колективи, които са се заели с този труден род художествена самодейност, ще покажат резултатите от своя благороден и всеотдаен труд.

В този брой поместваме впечатления от петте пункта на прегледите, където се представиха 20 самодейни колективи от предвидените 24.

Самодейно не значи псевдохудожествено...

На тутраканска сцена се представиха пет самодейни театрални колектива. Прегледът премина на задоволително художествено ниво и доказа още веднъж необходимостта от този род самодейност. Разбира се, представилите се състави бяха неравностойни по възможности и по творчески резултати. Най-силно впечатление направиха самодейните колективи от Тутракан и с. Цар Самуил. Добре се представиха самодейците от с. Стефан Караджа и Старо село. Съставът от с. Шуменци представи само две действия от постановката си, но и те бяха достатъчни, за да се направят отрицателни изводи за тяхната работа.

Имайки предвид възможностите и условията за работа, ние очакваме по-добра изява на тутраканския самодеен колектив. А постановката на царсамуилци беше за нас една малка изненада. Творческият жар и енергия в тяхната игра събудиха надежди за по-сериозни постижения.

Някои слабости от художествено естество са общи за всички представили се театрални колективи. В по-малка или по-голяма степен самодейците показаха недостатъчна култура на говора, незадоволителна дикция. Този недостатък ще се преодолява с упорита работа в първия етап при подготвянето на всяка постановка — репетициите на маса. Именно там художественият ръководител трябва да работи върху произношението и дикцията на всеки актьор самодеец.

Втората съществена слабост, която е всъщност най-тревожната, е недостатъчната сценична свобода. Актьорът трябва да играе с цялото си тяло, с цялото си естество. Някои самодейци само декламират текста и не присъствуват като актьори на сцената. С бедните мимики и жестове не може да се изгради пълнокръвен, жив сценичен образ. По-вещата работа на режисьора над мизансцена ще бъде важно условие за овладяването на сценичната свобода от актьорите.

Декорът е все още примитивен и усложнен, озвучаването или липсва или пък е бедно и не съвсем сполучливо. В някои постановки се забелязва забавяне на действието и смущаващи паузи. Режисьорите-самодейци трябва да обърнат по-голямо внимание на темпо-ритъма.

Костюмите и гримът на някои самодейци будеха насмешка с известната си карикатурност.

Посочените слабости не изчерпват всички възможни забележки. Те трябва да се преодоляват постепенно, с нужната последователност, защото самодейното изкуство не е псевдохудожествено изкуство. Творческите сили на народа трябва да бъдат овладявани и насочвани от знаещи и можещи художествени ръководители. А всеки, който излиза на сцена, трябва да е изпълнен с чувство за отговорност към художествената самодейност. Системната методическа помощ е необходимо условие за истински творчески резултати.

Симеон ПЕТРОВ

ИЗИСКВАНИЯТА СА ПО-ГОЛЕМИ

Първото, което трябва да се каже за представилите се колективи в Айдемир е сравнително високото ниво на театралната самодейност. Съставите на Айдемир и Калипетрово са състави с традиции, особено айдемирският с немалко представления зад гърба си. И с право от тях трябва да се изисква повече, особено при подбирането на бъдещия драматургичен материал.

Театралният състав на Айдемир представи „Хан Татар" — една пиеса с определени достойства за публиката по селата, носеща и не лоши доходи на колектива, но заедно с това и нестоваряща на съвременните изисквания за изграждане на по-високо ниво театралната самодейност. В този смисъл миналогодишната комедия, която ни бе представена от айдемирския самодеен колектив, бе по-сполучливо подбрана и те заслужено заеха едно от първите места.

Независимо от това и при тази постановка самодейците са положили доста усилия, имат завоевания в изграждането и интерпретирането на някои образи и въобще успехът на тази постановка не е случаен. Чувствува се сравнително сериозна работа на ръководителя на състава Йордан Витлямов и старание на самодейците да пресъздадат вярно едно героично минало на нашия изстрадал народ. Но заедно с това би могло повече да се акцентува на избягването на равния тон при някои образи, особено този на хан Татар, да се нюансират някои интонации, да се обогатят образите с повече вътрешен живот. Въобще, нужно е било малко повече работа „на маса" и по-сериозно внимание към сценичното поведение на героите. С избягването на тези слабости с право бихме очаквали при вярно ориентиране в репертоара много по-сполучливо представяне на колектива през следващата година.

Естрадно-сатиричният спектакъл на калипетровските самодейци приятно изненада с една актуална, жива пиеса — „Ха за златния, ха за сребърния", в която много от самодейците вярно бяха уловили характерните черти на своите герои и сполучливо ги пресъздаваха. Но започвайки завладяващо, в увличащо темпо, те постепенно забавиха играта си, тук-там се появиха пукнатини, изчакване на суфльора, разкъсване на играта. И все пак те успяха да завършат прилично. Имаше обаче една самодейка, която бе просто откритието на прегледите, останалите самодейци също се стараеха и ако не е било късото време за подготовка, тяхното представяне би било по-сериозно. Георги Стоянов — ръководител на състава, е успял в един къс срок да сформира добър колектив, но едно не бива да се забравя — естрадно-сатиричният спектакъл е преди всичко движение на изпълнителите. Силите тука са налице и изискванията към калипетровските самодейци трябва да се повишат.

А ето, че не се яви миналогодишният първенец на прегледите — театралният колектив на Сребърна. Необяснимо — там се доказа, че съществуват много добри самодейци, с възможности да изнесат и по-тежък драматичен материал на гърба си. Недопустимо е такова бързо проваляне на добър състав и може би е необходима по-сериозна намеса в тяхната работа.

Николай ЗЛАТЕВ

С по-голям усет към съвременността

Пунктовият преглед на читалищната театрална самодейност, който се състоя в Срацимир, беше един хубав празник за самодейците-артисти и жителите на селото. Тук бяха дошли да премерят сили театралните колективи от селата Алфатар, Алеково, Кайнарджа и Срацимир.

Колективите се представиха с най-добрите си театрални постановки. У всички артисти-самодейци гореше желанието да се представят по-добре. И действително усилията им не отидоха напразно. В сравнение с миналите години всички колективи са направили крачка. И това е, наистина, радостно. Някои състави показаха, че разполагат с добри актьори и могат да се заемат с по-трудни постановки.

Най-добре се представи театралният колектив при читалището в село Алфатар. Самодейците и ръководителят на състава Иван Лазаров са вложили много усилия в подготовката на постановката на пиесата „Мене ме, мамо, змей люби" от Недялко Месечков. Няколко участника в спектакъла показаха, че обичат актьорското изкуство. С добрата си игра завладя публиката Марин Русев в ролята на дядо Димо. Режисьорът правилно му е поверил централната роля.

Успехът на алфатарци щеше да бъде още по-убедителен, ако бяха съкратени някои излишни авторски отклонения. Пък и спектакълът продължава три часа. А това е твърде много за един самодеен колектив, който няма рутината на обигран професионален състав. В трето действие на пиесата беше допусната прекалена доза претрупаност в декора. Постиженията на алфатарските самодейци биха били по-големи, ако режисьорът беше ориентирал в поставянето на друга пиеса. Вярно е, че повечето пиеси все още допадат на селската публика, но нашите самодейците-артисти са тези, които спомагат за правилното тиктуване на вкусовете и почитанията.

Сравнително добре се представиха самодейците от с. Кайнарджа и Срацимир. Колективът от Срацимир беше подготвил пиеса със съвременно звучене. Но ръководителят на състава беше обърнал повече внимание на психологията и това донякъде попречи на по-добрата изява на актьорите. В спектакъла на кайнарджалипсваше убедителният актьор, добрата обигра-ност на всички участници. Само двама от Алеково играха сполучливо. Затова и към тях се предявиха и по-големи изисквания.

Вълчо РАДЕВ

Повече култура в спектаклите

Всеки от спектаклите, с които се представиха съставите в Ситово, носеше в себе си нещо, което ни кара да се отнесем с уважение към вложения труд от страна на самодейците. Това, макар и в различна степен, се отнася за театралните състави от Зафирово, Смилец, Попина и за естрадно-сатиричния колектив на ситовци. Общо взето разликата в показаното от четирите състава не беше осезателно.

Не би било преувеличено, ако се каже, че самодейците и конкретно ръководителите на колективите са проявили хубаво желание за работа, за съзтаване на един по-завършен спектакъл. Но, струва ни се, че при тази квалификация на ръководителите се постигат различни успехи. Защото двама от тях — Красимира Орлоева (Ситово) и Божин Чалъков (Зафирово) са преминали през някакви курсове. До известна степен това можеше да се долови от изявата на двата състава. Васил Йорданов (Смилец) и Иванка Георгиева (Попина) нямат никаква подготовка. Съвсем естествено те са срещнали допълнителни трудности в практическата си работа. Опитът и силите в някои моменти не са им достигнали. Конкретно това се отнася до разработката на мизансцена, до подготовката на декор с по-големи културни претенции, до намирането на акцента в пиесите. Почитаци са се готвили изглежда доста упорито и при една методическа помощ биха създали по-завършен спектакъл. Самодейците от Смилец зарадваха с намерен ритъм, с някои колоритни образи от Страшимировата „Свекърва". Божин Чалъков е намерил верен път за тълкуване на „Татул". Но при тези тежки монолози, само дейците не са успели напълно — с някои актьори е работено по-малко, не се използуват всички възможности на театралното изкуство.

Естрадно-сатиричният състав на ситовци, макар и с някои пропуски в спектакъла, е едно хубаво завоевание за селото. И занапред той трябва да има подкрепата на обществеността, за да съществува и се развива. В текстовия материал трябва да се търси повече актуалност, повече конфликтни положения, без които ритъмът спада.

За спектаклите като цяло трябва да се изтъкне това, че са нужни повече усилия за внасяне на култура в тях. С повече търпение трябва да се изграждат образите. Нужно е да се избягва онази голота на сцената, която ни е позната от минали години, атмосферата на къла — това са компоненти, вотепенни и не бива да ги небрегват.

Прави впечатление и тенденцията към трудни пиеси. „Татул", „Свекърва". Режисьорът също представлява труден проблем, който в идната година не би се справил успешно без помощта на районния съвет за изкуство и култура. Истина е, че възможностите ни не са големи, но тази помощ трябва да се окаже на всички колективи, а камо ли да имаме по-високи изисквания.

Сава ХРИСТОВ

Липса на задълбочена режисьорска работа

На пунктовите прегледи в Дулово се явиха естрадно-сатиричният състав на Дулово, театрален състав от същия град, театралните състави от Правда, Паисиево, Секулово и естрадно-сатиричният състав за турското население при дуловското читалище.

Радващи са постиженията на естрадно-сатиричните състави от Дулово. Младежкият оркестър на Димитър Алексиев внася много живот в спектакъла. И всичко това сполучливо е съчетано с пестеливите интермедии на Пеню Ангелов. А изпълнението на естрадните песни от страна на Мими Давидова, Иванка Русева, Стефка Бойкова и др. освежават програмата. Успехът би бил по-голям, ако се отърсят от известна сценична скованост и подражателството на утвърдени наши естрадни изпълнители.

Оригиналните хрумвания на Херол Салиев от естрадно-сатиричния състав за турското население внасят нещо ново, свежо. Към тях трябва да се прибавят и отличните изпълнителски на народни песни Рукия Заимова. Бюнями Салиев и Хатидже Байрамова.

Добрите изпълнители, оригиналните хрумвания, пестеливите изразни средства и стегнатата програма на двата състава от Дулово вдъхват много надежди.

В постановката на театралните състави като обща слабост личи недовършената режисьорска работа с изпълнителите. Самодейците влагат много жар и старание в изграждането на образите, обаче слабият текстов материал („Лика—прилика" — Правда, „Сичите пликове" — Паисиево, „Чума" — Секулово) и незадоволителната режисьорска помощ дозеждат до разпокъсани постановки, с досадни паузи. Инициативата на колективите от Правда и Паисиево да се заемат с поставяне на пиеси от местни автори е насърчителна. Обаче текстът засега има още много слабости: излишни моменти, липса на един основен конфликт. И всичко довежда до незадоволителен спектакъл, който няма никакви възпитателни качества и е далеч от предназначението си. Затова при аналогични случаи на всяка цена трябва да се вземе и мнението на Окръжния съвет за изкуство и култура.

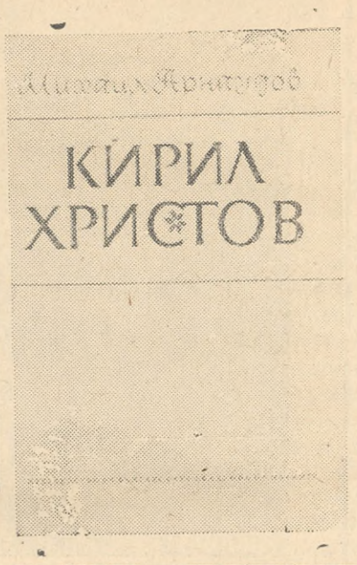
Театралният състав от Секулово с първите две действия грабна вниманието на зрителя с добро актьорско изпълнение, със задоволителна режисьорска работа. Обаче всичко не беше доведено до сполучлив завършек.

Общо за всички колективи трябва да се изтъкне, че текстът не се владееше.

Прегледът показа, че естрадно-сатиричните състави и театралните състави от Секулово, Паисиево, Дулово имат добри изпълнители, надеждни ръководители и при по-голямо усъвършенстване постиженията им щяха да задоволят повече.

Али РИЗОВ

Нови книги

ФИЗКУЛТУРА ★ СПОРТ ★ ТУРИЗЪМ

САМО ЕДНО ПОЛУВРЕМЕ ИГРА И...1:1

След свършването на първото полувреме на футболната среща между отборите на „Доростол" и „Левски" (Лясковец) бяхме готови да поздравим нашите състезатели. За пръв път от началото на сезона ги видяхме да играят така вдъхновено, напористо, борбено. Целият отбор работеше като един добре споен механизъм, чиито действия се извършваха точно, леко, и приятно за окото. Разбира се, имаше и засечки, но те се губеха сред хубавите прояви. И ако не бяха пропуските пред противниковата врата след откриването на резултата — единствената слабост на отбора през тази част на играта, — можехме спокойно да признаем, че това бе една от най-хубавите игри на „Доростол" през пролетта.

Но хубавото свърши с изтичането на първите 45 минути. Защото след почивката не видяхме и помен от хубавата му игра. Сякаш на терена действуваше друг отбор. Нямаше я вече лекотата в изграждането на акциите, бързината изчезна, зачестиха грешките, а след като гостите изравниха резултата, играта на домакините стана толкова хаотична, неорганизирана, че само чудо трябваше да стане, за да настъпи някакъв прелом.

Минутите се изнизваха, а за едно с тях се топяха и надеждите ни за победа. Играта на силистренци все повече затъваше в посредствеността, още по-ярко се откройваха пропуските на нападателите. Жалко, че в тези минути не се намери нито един играч с трезв поглед, който да организира играта, да внесе някакъв порядък в разстроените редици. Кирилов беше далеч от игрите си напоследък. Каталиев направо игра слабо, защитата лесно се пропукваше, а смяната на игралия много добре Борисов със Стефанов не донесе резултат. Явно силите на нашите състезатели стигнаха само за едно полувреме.

Не, не можем да бъдем доволни от играта на „Доростол" в тази среща. При положението, в което се намира сега отборът, при опитите му да се измъкне от застрашената зона, всяка изпадане от групата, всяка загуба на точки на собствен терен може да се окаже фатална накрая. Още повече, когато нашите състезатели са неспособни да зарегистрират някакъв успех, играейки навън. А има да ни гостуват много по-силни състави от „Левски" (Лясковец). Ясно е тогава, че по-нагатък не бива да си правим удоволствието да загубим нито една точка у дома. Имат думата треньорът и състезателите. Те в крайна сметка носят отговорността пред спортната общественост на Силистра.

Ето накратко с по няколко реда хронологията на мача:

1—10 м. — Силен натиск на „Доростол". Гостите са принудени да играят в своята половина и да се защищават с всички сили. Домакините изпълняват пет ъглови удара, които не носят нищо.

10—20 м. — Надмощието е материализирано. Пашов намира чудесно Добрев, който със спринт изскача между двама защитника и с точен удар покрай Симеонов (Л—1) праща топката в мрежата — 1:0 за „Доростол". Малко след това пак Добрев стреля отдалеч и вратарят избива в ъглов удар.

20—30 м. — След ъглов удар Симеонов отбива топката в краката на Пашов, който стреля, но негочко. Густинов пробива по крилото, центрира и Кирилов от 3 метра не може да отпрати удар. Малко след това отново Кирилов прави непростим пропуск.

30—45 м. — Гостите се поокопитват и пробождат няколко контраатаки. Повече игра в центъра на терена.

45—55 м. — Натиск на „Доростол". Младенов стреля от 4-5 м. в ръцете на вратаря!

55—70 м. — Гостите изравняват играта, редят се атаки и към двете врати. След дълго прехвърляне Гецов (Л—11) с глава намира ъгъла — 1:1. На два пъти Пашов е в изгодна позиция, но забавя и опасността е ликвидирана.

70—80 м. Домакините атакуват хаотично.

80—90 м. — Гостите едва не грабват победата. На два пъти Стойчев с мъка отбива летящата в ъгъла топка. След кратко разбъркване в последните секунди Младенов стреля с глава над напречната греда.

И накрая — точно и обективно ръководство на международния футболен съдия М. Чуков.

Йордан СИМЕОНОВ

Баскетболистите от Калипетрово и Главиница в зоналното селско първенство

На 13 и 14 април в Ново село, Русенски окръг, се състоя зоналното първенство по баскетбол за мъже и жени, включено в рамките на Третата републиканска спартакиада за селска младеж. Нашият окръг бе представен от мъжете на село Главиница, а при жените от село Калипетрово.

Регламентът на състезанието предвиди първия ден — събота — отборите да играят по две срещи, а някои даже и по три. Това даде отражение и в игрите и в повечето случаи бе наблюдаван посредствен баскетбол. Единствено изключение в това отношение направи отборът на с. Калипетрово. Дегойките на треньора Величко Иванов играха в напълно модерен стил, като от първата до последната минута атакуваха противника. За това говорят и резултатите: Калипетрово — Гагово (Търговищки окръг) — 56:15, Калипетрово — Карапелит (Толбухински окръг) — 2:0 (служебно). На финала отборът на Калипетрово се срещна с представителките на Образцов чифлик (Русенски окръг) и победи с 84:29. Хубавото в отбора на нашите представителки беше това, че разполагаха с равностойни смени и това разреши да се поддържа едно и също темпо при играта. Второто място зае отборът на Образцов чифлик. Тия два отбора ще представят Североизточна България на финалните състезания.

При мъжете представянето ни бе по-слабо. Играхме три срещи и загубихме и трите. Първата беше с отбора на село Карапелит при резултат 38:41, втората със с. Дългопол (Варненски окръг) — 43:53 и третата със с. Смядово (Шуменски окръг) — 45:49.

Георги РАЙЧЕВ

О Б Я В А

ТКЗС — с. Калипетрово (стопански двор Сил... продава облагородени вкоренени лозички ризлинг, ...ка и царица по 22 стотинки броя.

О Б Я В А

Продавам мотоциклет БАЛКАН С КОШ
Справка: всеки ден от 17 часа на ул. Аспарух 4

О Б Я В А

Промишлен комбинат „Текстил" — Силистра
т ъ р с и
1. Н-к отдел „МТС" — висше или средно и... ческо образование.
2. Финансов инспектор — висше или средно ... мическо образование.
Заплата съгласно щатни таблици №№ 22 и 13.
Справки: личен състав, телефон 32-25.

О Б Я В А

ДАП — Пътнически превози — Варна
т ъ р с и
шофьори III клас с трудов стаж по специалността 2 годи... ни, които ще бъдат изпратени за 1 месец в гр. Русе за ... преквалификация за II клас, след което се задължават да работят 2 години в предприятието. Разходите са за сметка на предприятието. Осигурява се временно жител... ство. След 1. VI. — бекярско жилище. Приемат се на работа I и II клас шофьори.

Справки личен състав, тел. 24-19.

О Б Я В А

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА
т ъ р с и
да назначи директор за учебно производствено п... тие „Труд" с. Главиница с висше селскостопанс... икономическо образование. Заплата по щата.
Двама електротехници със средно техническо ... ване или ползуващи се с правата на заварен... според трудовия стаж по специалността.

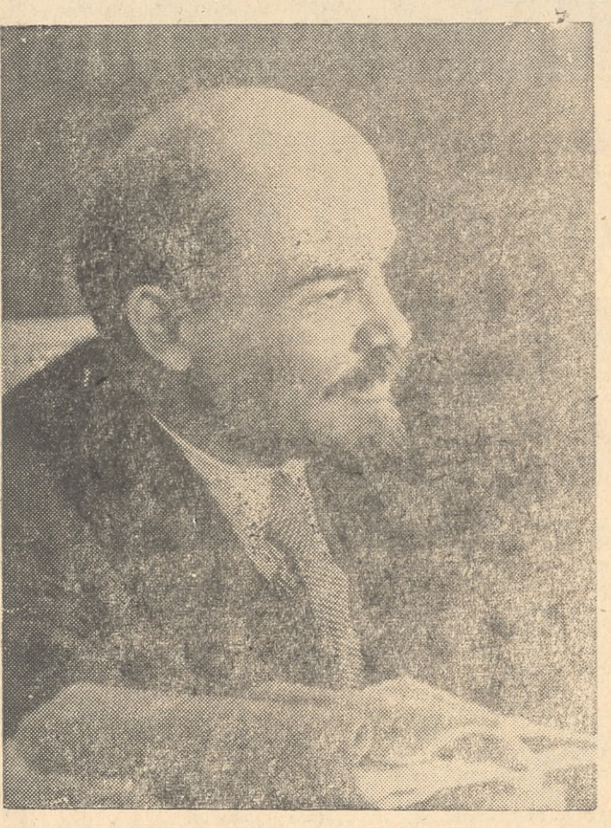
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 47 (1364) | Събота, 20 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОД ЗНАМЕТО НА ЛЕНИНИЗМА

Всяка година на 22 април съветският народ, трудещите се от социалистическите страни, международната работническа класа, цялото прогресивно човечество тържествено честват рождения ден на Владимир Илич Ленин. Това е израз на горещата любов към Ленин — вдъхновителя и организатора на Великата октомврийска революция, създателя и ръководителя на Комунистическата партия и съветската държава, към човека, който отдаде всичките си сили, целия си гений за благото на човечеството.

Животът и дейността на Владимир Илич Ленин е неповторим образец на борец за делото на работническата класа и нейния авангард — комунистическата партия, за победата на социализма. Той живя и работи в такова историческо време, когато пролетарската революция от теория стана непосредствена задача, наложена от империалистическия стадий в развитието на капитализма. Теорията на К. Маркс и Енгелс получи практическо приложение в революционната борба. На базата на този опит Ленин обогати всички съставни части на марксизма, откри нов, по-висок етап в развитието на революционната мисъл

Изследвайки закономерностите на монополистическия империализъм, той посочи пътищата за неговото унищожение. Негова е заслугата за създаване учение за партия от нов тип и за социалистическа държава. Той начерта гениалния план за изграждането на социалистическо общество в Русия, основните принципни положения на което имат международно значение.

Ленинизмът — това е марксизмът в съвременната епоха. Силата на това учение е в неговата правдивост. То отразява правилно обективните закономерности на общественото развитие и служи като вярно оръжие в ръцете на работническата класа в борбата ѝ за осъществяване великата цел — комунизма. Победата на Великата октомврийска социалистическа революция и развитието на света след нея блестящо потвърдиха правилността на ленинските идеи. Те станаха знаме на борците за революционно преустройство на света.

Творческата сила на ленинизма намери пълно потвърждение и в победата на социалистическите революции и изграждането на новото общество в народнодемократичните страни. За кому нистическите и работническите партии, за народите от социалистическите страни опитът на КПСС и Съветския съюз е неизчерпаема съкровищница на мъдрост и знание. Творческото му използване съобразно конкретните условия в отделните страни улеснява борбата на народите за мир, национална независимост, демокрация и социализъм.

Под влиянието на Октомврийската революция, на борбите и победите на Съветския съюз идеите на Ленин достигнаха и до най-отдалечените и изостанали краища на земното кълбо. Окрилено от тези идеи и с братската помощ на социалистическите страни, националноосвободителното движение на поробените народи постигна забележителни победи. Повече от 70 страни извоюваха своята национална независимост.

Ленинизмът е оръжие за революционна борба и на работническата класа в капиталистическите страни. Той е онзи непресъхващ извор, който дава идеи, сили и вдъхновява комунистическите партии за намиране отговор на основните проблеми, възникващи в сложната класова борба против господството на монополите. Под могъщото влияние на ленинските идеи комунистическото движение се разрасна и се превърна в огромна международна сила. Един от заветите на Ленин бе да се укрепва единството и солидарността на световното комунистическо движение. Верността към този завет бе демонстрирана още веднаж на консултативната среща в Будапеща чрез готовността на огромното мнозинство на братските партии за свикване на международно съвещание на техните представители.

Жизнената правда и международното значение на ленинизма блестящо се потвърдиха и от развитието на НР България. Ще минат векове, но българският народ никога няма да забрави името на Ленин. То ще се произнася винаги с любов и признателност, защото, въоръжена с неговите идеи, Българската комунистическа партия поведе страната ни по пътя към комунизма. Името на Ленин за нас е символ на вечна дружба между България и СССР, дружбата, която води до разцвета на социалистическата ни Родина.

Делото на Ленин ще живее вечно и като пътеводна звезда ще сочи на човечеството пътя към щастието.

ДОСТОЙНО ДА ПОСРЕЩНЕМ СЛАВНИЯ ЮБИЛЕЙ

Връстниците на свободата призовават

На 18 април стана една необичайна среща. Връстниците на свободата от Силистренски окръг изпратиха свои представители на срещата, организирана от ОК на ДКМС и редакцията на вестник „Силистренска трибуна", за да призоват всички, родени в годината на Деветосептемврийската победа, да дадат своя личен принос в чест на славния юбилей. На срещата присъствуваха другарите Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, Георги Кардашев — първи секретар на ГК на БКП. Атанас Киров — първи секретар на ОК на ДКМС, Денка Господинова — главен редактор на вестник „Силистренска трибуна", членове на бюрото на ОК на ДКМС и др.

С кратко слово първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров откри срещата, като изтъкна горещото желание на ентусиазираните младежи и девойки — връстници на победната и незабравима 1944 година, да участвуват със свой личен дял в посрещането на четвъртвековния ѝ юбилей. След това той даде думата на Добри Димитров — един от представителите на връстниците на свободата, да прочете призив-обещание към всички, родени през годината на свободата в нашата страна.

След прочитането на призива се изказаха пратеници на младежите от различните комсомолски организации. Петър Иванов — инженер-специалист от Нова Черна, подчерта, че пред младите специалисти от селското стопанство стоят много задачи за разрешение и че техният личен дял трябва да бъде осезателен в снижаването на себестойността на продукцията, повишаване на технико-икономическите познания на младежите и прилагането им в производството. Той призова всички специалисти — негови връстници, да се наредят в първите редици на воюващите за рентабилно селско стопанство, да вложат своята техническа мисъл за достойно посрещане на юбилея. Веселина Недева — работничка от завод „Оргтехника", от името на своите връстници от завода увери присъствуващите, че ще вложат всичките свои млади сили за укрепването на техния завод, за повишаване производителността на труда и ускоряването на техническия прогрес. От името на учителите — връстници на свободата, се изказа Добра Киндjакова — учителка в училище „Макаренко", която изтъкна желанието на нейните връстници да възпитават силно, идейно здраво поколение, което да продължи достойните дела на своите предшественици.

Другарят Вельо Максимов приветствува желанието на 3 177-те младежи и девойки от окръга — връстници на свободата, да дадат своя принос в посрещането на славната годишнина. Той припомни, че победата на социализма е струвала много кръв и жертви на българския народ и неговата героична Комунистическа партия, говори за трудния процес на преустройство на селското стопанство и икономика и за огромните успехи, постигнати от нашата страна в това отношение. Тези успехи нарастват все повече и младежкият дял в тях е огромен. Пожелавайки успех в работата на ентусиазираните връстници на свободата от нашия окръг, другарят Максимов изрази горещото си желание техният призив да бъде подет от всички и да даде хубави плодове в чест на славния юбилей.

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

от връстниците на свободата в Силистренски окръг към всички, родени в годината на Деветосептемврийската победа

Скъпи другари,

През следващата година нашата социалистическа родина ще чествува тържествено два десет и пет годишнината от социалистическата революция у нас. Всички ние знаем колко много се направи през тези двадесет и пет години и с ка къв невиждан подем нашият народ строи новия си живот. За нас, които сме родени през тази паметна година, тази дата има особено значение. Ние сме връстници на свободата и победата, нашият жизнен път съвпада с гигантските крачки на икономическия напредък на родината. Ние израснахме в една обновена и обновяваща се България, в тази България ние учим, работим, строим и живеем щастливо своята младост, създаваме едно бъдеще, което с право утре ще наречем наше.

Ние, 3 177-те младежи и девойки от Силистренски окръг, родени в годината на свободата, смятаме, че трябва да дадем свой личен принос в посрещането на славния юбилей. Ние смятаме, че като връстници на свободата, като зрели участници в социалистическото строителство и включващи се в цялостното икономическо и стопанско развитие на България трябва особено активно да участвуваме в техническия прогрес, в комплексната механизация, в повишаването на производителността на труда и рентабилността на икономиката, в патриотичното и класово-партийното възпитание на подрастващото поколение, в овладяване на най-прогресивната идеология в историята на човечеството — марксистко-ленинската. Ръководейки се от целия трудов подем на нашия народ в чест на 25-та годишнина, ние, връстниците на свободата от Силистренски окръг, призоваваме всички наши връстници от страната да се включим активно във всеобщия подем за достойно посрещане на славния юбилей.

За да може нашият принос да се почувствува осезателно, ние призоваваме нашите усилия да се съсредоточат в няколко направления.

1. НЕКА приносът на връстниците на свободата бъде още по-голям в областта на научно-техническия прогрес, в повишаване производителността на труда, за най-активно участие в създаването на висока организация на труда. Да се води все по-активна борба за овладяване и пълно използуване капацитета на машините и съоръженията за повишаване на производителността на труда и рентабилността на икономиката. Да се разшири участието на нашите връстници в проектирането, производството и усвояването на нови машини и технологии.

(Продължава на IV стр.)

МНОГОЛЮДНО ТЪРЖЕСТВО В СИЛИСТРА

ЕМИЯТ САЛОН на Ок-я народен съвет се из-снощи от стотици силис-, дошли да присъствуват щоградското тържествено ие по случай 98-годиш-от рождението на вели-енин. Тържеството бе ор-рано от окръжните и ите комитети на Партия-О-ечествения фронт. Ок-я и Градския народни и Окръжния комитет за -съветска дружба.

президиума заеха места арят на Окръжния коми-БКП Яким Петков, т секретар на Градския ет на Партията Георги шев, обществени-ци.

жественото събрание бе о от другаря Георги Кардашев. Вълну-оклад за прекрасния жи-великото революционно на Ленин произнесе за-к-председателят на Ок-я народен съвет Дими-Михайлов.

ладчикът изтъкна, че ртните идеи на Влади-лич Ленин оказаха неог-о въздействие и върху и развитието на револю-ото движение в нашата а. Всички успехи на Пар-тията и народа в борбата против фашизма и капитализма, за изграждането на социалистическото общество са неразривно свързани с името и делото на великия Ленин, с братското сътрудничество и взаимопомощта с другите социалистически страни и преди всичко с всестранната и безкористна помощ на СССР и неговата велика партия. Вече 24 години БКП вдъхновява и организира енергията и таланта на българския народ, мобилизира богатствата на нашата земя за изграждането на социалистическото общество. За кратък исторически период нашата родина се превърна в страна с бързо развиваща се промишленост, механизирано земеделие, с растящо благосъстояние и процъфтяваща култура. Деветият конгрес на БКП с нова сила изтъкна и утвърди Ленинovите разбирания за ръководството на политиката и икономиката и въз основа на тях определи и постави изключително важната, принципиално нова задача за извършване повратът в икономиката от екстензивно към интензивно развитие.

В края на своя доклад др. Димитър Михайлов призова трудещите се от нашия окръг да отдадат заслуженото на Ленин, като посрещнат достойно 25-годишнината на социалистическата революция в нашата страна.

Секретарката на комсомолската организация в Икономическия техникум Стоянка Димова прочете поздравителна телеграма до посолството на Съюза на съветските социалистически републики в София. Тя бе приета единодушно, с бурни ръкопляскания. В телеграмата между другото се казва: „Трудещите се от нашия окръг, тясно сплотени около Българската комунистическа партия и нейния Централен комитет, непоколебимо следват ленинския път и стъпка по стъпка с успех осъществяват историческите решения на Деветия конгрес на БКП.

Да се борим по ленински за мир, социализъм и комунизъм, в братска дружба с великия Съветски съюз и в боево единство с другите социалистически страни, с всички миролюбиви и демократични сили в света — такава е нашата непреклонна воля сега".

Тържеството завърши с прожектиране на съветския филм „Ленин в Полша".

ПЛЕНУМ НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

Вчера в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя разширен пленум на Окръжния комитет на Партията. Пленумът се занима с един от най-важните въпроси от дейността на окръжната партийна организация, а именно с работата ѝ по ефективното създаване и използуване на основните производствени фондове в селското стопанство. На него присъствуваха и другарят Иван Прумов — секретар на Централния комитет на Партията.

По разглеждания въпрос докладва другарят Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на Партията. Той разгледа ръста на основните производствени фондове в кооперативните и държавни земеделски стопанства от 1960 г. досега и посочи положителните и отрицателни страни в тяхното използуване.

След доклада станаха оживени разисквания. Ръководители и специалисти в областта на селското стопанство изнесоха своя опит и поставиха на разглеждане някои основни въпроси, които трябва час по-скоро да се разрешат.

След като отбелязаха успехите, постигнати от селскостопанските труженици в окръга по използуването на основните фондове, другарят Иван Прумов се спря на най-главните насоки в развитието на селското стопанство в нашата страна през близките години. Посредством висока степен на механизация и химизация ще се премине към промишлени методи в отглеждането на зърнените култури, цвеклото, както и в животновъдните отрасли.

Пленумът се занима и с дейността на партийните комитети и организации по изпълнение решенията на Окръжния комитет на Партията за работата с кадрите. Информация изнесе другарят Калин Димитров — завеждащ отдел „Организационен" в ОК на Партията.

Пленумът освободи другаря Йордан Георгиев като член на Бюрото и секретар на Окръжния комитет на Партията и избра на негово място другаря Яким Петков, досегашен завеждащ отдел „Промишлен" в ОК на БКП.

Подробна информация за работата на пленума и изказването на другаря Иван Прумов ще бъдат публикувани в следващия брой на вестника.

Последни сеитбени дни

Щом засяха среднозрелите култури, механизаторите от с. Суходол веднага започнаха сеитбата на царевица. С изпълнението на тази задача пръв се зае тракторист Тахир Османов. Още в първия ден той зася 110 дка. На следващия ден в това мероприятие се включи и тракторист Хасан Давудов. За кратко време двамата хвърлиха семена на площ от 600 дка. Остава да се засеят още 250 дка, работа, която ще завърши днес или утре.

Двамата механизатори полагат големи усилия, за да извършат сеитбата съгласно агротехническите изисквания. Тяхната бригада е обещала да получи през идущата есен не по-малко от 460 кг царевица от декар.

Исмаил МАХМУДОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Днес Окръжният комитет на ДКМС провежда пленум, на който освен членовете присъствуват и секретарите на общинските и заводските комитети на Комсомола.

Пленумът се занимава с въпросите, свързани с подготовката на предстоящия Девети световен младежки фестивал в София.

* * *

Утре, неделя, в района на с. Алфатар ще се проведе състезание по туристическо ориентиране за градското първенство и наградите на Пионерския дом — Силистра.

В него ще вземат участие пионери и пионерки, юноши и девойки от всички основни, средни и специални училища в гр. Силистра.

* * *

На 25 април т. г. в района на с. Говедарци — Софийски окръг, ще се проведе републиканското първенство за наградите на ЦСПС по туристическо ориентиране.

За участие в това състезание заминаха представителните отбори — мъже и жени от РП „Оргтехника" — Силистра, които са и окръжен първенец по тази дисциплина.

* * *

Утре, неделя, в местността „Памук кулак" на ловното стрелбище ще се проведат ловни стрелби по панички. В тях ще вземат участие отбори от ловните дружинки на Силистренски район.

* * *

На 15 април т. г. турският самодеен ансамбъл при Образцово народно читалище „Доростол" — Силистра изнесе своя първи концерт за тази година. Днес ансамбълът ще гостува на жителите от с. Искра, а в бъдеще и на други села от окръга.

* * *

Съгласно предвидените състезания в спортния календар за тази година утре в гр. Дуло во ще се състои окръжно първенство по конен спорт.

В състезанието ще вземат участие представители от физкултурните дружества от окръга. На победителя ще бъде връчена купа, а на отбора първенец паметни флагчета.

* * *

В салона на Образцово читалище „Доростол" на 17 т. м. се състоя клавирен концерт на пианистката Лиляна Антова. Бяха изпълнени произведения от Бах-Бузони, Лист и Брамс.

* * *

По случай 98-та годишнина от рождението на В. И. Ленин, на 18 т. м. в салона на читалището в с. Калипетрово се състоя общоселско тържествено събрание. То бе открито от пионерите, след което секретарката на общинския комитет на комсомола Йорданка Бацинова изнесе доклад за В. И. Ленин.

Пред присъствуващите бе изнесен рецитал и прожектиран документален филм за Ленин.

* * *

На 22 април т. г. в салона на Народния театър ще се състои концерт на преподаватели те от Детската музикална школа — Силистра.

През Седмицата на детската книга и изкуствата за деца

Писателите Недялко Месечков и Дора Христова, гости на децата от нашия окръг, срещнаха със своите малки читатели от колко училища в Силистра и в селата Алфатар, Иширково, Ситово, Средище, Кайнарджа и др.

Тези срещи се превърнаха в мили празници, изпълнени с много топлота и сърдечност. Писателите четоха откъси от свои непубликувани произведения; пионерите задаваха въпроси за творчеството и личния живот на гостите. Много от децата са чели романите на Недялко Месечков „Банго" и „С Банго на вой на" и книгата на Дора Христова „Преди да порастем".

На писателите бяха поднесени много цветя, децата им завързаха пионерски връзки.

Представител на редакцията помоли гостите да споделят с няколко думи впечатленията си от нашия край, от хората и децата, които го населяват.

ЕДЯЛКО МЕСЕЧКОВ

ъстър!... Силистра!... което идва от древността! ата рождена дата се гу-тъмата на миналото. Гра-юси очарованието на ле-га и твърдата стъпка на живот. Разстлал снага ега на Дунава, градът ра убавее и е гордост на ро-дината. Когато за първи път го посетих преди повече от десетина години, видях го да се събужда и отърсва рамене, за да поеме новия си път — изграждането на социализма. При всяко следващо посещение го виждах обновен. Неговите хора са залогът за преуспяването му. А децата, най-ценното богатство на Добруджа, с които имахме възможност да се срещнем, са бодрата смяна, бъдещите строители на новото!

Очарован съм от Силистра, от хората, от златната земя.

Силистра!... Идва от древността и с бодра крачка крачи към бъдещето!

ДОРА ХРИСТОВА

Да бъдеш на 1 800 години и да изглеждаш млад — тук има някакво вълшебство! Много искам да разгадая тази тайна на Силистра.

Сега разбирам. Тук живеят най-милите и весели деца. Пеят като дунавски русалки. Танцуват като нестинарки. Дружат с хубавите книги.

Тук срещнах най-гостоприемните стопани. Тук цъфтят най-северните цветя. Тук расте Бъдещето.

Винаги с много радост ще идвам в Силистра.

РЕЦИТАЛ-КОНКУРС

По случай Седмицата на детската книга и изкуствата за деца Пионерският дом в Силистра организира на 16 април т. г. рецитал-конкурс, в който участвуваха осемнадесет деца от началния и средния курс на седем силистренски училища.

Рециталът премина на добро равнище. На първенците и на всички участници в конкурса бяха раздадени книги.

Тържества в окръга

АЛФАТАР. Пионерите от село Алфатар организираха през Седмицата на детската книга и изкуствата за деца и юноши интересен литературен карнавал на тема „Пет века борба за свобода". Присъствуваха гости от Окръжния комитет на Комсомола, Окръжния пионерски дом и др.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

ВОЙНОВО. Привечер. Тишината се нарушава от бодра пионерска песен. Учениците се отправят към киносалона. Там ги очакват техните близки. Директорката на училището Весела Петрова открива с кратко слово тържеството по случай Седмицата на детската книга.

Еленка КАРАМОЧЕВА

ЗНАМЕНИЕ НА ЕПОХАТА

ЛЕНИН И БЪЛГАРСКОТО РАБОТНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ

В. И. Ленин високо цените партията на тесните социалисти за безпределната преданост към работническата класа, марксизма, пролетарския интернационализъм. Затова болшевишката партия и лично Ленин често търсеха помощта и съдействието на партията на тесните социалисти при разрешаването на важни революционни задачи.

Още през 1901 г. Ленин със съдействието на българските социалисти създава нелегалния канал Варна—Одеса, по който изпращат от чужбина за Русия нелегална литература. В групите за транспортиране на в. „Искра" участвуват българските социалисти Георги Бакалов, Б. Семидов. Р. Аврамов, П. Нончев, Георгиев, Куртев и др. Пет пъти българският социалист Иван Загубански пренася в куфари с двойни дъна в. „Искра". След неговото арестуване нашата партия възлага на Михаил Кочев да продължи делото му.

Под непосредственото ръководство на В. И. Ленин се урежда въпросът за снабдяването и легализирането на руските социалисти — живущи в чужбина, с български паспорти. Известно е, че Ленин и Крупская са живели в Мюнхен с български паспорти.

Активно участие в болшевишкото подполие взема членът на партията на тесните социалисти от гр. Свищов Роман П. Аврамов. Той дружи с Ленин. Под негово въздействие при споровете между болшевики и меншевики през 1903 г. той застава на страната на болшевиките. Чрез Аврамов болшевишката партия изпраща в България „Какво да се прави?", „Крачка напред...", „Двете тактики..." и други Ленинови трудове.

На Щутгартския конгрес на Интернационала делегатите на партията на тесните социалисти Г. Кирков, Хр. Кабакчиев и В. Коларов за първи път се срещат с Ленин. Те гласуват поправки те, които Ленин и Р. Люксембург внасят към резолюцията на Август Бебел за „Милитаризмът и военните конфликти". На конгреса в Копенхаген (1910) Д. Благоев и Г. Кирков присъствуват на организираното от Ленин съвещание на левите социалдемократи. На десетата сесия на международното социалистическо бюро през октомври 1908 година представителят на тесните социалисти Стефан Аврамов се запознава с Ленин. Той гласува за втората част от проекторезолюцията на Ленин за приемането на лейбъристката партия в Интернационала. Ленин от своя страна подкрепя предложението на българския делегат по въпроса за независимостта на България.

Когато опортюнистите от Втория Интернационал подемат широка клеветническа кампания срещу партията на тесните социалисти поради отказа им да се обединят с широките социалисти, Ленин взема под своя защита нашата партия. Той въстава срещу членовете на редакцията на в. „Социалдемократ" — Мартов и Дан, които отказват да поместят статията на Д. Благоев против клеветниците на българското социалистическо движение.

В над 50 статии Ленин разглежда проблемите на българското работническо и социалистическо движение. Статите на Ленин, посветени на Балканската и Междусъюзническата война: „Към всички граждани на Русия", „Хазартна игра", „За лисицата и кокошарника", „Социалното значение на сръбско-българските победи", „Балканската война и буржоазният шовинизъм", разкриха пред трудещите се от цял свят и специално пред българското работническо движение истината за характера, целите и значението на Балканската война. В „Тетрадки върху империализма", „Защита на неутралитета", „Статистика и социология", написани от Ленин в годините на Първата световна война, е даден марксически анализ на икономическото и политическото развитие на България след Освобождението, на проникването на монополистическия капитал, характера на българската буржоазия и т. н. Помощта на Ленин даде възможност на партията на тесните социалисти още в 1916 година да намери своето място в редовете на цимервалдската левица, а в 1917 година да застане на страната на Великата октомврийска социалистическа революция.

В писмата до задграничното бюро на ЦК и до Г. В. Чичерин (1917-1918 г.) Ленин обръща особено голямо внимание на привличането на партията на тесните социалисти в съзаването на Третия Комунистически интернационал. Българската комунистическа партия е рожба на дружбата на българското революционно социалистическо движение с болшевиките и ленинизма. В навечерието на Втория конгрес на Комунистическия интернационал Ленин изпраща писмо до нашата партия да обсъди известния „проект за тезиси по националния и колониалния въпрос". Партията изпълни това Ленинско поръчение. На Втория конгрес на Интернационала Ленин одобри поправките на българските комунисти. Неоценима е помощта, която през 1920-1921 година Ленин оказа на нашата партия в борбата срещу левите и ултралевите опортюнисти.

Оценката, която Ленин даде на характера, движещите сили и цели на Владайското въстание като проява на влиянието на Октомврийската революция, като работническа революция и т. н., помогнаха на нашата партия навреме и правилно да разбере грешките си и да застане на правилни позиции по зреещата революция в България. Ценните напътствия, дадени от Ленин при срещите си с В. Коларов, Хр. Кабакчиев, Г. Димитров през 1920-1921 г., станаха боева програма за нашата партия по пътя й към болшевизма.

Ленин бе и ще остане бойното знаме на българското работническо и комунистическо движение в борбата им за пълната победа на социализма и комунизма.

И. САМУИЛОВ

Семейство Улянови. Сним ката е направена през 1921 година в Кремъл.

СКЪПИ РЕЛИКВИ

Грижливо, като светиня се пази в съветската страна всичко, свързано с живота на Ленин: локомотивът, на който се е завърнал във въстаналия Питер... автомобилът, на който е пътувал през последните години на живота си... корабът, с който е бил изпратен на заточение в Сибир... книгите, от които се е ползвал... шахът, на който е играел...

В Ленинград, на Финландската гара, където Ленин много пъти е бивал, стои сега старинен локомотив с надпис на фински и руски език: „Правителството на Финландия подари този локомотив на правителството на Съюза на съветските социалистически републики в памет на пътуванията, които в трудното време В. И. Ленин е извършил с него на територията на Финландия".

Това е било в суровите дни на 1917 година. Комунистическата партия укрила своя вожд в дълбока нелегалност. През лятото на 1917 година Ленин се е криел в Разлив. Той живеел там като косач, в колиба. С настъпването на студовете през 1917 година Партията поръчала на машиниста Хуго Ерикович Ялав да преведе Ленин във Финландия, за да бъде укрит от преследването на шпионите на Керенски.

В една тъмна нощ, преоблечен и гримиран, В. И. Ленин се качил по стъпалата в будката на локомотива. Каскетът му бил обърнат назад, кичур коса падала на челото му, а под простичкото палтенце се виждала сатенена рубашка. Нито брада, нито мустаци. За да не предизвика подозрение, Ленин през цялото време работел на локомотива. Той старателно подгасял от тендера дърва и ги слагал на площадката. Огняръ, който хвърлял дървата в пещта, не забелязал нищо особено в пътника на локомотива.

С този локомотив в навечерието на октомврийския щурм в 1917 година машинистът Хуго Ерикович Ялав върнал В. И. Ленин обратно в Петроград. Ето защо народът нарекъл локомотив № 293 ленински, локомотив на Октомврийската революция.

ОБРАЗЪТ НА ЛЕНИН

В. И. Ленин по време на боледуването си в Горки, край Москва, през лятото на 1923 година

Това е образ, който ни кара да мислим за човека. Той е, както то ее изразява Барбюс, най-обикновен, най-естествен, най-всекидневен. Почти всичко у него е както у нас и примижалите очи, които се смеят със своите ситни бръчки, и острите скули, които разказват за лишенията на един живот, и малката брада, която скрива ъглите на четвъртигата челюст. Тук природата не е работила с мащаба на един Омир или на един Микеланджело. Тук тя е предпочела по-малките форми, решавайки да изненада света с външната простота на гения..,

Едно нещо привлича и поразява най-много в този скромен и близък образ. Едно нещо, което ни заставя да забравяме обикновените човешки черти, да изпитваме чувството на страхопочитание. Става дума за челото. Високо и издадено силно напред, то разширява главата в горната й част, разчертано видимо от сините жилки на мисълта. Цялата мощ на образа е събрана тук, в това голямо характерно чело, в неговите пулсиращи възли и пропасти, в отвесно сглобените му плоскости. Сякаш естеството е знаело, че именно в тази просторна костна кутия ще живее, ще мисли и ще се разпорежда един от най-великите умове на човечеството — умът на победилата революция. Още при пръв поглед това чело вдъхновява уважение, буди възторга на преклонението, налага мълчание. Още при пръв поглед — по думите на швейцарския вестник „Ла сантинел" — то ни кара да си спомняме за Сократа, смесен с Верлен: за гения на съжденията, събран в едно с гения на чувството. Неговите четири бръчки напомнят дълбоките гънки на земята — ония стари земни гънки, които са се родили от вековната игра на стихиите, от техния сблъсък. Човек има чувството, че тези бръчки стигат до самата кора на мозъка, че някъде там гърми огромният завод на Лениновата мисъл — маргенът на прогреса. Издълбано от тех ните живи пукнатини, челото прилича на мраморен глетчер, на връх, разоран от крилата на бурите. Да се създаде отново такова чело — писа някога руското списание „Пламя", — това е задача, трудна и за самата природа...

Челото е центърът на рисувания образ и все пак то не казва всичко за образа. Наред с него съществува още една подробност — една характерна подробност, без която не може. Усмивката на Ленин. Вгледайте се в който и да е от портретите на великия мъж и вие ще я почувствувате, ще заживеете с нея. Тя извира отвсякъде — от всяка пора, от всяка линия, от всяка извивка на любимото лице — нежна като въздуха, чиста като светлината. Нейните тихи струи омекотяват острите форми на образа, предават чудно благородство на погледа, одухотворяват масива на челото. Те трептят около главата като някакво живо сияние: леки, бързи, загадъчни, повече просказани и по-малко видими, пленяващи. Това е по-скоро усмивка на духа, на сърцето, а не на външните черти — усмивка, която иде от дълбините на характера, от неговата природна и философска същност. Усмивката на Ленин не разсмива — отбелязва Бернард Шоу, — тя е цяла философия, тя укрепва силите, хвърля в размисъл...

Но усмивката на революционния титан наред с всичко друго излъчва и една велика доброта, един активен хуманизъм. Надали има друг човешки гений, който да се е усмихвал на хората така топло и непринудено, така братски. Вижте усмивката на Данте. В нея крещи проклятието. Волтер се усмихва, за да се подиграе. Бетовен сякаш казва: усмихвам се, за да не заплача. А Робеспиер намери за нужно да се усмихне само веднъж през живота си: когато му показаха главата на Дантон. В тихата усмивка на Ленин има толкова много обич, великодушие и спонтанност, че човек е готов веднага да й повярва, да я приеме непринудено. Тази усмивка — казва Максим Горки — е една от тайните на Лениновата победа над хората. Тази безподобна усмивка на мъдрец, на другар, на дете...

Някога, преди години, английският публицист Джордж Лансбъри писа: „Ленин, това е една най-обикновена работническа глава, която умее да мисли гениално". Днес, застанало пред образа на тази „най-обикновена работническа глава", човечеството, което така много обича да говори...

Ст. ПРОДЕВ

Майката на Ленин — Мария Александровна Ульянова (1835-1916).

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

Отначало наливаха прекалено малко бензин и парчетата дърва не се разгоряваха. Тогава те напоиха дървата с всички горими вещества, каквито се оказаха под ръка. Драснаха клечка кибрит, пламъкът се устреми към върха на кладата, издигна се дим, след това той се утаи и изчезна. Хвърляха всичко на кладата, но огънят продължаваше да реве. И когато от труповете не остана нищо освен няколко купчини пепел, гръмна ръкопляскане.

Немците направиха някаква сметка. Всичко обаче се оказа прекомерно по-голямо. Освен бензин трябваха и толкова дърва, колкото бяха и труповете. Нереална задача. Даже и ако решеха да докарат целите гори от Полша тук. Все по-трудно ставаше снабдяването и с бензин. Германската армия беше капитулирала край Сталинград и мечтите за богатите нефтени находища в Кавказ започнаха да се изпаряват.

Подир безсънната нощ Лалка реши да доложи на началството си за своя неуспех.

Помощта пристигна в един прекрасен ден от Херберт Флос. Той беше получил своето майсторство в неголям месген лагер, където го беше захвърлила съдбата и преместването му в Треблинка беше за него голямо повишение, откриващо големи възможности за проявление.

Беше приготвена вече първата клада. Изясни се, че човешките тела не горят еднакво: съществуват добри и лоши тела, огнеупорни и горящи. Изкуството се състоеше в това, че с помощта на добрите тела трябва да накараш да горят и лошите. Съгласно изследванията на Флос старите трупове горят по-добре от младите, дебелите по-добре от тънките, на жените по-добре от мъжете, а детските по-лошо от женските, но по-добре от мъжките. От това стана ясно, че идеално горящ материал това е тялото на старата пълна жена. Именно такива трупове той избра в първия момент. След това започна сортирането на мъжките и детските трупове. Когато бяха извадени хиляди трупа и сортирани по-описания по-горе начин, той се зае да кладе огньовете: доброто горе риво постави отдолу, лошото — отгоре. Флос се отказа от бензина и изпрати за дърва, които бяха сложени на неголеми клади и наредени под „решетка" от труповете. Настана момент за откриване на „опита". Някой предаде на Флос кутийка кибрит. Той се наведе, запали една клада, след това втора, трета...

Пламъкът лизваше телата първоначално слабо, после ставаше по-силен и по-силен. Всички затаиха дъх — от ужас и страх. Само Флос явно си отдъхваше. Изведнъж загоряха и телата. Огънят просто изрева. Мъртвите лица се обезобразиха, кожата се късаше и пръскаше на парчета. На няколко пъти се вкамениха и лицата на есесовците, които наблюдаваха това чудовище, а Флос сияе още. Този ден беше най-добрият в неговия живот.

Първото съобщение от Адолф и Джело дойде месец след тяхното заминаване: „Пристигнахме благополучно в ада, започнахме работа".

Лагер № 1 продължаваше да потъва в безумието. Като откъснала се от големия тормоз машина, като загубил съзнание кон, който се мъчеше да се отвърже от голямото вече, лагерът неудържимо се приближаваше към своя край.

В Треблинка вече имаше оркестър и театрални представления — същинско веселие като в ад. Недостигаше за това само едно — жени. Но следващият ешелон позволи да се оправи и този пропуск. Ешелонът дойде от Гродно с последните еврейски жители на града. В отличие от обикновената практика на жените заповядаха да се раздерят на площада от мъжете и се подредят. Лалка ги инспектира. Отдели младите, хубавите. Двадесет девойки и млади жени, които той счете, че отговарят на изискванията, отдели на страна. На тях заповядаха да се облекат и ги отведоха в гетото, както наричаха бараките в лагер № 1. Половината остана на място, а другата отправиха по-нататък — в лагер № 2. Денем жените и девойките работеха в пералнята, обслужваща немците, а вечер им разрешаваха да се намират сред затворниците.

Тяхното пристигане оживи лагера. Около жените, изплашени и безпомощни, се събираше на род. Те не разбираха, че заради тях се развихриха кавгите и сбиванията. Всички в Треблинка, които се ползуваха, макар и с някаква привилегия, започнаха да си оправят костюмите, да се мият и се бръснат. Когато Лалка почувствува, че затворниците се уловиха на примамката, награди „капо" и „хофюден" с право да се женят. Кандидатите бяха задължени да му се представят лично.

Лятото смени пролетта. Когато под такта на музиката на оркестъра пустееха рововете, искането за действие стана понастоятелно. В края на юли 1943 година лагер №2 изпрати ултиматум: „Ние започнахме последния ров. След две седмици лагерът ще бъде ликвидиран. Ако в течение на 48 часа вие не установите твърда и окончателна дата, ние ще започнем въстанието".

Като се излекуваха от първия шок, Джело и Адолф се заеха да създадат организацията. Отдаде им се да привлекат на своя страна няколко човека, но болшинството от затворниците се отнесоха към техния замисъл с равнодушие.

Понеже лагер №2 не играеше главна роля във въстанието, планът беше прост. Главното бе хората да бъдат готови за бягство, когато започне въстанието. На Джело, Адолф и на още няколко подбрани затворници се падна задачата да унищожат слабия гарнизон.

НАЧАЛОТО

Накрая беше открит и последният ров. След две недели Треблинка престана да съществува. Беше петък, 30 юли. Само Лалка беше излязъл в отпуск. Джело отправи своя ултиматум. На другия ден пристигна отговор: „Понеделник, 2 август 1943 година. Ще потвърдим утре, както е отбеляза но. Парола за въстанието „Революция в Берлин".

Шест часа. Започна проверка. Галевски излезе отпред и с много усилия се задържа, за да не падне. Слаб и измъчен, той се спираше пред своите хора.

„Започва нов ден — говореше той. — Той не ще бъде последен. Аз се надявам, че всеки ще се постарае, както и преди — тонът му се менеше — да направи своята работа, колкото може по-добре. Неговото лице стана по-радостно и всички затворници видяха, че той им намигва. Немците — вашите стопани — удържаха на обещанието си. И ние, прекарващите продължително време тук, знаем какво те направиха за нас. Загова сме задължени да устоим на своето обещание и да изпълняваме добре нашата работа". Сетне той се обърна към немците и им отдаде чест.

Девет часа. Младият Хенек тръгна със своята каруца по пътя, който водеше до оръжейния склад. Нищо не беше се изменило от оня път, когато пак беше ходил до склада. Но месеците като че ли минаха бързо.

В свежия угринен въздух дребе се чуваше скърцането на колелетата върху чакъла, но накрая то съвсем замря. Прозорецът на склада вече беше отворен. Трите сандъка с гранати се показват от прозореца едновременно. С едно движение затворниците ги прехвърляг на дъното на каруцата. Хенек наблюдава едни затворник, стоящ на пост като караул, след това гледа втори и чувствува, че каруцата за трети път потрепва: но този път комитетът беше решил да вземе от склада и пушки. Хенек гледа как се мяркат един подир друг пред погледа му прикладите. Сетне се появява и ръка, която маха. Прозорецът се затваря. Каруцата потегля.

По новия план оръжието трябваше да се разпредели на две места: в зеленчукохранилището и гаража. Когато стигнаха до гаража, Хенек забави ход. Дойдоха затворници. „Само пет винтовки" — шепне Хенек, неизвъртайки глава. Каруцата спира пред купчина парцали. Трима затворници чакат неподвижно. Но ето те се наклоняват, вземат толкова дрипи, колкото могат да сграбчат и ги подават по-надалече. Появяват се други и образуват жива верига по двора на бараките. Оръжието преминава по веригата както тръпка по тялото; каруцата се движи по натегък.

Зеленчукохранилището. Отново е създадена верига при затворниците. Хенек забеляза Галевски, който мина край него и се скри в скривалището. На него му се стори, че на лицето на ръководителя на въстанието беше цъфнала усмивка, целият сияеше от радост.

Десет часа. Работата в лагер № 2 започна по-рано. Джело предупреди всички да работят колкото може по-бавно, макар да ги заплашва угрозата от наказания. Адолф обикаляше от една група до друга.

(Следва)

ЕДНА ТЕОРИЯ Е ОПРОВЕРГАНА

Неведнъж миналата година по съвещания и събрания, в статистическите данни и други материали промкомбинат „Камъшит" се сочеше като предприятие, в което производителността на труда не отговаря на изискванията за рентабилност на икономиката. Причините за това явление са много. 44-то постановление на МС и ЦК на БКП постави ултимативно въпроса — заплащането на труда да всички да зависи от крайните икономически резултати. Ръководството на „Камъшит" е разбрало с цялата сериозност силата на това условие. Намерени са пътищата за изпълнението му.

Техническата въоръженост е изходният пункт. И интересно, теорията, че поради специфичността на производството тук трудно може да се прилага механизация, е опровергана. Почти няма цех, в който да не са въвлезли машините. За подготовката на ракитата се използуват 20 нови машини, от което се получава 4 290 лв. икономически ефект. Изработката на дървените детайли, необходими за няколко цеха, става не с примитивни съоръжения, както досега, а с високопроизводителни стругове „Дунав". Машината за полуавтоматично издухване на някои стъкларски изделия е увеличила производителността на труда в този цех с 45 процента.

Големият интерес на купувачите от чужбина към керамичните изделия налага разширяване на производствената програма на цеха. И тук техниката каза своята дума. Замяната на електрическите пещи с муфелни намалява почти трикратно времето за изпичане на изделията, подобрява качеството им. Освен това техният капацитет е девет пъти по-голям от този на старите пещи. Въведено е механично изработване на някои от формите на керамичните изделия, което увеличава производителността на труда двойно.

Трудно е да се изредят всички технически въведения, но това, че икономическият ефект от тях е около 120 000 лева, говори доста. Не е стоял безучастен и колективът на предприятието. Рационализаторите, в челните редици на които са Хараламби Георгиев, Тодор Доилов, Огнян Антонов, са направили 24 предложения, 10 от които са внедрени и имат 18 500 лв. икономически ефект.

Една от основните причини за ниската производителност на труда беше слабата квалификация на част от работничките, особено на тези в новооткритите клонове в селата. Сега за тях са организирани курсове за квалификация и школи за изучаване опита на първенците. Но 44-то постановление изисква не само добра производствена подготовка, а и икономически знания, за да може правилно да се прави анализ на данните и своевременно да се реагира на един или друг извод. Основните въпроси, залегнали в Постановлението и новата система на ръководство, са разработени в тематичен план, по който се обучават ръководителите и работниците.

Въпросите за рентабилността са и в основата на партийно-политическата работа. Те са главното съдържание на наглед ната агитация. Вместо таблото за отчитане изпълнението на плана по обем, както беше преди, сега всеки минаващ край портала на предприятието може да научи каква е реализацията на продукцията за всеки ден и за всеки цех. Фактически това е най-добрият показател за резултатността от дейността на целия колектив. Затова никак не е чудно, че скучните в други случаи цифри тук вършат повече работа от словесните обяснения и се следят с интерес.

В обещанието на колектива на промкомбинат „Камъшит" е предвидено петилетният план да бъде изпълнен до края на м. април 1970 година. До края на същата година трябва да бъде произведена надпланова продукция за 1 400 000 лева. Резултатите от първото тримесечие на т. г. потвърждават готовността на колектива да изпълни това свое обещание. Той е на едно от първите места по изпълнение на плана по обем сред държавните предприятия в окръга. Хубаво е и това, че постигнатото по плана за средната изработка е с близо 5 пункта по-високо от това за средната работна заплата.

В промкомбинат „Камъшит" обаче има още неизползувани резерви. Направените 10 рационализаторски предложения през първото тримесечие на тази година съвсем неоправдано стоят неразгледани. Освен това въпреки общото намаление на разходите за 100 лева продукция, в 6 от цеховете те са по-високи от запланувaните. Друг би бил крайният резултат за предприятието, ако във всички цехове успешно се изпълняваше планът за средната изработка, а за първото тримесечие в 8 от тях това не е постигнато. Наложително е ръководството на предприятието да има винаги точна и пълна информация за всички производства, за всички цехове и навреме да взема съответните мерки. Тогава може би не само 2 процента, както е предвидено, а по-голяма част от надпланова продукция ще бъде за сметка на увеличената производителност на труда.

Произведенията на „Камъшит" се изнасят в 27 страни. Тази пролет са сключени нови сделки с Гърция и Швейцария. Колективът ще посрещне четвъртвековния юбилей не само с изпълнени обещания, но и с произвеждането на над 25 вида нови изделия. Това е чудесно. Не е ли време обаче в Силистра да се открие магазин, където нашите граждани и гости да имат възможност да купуват от всички произведения на това предприятие. С изключение на керамичните изделия другото, което се предлага в различните щандове на градските магазини, е предимно излежала стока или такава, която вероятно не може да бъде пласирана другаде. Откриването на такъв магазин може да се използува като място за реклама на новите изделия.

Денка ГОСПОДИНОВА

Начо Димитров е един от най-добрите разкройвачи в дърводобивната бригада на Петър Петров от Дуловското горско стопанство.

НА СНИМКАТА: Начо Димитров в момент на работа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Без стоки план за стокооборота не се изпълнява

Живеем в такова време, когато промишлеността и вносът осигуряват търговията с необходимите за продажба артикули. Малък е списъкът на онези стоки, които можем да определим като дефицитни. И въпреки това ежедневно в магазините на окръга и особено в тези на потребителните кооперации липсват стоки, чието доставяне отдавна не е проблем. Преди пет-шест дни в Силистра се почувствува липсата на кибрит, а на всички е известно, че в страната има кибрит и зареждането на магазините не представлява никаква трудност. Редица стоки липсват и в магазините в селата. Тази липса води до неизпълнение на плановете и най-важното — до незадоволително обслужване на населението. Ние вече получихме няколко дописки, които смятаме да предоставим на вниманието на работниците от ОКС — Силистра.

Кооперацията в с. Сокол не изпълни плана си

Изтекоха три месеца от 1968 година. Много труд положиха работниците от потребителната кооперация в с. Сокол да се представят с добри постижения пред празника на труда — Първи май. Най-добро изпълнение на плановете има в обществото хранене. При план за тримесечието 30 000 лева, колективът е реализирал 43 650 лева стокооборот. По вина обаче на ръкозодството на кооперацията и на предприятията-доставчици липсват безалкохолни напитки.

Докато в общественото хранене планът е значително пре изпълнен, то в търговията на дребно той не е достигнат с близо 6 000 лева, а в сравнение с миналата година стокооборотът е по-малък с 26 500 лева. Основателна причина за неизпълнението на плановете тук е липсата на редица хранителни и нехранителни стоки в складовете на ОКС — Тутракан и Силистра, като пакетирана захар, шоколадови изделия, брашно, ризон, електрически материали, мебели и др. Усилията на управителния съвет на кооперацията и целия колектив са насочени към провеждане на такива мероприятия, които да доведат до изпълнение на плана през четиримесечието. Той, разбира се, ще бъде изпълнен само при условие, че се заредят магазините с тези стоки, които липсват в момента.

Добринка РАДЕВА

В Голеш няма безалкохолни напитки

По разпределение потребителната кооперация в с. Голеш трябва да се снабдява с безалкохолни напитки от кооперацията в с. Кайнарджа. Досега произвежданата лимонада беше с много лошо качество. Клиентите от Голеш неведнъж са отправяли критични бележки до ръководството на кооперацията, но някакви особени резултати не се получиха. Не са редки случаите, когато в лимонадата се намират остатъци от талаш и други механични примеси. В повечето случаи или процентът на захар е недостатъчен, или пък лимонадата не е газирана добре.

Напоследък се случи най-лошото. Става вече месец как хората от района на Голеш са лишени от всякакъв вид безалкохолни напитки. Ръководството на кооперацията обяснява тази липса с това, че от Кайнарджа не доставят безалкохолни напитки, понеже работилницата не разполагала с достатъчно бутилки. Населението от района пита отговорниците от ОКС от кога лимонадата в страната стана дефицитна стока и нима е толкова трудно да се доставят бутилки, които вярваме, че се произвеждат в достатъчни количества.

Атанас ПАНАЙОТОВ

Услуги

— Услугите — казваше един любител на математиката — са задача с най-много неизвестни.

И, наистина, кой ли не изтръпва пред неизвестността, когато запращи радиоапаратът и млъкне, когато изчезне образът на телевизионния екран, когато изтекко изръмжи и секне пералнята или прахосмукачката?

Но само това ли?

Случва се детето ти да си скъса шушляк и щеш не щеш се озовеш в шивачницата на ТПК „Добруджанка" срещу автогарата — Силистра. Шивачът огледа „раната", пресмята и отсича:

— Другата седмица ще бъде готово.

Идваш в уреченото време, но на вратата катинар, зад стъклото табелка. От нея разбираш, че майсторът работи само след обяд от 2 до 6 часа. Гледаш часовника си — четири и половина, поднасяш го към ухото — цъка дяволският. Поглеждаш към точното време на часовникаря... Не, грешка няма, но и майсторът го няма. След два-три дни същата картина, но сега работното време е сутрин от 8 до 12 часа. Идваш на следния ден в 9 часа преди обяд, на вратата катинар, зад стъклото табелка, а майсторът пак го няма. Така се изнизва и третата седмица.

Купи си човек плат за дрехи и право при шивача. Ще питате при кой от тях. Това няма принципно значение. Те всички си приличат. Любезни и учтиви са, работят в светли и хубави помещения, и като определят деня за проба, после го отлагат за всеки следващ ден.

Такава често е работата и при обущарите, и в работилниците за ремонт на другите домакински и лични вещи.

Обстановката в обществения сектор за услуги на населението пращи, както се казва, от напрежение. Проблесне някога обида, друг път закана или псувня и положението става още по-тежко. Из тая ненормална обстановка наред с добрите, честните и акуратни частно упражняващи професията си майстори пониквaт и други, които тровят живота на хората, озовали се по невнимание в техните лепкави мрежи.

Скоро попаднахме на реклама на картичка, от която се вижда, че при майстора Цветан Велинов на улица „Родопа" 12, гр. Силистра „За 24 часа се изработва костюм, първа класа"?!? Полюбопитствувахме да видим и този виртуоз на иглата с намерение да изпратим шивачите на кооперациите да се научат от него. Но... не би.

Заключил вратата бай Цветан посред бял ден (3 часа след обяд) и се опънал на леглото. На масата с мъдрят три празни еднолитрови бутилки, а сред тях и една с недопито вино. По ведохме разговор с момчетата, които чинно чакаха пред заключената врата. Оказа се, че на двете от тях от дюкяна на шивача изчезнал платът, който са дали за костюми, и сега тръпнеха пред неизвестността. Поне же бе време за работа, захлопахме дружно по прозореца. Отначало тихо, но после зауряхме с всичка сила. Заспалият майстор се надигна изтежко, разтърка подутите си очи и ни сгълча, че сме тропали силно. С клатушкания, като премери два-три пъти ширината на стаята, едва се довлече до вратата. Отключи я и застана пред нас раздърпан; брадясал, вонещ на бъчва. Заговори, а из устата му сякаш вулкан от слюнки се по несоха на всички страни. Спред него едното от момчетата било бандит (?!) и то откраднало плата...

Поогледахме оттук-оттам тая работилница с изпокъртен глинен под, нейния господар, трите смутени момчета, едното от които бе изгонено с ругатни още пред нас, и си тръгнахме всеки откъдето е дошъл.

Понеже тези случаи не са изолирани, редно е компетентните органи в нашия град да отговорят на следните няколко въпроса:

1. Има ли надежда в следващите няколко години обществе ният сектор за услугите да обхване изцяло ежедневно растящите нужди на населението?

2. Могат ли да се вразумят частните занаятчии, упражняващи своята професия, да съблюдават съществуващите наредби и закони в нашата страна?

3. Въз основа на какво се търпят такива шивачи като Цветан Велинов, от работилницата на когото изчезват платовете на клиентите за дрехи, а след това ругаят и гонят хората, вместо да изпълнят поетите задължения?

И. ГРИГОРОВ

За да роди земята повече

ОТГЛЕЖДАНЕТО на есенните посеви заема важен дял в изхранването на населението и в осигуряването на концентриран фураж на селското панските животни. С всяка измината година добивите от пшеницата и ечемика се увеличават, а това идва да покаже, че при добри грижи за културите могат да се получат високи добиви даже при неблагоприятни климатични условия.

През тази година кооперативното стопанство в с. Паисиево е засяло 24 125 декара есенници, от които 20 000 декара пшеница и 4 125 декара ечемик. Борбата за получаване на повече зърно започна още през есента. Сеитбата беше извършена съобразно агротехническите изисквания, като се впрегна цялата налична механизация.

За да се използват най-пълно създадените предпоставки за получаване на високи добиви, са нужни повсеместни грижи за посевите от страна на агрономите, ръководствата на ТКЗС, кооператорите и механизаторите. Погрешно е да се смята, че след сеитбата есенниците не се нуждаят от други грижи, че на нивата трябва да се отиде едва ли не чак когато дойде време за жетвата.

Зимните и пролетните грижи за есенните житни култури се свеждат главно до подхранване на посевите, запазване на влагата в почвата, борбата срещу плевелите и други.

Многогодишната практика е доказала, че пролетното подхранване с минерални торове може да увеличи добива с 20—30 на сто. Посевите излизат от зимата обикновено силно изтощени. Затова още през есента площта се натори с по 15 кг на декар амониева селитра, а през пролетта 18 000 декара пшеница и 2 000 декара ечемик отново получиха по 15 кг амониева селитра. Това стана непосредствено пред вегетацията на растенията, като торът се разхвърли върху тънка снежна покривка в края на месец февруари и началото на месец март. Водата от топящия се сняг разтвори голяма част от минерала, който се просмука в почвата. Подхранването на площта се извърши с 3 тороразпръскачки „Центробежна" и 2 „Талеркова", като най-напред и с по-големи дози се подхранха по-слабите посеви, и то най-вече при пшеницата.

Най-добри грижи се положиха в комплексната бригада на с. Паисиево с бригадир Иван Стойчев. Тук се подхраниха всички засети есенници — 6 200 декара пшеница и 1 333 декара ечемик. Най-много площ натториха механизаторите Илия Гочев и Сали Шаибов. Големи грижи се положиха и за борбата против плевелите. На площ от 1 900 декара пшеница, нападната от плевели, се хвърлиха по 0,250 кг на декар хербицид „Шприцхромит", като се използуваха пръскачки.

Полагането на необходимите грижи за есенните посеви ще спомогне твърде много да се получат обещаните 400 кг пшеница и ечемик от декар и се осигури повече зърно за нуждите на страната.

Милко НИКОЛОВ

БОСТАНДЖИИ

Всеки ден край парниците сновят четирима възрастни мъже. Сред тях почти всякога е и бригадирът Атанас Донев от ТКЗС — Тутракан. Отдавна за Тодор Арабаджиев, Марин Събев, Нико ла Шарбанов и Неделчо Змеев е време да почиват, да се радват на внуците си и в спомените от младостта да преживеят пенсионерските си години.

Не така лесно е обаче да се откъснеш от земята, на която си по светил почти целия си живот. Тази любов свързва повече от 11 години тези хора с ежедневието на Атанасовата бригада.

Сега тези калени в труда хора имат едно задължение. Да произвеждат дини. Наглед проста работа, а всъщност нужни са много сили и търпение.

Миналата година те не успяха да си направят торови саксийки и затова добивите им не бяха много добри. Получиха едва по 3 тона от декар сочни дини. Желанието за тази година, разбира се, е друго. Грижите сега около парниците вливат надежда и увереност. Затова и бригадирът още отсега твърди, че първите дини бостанджиите от неговата бригада ще откъснат още през м. юни.

Скоро в бригадата ще започне изнасянето на израслите стъбла в полето. Двадесет декара ще бъде бригадният бостан в мест ност, където водата тече край самата нива. Това ще им даде възможност площта да се полива.

Така посрещат и изпращат сега дните тези застарели, но не сломени от времето хора.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Голяма част от производствените операции в цеха за плоскости на ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан са автоматизирани. Това ще доведе до висока производителност на труда и добра рентабилност на предприятието.

Нашият фоторепортер е заснел момент, в който представителят на френската фирма, по чиято документация се строи цехът, обучава електротехника Димитър Маринов да работи на главния пулт за управление.

ОТГЛЕЖДАНЕТО НА БРОЙЛЕРИ — ДОХОДНА ДЕЙНОСТ

Непрестанното увеличаване търсенето на птиче месо както на вътрешния, така и на външния пазар наложи внедряването и на бройлерното производство. Поради високите си вкусови качества и диетични свойства птичето месо от бройлери се нарежда като подходяща храна за хората от всяка възраст. То съдържа 19,3 на сто белтъчини. Едновременно с това съдържа и най-малък процент мазнини от всеки друг вид месо.

Към всички изброени качествени показатели трябва да прибавим и икономическия ефект от отглеждането на бройлерите. Един килограм птиче месо се получава от 2,8 до 3 кръмни единици и на 8-10-седмична възраст пилетата достигат живо тегло 1,5-1,8 кг. Това е и икономически изгодно. То наложи както в развитите в птицевъдно отношение страни, така и у нас да се внедрява и разширява бройлерното производство. През настоящата година в нашия окръг ще се отгледат 186 000 пилета бройлери. Стопанствата в Средище, Ситово, Тутракан и Смилец вече получават първите партиди.

Досегашният опит в другите окръзи показва, че бройлери могат да се отглеждат успешно не само в специално изградени помещения, но и в приспособени, стига да са обзаведени съгласно изискванията.

За да се гарантира пълен успех при това начинание, необходимо е да се спазват известни изисквания. Едно от най-важните е сградите да бъдат добре топлоизолирани. В противен случай се получава преразход на фураж и отоплителни материали.

Сградата да бъде без или със запълнени прозорци. При помалка интензивност на осветление се ограничават движенията на бройлерите, осигурява се по-интензивен растеж, а оттам и икономия на фураж. Предимство на сградите без прозорци е и това, че при тях се намаляват загубите на топлина, с което се икономисва гориво. Подът на помещенията трябва да бъде тухлен, за да се осигури добро почистване и дезинфекция.

За отопление могат да се използват каналната система или калорифери.

За осъществяване на вентилация трябва да се поставят електрически вентилатори, които да осигуряват приток до 3,5 куб. м пресен въздух на всеки килограм живо тегло.

В помещението да се осигури електрическо осветление с интензивност 1 ват на 1 квадратен метър подова площ, което да се поддържа денонощно. Крушките се поставят шахматно, така че да осветят равномерно всички части на помещението. Препоръчват се по-голям брой крушки с по-малко ватове.

Няколко дни преди затопляне то на помещението се внася постеля. Обикновено за предпочитане е тя да бъде едро смлени какалашки, от чиста суха пшеничена слама или от борова талаш. Дебелината ѝ да бъде 8-15 см според сезона.

Два-три дни преди получаването на пилетата помещение то се затопля до необходимата първоначална температура. Относителната влажност на въздуха се повишава до 60-70 на сто. На всеки квадратен метър подова площ се поставят от 12 до 13 пилета, които до последния ден на угояването не се разреждат.

Най-главната задача през първите дни е да се поддържа в помещението температура 33-35 градуса, измервана на височина 5 см от постелята. След всяка измината седмица тя се намалява с 3 градуса, докато достигне 18 градуса.

Хранението на пилетата се извършва със специални смески от заводите на „Фуражна промишленост". Хранението през стартерния период, който продължава до 5-седмична възраст, се извършва на воля. За този период се ползват специалните стартерни смески за бройлери. След 5-седмична възраст до края на отглеждането и угояването — периода, наречен финишер, пилетата се хранят на воля с други смески — „финиш бройлери" по рецепти на „Фуражна промишленост". Този период приключва на 8-9-седмична възраст, когато пилетата се продават.

Захранването на бройлерите се извършва със стартерния комбиниран фураж, като се разстила на тънък пласт върху амбалажна хартия. Върху фуража се посипва едро смляна царевична ярма, която се прибавя в първите 2-3 дни с цел да се почисти храносмилателния апарат на пилетата.

Хранението върху амбалажна хартия или с малки еднометрови хранилки продължава до 10-15 дни. След това то става в хранилки. На едно пиле трябва да се осигури 7 см хранителен фронт. До 10-ия ден пилетата се хранят изключително със суха негранулирана смеска, а след това им се дава гранулиран фураж с гранули до 3 мм. От двумесечна възраст се поставят коритца с пясък. След четвъртата седмица пясъчните хранилки се поставят два пъти седмично.

Първите две седмици провет ряването става по естествен начин. От третата седмица се включват една четвърт от вентилаторите, от петата две трети и от шестата седмица всички вентилатори.

Пилетата не трябва да правят излишни движения, затова не се пускат на дворчетата. По-голямото движение е свързано с изразходване на повече енергия, с разход на фураж и с удължаване периода на угояване.

Редовната дезинфекция на помещенията и съоръженията се извършва при всяко ново заселване с пилета. Преди дезинфекцията се извършва основно почистване от торовата постеля. След дезинфекцията помещенията се оставят две седмици без пилета.

Правилното организиране производството на бройлери ще доведе до увеличаване на птичето месо и ще повиши доходността на птицефермите в окръга.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ

Комсомолски устрем

ПРЕД ДЕВЕТИЯ СВЕТОВЕН МЛАДЕЖКИ ФЕСТИВАЛ

КАКВИ ЩЕ БЪДАТ НАШИТЕ ДЕЛЕГАТИ

Няколко месеца ни делят от деня, в който над столицата на нашата страна ще прозвучат тържествено фанфарите и ще лумне фестивалният огън. Ще бъде възвестено началото на най-големия форум на съвременното младо поколение — Деветия световен фестивал на младежта и студентите за „солидарност, мир и дружба".

Заедно с 3 880-те български делегати в стройните фестивални редици ще крачат и деветдесет и двамата избраници от нашия окръг. Ще зазвучат хубавите добруджански песни и ще затрептят кръшните добруджански хора в ритъма на 70-те млади самодейци от състава на ансамбъла за народни песни и танци към ОС на проф съюзите и ОНС. Те ще бъдат един от трите български колективи, които ще се представят със самостоятелна двучасова програма. Това е едно сериозно изпитание за тях, но няма съмнение, че с упорития си труд и ентусиазъм колективът ще успее да представи достойно нашия окръг. Съвсем наскоро ще бъде изнесен премиерен предфестивален концерт.

Делегати на фестивала ще бъдат и дзадесет представители на работническата, селската и учащата се младеж. Те ще участвуват в срещите на младите металурзи и строители, в срещите на младите селскостопански работници, специалисти, учители. Те ще представят окръга в политически срещи, дискусии, митинги и акции.

При избора и определянето на делегатите бюрото на ОК на ДКМС прояви голяма взискателност, за да бъдат избрани онези младежи, които са първенци в селското стопанство и училищата, пламенни комсомолски активисти. Сериозна грижа на ОК на ДКМС е подготовката на делегатите за фестивала. Започна да функционира постоянно действащ семинар, като в цикъл от лекции и беседи младежите ще бъдат запознати с международното положение, актуалните световни проблеми и вълненията на младежта от всички континенти. И тъй като домакин на фестивала е нашата страна, то пряко или косвено в него ще участвува цялата българска младеж. Затова предфестивалната подготовка би трябвало да се почувствува във всяко комсомолско дружество, във всяка организация. А в това отношение има какво да се желае — все още се допускат сериозни слабости по предфестивалната подготовка. Ето защо въпросите, свързани с Деветия световен младежки фестивал, ще бъдат обсъдени и на пленум на ОК на ДКМС. Безспорно, той ще активизира участието на всички младежи от окръга, ще ги насочи към личен принос в предфестивалната подготовка.

Христофор ВЪЛЧАНОВ,
секретар на ОК на ДКМС

ПРИЗИВ — ОБЕЩАНИЕ

от връстниците на свободата в Силистренски окръг към всички, родени в годината на Деветосептемврийската победа

(Продължение от I стр.)

2. НАЙ-АКТИВНО да се включим в изпълнението на предвидения обем на общата промишлена продукция, като преизпълняваме трудовите си норми и произвеждаме високо качествена продукция. Младите строители да се включат в изпълнение петгодишния план за строително-монтажните работи до края на първото полугодие на 1970 година и да спазваме пусковите срокове.

3. НАША ЕЖЕДНЕВНА грижа трябва да стане внедряването на промишлени методи в селското стопанство, за получаване на по-евтина и по-качествена продукция. В изграждането и укрепването на младежките звена и бригади за комплексна механизация нашият принос трябва да бъде особено чувствителен. Да заработим за по-пълно използуване на мощността и капацитета на селскостопанската техника, за по-пълно уплътняване на работния ден. Да извършваме периодически икономически анализ върху работата ни в звената и бригадите за комплексна механизация.

4. ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ на главната задача в областта на селското стопанство, поставена от Деветия партиен конгрес, за непрекъснат висок темп на производителността на труда и селскостопанската продукция да се борим за получаването на пшеница — 400 кг от декар, царевица по 450 килограма, слънчоглед по 250 килограма и захарно цвекло по 3 500 килограма от декар. За превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл да се борим за получаването на 3 200 литра мляко от фуражна крава, по 180 яйца от кокошка, по 4,600 кг вълна от овца.

5. НИЕ, ВРЪСТНИЦИТЕ на свободата, да бъдем най-активните в повишаването на квалификацията и професионалното майсторство, да повишаваме нашите и да съдействуваме за повишаването на техническите и икономически знания на младите работници и кооператори.

6. В РЕДИЦИТЕ на връстниците на свободата да крачат най-пламенните родолюбци, най-активните участници в националния поход „По пътищата на свободата", обявен от XI конгрес на Комсомола. Нека живее в нашите сърца нашето славно героично минало и да поддържа винаги пламъка на националната ни гордост и достойнство.

7. МОГЪЩОТО обновление в нашия живот е невъзможно без една здрава идеологическа платформа. Затова ние трябва да изучаваме героичната история на Партията и нейните традиции, живота и делото на Благоев и Димитров, да повишаваме нашия марксистко-ленински мироглед, да овладеем комунистическата теория като единствено правилна за осъществяване на общочовешкия прогрес.

В навечерието на славния юбилей да се проведе среща с най-активно включилите се в изпълнението на призива, на която да се отчете съревнованието и се изпрати рапорт до ЦК на БКП и ЦК на ДКМС.

От участниците в срещата

Турнир в чест на Деветия световен фестивал

Наскоро в Тутракан бе проведен турнир по тенис на маса за купата на ДКМС, организиран в чест на Деветия световен младежки фестивал. В него взеха участие шест отбора — представители на комсомолските организации от града. В крайното класиране на първо място се класираха тенисистите от приста нището, следвани от отборите на ДАП и промишления комбинат. При закриването на турнира секретарят на ГК на ДКМС Киро Киров връчи купата на победителите и пожела на всички участници нови спортни успехи.

Ангел ДРАГОМИРОВ

В чест на международния ден на бившите политзатворници, концлагеристи и на пострадалите от фашизма ГК на ДКМС — Силистра организира масови стрелби, в които взеха участие над сто младежи и девойки от града. Стрелбите преминаха при добра организация и при отлични постижения на стрелците. На проявилите се в точна стрелба бяха раздадени награди.

НА СНИМКАТА: Момент от стрелбите.

Снимка: Върбан АТАНАСОВ

В НОВИЯ ЗАВОД — НОВИ ТРАДИЦИИ

Преди дните на комсомолския конгрес животът на младежите и девойките от Завода за селскостопански машини (бившето РТС — Дулово) течеше в рамките на традиционното русло — скучни събрания, стандартни доклади, колективни посещения на кино, излети и т. н. В този познат кръг се губеха амбицията, дръзновението и темпераментът на младежите.

Всъщност няма кого да обвиняваме. Така беше в повечето предприятия в целия град, така беше и при тях. Пък и на комсомолците беше трудно да сложат край на тази инерция от шаблон и скука, с тази работа, както знаем всички, се заел самият конгрес и в неговите решения ясно проличаха новите изисквания спрямо младежта.

Малко дни са минали от паметните конгресни дни, но в новия завод в град Дулово неговият полъх се чувствува вече доста осезателно.

Ето какво каза по този повод новоизбраният секретар на заводския комитет на Комсомола и член на дирекционния съвет Георги Иванов.

— Безинтересен беше животът на младите производствени и специалисти в нашия млад завод. Имахме добро ръководство. Ненапразно нашият бивш секретар сега е избран в Градския комитет на Комсомола. Но само с добро ръководство и с едно неопределено желание нищо не се постига. Ня махме опит, пък и нямаше откъде да го обменим. Конгресът повиши самочувствието и вярата на нашите младежи и девойки. Досега тези две неща ни липсваха. Сега ги имаме. Следяхме с трепет всяка дума, която се произнасяше от високата трибуна на конгреса. И право да си кажем, откривахме в хорските думи нашата болка и нашето желание.

Малко дни са минали оттогава, но елате сега да видите. В завода има 50 комсомолци и те се включиха най-активно в решаването на трудните задачи около новото производство. В работата порасна авторитетът на организацията. За авторитета ще ви дам само един пример — през миналата година младежите изявиха пред ръководството на завода желанието си да основат свой футболен отбор. То намери много претексти, за да откаже. Щели да се отлъчват хората от производството, щели да се конгузват и да не бъдат пълноценни на друга ден... Сега, изглежда, възросът с футболния отбор ще получи радостно за нас разрешение, защото ние получихме подкрепа от решенията на конгреса, пък и самият директор вече каза: „Искайте, момчета, само искайте и всичко ще ви даваме".

И, наистина, дават. Ето имаме си вече спортни отбори по тенис и шах. На първенства се явяваме. Нашата организация има средства. Бригада правихме, вторични суровини предавахме и сега сме добре. А ръководството и партийната организация при завода не само че ни позволиха, но и помогнаха със средства за изграждането на волейболно игрище, за което по-рано само мечтаехме.

...В думите на този млад човек се чете вяра и благодарност. Ето той е необичайно радостен, че секретарят на партийната организация при завода да посещава сам събранията на комсомолската организация. Този контакт се харесва на младите. Сега намеренията, желанията, радостите и болките се чуват по-отблизо, а това е наистина добре.

Комсомолците от завода в Дулово успоредно с новия си ентусиазъм повишават и производствените си знания, за да бъдат пълноценни, за да се за чита думата им. Всяко тримесечие се провеждат изпити за повишаване на разрядите и в повечето случаи това са млади хора, членове на Комсомола. Пак тези млади хора ще участвуват в проектираното вече производствено състезание през тази година; те са и най-честите носители на почетното знаменце „Индивидуален първенец" и др. Те ще бъдат тези, които ще устроят „Комсомолски семафор" — нагледно табло за отбелязване на хубавите и лошите прояви в завода.

Така в новия завод в гр. Дулово наред с новите машини се ражда и нещо ново — вярата в младите. Техният глас е вече чут; той не е останал като глас в пустиня.

Р. РУСЕВ

Наближава празникът на техническите кадри от село

В чест на 25-годишнината от социалистическата революция у нас сред техническите кадри от окръга се организират конкурси, които ще обогатят теоретическите и професионално-техническите познания на младите механизатори и другите работници от селското стопанство. Тези състезания ще се проведат в два етапа. Първият етап ще бъде през настоящата година и ще обхване отделните стопанства. Конкурсните състезания ще станат едновременно с тържественото отпразнуване на „Деня на механизатора" — 19 май. В тях ще се включат всички механизатори от бригадите за комплексна механизация.

Вторият етап ще се състои през 1969 година и ще бъде от окръжен мащаб. Право за участие в него ще имат първенците от общинските конкурси, които ще се състезават за званието „Най-добър орач" и за завоюване „Паспорта на победата".

Ат. ЛАЗАРОВА

ДОКЛАД

Усмивките ви лъчезарни
смущават темата ми строга.
Ще ви говоря пак за вярност,
но да повярвам сам не мога,

че ще изслушате докрая
заплетените фрази мъчни.
Омръзнаха ви вече, зная,
словата сухи като съчки.

В душите врем ги — за подпалка
на вашия ентусиазъм.
Но огънят е сякаш малко,
съвсем е мъничко, ви казвам.

Аз може би греша и искам
безмилостната ми присъда
да е напразна. Вземам риска
да ме оборят дните бъдни.

Та думата за верността е,
но не за верността креслива.
Нали сте виждали — ухае
сред храсти малко цвете диво.

Не иска да го забележат,
потулено в бодли и шума.
Но спираме при него с нежност —
и възхитени, и учудени.

Родило се е тук и тука
то ще остави своя корен.
И вас ви чака тук сполука
и щастие на честни хора.

С илюзните-протези
не тръгвайте към златни мини.
Богати останете с тези
невинни двадесет години.

Реките съхнат златоносни.
Отдавна е продадена Аляска...
Това, накратко, е въпроса.
Не искам да се ръкопляска.

Симеон МАНОЛОВ

ГОРДЕЯ СЕ, ЧЕ СЪМ ГРАНИЧАР...

Неотдавна в редакцията се състоя среща с група граничари от нашия окръг, които служат на южната ни граница. Те разказаха за трудните и героични мигове в живота на граничаря. Подолу поместваме техните разкази.

Майор ЗАХАРИЕВ

Интересна и трудна е граничарската служба. Граничарят е готов винаги да посрещне нарушителите, да

спре враговете, които искат да нарушат мирния живот на нашата Родина. На границата има трудности от всякакъв род. За да се открие врагът между многото туристи, дошли от Запада, се изисква преди всичко професионален усет. Службата се носи през всяко време на денонощието.

Нашата работа днес е много сложна. Налага се добре да изучим прийомите, с които си служат нарушителите, особено на онези от тях, които са жертва на идеологическата диверсия на империализма. Преди години често нарушаваха границата заклети врагове на народната власт. Сега нарушители са в повечето случаи граждани от капиталистическите страни, дошли да летуват по нашето красиво Черноморие. Напоследък обаче се забелязва тенденция на намаление на нарушенията на границата.

При нас служат много бойци от Силистренски окръг. Те са големи патриоти и истински родолюбци. Обичат силно своята Родина и родна Добруджа. Мнозина от тях са задържали опасни нарушители. Командуването на нашето поделение неведнъж е изказвало похвала на партийните и комсомолските организации от окръга, които са положили големи усилия за предварителната подготовка на граничарите. Много от граничарите-силистренци са отличници по бойната и политическата подготовка, а редниците Васил Цонев от Силистра, Слави Бойчев от Дулово и Димитър Костадинов от Главиница са носители на значката „Отличник-граничар".

Младши сержант Георги ВЛАДИМИРОВ от Долно Ряхово

Още от първия ден граничарската служба ми стана интересна. Първият граничен наряд запомних най-добре и никога няма да го забравя. Та нима е лесно да охраняваш границата от бандитите?

Службата на границата е изпъстрена с много случки и събития. В един и същи ден те могат да бъдат най-разнообразни. Красиво, напрегнато и приятно е граничарското ежедневие. То изисква съчетание на сила на воля и физическа издръжливост, на високи морални добродетели. Много съм радостен, когато слушам да се говори за хубавите дела на граничарите от нашия край. Няма начинание, в което граничарите-силистренци да не се представят добре, да не увличат след себе си и останалите бойци.

Матрос Аспарух СОКОЛОВ от Попина

Аз съм матрос, но служа в гранично поделение. С помощта на граничарите ние

не допускаме нарушителите да прекосяват морската ни граница. Но за всичко това са необходими смелост и съобразителност. За задържан нарушител бях награден от командуването със седем дни домашен отпуск.

Дните и нощите ни са изпълнени с голямо напрежение. Трябва да си изключително бдителен, за да открием навреме намеренията на нарушителите, особено из между летовниците. Нашият граничен отряд е награден лично от министъра на народната отбрана за високите успехи, постигнати в охрана на морската ни граница.

Младши сержант Илчо ШЕРБАНОВ от Силистра

Романтичният ореол, съзаден около граничарската служба, ме привличаше много, и когато разбрах, че ще бъда граничар, се зарадвах. Но трябва да кажа, че никак не е лесно да се поддържа този ореол — трудностите са неизброими. Истинският граничарски живот е пълен с изненади, непрекъснато напрежение, но когато чувствуваш, че цяла България е зад тебе, удвояваш вниманието си.

Въобще аз мисля, че ни къде любовта към нашата страна не взема такива размери, както на границата. Това ни сплотява, кара ни да каляваме воля и психи-

ческа устойчивост. Накрая искам да прибавя, че човек би могъл да бъде щастлив и сред тази девствена природа...

Незаменим помощник и най-верен другар на граничарите е граничарското куче. То е „очите" и „ушите" на всеки пост и не един бандит е залавян, благодарение на безпогрешното попадане на следите.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 48 (1365) | Вторник, 23 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПО-ЕФЕКТИВНО ДА СЕ ИЗПОЛЗУВАТ ОСНОВНИТЕ ФОНДОВЕ В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

ДЕВЕТИЯТ КОНГРЕС на Партията постави задачата да се извърши поврат в развитието на селското стопанство, като за кратък срок, по пътя на използването на интензивните фактори, да се превърне във високоефективно и рентабилно, да достигне световно равнище. Постигането на тази цел в много голяма степен зависи от правилното създаване и ефективно то използуване на основните производствени фондове в кооперативните и държавни земеделски стопанства.

Въпреки големите успехи, които е постигнал окръгът в тази насока, все още има много нерешени въпроси, допускат се съществени слабости. Пораждат това рентабилността на селското стопанство не нараства с необходимите темпове. Тези съображения накараха Бюрото на ОК на Партията да постави въпроса за работата на окръжната партийна организация по ефективното създаване и използуване на основните производствени фондове в селското стопанство на обсъждане пред пленум на Окръжния комитет.

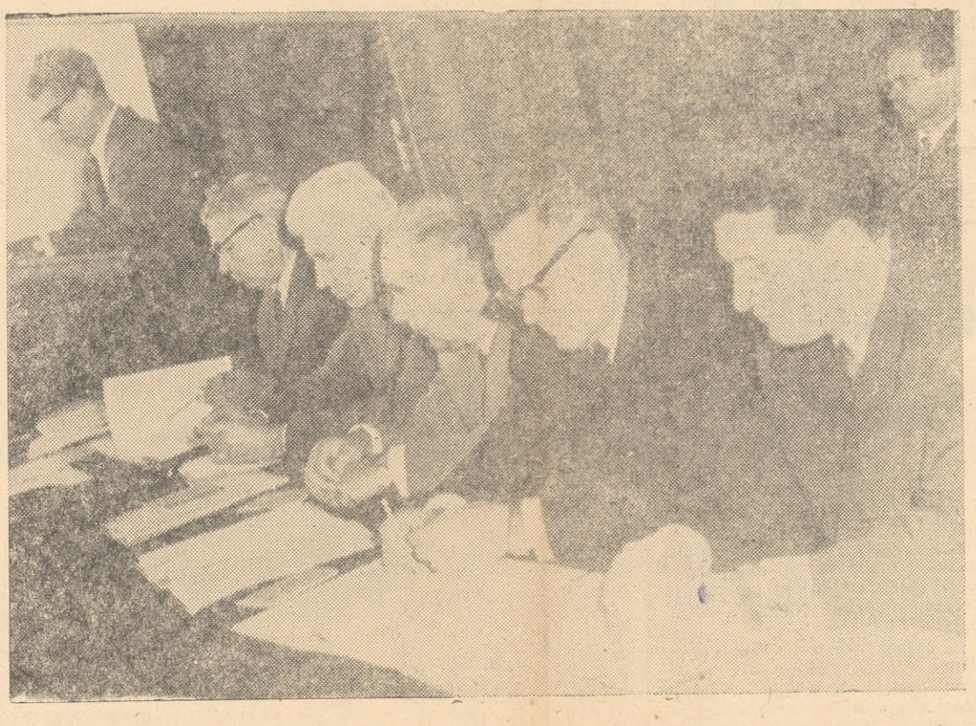
Освен членовете на комитета, на пленума присъствуваха ръководители и специалисти от кооперативните и държавни земеделски стопанства на окръга, научни сътрудници, представители на Окръжните комитети на Партията в Толбухин и Разград. В работата на пленума взе участие и другарят Иван Пръмов — секретар на Централния комитет на Партията.

Докладът по разгледания въпрос бе предварително изпратен за обсъждане в партийните комитети и организации. Пред присъствуващите другарят Никола Николов — секретар на Окръжния комитет на Партията, се спря накратко само на някои основни положения.

Той отбеляза, че темпът на нарастване на основните производствени фондове в селското стопанство на окръга през последните 7 години е два пъти по-голям от този на страната. Освен това увеличават се главно активните фондове за сметка на пасивните. Въпреки това обаче ръстът на общата и чиста продукция изостава от ръста на основните производствени фондове. Това показва, че се допускат някои слабости при тяхното създаване и използуване.

В много стопанства земята не се използува рационално, за което говори ниският ръст на общата продукция на един декар. Лоши са грижите за трайните насаждения, поради което и резултатите от тях са незадоволителни. Зеленчуковите култури, трайните насаждения, тютюнът и всички отрасли на животновъдството носят загуби на стопанствата. Машинно-тракторният парк в окръга все още се използува незадоволително. През 1967 година от наличния средносписъчен брой трактори са работили само 54,6 на сто.

Градските и общинските партийни комитети недостатъчно се занимават с икономическите въпроси в селското стопанство — с ефективното създаване на нови производствени фондове, с повишаване рентабилността на културите и производителността на труда, с намаляване себестойността на продукцията. За да се подобри работата в тази насока, необходимо е непрекъснато да се повишават знанията на секретарите на общинските партийни комитети и на първичните партийни организации, както и на останалите ръководни кадри в селското стопанство. Необходимо е вниманието на стопанските и партийни ръководители да се насочи преди всичко към по-ефективното създаване и използуване на основните производствени фондове, за да не се окаже в недалечно бъдеще на шият окръг на едно от последните места в страната.

В изказванията, които станаха след това, се поставиха на разисквания важни проблеми, свързани с разглеждания въпрос. Особено място бе отделено на комплексната механизация като път за по-пълно използуване на наличната техника, повишаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията. Голяма част от изказалите се поставиха въпроса за по-ефективно използуване на автотранспорта чрез създаването на товаро-разтоварни групи в ТКЗС. Това се налага от обстоятелството, че изкупвателните организации все още не създават такива групи и не въвеждат механизация за разтоварване на пристигащите от стопанствата камиони.

Другарят Стоян Кыров — секретар на общинския партиен комитет в с. Ситово, постави въпроса за подобряване на плодменната работа в животновъдството с оглед превръщането му в рентабилен отрасъл. Председателят на ТКЗС — Иширково др. Георги Колев разказа за мерките, които се вземат в тяхното стопанство за превръщането на тютюна в доходна култура, защото тя придобива голямо значение сега, когато значителна част от работната ръка се освобождава поради въвеждането на комплексна механизация. Паско Пасков — председател на ТКЗС—Голеш, се спря на необходимостта от намаляване броя на марките трактори в стопанствата с цел да се по-добри тяхното обслужване.

За слабости в използуването на земята като основно средство за производство в някои стопанства говори председателят на ОКС Ангел Стояноз. Той се спря на необходимостта от по-правилно планиране и доставка на необходимата техника с оглед да не се внасят в стопанствата морално остарели или ненужни машини. Той говори и по въпроса за изграждане на предприятия за фуражни смески на територията на окръга, за да не се налага да се правят големи транспорти на стотици километри, които се отразяват на рентабилността на животновъдството.

Върху интересни въпроси се спря и другарят Тодор Дуков — научен сътрудник в Института по икономика и организация на ТКЗС в София. Неговото изказване ще бъде публикувано отделно.

Другарят Димитър Михайлов — зам. председател на ОНС, отбеляза, че окръгът е допуснал грешка, като не е използувал кредити от държавата за създаване на повече основни производствени фондове. За в бъдеще трябва да се използуват кредити, а не да се разчита само на собствените сили. Земята като основно средство за производство не се използува най-рационално. Много лошо е състоянието на мерите и пасищата. Част от тях, тези, които имат добър воден режим, трябва да се заемат от ракита. Др. Михайлов посочи, че е допусната грешка в разпределението на машините. Стопанства като Главиница, Паисиево и Окорш, които имат много работна ръка, притежават и най-много трактори. За да се ръководи правилно дейността на стопанства и да се преодолеят много грешки, необходима е задълбочена икономическа работа. Нужно е да се повишава квалификацията на икономическите кадри и да се укрепят икономическите отдели. Главните икономисти дори могат да бъдат изтигнати за заместник-председатели на стопанствата.

Обширно изказване по въпроса за ефективното използуване на основните фондове и повишаване рентабилността на производството направи другарят Иван Пръмов — секретар на Централния комитет на Партията.

След това пленумът се занима с работата с кадрите и направи някои кадрови промени в състава на Окръжния комитет на Партията.

Честуваха рождения ден на Ленин

КАЛИПЕТРОВО

Тази година инициативата за честуване рождения ден на вожда на международния пролетариат Владимир Илич Ленин се поде в село Калипетрово от комсомолците. По този случай се състоя на 18 т. м. вечерта в салона на читалището тържествено събрание. За безсмъртното дело на Ленин, за неговите безсмъртни идеи говори секретарката на общинския комитет на Комсомола Йорданка Генова.

Група комсомолци изпълниха монтаж, посветен на Ленин. Накрая бе прожектиран филм.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

БРАДВАРИ

Тържество по случай 98-годишнината от рождението на Ленин се състоя на 18 април и в село Брадвари. Доклад прочете директорката на училището Кръстинка Добрева. Пионери изнесоха литературно-музикална програма.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

ЗАЖАДНЯЛА ЗЕМЯ

Беседа с главния агроном на кооперативното стопанство в ТКЗС — Нова Черна — Димитър Митев

През последните години напояването на селскостопанските култури става постоянна практика в нашата работа. Разбира се, за това в стопанството са създадени и необходимите условия. Дали има изгода от това, мисля, че не е нужно да се каже. Достатъчно е да спомена, че за тази година сме предвидили да напояваме основно 30 000 декара, а от някои култури като захарното цвекло да получим по 5 500 килограма от декар, от царевицата и ягодите по 800 килограма от декар, от люцерната по 650 килограма сено и други.

Подготовката за тазгодишното поливане започнахме още през миналата есен, когато облицовахме 2 500 метра групови канали, за да се намали загубата на вода, а през пролетта ги почистихме.

По традиция напояването при нас започва в началото на м. май. Тазгодишното засушаване обаче ни наложи да изменим досегашната си практика. Поради липса на влага в почвата трябваше да поливаме някои от културите още при поникването. Но не само това. Както никога досега силното засушаване наложи да се поливат и есенниците. Стана така, че нуждата от вода нарасна 2-3 пъти повече от използуваната досега.

За да задоволим нуждите на земята, ние се обърнахме още в началото на м. април към водно стопанство — Русе да ни подадат вода. Това обаче не стана. С големи трудности по един от трите канали и то на интервали ни изпращаха по 200 литра вода в секунда, а ние имаме лимит за 1 200 литра.

Недостигът на вода стана причина за дванадесет дни, с помощта на 5 дъждовални машини да се полеят едва 650 декара люцерна и 280 декара захарно цвекло.

От няколко дни получаваме вода по всички канали, а за масово поливане по блоковете сме разпръснали 9 дъждовала и 5 дъждовални инсталации. Отделно три групи по 8 човека ще се занимават с поливането на ягодите и овощните градини.

Каквато и организация да създадем обаче сега, нанесените щети от сушата трудно ще бъдат преодолени. В цвеклото имаме много неизравнени посеви, рядка е люцерната. Това, че на пшеницата не можахме да подадем вода навреме, поставя под съмнение поетото задължение да получим по 500 килограма от декар. Силно ще се отрази това и на ягодите, които прецъфтяха преждевременно и няма да дадат очаквания добив. Още по-чувствителни ще бъдат щетите на новозасетите 200 декара с ягоди. При тях над 25 процента изсъхнаха и няма да можем да получим предвидения посадъчен материал за през есента.

Посочените и непосочени слабости и щети от ненавременното поливане сериозно безпокоят ръководството на стопанството и всички кооператори. Поне-же сме зависими от Русе, а нашата тревога бе чужда за тях, наложи се да търсим помощта на окръжните и централни ръководства. Резултатите обаче са такива, каквито ви ги разказах.

Разбира се, всичко още не е загубено. Сега ни предстои денонощна работа, за да възстановим колкото се може повече от това, което досега сме загубили.

Интензивно производство, ускорен технически прогрес, висока рентабилност на икономиката

Съобщение на Окръжния отдел „Статистика“ гр. Силистра за резултатите от изпълнението на плана за развитие на народното стопанство през първото тримесечие на 1968 година в Силистренски окръг

В изпълнение решенията на Деветия конгрес на БКП за интензивно развитие на икономиката трудещите се в нашия окръг постигнаха през първото тримесечие значителни успехи във всички области на социалистическото строителство.

Не осигуриха нарастване на производителността на труда в сравнение с първото тримесечие на 1967 година предприятията: завод „Хром“, ДСП „Винпром,“ ДСП „Булгарплод“, Горско стопанство Дулово, промкомбинат Тутракан, ТПК „Дунав“ и ТПК „Съединение“.

(Продължава на III стр.)

I. ПРОМИШЛЕНОСТ

През изтеклото тримесечие промишлените предприятия в окръга увеличиха производството си спрямо първото тримесечие на миналата година с 13,3 на сто. По темп на нарастване на продукцията окръгът ни се намира на 13 място сред останалите окръзи в страната. При растът на продукцията в стойностно изражение се равнява на 2 317 000 лева или колкото е продукцията на ДМЗ „Стомана“, ЗММ, завод „Хром“, ЗГУ „Терма“ и Горско стопанство —Силистра за едно тримесечие.

Планът за общата промишлена продукция е изпълнен 102,6 на сто. Получена е свръхплановa продукция на стойност 502 000 лева.

По отделни предприятия планът за общата промишлена продукция е изпълнен както следва:

(Виж таблицата)

През изтеклото тримесечие са произведени в повече от плана: металорежещи машини 3 бр., тел и телени изделия 36 тона, печки от всички видове 1 023 бр., камъшигови плочи 20 000 кв. м, обли и цепени дървени материали 4 219 куб. м, дограма 859 кв. м, килими жакардови 8 554 кв. м, кашкавал 63 тона и др.

Промишлените предприятия постигнаха ръст в сравнение с първото тримесечие на миналата година 1,7 на сто, като средната изработка от 1 546 лева е нарасnала на 1 573 лева. Най-

Предприятия	изпълнение в процент: Към плана за I трим. на 1968 г.	Към изпълнението през I трим. на 1967 година.
1. Държавна пром. всичко	**102,8**	**114,9**
а) На центр. подчинение	**101,1**	**112,5**
1. ДМЗ „Стомана“	94,7	103.5
2. ЗММ	111,9	164,1
3. Завод „Хром“	104,9	108,4
4. ЗГУ „Терма“	100.0	141,7
5. ДИП „Текстилни влакна“	104,7	120,8
6. ДИП „Добруджа“	104,9	102,3
7. ДИП „Липа“	107,1	126,1
8. ДИП „Дунав“	100,4	100,0
9. ДПЗХ „1 май“	102,8	93,4
10. ДСП „Млекопреработване“	107 1	118,1
11. ДСП „Родопа“	101,8	101,0
12. ДСП „Винпром“	105,0	27,7
13. ДСП „Булгарплод“	126,7	85,4
14. Строит. пром. предприятие	118,7	161,4
15. Завод за почвообр. машини —Дулово	101,1	151,7
16. РТС Тутракан	100,0	118,4
17. Държавен екарисаж	116,7	127,3
18. Горско стопанство Силистра	121,1	101,9
19. Горско стоп. Тутракан	133 3	112,2
20. Горско стопанство Дулово	129,0	80,4
21. Завод за орг. техника	73.3	238.9
22. Керамична фабрика	138,1	120 8
б) Местна промишленост	**108,5**	**123,2**
23. Промкомбинат „Текстил“	107,9	114,0
24. Промкомбинат „Камъшит“	109.9	137,8
25. Промкомбинат „Дръстър“	109,9	106,2
26. Промкомбинат гр. Тутракан	114,4	104,4
27. Промкомбинат гр. Дулово	102,3	120,8
28. Промкомбинат с. Алфатар	102,6	—
29. Промкомбинат с. Главиница	80,5	—
30. Промкомб. „Електрометал“	107 3	143.1
II. Кооперативна промишленост	**101,5**	**104,2**
31. ТПК „Дунав“	94,2	96,3
32. ТПК „Метал“	111,3	119,6
33. ТПК „9 септември“	102,4	120,0
34. ТПК „Добруджанка“	110,9	114,5
35. ТПК „Съединение“	102,8	86,9
36. ТПК „Нов живот“	106,8	106,8
37. ТПК „Домостроител“	103,7	107,7
38. ТПК „Прогрес“	93,5	100,0
Общо за окръга	**102,6**	**113,3**

СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — НА ПРОМИШЛЕНИ ОСНОВИ

ИЗКАЗВАНЕ НА ДРУГАРЯ ИВАН ПРЪМОВ — СЕКРЕТАР НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

ДРУГАРКИ И ДРУГАРИ,

Както на подготовката на настоящия пленум, така и на неговата работа можем да дадем само положителна оценка. Съвсем правилно Бюрото на Окръжния комитет на Партията поставя за обсъждане днес такъв важен въпрос в развитието на селското стопанство като въпроса за ефективното създаване и използуване на основните производствени фондове. Това е въпрос, който стои в центъра на вниманието на нашата Партия. Той е поставян няколко пъти лично от другаря Тодор Живков за разглеждане на пленуми на Централния комитет и на съвещания. Това е въпрос, пряко свързан с повишаване рентабилността на нашата икономика.

Основните производствени фондове в страната нараснаха твърде много. Нараснаха те и в стопанствата на Силистренски окръг. От това как ще бъдат използувани зависи дали ще вървим към забогатяване или към обедняване.

Считам, че в дейността на окръжната партийна организация, на органите на държавната власт и на ръководствата на ТКЗС по ръководенето на селското стопанство в окръга има сериозни успехи през последните години. За това говори преди всичко увеличението на произведената обща продукция и по-големият ръст на чистата продукция спрямо общата.

Другарят Пръмов отбеляза обаче, че въпреки големите успехи в създаването на основните производствени фондове, данните показват, че те не се използуват много добре. Общата и чистата продукция на 1 000 лв. фондове през последните седем години вместо да се увеличава намалява чувствително. Освен това срокът за откупуването им се е удължил от 2,6 години на 4,1 години.

В селското стопанство на окръга съществуват редица слабости и нерешени проблеми, които спъват бързото му развитие. Ще се спра на тези от тях, каза другарят Пръмов, които ми направиха най-голямо впечатление. Най-напред на структурата на основните производствени фондове. Намалява например относителният дял на продуктивните животни. Докато общо фондовете нарастват с 221 на сто, продуктивните животни нарастват само 171 на сто. Редом с това в окръга съществуват голям брой работни животни. Необходимо е в близко бъдеще конете да бъдат изцяло заменени от механизацията. Средствата, необходими за закупуване на транспортни трактори и ремаркета, няма да бъдат по-големи, отколкото годишната издръжка на работния добитък. Намалява също така относителният дял на транспортните средства и на трайните насаждения.

Другарят Пръмов посочи, че в окръга съществува неправилно съотношение между средствата, вложени в селскостопански сгради и продуктивни животни, в полза на сградите. Това е една от причините общата продукция на сто лева основни фондове вместо да се увеличава да намалява.

Прави ми впечатление — заяви секретарят на Централния комитет, че много от отраслите не са рентабилни. Това говори за не много добро използуване на основните фондове. Зеленчукопроизводството носи 16 лв. загуби на декар, трайните насаждения 7 лв., тютюнът 59 лв. Животновъдството като цяло и всички негови подотрасли са губещи. Ниски са добивите от лозята и кайсиите, незадоволителни са резултатите от пилиниерство, което е млад, но перспективен отрасъл. Не е нормално от 4 000 000 подложки да се получат само 800 000 първокласни лозички.

Големи са разходите на фураж за получаването на 1 кг месо. Себестойността на всички видове меса надхвърля 1 лв. на килограм. Само 31 на сто от концентрираните фуражи се дават под формата на смески. Това е една от причините за високата себестойност на произвежданата продукция в животновъдството.

Повишаването на ефективността на основните производствени фондове и рентабилността на производството се налага от някои обективни и належащи причини, които засягат не само вашия окръг, но и цялата страна. Както в света, така и у нас, научно-техническата революция постигна големи завое-

(Продължава на IV стр.)

Партиен живот

Начело са комунистите

Първичната партийна организация при животновъдството в ДЗС „Янко Забунов“ има изключително голям дял за успехите на животновъдите. Особено активна дейност развива партийната група при говедовъдството. Доячът Иван Янков е неин отговорник. Отначало той беше овчар, а после стана говедовъд. В говедовъдството беше изпратен с партийно поръчение. По това време той бе най-младият комунист сред животновъдите от ДЗС.

Участвува в движението на младите доячи-четиритонници. През 1958 година бе делегат на националното съвещание на младите животновъди, защото бе постигнал среден млекодой от крава 4 400 литра.

И все със същата упоритост той се труди и сега. Ежедневно надоява по 400 литра мляко. Винаги повече мляко, отколкото е предвидено по график.

Останалите членове на партийната група също служат за пример. Телчарката Иона Йорданова от редица години насам е на едно от първите места в съревнованието. Само през изтеклата година тя получи надпланово 2 763 кг месо. Преизпълнява ежемесечния график за прираста при угояването на телетата.

Партийната група оказва голяма помощ на ръководството на фермата в осъществяването на различните мероприятия, за подобряването на организацията на работата. Началничката на фермата комунистката Пенка Станева със задоволство говори за помощта, оказвана от партийната група. С личния си пример животновъдите-комунисти увличат след себе си и останалите работници. Те на дело показват как трябва да се изпълнява възложената задача.

Твърдо са уверени, че ще преизпълнят даденото обещание. И в чест на юбилейната 25-годишнина на Деветосептемврийското въстание ще превърнат животновъдството в доходен отрасъл.

Велико ЕНЧЕВ

Движението по улиците и пътищата да стане по-безопасно!

Наскоро в Окръжния народен съвет се състоя съвещание, посветено на борбата за безопасно движение. То беше организирано и ръководено от Иван Петров, заместник-председател на Окръжния народен съвет и председател на Окръжната комисия за борба с автопроизшествията. Целта на съвещанието беше да се разгледа постановление № 12 на Министерския съвет от 5 март тази година и да се набележат мерки за неговото изпълнение.

Началникът на Окръжното управление на МВР полковник Димитър Петров разясни накратко постановлението и говори за отговорността на шофьорите и водачите на моторни превозни средства при спазването на Правилника за движението по улиците и пътищата. В резултат на неспазването на Правилника за движението броят на автопроизшествията в окръга не намалява. Само през първото три месечие на тази година са станали 44 автопроизшествия, при които са убити четири човека и 22 ранени. Повече катастрофи допускат мотоциклетистите и любителите-шофьори.

Почти всички участници в съвещанието взеха отношение по повдигнатите в постановлението въпроси и предложиха бързи мерки за премахване на опасността при движението по улиците и пътищата. Особено трево жно беше поставен въпросът за строителството на детски площадки в Силистра. Макар неоднократно този въпрос да е поставян пред ГНС, той и досега не е разрешен. Често деца та играят по асфалтираните улици, тъй като площадките не са достатъчни. Това създава винаги голяма опасност за техния живот.

За да се осигури безопасно движение по улиците и пътищата в окръга, бяха приети специални мероприятия. Предложено бе в градовете Силистра, Тутракан и Дулово да се създадат клубове на шофьора, в които да се провежда активна възпитателна работа с водачите на моторни превозни средства. Особено ярко беше проявено изискването към ръководството на ДАП, което не провежда системна и последователна работа за възпитанието на своите шофьори. Незадоволителни са и грижите за тяхната квалификация. Счита се, че е достатъчно само преминаването им от един клас в друг. А причините за катастрофите показват, че не винаги техническите знания са на необходимото равнище.

През периода 1969-1972 година в по-големите населени места на окръга ще се създадат площадки за изучаване на Правилника за движението и обучението на водачите на моторни превозни средства. Заедно с това в районите на всички градски и селски народни съвети ще се оборудват площадки за кормуване на моторни превозни средства от желаещите да практикуват. Специално за гр. Силистра ще се разработи пътно-транспортен план, в който ще се предвиди строителството на необходимите подлези, надлези, пешеходни тунели и др.

Решено бе ежегодно да се организират конкурси за безопасно движение, в които да се включват всички водачи на моторни превозни средства. В гр. Силистра ще се организира през следващата година контролно-диагностичен пункт, в който да се извършват цялостни технически прегледи на моторните превозни средства. Ученици от всички степени учили ща ще бъдат запознавани с Правилника за движение по улиците и пътищата. Ще се заснеме подходящ филм за безопасно движение. Занапред ще се изисква от ръководителите на предприятията и учреждения та да установяват по-голям контрол върху работата на шофьорите на обществените транспортни средства, да награждават онези от тях, които не допускат аварии и катастрофи.

Борбата с автопроизшествията трябва да стане повсеместна. Иначе не може да се разчита на успех.

В. ЙОРДАНОВ

Вече единадесет години наред комунистката Стояна Гунева от село Попина работи в свинефермата на кооперативното стопанство. Труди се сърцато и упорито. Още през първите три месеца на годината достигна над 60 на сто изпълнението на годишния си план за опрасването на свинете.

Пред 150-годишнината от рождението на Карл Маркс

ПРЕЗ ЦЕНЗУРНИТЕ БАРИЕРИ

На 3 февруари 1899 година от сибирското село Курагинское, Минусинска област, Енисейска губерния, било изпратено писмо до министъра на правосъдието в Петербург. Авторът на писмото бил Виктор Курнатовски — професионален революционер, заточен в Сибир.

„През пролетта на 1897 година при завръщането ми от чужбина ми бяха иззети някои чуждестранни книги и изпратени в центъра. Голяма част от книгите ми бяха върнати. Задържани бяха първи и трети том на „Капиталът“ от Карл Маркс.

Тъй като конфискацията на тези два тома на „Капиталът“ представлява за мене и материална щета (около 40 франка) и е в противоречие със свободната продажба в Русия както на немския оригинал, така и на руските му преводи, то се решавам да се обърна към ваше сиятелство като към представител на висшата законност с молба да отмени неправилната конфискация на том I и III на „Капиталът“ от Карл Маркс и книгите да ми бъдат върнати...“

По повод на това писмо била започната дълга преписка между много учреждения на царската империя. И в края на краищата централният комитет за чуждестранна цензура съобщил на главното управление по въпросите на печата, че конфискуваните книги се върнати, но с малък сюрприз: цензурата е скъсала предисловието към първия том на „Капиталът“.

Това е един епизод от ожесточената борба на царската власт, на царската цензура против Маркс. Борба, през време на която „тайните“ учреждения направиха редица сериозни от тяхна гледна точка пропуски, за които по-късно, когато разбраха с какъв запалителен материал са се сблъскали, трябваше да съжаляват.

Особено място в архивните фондове заемат делата, свързани с разпространението на „Капиталът“ в Русия.

Как е могло да се случи, че царската цензура, която се отнасяла безпощадно към книгите и статиите, „излагащи вредните учения на социализма и комунизма“, да е пропуснала главния труд на Маркс?

Документите показват, че цензурата е определила „Капиталът“ като „строго научна“ книга, „тежка и недостъпна“, която малцина могат да разберат.

„Може с положителност да се каже — пише в своя доклад до петербургския цензурен комитет цензорът Д. Скуратов на 23 март 1872 година, — че малко хора в Русия ще прочетат тази книга, а още по-малко ще я разберат“.

Но времето минава и степента от въздействието на произведенията на Маркс върху революционното движение в Русия става все по-явна. Цензурата нервничи и макар непоследователно, но все по-активно се включва в борбата против проникването на идеите на марксизма в Русия. Непоследователността се изразява в това, че тя ту забранява в обществените библиотеки и читалните редица произведения на Маркс в това число и „Капиталът“, ту допуска до печат някои, ту наказва собствените си чиновници, виновни за такива „допускания“.

В началото на юли 1905 година в 3-то отделение на канцеларията на главното управление по въпросите на печата беше започнато „дело“, озаглавено така: „По повод разрешаването от някои цензурни учреждения на брошури със социално-политически характер“. Тук има много интересни документи, които показват, че по това време произведенията на Карл Маркс са получили доста широко разпространение и са намерили своя читател в Русия. Извънредно показателно е писмото на киевския, подолския и волинския генерал-губернатор до министъра на вътрешните работи А. Булигин. Губернаторът се оплаквал, че с разрешение на одеската цензура са били издадени и пуснати в продажба „вредни“ брошури, между които той посочва „Реч за свобода на търговията“ и „Нищета на философията“ от Карл Маркс, а също и брошурата „Буржоазията, пролетариата и комунизма“ (една от книгоиздателските фирми в Одеса, за да излъже цензурата, е озаглавила така „Манифеста на комунистическата партия“ (бел. на авт.).

„Според мене — резюмира генерал-губернаторът — всички изброени издания... са нездрава храна за непросветените умове, които са неспособни да дадат на тези издания необходимата оценка“. Но „непросветните умове“, въпреки твърдението на генерал-губернатора, продължавали да се интересуват от марксистките книги, което признава и самият автор на писмото.

Ако в оценката на някои произведения на Маркс царската цензура е проявявала понякога непоследователност, то по отношение на едва ли не всички трудове, популяризиращи учението на Маркс, разказващи за самия Маркс, тя е била безпощадна. Популярното изложение на идеите на Маркс може да „засегне умовете“, да предизвика нежелана за самодържавието реакция — това е кредото на царската цензура. Тя не е пропускала не само биографични бележки за Маркс, но и негови портрети.

„Да се арестува“, „да се унищожи“, „да се забрани“ — такива формулировки изпъстрят докладите на цензурните комитети, разпорежданията на главното управление по въпросите на печата, когато ставало дума за литература, посветена на Маркс. Царската цензура с всички сили се опитвала от заповедите и циркулярните писма да издигне стена срещу марксизма, който властно крачел из Русия, народът на която през октомври 1917 година показа на целия свят какво представлява марксизмът-ленинизмът в действие.

А. НЕПОМНЯЩИЙ

По бойните стъпки на 31-ви Силистренски пехотен полк

По решение на Окръжния комитет на Партията, Военното окръжие и „Родинатурист“ организираха екскурзия с осемдесет човека по бойния път на 31 Силистренски пехотен полк в Югославия. По-голямата част от участниците в екскурзията бяха се сражавали по тези места по време на Втората световна война. Имаше и младежи, чиито бащи са загинали по бойните полета за свободата на братския югославски народ.

Пристигнахме на югославска земя на 5 април. Първо спряхме в Царибród (сега Димитровград). Оттук започва бойният път на силистренци, взели участие във войната за разгрома на хитлеристка Германия. Нощувахме в гр. Липовица.

На следващия ден посетихме град Прищина. Оттам се отправихме за местата, където бойците от прославения 31 пехотен полк са водили сражения с немците. Когато стигнахме до гробището до село Туларе, което се намира близо до връх Лисица, трудно беше хората да задържат сълзите си. След 24 години бивши фронтовици имаха възможност да посетят отново местата, в които са се били с хитлеристите, и да видят гробовете, където са погребани загиналите им другари. Секретарят на общинския партиен комитет в село Бабук Куни Михнев, участвувал в боевете в този район, говори за героичните подвизи на загиналите в битките силистренци.

Сълзи покриха лицата на Янка Василева от Нова Черна, Пеньо Попов от Калипетрово, Иван Делисъбев от Алфатар, когато видяха къде са погребани бащите им. Но в техните села няма паметници и сега, от които да се вижда кои техни съселяни са дали живота си за Родината по бойните полета. Вече не личат и гробовете на убитите. Всичко е обрасло в тръни и трева.

Когато жителите на с. Туларе разбраха, че са дошли българи, те дойдоха да ни посрещнат. Дойде и партизанката Сева Йованович. Тя е взела участие в боевете в състава на третия косовски батальон, който се сражавал редно с 31 Силистренски пехотен полк. На тържество Васил Великов от Дулово със сълзи на очи каза: „Довиждане, братя! Не мога да си подам дясната ръка, защото част от нея остана на връх „Лисица“.

В Ниш разгледахме гробищата на загиналите бойци от Първа българска армия, която е построена през 1963 година. В нея са събрани костите на 2 015 българи, загинали в боевете против немците. В народния музей в града в специална книга са записани имената на погребаните тук герои.

При посещението в Белград разгледахме паметника на съветския маршал Бирюзов, загинал при самолетна катастрофа през 1964 година и участвувал във войната за освобождението на югославския народ от немските фашисти. С голям интерес разгледахме и паметника на незнайния войн. Показаха ни и парка, в който са посадени 80 000 рози — по една роза за всеки убит от немците югославянин само за 3-4 месеца.

На връщане минахме през град Крагуевац. В него на 21 октомври 1941 година немците избиха 7 000 мъже от града. Заради многото жертви, дадени в борбата срещу фашизма, градът е наречен „град-герой“.

Екскурзията беше кратка. Но тя ни даде възможност да видим полетата и местата, където се сражаваха храбро бойците от 31 Силистренски полк. Хубаво ще бъде, ако и в бъдеще се организират такива екскурзии. Те биха спомогнали за патриотичното възпитание.

Петранка ЯКИМОВА

„Партизаните“ победиха

С пионерите от училище „Ст. Караджа“ в Тутракан и от Старо село бе организирана през този месец интересна военизирана игра. Около 300 ученици се отправиха в пролетната утрин към определената за „бойните действия“ местност „Хижата“. Предварително директорът на Пионерския дом в Тутракан Марчо Димитров разясни играта „Секретно писмо“:

„Писмото е важно и налага голяма предпазливост от страна на партизаните. То е разчленено на срички между тях и целта е да се пренесат колкото се може повече, за да се разбере правилно текстът му. Към 4 часа ще ви изпратим хора, бойни припаси и взривни материали. Осигурете посрещането им. На следващия ден да се взриви складът с боеприпаси, намиращ се в тила на противника и да се разруши мостът“.

„Партизани“ бяха тутракански, а „фашисти“ — старосели. Без да са се срещали, двата „батальона“ заеха изгодни позиции. В тоя момент желанието на всеки бе да победи в играта. Особена съобразителност проявиха „партизаните“. Първи пристигнаха Николай Калчев, Марин Къпинчев, Соня Арсова и др. Но без „жертви“ не мина. Някои от „партизаните“ все пак бяха заловени. Групите на противника без шумно се приближаваха към тях. Но можаха да вземат само малка част от писмото.

Ето че отново се чу пистолетен изстрел, но този път три пъти поред. Това бе краят на играта. Чак тогава двата пионерски отряда се събраха около хижата. Другарят Марчо Димитров отчете резултатите от играта и обяви победителите, а другарката Денка Радева от Градския комитет на Комсомола в Тутракан прочете секретното писмо. В общата пионерска трапеза на зеленото поляна „противниците“ се сприятелиха. След веселите игри тутраканци се отправиха към историческата гробница край с. Шуменци, а старосели — към Тутраканското езеро. Дълго след раздялата отекваше пионерското ехо, което беше техният сърдечен поздрав.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

На едно място подпалваха кладата, на друго—помагаше да изнасят трупове или да пресеят пепелта. Той проверяваше всичко, окуражаваше хората, напомняйки на всекиго за задачата му. Но времето летеше, а потвърждение от лагер № 1 още нямаше. Той четеше в очите на всички неотстъпния въпрос: „Днес последният ден ли е? Ден на смъртта или на победите?“

Единадесет часа. Командата, поддържаща реда в „пътя към небесата“, не беше изпратена на работа. Връзката с лагер № 1 беше загубена. Разбира се, всичко отиваше на вятъра. Само един човек може да спаси положението: Верник, дърводелец в лагер №2. Под предлог, че му са нужни материали от склада в лагер №1, той можеше да измоли охраната да го пусне да премине в съседната територия. В склада някой затворник ще му пошепне: „Днес!“ Време — четири часа; сигнал — взрив от граната. Верник се връща в лагер №2.

Три по четиридесет. В шивашката работилница, където са се събрали ръководителите на въстанието Галевски, Залцберг и Курланд, всички мълчаливо чакат.

Изведнъж се чува вик — тъп, пълен с болка. Галевски потреперва.

Като врана, дебнеща жертвата си, Киве — ангелът на смъртта, се отправя към гетото. Усещайки катастрофата, хората в шивашката работилница го следят. Той тромаво крачи към вратите на бараката. Тъмнотата го скрива. Времето като че ли спира. Тридесет секунди. Минута. Две минути. Отново вик. В тъмното се очертават силуетите на три фигури. Отпред вървят двама затворника, а подир тях Киве. Тези двамата се бяха скрили в бараката. Сега те обръщат джобовете си: на земята блясва злато.

Галевски наблюдава как Киве ги подбутва по вратовете и ги кара към гетото, а сетне към „болницата“. — мястото за наказанието. Курланд шепне: „Те ще издадат. Ние сме длъжни да започнем незабавно“. „Доброволец, убий Киве!“ — спокойно изкомандува Галевски.

Безмълвните силуети оживяват. Всичко се хвърля напред. Щурмовата група, която имаше на разположение пет винтовки, пистолет и граната — само една граната, беше длъжна да даде сигнал. Воломанчик, крадец от Варшава, от крадна една от винтовките. Той бяга край гетото и се спира до ъгъла на бараката. Сяда на колене, мята винтовката и чака.

Киве минава покрай оградата на гетото. Воломанчик, намирайки се на тридесет метра от него, наблюдава го през прореза на мушката. Палецът бавно ляга върху спускателния механизъм. Киве приближава. Гранатата в бараката е готова. Един от затворниците я държи, готов е да дръпне ръката си назад.

Воломанчик замира, спира дишането и натиска спускателния механизъм. Изстрел. Киве пада.

Галевски вика, за да легне Воломанчик. Гранатата се удря о земята, движи се бързо, спира се и се взривява. Това е сигнал. Въстанието започна.

Преждевременното начало на въстанието слиса лагера. Първи идват на себе си бойните групи. Както и да е, те се събраха и тръгнаха към своите бойни постове.

Немците също се съвзеха. На спорадичния пушечен изстрел те отговориха с картечни откоси.

Преждевременното начало на въстанието дезорганизира редиците на атакуващите. Ръководителите бързо разбраха, че изходът от всяка работа зависи от инициативите. Галевски, обкръжен от членовете на комитета, даде указание на резервната група. Нейната задача бе да превърне гетото в опорен пункт, да се опита да разгроми противника, за да могат да избягат затворниците и да удържат своите позиции до последния куршум, до последния човек.

ФИНАЛ

Къде на бегом, къде с кратки прибежки, стреляйки безпорядъчно, Рудек и неговата група се втурнаха през хаоса от викове и взривове. Наоколо цареше неразбория. Но те пробиха, заслепени от експлозията на пламъка, оглушени от вопъла на ранените. От скоростта на придвижването зависеше съдбата на въстанието. Хората от групата на Рудек бяха задължени да овладеят бронирания автомобил, намиращ се недалеко от наблюдателния пост. Всичко стана стремително. През това време, когато хората на Рудек откриха огън, за да го прикрият, Рудек вече се бе добрал до бронирания автомобил. Стрелбата беше прекратена веднага и от двете страни. Залетият от слънцето двор мълчеше. Хората на Рудек с готови винтовки следяха своя командир, катерейки се по борда на бронирания автомобил. Когато той се добра до върха на автомобила, те взеха за прицел празореца на поста. Отстрани се чу заповед за откриване на огън. Капакът на люка се отвори и под воя на куршумите, удрящи се о бронята на автомобила, Рудек се спусна в кулата. Отново мълчание. След това се чува скърцане. Цевта на многокалибрената картечница, обърната до момента към страната на лагера, бавно описва полукръг и се насочва към наблюдателния пост. Затворниците чуват как немците крещят от страх; Рудек дава откоси, които изхвърлят остатъците от стъклото на прозорците, бият по стените. Наблюдателният пост прекратява своето съществуване.

Заместникът на Рудек Яцек и неговата група без един изстрел заеха гаража. Те изливат на земята цистерните с бензин, тропат 50-литровите варели. Оттук неголям вход води към бараките на немците. Откриват го. Отначало бензинът тече на тънки струйки, после се образува река и тази река бавно се устремява надолу. Хората на Яцек наблюдават бараките, фигурите, които се виждат от прозореца и зад реката от бензин.

Яцек заповядва на своите хора да се разсредоточат. Той издърпва колелцето на гранатата, отдръпва се назад, бавно, с разчетени движения издига ръка и хвърля гранатата върху бензина. Гейзерът от пламъци излита нагоре. Яцек изчезва, обхванат от изригването на бензина. Неголямата река се превръща в море от огън.

В лагер № 2 първи Джелразбра, че е станало нещо. Като чу първия изстрел, той замря на мястото си, а при взрива на гранатата вече тръгна към кладенеца, където затворниците отидоха да вземат вода. „Революция в Берлин!“ — завика той с всички сили. Като чуха познатата парола, затворниците нападнаха охраната, която в този момент беше тръгнала към наблюдателната кула.

Огънят раздели лагер № 1 на две части. В северната част Зюдович събра своите хора. Той избяга последен. В гората те се съединиха с бегълците от лагер № 2. Тук имаше около 200 човека, изплашени и смаяни от всичко случило се. Зюдович разбра, че гората е прекомерно лошо укритие, затворниците трябва незабавно да се разпръснат. От този момент нататък всеки отговаряше сам за себе си. Тази група беше почти напълно унищожена по време на оттеглянето. Той сега нямаше какво да прави. Заповяда да се разпръснат, но всички като че са изпаднали в транс. Лъжат се един друг,

(Следва)

Интензивно производство, ускорен технически прогрес, висока рентабилност на икономиката

Съобщение на Окръжния отдел „Статистика" гр. Силистра за резултатите от изпълнението на плана за развитие на народното стопанство през първото тримесечие на 1968 година в Силистренски окръг

(Продължение от I стр.)

II. СЕЛСКО СТОПАНСТВО

Характерно за развитието на селското стопанство в окръга през първото тримесечие на 1968 година е по-нататъшното разширяване на материално-техническата база и засилване влиянието на интензивните фактори. Увеличи се броят на тракторите, приведени към 15 к. с., в сравнение с първото тримесечие на миналата година със 170. Нарасна и броят на комбайните.

Увеличение бележи в сравнение с първото тримесечие на миналата година и животновъдството. Броят на говедата в ТКЗС нарасна от 28 869 на 29 549, в това число на кравите с 308 броя. Свинете се увеличиха от 61 913 на 70 351 броя, а птиците с 53 060 броя.

Наред с увеличението на абсолютния брой на животните чувствително се увеличи и продукцията от тях. През тримесечието е надоено краве мляко 8 048 000 литра срещу 7 602 000 литра през първото тримесечие на миналата година. Овчето мляко се увеличи с 352 000 л, а яйцата с 481 000 броя. Средният млеконадой от фуражна крава достигна 687 литра или показа ръст 1,8 на сто; млеконадоят от фуражна овца е 10 литра при ръст 66,6 на сто спрямо същия период на миналата година.

III. КАПИТАЛНО СТРОИТЕЛСТВО

Тримесечният план за лимитните капитални вложения по плана на ОНС е изпълнен 98,6 на сто, в това число за строително-монтажните работи 134,6 на сто и за машините и съоръженията 16,5 на сто. В основните отрасли на окръга са направени капитални вложения както следва:

а) Комунално стопанство 126 900 лв.
б) Просвета и култура 122 800 лв.
в) Жилищно строителство 111 900 лв.
г) Промишленост 49 200 лв.

На народното стопанство бяха предадени основни фондове на стойност 1 017 000 лева. В експлоатация бяха въведени два жилищни блока с 92 апартамента, една детска градина със 100 места. В гр. Тутракан бе пусната в експлоатация канализационна мрежа с обща дължина 7 км. Водопроводната мрежа в Силистра и селата Калипетрово, Айдемир, Средище, и Поп Кралево се увеличи с 41 км.

Строителният район Силистра изпълни тримесечния си план като главен изпълнител 103,0 на сто, а със собствени сили 114,2 на сто. Планът за средната изработка бе изпълнен 114,4 на сто, а за средната работна заплата 98,4 на сто.

IV. ТРАНСПОРТ И СЪОБЩЕНИЯ

А) Автомобилен транспорт

Планът на ДАП — Окръжно управление, за товарния и пътнически автомобилен транспорт в приведени тонкилометри е изпълнен през първото тримесечие на 1968 година 90,8 на сто. Общо транспортът за обществено ползуване има изпълнение на плана 115,2 на сто. Превозени са 192 370 тона товари и 2 106 050 бр. пътници. В сравнение със същия период на миналата година товарите са се увеличили със 70,2 на сто. Извършената превозна работа, изразена в тонкилометри, е нараснала с 32,7 на сто и в пътни километри — с 16,1 на сто

Б) Съобщения

Окръжната станция на съобщенията изпълни плана си за пощенските услуги 100,38 на сто. Най-високи успехи постигнаха станциите: Секулово 137,3 на сто, Калипетрово 126,6 на сто, Йорданово 112,6 на сто, Ножарево 112,3 на сто, Светослав 112,2 на сто, Старо село 110,7 на сто, Нова Черна 110,7 на сто, Варненци 110,4 на сто.

През тримесечието са регистрирани 655 нови радиоприемника, от които 425 в селата. Открити са 27 радиоточки, а телевизорите се увеличиха с 1 731 броя. Телефонните постове нараснаха със 122 броя.

V. ТЪРГОВИЯ

Планът за стокооборота в търговията на дребно и общественото хранене е изпълнен през първото тримесечие 97,5 на сто, в това число: в търговията на дребно 97,2 на сто и в общественото хранене 98,2 на сто.

В сравнение със същия период на миналата година стокооборотът е нараснал с 9,1 на сто, като е реализиран стокооборот в повече на стойност 1 432 000 лева. Постигнатият ръст се равнява на продажбите за едно тримесечие в потребителните кооперации Айдемир, Алеково, Алфатар, Бабук, Голеш, Иширково и Калипетрово, взети заедно.

Изпълнението на плана в търговската мрежа на дребно и общественото хранене е както следва:

Търговски предприятия	Общо стокооборот %	В това число в търговската мрежа	в общественото хранене
Общо за окръга	**97,5**	**97,2**	**98,2**
Държавен сектор	**97,1**	**96,3**	**102,4**
ДТП	96,9	96,9	—
ГТП „Здрава храна"	98,9	—	98,9
ОТП „Топливо"	100,8	100,8	—
ДТП „Мототехника"	58,7	58,7	—
Други предпр. към плана на МВТ	103,8	96,0	132,4
Окръжно аптечно предприятие	102,8	102,8	—
ДТП „Печатни произведения"	104,0	104,0	—
ДСП „Булгарплод"	116,5	116,5	—
Кооперативен сектор	**97,6**	**98,0**	**95,9**
Наркоопи	106,1	106,8	103,1
Селкоопи	94,4	94,2	96,0
Други предпр. към плана на МВТ	102,2	111,6	69,7

Наред с това трябва да отбележим, че някои потребителни кооперации не можаха да осигурят ръст на стокооборота спрямо първото тримесечие на миналата година, дори реализираха по-малко стокооборот, като потребкоопите в селата Алеково, Алфатар, Смилец, Нова Черна, Сокол, Межден, Паисиево и Чернолик.

Независимо от ниското изпълнение на плана в някои потребителни кооперации, през първото тримесечие са продадени стоки в повече както следва: ориз 18 тона, свинска мас 5 т, захар 27 т, захарни изделия 93 тона, зеленчукови консерви 32 т, риба 59 тона, вълнени тъкани 11 000 метра, копринени тъкани 11 000 м, обувки 5 000 чифта, радиоапарати 448 броя, телевизори 954 бр., електрически перални 854 бр., шевни машини 334 броя, хладилници 219 броя, часовници 1 773 бр. и др.

Планът за производителността на един търговски работник е изпълнен 97,8 на сто и показва ръст 3,8 на сто.

Бъдещите строители, сега курсисти, с групов ръководител Русан Ангелов от Строителния район — Силистра провеждат практически занятия на строителните обекти. Груповият ръководител е доволен: младите строители бързо усвояват зидарството.

Снимка: Върбан ПЕТРОВ

Един от първите

— Тази работа с бързане не става, братче. Затягай внимателно всяка гайка, всеки болт, иначе по някой наклон без време ще се „отбиеш" в канавката на шосето.

— Това, което казваш, е истина, бати Велико, но душата ми е неспокойна. Вече седмица, откакто колата ми е в ремонт, а виж какво време е.

— Разбирам те — тихо отговори Велико Чавдаров и отправяйки се към монтьорното помещение, добави: „След два дни ще бъдеш на път!"

Иска му се да пътува, мислеше си Велико. Че кой шофьор не изпитва същите чувства, когато времето е топло и приятно, а пътят чист и хубав...

В единия ъгъл на помещението чакаха реда си да бъдат ремонтирани още няколко части от двигателя. След като ги погледа, Велико се отправи към таблото за инструменти, взе тези, които са му необходими, и започна работа.

— Сега да си шофьор не е толкова трудно — мислеше си Велико.— Създадени са условия за ремонт, има кой да те на пътствува и помага. А какво беше през лятото на 1956 година, когато стопанството заку пи първия камион...

През време на военната си служба Велико завърши курса за шофьори в Казанлък. Тогава те бяха рядкост. След служ бата той се завърна в родното си село и започна работа заедно с родителите си в кооперативното стопанство като полевъд. Дните бавно се редяха един след друг. Една вечер председателят на стопанството му съобщи решението на УС новият камион да бъде поверен на него...

Тази вечер бе празник в семейството. Празник беше и в селото, когато докараха камиона. Там, където спреше, хората се тълпяха наоколо. Оглеждаха го, опипваха го. Радваха му се. Ония, които умееха, прочитаха марката му „Ифа хорх", а отстрани на вратата с едри букви бе написано „ТКЗС с. Попина".

Годините се нижеха една след друга. Стопанството закупи и други камиони, а Велико беше вече „шофьор стохилядник". По-късно колата му бе подменена. Зачислиха му и „Прага", и „Шкода". Цели 11 години ден и нощ, когато бе необходимо, той тръгваше на път.

Много са били трудностите по пътищата на Родината, но никой не го е чул да се оплаче. Всички млади шофьори го търсят за помощ и съвет, а той не скъпи време и сили. За успехите си Велико неведнъж е награждаван от УС на ТКЗС. А преди три години, когато в партийната организация се постави на обсъждане и гласуване кандидатурата му за приемане в редовете на Партията, всички комунисти единодушно вдигнаха ръка.

Преди една година на Велико бе поверена по-трудна и отговорна работа. Сега той е монтьор по автотранспорта в кооперативното стопанство...

Свечерява се. В гаража постепенно заемат местата си колите. Велико се осведомява за машината на всеки шофьор, а те всички го слушат като най-големия брат. Когато и последната кола се прибере, той тръгва към дома си.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

За да има повече дох да за кооператива

Зеленчукопроизводството е един от основните отрасли в кооперативното стопанство на с. Бабук. През миналата година, въпреки че условията не бяха много добри, планът за общата продукция бе изпълнен. Тази година в резултат на това, че в стопанството са създадени бригади за комплексна механизация, част от работната ръка се освободи. За да бъде тя използувана, ръководството на стопанството реши да увеличи площите, предвидени за зеленчукопроизводството с 200 декара. Сега кооперативът разполага с 685 декара зеленчукови градини. Те са добре подготвени. Под ръководството на агронома Веселин Русев върху 8 декара парници се отглежда необходимият разсад. От общата площ градинарите трябва да получат продукция за 138 000 лева.

Основната култура тази година са доматите. Те трябва да осигурят приходи от 90 000 лева. Ще се отглежда също така пипер, лук и малко краставици. Някои от процесите, като набразденяване и засаждане, са механизирани.

Сред звената, работещи в зеленчуковата градина, най-добри резултати имат тези на Христо Иванов и Лазар Димитров. Трудно е да се посочи кой от кооператорите е най-сръчен, тъй като всички се трудят упорито и съвестно.

Димитър БОНЕВ

Очакват богата реколта

Овощарството е доходен отрасъл за ТКЗС — Айдемир. За овощните насаждения тук са подбрани едни от най-плодородните почви. За 310 декара кайсиеви и вишневи дървета се грижат кооператорите от съставното село Ламбриново. През тази година работата в овощната градина започна отрано. Още в първите дни на месец март бе ше извършена резитба на овощните дървета. Отстранени бяха сухите клони и дооформени короните на дърветата.

След като кайсиевите дървета прецъфтяха, бе проведено пръскане с бордолезов разтвор. Пръскането извърши механизаторът Марин Димитров с ДТ-20.

В Ламбриново овощната градина е засадена преди 8 години, но досега не е наторявана. През тази година към края на месец март тя бе наторена машинно с по 40 кг суперфосфат на декар. С трактор „Болгар" бяха изорани междуредията, а останалото място около дърветата прекопаха кооператорите.

Сега цялата овощна градина изглежда подновена. Варосаните тела на дърветата очертават правите редове. Всичко тук говори за грижовните ръце на кооператорите. Основната работа е извършена навреме и качествено. В близките дни остава само да се продължи борбата за опазване на цветовете и плодовете от различни вредители. Дърветата се развиват добре през тази пролет. И по всичко личи, че те ще се отплатят с повече плодове.

Георги СТАНЧЕВ

Подготовката на лозята сега е едно от главните задължения на лозаро-овощарските бригади в кооперативните стопанства.

НА СНИМКАТА: Трето звено на Недьо Желев от лозаро-овощарската бригада в ТКЗС — Сребърна подготвя теленатата конструкция в лозята на стопанството.

Пролетна подготовка на лозята и овощните градини

Заедно с многобройните селскостопански задачи полагат се и немалко грижи за трайните насаждения. Тази година ръководството на стопанството в ТКЗС — Сокол реши да увеличи площите на лозята с още 500 декара, от които 400 в Суходол и 100 дка в Дичево. Вниманието на специалистите е насочено към правилната им и навременна подготовка и засаждането на лозичките.

Какви пролетни грижи са положени досега и какво още предстои да се прави? Лозята вече са отгребани и в момента се прекопават. Запълниха се празните места. Там, където лозичките са изсъхнали, се засаждат нови. Набавени са вече всички необходими материали за ремонтиране на телената конструкция.

Изораването на лозята в Дичево се извършва с трактор „Болгар", като едновременно се извършва подхранване с 15-20 кг амониева селитра.

В ранна пролет се извършва резитба на овощните дървета, с цел да се проредя короната на дърветата, за да се огряват от всички страни плодовете. А това ще допринесе твърде много и за подобряване качеството им. Сега се извършва следцъфтежно пръскане на овошките, което е към своя край. То се извършва против сачмянката, струпясване и др. болести.

Пролетната обработка на лозята засега най-добре се извършва в селата Сокол, Дичево и Суходол, а на овощните градини в Сокол и Косара.

Лозарите и специалистите от обединеното стопанство в с. Сокол са убедени, че положените грижи и проведени мероприятия ще доведат до получаване на 700 кг грозде от декар винени сортове и 900 кг от десертните.

Добринка РАДЕВА

Новости техника Новости

„ДЖОБЕН" ИЗЧИСЛИТЕЛЕН ЦЕНТЪР

По своите размери новата съветска електронна изчислителна десеткласишна машина ЭДВМ не се отличава от обикновена пишеща машина, но бързо се справя с шестте алгебрични действия, изчислява тригонометрични функции и с успех борави с 60-значни числа. За прости аритметични действия машината губи по половин секунда, за коренуване — 2 секунди, за изчисляване на тригонометрични функции — 5 секунди. ЭДВМ се управлява лесно и не изисква специална подготовка. Захранва се с ток с напрежение 127 или 220 волта.

ХОТЕЛ НА КОЛЕЛА

Напоследък нарасна особено много интересът към хотелите на колела. Доскоро се практикуваше към обикновения автомобил да се прикачи ремарке с кабини за спане.

Едно западногерманско предприятие е разработило конструкция и вече произвело автобус-хотел. Това ново комбинирано превозно средство разполага с всички удобства — санитарни уредби, кухня с две огнища, 27 седалки и същия брой кабини за спане. Автобус-хотел е дълъг 12 м, широк 2,40 метра.

ИЗОТОПИ ИЗПРОБВАТ АВТОМОБИЛНИ ГУМИ

Във Франция изпробват нов метод автомобилните гуми, като времетраенето на процеса е скъсено значително. В самите гуми чрез обикновена вулканизация са вградени изотопи на сярата с продължителност на действие 89 дни и на йода — 57 дни. След като гумите изминат 80-120 км, с помощта на ултрачувствителни детектори се установяват частите, които най-много са износени и не отговарят на показателя „издръжливост".

ЗА ПРОИЗХОДА НА ПЕТРОЛА

На една пресконференция Франциско Галарза, 76-годишен професор в колежа „Ел Салвадор" в Буенос Айрес, формулира теория, съгласно която петролът на нашата планета се е образувал от полярните снегове. Според него следователно не съществува опасност световните запаси от въглеводороди да бъдат изчерпани. Според своята теория, изложена в труда му „Истинският произход на петрола", Галарза заявява, че полярните снегове задържат атмосферните газове чрез петте хиляди разнообразности на своите шестоъгълни кристали, класифицирани от Бентли. Различните газове проникват в кухините на тези призми и под влиянието на налягането се превръщат във въглеводороди.

Професор Галарза изтъква, че тази негова теза била потвърдена от лабораторни опити. „Вземете един цилиндър с диаметър 30 см, напълнете го със сняг под голямо налягане, след това инжектирайте газове откъм долната му част и след няколко дни ще получите капки петрол", казва той.

Според Галарза образуваните по този начин въглеводороди на полюсите се придвижват впоследствие в останалите части на земното кълбо.

МАШИНА ЗА РЯЗАНЕ НА КОРЕНОПЛОДИ

От фирмата „Щемер" — ГФР е конструирана машина за рязане на кореноплоди. Тя е особено подходяща за моркови. Снабдена е с въртящ се цилиндър, на който са поставени 4 ножа. При 1 400 оборота в минута те отрязват листата, а при нагласяването им на по-голяма дълбочина отрязват и корените. Скоростта на машината е между 5 до 8 км в час.

МАГНИТЕН НИВОМЕР

Заводът за трансформатори и рентгенови апарати в Дрезден — ГДР, е конструирал магнитен нивомер. Този уред не се намира в пряк досег с маслото и изтичания са изключени. Нивомерът се закрепва на челната страна на консерватора чрез фланец от материал, който не се намагнитва. Потапя се плавок с прикрепен към чего перманентен магнит. При промяна на нивото на маслото плавокът задвижва друг магнит, намиращ се в кутията на инструмента, към който е прикрепена стрелката на нивомера. С уреда измерванията са точни. По електрически път те се предават до централен командин пункт.

ИНФРАЧЕРВЕНИ ЛЪЧИ ТЪРСЯТ ПОДПОЧВЕНИ ВОДИ

Резултатите от проучванията, извършени от Управлението по геология в САЩ, показват, че бърз и икономичен начин за намиране на подпочвени води е фотографирането с инфрачервени лъчи. Използуваният филм притежава висока чувствителност към температурни изменения. Така се откриват подземни води, течащи във водопропускливи пластове, по тяхната температурна характеристика, която се отличава от аналогичните характеристики в други геоложки формации.

СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО — НА ПРОМИШЛЕНИ ОСНОВИ

ИЗКАЗВАНЕ НА ДРУГАРЯ ИВАН ПРЪМОВ — СЕКРЕТАР НА ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА ПАРТИЯТА

(Продължение от I стр.)

вания. Създадоха се нови сортове, навлезе нова техника в селското стопанство, все повече се разширява химизацията, прилага се електронно-изчислителна техника в планирането и отчетността. Нашето селско стопанство не може да се развива изолирано от тези постижения. То трябва да ги приеме и да ги внедрява. Не можем да търпим при наличието на такива големи завоевания в областта на науката да има отрасли, които да дърпат стопанството назад. Осъществяването на напредък в селското стопанство е свързано с повишаване на жизненото равнище на голяма част от нашия народ. Особено важи това за Силистренски окръг, който е селскостопански окръг.

Друга причина, която ни кара да извършим поврат в използуването на основните фондове, е, че нашата икономика, в това число и нашето селско стопанство, не съществуват само за нас. Те са широко свързани с международното разделение на труда, с международния пазар. Всеки отрасъл на нашето селско стопанство изнася продукция в чужбина. Там ние се сблъскваме с продукцията на други страни. Там излизат наяве основните слабости на производството. Благодарение на високото качество на нашата селскостопанска продукция и на нейната конкурентноспособност, ние се налагаме на международния пазар и пласираме огромни количества. Но по много показатели ние стоим далеч зад напредналите земеделски страни, които са по-конкурентноспособни от нас. Нашето селско стопанство няма да може да се развива бързо напред, ако не вземем мерки да го превърнем във високорентабилно и висококонкурентноспособно.

До неотдавна главна задача на Партията беше да завърши с преустройството на селското стопанство, с уедряването на селскостопанските предприятия и с тяхното укрепване. Главната задача сега е да приведем нашето едро социалистическо селско стопанство на индустриални основи, тоест неговото съдържание да отговаря на неговата форма. То да бъде не само едро социалистическо, но и високорентабилно и ефективно.

Нашето селско стопанство разполага с възможности, които ни позволяват да изпълним тази задача. В това отношение сме изпреварили много други страни, особено капиталистически. Започналата техническа революция шествува по целия свят. Тя не е предимство на капиталистическите страни. От година на година ние отнемаме техните предимства по много показатели — по добиви, по качество, по рентабилност. Ние все още не сме първи, но това за нас е лесно обяснимо. В продължение на 20 години ние решавахме други задачи. Създавахме социалистическо селско стопанство, на базата на което сега можем да внедряваме с пълна сила научно-техническите постижения. В това се състои нашето предимство пред капиталистическите страни, в това е нашето бъдеще. Не могат например Франция или Италия да развиват такова уедрено и концентрирано зеленчукопроизводство на 1 500-2 000 дка площ, каквото развиваме ние. Не могат и Съединените щати да използуват в своето селско стопанство техниката, която създават в резултат на техническия прогрес, така пълно, както нашата страна.

Използувайки постиженията на научно-техническата революция, ние можем да постигнем много по-висока производителност на труда, отколкото Франция, Дания и Италия, защото ние разполагаме и с нова техника, и с условия за нейното приложение. Тези условия трябва в най-голяма степен да използуваме.

По-нататък другарят Пръмов говори за програмите относно развитието на различните селскостопански отрасли, внесени за разглеждане в Централния комитет на Партията. Приети са вече програмите за развитието на птицевъдството и свиневъдството. Разглеждат се програмите за развитието на говедовъдството, на зърненото производство, на захарното цвекло, на трайните насаждения. Сега колективи от учени и селскостопански специалисти разработват програми за развитието на овцевъдството, зеленчукопроизводството и други.

С приложението на тези програми, каза другарят Пръмов, ще се постигне една изключително висока производителност на труда и решително поевтиняване на продукцията. Такива резултати вече имаме в птицевъдството. В заводите, в които се угояват пилета за месо, себестойността на един килограм месо е 0,71 лв. А в Силистренски окръг тя се движи около 1,10—1,20 лв. Приложението на програмата дава възможност да се отделят средства за натрупване в самите стопанства, да се повиши материалната заинтересованост в производството на птиче месо и да се намали изкупната му цена.

Програмата за развитието на зърненото производство се характеризира с това, че разходът на труд за 100 кг пшеница от 134 минути, колкото е сега, ще спадне на 25 минути, а себестойността от 5,69 на сто килограма ще стане 4,30 лв. При това положение ние също ще имаме възможност да отделим повече средства за натрупване в стопанствата, да създадем по-голяма материална заинтересованост и да бъдем конкурентноспособни на международния пазар.

Разходът на труд при царевицата от 400 минути за 100 кг ще спадне на 27 минути за поливната царевица и на 38 минути за неполивната царевица. Себестойността на 100 кг ще се намали от 6,25 лв. на 3,20 за поливната и на 3,80 за неполивната.

С какво се характеризира програмата за захарното цвекло? Един тон продукция ще се произвежда вместо за 30 часа за 2,6 часа разход на труд. Още през 1970 год. захарното цвекло ще бъде поставено на промишлени основи. Тогава рентабилността от 36 на сто ще нарасне на 146 на сто. Това ще даде отражение върху себестойността на захарта и от там на конкурентноспособността на нашата страна на международния пазар.

Така стои въпросът и с програмата за развитие на говедовъдството. Един килограм телешко месо при внедряване на промишлена технология при угояването ще струва под 0,70 лева.

Тогава, когато приложим тези програми, а това ще бъде в периода между 1970—1975 година, нашето селско стопанство наистина ще се нареди на едно от челните места в света, а по много показатели ще бъде абсолютно на челно място. Още през 1970 год. по производителността на труда и рентабилността в отглеждането на захарното цвекло ние ще се наредим на челно място в света.

Другарят Пръмов посочи, че приложението на тези програми изисква подобрена организация на труда. В Силистренски окръг съществуват известни слабости в това отношение и те водят до занижаване ефективността в използуването на основните фондове. Основна форма на организация на труда както в растениевъдството, така и в животновъдството трябва да бъде механизираната производствена единица.

В доклада, заяви другарят Пръмов, не бяха ясно изразени насоките на организацията на труда в животновъдството. Смятам, че ще бъде правилно да се приеме фуражно-животновъдната механизирана производствена единица като основна форма на организация на труда в този отрасъл. Такава форма е приложена в ДЗС „Елин Пелин". Тук производителите на фураж и гледачите на животни са обединени в една производствена единица. Те са 19 човека, обработват 3 200 дка земя и отглеждат 280 крави и още толкова телета. Един литър краве мляко им струва 0,14 лв., при едно високо заплащане на труда.

Смятам, че е необходимо във всяко стопанство, за всеки отрасъл и при всяка култура да се прегледа каква е организацията на труда и как тя може да бъде подобрена.

Повишаване ефективността на основните фондове и на рентабилността на производството зависи в голяма степен от повишаване квалификацията на ръководителите на селското стопанство — партийни, стопански и държавни. Необходимо е да се положат големи грижи в това отношение.

Позволете ми, заяви накрая другарят Иван Пръмов, да ви поздравя от името на Централния комитет на Партията и чрез вас да поздравя всички селскостопански труженици в окръга и да изразя увереност, че цялата окръжна партийна организация и всички трудещи се в селското стопанство ще се заемат активно с прилагане в живота на решенията, които ще вземе настоящият пленум. Това ще доведе до нови успехи, до достигане на нови върхове, до повишаване рентабилността на производството и увеличаване доходите на кооператорите.

„НА КОЗЛОДУЙСКИЯ БРЯГ"

Тази снимка на Даниела Константинова спечели първа награда в конкурса „90 години от освобождението на България".

С вкус и разбиране е подреден кабинетът по физика в тутраканската гимназия. Създадената обстановка благоприятствува за сериозни занимания на учениците.

НА СНИМКАТА: 11 „б" клас в час по физика. Преподавателят Нахит Мехмедов изнася поредния урок.

СЪС СИСТЕМА И УСЪРДИЕ

Познаването на литературния български език е не само един от най-съществените белези за културата на човека, но и ежедневна необходимост в живота. Отношението към българския език е израз на патриотизъм, а езиковата немарливост — признак на изостаналост. Няма наука, няма професия, няма нито една сфера на обществена дейност, където да не са нужни добри знания по роден език. Затова във всички учебни планове нему се отделя първо място. С него започват и зрелостните изпити.

Именно с такова разбиране, с високо съзнание и дълбоко чувство за отговорността, която имат като учители, работят К. Атанасова, Т. Тодоров, Р. Желкова, А. Апостолов, С. Иванов, Ц. Такова и редица други преподаватели по български език и литература, чиито безспорни постижения в подготовката на зрелостници през миналата учебна година са подчертавани неведнъж. За учителя няма по-голяма награда от моралната удовлетвореност, че изпраща от училище възпитаници с добра езикова подготовка. Далеч от намерението да правя отчет по подготовката на зрелостниците, искам да споделя някои мисли по състоянието на работата и нашите задачи само един месец преди края на учебната година.

Многократно е изтъквано неблагоприятното отражение, което дава смяната на учителите в гимназиалния курс. А за съжаление такава е нашата действителност. И тази година единадесетокласниците се водят изключително от преподаватели, приели ги последната или миналата учебна година. Това създава допълнителни затруднения, но не бива да се изтъква за оправдание, защото резултати могат и трябва да се постигат и при такива обстоятелства. Славчо Иванов от I СПГ в Силистра само за няколко месеца опозна поверените му абитуриенти и поведе урочната работа на сравнително високо равнище. Урокът „Трима представители на 30-те години", например, мина под формата на добре обмислена лекция с примери, с търсене възпитателното значение и актуалното звучене на стихове от Радевски, Хрелков и Ламар. Учителките във II СПГ Силистра (Росица Желкова и Снежина Николова) работят и с вдъхновение, и със стремеж към научна задълбоченост в идейно-естетическия анализ. Те не само използуват, но и насочват учениците да четат допълнителна литература, проявяват взискателност. С редица положителни качества се характеризира преподавателската работа на учителя Андрей Апостолов в гр. Дулово. С проблемното разглеждане на произведенията той се стреми да активизира и възпитава мисленето на учениците, давайки им възможност за изказвания и лична изява.

Хубаво е, че единадесетокласниците са в ръцете на опитни учители. Нужно е сега, в периода на преговора те да покажат умението си да водят учениците по пътя на обобщаване материала по най-важни теми. Преговорът пред зрелостния изпит не е повторение (впрочем — истинският преговор никога не бива да бъде просто повторение!), а творческо възстановяване, систематизиране и допълване знанията, придобити през целия горен курс на следване. Той трябва да бъде систематичен и тематичен. Някои произведения могат да се окажат „преоткрити" сега от порасналите младежи и девойки с нов поглед, с повече знания и опит. Затова съвсем неоправдан, недопустим е опитът (не сполучлив, разбира се!) на отделни учители да преговарят по въпросника за зрелостен изпит. Правилно е да се внася разнообразие в преговора, да се използуват различни методи, но те трябва да предизвикват най-висока и масова активност сред учениците. Без изгубване в дребни подробности преговорът не бива да става откъснато от конкретния художествен текст.

Грижите за повишаване писмената култура на зрелостниците трябва да бъдат в центъра на вниманието на всеки преподавател. Говорейки за писмена култура, винаги имаме предвид не само по-пълно овладяване изискванията на правописа, но още повече едно цялостно обогатяване речта на учащите се, изграждане у всички умения и навици да си служат правилно с по-голям запас от думи, да спазват стилистичните и граматичните норми, да пишат целенасочено по дадена тема. Наивно е да се мисли, че тези задачи могат да се решат в ограниченото време, с което разполагаме — по тях се работи през целия курс на обучение, но сега знанията се затвърдяват, уменията и навиците се стабилизират.

Най-много упражнения сега са нужни, за да подготвим зрелостниците да „четат" заглавията, да вникват в същността на зададените теми. Нима не звучи парадоксално фактът, че много кандидат-студенти миналата година се провалиха на най-често задаваната и многократно развивана тема „Борецът за национална и социална свобода в поезията на Ботев". И пропаднаха не поради незнание на литературния материал, нито поради непознаване на правописа, а поради неумение да организират знанията си по литература и ги подчинят на зададената тема. Последната контролна работа от отдела бе върху цитат от драмата „Щастие" на Орлин Василев— „Какво всъщност искаме да постигнем в живота си, за да бъдем щастливи?" Резултатите по отношение на разработката на тази тема будят тревога. Защо нашите ученици се стъписват пред подобни теми? Премного изискваме от тях да възпроизвеждат и недостатъчно ги учим да мислят и пишат творчески. И в работата със зрелостниците, и с кандидат-студентите тежестта сега трябва да падне върху приучването им да пишат конкретно и със свои мисли върху същността на зададената тема. Литературният материал да бъде илюстрация, основа за собствени изводи, а не самоцелно зазубрени изрази, с които да се запълват изпитните страници— по-добре пет свои думи, отколкото пет листа с чужди мисли.

Само усилията на учителите, обаче, не ще донесат очакваните резултати, ако не срещнат правилно разбиране и подкрепа от страна на зрелостниците. На предложената от преподавателя система на преговор и подготовка единадесетокласниците трябва да отговорят с усърдие, с упоритост и настойчивост в работата, за да можем да постигнем необходимите резултати на зрелостните изпити.

Стоян ПЕЕВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Голямата въпросителна на комсомолския петобой

През миналата седмица се проведе комсомолският лекоатлетически многобой. Трябва не забавно да кажем, че постиженията на този петобой бяха много слаби — само 11 момичета набраха над 2 000 точки. Ако сравним това постижение с другите окръзи, ще видим, че подготовката за състезанията е била много слаба. В някои дисциплини постиженията бяха просто смешни. — а са изпратени най-добрите от средните училища. Не е ли време да се помисли?

При юношите доминираше отборът на ТМТ, но и тук има още слаби страни, особено в скоковете и тласкането на гюле — някои бяха просто под изискванията за общата физическа подготовка на учениците. При девойките се наложи отборът на I СПУ също с много слаби постижения.

Не е ли време комсомолските организации да разгледат работата на физкултурните колективи в училищата. Не е ли време да се помисли защо една значителна част от комсомолския актив енергично отбягва физкултурната работа и активните спортни занимания. Не трябва ли да настъпи прелом и в този раздел на комсомолската работа?

Стоян НИКОЛОВ

Оспорвана борба при пионерите

В Силистра на 21 април се проведе градско първенство за пионери по лека атлетика. Пистите и секторите се развиха оспорвана борба — с изравнени възможности се оказаха няколко училища.

Още с първия старт — 60 метра, започна разгорещена борба. При пионерките най-добре се представи Венера Костова от училище „Вапцаров", а при момчетата Ясен Лазаров от „Отец Паисий". В щафетата 4 х 75 момичетата от училище „Макаренко" се наложиха с едни гърди пред отбора на „Вапцаров". В същата дисциплина убедително се наложиха момчетата на „Отец Паисий". На скок височина доминираха пионерките от „Макаренко", а на скок дължина се наложиха Стоянка Георгиева и Пламен Георгиев.

Преди последната дисциплина момчетата от отбора на „Отец Паисий" си бяха осигурили първото място в отборното класиране, но при момичетата все още не беше ясно. Особено се гонеха в точките отборите на „Вапцаров" и „Макаренко". Но в двете хвърляния първите места се заеха от състезателки на „Отец Паисий" и класирането промени вида си — първи станаха момичетата на „Отец Паисий", следвани на половин точка от отборите на „Вапцаров" и „Макаренко".

Стоян ЦОНЕВ

След последния кръг класирането в „А" окръжна група

	м.	п.	р.	з.	г. р.	т.
1. Септември	21	14	5	2	55—18	33
2. Кайнарджа	20	13	4	3	48—17	30
3. Калипетрово	19	13	4	2	45—18	30
4. Главиница	21	10	5	6	46—38	25
5. П. Хитов—2	21	10	5	6	34—27	25
6. Чернолик	21	8	5	8	47—33	23
7. Сокол	21	9	4	8	41—49	22
8 Промкомбинат	21	7	7	7	41—39	21
9. Белица	20	8	3	9	40—39	19
10. Попина	21	7	3	11	30—43	17
11. Дулово	21	6	4	11	40—51	16
12. Добротица	21	7	2	12	22—39	16
13. ДЗС Я. Забунов	21	5	5	11	25—51	15
14. Искра	21	4	6	11	31—43	14
15. Сребърна	21	5	4	12	22—46	14
16. Средище	21	5	2	14	39—54	12

На детско-юношеския спорт — широк път!

Проблемите, които вълнуват спортната общественост в Силистра и окръга относно развитието на детско-юношеския спорт, бяха поставени на разглеждане и обсъждане на неотдавнашния разширен пленум на Окръжния съвет на БСФС.

Главната тема, върху която се дискутираше, беше—на каква основа да се издигне ръстът на спортното майсторство между децата и юношите. Още в отчетния доклад на бюрото на ОС на БСФС, прочетен от неговия председател Кънчо Кънчев, пролича какво трябва да се постигне в близките няколко години. Неоспорвани са успехите на републиканските терени на нашите състезатели и отбори по лека атлетика, борба, баскетбол и гимнастика. Спечелването на четири републикански титли през миналата година от младите баскетболисти е добър атестат за работата на Специализираната спортна школа и доброволния актив от окръга. Включването в националния отбор на състезатели от отделението по лека атлетика не може да не ни радва. С острота бяха поставени проблемите на съвременната тренировка и какво трябва те да бъдат приложени в работата на нашите преподаватели. Ранната специализация в отделенията на школата и в секционната работа в училищата зависи от специалистите и присъствуващите в работата на пленума. Успехи в съвременния спорт могат да се постигнат само ако обучението по различните спортове започне от ранна детска възраст, с прилагане на съвременните методи на тренировъчна работа.

По доклада станаха много разисквания. Треньори, учители и директори взеха отношение по повдигнатите въпроси в доклада и изразиха своите становища по проблемите на детско-юношеския спорт. В изказванията на Насуфов и Калинов се постави въпросът за ранната специализация на децата. Слизането в по-малка възраст занимава в момента не само нашите специалисти. Само с осъществяване на ранната специализация ще може да се постигне успех в бъдещата работа.

В изказването на Иван Войков — преподавател в Строителното училище, пролича загриженост за развитието на борбата в град Силистра. Малко внимание се отделя на младата смяна. Не може да се задържат в Силистра нашите местни кадри, защото трудно се устройват.

По време на изказванията възникнаха въпросите със закриването на отделенията по волейбол и плуване, по организиране и провеждане на научна конференция по проблемите на детско-юношеския спорт, по спортния календар.

Накрая думата бе дадена на Руси Желев — зам. директор на Дирекцията за детско-юношески спорт към ЦС на БСФС. В своето изказване др. Желев обобщи изводите и направи препоръки за бъдещата работа на специалистите от окръга за постигане на успехи в по-нататъшното развитие на детско-юношеския спорт.

Ангел КОСТОВ

О Б Я В А

ДАП — Пътнически превози — Варна

т ъ р с и

шофьори II клас с трудов стаж по специалността 2 години, които ще бъдат изпратени за 1 месец в гр. Русе за преквалификация за II клас, след което се задължават да работят 2 години в предприятието. Разходите са за сметка на предприятието. Осигурява се временно жилищество. След 1. VI. — бекярско жилище. Приемат се на работа I и II клас шофьори.

Справки личен състав, тел. 24-19.

О Б Я В Л Е Н И Е

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" — СИЛИСТРА

има открити

постоянни едномесечни курсове по машинна бродерия и шивачество-кроячество.

В курсовете се изучават: машинна бродерия, кройки и шев на дамско, детско, мъжко, горно и долно облекло.

Курса могат да посещават работнички, домакини, служителки, учителки, ученички и други.

Заниманията се провеждат на две смени с всички видове крачни машини, без откъсване от производството.

Таксата е 15 лева, платима на три пъти.

За желаещите курсистки има уредена храна на столовидна начала.

На завършилите курсовете се издават удостоверения.

Записвания и сведения „Всестранни услуги". Тел. 21-27.

Краен срок за записване в курса е 30 число на всеки предшествуващ месец.

Заниманията на курсовете започват на всяко първо число.

От управлението

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 49 (1363) | Четвъртък, 25 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РАБОТЯТ ПО ПЛАНА ЗА МАЙ

Колективът на промкомбинат „Текстил" — Силистра трябваше да произведе през първите четири месеца на годината промишлена продукция за 1 025 000 лева, значително повече в сравнение с миналата година. Задачата не е лека за изпълнение, затова между отделните бригади и цехове се разви упорита борба за завоюване на първото място. Социалистическото съревнование се отчита ежедневно в диаграми и всеки работник, бригада или цех знае на кое място се намира. Стара традиция е дните пред празника на труда — 1-ви май, да се смятат за ударни дни. През тях всеки се стреми да произведе повече и по-качествена продукция, да реализира повече икономии на труд и материали и да осигури висока рентабилност.

В резултат на упоритя труд на всички колективът изпълни плана си за четиримесечието с 8 дни предсрочно и сега си е поставил задачата да даде надпланова продукция до края на месеца за повече от 65 000 лева.

В отдел „Ръчно плетиво" работят четири групи. Първото място в социалистическото съревнование между тези групи е извоювано от комсомолската група. Тя постигна най-голямо изпълнение на обема и дава високо качество на продукцията. С добрата си работа се отличават младите работнички Марийка Романова и Гюлхан Назимова, следвани от комсомолките от цех „Фъкана бродерия" Станка Енчева, Йовка Питакова и Невин Османова.

Упорита борба за първото място водят и работничките от тъкачния цех. Те се стремят да изтъкат повече и по-красиви килими. Бригада „Георги Димитров" даде вече продукция за 220 000 лева при план за четиримесечието 201 000 лева. Първенци на тъкачния цех са Гинка Николова, Станка Аджемова, Иванка Шопова, Величка Калчева и др.

Постиженията на колектива на промкомбинат „Текстил" в дните преди празника на труда са добра основа за нови трудови успехи в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в страната.

Саша ЙОРДАНОВА

На активна работа за компенсиране на загубите

Целият окръг е обхванат от продължително засушаване. То оказва вредно влияние върху развитието на посевите и в крайна сметка ще се отрази върху очакваните добиви. Наред със сушата окръгът бе сполетян напоследък и от слани, които нанесоха повреди на кайсиите, лозята и някои други култури. При това положение стопанствата ще понесат големи загуби и изпълнението на годишния план ще бъде поставено под съмнение.

За да се преодолеят съществуващите трудности, са необходими много усилия. Общинските партийни комитети и ръководствата на стопанствата да мобилизират силите на производствениците в борбата за ограничаване влиянието на неблагоприятните фактори, за разкриване на допълнителни източници на доходи, за намаляване на разходите.

Към какво трябва да се насочат усилията? Най-напред към запазване на наличната в почвата влага. За целта там, където посевите са чисти от плевели, почвообработките да се сведат до минимум. А където то се налага, да се правят, но съвсем плитко.

При създалата се обстановка вредителите по културите действуват много по-активно. Нужно е да се направи всичко възможно, но да не се допусне нито декар да бъде унищожен от тях.

Голяма роля в борбата със засушаването ще играе напояването. Ръководствата на стопанствата трябва да отделят голямо внимание за масовото използуване на всички течащи и подпочвени води за поливане на нуждаещите се култури. Полагат се усилия необходимата хидромелиоративна техника да бъде доставена, за да не бъде това пречка в изпълнение на задачата. В кайсиевите градини, където плодът е запазен, да се извърши обезателно поливане, като се внесат по 80 л вода на всяко дърво, за да се получат плодове, годни за износ.

Ръководствата на стопанствата трябва да се насочат към засяването на допълнителни култури — късни домати, корнишони, моркови и други зелен чуци, към отглеждане на буби и т. н. Най-сериозен резерв за компенсиране на загубите и през тази година ще бъде тютюнът. Планът предвижда с тази култури да бъдат заети 25 000 дка. При създалата се обстановка обаче е наложително площите да се увеличат двойно и се засадят предимно със сорта „Харманлийска баcма", който е много по-доходен от останалите сортове. Управление „Земеделие" ще подработи специална технология, чрез приложението на която тютюнът да се превърне в рентабилна култура.

Нужно е наред с всичко това да се направи преоценка на планираните разходи. Тези от тях, които няма да доведат до някакъв особен икономически ефект при съществуващите условия, да се съкратят. А останалите да се изразходват под строгия контрол на ръководителите и специалистите.

Общинските партийни комитети и управителните съвети на стопанствата трябва незабавно да се занимаят с въпроса за компенсиране на очакваните загуби. На основата на един задълбочен анализ да предвидят какви мероприятия ще осъществят за тази цел и да се заемат веднага с тяхното изпълнение.

Създалото се положение да се обсъди в партийните организации и производствените единици. По този начин ще се даде възможност на кооператорите да дадат своя принос в разкриване на други допълнителни резерви, на други доходни дейности.

Положението е тревожно, но съвсем не е безизходно. Кооперативните и държавни земеделски стопанства са социалистически предприятия със солидна материално-техническа база. Те и друг път са преодолявали подобни трудности и са постигали добри резултати. Можем да бъдем уверени, че и сега партийните и стопански ръководства ще се справят с тази най-важна в настоящия момент задача. Те ще мобилизират силите на всички труженици в селското стопанство на активна работа за компенсиране на загубите от неблагоприятните климатически условия и ще осигурят изпълнението на показателите, залегнали в годишния производствено-финансов план.

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ТРУДОВИ УСПЕХИ

Работниците от ЗГУ „Терма" с всеки изминат ден усъвършенствуват своето майсторство и произвеждат висококачествени отоплителни съоръжения.

НА СНИМКАТА: Част от бригадата на Тодор Асенов монтира горелки на газовите печки.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРИ БОБИНАРИТЕ ОТ „ДРЪСТЪР"

Ако за нещо ви потрябва бобинажният цех на промкомбинат „Дръстър", трудно бихте го намерили, защото дъждът е оставил само няколко несвързани една с друга букви от фирмата му. И въпреки това за мен не бе трудно да се срещна с двадесетината бобинари, които единствени в окръга пренавиват повредените електромотори и поправят електрожените и агрегатите за производство на ток. Бригада „Ломоносов" — тя е единствената в цеха — първа вдигна знамето на движението за комунистически труд преди няколко години в бившия промкомбинат „Електрометал". Няколко години поред все на нея присъждаха първото място в предприятието. Колективът й заживя пълен с разнообразни инициативи живот...

Цеховият ръководител Петър Моллов не е много словоохотлив, но за бригадата, за момчетата и за работата в цеха разказва с радост. Първите му думи бяха: „Работим и изпълняваме плана си — това е наше задължение и наша чест". И, както винаги се случва при подобни разговори, започнахме с цифрите. Планът на бригада та за петте месеца е 20 200 лева, а до 23 април са отчетени над 20 300 лева. Извън това колективът е изработил вътрешни поръчки на промкомбината, с които преизпълнението на плана е много по-високо.

В отчета за тримесечието е отразена трудовата дейност на малобройния колектив. Цехът работи на вътрешностопанска сметка и води борба за висока рентабилност от производството. Резултатите през първото тримесечие са повече от добри. Рентабилността е 22 на сто, производителността на труда 149 процента, а печалбата е 6 782 лева при план 1 800 лева.

Исках да узная причините, които вече няколко години са нареждали този цех на първото място. За тях може би вече са писани информации в управлението на промкомбината, за мнозина би са обсъждани на събрания и е говорено много, но Моллов ги изрази само с няколко думи: „Целият колектив държи на дисциплината — да няма закъсняващи, отсъстващи без причинно и всеки да си уплътнява работното време, — така изпълняваме плана за обема. И второто, което е отличителна черта на нашата бригада, това е стремежът за повишаване на квалификацията. Всяка седмица ние провеждаме курс за повишаване специалните знания на работниците. Курсът не се води формално, защото лекциите са свързани с конкретната ни работа. Петима от работниците повишават знанията си в Механотехникума, от които двама вече го завършват. Двама са задочници във вечерната гимназия. Като съединим знанията с трудовата дисциплина, получава се преизпълнение на плана и добри стопански резултати". Колко много истина има в думите му? Знанията определят умението на хората и затова няма рекламации за лошокачествена изработка. Любовта към труда и здравата дисциплина са направили всички работници първенци. Разбира се, има и такива като Иван Бошнаков и Кенам Садъков, които със своите лични качества се открояват от останалите. Те са първенците на бригадата и по тях се равняват останалите.

Стефан ПЕТРОВ

Изложба-базар на шоколадови изделия

В чест на бойния празник на труда Първи май Държавното търговско предприятие в Силистра организира голяма изложба-базар. Ще бъдат показани над 30 вида шоколадови изделия, производство на ДИП „Република" в Своге. Изложбата ще бъде открита утре от 16 часа в Супермаркета в центъра на града и ще трае до 1 май. Гражданите ще имат възможност да си купят желаните от тях шоколадови изделия от специално предвидения за тази цел щанд в магазина.

Изложбата-базар на шоколадови изделия е първа по рода си в Силистра.

Село Главан е водоснабдено

След упорит труд на строителите и кооператорите най-после се осъществи една дългогодишна мечта на главанци. От новите чешми в селото потече бистра вода. Хората са много доволни от новата придобивка. Някои от тях са се подготвили вече да докарат водата и в дворовете си.

Иван МАРИНОВ

По следите на обещанието

Тези дни се разгръща още по-широко социалистическата надпревара за достойно посрещане на Първи май.

С достоен дар — преизпълнение на плана за четирите месеца — ще посрещнат големия празник и труженицте от ДП „Транспред" — Силистра. Вчера ръководството на това предприятие със задоволство отчете, че поетото обещание в чест на празника е изпълнено предсрочно. Производствената програма за четиримесечието от 591 100 лв. е преизпълнена с 2 000 лева до 20 април. До края на месеца ще бъдат обработени допълнително товари, като то бъдат реализирани приходи за още 60 000 лева.

Радващи са постиженията и по другите показатели. Само за първото тримесечие са снижени разходите на 100 лева обработвани товари с 5,95 лв. в сравнение със същия период на миналата година или с 2,91 лв. повече от предвиденото снижение по плана за тримесечието. При планова изработка на един работник 522 лв., е постигнато 530 лв. Повишена е и степента на механизацията в предприятието, като сега при товаро-разтоварните работи тя е над 42 на сто, а при обработката на вагоните в Дулово е над 54 на сто.

Челно място в предприятието втора година вече заема агенцията в Дулово. Носител на преходното червено знаме е вече четвърто тримесечие гаровата бригада с отговорник Мустафа Салиев. Тази бригада ежемесечно изпълнява своя план с над 170 процента.

С нестихващ ентусиазъм се труди и бригадата на Мюмюн Исмаилов от същата агенция.

На второ място в предмайското съревнование е колективът от агенция № 2 — Силистра.

С високи показатели се отличават механизаторите от ДП „Транспред" Димитър Велев, изпълнил плана за четирите месеца над 200 на сто, следван от Хюсеин Кязимов, Димо Христов, Халид Халидов и др.

Не изостават в предмайското съревнование и всички други бригади от предприятието, пръснати по разни обекти в окръга. Пред всички товарачи и механизатори стои една задача — срочно и качествено обработване на товарите. И те успешно се справят с нея. Предсрочно изпълняват поетото обещание — до края на годината да постигнат процента за рентабилността на предприятието, предвиден по плана за петилетката. А плана за петилетката по обем да изпълнят за 4 години и 8 месеца.

Михаил ТОМОВ

ПЪЛНОЦЕНЕН ЛЕТЕН ОТДИХ ЗА УЧАЩИТЕ СЕ

Лятната ваканция е време, когато в извънурочна обстановка успешно може да се продължи работата по комунистическото възпитание на учащите се, като то се свърже с тяхното физическо укрепване.

През последните години за организирането на разнообразен, съдържателен и активен летен отдих за учащите се положиха немало усилия от страна на отдел „Народна просвета" при ОНС и Окръжния комитет на Комсомола. Създадоха се по-добри условия за свързването на възпитателния процес. Увеличи се броят на извънградските лагери, лагерите за труд и отдих, а бригадирското движение въвлече в ползотворен труд хиляди младежи и девойки. Постигнаха се добри резултати от екскурзионно-туристическата дейност. По-осезателно започна да се чувствува дейността на организираните отряди и команди по махали и квартали. Голяма част от учителите, комсомолските и пионерските ръководители все по-умело подпомагат и ръководят самодейността в комсомолските и пионерските организации. Похвална е в тази насока дейността на пионерските отряди „Червените възли" — училище „Ванцаров" — Силистра, „Павлик Морозов" — училище „Макаренко" — Силистра, „Волни птици" от Ситово, „Невидимата ръка" от Дулово и др.

Най-добри условия обаче за летуване предлагат местните извънградски лагери. При определен режим, при добри климатични условия, ежедневно спортуване и закаляване децата бързо възстановяват силите си, укрепват физически и усвояват нормите на комунистическата нравственост. Затова усилията на отдел „Народна просвета" през последните няколко години се насочиха към разширяване на мрежата от извънградски лагери и подобряване условията за летуване в тях. През това лято на море и планина ще почиват към 3 500 ученика, т. е. с 500 повече от миналата година. В оздравителните лагери ще продължат лечението си 550 деца с различни заболявания. Към 250 пионери и средношколци ще усъвършенствуват своите организационни умения и навици в специализирани лагер-школи. Над 120 млади лекоатлети и баскетболисти ще подобрят спортната си подготовка и ще обменят опит с чехословашки и полски спортисти в Международната лагер-школа в Кранево.

Въпреки ежегодното нарастване броя на учениците в извънградските лагери, засега те са едва 10 на сто от общия брой на учащите се. Останалите деца нямат възможност да се ползуват от благоприятното въздействие на морето и планината. Това налага общинските лагерни комисии да направят нужното за организиране на лагери по възможност извън територията на окръга. През миналата година инициатива проявиха ръководителите от Ситово и Кайнарджа. Но в някои селища директорите на училища та и стопанските ръководства не проявиха достатъчно настойчивост и разбиране и лагерите бяха закрити. В нашия окръг още е по-трудно си пробива път инициативата за уреждане на почивка за децата на работниците — със средства на предприятията.

Сборните отряди и команди и през това лято ще привлекат онези деца, които нямат възможност да отидат на лагери. Те трябва да бъдат изградени още преди завършването на учебната година, като за сборни пунктове се използуват клубове на Отечествения фронт, а също така любими места за децата: игрища, басейни и др.

Лагерите за труд и отдих вече са една утвърдена форма на работа през лятото. Те се изграждат към кооперативите. Именно там се разкриват най-добри възможности за трудово то възпитание на децата. Добър опит в това отношение имат селата Алфатар, Мерден, Кайнарджа.

Лятото предлага много добри условия за патриотичното възпитание на учащите се. Излетите, походите, военизираните игри, вечерите, посветени на родния край, разпалват у пионерите и средношколците пламенен патриотизъм и чувство на гордост от успехите на нашата социалистическа страна. Затова трябва да се използуват всички възможности за посещения на исторически и природни обекти, паметници, лобни места на загинали в борбата за свобода герои и др.

Важно място в организирането на летния отдих трябва да заеме физическата култура, която се явява най-подходящо средство за закаляване и възстановяване на силите. Всяка лагерна смяна трябва да завършва със спартакиада. Учениците обичат всички спортове, но с най-голям оздравителен ефект се оказват заниманията по плуване. Необходимо е летните дни да се използуват най-рационално за организиране на обучение и състезания по плуване.

През дните до края на учебната година пред обществеността стои важната задача да създаде нормални условия за организиране на активен летен отдих за всички ученици, който да премине под девиза „25 години свободни и щастливи". Това налага и най-решителни мерки и максимални усилия от страна на отдел „Народна просвета", ОК на ДКМС, ОК на БСФС за създаване на по-добра организация.

Цяла зима на пазара имаше пресни краставици, но да откъснеш плод от кооперативната градина е истинска радост.

НА СНИМКАТА: Георги Илиев и Марин Кондев от с. Сребърна берат краставици — парниково производство.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия

до 22.IV. 1968 год.

ТКЗС	Сеитба пшеница за зърно в %	Сеитба царевица фур. 1 култ. в %	Засадени нови лозя в %	Надолно за деня краве мляко според графика в %
Айдемир	100	43,5	75	80
Калипетрово	90,6	100	100	87
Бабук	47,6	66,6	х	93
Алфатар	74,8	75	х	80
Алеково	100	58	79	107
Ширково	96,9	100	х	85
Смилец	85	100	45,4	107
Попина	93,9	95,2	х	58
Сребърна	83,8	19	х	96
Ситово	97,2	43,3	94,6	78
Сраимир	100	0	х	107
Кайнарджа	87.3	106	82.5	86
Голеш	51.7	100	63,3	99
Средище	91,7	43	х	103
Тутракан	97,2	79,3	х	83
Нова Черна	100	28,1	83,3	91
Старо село	93	15,4	х	103
Бегунца	100	78,1	95	63
Главиница	100	82,1	31,1	72
Ст. Караджа	83	100	х	108
Сокол	108	57,1	65,6	93
Зафирово	67	0	48,6	93
М. Преславец	101	0	0	90
Дулово	70	45.2	35,4	89
Мерден	100	46.4	100	109
Оброчище	95	99,5	20,5	102
Секулово	100	93,5	85	109
Добротица	76,3	29	151,8	84
Черниолик	80,9	67,8	80	86
Паисиево	100,3	107	51,7	94
Всичко ТКЗС	88,5	63	70,7	90,4

ПРЕД 150-ГОДИШНИНАТА ОТ РОЖДЕНИЕТО НА КАРЛ МАРКС

КРИТИКАТА НА МАРКС НА ГРУБО-УРАВНИТЕЛНИЯ КОМУНИЗЪМ

Изучаването на най-богатия опит от борбата на марксизма против грубо-уравнителния, сектантски, „казармен“ комунизъм е твърде актуално и днес. Необходимостта да се осмисли този опит се определя преди всичко от задачите на идейната борба против съвременните идеолози на „казармения комунизъм“, чиито псевдосоциалистически постановки дискредитират комунистическите идеали и дават обилна храна на антикомунистическата пропаганда.

Утопичният социализъм — „това фантастично описание на бъдещото общество възниква, докато пролетариатът още е в съвсем неразвито състояние и затова все още си представя своето собствено положение фантастично“... писаха Маркс и Енгелс в „Манифестът на комунистическата партия“.

Грубо-уравнителният комунизъм е първото позитивно отражение на премахването на частната собственост. Но това премахване се възприема от грубия комунизъм тясно и едностранчиво. То се отнася само „до реалното битие“ на човешката същност — интелектуалният и духовният мир на човека остават настрана. Истинският комунизъм, когото Маркс наричаше реален хуманизъм, формира универсалния човек с универсални нужди. Духовното израстване на хората, създаването на необходимите условия за всестранно и хармонично развитие на личността е една от главните придобивки на социализма.

Господството на веществената собственост над такъв род комунизъм беше толкова огромно, че то се стремеше да унищожи онова, което не могат да притежават всички на началата на частната собственост. Той насилствено се абстрахира от таланта, пренебрегва човешката личност, грубо изравнява всички в труда и в заплатата, във всичко установява „определена ограничителна мярка“. Изпитвайки към частната собственост завист и жажда за нивелиране, писа Маркс, грубият комунизъм е завършек на тази завист и на това нивелиране, което изхожда от представата за някакъв минимум.

Аскетизмът, грубата уравниловка, антихуманната насоченост, „казармеността“ на ранния комунизъм се изразява в универсалната регламентация на всички страни на обществения и личния живот, в уеднаквяване на жилищата, мебелите, дрехите, облеклото, предметите на домакинството, която следи за прецизното спазване на тази регламентация и уеднаквяване. В „Манифестът на комунистическата партия“ Маркс и Енгелс отбелязваха, че „революционната литература, съпровождаща тези първи движения на пролетариата, по своето съдържание неизбежно става реакционна. Тя проповядва всеобщ аскетизъм и груба уравниловка“.

Ниското ниво на производителните сили обуславя и „казармения“ характер на комунистическите системи от 16-18 век, защото без използването на машините и силите на природата обществената организация на домашното стопанство довежда само до манастирско или „казармено“ стопанство. От друга страна, аскетичната строгост на уравнителния комунизъм (има се предвид революционният комунизъм на масите, неговото искане да се откаже човек от всички удоволствия и радости на живота са, според Енгелс: „необходима преходна степен, без която нисшият слой на обществото никога не може да се задвижи“.

Естествено, че с развитието на производителните сили, с нарастване на класовото съзнание на пролетариата уравнителният комунизъм исторически се изживява, губи своя революционен характер, а заедно с това и всякакъв практически смисъл и теоретическо оправдание. Разпространяването на идеите на „казармения“ комунизъм в днешната практика е пречка по пътя на народа към истински прогрес.

Първото сблъскване на марксизма с грубо-уравнителния комунизъм става в периода на създаването на „Съюза на комунистите“, когато Маркс и Енгелс се изказват против „занаятчийския комунизъм“ на Вейтлинг. В своите теоретични постановки за бъдещото общество Вейтлинг изразява настроенията и възгледите на пролетаризиращото се немско занаятчийство.

В началото на 50-те години Маркс и Енгелс трябваше да водят борба в Съюза на комунистите срещу групата на Вилих Шапер, чиито грубо-уравнителни възгледи бяха неразделно свързани с политическия авантюризъм и сектантството, с неприкрития деспотизъм и произвол. „Те работеха, писаха Маркс и Енгелс, именно за да пречат на процеса на революционното развитие, изкуствено да го тласкат към криза, да правят импровизирано революции, без да съществуват необходимите за това условия... Те преследват само една най-близка цел — сваляне на съществуващото правителство“.

В края на 60-те, началото на 70-те години марксизмът трябваше да издържи още една напрегната борба против бакунизма, когото Енгелс характеризира като заговор „вътре в самата работническа класа... заговор, насочен против само то пролетарско движение“. Представите на бакунистите за бъдещия строй носеха грубо-уравнителен характер. „Какъв прекрасен образ на казармения комунизъм! — писаха Маркс и Енгелс за бакунистите „главни основи на бъдещия обществен строй“. Тук има всичко: обществени столове и общи спални, оценители и контрольори, които регулират възпитанието, производството, потреблението, с една дума, цялата обществена дейност“. Идейният и организационният разгром на бакунизма стана главно на лондонската конференция и на хагския конгрес на Първия Интернационал.

Оценявайки високо историческата мисия на пролетариата, призван да освободи човечеството от гнета на антагонистическото класово общество и да създаде нов безкласов, комунистически строй, изпитвайки голяма симпатия към революционния пролетариат, възхищавайки се от неговото човешко благородство, влечение към науката, жажда за знания, стремеж към саморазвитие, Маркс и Енгелс се обявяваха против онези, които по най-груб начин разпалваха националните и съсловни предразсъдъци на работниците, стремейки се да използуват невежеството на масата за свои лични цели.

Историческият опит от борбата на Маркс и Енгелс против грубо-уравнителния, „казармения“ комунизъм, против авантюризма и сектантството в работническото движение обогатява идейно-теоретическия арсенал на комунистическите и работническите партии в борбата им против вулгаризацията на марксистко-ленинската наука, против съвременните войнствуващи догматици, сектанти и привърженици на казармата, чийто авантюризъм и национализъм нанасят голяма вреда на цялото световно комунистическо и революционно движение.

Д. КУХАРЧИК
Агенция „Новости“

Писма на читателите

Наглед дребно...

Може би някой ще си помислят, че въпросът, за който пиша, е толкова маловажен, че не си струва да се занимаваме с него. Ще изложа самите факти, а читателите нека сами преценят.

Който е пътувал от Силистра за с. Ширково, знае, че то се намира точно на 20 километра от града. Наскоро обаче пътували за там гости на окръга и не знаели къде точно трябва да спрат. Вярно е, че от разклона на шосето Силистра — Русе има надпис: Ширково — 15 км. Хората обаче очаквали да видят табелка в началото на селото. Но... уви! Оказало се, че такава табелка нямало и те продължили пътя си.

Преди известно време табелка имаше, но някои недобросъвестни граждани я... премахнали. Сега, ако човек пътува с моторно превозно средство, или трябва да следи километража, или да наблюдава добре местността. А колко по-лесно е, когато се поставят табелки в двата края на селото!

Посоченият пример не е единствен. И други села са без табели. Моето мнение е, че по този въпрос трябва да се вземат мерки.

Жеко ЛАЗАРОВ

В Брадвари няма разхладителни напитки

Докато ТПК „Дунав“ в Силистра снабдяваше село Брадвари с разхладителни напитки, хората бяха доволни. Заявките на селкоопа се изпълняваха навреме. Сега обаче снабдяването става от „Наркооп“ в гр. Дулово и положението се влоши. Често липсва лимонада, да не говорим за оранжада, кока-кола и други безалкохолни напитки.

Ето един пресен случай. На 6 т. м. бе дадена заявка до Дулово за доставка на лимонада, боза, сода и др. До 11 април в Брадвари не се докара нито една бутилка. „Вода няма, въздух няма...“ — отговаряха от Дулово.

И още един въпрос. Снабдяването със сладкарски изделия не трябва да става с камион, защото не е хигиенично.

Крайно време е да се вземат мерки за премахване на тези недостатъци.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

За широко разгръщане на предфестивалната дейност

Състоялият се в събота пленум на ОК на ДКМС разгледа няколко проблеми от предстоящата работа на Комсомола в окръга. Но преди да започне разглеждането на тези проблеми, думата бе дадена на първия секретар на ОК на БКП другаря Вельо Максимов, който запозна участниците в пленума с основните въпроси, занимали консултативното съвещание на комунистическите партии в Будапеща и съвещанията на страните-участнички във Варшавския договор в София и Дрезден.

След това думата бе дадена на секретаря на ОК на ДКМС Христофор Вълчанов, който говори за състоянието на предфестивалната дейност в комсомолските организации от окръга. Той изтъкна, че преди всичко предфестивалната дейност трябва да се разглежда като един от съставните елементи на целия обновителен процес в работата на комсомолските организации. Самият фестивал създава благоприятна почва и условия за активизиране на работата по патриотичното и интернационалното възпитание на младежта. Затова ОК на ДКМС обявява месеците май, юни и юли за месеци на широка политическа, културно-масова и спортно-туристическа дейност в чест на IX световен младежки фестивал. Системно и задълбочено следва да се запознае младежта с историята на световното младежко демократично движение, с характера и същността на световните младежки организации.

Все още в много дружества и организации се изчаква, не се провеждат никакви мероприятия във връзка с посрещането на големия младежки форум. А и подготовката за фестивала е започнала малко късно. Затова трябва да се използува добре времето през тези три месеца, за да може идеите на Световния младежки фестивал в София да станат достояние на всеки комсомолец, да заживеят всички младежи от окръга с фестивала. Във връзка с активизирането на подготовката ОК на ДКМС организира викторината „Кой какво знае за фестивалното движение“, която ще се проведе съвместно с Окръжния съвет за изкуство и култура. Подготовката за фестивала навлиза в своя решителен етап, тя е едно поле за широко разгръщане на младежката инициатива и ще бъде своеобразна проверка на готовността да се отговори на новите изисквания за прелом в комсомолската работа.

Прочетени бяха и проекторешенията за по-нататъшната работа на окръжната комсомолска организация в чест на IX световен младежки фестивал. Пленумът единодушно ги одобри.

На този пленум бе приета и план-програмата за работата на окръжната комсомолска организация за изпълнение решенията на XI конгрес на ДКМС и в чест на 25-та годишнина от социалистическата революция в България. В нея са очертани главните направления, в които трябва да насочат усилията си окръжният, градските, общинските, заводските и ученическите комитети на Комсомола, за да осъществят начало то на прелома в цялостната комсомолска дейност.

Накрая пленумът направи някои кадрови промени. За секретар на ОК на ДКМС бе избран Димитър Костадинов, досегашен секретар на ГК на ДКМС в град Дулово.

Николай ЗЛАТЕВ

Приятни са часовете по физическо възпитание в новия спортен комплекс в Тутракан — ученициите имат възможност да тренират и играят почти всички видове спорт.

ЛЮЛКА НА ЖИВОТ И ВДЪХНОВЕНИЕ

ИМА НЕЩО символично в това — през май, най-хубавия месец от годината, когато бият гнезда птиците и връзват плодове цветовете на дърветата, когато цялата природа вирено празнува тържеството на волната си младост, нашият народ да чествува Месеца за защита на природата. По страниците на периодичните издания, в специализираните ведомства и институти — навсякъде се повежда откровен разговор за това, какво е направено досега и какво предстои да се прави по опазване на природните красоти, с които така щедро е надарена родината ни. И това никак не е случайно.

От година на година Месецът за защита на природата придобива все по-голяма актуалност и по друга причина.

Напредъкът на техниката и индустриализирането на производството с всяка година отнемат твърде много от първобитната красота на девствената природа. Изчезват и премълчават в областта на преданията непроходимите гори, запустяват поляните. Превръщането на лова от необходимост в спорт и стопански отрасъл без милостно лишава природата от нейните така интересни обитатели.

Цивилизованият човек нерядко стихийно „оползотворява“ и вторичните ресурси на горите — билките, дивите плодове, гъбите. Билкарите все още продължават да гледат само търговската страна на своя занаят, а това застрашава от загиване такива ценни лечебни растения, като диплянката, лудото биле, жълтата и петнистата тинтява. Изчезват или вече почти ги няма уханните цветя по билата на планините. Из мира рибата в много замърсени от промишлените отпадъци реки.

И всичко това е плод на безразсъдно изтребване и бракониерство, с които обществеността трябва да води упорита борба. Там, където съвестта на мъдрите не помага, трябва незабавно да се прилага законът за защита на природата. И то не само при нарушения, свързани с обявените под защита резервати и природни забележителности, а за всяко безотговорно отношение и хищнически подход при ползуването на природните богатства и ценности. Радостно е, че първите стъпки вече са направени. Приетият миналата година закон постави под закрила 55 резервата, 5 народни парка, 487 природни забележителности (скални образувания), 45 водопада, 8 стари дъбови кории, 403 вековни дървета, 8 защитени местности и 369 исторически места — или общо 1358 (През 1949 година те са били само 53). Наистина, не малко за една не голяма по територия страна като нашата. И нека спомена, че сред тях са и такива световно-известни природни забележителности и феномени, като белоградчишките скали, побитите камъни край Варна, Искърският пролом, запазената само у нас от цяла Европа рядка и красива птица колхидски фазан. И не само те. Нима не е истинско чудо на родната природа резерватът „Сребърна“ край Силистра, наричан не случайно от мнозина „царство на птиците“. Съчетавайки в себе си всички благоприятни условия — гъста блатна растителност обилна храна и защита от наводнения, резерватът е уникално място за размножаване на лопатари, чапли, сиви и ръждиви рибари, чайки, лебеди и още над 100 вида различни птици. Единствено тук у нас гнездят пеликани.

Очарован остава и посетителят на резервата „Боатин“ с типичната хайдушка букова гора, възпята от народа в неговите песни, предания и приказки — весела през деня, тайнствена при лунна нощ, страшна при мъгла и бури.

А какъв рядък природен феномен представляват побитите камъни! В последно време у мнозина те пораждат интерес от археологическа гледна точка. Неотдавна тук са били намерени най-различни каменни оръдия на труда и оръжия, произхождащи от преди 30 000 години. Учените твърдят, че „побитите камъни“ са били едно от най-големите в Европа открити поселения на първобитни хора в периода между старокаменната и новокаменната епоха.

Бихме могли да изброим още десетки други редки природни забележителности: най-старото дърво у нас — Байкушевата мура в Пирин, лонгозната гора на Камчия, пещерите „Магурата“, „Леденика“ „Снежанка“, народните паркове Вигоша, Вихрен, Стенето — в Троянския балкан, Ропотамо и Златните пясъци; Рилските езера, Мелнишките пирамиди... Но колко много още природни забележителности и паметници, животни и растения трябва да се издирят и поставят под закрила на закона. Всичко това трябва да стане всенародно дело, защото родната природа не може да бъде опазена само от отделни лица или ведомства. Комисията за защита на природата при БАН, Българският ловно-рибарски съюз, Туристическият съюз, Министерството на горите и горската промишленост, училищата, масовите организации — всички трябва да съдействуват за изграждане у всеки българин, млад и стар, чувство на преклонение пред родната природа и съзнание ревниво да пазим това наследство на вековете, да го обогатяваме и съхраняваме за идващите поколения.

Венелин МИТЕВ

ВЪСТАНИЕТО В ТРЕБЛИНКА

ЖАН-ФРАНСУА СТЕЙНЕР

говорят несвързани думи, колебаят се. Тогава той взема пушката, стреля и вика: „Немци!“ Лудата гонка се възобновява.

В южната част загубата беше по-тежка, отколкото в северната. От командирите на групите оцеля само Клейнман, „капо“ на маскировъчната команда. Останалите се събраха в първото срещнато укритие. Те се колебаеха, не знаейки дали да се оттеглят, или... На железопътния насип, скрит от техния лагер, повече не се появи нито един затворник. Те почакаха още малко, подир което, макар и неохотно, Клейнман ги поведе в гората.

Ала немците вече окончателно се съвзеха. Те започнаха да преследват бегълците. И Клейнман разбра, че никой от неговата група няма да може да стигне до гората. „Лягай!“ — заповяда той и легна на земята, откри огън по преследвачите. След него залегна втори, после трети, накрая и всички останали. Те забравиха страха.

Затворниците отново побягнаха, когато видяха отляво първия отряд нацисти от пристигналото подкрепление. Около петдесет човека вървяха право към затворниците. Клейнман оцени положението. На открита местност той нямаше никакъв шанс. Затворниците трябваше да стигнат до гората и да влязат в нея преди немците. Намиращата се на половин миля гора изглеждаше тъмна и гостоприемна. Последната група бегълци едва се скри в нея.

„По-бързо! — завика той. — Ние трябва да стигнем в гората преди тях“. Краят на гората се показа и дърветата в нея бяха дебели. Бягащите последите им есесовци не можеха да водят прицелен огън. „По-бързо, по-бързо“ — повтаряше постоянно Клейнман, за да окуражи себе си и да накара да побързат и останалите. Но той вече не гледаше гостоприемната гора. Забелязва насип, който става все по-близък. Ето, те са вече пред насипа. Всички се хвърлят оттатък насипа едновременно.

„Заеми позиция!“ — заповядва Клейнман. Хората застават с лице към равнината, откъдето идват немците. „Ще ги пуснем да дойдат по-близко — казва Клейнман. — Никой да не открива огън, докато аз не дам изстрел“.

Клейнман вече ясно вижда лицето на човека, който приближава към него. Едно, две, три. Изстрел и човекът загива. Сега от всички страни се чуват изстрели. Осем немци лежат в по-високата трева на равнинката — на няколко метра от края на гората. Останалите продължават да бягат назад като по инерция. Сега Клейнман заповяда да се води огън без команда. И настава чудо: немците отстъпват.

На другия край на равнината Треблинка съвсем потъна в пламъци. На водонапорната кула все още се развяваше знаме, което плуваше в морето от огън. Изведнъж езиците на огъня обхващат кулата и тя се сгромолясва. Знамето с пречупения кръст пада надолу и изчезва, обхванато от силните пламъци. Чуват се още няколко изстрела. После настъпва тишина. Галевски и неговите другари накрая загинаха.

Въстанието завърши.

Денят си отиваше, в гората настъпваше мракът. Небето, пронизително синьо, а на запад изглеждаше пурпурно. Тревата в равнината леко се люлее от ветреца. Земята е мека и мирише на хубаво. Оглушените от непрекъснатата умора хора лягат неподвижно, наслаждават се на мигновете, пълни с щастие.

„Другари! — призовава тихо Клейнман. — Вдигайте се. Ние трябва да тръгнем. Не сме завършили още дългия път“.

Всички членове на комитета за въстанието и болшинството от тях, които играха ръководна роля, загинаха в лагера по време на схватките. От хиляди затворници, които се намираха този момент в лагера, на около 600 се удаде да избягат и да стигнат в близката гора. След въстанието останалите в лагера в Треблинка бяха заличени от лицето на земята, а мястото беше преорано. Всички документи бяха унищожени.

(Край)

Младият театрален колектив към консервния комбинат в Силистра на състоялите се неотдавна прегледи се представи с пиесата „Луди млади“. Показаното от самодейците е обнадеждаващо и занапред те трябва да затвърдят първия си успех.

Снимка: Върбан АТАНАСОВ

НАЗРЯЛА НЕОБХОДИМОСТ

☆ По пет минути в магазините на гр. Дулово ☆ Едно интервю в кабинета на председателя ☆ Стоки според уровена на клиента ☆ Трябват ни телевизори, прахосмукачки...

ОБНОВЕНИЯТ град Дулово посреща гостите си с едва подкупваща непринуденост, смесена от помпозност и натруженост. Гражданите като всички граждани на нашите градове бързат по тротоарите. Като виждаш тази суетня, неизменно те налага изводът — и тук времето се цени. Хората скъпят минутите, секундите. Хубаво, че ги скъпят. Така и трябва да бъде в нашето динамично време. Пасторалната представа за ритъма трябва да се забрави.

Хората бързат, а ето че ред с мен от магазин на магазин върви една жена на средна възраст с пазарска чанта в ръка. Видях я в първия магазин, видях я във втория. „Имате ли гумилници, дървени... нали знаете, за детето. Голяма работа е в къщи. Детенце имаме. Мъчука, а ето че сушилник не можем да намерим. Пеленките, изпъснати по чергите...“

В магазина за домашни потреби тя питаше за тенджери, емайлирани, но я отпратиха както и в първия случай с празни ръце... В гастронома й казаха, че няма халва, пудра захар...

Познавам такива домакини. Мнят за тях е помрачен и безвъзвратно загубен, когато ги отпращат с празни ръце. Идея да тръгна от магазин на магазин, от щанд на щанд мен не ми хрумна. Може би в Дулово наистина само търсените от тази жена дървени сушилни за пране, тахан халва и захар да са известен старецът сред своите съселяни, това особи и на децата си. И макар от ранна утрин до късна вечер да превиваше гръб от работа, нещо не можа да препечели. Годините и мизерията бяха постоянният спътник на семейство му.

Но дойдоха нови времена. Времена, когато трудът е на чест, когато трудолюбивите са най-богатите и авторитетни хора. Може ли да сравни сега своя живот Иван Панев с живота си в недалечното минало? Сега той живее в с. Царевдол. Тук се ползва с авторитета на трудолюбив и съзнателен кооператор. Не случайно на най-говорните и най-сериозните събрания ръководителите на бригадата изпращат именно него. Те знаят, че когато стане дума за работа, никога досега той не се е посрамил.

Бай Иван е един от тези кооператори, които имат най-високо заработени човекодни в селото. Обикновено той не чака да го търсят за работа, а сам търси ръководителите. Освен това никога не отказва да изпълни поставената му задача. Независимо дали е трудна, или не много добре платена. И жена му Тодора не обича да бездейства. През месеците на усилена полска работа тя рядко остава в къщи.

Само упоритият труд в кооперативното стопанство измъкна семейството им от мизерията, направи ги заможни стопани. На края на всяка година кооперативът щедро им се отплаща за тяхното усърдие. И за миналата година те получиха 2 150 лв.

Четири деца има Иван Панев. Но колко много се отличава техният живот от живота, който прекара той в бащината си къща. Растат те под топлите родителски грижи. Чужди за тях са лишенията, които е преживял техният баща. Някога той дори не е смеел и да помисли за ученье. Колко пари трябваше да изхарчи човек, за да се изучи. А сега те учат. И бащата е радостен, като вижда, че може да им осигури добро бъдеще, че ги научи на трудолюбие.

Най-големият му син Паньо, взел името на дядо си, завършил МТУ. Сега е на курс за шофьор. А наесен вероятно ще замине войник. Петра е ученичка в Русе, в техникума за обществено хранене. Когато Паньо и Петра са на село във ваканция, не се спират в къщи. И те като своите родители не са научени да бездействуват. Или ще поработят в полето, в полевъдната бригада, или за живота в къщи ще се погрижат. Искат да бъдат полезни и на своите родители, и на стопанството. Еленка е първокласничка, а най-малкият Емил е само три годишен.

Щастливото и задружно семейство живее в нова къща, построена преди четири години. Широка и удобна. С четири големи стаи и салон. Заедно с полевъдния бригадир на с. Царевдол отиваме в дома на трудолюбивия стопанин. Влизаме в добре подредения двор. Истинска градина, обградена с бетонна ограда.

На прага на къщата ни посреща стопанката. Най-учтиво и най-сърдечно ни кани да влезем. Вътре е уютно и приятно. Навсякъде се чувствува съвременното, модерното. Най-различни мебели, гардероб, бюфет. И радио—голямо, с грамофон. А перилнята е от най-новите и най-хубавите.

—Засега само телевизор ни липсва — споделя стопанинът. — Парите в момента трябват за учениците. Но скоро и на него ще дойде редът.

Радва се на настоящето бай Иван, сигурен е и в бъдещето. Машините навлизат все по-масово в стопанството. Трудът става по-лек и доходите по-големи. С всяка измината година животът става по-хубав, по-богат, по-приятен. А и децата едно по едно израстват. Всяко ще си осигури професия, ще тръгне по свой път в живота.

Най-приятно в къщи е вечер в дните, когато цялото семейство си е в къщи. Тогава след напрегнатия труд всички се прибират. Селото постепенно заспива в нощната тишина. А Паневи слушат радио, споделят своите впечатления от изминалия ден, своите радости, срещнатите трудности. Минутите минават неусетно и те бързат да си легнат, защото и на другия ден ги чака труд.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

За да бъдат добивите от царевицата по-високи, работниците от филиала „Ножарево“ на ДЗС „Янко Забунов“ наториха всички площи, определени за нейното засяване, със суперфосфат.

На снимката: Група работници от бригадата на Стефан Аврамов зареждат тороразпръскачка с тор.

Комплексната бригада действува

В началото на тази година ръководството на Срацимирското кооперативно стопанство реши да създаде една бригада за комплексна механизация, която да поеме обработката на подхождащите площи в землищата на селата Срацимир, Българка и Богорово, възлизащи на 19 000 дка. 12 000 дка бяха определени за есенници, 3 000 дка за слънчоглед, 2 640 дка за царевица, а останалите за люцерна. В бригадата бяха включени 32 човека.

Още с първите дни на пролетта механизаторите и полевъдите започнаха активна работа за изпълнение на поставените пред бригадата задачи. Есенните посеви бяха подхранени с по 40 кг на декар амониева селитра. Площите, определени за слънчогледа, бяха култивирани два пъти. Предварително бяха наторени с по 65 кг на декар суперфосфат и около 20 кг амониева селитра. Много грижливо бе подготвена и почвата, определена за царевица.

Сеитбата на слънчогледа започна на 1 април с три пневматични редосеялки. Тя се извърши в кратък срок и при високо качество. Сега в бригадата се сее царевица също с пневматични сеялки.

Машините се поддържат в пълна изправност. Това помага много за бързото и висококачествено засяване на културите. Самите механизатори, които са включени в бригадата, са едни от най-опитните и най-съзнателните. Преди започване на усилената полска работа те посетиха някои бригади за комплексна механизация в Плевенски окръг, за да изучат техния опит.

Бригадирът Любен Николов и агрономът Георги Ангелов правилно насочват дейността на механизаторите, осигуряват добра организация и правилно агротехническо ръководство. Самите механизатори са уверени в силите си. Те с ентусиазъм изпълняват стоящите пред бригадата задачи. А това в най-голяма степен ще гарантира успех на това ново за стопанството начинание.

Дочо АТАНАСОВ

Осигурен е достатъчно фураж

С всяка изминала година изискванията към животновъдството растат. Задачата да се получава все повече животинска продукция сега е неизменната повеля на деня. Нейното изпълнение с помощта на досегашния опит и механизация се търси в непрестанното повишаване на продуктивността на животните и средния дневен прираст. Тези фактори обаче са най-тясно свързани с все по-пълното задоволяване на животните с необходимите концентрирани и груби фуражи. На тази повеля на деня е посветена и работата на стопанското ръководство в с. Малък Преславец.

В резултат на това, че през миналата година тук бяха осигурени за животните необходимите концентрирани и груби фуражи, животновъдите са спокойни. Макар че зимата отдавна е вече минала и сочни фуражи все още няма, трудности не се изпитват. За нуждите на животновъдството от миналата година има още около 600 тона концентрирани фуражи и над 360 тона сено. По мнение на ръководството те ще стигнат за не по-малко от 7 месеца.

За това каква е изгодата от такава подготовка, не е трудно да се отговори. Но най-добър показател са резултатите за първото тримесечие на тази година. Докато някои стопанства от окръга, поради липса на фураж, не можаха да изпълнят значителна част от продукцията за тримесечието, животновъдите от Малък Преславец отчитат изпълнение на плана за стоковата продукция — за яйцата 170 на сто, за краве мляко 102 на сто, за овче мляко 162 на сто и за месо в кланично тегло 102 на сто.

Резултатите от първото три месечие са не само добра основа, но и гаранция, че със започването на зеления конвейер те ще се затвърдят и в края на годината животновъдите ще се поздравят с изпълнено обещание.

Че това ще бъде така, се потвърждава от факта, че и през тази година за нуждите на животновъдството са засети необходимите площи с фуражни култури. Граховите смески за силаж са заели 1 200 декара, люцерната 3 200 декара, ечемикът 4 800 декара, царевицата за зърно 2 500 декара и тази за зелено 500 декара.

Грижите за фуражните култури и тяхното сегашно състояние карат ръководителите и животновъдите да вярват, че и тази година за нуждите на животните ще имат всички необходими концентрирани, консервирани и сочни фуражи.

Иван ПЕЙЧЕВ

ЩАСТИЕТО НА ТРУДОЛЮБИВИТЕ

Иван Панев се е родил и израснал в село Софийци. Голямо, но бедно беше тяхното семейство. Пет деца бяха и от баща си нищо не наследиха освен голямото му трудолюбие и една малка кирпичена къща, в която нямаше място за всички. С това беше известен старецът сред своите съселяни, това особи и на децата си. И макар от ранна утрин до късна вечер да превиваше гръб от работа, нещо не можа да препечели. Годините и мизерията бяха постоянният спътник на семейство му.

Но дойдоха нови времена. Времена, когато трудът е на чест, когато трудолюбивите са най-богатите и авторитетни хора. Може ли да сравни сега своя живот Иван Панев с живота си в недалечното минало? Сега той живее в с. Царевдол. Тук се ползва с авторитета на трудолюбив и съзнателен кооператор. Не случайно на най-говорните и най-сериозните събрания ръководителите на бригадата изпращат именно него. Те знаят, че когато стане дума за работа, никога досега той не се е посрамил.

Бай Иван е един от тези кооператори, които имат най-високо заработени човекодни в селото. Обикновено той не чака да го търсят за работа, а сам търси ръководителите. Освен това никога не отказва да изпълни поставената му задача. Независимо дали е трудна, или не много добре платена. И жена му Тодора не обича да бездейства. През месеците на усилена полска работа тя рядко остава в къщи.

Само упоритият труд в кооперативното стопанство измъкна семейството им от мизерията, направи ги заможни стопани. На края на всяка година кооперативът щедро им се отплаща за тяхното усърдие. И за миналата година те получиха 2 150 лв.

Четири деца има Иван Панев. Но колко много се отличава техният живот от живота, който прекара той в бащината си къща. Растат те под топлите родителски грижи. Чужди за тях са лишенията, които е преживял техният баща. Някога той дори не е смеел и да помисли за ученье. Колко пари трябваше да изхарчи човек, за да се изучи. А сега те учат. И бащата е радостен, като вижда, че може да им осигури добро бъдеще, че ги научи на трудолюбие.

Най-големият му син Паньо, взел името на дядо си, завършил МТУ. Сега е на курс за шофьор. А наесен вероятно ще замине войник. Петра е ученичка в Русе, в техникума за обществено хранене. Когато Паньо и Петра са на село във ваканция, не се спират в къщи. И те като своите родители не са научени да бездействуват. Или ще поработят в полето, в полевъдната бригада, или за живота в къщи ще се погрижат. Искат да бъдат полезни и на своите родители, и на стопанството. Еленка е първокласничка, а най-малкият Емил е само три годишен.

Щастливото и задружно семейство живее в нова къща, построена преди четири години. Широка и удобна. С четири големи стаи и салон. Заедно с полевъдния бригадир на с. Царевдол отиваме в дома на трудолюбивия стопанин. Влизаме в добре подредения двор. Истинска градина, обградена с бетонна ограда.

На прага на къщата ни посреща стопанката. Най-учтиво и най-сърдечно ни кани да влезем. Вътре е уютно и приятно. Навсякъде се чувствува съвременното, модерното. Най-различни мебели, гардероб, бюфет. И радио—голямо, с грамофон. А перилнята е от най-новите и най-хубавите.

—Засега само телевизор ни липсва — споделя стопанинът. — Парите в момента трябват за учениците. Но скоро и на него ще дойде редът.

Радва се на настоящето бай Иван, сигурен е и в бъдещето. Машините навлизат все по-масово в стопанството. Трудът става по-лек и доходите по-големи. С всяка изминала година животът става по-хубав, по-богат, по-приятен. А и децата едно по едно израстват. Всяко ще си осигури професия, ще тръгне по свой път в живота.

Най-приятно в къщи е вечер в дните, когато цялото семейство си е в къщи. Тогава след напрегнатия труд всички се прибират. Селото постепенно заспива в нощната тишина. А Паневи слушат радио, споделят своите впечатления от изминалия ден, своите радости, срещнатите трудности. Минутите минават неусетно и те бързат да си легнат, защото и на другия ден ги чака труд.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

В СРАЦИМИР ТЪРГОВИЯТА Е БЛИЗО ДО ХОРАТА

С 27-то постановление на Министерския съвет се даде възможност на търговските предприятия да организират търговската мрежа от малки и големи обекти за продажби, така че населението да се снабдява бързо, без губене на излишно време, с желаните стоки. Това е от особена важност за търговията на потребителните кооперации през пролетно-летния сезон, когато се налага откриването на павилиони и подвижни обекти за обслужване на населението на работното място.

Ръководството на потребителната кооперация в с. Срацимир не подценява тази важна задача. През миналата година то организира сравнително добра разносна търговия и обслужваше кооператорите в стопанския двор на ТКЗС и по блоковете. Несъмнено планът за годината бе преизпълнен от колективата на кооперацията, а нуждите на населението бяха по-пълно задоволени.

В края на първото тримесечие търговските работници от Срацимир се поздравиха също с добри успехи. Те продадоха различни стоки за 150 000 лева, при план за тримесечието 145 000 лева. С най-голямо преизпълнение се отличи магазинерът Тончо Златев. Той отваря магазина рано сутрин, а вечер работи до късно, като използва времето, преди да излязат кооператорите на работа и след завръщането им.

Неотдавна за улесняване на купувачите ръководството на кооперацията реши да открие два павилиона — единия в „Горната махала“, а втория в стопанския двор на стопанството. Павилионите са вече обзаведени и се зареждат със стока. Предвижда се и организирането на разносна търговия по блоковете на ТКЗС с разхладителни напитки, цигари, закуски и други.

М. ПЕТРОВ

Борба за повече зеленчуци

Големи бяха грижите на градинарите от ТКЗС — Малък Преславец за производството на ранен и закален зеленчуков разсад. Сега домашите са пикирани и в най-благоприятния момент ще бъдат засадени на определените площи.

Голям дял от дейността на зеленчукопроизводителите от стопанството се пада за отглеждането на тази култура. С ранни домати от сорта „10 Х сезон“ ще бъдат заети 50 дка, а с полски — 130 декара.

Подготовката на земята е според изискванията на агротехниката. Това важно условие ще допринесе до голяма степен за постигане на надпланови добиви. При план 3 500 кг домати от декар, градинарите ще се борят да получат по 4 000 килограма. В това отношение кооператорите от с. Долно Ряхово имат богат опит. Хората от звеното на Иван Петров набраха миналото лято по 5 250 кг ранни домати от декар. Сега вместо предвижданите 15 дка те ще засадят с тази култура 25 дка земя.

И в двете села е направено необходимото за напояване на градините.

В кооператива ще бъдат отгледани и 30 дка пипер, зеле и други. Подготовката и за тяхното производство е на висота. Това ще помогне да се постигнат планираните добиви.

Халил ИБРАХИМОВ

След производствената гимнастика работата е по-спорна и приятна, затова работничките от цеха за кукли при промкомбинат „Камъшит“ са редовни на ежедневните упражнения.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПЛАНЪТ ЗА СВИНСКОТО МЕСО Е В ОПАСНОСТ

През настоящата година кооперативните стопанства от окръга трябва да угоят 63 300 свине до средно живо тегло 105 кг. С това ще се изпълни годишният план за договорното изкупуване на свинското месо, който е с 27 процента по-висок в сравнение с отчета за 1967 година.

Това е голяма и отговорна задача, за изпълнението на която са необходими много грижи и усилия от страна на ръководителите, специалистите и животновъдите от стопанствата.

Продадените през първото тримесечие на настоящата година прасета, родените до края на март, наличните подрастващи и тези, които сега се угояват, са основата, на която може да се разчита за отчитане плана за свинското месо. Сметките общо в окръга показват, че има необходимия брой прасета в кооперативните стопанства за изпълнение на задачата, при положение, че те се подлагат и окръгът ще остане открит не се пилеят чрез продажби, а стане само разместване между стопанствата.

Както е известно, 56 процента от свинското месо, което окръгът предава на държавата, се осигурява от угоителните бази — Дулово, Калипетрово и Срацимир. Те се снабдяват с прасета за угояване от стопанствата в Кайнарджа, Средище, Междей, Окорш, Ситово, Иширково, Айдемир, Бабук и някои други. Очертава се, че някои от тези стопанства не ще могат да обезпечат до края на полугодието общо около 3 500 прасета предимно за базите в Калипетрово и Срацимир. Съгласно договора за непредадените до шестмесечието прасета стопанствата-производители трябва сами да издължат свинско месо кланично тегло по 55 кг на непредадена бройка. Тук е бедата, че тези кооперативи няма да имат възможност да го издължат и окръгът ще остане открит с 210—245 т свинско месо само от непредадените бройки прасета на базите. Това в никакъв случай не бива да се допуска. От ТКЗС със смесено направление в свиневъдството, т. е., които сами си произвеждат и угояват прасетата, трудно ще изпълнят своя план стопанствата: Белица, Тутракан и Нова Черна. На тях не достигат около 500-600 прасета, а на Черник и Паисиево — около 100—150 прасета.

Основната причина за неизпълнение на договорите към базите и за липсата на достатъчно прасета е, че много от стопанствата не изпълниха плана за броя на свинете в началото на 1968 година. Вместо 71 700 свине те осигуриха 65 816. Освен това поради неудачи при осеменяването някои стопанства, като Иширково, Кайнарджа и отчасти Айдемир, закъсняха с опрасването и до края на тримесечието получиха по-малко от предвидения брой прасета. Това се отразява на своевременното отчитане на тези стопанства към угоителните бази с прасенца.

За преодоляване на изоставането и за осигуряване изпълнението на годишния план за месото, необходимо е да се вземат бързи мерки. Основна грижа сега е всички налични свине да се вземат на отчет от ръководствата на стопанствата и специалистите, като преустановят всякакви продажби. Част от прасетата, родени до 10 април, също могат да влязат в сметките. За тях трябва да се положат специални грижи за хранене с предстартерни и стартерни смески и след отбиването се залагат на интензивно угояване. Редица стопанства като Алеково, Попина, Главиница, Доброгица, Зафирово, Секулово, Сокол, Сребърна и Старо село се оказват с повече налични прасета. Към тях трябва да се насочат стопанствата, които чувствуват, че със собствени средства не ще могат да изпълнят годишния план за свинското месо.

Освен грижата за набавяне на животните необходимо е уравнителните съвети на ТКЗС и специалистите да вземат много сериозни мерки по храненето и гледането на свинете за угояване, за получаване на нормален прираст и ритмичното им предаване в угоено състояние. Решителни мерки трябва да се вземат по рязкото намаляване на смъртността и на заклането в стопанствата прасета, чийто брой за първото тримесечие е твърде голям — 3 586 умрели и 1 545 заклани. Това явление също е твърде обезпокояващо, защото бързо чезнат бройките, на които се разчита за изпълнение на плана.

Необходимо е ръководителите на стопанствата и специалистите да огледат още веднъж цялостно и задълбочено всички въпроси, имащи решаващ дял в изпълнението на плановите показатели в свиневъдството, и на бележат мероприятия за целогодишното им изпълнение. Само така ще може да се изпълни напрегнатият план в свиневъдството през тази година.

Георги КОТЕВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

Така полицията в Западен Берлин брутално се разправи с демонстрантите, които протестираха срещу военния режим в Гърция. Действията на полицията бяха ръководени лично от сенатора Курт Нойбауер.

Под грохота на танковите вериги

„Морска пехота, танкове и бронетранспортьори са окупирали центъра на Рио де Жанейро" (Ройтер). „Облаци сълзотворен газ покриват Бело Оризонте, столицата на щата Минас Жерайс" (Франс Прес). Зад оскъдните телеграфни съобщения, пристигащи през тези дни от Бразилия, се крие невиждано от момента на военния преврат през 1964 година напрежение на политическите събития. Тяхното значение по мнение на големия бразилски вестник „Жорнал дьо Бразил" е в това, че нагледно демонстрират „несъвместимостта на военните власти и преобладаващото болшинство на народа".

...Всичко започна на 29 март в Рио де Жанейро, когато разпръсквайки събранието на студентите, протестиращи против икономическата политика „притягане на поясите", провеждана от военните власти на Бразилия, полицаите убиха 18-годишния студент Едсон Луис де Лима Сото. За убийството на своя другар студентите на Рио отговориха с обща стачка и излязоха на улицата. Полицията стовари върху тях саби и палки, хвърли бомби със сълзлив газ. В отговор полетяха камъни.

На следващия ден местното радио съобщи, че армейската полиция заема стратегическите позиции в града, с цел да провали „протестното шествие" на студентите. Навсякъде имаше усилен патрул. Центърът на Рио, включително и площадът Синеландия, беше охраняван от полицията, прикрита от движещия се транспорт. Затвориха се магазините и държавните учреждения. Забрани се да се събират групи повече от двама души.

Но „протестното шествие" все пак се състоя. Тогава в помощ на полицията беше хвърлена войска от Първа армия. Един бе убит, 60 ранени и над 200 арестувани.

В същия ден започнаха масовите демонстрации и в други градове на Бразилия. В щата Гояс при разпръскването на демонстрацията бе убит един работник. Във Форталез студентите разбиха филиала на информационното агентство на САЩ. В Сан Пауло шефът на полицията отказа да изпълни заповедта на федералните власти за разпръскването на студентските демонстрации и си подаде оставката. Намиращият се в Порто Алегре президент Коста е Силва заяви, че „ред ът ще бъде запазен с цената на всичко".

Протестното движение се разраства. По съобщения на бразилската преса, протестни митинги са се състояли в Ресифи, Бразилия, Санта Катарина, Порто Алегре и други градове. В Бело Оризонте студентите взели от полицията няколко бомби за сълзлив газ, на които е имало клеймо „Направено в САЩ".

На 3 април радиото съобщи, че ръководителите на армията, ВВС и ВМС заедно с министъра на юстицията Гама е Силва разработват „мерки за възвеждането на ред", в това число възможност да се създаде в страната извънредно положение. Към обяд на един от площадите на Рио по призив на Националния съюз на студентите, действуващ нелегално, се събраха няколко хиляди души. Те дойдоха на церемонията, на която площадът бе наречен на името на загиналия студент Едсон Луис де Лима Сото. „Това не е час на траур, а час на борба" — заяви председателят на студентската федерация в Рио Онестино Гимараес.

На 4 април агентство ЮПИ съобщи: армията и полицията са се заклели „с цената на всичко" да сложат край на студентските демонстрации. „Армията е в състояние на бойна готовност" — информира кореспондентът на ЮПИ полковник Калзо Майер.

Стремейки се да предотвратят събирането на граждани по улиците на Рио, властите обявиха 4 април за неработен ден. В този ден във всички църкви на града трябваше да се състоят богослужения в чест на падналите жертви от полицейския терор. Полицията и кавалерията разпръснаха 5-те хиляди студенти, събрали се до катедралата на площад Канделария. Арестувани са над седемстотин човека. „Открит произвол" — наречe това събитие вестник „Диарио де нотисиас".

На 6 април по съобщение на вестник „Глобо" 15 хиляди студенти от Сан Пауло провели митинг в центъра на града. Те изгорили чучулата на чичо Сам и флага на САЩ. Трудещите се на Бело Оризонте в манифест, подписан от профсъюзните лидери, изразили солидарността си със студентите и осъдили репресиите. „Полицейските насилия няма да сломят свободолюбивия дух на бразилците — се казва в манифеста. — На против, те ще укрепят убеждението за антинародния характер на сегашния режим".

П. ВАДИМОВ
(Превод от руски)

В служба на хората

От няколко години работи местната радиоуредба в село Малък Преславец. Въпреки това тя укрепва и сега три пъти през седмицата излъчва предавания за хората от селото. Съзададена е много добра организация. Ежемесечно програмната комисия, ръководена от председателя на общинския народен съвет Руси Маринов, уточнява предаванията и следи за тяхното изпълнение. Интересни са 13-те запланувани предавания за месец април. Много от тях са свързани правилно с актуалните задачи в селското стопанство. Много подходяща беше изнесената лекция във връзка с месеца на трайните насаждения от агрономката Ангелина Георгиева.

През април се извършва пролетното почистване и хигиенизиране. По този повод са изнесени две беседи по местната радиоуредба от М. Димитров и Недялка Стоянова. В месечния план са предвидени още предавания във връзка с 98-годишнината от рождението на Ленин и други. Предстои да се изнесат информации за изпълненията на обещанията на говските работници, за работата в животновъдството от техничката Д. Лазарова и

В навечерието на Първи по радиоуредбата ще го за изпълнение на обещан комсомолският секретар Тодоров.

Активно участие в пре ния вземат началникът пощенската станция Ге Стилиянов и телефонист Анастасия Димитрова.

Програмната комисия лича и пионерите, които по вод на различни празници бития изнасят концерти по диоуредбата.

250 са радиоточките в Малък Преславец. 250 се ства всяка вечер са информ ни за интересни събития, работата в кооперативното панство. Хората следят давания, защото те са сви ни с техния живот, с тех дела.

Халил ИБРАХИМО
(наш кореспонден

На здравни теми

Заекването е лечимо

Заекването е едно от честите и много неприятни говорни нарушения. То представлява речева невроза и се дължи на разстройство на съгласуваната дейност на речевите органи, в резултат на което се явяват запъвания или повторения на звуци, срички и думи.

Заекването се явява в предучилищна възраст — между 4 и 7 години. Най-честите причини са уплахата и подражанието. Понякога уплашеното дете не може да проговори с денонощия. Именно след това настъпва заекването. Когато дете то дълго време общува със заекващи лица, често то несъзнателно подражава техния говор.

В началото заекването е леко и не причинява особени страдания на малкото дете. Но всички вълнения могат да засилят този дефект: чести сплашвания, наказания, лошото отношение на другарчетата, укорите на родителите, които мислят, че му помагат.

Когато заекващото дете тръгне на училище, обикновено говорното нарушение се влошава. Отрицателно въздействие оказват новата обстановка, новите другари, от които започва да се стеснява, да ги избягва. Такива деца обикновено гърсят приятелството на по-малките. Често се случва някой да започне да имитира говора на заекващото — създава се още по-неблагоприятна обстановка.

Понякога учителите проявят нетърпение към заекващите ученици — най-често, когато ги изпитват.

Този недостатък придобива най-гежка форма през пубертета. Тогава младежът и де ката изостават. Техните по ния се увеличават, увелич се също богатството от и изрази. Те искат да се зят красиво, да създадат познанства, а може би пон га и да се харесат. А спънка се явява тяхното ре во нарушение. Това ги под ка, постепенно те отвикват вземат участие в клас, в разговор, усъмотяват се, ват другарите си.

А всичко може да се опр защото както всички нев така и заекването е леч Най-добре е то да се ле още преди детето да тр на училище, защото кол по-рано се вземат необходи те мерки, толкова по-задов телни са резултатите. Ле нето изисква търпение, уп во както от страна на леч щия се, така и от страна неговите родители и възпи ли.

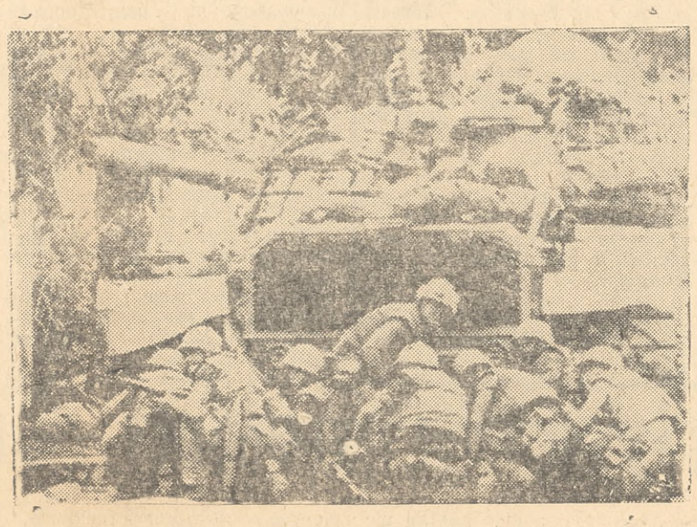
В нашата страна са съз ни специални кабинети в чето окръжни градове, а с така и няколко специализ ни училища за безплатна гопедическа помощ. Лече то се провежда чрез специ упражнения и чрез общоу ващи лекарства, чрез съ ние на заниманията с раз игра и развлечения, чрез даване на увереност в повед ето и говора.

Родителите и учителите ва да помагат за издирва на заекващите, за да им се же необходимата помощ, з се отстрани говорното им шение.

д-р Надежда ЗМИЙЧАРО

За четене на книгите на Горки... затвор

Расистите от Южноафриканската република въведоха закон, според който за четене на книгите на Горки, Колдуел, Фолкнер и много други писатели се предвижда пет години затвор или хиляда фунта стерлинги глоба, или едното и другото. В списъка на забранената, „подривна" литература расистите са вписали над двадесет хиляди названия на книги.

Американските агресори и техните марионетни съюзници претърпяха голямо поражение от офанзивата на южновиетнамските патриотични сили. Само за 6 дни са изваден от строя 50 000 войници и офицери на противника; включително над 10 000 американци. Унищожени и пленени са много бойна техника и съоръжения.

НА СНИМКАТА: Американски войници страхливо се крият зад един танк, притиснати от точния огън на патриотите в Хюе.

Отвратителни бордеи

70 процента от населението на САЩ живее сега в градовете, където, по думите на самия президент Л. Джонсън, има „отвратителни бордеи, невероятни трудности на уличното движение, расови конфликти, физически упадък и уродство, политическа дезорганизация и престъпност". Всичко това създава социално напрежение, пълно с взривове.

Президентът на САЩ призна също, че 22 милиона американски деца са лишени от необходимо медицинско обслужване. По вече от половината от тях никога не са били на зъболекар. Коя е причината за това? Обикновените хора не могат да заплатят големите разходи за лечение. През последните 15 години стойността на едно легло в болницата се увеличи три пъти. Ако преди пет години за десетдневно прекарване в някоя от нюйоркските болници пациентите плащаха 580 долара, то през 1966 г. те вече трябваше да заплатят 842 долара, а през 1967 г. — около 1000 долара. Тези цифри бяха публикувани от в-к „Ню Йорк таймс".

Докога лоши кинопрожекции? И още нещо...

Този въпрос отправяме към ръководителите на ОП „Кинефикация" в Силистра. Докога лошата работа на операторите ще тормози зрителите? Докога ще помрачават радостните ни вълнения от хубавите филми? Всяко търпение има свои граници; нашето — също. След случая с прожекцията на филма „Журналист" в кино „Доростол" от 17,30 часа на 4 април т. г. считаме, че е повече от необходимо да изкажем възмущението си. Прожекцията бе прекъсвана четири пъти. А ни колко минути филмът се „върти" без говор и трябваше да слушаме разговора, който се води деше в операторската кабина. За достоверност цитираме женския глас, който се откроляваше сред другите: „... е, нали си с напреднала възраст?" Последван от насмешливи подмятания по неизвестен адрес.

Трябва да подчертаем, че такова немарливо отношение към задълженията си операторите в силистренските кина проявяват отдавна. Ето няколко примера. Прекъсвани са прожекциите на филмите: „Живот във висшето общество" (кино „Москва") на 16 март от 13 часа; „Бела" (кино „Доростол") на 28 февруари от 18 часа; „Женя, Женечка и Катюша" (кино „Доростол") на 3 февруари от 20 часа; „Негодниците" (кино „Москва"); „Господжи и господа" (кино „Доростол").

А прожекцията на филма „Живот във висшето общество" на 15 март т. г. от 10 часа беше провалена. Билетите бяха продадени, но нямаше оператор.

Искаме да се спрем и на още някои страни от работата на кината. Подценяват се прожекциите от 16 часа, по-точно подценява се публиката и често пъти седмичен кинопреглед не се дава. Дежурните разпоредителки след започване на филма напускат салона. Това се случва и на прожекции от 18 и 20 часа. Да не говорим за прожекциите от 14 и 16 часа, когато въобще няма дежурен и никой не следи за качеството на прожекцията.

Не ни е известно как се извършва подборът на филмите, но явно е, че репертоарните плагове страдат от непълнота и не предлагат това, което е актуално. Че е невъзможно да се предоставят филми от всички национални кинематографии, разбираме. Но защо до екраните в Силистра не достигат филмите, които се прожектират в страната. Защо дори филми на кинематографиите от социалистическите страни не достигат до нас? Все още в Силистра не са прожектирани филми от Монголия, ДР Виетнам и др. А известно е, че такива филми са внесени.

Оправдания за това, разбира се, биха се намерили, но те не ще са основателни, тъй като за така наречените „касови" филми се намира време да се прожектират по два и три пъти. („Търсете идола", „Фантомас").

Поставяме така въпроса, защото в нашия град има вече хора с определени културни интереси и не са малко тия, които искат да се запознаят по-добре с постиженията на киноизкуството на братските социалистически страни.

Още по-скъпи са за нас постиженията на българското кино. Но и тук има какво да се каже. Новите български филми се прожектират с голямо закъснение. Не сме видели още филми, които от няколко месеца вече са по екраните в страната: „Ако не иде влак", „Първият куриер". За какво говори фактът, че три години след излизането на българския филм „Горещо пладне" още не е прожектиран в силистренско кино? Да се следи развитието на националното ни киноизкуство, това е една своеобразна проява на патриотизъм. Затова ние не трябва да бъдем лишавани от българските филми.

В кино „Доростол" филмите се сменят на три дни, но не виждаме да се спазва този срок. Само един пример: случаят с филма „Волга—Волга". Това е една жизнерадостна комедия, която с удоволствие бихме гледали отново след толкова години. Но за съжаление беше снет само след три прожекции. А обяснението за това е толкова наивно и неубедително.

Крайно възмутителен е случаят с документалния филм „Обикновен фашизъм", който само след четири прожекции — и то в крайно неудобно време (10 и 14 часа), бе свален. А това е един филм, който с остротата на политическите проблеми, които засяга, винаги ще звучи с голяма сила. Този филм трябваше и трябва да бъде виден от хиляди хора в нашия град.

По-горе споменахме за „касовите" филми. Явно е, че преве съ т е на тяхна страна. Но това е изкуствено създадено положение. И тъй като ползата от тези филми е самоцелна, нас то ява ме това положение да се промени. Защо заради втора, трета и дори четвърта прожекция на филми като „Херкулес", „Скарамуш", „Фантомас" и др. да се лишаваме от високосъдържателни филми?

Надяваме се, че тези слабости са поправими и ръководството на ОП „Кинефикация" ще съумее да ги преодолее.

Х. П. ИВАНОВ

Физкултура и спорт

Отборът на Дулово — първенец

На 21 април в Дулово се проведоха конни състезания за купата на ОНС. В състезанието участвуваха 32 състезателни коня от селата Белица, Междан, Калипетрово, Паисиево, Черполик, Алфатар, Окорш, Ситово и Срацимир. Състезателните коне бяха пуснати в отделни гари на разстояние 1 600 метра за коне до 5 години, на 1 800 за коне от 5 до 10 години и на 2 400 метра за коне над 10 години.

На 1 600 метра първа се класира кобила „Цушима" с ездач Ангел Мутафчийски от отбора на Дулово, следвана от кобила „Тинка" с ездач Илия Михалев от отбора на Калипетрово. От жребците същото разстояние най-бързо бе преодоляно отново от дуловски състезателен кон и състезател.

От кобилите на възраст от 5 до 10 години най-добре се представи кобила „Алеха" от отбора на Паисиево с ездач Февзи Еминов. При жребците, от същата възраст най-добър бе „Елеватор" от отбора на Черполик, с ездач Февзи Ахмедов.

На единствената гара на 2 400 метра първото място бе завоювано от кон „Вихър" от отбора на Белица с ездач Костадин Банев.

Отборното първенство бе спечелено от ездачите на Дулово. Второ място заеха състезателите от Белица, а третото — на Алфатар.

Георги КОТЕВ

Баскетболен турнир в Брадвари

Преди няколко дни в Брадвари се проведе пунктов баскетболен турнир за пионери с участието на отборите на Черполик, Вокил и Брадвари. На турнира трябваше да се яви и отборът на село Правда, но по какви съображения това не стана, не е известно.

Още от началото стана ясно, че борбата за първото място ще се води между домакините и отбора на Черполик. След две последователни загуби пионерите на Вокил изгубиха шансовете си.

След оспорвана борба, в която пролича по-добрата тактическа подготовка на пионерите от Черполик, те успяха да се наложат с резултат 26:12. Малкият резултат показва една слаба реализация — добре би било треньорите да поработят повече в тази насока.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ
(наш кореспондент)

ДЪРЖАВЕН МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ" — Р У С Е

ЩЕ ОРГАНИЗИРА В НАЧАЛОТО НА М. МАЙ

К У Р С О В Е

ПО СЛЕДНИТЕ СПЕЦИАЛНОСТИ:
1) Стругаро-фрезисти — двумесечен.
2) Пресьори-разкройчици — едномесечен.
3) Леяро-формовчици — едномесечен.
4) Тенекеджии и бормашинисти — едномесечен.

За горепосочените специалности кандидатите трябва да са отслужили военната си служба и да имат най-малко основно образование. Могат да бъдат и без русенско жителство.

Кандидатки—жени ще се приемат само с русенско жителство, със завършено или незавършено средно образование.

Курсът е по теория и практика и ще се заплащат по 60 лева на курсист трудово възнаграждение месечно.

Успешно завършилите курса ще бъдат назначени с III разряд.

Срокът за подаване молби е 30 април т. г.

О Б Я В А

ТКЗС — с. Калипетрово (стопански двор Силистра) продава облагородени вкоренени лозички ризлинг, тамянка и царица по 22 стотинки броя.

О Б Я В А

Промишлен комбинат „Текстил" — Силистра

т ъ р с и

1. Н-к отдел „МТС" — висше или средно икономическо образование.
2. Финансов инспектор — висше или средно икономическо образование.

Заплата съгласно щатни таблици №№ 22 и 13.

Справки: личен състав, телефон 32-25.

ДАП — Пътнически превози — Варна

О Б Я В А

т ъ р с и

шофьори III клас с трудов стаж по специалността 2 г. ни, които ще бъдат изпратени за 1 месец в гр. Русе преквалификация за II клас, след което се задължават да работят 2 години в предприятието. Разходите са сметка на предприятието. Осигурява се временно жилище. След 1. VI. — бекярско жилище. Приемат се работа I и II клас шофьори.

Справки личен състав, тел. 24-19.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 50 (1367) | Събота, 27 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

За по-нататъшното развитие на говедовъдството и овцевъдството

На въпросите на говедовъдството и овцевъдството бе посветена работата на окръжното съвещание, състояло се на 25 април т. г. с участието на партийните и стопански ръководители на окръга, председателите и директорите на ТКЗС и ДЗС, ветеринарни лекари, зоотехници и бригадири на ферми. Гости на съвещанието бяха професор Петко Иванов от Висшия селскостопански институт — София, ст. научният сътрудник Иван Танев от Института по животновъдство в Костинброд и Васил Минев — главен специалист от Министерството на земеделието.

Доклад за състоянието на говедовъдството и овцевъдството в окръга изнесе Тодор Димитров — заведващ отдел селскостопански при ОК на БКП. Той посочи, че само през 1967 година говедовъдството е дало продукция за 10 881 144 лева.

Постигнатият успех обаче е незадоволителен. Говедовъдството в нашия окръг се оказва губещ отрасъл и донесе за миналата година загуба от 1 937 512 лева. Това е резултат на големите материални и трудови разходи за единица продукция.

Незадоволителна е племенната работа. Не се използуват генетическите възможности на повечето от създадените стада. Недостатъчни са грижите към младите телета. Не се води контрол върху продуктивността на кравите. В много от стопанствата „Б“ контролът е в началото си или нищо не се прави.

Оправдано безпокойствие будят и въпросите, свързани с концентрацията и специализацията на говедовъдството. Механизацията на трудоемките процеси и преустройството на съществуващите помещения изостават. Нерешаването на тези проблеми и лошите битови условия тук пречат на притока на млади и образовани хора.

Що се отнася до овцевъдството през миналата година то е дало на страната продукция за 6 629 070 лева, тоест 23,6 на сто от общата животинска продукция. Значително се е увеличил и вълнодобивът. Но и тук резултатите ни са по-ниски от съседните окръзи. Въпреки повишената продуктивност, големите материални и трудови разходи и в този отрасъл донесоха загуба 1 407 632 лева.

Тревожен е изводът не само от крайните резултати, но и от силното подценяване на отрасъла. И тук е слаба развъдно-подобрителната работа. Все още не е решен въпросът за разплодните овце. Младите животни трябва да се маркират, а разплодните стада да се концентрират.

Много бяха изказванията и споделените мисли за по-нататъшното развитие на говедовъдството и овцевъдството в нашия окръг.

Споделяйки своето становище, професор Петко Иванов отбеляза, че на въпроса за племенното дело трябва да се отдели изключително голямо внимание. Но и най-добрата работа не ще даде резултат, ако няма като основа задоволително и пълноценно хранене. А стои нерешен и въпросът за младите животни.

— Ние трябва да храним телетата — посочи той, — не за да ги ползваме за подмяна, а защото тенденцията е те в бъдеще да бъдат запложданн на 14-15-месечна възраст, което значи да се осигури 360-370 килограма живо тегло. Затова задача на задачите е да се подобрят грижите към тях.

Като специалист в областта на овцевъдството Иван Танев посочи, че главният фактор за успеха това е производственикът. От него зависи изпълнението на поставените задачи и от настоятелните искания пред ръководството да се прави онова, което е нужно.

Не бива да се бяга от вътрешното развъждане. Да се внедрява все повече новата технология в озцевъдството.

Мисли споделя и Васил Минев. Главното е — подчерта той — да се изпълняват взетите решения. Да се подобри работата на подвижното осеменяване, а там, където има 350-400 крави, да се създаде собствена станция.

Въпросът, който сега разглеждаме — посочи др. Максимов, — е голям и няма причини за лоши резултати. Ние получихме по-малко мляко, защото имаме 17 на сто яловост. Не са редки случаите, когато при почти еднакви условия се получават различни резултати. Причината за това са само хората.

С това съвещанието завърши своята работа.

Компенсацията на загубите — най-важна задача

Ще преодолеем трудностите

Беседа с председателя на ТКЗС — Ситово другаря Коста ДИМОВ

И в нашето стопанство, както навсякъде, щетите от слани те и сушата са значителни. По предварителни данни те възлизат на 302 265 лева. Това обстоятелство кара както ръководителите на стопанството, така и всички кооператори да вложат много повече усилия, за да се компенсират загубите.

Най-голям дял за намалява не на щетите се пада на тютюна. Площта на тази култура се увеличава с 500 дка. За да постигнем икономия на труд, за пръв път ще разсаждаме с машина. Повече механизация ще приложим и в зеленчукопроизводството. И тук за пръв път ще работим с разсадопосадъчна машина при пипера. Допълнително ще засадим 50 дка ранни домати. Те ще са на телена конструкция и ще се окопават механизирано.

Общо във всички бригади ще бъдат засети надпланово 2 500 дка фуражна царевица — II култура, 250 дка фуражен грах също II култура. За да се увеличат добивите от люцерната, ще поливаме общо 650 дка от тази култура.

В нашето стопанство има 5 язовира. Водата от тях се използува предимно за зеленчуковите градини. За да се използуват редовно дъждовалните машини, ние ще държим много за тяхната изправност.

Сега с помощта на 6 цистерни поливаме овощните градини. По този начин се огранича чават по-нататъшните загуби. Такава е целта и на поредните пръскания на овошките.

С цел да се запази влагата повърхностните обработки на почвата ще се извършват на 5 см дълбочина. Борбата с плевелите ще проведем предимно с хербициди. Във всички бригади се засилва и борбата с вредителите при различните култури.

В борбата за компенсиране на загубите вземат участие и животновъдите. Вместо по 1,3 кг пилетата — бройлери ще ги продадем по 1,6 килограма средно живо тегло. От овцете ще получим 30 т мляко повече. Условия за това съществуват. Добре е организирана и продажбата на агнетата. Планът за прираста при тях се преизпълнява.

Навсякъде се провеждат съвещания на стопанските и партийни активи и на производствените колективи. Хората се запознават с въпросите за компенсацията на загубите, вземат се конкретни мерки във всяка производствена единица. С общи усилия ще преодолеем последиците от неблагоприятните природни условия.

С пресметливост — срещу сушата

От всеки напън на вятъра над черните пътища се вдигат облаци прах. Носят се над зелените пшенични блокове, над слънчогледовите посеви, над овощните градини... Връхните листа на пшеницата са засукани, по-долните са клюмнали, а приземните пожълтели. Суша е легнала връз полето на ТКЗС — Калипетрово. Тревога и грижа пълнят душите на кооператорите. Нима толкова труд и толкова надежди, намерили вълнение в плана и обещания та, ще рухнат?

Не, калипетровци не прекланят глава, а мислят, кроят, обсъждат — как и с какво да посрещнат сушата, как и с как во да намалят, ако не могат да предотвратят изцяло, вреди те и загубите, които ще им нанесе.

И решиха. Плитко да обработват почвата, да се снабдят с нужното количество препарати за борба с вредителите по културите, да пастрят водата от язовирите, да подготвят тютюнев разсад от сорта Хърман лийска басма за 500 декара допълнително засаждане на евентуално поразени от сушата и разорани есенни посеви. Сметката е — 100 000 лева компенсация на загубите. А по-нататък — да облагородят двойно повече лозички и да получат допълнително 12 000 лв., да повишат грижите за доматите, като целият добив бъде за износ — това означава още 18 000 лв., да колцуват част от десертните лозя и подобрят качеството на гроздето — тази дейност да донесе в повече 7 200 лв., да се грижат по-добре за прасковите и кайсиевите градини и да получат само екстра и първо качество плодове, да засеят допълнително фуражна царевица, да използуват междуредията в неплододаващите овощни градини и ги засеят с фасул и т. н. и т. н. Мероприятие след мероприятие — за получаване на повече от 230 000 лв. допълнителна продукция.

И важното. Не само на думи, а на дело провеждат калипетровските кооператори борбата със сушата: топлите лехи за допълнителния тютюнев разсад са почти готови, овощните градини се орат и засяват, течащата вода от чешмичката в местността „Калипетра“ се завирява, с вредителите по културите се води ефикасна свое временна борба, обработката на почвата е плитка... Борбата е за влага, против всичко що може да доведе до нерационалното й използуване.

Колко хубава е калипетренската пресметливост. И със сушата ще се пребори.

Христо МАНДЖУКОВ

ПЪРВИ В ОКРЪГА

ДОЛНО РЯХОВО (по телефона), 23. IV. Опитните тютюнопроизводители от бригадата в селото през тая година ще отгледат 300 декара тютюн от сорта „Трапезунд“. За да постигнат още по-високи добиви от тази култура, те решиха да завършат засаждането на разсада в най-благоприятно време. Големи грижи положиха стопаните под ръководството на отговорника Борис Браделов, за да произведат ран и качествен разсад. Завършиха и последните подготовки в определените площи за засаждане. Те бяха подравнени и маркирани. Разсадът вече е готов за изнасяне в полето.

С настъпването на благоприятното време, те решиха да започнат тази работа. Днес звената на Хюсеин Хасанов и Мехмед Мемишев с голямо оживление започнаха засаждането на тютюна в местността „Трънката“. През първия ден те успяха да засадят 6 декара.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Неотложни мерки

Значителни загуби нанесоха неблагоприятните климатични условия на ТКЗС — Старо село. Само от трайните насаждения те възлизат на 116 948 лева. По-ниски от планираните ще бъдат и добивите от есенните култури. В най-лошо състояние са пшениците, засети след определения срок. Още веднъж специалистите се убеждават, че навременната сеитба е първата гаранция за постигане на високи добиви.

За компенсиране на загубите ръководството на стопанството предвижда редица мерки. Увеличава се планът на вторите култури. Веднага ще бъдат засети над плана 130 дка фасул, 40 дка краставици корнишони, 50 дка зелен фасул. Ще се произведат 150 000 вкоренени лозички. За уплътняване на зеленчуковата градина ще бъде засята царевица. Блатните площи в района на стопанството, които сега са отводнени, ще бъдат засети с фуражна царевица. В кооператива ще се произведе и допълнителен тютюнев разсад. Площите на тютюна ще бъдат значително увеличени.

Тези мерки, както и стремежът за намаляване на разходите, ще допринесат за чувствителното намаляване на загубите.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

НАГРАДА ЗА ПЛОДОТВОРЕН ТРУД

Вчера работниците и работничките от ЗММ — Силистра честуваха тържествено международния празник на труда Първи май и отчетоха резултатите от социалистическото съревнование през първото тримесечие на тази година. Техни гости бяха: първият секретар на ОК на БКП др. Вельо Максимов, председателят на ОНС др. Сава Шиваров, секретарят на ОК на БКП др. Яким Петков и директорът на ДСО „Металообработващи и дървообработващи машини“ др. Пенко Сомлев.

В кратък доклад председателят на Производствения комитет др. Йордан Маджаров разказа за значението на празника на труда и международната работническа солидарност. Той съобщи на присъствуващите, че колективът на завода е постигнал през първото тримесечие на тази година значителни успехи в производствената си дейност и се нареди на първото място сред родните предприятия в страната.

След това бяха съобщени имената на производствениците и бригадите, удостоени с награди и звания.

Другарят Пенко Сомлев съобщи, че за най-високи успехи през първото тримесечие Министерският съвет и ЦС на ПС награждават колектива на ЗММ — Силистра с високата награда — преходното червено знаме.

Накрая първият секретар на ОК на БКП др. Максимов поздрави работническия колектив с високото отличие и му пожела нови трудови успехи.

Промишлени изложби

В промкомбинат „Камъшит“ в Силистра бе открита вчера изложба на стоки, с които предприятието ще се представи на Пловдивския панаир. Показани са стотици керамични сервизи, сувенири, кожени куфари и чанти, пъстроцветни летни дамски и мъжки шапки, кукли, плетени дамаджани, абажури, украшения за елхи и какво ли не още! На близо половината от тях се чете надписът „ново“.

При откриването на изложбата присъствуваха първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, Яким Петков и Шакир Шакиров и др. Ръководството на промкомбината е поканило представители на различни търговски фирми от Австрия, Западна Германия, Гърция и други страни да посетят изложбата и евентуално да сключат договори за доставка на показаните стоки.

Преди да пристигнат в промкомбината, ръководителите на окръга присъствуваха на откриването на друга промишлена изложба в Супермаркета. Там са показани различни шоколадови изделия, производство на ДИП „Република“ в Своге.

В дните пред празника на труда — Първи май работниците от РТС — Тутракан се стремят предсрочно да изпълнят плана за четиримесечието и да постигнат висока рентабилност.

НА СНИМКАТА: Тенекеджийската бригада, с отговорник Петър Георгиев, изработва хранилки за ТКЗС. Тя редовно преизпълнява трудовите си норми.

ДОХОДНА КУЛТУРА ЛИ Е ТЮТЮНЪТ?

Силистренски окръг има благоприятни условия за отглеждането на ориенталски сортове тютюн. Голяма част от почвите с наклонен терен са ерозирани и сравнително бедни на хумусно вещество. Това ги прави крайно неподходящи за отглеждането на други полски култури. Те обаче имат благоприятен въздушно-топлинен режим и са много подходящи за отглеждането на тютюна.

Въпреки че тютюнът отива на най-бедните почви, той дава от декар обща продукция за 150-200 лв., а в някои кооперативни стопанства над 200 лева. Тази култура има малко материални, но много трудови разходи, с което се осигуряват основните доходи на кооператорите. Заетостта на нискоквалифициран труд при производството на тютюна, използуването труда на старци, деца и трудоустроени, които не могат да се използват в други селскостопански работи, налага необходимостта от отглеждането й. Като имаме предвид нейните преимущества, невъзможно е да я заменим с която и да е друга култура. Освен това в окръга се въвежда комплексна механизация. Това довежда до освобождаване на много работна ръка и още повече налага необходимостта от отглеждането на тютюна.

Но от 1965 година насам обаче има тенденция за намаляване на неговите площи. През 1966 година той заемаше 38 000 дка. През 1967 година площите му намаляват на 29 000 декара. Намалява и средният добив. Кои са основните причини за това? Ниските добиви и лошото качество на продукцията. Те обаче се дължат главно на субективни фактори. Не се провеждат навреме и правилно необходимите агротехнически мероприятия. Не се провежда правилно необходимата технология при бране, сушене, съхранение то и манипулацията на продукцията. Не се осигуряват най-подходящите площи за тютюна, при които да се осигури високо качество.

В много кооперативни стопанства се изразходва повече труд за единица продукция, отколкото е необходимо. През миналата година ТКЗС — Кайнарджа е платило по 204 лева на декар за труд при среден добив 160 кг, а ТКЗС — Иширково е дало за декар по 169 лева и има среден добив 173 кг. Близо 35 лева повече дава ТКЗС—Кайнарджа при по-нисък добив. Все още не се въвежда необходимата механизация при окопаването, разсаждането и низането на листата.

Тютюнът в окръга може да носи и по-големи доходи, ако се подобри агротехниката му. Ако се въведе механизацията при обработката му, ще може да се намалят и вложените човекодни, които за 1967 година са 59, на 30—35 на декар. Нужно е също така да се подобри и усъвършенствува оценката на тютюна при неговото изкупуване, като се постави на лабораторна основа. Да се ограничи отглеждането на сортовете тютюн Остролист и Трапезунд и се премине към отглеждането на високоценения сорт Харманлийска басма.

Сортовете Остролист и Трапезунд имат ниска изкупна цена. А при Харманлийска басма няма ограничение при премирането му и може да се стигне до удвояване на изкупната цена. С разпореждане № 107 на МС от 17 април 1967 година на светлия материал от IV класа за сорта Харманлийска басма се дава по 0,30 лева премия за килограм.

Сега, когато целият окръг е обхванат от голяма суша и от редица отрасли се очакват значителни загуби, тютюнът се явява почти единствената култура, на която може да се разчита в най-голяма степен за получаване на допълнителна продукция и за компенсация на загубите.

Васил АРНАУДОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Предпървомайски дни... Дни, наситени с радостни трепети, със слънце, с усмивки. Изпълнили трудовата си програма, сега хората имат пълното право на отмора, на веселие. Затова съвсем навреме са организираните „Дни на хумора“. На 27 и 28 т. м. в салоните на театъра в гр. Силистра ще тържествува смехът. Силистренци ще видят изтъкнатите естрадно-сатирични състави на Казанлък и В. Търново. Със своя програма ще се представи и сатиричният състав на промкомбинат „Камъшит“.

* * *

Всяка вечер от 19 ч. на 27, 28 и 30 април в Дунавския парк продължават предпървомайските естрадни вечери. Участвуват самодейни колективи **от нашия град.**

* * *

Тържественият първомайски концерт ще се състои на 29 април от 19 ч. в салона на театъра — гр. Силистра.

* * *

Една интересна инициатива ще сбере в с. Паисиево на 1 и 2 май любителите на народните песни и танци, на конния спорт и други спортни игри. Двудневният „Празник на традициите“ ще бъде едно значително събитие за района, един истински празник на красотата и младостта.

* * *

На 3-ти май в града ни ще гостува Русенската народна опера. Силистренци ще имат възможността да слушат „Сватбата на Фигаро“. Дневният спектакъл ще започне в 15 ч., а вечерният — в 19,30 часа.

* * *

С интересни събития е наситен не само културният живот в предпразничните и празнични дни. Интересни прояви имат и спортистите. Днес се провежда пунктово окръжно първенство по баскетбол за пионери и пионерки. Срещи ще се състоят в Айдемир, Главиница, Белица, Ситово, Тутракан и Дулово.

* * *

От 9 ч. сутринта в неделя ще се състои пунктово окръжно първенство по волейбол по кръговата система за мъже. Срещите ще бъдат в Меджеч, Смилец, Нова Черна и Силистра.

* * *

Днес в 11 ч. преди обяд в гр. Силистра ще бъде открит тържествено Домът на научно-техническите съюзи.

Окръжно съвещание на актива

В четвъртък след обяд в салона на Окръжния народен съвет се състоя съвещание на актива на окръга. В неговата работа взеха участие Ахмед Харунов, заместник-завеждащ отдел „За работа с масовите организации и турското население“ на ЦК на БКП, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Яким Петков и Шакир Шакиров.

Другарят Ненко Чендов, началник на отдел в Министерството на външните работи, говори пред присъствуващите за последната спогодба между нашата страна и Република Турция.

Решенията на VI конгрес на Отечествения фронт в действие

От десетина дни група работници от НС на Отечествения фронт проверява следконгресната дейност на низовите организации и на отечественофронтовските комитети в нашия окръг. Старателно и задълбочено бяха проучени методите на работа в цялата окръжна организация. С голямо задоволство бе констатирано, че и след Шестия конгрес оживлението в целия Силистренски окръг расте с всеки изминат ден. Тези хубави впечатления бяха споделени с работниците от апарата на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Разискваха се въпросите за конкретния подход към задачите, съобразно условията по населени места; начините за проучване и разпространение на положителния опит; работата с кадрите и организацията на агитационно-масовата дейност.

Другарят Боян Михнев, председател на Окръжния комитет, изтъкна, че главната причина за растящото оживление сред населението на окръга е правилната партийна политика.

— Но растежът на оживлението — каза той — е резултат и на умелата и упорита работа на отечественофронтовските комитети и организации. Ръководно начало в цялата наша дейност са решенията на Шестия конгрес на Отечествения фронт. Другарят Михнев посочи редица конкретни примери и като обобщи различните страни на добрите резултати, картинно очерта многообразието на голямата работа, която развива сега Отечественият фронт.

Сочат се цифри за проведени курсове, районни конференции, изложби, ревюта. Правят се обобщения, изясняват се перспективи.

Във всичко прозираше голямата роля на Шестия конгрес на Отечествения фронт за разясняване и прилагане в живота на задачите, които поставя Българската комунистическа партия. Ясно изпъкна и оная търпелива и многостранна работа на отечественофронтовските комитети, на техните активисти и низовите организации.

Другарят Павел Гаджев от НС на Отечествения фронт изказа задоволството на оглавяваната от него група за досегашната работа на комитетите и организациите на Отечествения фронт в окръга.

Чувство на радост и гордост буди у всекиго голямата инициативност на отечественофронтовците от Силистренски окръг при решаването на всички задачи. Особено живо изпъкват инициативите сега, когато се подготвя посрещането на 25 годишния юбилей на социалистическата революция в България.

Игнат ДИМИТРОВ

В чест на славния юбилей на свободата

С повишена политическа и трудова активност

Комунистите и целият трудов колектив на ДПП „Електрометал“ приеха обещание в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град. Вниманието на всички сега е насочено към усвояване на растежа на обществената производителност на труда, внедряване на техническия прогрес и повишаване качеството на продукцията.

Партийната организация осъществява разнообразни инициативи за мобилизиране силите на колектива за изпълнение на поетите обещания. В приетите мероприятия за подготовката и честването на юбилея са посочени богати по своето съдържание и форми масово-политически инициативи, които ще се проведат сред комунистите и безпартийните. В тях е отразено най-хубавото от опита, натрупан по отпразнуването на празника досега, желанията и самоинициативите, осъществявани както от профорганизацията, така и от заводския комитет на Комсомола.

Благородното социалистическо съревнование, като един от основните показатели за активността на трудовия колектив, ще се води за пръв път в предприятието по точкова система и обхваща основните планови показатели. А това още повече стимулира бригадите за комунистически труд и тия, които се борят за това звание, укрепва патриотичните чувства на хората. За популяризирането и разгръщането на съревнованието ще помогнат много повече материалите, които ще бъдат поместени в бюлетина, който ще издават партийното, административното и профсъюзното ръководства. Както партийните групи, така и профгрупите и комсомолските групи провеждат широка масово-политическа работа по разясняване на плана на предприятието, обещанията за преизпълнение на петилетния план, а така също и съревнованието, обявено между бригадите и цеховете.

Заводският профкомитет ще връчва по тримесечия „преходни червени флагчета“ на цех и бригада-първенец, на индивидуалните ударници. Заводският комитет на Комсомола също изработи перспективен план за работа в чест на 25-годишнината от Деветосептемврийското въстание, наситен с много начинания. Той прие свои условия за съревнование между комсомолските дружества. Четирима първенци-комсомолци през първото шестмесечие на тази година ще бъдат наградени с екскурзия до София по време на IX световен младежки фестивал, а първенците през второто тримесечие ще бъдат изпратени на екскурзия извън нашата страна. Тези условия за съревнование още повече активизират комсомолската организация за изпълнение и преизпълнение на трудовите норми, за достигане на висока производителност на труда и високо качество на продукцията. Кои ще бъдат щастливците да посетят IX световен младежки фестивал, ето въпросите, които вълнуват сега всички млади производственици.

Предвидено е да се състоят срещи със стари партийни дейци, вечери, викторини и др. В партийните групи ще се проведе разговор на тема: „Какво ми харесва и какво не в предприятието“. Ще се направи преценка за мястото и ролята на комуниста при изпълнението на решенията на IX конгрес на БКП, а и още много други мероприятия, които ще спомогнат за достойното посрещане на празника.

Съревнованието е посветено на завоюване на „Паспорта на победата“ и юбилейната златна значка. В него се включиха всички работници и служители. По повод на отпразнуването на 1800-годишнината от обявяването на Силистра за град ЗК на ДКМС ще организира викторини на тема „Кой знае най-много за историята на Силистра“ и „Познаваме ли нашите съграждани?“. За подготовката по посрещането на юбилея широко се използват и радиоуредбата на предприятието.

Както комунистите, така и безпартийните ще посрещнат 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България с още по-големи успехи.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Генерал Захариев разказва...

Чуха пионерите от училище „Кирил и Методий“ в Силистра, че в града гостува генерал-полковник Захари Захариев, заместник-министър на народната отбрана, и решиха да го поканят. Бившият командир на ескадрила във военновъздушните сили на Съветския съюз и интербригадист в Испанската гражданска война бе за тях истинска находка. Всички предчувствуваха крайно интересния разказ на генерала и го очакваха с нетърпение.

Напразни се оказаха съмненията на някои, че гостът ще бъде много зает и ще откаже да се срещне с пионерите. Изглежда той е свикнал вече да общува с учениците и се съгласи с готовност. Срещата се състоя на 23 т. м. Пионерите изпълниха салона на кино „Доростол“ до краен предел. Ето го най-после и прославеният генерал Захариев. Заедно с него бе и друг герой от съпротивата, генерал-майор Боян Михнев.

Започна увлекателният разказ на скъпия гост. Като следяха неговите спомени, слушателите пътуваха мислено през Средиземно море с нелегални паспорти, участвуваха в бойни действия против фашистите в Испания, присъствуваха на военни занятия на авиационни поделения в Съветския съюз... Свежият хумор в разказа на генерал Захариев предизвика много пъти бурни ръкопляскания.

Накрая учениците подчесоха на генерала в знак на благодарност малък подарък и го поканиха пак да им гостува. Пионерският хор при училището изпя „Бухенвалдски набат“ и други песни.

Димо ВАСИЛЕВ

Успех на малките самодейци

ДЪЛГО се готвиха учениците от с. Алеково за тази хубава проява. Наскоро те показаха от сцената на читалищния дом, че усилията им не са отишли напразно. Няколко дни поред имахме възможност да се радваме на малките артисти, на изпълнителите на народни песни, на вокалните групи при отделните класове.

Сполучлива беше играта на най-малките в ролите на любимите герои от приказките. Пионерите от трети и четвърти клас представиха пиесата-приказка „Юнак закрилник“.

Последна бе вечерта на певческите състави. Една след друга се редяха на сцената вокалните групи. Трудно можеш да определиш първенците. Добре пяха изпълнителите на народни песни от пети „б“ клас Димитър Йорданов, Валентина Димитрова и Жеко Петров. А Друмчо Христов от четвърти клас трябваше втори път да излезе на сцената по настояване на публиката. Интересна беше хумористично-сатиричната програма на седми „а“ клас.

Стефка ПОПОВА

СРЕЩА СЪС СЪЗДАТЕЛИ НА ФИЛМА „ШИБИЛ“

В понеделник вечерта след премиерната прожекция на новия български игрален филм „Шибил“ в кино „Москва“, създаден по едноименния разказ на певеца на Добруджа Йордан Йовков, се състоя среща на силистренската публика със създатели на филма. Присъствуваха режисьорът на филма заслужилият артист Захари Жандов, актрисата Димитрина Славова, изпълнителка на ролята на Женда, и актьорът Борислав Иванов (Димчо кехая). Нашата съгражданка Доротея Тончева изпълнява ролята на Рада.

И друг път разказите на Йовков са привличали вниманието на нашите филмови режисьори. Но филмът „Шибил“ е първият успешен опит на сценаристката Магда Петканова и режисьора Захари Жандов. Работейки продължително време върху екранизацията на разказа „Шибил“, авторите на филма са изградили своя концепция и виждане, които по мнението на зрителите са останали твърде далеч от концепцията и виждането на самия Йовков. От този най-лаконичен разказ на Йовков те са се стремели да създадат пълнометражен филм, насищайки го със събития и случки от други разкази.

Изказалите се зрители посочиха, че създателите на филма са се отдалечили от Йовковите разбирания за красотата и любовта. А е известно, че в поетичния свят на Йовков и човек, и природа имат своя, собствена, специфична красота. При една екранизация на негово произведение това в никакъв случай не трябва да отсъствува. Струва ни се, че филмовата реализация не е успяла правилно да превъплоти образите на Шибил и Рада. Много схематично е предадено прераждането на Шибил, довчерашния хайдутин. Изпълнителят на ролята на Шибил артистът Петър Слабаков е създал образ, който не вълнува зрителите, както вълнува разказът при четенето му. Не попаднаха и някои хрумвания на авторите на филма, почерпени от други произведения.

Отговаряйки на въпросите на зрителите, режисьорът Захари Жандов се постара да обоснове своята концепция. Той изтъкна, че създателите на филма са търсели покритие на литературния материал, но не пълно. В една филмова интерпретация никога не се държи сметка за цялостно покритие на авторовия замисъл. Пък и кинодраматургията си служи с други изразни средства, несвойствени за литературата. Големите успехи към постановката на филма се появяват от това, че Йовков е едно от най-големите светила в нашата литература и неговите творби са най-четените. Създателите на филма считат, че в известна степен се доближават до вижданията на автора и са показали вярна интерпретация на замисъла. Винаги е имало доволни и недоволни зрители. И този първи опит за екранизация на Йовково творение трябва да се приеме, независимо от това, че има някои пропуски и грешки. Защото той дава основание и други киноработници да се насочат към филмова реализация на идеи и образи от творчеството на Йовков.

Вълчо РАДЕВ

„БОЙНА ДРУЖБА“ СЕ СТЯГА ЗА ПЪТ...

Пионерският експедиционен отряд „Бойна дружба“ при училище „Стефан Караджа“ в град Тутракан, ръководен от учителя Димитър Панайотов, отново се стяга за път.

Вече няколко години пионериге от отряда записват в дневника делата си. В Четвъртата Димитровска експедиция отрядът участвува и миналата година. Маршрутиге си през тия две години пионерите посвещават на 90-годишнината от Освобождението. През юни миналата година те минаха по пътя на освободителиге. Голямото пътешествие им позволи да видят много, да научат повече неща за Ботев и Левски, за Каблешков и Бенковски, за героите на Шипка.

В края на тая учебна година отряд „Бойна дружба“ ще мине по пътя на войските на генерал Цимерман, действували за освобождението на Добруджа. Сега пионерите събират материали, запознават се с бойните подвизи на Източния отряд на руските войски по време на Освободителната руско-турска война. Набират се средства за участие в експедиционния поход.

През цялата учебна година отряд „Бойна дружба“ работи. Неговите членове участвуват в кръжока по история. Направиха макет на паметника на Шипка, който нашият народ издигна в памет на загиналите руски войни. От студопор изработиха макет на средновековен град, на Асеновата крепост. Макетираха няколко жилища...

В помощ на отряда е и местната музейна сбирка при читалището. С увлечение пионерите участвуват в разкриването на стената на древната крепост Трансмариска. На сбирката предадоха богат археологически материал. Ще помогнат и при събирането на материали за експозицията по риболов към музейната сбирка. Поставиха началото на музейна сбирка в училището.

Колкото по-напредва времето, колкото по наближава краят на учебната година, толкова много нараства и нетърпението. Скоро, много скоро членовете на експедиционния отряд „Бойна дружба“ ще тръгнат по далечните маршрути.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

През миналата година отрядът посети паметника на връх Столетов. И за спомен се снима край скъпите реликви.

ДОБРОЖЕЛАТЕЛ

(ФЕЙЛЕТОН)

Пълномощникът Тихомиров натисна с пръст ръждясалия бутон на стария звънец и в канцеларията му тутакси влезе задъхан прислужникът.

— Другарю Бонев — рече му пълномощникът, — повикайте спешно при мен всички съветници.

Когато отпрати служителя, Тихомирков прокара длани по гладко вчесаната си коса, извади от вътрешния джоб на сакото си носна кърпичка и се избърса. Щеше да го нареди най-после, както се подобава, този даскал. Нека само по-скоро да дойдат съветниците. И пълномощникът ги прекара през паметта си всичките — цифром и словом трима — яйчаря Сазлиев, данъчния служител Дяковски и кооперативния пчелар, инвалида Мандалиев.

Прислужникът Бонев съобщи без изключение и на тримата жители на с. Чобанково и съвещанието започна.

— Както знаете, сега е кампания. Гдето се вика, сега се пече хлябът, нали така, другари?...

— Така е, така — потвърди диха и тримата съветници.

—А какво прави през това време нашият учител, знаете ли, а? Питам ви аз? — извика пълномощникът.

— Право да си кажем — не знаем — отвърнаха пак съветниците.

— Играе на прескочи кобила с учениците — това прави — отвърна ядосано пълномощникът. — Светът пламнал, в полето трещят машини, а той седнал да играе на прескочи кобила с децата в училищния двор. Как само не се засрамва от годините си. Косите му са побелели.

— Какво според вас трябва да се предприеме, другари? — запита отново едва свършил първата си фраза пълномощникът.

Съветниците се усмихнаха и кооперативният пчелар отвърна първи:

— Много просто. Трябва да го включим в общественото дело на селото. Задачите са толкова много, а хора за всичко нямаме.

А съветникът Дяковски доложи под секрет, че оня ден видял с очите си как учителят вървял из полето с учениците и как късал някакви треви или цветенца и им говорел нещо, а когато стигнали в гората, започнали да окачват на високите дървета кафези за синигери.

— Ето, видяхте ли — подскочи като ужилен пълномощникът. — Все ваки се е юрнал на работа, а той тръгнал кафези за птичета да окачва.

Пак под секрет съветникът от другата махала Сазлиев докладва, че видял група ученици начело с учителя да заминават към скалите до „Корията“. Запитал един ученик къде са тръгнали, а ученикът отвърнал: „Отиваме да изследваме пещерата „Темната хумба“.

Пълномощникът отново подскочи и се усмихна злъчно.

— Ето, другари, мисля, че примерите са достатъчни. Петдесетгодишен човек станал, а хукнал да уйдисва на дечурлигата. Пещери значи разглеждат. Михаля гонят из тръните, а ние сме се хванали за главата от работа. Време нямаме залък хляб да турим в устата си.

И реших:

1. Назначава се учителят Дръндарски за член на комисията за имунизацията на домашните животни против шап.

2. Назначава се учителят Дръндарски за заведущ танцовия самодеен състав.

3. Учителят Дръндарски да направи аналитичен доклад за работата на новоосновената млечна кухня и дейността по детското здравеопазване.

4. Учителят Дръндарски да събере статистически сведения за консумацията на хляб от населението и да оглави помирителна комисия по въпросите на недвижимите имоти.

Имаше и седмо, и осмо, и девето.

Когато протоколът беше подпечатан и подписан, присъствуващите потриха делово ръце и пълномощникът почерпи от служебната кайсиевка.

През това време учителят Дръндарски ловеше пеперуди заедно с децата, попълваше училищния инсектарий и караше учениците да повтарят след него хорово латинските наименования на животинките.

А когато едно копие от горното решение му беше връчено с делови жест, той не реши да се противопоставя. Точка по точка започна да изпълнява предначертаното.

След един месец получи заповедта на своя началник, че поради несправяне с работата би трябвало да се чувствува освободен от длъжност.

След два-три дни дойде неговият заместник — голобрадо и много послушно младоче. Още не беше успяло да застеле леглото си в новата квартира, прислужникът Бонев му връчи едно копие от решението, в което вместо името на Дръндарски сега стоеше неговото име...

Р. ШИМАБЕЕВ

Неспокойно ежедневие

На вратата се почука.

— Влез!...

В стаята влезе, поруменяла от утринния хлад, сестра Гюрова.

— Здравейте, идвам за инжекцията — малко смутено започва тя. — Пригответе си крака — вече по-уверено продължава.

Обръща се гърбом, завърта ампулата и със сръчно движение отгрязва върха, леко добижава спринцовката, всмуква течността, слага иглата и идва до леглото...

Всичко това трае само няколко минути. Пътьом предупреждава, че на обед пак ще дойде.

* * *

...Изпод бялата касинка се подава кичур от свитите на кок кестеняви коси. Има нещо южно в едва, едва изпъкналите скули, в леко повдигнатите вежди, в малките нежни и ласкави очи. Пък и името ѝ Сула... Родила се и израсла в прочутото странджанско село Факия, разположено на левия бряг на Факийска река, дало десетки борци против отоманското и фашисткото иго.

Нейната биография е кратка. Завършила медицинско училище в Бургас, девойката сменя чернага с бяла престилка. Работила в грудовската болница, но скоро се премества в Силистра. И вече почти десети години тя работи тук.

...Понякога работният ѝ ден започва в един спокоен ритъм. Но не рядко в дългогодишната ѝ практика той е бил продължение на тежка нощ, прекарана в борба за спасяване живота на хората. Не един път тя е била събуждана от сън, не един път е извиквана от театрално представление или от кино. Понякога обедът ѝ минава над операционната маса — когато с кохер в ръка, когато с пинсета.

...Така беше и в тази неделя вечер. След почистването тя поседна, за да си отдъхне и за да допрочете „Тайните на войната“. Но изведнъж сирената на линейката я вдигна на крак. Истича до вратата и извика:

— Идвам!

В къщи останаха дъщеря ѝ и малкият ѝ палавник Гошо.

— Татко ви скоро ще се върне. И аз може да не се забавя. Да мирувате и да слушате баба си.

Излезе. И скоро не се върна. Случаят беше тежък — катастрофирала кола, тежки контузии. Започна дълга борба за спасяване живота на пострадалите. А те са пет човека. Шофьорът е в най-тежко състояние: счупени крака, ребра, кръвоизлив. И тук сестра Гюрова е пръв помощник на лекарите. Работата над операционната маса започна в девет часа вечерта. За да завърши в пет часа сутринта. Колко сили са необходими на човека, за да издържи на това напрежение, на този напрегнат осемчасов труд.

Находчива, бързо реагираща, Гюрова долавя всяко движение на лекаря и е негов незаменим помощник. Много лекари в хирургическото отделение на Окръжна болница са се възползували от дългогодишния ѝ опит.

Нейната любознателност, трудолюбие и всеотдайност в служба на човека не остават незабелязани от партийното и административното ръководства на болницата. По тяхно предложение тя е удостоена със званието „Отличник на Министерството на народното здраве и социалните грижи“. Преди няколко години за нея отвориха врати и Партията.

Скромна и отзивчива, упорита и трудолюбива, готова всекиму да се притече на помощ, тя е ярък пример за подражание сред медицинските работници.

Н. НИКОЛОВ

Правилното планиране на капиталовложенията — основа на бъдещите успехи

Изказване на др. Тодор Дуков — научен сътрудник в Института по икономика и организация на ТКЗС, направено на пленума на ОК на БКП по ефективното създаване и използуване на основните производствени фондове в селското стопанство.

Настоящият пленум на Окръжния комитет на Партията се занимава с един от основните въпроси в развитието на селското стопанство — въпроса за ефективното използуване на основните производствени фондове. В доклада този въпрос е много добре разгледан. Ще си позволя да отбележа, че има доста самокритичност, което осигурява делово протичане на пленума.

Искам да се спра на един момент, който ми се струва, че е подсилил самокритичността в доклада, което произлиза от съществуващия подход при определяне ефективността на основните производствени фондове. По този въпрос дълги години в икономическата наука се води дискусия, която още не е приключила.

Възприето е ефективността на основните производствени фондове да се определя в зависимост от фондоемкостта на продукцията, от нейното увеличение или намаление. Ако изхождаме от тази гледна точка, можем да считаме, че направените изводи в доклада са верни, като се отчита, че неправилно фондоемкостта на продукцията се увеличава, вместо да намалява.

Фондоемкостта изразява разходите на основни фондове за производство на единица продукция. Производственият процес обаче не се изчерпва само с това. Има и един друг момент, който в случая не фигурира, а именно, че в резултат на нарастването на обема на основните производствени фондове нараства и производителността на труда. За произвеждането на единица продукция отива вече по-малко жив труд. За в бъдеще ще има постоянно нарастване на фондоемкостта на продукцията с различни темпове, а това ще бъде свързано с намаляване на разходите на труд.

Като изхождам от данните в доклада, считам, че селското стопанство на вашия окръг се развива изключително благоприятно. За това говори побързото нарастване на чистата продукция на единица площ в сравнение с общата продукция. При тези данни няма основание да говорим за понижаване ефективността в използването на основните производствени фондове.

В икономическата наука за сега се спори в какво съотношение трябва да се движи фондоемкостта на продукцията и производителността на труда, за да можем да определим при даден обем капиталовложения каква производителност на труда ще постигнем.

Искам да се спра върху планирането на капиталовложенията. Това е един от решаващите моменти, защото от това в каква насока ще насочим капиталовложенията и в какви средства за производство ще ги материализираме, ние решаваме в голяма степен въпроса за ефективното използуване на основните производствени фондове. В доклада се казва капиталовложенията да се насочат в трайните насаждения и хидромелиоративните съоръжения. Без да оспорвам тази преценка, искам да обърна внимание на това, че трайните насаждения обхващат 10—12 пъти повече капиталовложения, отколкото зърнените култури. Производството от трайните насаждения е най-капиталоемко и най-неефективно в сравнение с останалите растениевъдни отрасли. Тук се използува много повече жив труд.

Другарите, които се изказаха, обърнаха внимание върху едно явление, което специално за Силистренски окръг се проявява в най-остра форма. Това е въпросът за пълното използуване на работната ръка. Когато се прави преценка за развитието на трайните насаждения, би следвало да се има предвид и този момент. Друг важен момент, който също трябва да се има предвид, е този, че реализацията на продукцията от трайните насаждения става извън вашия окръг. Ако тя по сорт и качество не е на такова равнище, че да конкурира на международния пазар продукцията от други страни, тогава ефектът, който определяме тук, може да не бъде реален. Това налага насоката на капиталовложенията в трайните насаждения да бъде основно проучена, да се определи какви видове и сортове ще бъдат застъпени.

Ще се спра и на въпроса за хидромелиоративните съоръжения. Тук има източник на вода, който трябва да бъде целесъобразно използуван. Това са водите на река Дунав. Но при поливното земеделие с открити канали и гравитачно напояване 8—10 на сто от обработваемата площ се губи. Нашите проучвания показват, че за периода 1960—1967 год. разходът за усвояване на един декар земя от горския фонд за страната се движи между 30—40 лв. А в Разградски и Шуменски окръг той достига до 100 лв. Следователно, за да добием земя, харчим по 30—40 лв. на декар, а в същото време губим по 10—12 на сто от обработваемата земя в системите с открити канали и гравитачно напояване.

Трябва да се има предвид и това, че при гравитачното напояване съществува твърде ниска производителност на труда. Поради това в момента на най-усиленото поливане не достига работна ръка. Освен това структурата на почвата се разрушава, тя обеднява и се влошава като средство за производство. Ние като икономисти и като хора, отговарящи за бъдещето на обществото, трябва да държим сметка за това основно средство за производство и не само да го използуваме рационално сега, но да го оставим в добър вид и за следващите поколения. Поради всичко това за в бъдеще капиталовложенията за хидромелиорации трябва да бъдат насочени към стационарно или полустационарно напояване.

На първо време, едно модерно напояване трябва да се осъществи на най-богатите почви, където може да се осъществи двойна ротация на културите. Останалите площи да се поставят при една висока агротехника, каквато ни предлагат химията и техниката. Така ще имаме по-ефективно използуване на хидромелиоративните производствени фондове.

Последен въпрос, на който ще се спра, е въпросът за тютюна. Използуването на трудовите ресурси е национален и социален въпрос. Явно е, че съществува противоречие между използуването на работната сила и разширяването на основните производствени фондове. Промишлеността в Силистренски окръг не е развита в такава степен, че да поеме освобождаващата се следствие механизацията на селското стопанство работна ръка.

Според изчисленията тютюнът носи загуби. Тези изчисления трябва да допълним с още едно изчисление — каква ще бъде величината на загубите, ако не сме използували наличната работна сила. Като съпоставим тези загуби със загубите, които се реализират, ще можем да преценим имаме ли основание да засаждаме тази култура или не.

Убеден съм, че вашата окръжна организация, която се заема с решаването на такива важни икономически проблеми, ще мобилизира силите си, за да ги доведе до успешен край.

Неотдавна в Силистра започна строителството на нов месокомбинат, в който производственият процес ще се извършва при висока механизация и добри санитарно-хигиенни условия.

Първата копка за основите на месокомбината направиха ръководителите на окръга.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Задружен колектив

Няма по-задружни кооператори от градинарите в с. Гарван. Няколкогодишната взаимна работа е спомогнала да опознаят добре характерите си. Грижите за отглеждане на зеленчуците са ги сближили още повече, накарали са ги да се чувстват свои.

...И днес при градинарите е весело и шумно. Другарите на звеновода Димитър Великов преминават от корен на корен и разрохкват почвата около разлистените стъбла на краставиците, отрупани с жълти цветчета.

— Ето малка краставичка! — провиква се една от градинарките. Радостта е голяма. Кооператорките заработват още по-внимателно, по-задружно. В парниците избуява разсадът от пипер, чушки и домати. Градинарите оформят касите на нови парници, в които ще се засее разсад за покъсните култури.

Задружният труд на звеното носи добри резултати. Досега то е изнесло на пазара 1 800 връзки салата и 800 връзки лук. Основни култури са доматите и пиперът. Те ще заемат общо 41 дка. Разсадът за ранните домати, предназначени за износ, е подготвен. Пикирани са 118 рамки от сортовете „10 Х Бизон“ и „Триумф“. Подготвена е площта, на която ще се засадят ранните домати. Особени грижи полагат градинарите за шестнадесетте парника краставици. Ранното затопляне на почвата позволи да засадят два и полови на декара с ранно зеле. Навреме бяха засети морковите, лукът, картофите и др. култури. Най-трудолюбиви са кооператорите Никола Стоянов, Гина Неделчева, Вела Петкова и Здравка Йорданова.

През тази година градинарите ще се борят за понижаване себестойността на продукцията.

В навечерието на Първи май звеното на Димитър Великов ще се стреми да изнесе на пазара нови количества ран зеленчук.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ПЕТНАДЕСЕТ ГОДИНИ ВСЕОТДАЕН ТРУД

От горните стъкла на прозореца сноп лъчи осветява затревения двор. Нощта е спуснала черния си плащ и никъде наоколо не се вижда жива душа. Всички хора са се прибрали в домовете си. Лек ветрец лъхне и полюлява клоните на плачущата върба пред сградата. А в инкубаторното помещение равномерно бучат десетте заредени инкубатора. В стаите е топло и задушно. В батерийното отделение излюпените пилета вече бяха притихнали и пилешкият глъч не се чуваше. Топло е и в малката стая на отговорника на люпилнята бай Петко Хаджине делчев от „Наркоопе“ — Дулово. Той и тази вечер е сам, бдува и очаква поредното излюпване. Тревожи го това, че може би ще спре електрическият ток и тогава работата ще се усложни. От време на време излиза и ходи сред инкубаторите, поглежда термометрите дали температурата е постоянна, минава в съседната стая, където е резервният агрегат, и го подготвя за всеки случай. Късна вечер е и умората тегне на клепките му. Сънят го тегли към леглото за сладка почивка. Но все има нещо, което го тревожи и не му дава да се отпусне на сън. Денят за него беше особено напрегнат. Хиляди малки пилета беше раздал на кооперативните стопанства и на селкоопите, а други хиляди бяха прехвърлени от инкубаторите в кафезите. Стаята с батериите пак беше заредена с малки пиленца. Дните тук текат неусетно. Докато да свари да зареди храна и вода в хранилките и поилките, докато направи разпределението на кого колко ще трябва да предаде и току виж слънцето е превалило зад хоризонта. Сега седеше на стола пред масата сам и в ума си преди листваше годините, през които беше дошъл тук и бе се отдал всеотдайно на тази нелека и отговорна работа. Тя му допадна. Повече от петнадесет години негово работно място е все в тази бяла сграда, сгушила се в окрайнините на Дулово. Тук никога не го е спохождала скуката, защото всеки ден идват при него хора. Много малко са месеците, през които не е сред инкубаторите. И може би затова неусетно годините посипаха сребърен прах по косите му, умъдриха и успокоиха погледа му, а и умората все повече натегна. По цели дни той е все на крака и в движение. Така е, защото не е леко да се излюпят и предадат стотици, хиляди и милиони пилета за тези петнадесет години.

Тази година люпилната кампания започна рано и при добра подготовка. Постигнатото до сега е радващо. От началото на годината са вече заредени над 350 000 яйца в инкубаторите, от които над 250 000 са излюпени и раздадени на кооперативите и местното население чрез потребителните кооперации. Бай Петко е упорит в своята работа. Миналата година люпилнята под негово ръководство даде на „Наркоопе“ — Дулово 12 000 лв. чиста печалба, а тази година при планувани 13 000 лева той обещава да достигне 15 000 лв. Добрите грижи за малките птици са снижили смъртността до минимум.

Новост в работата на люпилнята през тази година е люпенето на новата порода пилета — бройлери за нуждите на ТКЗС и населението. В люпилнята е постигнато 83 на сто люпилност на яйцата при планувана такава от 75 процента.

Бай Петко не е сам в своята работа. Неговите най-добри помощнички — инкубатористките Елена Колева, Мария Иванова, Василка Димитрова и Стоянка Петрова, са сръчни в работата. На тях гой възлага фумигацията — обеззаразяването на залаганите за люпене яйца, ламбирането и подбора преди залагането. С особено старание изпълняват те тези задачи. Този малък колектив начело с бай Петко с голям ентусиазъм се труди в предпразничните дни. Първи май ще ги свари с още по-големи успехи и с радостта от признанието на техния всеотдаен труд.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Ще изпълнят дадената дума

Първомайско съревнование кипи и сред служителите и работниците при склада на „Дървопласмент“ — Дулово. Тук работи бригадата на Димитър Кралев от „Транспред“. Вече дълги години е все на този обект. Част от нейните членове се менят периодично, но работници като Димитър Кралев, Тодор Петров, Сали Ешрефов, Сали Билялов, Мустафа Алиев, Акиф Кадиров, Неджимидин Кадиров, Христо Иванов и Коста Тодоров са постоянни. Тук степента на механизацията е най-ниска, но въпреки това бригадата достигна 146 на сто изпълнение на трудовите норми през първото тримесечие, като се нареди на едно от първите места в предприятието.

През тримесечието тази бригада е натоварила над 210 вагона и други 58 е разтоварила с пай-различни стоки и материали за народното стопанство. В склада постъпват стоки за кооперативните стопанства и предприятия, строителни организации и учреждения. Изпратени са над 1 500 куб. м минни подпори, над 500 куб. м трупи за обработка и на „Топливо“ над 1 400 куб. м обли и дялани широколистни греди, ритловици, саръци, чамови дъски, шперплат, занаятчийски материали и над 1 300 000 кг дърва. Планът по стокооборота за първото тримесечие този малък дружен колектив преизпълни с 37 369 лв. Изпълниха предсрочно и плана за месец април.

В първомайското съревнование колективът на склада на „Дървопласмент“ води борба за спечелване съревнованието с колективите на другите складове от окръга.

П. ЯНКОВ

За най-малките граждани на страната, нашата бъдеща смяна, работничките от промкомбинат „Камъшит“ с голямо майсторство правят красиви играчки.

НА СНИМКАТА: Няколко модели от производството на кукления цех.

В Силистра е създадена нова полировъчна машина

На група техници при ТПК „9-ти септември“ — Силистра управителният съвет на кооперацията възложи през миналата година задача да направят машина за полиране и шприцоване. Тези операции тогава се изпълняваха ръчно. Творческата група бе в състав: техниците Кирил Кирилов, Петър Русинов, Петър Пейчев, електротехникът Ахмед Мехмедов, курсистът от техникума по механотехника Димитър Камбуров и ръководител старши техникът Коста Костов.

Дълги и упорити бяха творческите търсения за разрешаване на поставената задача. Трябваше да се реши не само задачата със замяната на ръчния труд, но и да се създаде машина, която значително да повиши неговата производителност. И ето, че такова решение бе намерено. Вече е създадена лакозаливна машина. На 6 април тя бе изпробвана и пусната в експлоатация.

Новата лакозаливна машина е изработена по собствени чертежи на групата за технически прогрес при кооперацията, с което тя заслужи доверието на трудовия колектив.

Машината заменя ръчното полиране и матиране. Досега в полировъчния цех работеха 7 работници, като извършваха полировката ръчно. Това задържаше производствения поток и почти готовата продукция не можеше да се реализира в срок, което водеше до сериозни финансови затруднения.

При въвеждането на новата полировъчна машина трима работника за 8 часа матират и полират 10-12 пъти повече плоскости, при значително по-високо качество.

Отчитайки изпълненото поръчение, партийното бюро, ръководството на ДКМС и ръководството на кооперацията изказаха похвала и благодарност на малкия творчески колектив, пожелавайки му нови, още по-големи успехи в бъдещата работа.

Йордан КАМБУРОВ

Хигиенизират стопанските дворове

Бригадното ръководство в с. Йорданово се отнася с голяма загриженост към хигиенизирането на стопанските дворове. Неговото решение е пред 25-годишнината на Деветосептемврийското въстание те да се превърнат в китни градини.

Сега в дворовете не се виждат вече разхвърляни отпадъци. Няма ги купищата тор. От няколко дни в тях работят кооператори от полевъдната бригада. Те засадиха 4 500 рози, 1 500 тополки и други дръвчета.

Кооператорите от с. Йорданово ще направят двата стопански двора на бригадата за образец в района на ТКЗС — Иширково.

Николинка ВЪЛЕВА

ЗА ВИСОКОКАЧЕСТВЕНИ И ПЪЛНОЦЕННИ ФУРАЖНИ СМЕСКИ

Производството на пълноценни комбинирани фуражни смески и белтъчни биоконцентрати в страната е предоставено на дирекция „Фуражна промишленост“, която има производствени предприятия в цялата страна. Фактически тук става дозиране и пълно механично смесване на компонентите, като някои се обогатяват с меласа и гранулират. Ясно е, че суровините не получават никакво изменение в качествено отношение. Но за да се получат качествени смески и белтъчни биоконцентрати, суровините — шротове, сухо обито мляко, месокостно и рибено брашно, фуражни дрожди, минерални добавки, както и въглехидратни фуражи (царевица, ечемик, овес, сорго, пшеница и др.), трябва да имат необходимото качество, да отговарят напълно на стандарта.

Често пъти обаче суровините се доставят в цеховете, без да отговарят на нужния стандарт. Естествено от тях ще се получат некачествени смески, което ще се отрази отрицателно върху млеконадоя и среднодневния прираст на животните, върху носливостта на птиците и пр.

Напоследък централната лаборатория по фуражите в София констатира редица нередности както при доставяните суровини, така и при самите смески. Така в някои случаи шротовете са с повече влага и по-ниско съдържание на смилаем протеин. Месокостното брашно от някои екарисажи е по-едро смляно и съдържа повече мазнини, отколкото са изискванията. Сухото обезмаслено мляко не се изследва за патогенни микроорганизми. Често пъти е с двойно повече влага. В такива случаи то става благоприятна среда за развитие на микроорганизми и трудно се съхранява. Производителите на минерални добавки допускат дикалциевият фосфат да бъде с по-ниско съдържание на двуфосфорен петоокис. Готварската сол често пъти е с примеси. Когато е сбита, се затруднява равномерното й смесване с другите компоненти. Тези недостатъци могат сравнително лесно да се отстранят. По-трудно е, когато основната част на смеските се доставят от ТКЗС и ДЗС пълни със складови вредители и примеси, влажни, загнили, мухлясали и пр. Това става причина получените от заводите, макар и пълноценни по състав смески, да не се приемат с охота от животните и птиците.

В повечето случаи некачествените фуражи се връщат от заводите и цеховете. Но когато камионите идват от далечни разстояния, ръководителите на цеховете често приемат лоши фуражи. Те ги включват в производството. Това става причина стопанства, които са за несли качествени фуражи, да получат лоши смески. За да се избегнат тези недостатъци, необходимо е да се вземат много сериозни мерки и се направат сушилни към заводите, в ТКЗС и ДЗС. Само така ще се предотвратят загубите от похабените храни.

Храненето на животните и птиците трябва да бъде поставено на научна основа. Изискванията за получаване на висока продукция диктуват това. На тези изисквания е готова да отговори дирекция „Фураж на промишленост“. В цеховете се произвеждат високоефективни смески. С още по-голяма настойчивост се поставя въпросът за водене на пълен контрол на животните, за да се внедри диференцираното им хранене със смески, отговарящи на продукцията. Даже за една и съща ферма зоотехникът трябва да получи различни смески с хранително съдържание, отговарящо на продуктивността на животните.

В никакъв случай не бива да се допуска например със смески, предназначени за носачки, да се хранят други животни и да се смятат за универсални. Особено внимание трябва да се обръща при даването на смески, обогатени с карбамид, както и на предстартерните, стартерните и финишните. Те са по-скъпи, по-богати на хранителни вещества и дават най-голям икономически ефект, когато се дават според предназначението им. Използуването на пълноценните комбинирани смески трябва да бъде много добре съчетано с останалите фуражи, за да се получи най-добра балансирана дажба по хранителни единици и смилаем протеин, съобразно продукцията.

Георги КОТЕВ

ИСКРИ ОТ СЕЛО ИСКРА

(Из пътния бележник)

Най-напред трябва да обясним, че село Искра няма нищо общо с шампанското вино „Искра“. Иначе искренци садят лозя и пият вино, въпреки изричната забрана на оня, Моха мед ли, как се казваше (в Ис кра живее предимно турско на селение).

Онези от вас, които са ревностни читатели и почитатели на „Осата“, си спомнят, че в миналия й брой поместихме фей летонче за търговския дом в Ис кра. Понеже сега отново пишем за същото село, някой би си по мислил, че сме взели на очи то ва селище. Няма такава работа. От дълго време „Осата“ не бе прелитала над Искра, а то е го лямо село, макар и да не е главно.

2 450-те жители на селото ра ботят, веселят се, любят се и се... възмущават. Възмущават се те, че магазинът им е още в стара схлупена сграда и не могат да го преместят в новия търговски дом, понеже не е остъклен. По-точно той е бил остъклен, но служебни лица от Ситово са взели стъклата за други нужди.

Когато по-горе изброихме ос новните дейности и занимания на искренци, пропуснахме да отбележим един много същест вен момент в живота на младо ците—женитбата. Женят се те, преди да са навършили необхо димите години за брак. А и ко гато навъртят годините, пак забравят да сключат граждан ски брак. Разбира се, по този въпрос се води разяснителна ра бота, но малко безрезултатна. Което си е право обаче, трябва да се спомене — в селото от началото на тази година досе га няма нито един развод. А са се родили 19 бебета.

В навечерието на светлия пър вомайски празник някои хора от селото продължават да си гледат житието битието и... пи тието. Ахмед Абтулов Еминов, бръснар, и Никола Иванов Нико лов, шивач, (и двамата са към ситовската кооперация „Прогрес“) не обичат да си лягат рано. Те са неспокойни духове. До късно вечер разсъждават на чашка върху неразрешимите фи лософски проблеми и на другия ден не отиват на работа. Та ако видите в Искра хора с бра ди, то няма да се дължи на мо дата, а на това, че бръснарят е неспокоен дух и вечер се за стоява над чашка с червена теч ност. Има опасност някои ис кренци да манифестират на празника без нов костюм. Това няма да се дължи на немотия (кооператорите в Искра имат добри доходи). Причината ще бъде пак същата, която споме нахме три реда по-горе.

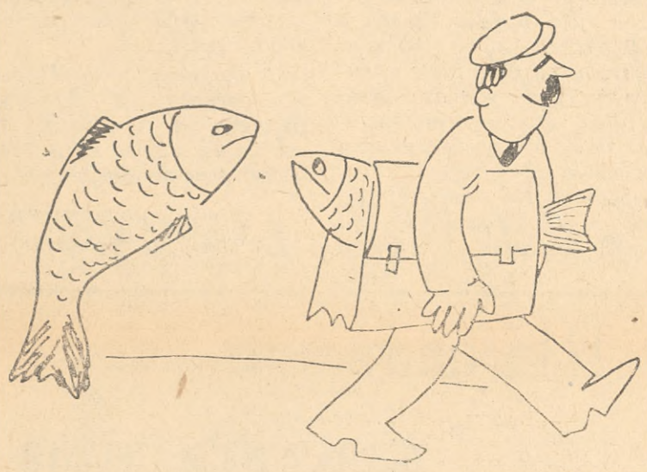
Най-изтъкнатият, най-ревност ният, най-последователният (да не изреждаме повече епите ти) борец за трезвеност в село то е отговорникът на пивница та Тодор Стойчев Енев. Може да звучи парадоксално, но е факт. Ще се аргументираме. Бай Тодор никога не сервира с ракията зелена салата. А ра кия без зелена салата върви ли през пролетта? Изпиеш ед на малка и край. Ако има ме зе, човек може да изпие две. Тогава и приказката ще потръг не и настроението ще бъде на висота, но бай Тодор не се е се тил за това. Не, той се е сетил, но е верен на трезвенческите си принципи. И ги отстоява до край с риск да не си изпълнява плана. Този борец за трезвеност уважава клиентите си. Принуж лава ги да се обслужват сами. Не изпълнява навреме поръчки те им.

Желаем му нови успехи в бор бата за трезвеност. А планът? Той е подробност без особено значение.

Искаме да завършим с някол ко напомняния. Първо, че в се лото има две повредени чешми; второ, че съблекалнята на футболното игрище е с изпочу пени стъкла; трето, че в месе ца на хигиенизирането край пълномощничеството се забеляз ват разпилени боклуци и един изоставен кантар; четвърто ня ма.

СИМИЧ

СТЕФАН ДИМИТРОВ

— Изпращат ме за резервни части.

НЕПРЕДВИДЕНИ МИСЛИ

Разногледият заяви, че ще тръгне накъдето му видят очите...

. . .

Не го заплашвайте с ада— той е дявол.

. . .

Независимо откъде духа вятърът, слънчогледът е обърнат винаги към слън цето.

. . .

Изразът „Ще имаш да вземаш“ е измислен от тия, които никога нищо не дават.

. . .

Беше огън човек, но го натопиха във водата.

. . .

Подчинените с попукани глави имат началник със замах.

. . .

Събудиха го, за да му да дат приспивателно.

. . .

Дори когато умря, каза ха, че се прави на утре пан.

. . .

Заплашиха го, че ще го оправят, а той се зарадва — беше гърбав.

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

КОСТА РАЙКОВ

— Сестра, дай ми само тре тото...

НОВО! НОВО! НОВО!

В желанието си да увеличи изобретения та колективът при содолимонадената работил ница при Наркоop — Дулово въведе и пусна на пазара нов вид подсладена и болдисана вода, наречена лимонада. Тя е слабо газирана и не може да възбуди стомашни разстройства. Освен това към всяка бутилка се продава и филтър за пречистване на утайката и другите мръсотии. Досещате се, че лимонаде ните шишета не се мият добре. Така че при купуване на лимонада не забравяйте да ис кате и филтър!

Юруш на лимонадата!

АХАСФЕР

Дунавски чакъл

* * *

Освен съзнателен, идеен,
трябва да си и деен.

* * *

Ако краят е роден и бащин,
да не ти е бащин!...

* * *

Бедността не е порок,
но да ни е за урок!

НОВА ШЛАГЕРНА

Само кръчми по селата
ще ни спомнят, знай,
че обичахме го нявга
този роден край.

КОЛЕБАНИЯ ПРЕДИ БРАКА

С апартамент е, със „Рено“,
добра е, с трудов стаж,
но само спира ме едно,
че няма и гараж.

* * *

Ще се запази дълго здрав, напет —
сърцето му е буца лед.

Симеон МАНОЛОВ

Без думи

Из „Светът в снимки и кари катури“

Епиграми

ОСЪДЕНИ НА ЛЮБОВ

Дълго всеки от двамата чака,
но съдът не им разтрогна брака.

ИДИ, ТА Я РАЗБЕРИ!

Дядото беше поборник —
внукът стана побойник...

Дешко ДЕШКОВ

ДВЕ РЕПЛИКИ

— С вас, дето ни майтапите,
ще си сменим май капите!
— Така е, вие сте прави.
Ние сме гологлави...

...
Каквото можа, тя даде
и книга издаде...

СЪМНЕНИЕ

Донесе ни навреме ракията с мезе.
Той може би за чужденци ни зе.

ОТКРОВЕНИЕ

Не мога да те обичам при то ва положение.
Баща ти няма положение.

Турхан РАСИЕВ

* * *

Върху всяка сметка
правеше отметка.
Сбора от отметките
научи зад решетките.

Димитър КРЪСТЕВ

Вълчи работи Вълчи работи Вълчи работи

РОМАН

Един вълк си купил ро ман. И на него му трябва ла опаковка за агнешкото.

СПЕСТЯВАНИЯ

Един вълк казал на друг: — Купих си хладилник. Започвам да спестявам...

НЯМА ЗАЩО

Когато вълкът донасял агне, вълчицата казвала: — Ти рискуваш живота си заради мене! Благода ря ти!...

— Няма защо — отговорил вълкът, — аз и без това щях да го рискувам.

КОНТРА-ПРЕДЛОЖЕНИЕ

Най-тъпият вълк от глу тницата, като слушал как младата вълчица вие, й ка зал:

— Защо не станеш ест радна певица?

— Не задавай тъпи въп роси, ами седни и напиши един текст за естрадна пе сен — отговорила му вълчи цата.

ЕДНО ВРЕМЕ

Един вълк казал на друг: правял на младите вълче та:

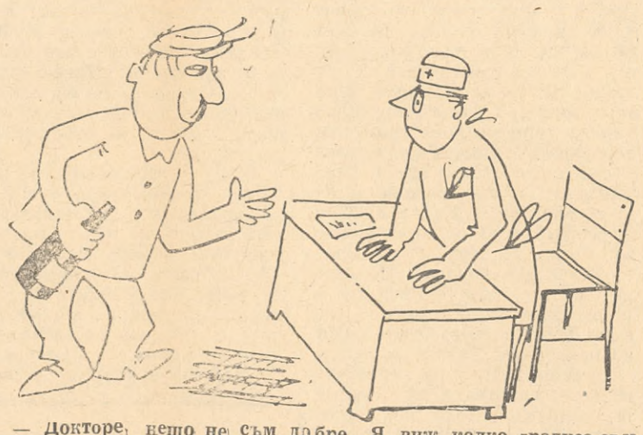
— Едно време колко по мръсни бяха хората — сла гаха капани, сега само стре лят на месо.

ОБИЦА НА УХОТО

Един овчар хванал вълк, който давел овцете му, и веднага му поставил обица на ухото...

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

СТЕФАН ДИМИТРОВ

— Докторе, нещо не съм добре. Я виж колко градуса съм вдигнал!

Анекдоти

В американския затвор Синг-Синг разговаряли двама, осъде ни на доживотен затвор:

— Снощи сънувах много при ятен сън.

— Какъв?

— Ако не платя за престоя ването си в килията, ще ме из хвърлят на улицата.

* * *

— Казват, че разума на дете то дава майката, а не учили щето.

— Правилно. Аз отдавна мис лех, че ти си израснал кръгъл сирак.

* * *

— Днес учителят ме накара да намеря най-малкото общо кратно.

— Не може да бъде — учу дил се бащата на ученика. — Нима досега не са го намери ли? Търсеха го още когато аз ходех на училище!

Превод от руски

Това част от крепостта ли е?

Случаят беше такъв: съвсем непознат гражданин, по външност приличащ на чужденец, но затова пък — чистокръвен българин, любопитно разглежда ше обновения ни град. Изпитах чувство на гордост от подчерта ния му интерес. Може би това ме накара да се приближа и да поведа непринуден разговор.

— Извинете, изглежда, че за пръв път идвате в нашия град?

— Да. Искам да се запозная със забележителностите на ваш ия град, но, за съжаление, ня мам никакъв указател, пък и никого не познавам — учтиво отговори той.

Реших да задоволя любопит ството му.

По неопределен план, докол кото ми се простираха познания та, обяснявах на госта всичко, за което ме питаше. Когато ми нехме покрай някоя строител на площадка с разхвърляни в безредие строителни материали или покрай някоя детска пло щадка с изпочупени уреди, при шелецът извърташе поглед и с учудваща наивност ме питаше:

— Тук археологически разкоп ки ли правят, или са останки от миналото?

Отговарях му внимателно.

Пътешествието ни из града за върши. За да туря капак на любопитството му, реших да го заведа на крепостта, да му по кажа музея и да го накарам да ахне.

По стъпалата за крепостта гостът често спираше, възхища вайки се на красивата панорама.

Показах му музея. След това, според мен, той нямаше вече какво да желае и го поканих да се върнем .Но той не пожела.

— Искам — каза — да оби коля крепостта.

Вървейки на изток по висо кия ров, той спря, впери по глед в телевизионната кула и произнесе:

— Монументално!

След тази дума отново се из върна към крепостта и неподви жен сви устни. Отначало нищо не можах да разбера, а той, впил поглед в долината на рова, любопитно запита:

— Това част от крепостта ли е?

— Кое? — двойно по-учуден, попитах аз.

— Този кокошарник, свинар ник, коза, каруца, вонящи бок луци...

— Не, не — протестирах аз и го задърпах да си тръгнем.

ЕКСКУРЗОВОДОВ

Открит е нов спортен комплекс

Преди няколко дни в дво ра на Завода за металорежещи машини в Силистра бе открит тържествено нов спор тен комплекс. На откриването присъствуваха секретарите на ОК на БКП Яким Петков, Шакир Шакиров, първият се кретар на ГК на БКП Георги Кардашев, обществени и спортни ръководители.

Под звуците на тържествен марш излизат футболният, баскетболният и волейболни ят отбори на завода. Димитър Тончев — партиен секретар на завода, честити новия спортен комплекс на работ ниците и подчерта, че благо дарение на доброволния труд на работниците от вси чки цехове и помощта на ЕСФС бе построен този ху бав комплекс. На него те ще могат да тренират раз личните видове спорт, да осъществяват една по-широ ка програма от спортни със тезания, да укрепват физи чески. Този комплекс ще да де начален тласък на масо визирането на спортната дейност в завода, където работят толкова млади хора, желаещи да спортуват, ще създаде нови отбори по раз личните спортни дисциплини, които ще защитават по спортните полета достойно честта на завода.

От името на окръжния съ вет на БСФС притежателите на комплекса бяха поздравени от председателя на СС на БСФС — Кънчо Кън чев, който изтъкна, че завод ският колектив активно се е включвал в етапите от Третата републиканска спарта киада и е на първо място по масово спортуване в сис темата на работническите предприятия в окръга. Той подари на футболния отбор на завода нов футболен екип и пожела нови спортни завоевания на амбициозния колектив на завода.

Христофор Вълчанов — секретар на ОК на ДКМС, поздрави комсомолците и всички, дали доброволния си труд за построяването на новия спортен комплекс. Наскоро във вестник „На родна младеж“ излезе при зив за масово спортно строи телство в предприятията, училищата и всички общест вени институти. Заводът за металорежещи машини е първото предприятие, което се отзова на този призив и ние се надяваме, че неговият пример ще бъде последван от всички останали заводи в окръга. Той подари по една баскетболна, футбол на и волейболна топка на младите спортисти.

Строителите на новия комплекс бяха поздравени от Мико Николов — член на бюрото на ОК на БКП и председател на ОС на профе сионалните съюзи, който из тъкна желанието, с което работниците са се лишавали от свободното си време, за по-бързото построяване на комплекса. Той подари спортни екипи, топки и една волейболна мрежа на спор тистите.

Накрая между отборите на цеховете бяха проведени състезания.

Николай РОМАНОВ

В Силистра — съвет за пропаганда и разпространение на книгата

Съобразно указанията на Коми тета за изкуство и култура на 25 април бе проведено съвеща ние за изграждане в Силистра на съвет за пропаганда и раз пространение на книгата. При съствуваха работници от институ тите, които имат за цел да попу ляризират в различен аспект худа вото четиво.

Новоизграденият съвет със свои те пет комисии ще съдействува за по-широката пропаганда на книга та чрез печата и радиоуредби те, за уреждане на лични биб лиотеки и провеждане на различ ни масови прояви.

За председател на съвета беше избран другарят Николай Тодо ров, началник на отдел „Народ на просвета“ при Окръжния народен съвет.

С. ХРИСТОВ

КОНКУРС ЗА УЧАЩИ

ОК на ДКМС, ОСПС и отдел „Народна просвета“ при ОНС — Силистра провеждат конкурс за учащи в чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България и 1800-годишнината от обявяването на Силистра за град за разказ, стихотворение и рисунка. Творби те да огразяват борбата на населението от Силистренски окръг против капитализма и фашизма, успехите в социалис тическото строителство и да застъпват моменти от историята на Силистра.

На класиралите се ще бъдат раздадени следните на гради:

СРЕДНОШКОЛЦИ

За разказ: I награда — 40 лв.; II награда—30 лв.; III награда — 20 лева; две поощрения по 5 лева.

За стихотворение: I награда — 30 лв.; II награда—20 лв.; III награда—10 лв.; две поощрения по 5 лева.

За рисунка: I награда — 30 лв; II награда—20 лв.; III награда — 10 лв.; две поощрения по 5 лв.

ЗА ПИОНЕРИ

За разказ: I награда — 30 лв.; II награда—20 лв.; III награда — 10 лв.; две поощрения по 5 лв.

За стихотворение: I награда — 20 лв.; II награда — 15 лв.; III награда — 10 лв.; две поощрения по 5 лв.

За рисунка: I награда —20 лв; II награда — 15 лв; III награда — 10 лв; две поощрения по 5 лв.

На всички участници ще бъдат раздадени юбилейни грамоти.

Материалите за конкурса да бъдат изпратени най-късно до 1. VIII. 1969 година в ОК на ДКМС, отдел „Средношколци“.

Поход до паметниците на героите

Група комсомолци от ДСО — Стройрайон — Силистра орга низираха велосипеден поход до паметниците на героите, падна ли в борбата против фашизма в Иширково, Брадвари и Бабук. С песни и шеги колоната потег ли, като в първия ден посети паметниците в Иширково и Брадвари.

Сред красивата природа на „Каракуз“ те вечеряха и пред лумналия огън дълго звучаха разказите за подвизите на герои те, партизански песни и пр.

На другия ден колоната потег ли към село Бабук, където посе тиха паметника на големия доб руджански революционер Дочо Михайлов.

Комсомолците възнамеряват този поход да бъде превърнат в традиция, като участниците в него стават все повече.

Добри ДИМИТРОВ

ДЕПОЗИТ

ТРИУМФЪТ НА ЕДИН ПРАЗНИК

ХРОНОЛОГИЯТА — това е мащабната линия, с ко която историците измерват времето, скалата на неговите епохални величини. Разгърнете 82 листа от историята назад, върнете с 82 години назад вашето въображение, възкресете, ако това е възможно, 82 пролети и ще усетите чудото на онова далечно първомайско утро.

...Чикаго — 1 май 1886 година. Ако водите на Мичиган бяха залели булевардите на града, ако земетръс бе разлюлял целия 42-ри паралел, хората нямаше да усетят такова вълнение. Защото тогава сами бяха вълни — могъщи и сурови. По-сти хийни от пороя на мичиганските води, от силата на земната треска. Хора, които искаха своето право — осем часов работен ден. Работници, които за първи път демонстрираха якостта на своята общност. Безгласните трудови часовои напускаха мартени, месобойни, тъкачници. В града съществуваха само улиците — гъмжещи, гневни, страшни. Те имаха една плакарда — стачка, едно знаме — железния юмрук на пролетария.

... Париж — юли 1889 година. Учредителите на Втория интернационал стават създатели и на първомайския празник. Да се провеждат в първомайския ден еже годни работнически демонстрации — такова решение вземат представителите на социалистическите партии, отнасяйки новороденката му сила по четирите посоки на стара Европа.

Исторически документ! Може би някой музей пази пожълтелите редове на него вия оригинал. А то, решени ето, жизнено и мъдро, вече 82 години шествува по света. Под него се подписват миньорите от Елзас, рибари те от Пирея, текстилките от Манчестер, докерите от Бостон — направо с омасленните си корави длани те поста вят клеймото на труда и протеста. Подписват го порасналите деца на волгоградските герои и дравските воини, които днес воюват на трудовия фронт рамо до рамо — съмишленици и други в най-благородната битка за комунизъм.

...1 май 1890 година. Координати — Англия, Германия, Франция, Австрия. Тук, в работническите центрове на минираната от капитала територия, цъфват първите кървави рози на потушени стачки, недовършени митинги, разбити демонстрации.

„Искаме работа и хляб!“

„Искаме осемчасов работен ден!“

„Искаме правата си!“

Лозунги на първомайския ден — лозунги на години страдания, лишения, нечовешки усилия, взрив от накипяла болка, от осъзната сила.

..Петербург — 1 май 1891 година.

Москва — 1 май 1895 година.

Една лавина застрашава да помете царизма. Тя зрее по площада и клубовете, расте в будната нощ на пролетарските надежди, крепне, затворена в полицейски тюрми и каторги. Надига се руският работник, мерия ръст и сила — пролетарският голиат срещу болния молох — капитала.

В първомайското утро Ни ловна раздава подвизи и смелост, Павел Власов зове от уличната трибуна: „Ние решихме открито да заявим кои сме, ние издигаме днес нашето знаме, знамето на разума, правдата и свободата!“

...1 май хиляда деветстотин.. Всяка година на този ден една тръпка пронизва Земята от полюс до полюс — маршируват работническите отряди. Едно море от хора я залива — празнува работническата солидарност, празнуват тружениците — създатели на блага. И горда, и силна е тяхната стъпка, която заличава километри и граници, за да бъдат сплотени редиците, обща целта, едно делото — мир, труд, комунизъм!

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 51 (1868) | Вторник, 30 април 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

МИСЛИ, ПОСВЕТЕНИ НА ТРУДА

Енчо Енчев,

бригадир на специализирана строителна бригада при Строй-район — Силистра

Бойният празник на труда — Първи май, посрещаме с развя то преходно червено знаме — „Специализирана бригада — първенец“. Това знаме завоювахме през третото тримесечие на миналата година. Както показват ежедневните отчети в строителната организация, зна мето ще задържим в свои ръце и през следващото тримесечие на тази година. В съревно ване сме с мозайкаджийската бригада на Иван Михалев. Бър заме да завършим мозайкаджийските работи на търговския център до 20 май. Тогава е пусковият срок. Нормите преизпълняваме. Стремим се да правим вътрешното оформление на сградите изящно. Това е мерило за нашата работа. Впрочем, посетете след 20 май новия магазин и съдете за нашата труд на, но благородна професия — строител-мозайкаджия.

Митко Арнаудов,

главен инженер на ТКЗС — Ситово

С всяка измината година в дейността на ТКЗС навлизат все повече машини. Достатъчно е да посоча, че само нашето стопанство сега разполага с 65 физически трактора. Техническото въоръжаване направи труда значително по-лек. В нашето стопанство в близките 2-3 години машините ще заменят хората от задължението да се грижат за редица култури, за отглеждането на животните.

Новото обаче се проявява не само в труда. Все по-съвършени стават средствата за производство, а с това растат и нуждите за повече технически знания и творчество в работата.

Ако бъдещето принадлежи изцяло на техниката, то сега, в наши дни, повече от всякога е необходимо да проявяваме своите рационализаторски и изобретателски възможности, за да накараме техниката да върши и онова, което не са могли да предвидят при нейното създаване.

Николай Марчев,

ръководител на бригада за комплексна механизация в ТКЗС — Зафирово

Ако трудът е задължение и право на всеки гражданин на нашето социалистическо общество, то творчеството в дейността ни е главният смисъл на живота.

Чужда на нашата работа е сега идеята, че в земеделието не може да се прояви творчество. Неговото пространство за проявление е толкова голямо, колкото са нивите, които работим. Да накараме земята от нашето стопанство да роди не по 381 килограма пшеница, а по 400 килограма, както сме обещали, трябва да проявим непознато досега творчество. Големи са амбициите ни и за останалите култури. Не по-малко умение изисква и ползуването на механизацията и химята, които са нашите първи помощници в решаването на големите задачи.

Димитър Русинов,

водач на товарен автомобил в ДАП — Силистра

И той очаква с вълнение първомайския празник, защото този ден е празник на трудовите хора, празник на международната работническа солидарност, празник, извоюван с кръвта на хилядите борци, паднали в жестоката схватка с капитала.

Какво ще бъде бъдещето. Той го вижда в модерните асфалтирани пътища и добре поддържан автомобилен парк. Иска да живее в мир. Да няма виетнамска война, да няма изстрели из засада, да няма атомни и водородни бомби — трудовите хора сами да определят настоящето и бъдещето.

Първомайски концерт

Едрите бели букви, с които бе написано „I май“ на червения фон на сцената, синьото знаме, гълъбът на мира — всичко това придаваше подходяща тържественост на концерта, организиран снощи в Силистра по случай Празника на труда. Да присъствуват на тази чудесна проява на нашите самодейци бяха дошли стотици работнички и работници от промишлените предприятия, служители, общественици, учащи се.

Артистката Йорданка Анчева изпълни стихотворението „Първи май“, след което нейният колега Ангел Станев откри официално концерта. Както очакваха всички, на сцената се появи най-напред представителният работнически хор „Дунав“, с диригент Артюн Маркарян. Творческите успехи на този ентусиазиран колектив са известни не само в Силистра, а и в цялата страна. Екна популярната песен „Първи май“ на Асен Карастоянов. Дунавци спечелиха заслужено овациите на публиката също така с „България—Русия“, „Цъфнало е кокиче“ и други песни.

Присъствуващите бяха приятно изненадани от виртуозната музикална пиеса на Шуберт „Пчелата“, изпълнена на цигулка от преподавателката в Детската музикална школа Грета Цветкова. Те се насладиха и на „Мимолетности“ от Сергей Прокофиев, в изпълнение на пианистката Лиляна Стринска, също преподавателка в музикалната школа.

„Работници, работнички...“ Чие сърце не трепва от вълнение при тази песен! Тя залива площадите на първомайския празник. Снощи бе изпълнена от женския певчески състав на Окръжния кооперативен съюз.

...Един след друг се редяха изпълнителите. Аплодисменти те не преставаха. Концертът бе наистина добре подготвен. Чудесен завършек бе изпълнението на битовия хор и танцовия състав на Ансамбъла за народни песни и танци при Окръжния народен съвет.

Димо ВАСИЛЕВ

Национален първенец

С голяма радост, с чувство за достойно изпълнен дълг посреща колективът на Силистренското горско стопанство светлия празник на труда. В сеченото, разгърнато в чест на Първи май, работниците и служителите от стопанството завоюваха блестяща производствена победа. Те преизпълниха плана си за първото тримесечие по всички показатели и се наредиха на първо място в страната между горските стопанства.

По този повод вчера в хижата на горското стопанство в местността „Памук кулак“ се състоя тържество, на което присъствуваха работници и служители от предприятието. Доклад за успехите на колектива в първомайското съревнование изнесе директорът на стопанството инженер Иван Вачков. Той посочи, че през първото тримесечие на годината е добита промишлена продукция за 218 000 лв., вместо за 180 000 лв., както предвиждаше планът.

Наред с другите успехи е нараснала чувствително производителността на труда, като е достигнала 117 на сто, а планът за печалбата е изпълнен 174 на сто. През пролетния сезон бяха залесени 3 417 дка, което представлява 70 на сто от годишния план. Своите успехи работниците и служителите посвещават на 25-годишнината от Деветосептемврийската победа в нашата страна.

След доклада другарят инженер Пламен Караджов — директор на районното управление на горските стопанства — Русе, прочете заповедта на министъра на горите и горската промишленост и на председателя на ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост за награждаване на колектива на Силистренското горско стопанство с преходното червено знаме на министерството и на ЦК на профсъюза.

От името на ЦК на профсъюза на работниците от горите и горската промишленост колектива поздрави Иван Тодоров — член на ОК на профсъюза в Русе. Другарят Тодоров пожела на работниците и служителите от стопанството да работят все така всеотдайно и да запазят и за в бъдеще завоюваното знаме.

От името на ОК на Партията и на ОС на професионалните съюзи колективът бе приветствуван и от др. Мико Николов — председател на ОС на профсъюзите. Той заяви, че завоюваната голяма победа се дължи на умението на ръководството, подкрепяно от партийната, профсъюзната и комсомолска организации, да мобилизира силите на работниците и служителите в първомайското съревнование.

Накрая директорът на стопанството др. Иван Вачков обяви първенците в съревнованието.

Вести от нашите хмелницки приятели

Предмайско Подолие

Неповторим по своята красота и величие е празникът Първи май — Денят на международната солидарност на трудещите се, денят на единството и братството на трудовите хора от целия свят. В този светъл и радостен ден на улиците и площадите на градовете и селата от Хмелницка област, както и в цялата страна, ще излязат преминените колони на демонстрантите. Топлите сърдечни думи на лозунгите и плакатите ще разкажат за любовта и признателността към родната Комунистическа партия и съветското правителство, за онова щастие, с което е изпълнен животът на труженицте, а цифрите на плакатите — за трудовите победи на работниците и колхозниците, постигнати в предпразничното социалистическо съревнование.

С хубави дела труженицте от Подолие посрещат сегашния Първи май. Колективите от промишлените предприятия, от строежите изпълниха предсрочно четиримесечните производствени планове и произведоха надпланова продукция за стотици хиляди рубли. Колхозите и совхозите преизпълниха значително договорните задължения към държавата за продажба на месо, мляко и яйца. Радостно е, че високите резултати, постигнати в юбилейната година, се умножават още повече, подкрепяват се със самоотвержен труд през третата година на петилетката.

Майските празници съвпадат с най-напрегнатото време на полските работи. В колхозите и совхозите се води упорита борба за високи добиви. Селскостопанските труженици от областта навреме натовариха есенниците, в най-подходящи срокове завършиха сеитбата на пролетните култури и сега старателно обработват посевите.

...Председателят на колхоза „Украйна“ в Городоцки район герой на социалистическия труд Григорий Ткачук е от ранна сутрин на полето. Та и къде ще бъде, ако не там: времето е напрегнато, пролетно. На края на цвекловия участък той беседваше с механизаторите. Беше доволен от работата на хората, за това свидетелствуваше неговата жизнерадостна усмивка.

— Откровено казано — говори председателят, — ние има на какво да се радваме. Вижте какви дружни кълнове е дало цвеклото. А ето там може да се полюбувате на нашата пшеница.

Наистина, посевите са добри. На равни редици, като зелени четчици, бягат към хоризонта. А житото зеленее гъсто, наторено.

— През тази година ми се иска да получим особено висок добив — обяснява той. — Нали колхозниците дадоха дума задачата за общото производство на зърнени храни и захарно цвекло, предвидени за петилетката, да изпълнят за три години.

През миналата година от цялата посевна площ колхозът събра по 4 370 кг от зърнените култури, от зимната пшеница по 4 810 кг, от захарното цвекло — по 45 900 кг от всеки хектар. Сега колхозниците се съревновават още през тази година да повишат добива на зърнени култури до 4 500 кг, на пшеницата до 5 000, а на захарното цвекло до 50 000 кг от хектар. Затова се и стараят всички работи да изпълнят висококачествено, в съкратени срокове.

Василий Свинар — бригадир от колхоз „Подолие“, Чемеровецки район, е също всеки ден на пшеничената нива. Здрав, загорял, от ранна утрин до късна вечер той е там, където работят машините. Миналата го-

(Продължава на II стр.)

Понинковският целулозно-хартиен комбинат е едно от най-големите предприятия в Украйна. В чест на Първи май колективът обеща да изпълни предсрочно четиримесечния си план. На снимката: В цеха за тетрадки на комбината.

ПРОЛЕТ Снимка: Стоян ТОДОРОВ

С УСМИВКА ВЕДРА...

ФОТОРЕПОРТАЖ

Снимка 1

ДНЕС ТРИДЕСЕТИНАТА производственици от бригада „Зоя Космодемянская" от цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит" са усмихнати. Ала утре — в деня на първомайската манифестация — лицата им ще бъдат още по-ведри. Но защо ли?..

Усмивката иде от гордостта. От оная гордост, която ги съпътствува винаги. Гордостта, че неведнъж са побеждавали в съревнованието. Ето и сега те са пак на първо място. Първи в цеха изпратиха предсрочно четиримесечието. И колко пъти са били първенци? Трудно е да се каже. Важното е, че у цялата бригада гори непреодолимото желание всякога да побеждават в груловите битки. Пък и си имат своя тайна! Нея другите бригади не трябва да узнаят предварително. Когато му дойде времето, ще научат и за това. Скоро, много скоро ще бъде това — няколко дни подир Празника на труда (снимка 1).

Колективът на бригадата е сплотен и задружен. И дял за това има бригадирката Дочка Николова. Само колко инициативи е предлагала тя! Някои са записани в дневника на бригадата, която е носителка на почетното звание „Бригада за комунистически труд". Прочетеш ли първите редове от него, не може да не почувствуваш атмосферата сред производствениците, обичта и другарството. Ето и сега Дочка Николова е взела дневника на бригадата и прочита последните изписани редове пред насъбралите се работнички. И този път словата са искрени. Усмивките говорят всичко (снимка 3).

Във всяка бригада има първенци. И в бригада „Зоя Космодемянская" също. Но трудно бе на бригадирката изведнъж да посочи тримата от тях. Защото всички се трудят еднакво добре, не би бе съвсем лесно да посочи три имена. Все пак тя спомена, че плетачите на раковите изделия Йордан Момчев, Тодорка Костадинова и Васил Огнянов са най-първите. Отличават се с голяма сръчност, с прецизната изработка на артикулите. Наблюдавайки ги, ние се убедихме, че те, наистина, с право са сочени за най-работливите в бригадата. Затова и попаднаха във фотообектива на нашия фоторепортер (снимка 2).

Нека утре стъпката ви бъде още по-твърда, производствени добри!...

Текст: В. РАДЕВ
Снимки: Стоян ТОДОРОВ

Снимка 2

Снимка 3

ПРЕДМАЙСКО ПОДОЛИЕ

(Продължение от I стр.)

дина неговата бригада отгледа от всеки от 190-те хектара по 5 200 кг пшеница. През тази година земеделците набелязаха нова граница — 5 500 кг, при това от двойно по-голяма площ. И всички се стараят да работят така, че обещанията да не се окажат различни от делата.

И колхоз „Украйна", и артелът „Подолие" са челни стопанства. Но така упорито и настойчиво се трудят земеделците от всички колхози и совхози. Миналата година в областта бе получено общо по 2 730 кг зърнени храни, повече от 3 000 кг пшеница от хектар. Това е най-високият добив в Републиката. На Хмелницка област, като на победител в социалистическото съревнование, бе връчено преходното червено знаме на Централния комитет на Комунистическата партия на Украйна и Министерския съвет на Републиката. Също такова знаме бе завоювано и от цвеклопроизводителите — за висок добив на захарно цвекло. Тази година тружениците от областта дадоха обещание да надминат успехите от юбилейната година, да получат още по-висока обща продукция от всички селскостопански култури. И правят всичко, за да добият повече реколта.

Ние често, говорейки за всекидневната работа на земеделците, употребяваме думата „борба", „битка". Навярно защото именно тези думи най-пълно предават онзи титанически труд, огромното напрежение на силите, което е необходимо, за да се отгледа висок добив. На селянина много често се налага да встъпва в двубой със силите на природата, с лошите условия на времето.

Особено напрегната работа се разгаря тази година. Във връзка със сухата есен в почвата останаха твърде незначителни запаси от плодотворната влага. Пролетта дойде късно, но внезапно топла. Стана необходимо рязко да се съкратят сроковете на полските работи. И тук колхозниците, на първо място механизаторите, проявиха действително чудеса на трудов героизъм. Във Волчински район за 36 часа успяха да заситят влагата на цялата площ на повече от 70 000 хектара. В колхоз „Украйна", Каменец-Подолски район, на полето излязоха едновременно 72 трактора. Те работиха денем и нощем. За три денонощия завършиха сеитбата на ранните зърнени култури и захарното цвекло. Може да се приведат много такива примери. Хората правят всичко, за да победят в упоритата борба за по-голямо плодородие.

С чувство на изпълнен дълг гордо ще преминат подолянин — тружениците от градовете и селата — в празничните колони под пурпурните знамена на Първи май, ще произнасят скъпите за всички честни хора на земята думи: мир, дружба, свобода, равенство, братство.

А. ВАРЗАЦКИ

(Материалът е изпратен специално за в. „Силистренска трибуна")

Празник

Добър ден, мили хора, приятели!
Вий засмяни сте, аз съм засмян.
Нека радостно светят лицата ни —
днес е празник велик и голям.

На планетата честните граждани
днес празнуват навред по света.
Аз не зная по-светло прераждане
от цъфтенето на пролетта.

Вее вятър в зелените клони,
над полето небето сияй,
бели облаци вятърът гони —
като с лодки със тях си играй.

На цветята багрилната младост
ме посреща от всяка леха.
Аз не зная по-чисто, по-радостно
празненство на труда и смеха.

Над кафяво-зелените блокове
няма облаци, ни ветрове,
а земята в живителни сокове
цяла трепне, създава, кове.

Добър ден, мили хора, приятели!
Над главите ни сводът сияй
и празнува, празнува земята ни
този ден на труда — Първи май.

Петър КАРААНГОВ

„На тютюноработниците борци — борчески привет!"
Художник Александър ЖЕНДОВ

„СРЕБЪРНИЯТ" БРИГАДИР

В началото на месец април в София бяха събрани младите първенци от селското стопанство, или както още бяха наречени „пионерите на техническия прогрес на село". За постигнати успехи в селското стопанство през миналата година, за получени високи добиви бяха наградени много от тях. В редиците на наградените застана и 32-годишният комунист, бригадир на втора тракторно-полевъдна бригада в Ситово Йордан Илиев. На гърдите му заблестя още едно отличие — „Народен орден на труда" — сребърен.

Казвам още едно отличие, защото всъщност това е вторият орден за този млад човек. През 1963 година за високи добиви от ечемика той бе награден с „Народен орден на труда" — бронзов. А сегашния получи за високи добиви от пшеницата — от 2 400 декара неговата бригада доби средно по 438 килограма от декар. Това не е най-високият добив от пшеницата в нашия окръг — има и по-високи, но те са получени от поливни площи. Но за да получиш над 400 килограма от неполивни площи, се иска непосилен труд, добра предварителна подготовка на площите, непрекъснати грижи за посевите и постоянна, ежедневна борба с хилядите трудности.

— Тези добиви не дойдоха случайно — заявява и самият бригадир. — Почвата започнахме да подготвяме още от 1965 година. Направихме подбор на предшествениците, през есента засяхме много рано, може би най-рано в целия окръг, подхранихме пшеницата още при засяването със суперфосфат, през пролетта пак я наторихме и... щом човек се грижи добре за нещо, винаги получава добра отплата.

Едва ли можем да намерим нещо особено в жизнения път на този орденоносец. Път на всички трудови хора. Завършил селскостопанския техникум, Йордан отива в казармата. След военната служба известно време работи в съвета, след това става участъков агроном, после агроном по растителна защита, докато идва първи януари 1963 година — на тази дата той приема бригадата и вече пет години живее своя, пълен с грижата за хляба на хората, живот. В живота му се вплитат и женитбата, и децата, и приемането му в редовете на Българската комунистическа партия, и всичко останало, което ние наричаме човешко ежедневие. А едва ли можем да кажем, че едно бригадирско ежедневие е лесно — около двеста човека са в бригадата, осемте звена работят на различни места — докато ги обиколиш само, денят минава. И често по 9—10 часа работа не стигат. Вечерите пък си идват със своите задължения — бригадирски отчети, събрания и т. н. Дните се нижат неусетно. Обикновено нещо са трудностите в ежедневието на един полевъден бригадир — ако не с машините, то с хората... Но в края на краищата нали защото преодоляваме хилядите малки и големи трудности в работата и живота, вървим напред!

— Какво мислим за тази година ли? — усмихва се Йордан. — Тази година получихме други площи и обещанието ни е по-малко. Но ние нямаме намерение да се ограничаваме в рамките на обещанието — имаме опит вече и смятаме пак да сме между първите. Само че нещо сушата... може да ни обърка сметките — каквито и грижи да сме положили, ще се отрази на добивите. И въпреки това няма да се оставим — ще търсим и ще намерим начин и средства да я победим. А и не е лесно да се води съревнование при такива условия. Само едно ми се иска — тези, които ще спечелят съревнованието, да го спечелят с по-добри постижения от миналогодишните. Така поне ще знаем защо сме победили.

Животът е едно непрекъснато движение напред. В този смисъл бих искал да вярвам, че двойният орденоносец Йордан Илиев едва ли би се спрял на това стъпало. Напълно естествено е към бронза и среброто да прибави и златото. И съм убеден, че това ще стане не от своеобразна любов към ордените, а от самото негово убеждение. Защото този човек просто се е сраснал с това, което ние наричаме техническа революция в селското стопанство. И той, както стотиците и хилядите като него са не само нейните пионери и борци, но техният жизнен път ще бъде и летописът на тази революция.

Николай РОМАНОВ

Първомайски традиции

У нас те датират от 1890 година. Това е времето, когато възникваше социалистическото движение и се създаваше българската работническа класа. Нашите социалдемократи първи научават за честването на Първи май, като празник на труда, като ден на организирана борба против капиталистическата експлоатация.

В годините след 1895 година в първомайските манифестации участвуват все повече работници. Буржоазията се безпокои от силата и сплотеността на организираните работници. Затова и прибягва до помощта на полицията, която преследва манифестантите, нанася им побоища. Но нищо не сплашва работниците.

На Първи май 1901 година в София излизат на манифестация 4000 души. Внушителни за времето си манифестации стават и в другите по-големи градове на страната. И Първи май вече не е само ден на празнуване, а ден, в който пролетариатът показва готовността си да воюва не само за защита на своите права и свободи, но и за пълно освобождение от лапите на хищния капитал.

На Първи май 1913 година партията на тесните социалисти отправя манифест до всички работници, с който заклеймява българското правителство, готвещо се да въвлече целия народ в братоубийствена война. На първомайския празник през 1915 година партията на тесняците още веднаж изразява верността си към пролетарския интернационализъм.

Великата октомврийска социалистическа революция отекна дълбоко в сърцата на българската работническа класа и нейната партия. И на първомайските манифестации през 1918 година вдигаха лозунги, които славеха делото на Октомври.

И през годините на свирепия фашизъм трудовият народ продължи да чествува Празника на труда. Той се превръщаше в дело на открита борба с врага.

Първият свободен Май беше честуван най-тържествено през 1945 година. На него излизаха да манифестират стотици хиляди трудещи се, радостни и честити.

В. ЛЕНКОВ

НАПРЕГНАТО ДЕЖУРСТВО

разказ

— ОТИВАМ. Но да знаете, че това е за последен път — извиках аз, наведен над прозорчето, и натиснах копчето. Електромоторът зави, застена, като че ли и той бе недоволен от неправилното разпределяне на дежурствата. Кабината се разтресе няколко пъти и двигателят заработи едва чуто. Стъклата на вратата зазвъняха сърдито, а на огледалцето белите манти, изправени на стъпалата пред бърза помощ, заиграха, удължиха се, подскочиха няколко пъти и изчезнаха зад мен.

Ще ме попитате защо карам толкова лудо. Първо, защото съм шофьор от бърза помощ. Вие не знаете какво удоволствие е да профучаваш надвечер, особено по главната улица. Зърваш само смаяните погледи на минувачите, а те си въобразяват, че караш почти завършил своята злополучна кариера пациент. Случаят е такъв, че обикновено отиваш да зарадиш на бензиностанцията или пък да обезпокоиш някой задрямал в дома си възрастен специалист. Понякога има и тежки случаи, но те са рядко явление. Така че по спешност или не, ние си караме бързо.

Но в момента към всички тия причини прибавяме и тая, че съм нервиран. А шофьор нервира ли се — изсипва куп благословии, изфучава с колата като вихрушка, а след като завие в първата пресечка, отпуска педала на газта, засвирва леко с уста и се усмихва на хубавичките девойчета по тротоарите.

Ето и второ хубаво качество. Нервираният шофьор е склонен към философстване. И как няма да се сърдиш. Понеже съм най-младият между тях, постоянно аз дежуря в града, а те надуват по асфалтираните шосета из окръга. Там повиквания по спешност са по-редки, а и бензинът се пести повече. Тук в града по цяла нощ обикаляш склеротичните баби и дежуриш винаги с побелели мърморковци, които не дават да се смъкват страничните стъкла на линейката и вечно им духа в кабината.

Та затова сега съм нервиран. Основателно, нали? Ето виждате ли, шофьорите са и откровени. Ако беше лекар или артист, щяха да премълчат. Просто от куртоазия, както казва главният лекар.

— Хей, кукло, ще ти настъпя рокличката.

Виждате ли я как пресича с наведена глава. Сигурно е влюбена. А оня старик как изчаква да мина. Ако всички пешеходци са като пенсионерите, уверявам ви, че катастрофи няма да има.

Ето я поликлиниката. Бивша болница на някакъв отдавна отишъл в ада специалист. Манипулационната е почти в земята. Нещо като сутерен. Слязох по стълбите и прекрачих прага. Вратата е винаги отворена. Дежурният лекар — млад момиче—четеше, навела глава над някаква дебела книга. Сестрата, изправена до неподвижна масичка, грижливо прибираше инструментите. Застанах пред тях и замълчах. Не ги познавах, въпреки че работех вече трета година в болницата. Изглежда бяха нови.

— Вие за инжекция ли? — усмихна ми се синеоката сестра.

— Не — отговорих аз и седнах на кушетката за прегледи.

Лекарката повдигна глава от книгата, огледа ме и също попита:

— За преглед ли?

— Да — отговорих аз с желание да се пошегувам.

— Съблечете се — и наново наведе глава над книгата.

— Извинете, зад паравана или тук? — попитах аз.

Лекарката наново повдигна очарователната си главичка, спогледаха се със сестрата и внимателно отговори:

— Където желаете. От какво се оплаквате? — попита тя.

— Болки в сърдечната област.

Тя се изправи, бръкна в джоба на мантата си и извади слушалката. Погледна към ръчния си часовник и подхвърли на сестрата:

— Седем тридесет и две, шофьорът още го няма. Адресът засега е един и много опасен, но...

— Не ви завиждам, докторе Иванова. Шофьорите на окръжна болница, казват, били не носими. Как ще изкарате тая нощ, не знам — говореше сестрата, като енергично натискаше и издърпваше спринцовката.

— Хайде, съблечайте се — изправи се до мен доктор Иванова и двата края на слушалката се скриха в кадравата й коса.

Виждате ли какво изостанало мнение имат за нас. Предполагам, че те очакват в рамките на вратата да се появи някакъв широкоплещест субект с работен комбинезон или мантия. И непременно с мазни ръце. От единия джоб да се подават мръсни конци, а лицето — сурово, с тъпо изражение. Мислех да им го кажа, но...

— Аз съм дежурният шофьор — промълвих аз и стъпих.

Сестрата щеше да изтърве спринцовката, а на Иванова устните се полуотвориха в учудване, видяха се две бели зъбчета, след това те изчезнаха, устните се свиха и едва чуто промълвиха:

— Не сте много духовит.

— Като всеки шофьор. Чакам ви в колата — отговорих аз. Излизайки на стълбите, дочух гласа на сестрата:

— Чантата по спешност няма ли да вземете?

— Колата не е много дале

Така е в света на капитала

Венецуелските трудещи се се нуждаят сега от един милион квартири. Петстотин хиляди семейства живеят в коптори, скована от ламарина и картон, които нямат никакви удобства нито вода, нито електричество, и не отговарят на елементарни санитарни изисквания.

* * *

В Каролинските, Марианските и Маршалски острови, на миращи се под „опеката" на САЩ, на всеки 11 000 жители се пада един лекар. Почти цялото местно население е негра мотно.

* * *

В капиталистическите страни сега има 750 милиона негра мотни. Всяка година тяхната армия се увеличава с 20-25 милиона души. А ако се прибавят и децата, които не умеят да четат и пишат, то числото на неграмотните ще достигне един милиард или около 2/5 от човечеството.

* * *

От съществуването на Германската федерална република досега боинското правителство е изразходвало 152 милиарда марки за създаване и поддържане на бундесфера. През 1967 година военните разходи са възлизали на повече от 25 милиарда марки, или близо 1/3 от федералния бюджет.

КРАТКА ТРУДОВА БИОГРАФИЯ

Тя, младата, весела и жизнерадостна комсомолка Христа Кулева, бойде на работа зад тъкачните станове в ДИП „Добруджа“ от кооперативните ниви. Може би и днес щеше да си е на работа в стопанството на Калипетрово, но нав лязоха машините и в сел скостопанския труд и ги замениха. Някои от селото на Христа, както и тя, потърсиха приложение на своя труд в близкия град.

Най-напред работи в консервния комбинат. После постъпи в курсовете за тъкачки, а от нача лото на 1964 година зара боти в новия цех на ДИП „Добруджа“. Само след няколко месеца съмненията и стеснителността, проявявани от нея през време на тъкач ния курс, изчезнаха. Тя стана тъкачка, както много други дългогодиш ни работнички, и вече об служва пет стана. Непри вичният шум на механич ните станове за всеки но вак постепенно стана най-обикновен. А колко трудно бе през първите дни и седмици. Случва ше се: върне се в къщи след смяна, а екотът на становете сякаш още ехти в ушите й. При тези впечатления от новата работа равният ход на бу дилника в къщи ставаше неуловим. А сетне свик на. И отчетливото биене на домашния часовник отново се възвърна. Сега пък отсъствието на машинния шум някак си й създаваше впечатление на нещо липсващо.

Предприятието и неговият колектив станаха за Христа втори роден дом, без който трудно минаваше времето. А на ближаваше ли часът за нейната смяна, тя вече чакаше в двора на пред приятието.

С времето се натрупа и сръчност, и повече опит. Скоро от 5 стана преми на на 6. На толкова работят и най-опитните тъкачки в ДИП „Добруджа“, а когато се наложи, обслужват и по 7-8 стана. Същото прави и комсомолката Христа. Казахме комсомолката. Да, тя е още в комсомолска възраст, макар че е партиен член. Председател е на профсъюзната организация на червена смяна и участвува в тан цовия състав на самодей ния колектив. Умее да съ четава основните задъл жения на примерна тъкачка с обществено-маса вата работа и е „ударник“ „качественик“ и носител на „Паспорта на дружба та“.

Разговаряме с председателя на заводския профкомитет Радка Данева, с колежките и ученичките-тъкачки на Христа. Чуват се само добри думи. Хората не пропус кат да кажат, че при план 195 метра док на смяна, тя изтъкава 216 220 метра, а при норматив на качеството 98, дос тига 99,9 на сто.

Скромността на младата тъкачка, пък и пред стоящото постъпване на смяна, не дадоха възмож ност на Христа да доизкаже своите планове и мечти за бъдещата рабо та. Тя стана от пейката пред входа на помещени ето, където дочакваше настъпването на смяната, пристегна синия халат, прибра под забрадката разпилените си коси и се запъти по коридора към цеха. Когато отвори вра тата, оттам нахлу ритмичното тракане на ма шините. Новодошлият би пристъпвал плахо, оглеждайки се всред тези безброй въртящи се колела. А тя — закрачи ка то истински стопанин по тесния проход между становете. Включи един от тях, завърза скъсана та нишка на друг, пусна го отново в ход и продъл жи нататък.

Мирон ТРИФОНОВ

ПРАЗНУВА ЗАДРУЖНИЯТ КОЛЕКТИВ

Радостна ще бъде тазгодиш ната първомайска наздравица на механизаторите от бригада та за комплексна механизация на Димитър Кулев от ТКЗС — Малък Преславец. В историята останаха дните на миналогодишната есен и тазгодишната пролет. Време, изпълнено с много напрежение и хубави трудови дела.

Всеки сега със скрито въл нение си спомня онези дни, ко гато подробно се обсъждаха плановете за създаването на самостоятелна бригада за ком плексна механизация. За тре вожните мисли дали ще успеят да се справят с голямата зада ча, която им поставят партий ното и стопанското ръководст ва. Няма ли да преживеят дни на разочарования?..

Мисли, мисли — едни трево жат, други радват, правят хора та крилати, внасят вяра, водят човека към победата. Те спло тиха и малъкпреславските меха низатори. Направиха ги уверени в себе си и в неограничени те възможности на техниката и химията.

Плодовете на досегашния им труд пълнят сърцата им с радост. Зелен килим на избуяла пшеница покрива 5 000 декара и на ечемика 2 800 декара. Трепкат крехките листа на поникналия 2 000 декара слънчоглед. Набират сили царевични те зърна, скрити в браздите на 1 100 декара.

Всичко сега е вече минало. Минало са и дните, когато в кратката почивка, събрани заедно, впили поглед в бригади ра, всеки внимателно слушаше докъде е стигнала работата, как во е нейното качество, какво предстои да се прави, и отново окрилян от радостта, повеждаше машината в безкрайната шир.

Сега в празничния ден, за едно с веселието, други мисли вълнуват всеки от тях. Как да се запазят плодовете на много то неспокойни дни и нощи? Да се прогони сушата и вместо нея да потече потокът на изоби лието. Изобилие, което те обе щаха да получат през тази го дина, а то не е малко — по 400 килограма пшеница от декар и по толкова ечемик, 410 килограма царевица, 245 килограма слънчоглед и т. н.

Големи са и другите икономи чески показатели. Да се нама лят с 8 000 лева предвидени те за бригадата трудови и мате риални разходи, а с това да се намали себестойността на все ки декар мека оран от 0,44 ле ва на 0,40 лева. Да увеличат производителността на труда с 5 на сто и намалят себестой ността на 100 лева продукция от 32,58 на 28,95 лева.

Много са още цифрите и вся ка от тях е жалон по пътя към бъдещето. Но има и таки ва цели, за които хората от бригадата не са определили цифрите, а са ги поставили в задълженията на всекиму. За дължения, които водят към ви сокото звание „Бригада за кому нистически труд“. Кратко и ясно те призовават всеки непра воспособен за упражняваната професия да се подготви и я придобие още през тази годи на. В курсовете за комбайнери да се подготвят 4 човека, а по ловината от механизаторите да придобият втора специалност като стругари и заварчици. Всеки да участвува активно в обществения и политическия жи вот на селото.

Работа, работа — тя сега е постоянен спътник на тези ка лени в труда хора. Но застане ли нещо по пътя им, което ги спира или пречи, тревогата бър зо се пренася в производстве ния съвет. Там колективният ум обсъжда, решава, а изводи те, винаги правилни, се превръ щат в дълг за всички.

Задължения — колко много са те сега. Но за хората от бригадата на Димитър Кулев и бригадния механик Георги Тодоров няма непреодолимо препятствие. Сплотеността на колектива и високата трудова дисциплина ги правят непобеди ми.

Затова сега, когато слушат похвалните думи на ръководст вото за успехите си в пред празничното съревнование, всич ки еднакво се радват и скрито в себе си обещават да отстоят на дадената дума.

Иван НИКОЛОВ

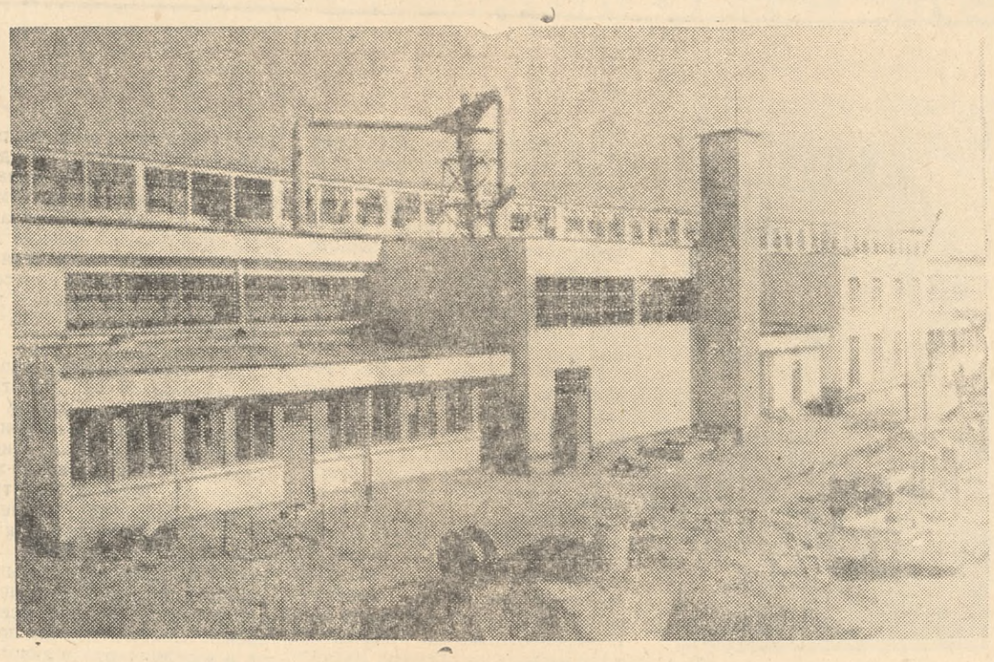
Нашите първенци

Йордан Петрушев — тракторист от ТКЗС — Добротица. През миналата година с трактор ДТ — 28 извършил работа, равна на 6 810 дка мека оран, и икономисал 370 лв.

Марин Василев — комбайнер от ТКЗС — Секулово. През миналата година овършал 1 869 т зърно и направил икономия за 479 лв.

Скоро ще бъде пуснат в експлоатация новият цех за плоскости в ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан. За суровина в него ще се използуват конопени отпадъци, дървесни отпадъци и други материали, които досега не се използуваха пълноценно. Плоскостите ще се употребяват в строителството, мебелната промишленост и за много други разнообразни нужди.

Самият цех ще представлява нещо като отделно производствено предприятие. Той се отличава с висока механизация на производствените операции и ще осигурява висока производителност на труда.

НА СНИМКАТА: Външен изглед от цеха.

ТЯХНОТО ЕЖЕДНЕВИЕ

СТОИМ с бригадира Никола Георгиев пред заводската лавка. Минутите за утринната закуска са единственият удобен момент за разговор с този сдържан, не толкова словоохотлив мъж на средна възраст. Край нас настойчиво се трупат синеблузи работници от различните цехове. Всеки бърза да закуси навреме, а и една студена лимонада действува обо дряващо.

За закуска администрацията отпуска много повече време, но нали големият празник запали хората от всички бригади — всеки гледа да хапне и минута по-скоро да застане на работното място. И бригадирът, с който разговарям, става поприям. Виждам, че иска да при вършим приказките и да притича при хората си. Неговите хора всъщност са онези 24 жени, които преди малко вкупом влязоха в помещенията за полиране. Бригадата на Никола Георгиев е специализирана и извършва полировката на мебелите, които ДИП „Липа“ — Силистра произвежда за вътрешния и външен пазар.

За мен всички въпроси около тази работа са интересни и непознати, но има ли време за всичко.

— Работата се състои в да ване на хубаво лице на фурни ра. Действуваме с разтворител от спирт и ацетон за вътрешните страни, а лицевото по чистваме с полюш. Веднаж дошли при нас, детайлите започват да минават един по един под чевръстите ръце на жени те от бригадата. После обрабо тените плоскости поемат към работните места на монтажни ците...

...Вече съм научил, че в дни те пред празника на труда ударната работа във всички бри гади е нещо нормално. Ето през ръцете на полировачките преминават детайлите на 250 легла за износ, 405 бюфети за вътрешния пазар, 1 000 нощ ни шкафчета, 300 двукрилни и 80 трикрилни гардероба, 37 спални „Роза“, 450 комплекта „Юност“ и др...

Много е, нали! А ръцете бързат, неуморни и опитни! Там, където мине тампонът с разтвора, остава хубава следа. Но докато се получи огледалният блясък на фурнира, трябва още много работа. Ето Гинка Стоянова, Мария Димитрова, Костадинка Великова, които са едни от жените с най-голям производствен стаж, толкова са свикнали с работата, че за тях ацетонът, спиртът и другите течности, с които се манипулира, са престанали да имат остра миризма, която посреща всеки новодошел в помещението то.

За тримесечието бригадата изпълни плана си 124 % и за стана на едно от призовите места в предприятието. Случаи на лоша работа почти не съще ствуват вече.

— Спазваме цялостната технология на полирането. Ако работим с прясно залети плоскости, блясъкът е лош и недълготраен, затова отработваме само отлежали детайли. Миниму мът в това отношение е престой от 72 часа.

В бригадата за комунистически труд на Никола Георгиев работят постоянните ударници Гюлбие Юмерова, Величка Ивано ва и много от техните колежки се учат от удачната им работа. До тях честичко застава Йорданка Иванова, която е най-новата производственичка. Хубаво е, когато има от кого да се поучиш, на кого да се опреш в миговете на трудност. Старите работнички са доброжелатели на всеки, който иска да се научи. Те не пазят познанията си в тайна.

В бригадата има много писани и неписани закони, но един от най-често прилаганите е да помогнеш, да покажеш, но не с надменност, а с чувство на уважение...

Как бързо е изминало времето за утринна почивка. Смяната е по места и воят на машините вдъхва респект. И бригадирът се устремява нататък, обзет от мисълта за току-що водения разговор. Той е такъв за всичко, което се отнася до бригадата му, го вълнува, а пред празника има да се мисли за толкова много неща.

Руси ШИМАБЕЕВ

ПЪТ ПРЕЗ ГОДИНИТЕ

ИМА ПЪТИЩА ЛЕКИ. Те носят бързи победи. Но лесно постигнатото бързо се забравя. Понякога се обръщаме назад. Пред нас са контурите на изминатия път. Тук-там се извисяват стръмнини. Трудно е било по тях. Изпитвали сме умора. Съмнение. Но преодолените стръмнини са наслада за победителя. И ние се питаме дали наистина сме ги извървели? И ако започнем отново, бихме ли успели пак...

Едва ли има много време за такива мисли бай Петър Вълчев от село Дунавец. Пред него е животът с много проблеми за разрешаване, с големите планове, с големите цели. Но идват часове и за поглед назад.

...Беше времето, когато се създаваха кооперативните стопанства. Как Петър Вълчев и другите пионери в кооперативния строй постигнаха това, само те биха могли най-вярно да разкажат. И в Дунавец бе как то навсякъде. Трудно си проби ваше път новото. Пък и трудни времена бяха. С какво да агитираш? От врата на врата събираха хората за работа...

— А сега? Други са времената. И хората вече се промениха.

Хората! Обичат и уважават своя ръководител животновъдите от Дунавец. Тежи думата на бай Петър. Много, много празнословие няма. Но и той се вслушва в съветите на другарите си. И успяват. Успяват и в най-трудните дни.

Петнадесет години вече е бригадир той. Беше почти млад тогава, а сега надхвърля 40-те. Петнадесет години мина ха в борба за нещо по-хубаво, по-радостно. Погледът към изминатия път му носи удовлетворение.

Успехите във фермите на Дунавец са ярки, убедителни. Птиците се отглеждат според указанията на специалистите. Впрочем зоотехник в Дунавец няма, но бригадирът се съветва със специалистите от Тутракан, а и сам той има вече богат опит. Ярките се предават в основното птиче стадо по-тежки от 2 кг. Ниска е смъртността при птиците — под средната за окръга. Така е и в другите ферми: и при агнетата, при овцете, при свинете. Това животновъдите са постигнали с много труд, със старание, с борба против заболяванията. По 12-15 години работят тук овчарите. Грижа на бригадира е да няма текучество.

При план за чист доход 4 000 лева за 1967 година, животновъдите от Дунавец отчетоха 8 000 лв. Повече от 3 000 лева възнаграждение за годината получиха някои семейства. До средата на последната десетдневка на април т. г. овцевъдите достигнаха 30 кг мляко от животно. Те са обещали да надоят 65 тона мляко вместо очакваните 58 тона. Птицевъдите отгледаха над 3 000 здрави пилета, свиневъдите — 1 200 прасенца.

Овцефермата на Дунавец е носител на званието „Ферма за комунистически труд“ и е гордост на Тутраканското стопанство.

...Едрият, здрав черноок мъж с вече зашарила се коса си пое дъх и разкри разковничето на успехите си:

— Хората... Добри, много трудолюбиви, от години работят тук. Слушат, съветват.

Хората. И бригадирът, спечелил със строгата си справедливост тяхното доверие.

Викентий ДУКАНОВ

че, дайте я на доктор Иванова.

...Тя дойде нервирана. Отвори вратата на линейката, тръш на чантата отпред.

— Пазете социалистическата собственост — подхвърлих й аз.—Вратата с нищо не е виновна за лошото ви настроение.

Лекарката ме погледна с лекo присвити в крайчеца очи и настанявайки се на седалката, запита:

— Вие откога работите в бърза помощ?

— От три години.

— Затова сте така спокоен. А аз съм от три дена и неуредиците ми правят лошо впечатление.

— Ще свикнете.

— Трудно може да се свикне с безредието там, където става въпрос за човешкия живот. От вчера лекарските инструменти стоят неизварени. Адреси има — шофьорите страдат от болки в сърцето и закъсняват.

Клечка кибрит пламна, освети лъскавото табло, черния кръг на волана и изгасна. Цигарата задимя в ръката ми.

— Не може ли да не пушите в колата?

— Защо?

— Не мога да понасям дима.

Изгасих цигарата.

— Карайте, че закъсняхме — обърна се тя отново към мен поуспокоена.

— Към Чародейка ли?

— Не ми е до шеги... Някаква вила в лозята, която се намирала до „Момина чешма“... Родилка ни чака.

Моторът бобстеше равномерно. Иванова се беше облегнала на седалката, устремила очи напред. Между веждите й се бе спуснала тънка бръчка, устните й леко присвити, брадичката — малко вдлъбната в средата, очите й като че ли всеки момент менят блясъка си. Стават ту по-светли, ту по-тъмни... Това е от влажния асфалт и фаровете... Хубавичка е... Ще улегне... Познавам много такива.

— За какво мислите, когато сте зад волана? — прекъсна мислите ми нежният й глас. Погледнах я. Срещнах очите й, открити, честни — очи, каквито трябва да има всеки лекар.

— Мисля за неуредиците в поликлиниката.

— А когато сте в поликлиниката?

— Мисля за волана.

Тя се разсмя.

— Не сте глупав.

— Нашата професия е сход на с вашата. Едно разсейване може да струва човешки живот. Разликата е само тази, че девойките не предпочитат шофьорите.

Последните къщи от града останаха зад нас. Стигнахме до изоставен път към лозята.

— Оттук се отива до вилата. Невъзможно е да минем. Вземете чантата и след десет минути сте там.

— Но ние сме тръгнали за родилка. Жената трябва да се откара в болницата — погледна ме учудено Иванова.

— Пътят е хлъзгав. Ще затънем някъде и после?

— Но жената... — упорству ваше тя.

Линейката трудно се движеше напред. Двигателят продължаваше безпомощно да вие. Задницата танцуваше, притегляна сякаш от някаква сила ту към единия жив плет, ту към другия.

Беше се спуснала мъгла. Въздухът — студен и неприятен. Носеше се миризмата на угнили листа и тор. Някъде виеше куче. Бяхме съвсем сами сред лозята.

Изкачихме баира и пред нас се очерта вилата. Фаровете при тичаха по желязната порта, обезпоконха две тополи до нея и замряха уморено върху желязна ограда.

Иванова скочи пъргаво от кабината и бързо се отправи към вратата. Аз взех чантата и тръгнах след нея. Посрещна ни мъжът на родилката. Той подтичваше пред нас и обърка но обясняваше за състоянието на жена си. Родилката лежеше на леглото и тихичко стенеше. На челото й бяха залепнали няколко кичура коса. Мъжът не преставаше да се върти около нас и да нарежда. Той се усмихна на Иванова и подхвърли:

— Докторе, ще я вземете ли, или тука... — отправи очи към мен мъжът.

— Докторът е другарката ... Но малко пострада... — обясних му аз.

Иванова се разсмя и отправила очи към мъжа, заговори:

— Пригответе родилката за път. Помогнете й да се облече. Ще ви чакаме отвън.

Излязохме на площадката. Мъглата бе започнала да се вдига. Откъм Дунава подухваше и асмите леко шумяха. От време на време между листата проблясваха есенните звезди, големи и студени. Беше така тихо. Наблизо изпърха птица и отново всичко потъна в тишина. Далече бавно изплуваха из мъглата светлините на града. Дъждът бе престанал...

Иванова се бе облегнала до стената, загледана пред себе си... Устните й бяха леко полуотворени и двете бели зъбчета любопитно надничаха.

На площадката се показа жената, подкрепяна от мъжа.

Не знам защо, но усетих, че ме побиват тръпки, развълнуван, повдигнах ръце, погалих черния волан на колата. На прозорчето зад мен се показа лицето на Иванова, по детски усмихнато. Усетих ръката й върху косата си — топла и мила.

— Да тръгваме, докторе.

Александър ПЕТРОВ

Христо Черняев

Гълъбът на надеждата

Хора, от различни паралели,
от различни полюси и меридиани,
жълти, или черни, или бели,
ние имаме еднакви длани —
длани те корави и напукани.
Ние имаме еднаква стъпка
и когато свие се юмрука ни,
по света минава властна тръпка.
Ние имаме едно желание
и един простор от знамена,
озарен от алено сияние.
В погледите блика светлина
и зеници докрай са пълни
с обич и омраза като мълния.
Този ден велик е вечно млад,
и макар роден на барикади,
той е радостта на този свят.
И запели песните любими,
с длан изтрили потните чела,
крачим горди и несъкрушими,
годни за геройство и дела.
Всеки поглед смел напред
се вглежда.
Въздухът прозрачно син трепти.
Гълъбът на нашата надежда
над главите ни лети, лети!

Труд и творчество — в това е смисълът

д-р МАРИЯ ТОШЕВА **СВЕТОСЛАВ РУСЕВ** **ГИЦА ТОНЕВА**

Поставихме си за цел в нашите три интервюта този път да отсъствуват традиционните цифри...

Обърнахме се към д-р Мария Тошева, лекар в село Кафирово, Светослав Русев, директор на Окръжния музей, и Гица Тонева, учителка в училище „Макаренко", с два въпроса за смисъла на техния живот — за постигнатото, за осъщественото и неосъщественото.

1. Какво ви е донесъл трудът?

2. Как си представяте вашия живот без труд?

Ето и отговорите, които получихме.

Д-р МАРИЯ ТОШЕВА: Никога през живота си не съм считала труда за унижение. Копала съм, жънала съм наравно с родителите си. Изобщо, струва ми се, че нашето поколение изживя и изпита на гърба си повече неща и има по много въпроси по-правилна преценка.

Какво да ви кажа друго. Не ка да не прозвучи като само хвалство, но вече имам три години стаж като селски лекар в Силистренски окръг. Била съм учителка, медицинска сестра и едва тогава завърших медицина в София. Както виждате, доста съм изпитала. Конкретно в моята професия... наученото извън нея понякога ми е изключително полезно.

Макар и да практикувам на село, професията ми ме удовлетворява. Хората ще кажат мнение то си за мене, но понякога ми стига да ме поздравят, да ми кажат „Добър ден"... Работата ми е много, почти не остава време за четене. И да ви кажа откровено празнотите в знанията ми ме дразнят и подтискат.

Обичам вечерите, когато се прибирам в къщи след напрегнат ден, когато съм прекарала напрегнати часове над родилка, когато съм се „изпотила" и под петите. Сигурно няма по-хубава от тази умора...

Вторият въпрос ме изненадва. Много ме изненадва. Дори за себе си го намирам излишен...

СВЕТОСЛАВ РУСЕВ: Какво ми е дал трудът ли? Преди всичко много безсънни нощи, та дори и неприятности, а понякога и нерви. И това е напълно естествено — труд без тревоги и напрежние е сив, скучен, безличен труд — труд по задължение. Няма нищо по-неприятно от това да се трудиш само за да изкараш прехраната си.

Другият вид труд, трудът — творчество, трудът за собствено удоволствие е по-тежък, понякога дори непосилен. Но кога то човек постигне нещо, когато види резултатите от своя труд, идва голямото морално удовлетворение, че си създал нещо полезно, нещо нужно на хората; че си оправдал доверието им, че си заслужил тяхното уважение.

ГИЦА ТОНЕВА: Не ми е удобно да говоря за себе си. По моя преценка всички колеги в училището заслужават да се пише за тях. Защото всички са упорити, защото благодарение на тях, на колектива аз работя, създавам нещо.

Чувствувам се щастлива, че мога да работя с децата, че съм с тях вече цели двадесет години. И в най-трудните си дни, и при най-големите изпитания не съм мислила да се отказвам от професията си. Имам ли нея, здрави ли са трите ми деца — това ми стига.

КОНТУРИТЕ НА ЕДНА ОБИЧ

Силистренци навярно вече са забравили онази случка с откраднатото на няколко картини от последната изложба на художниците. Тя беше малко необикновена история, защото в града за пръв път се проявяваше точно такъв интерес към произведенията на изобразителното изкуство. Макар че оттогава мина доста време, ето че с Георги Куртев отново говорим за откраднатите му картини „Созополски прозорец" и пейзаж от Силистра. По-скоро говори той. Спомня си всичко с чувството на болка, с чувството, че е лишен от нещо, което му е скъпо.

Дали ценителят на тези две платна има представа какво означават те за художника? Едва ли! Иначе не би посегнал на тях. Тези пейзажи дават достатъчно верен отговор на въпроса за отношението на Георги Куртев към света, за концепцията му като творец, за неговите стремежи в търсенето и изграждането на един индивидуален стил. И двата пейзажа ни напомнят, че неговите очи търсят онази по-приглушена, по-интимна и по-първична красота в света. От Созопол Куртев има десетки скици. В тях ще видите и морето, и лодките, и къщите, така типични за малкия градец. И многото наблюдения, многото композиции дават живот само на един пейзаж — „Созополски прозорец".

В него всичко е искрено почувствувано. Художникът с дни е живял с онази неповторима красота на Созопол. И не само затова му е скъп този пейзаж. В него след дълги търсения може би той за пръв път е успял да се добере до една атмосфера, към която се е стремил, до една по-експресивна работа с тоновете.

След време Куртев възстанови пейзажа си от Силистра.

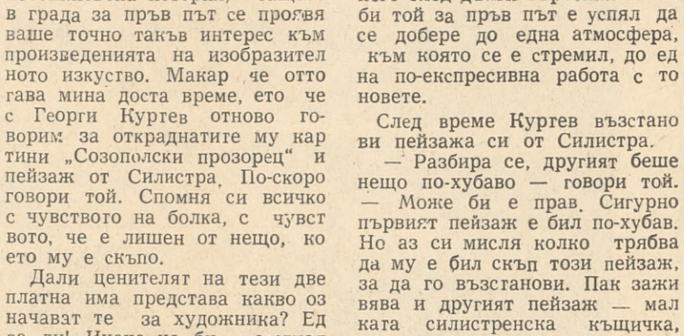
— Разбира се, другият беше нещо по-хубаво — говори той. — Може би е прав. Сигурно първият пейзаж е бил по-хубав. Но аз си мисля колко трябва да му е бил скъп този пейзаж, за да го възстанови. Пак заживява и другият пейзаж — малката силистренска къщичка, дървото, надвесено над нея. Художникът е напълно ясен в идеята си—иска да ни покаже, че и в делничното, в сивото има кътове на красота — неподправена и искрена. Необходимо е само умение да я видим, да я изпитаме. А нима е малко да се служи на такава цел, да се работи в името на красотата в човешкия живот!... И този пейзаж на Куртев е потопен в типична за него атмосфера. От кровено трябва да се признае, че тя е едно хубаво постижение за него. Към нея той се стреми често. Тя насища не само многобройните му зимни пейзажи, но също така и някои от натюрмортите и портретите му. С нея той постига немалко — създава един добре намерен колорит, отделя се от грубото натуралистично претворяване на света.

Тематичният диапазон на Георги Куртев е твърде широк. Но селската тематика му е най-близка. На нея той е посветил десетки свои работи. Едни от тях са свързани с бита и архитектурата, други — с образите на обикновени трудови хора, трети — със селския пейзаж. Той е пресъздаден в много платна. Куртев обича Добруджа. Обича да я рисува. Стреми се да ни я покаже с повече живот, по-раздвижена и по-богата на нюанси — различна от нашите традиционни представи. В тази насока той има успех. Земята, угарите на Добруджа — първоизточника на живота — художникът рисува с естествена привързаност и не случайно някои негови пейзажи се радват на успех в редица изложби.

Разбира се, когато говорим за художника Георги Куртев, не можем да не споменем и за неговата керамика, неговия втори свят на творец, неговото второ призвание. На керамиката той отделя не по-малко време — особено сега, когато работи като художник в цеха на промкомбинат „Камъшит". Десетки, стотици са вече създадените от него модели, включени в производството, както за вътрешния, така и за външния пазар. Това са безброй много изделия: сувенири, сервизи и др. И всяко от тях със своя форма, със своя декорация. А за това е нужна творческа фантазия и енергия. Конкретно в керамиката Куртев не е лишен от тези качества.

Георги Куртев вече има признание за своя труд. Миналата година беше приет за кандидат-член на Съюза на българските художници. Но той има да изърви още дълъг път, по който то още по-ярко трябва да изгради своя облик на творец.

Сава ХРИСТОВ

Георги КУРТЕВ **СЕРВИЗ**

Пролетна безсъница

Не мога да заспя и тази нощ. Не искам.
Без мен не трябва нищо да се случи.
Без мен не трябва клон да се разлисти,
без мен не трябва да запее ручей...

Да не останат мигове извън
живота ми като целувка кратък.
Умора, радост; цветe, сняг и звън —
да преживея всичко без остатък;

за да остане мъничко от мен
в сърца, в събития и във предмети.
В ден пролетен и в ден заесенен
да ги закриля погледът ми светъл.

И аз не мога вече да заспя.
Очакват ме щастливи и нещастни,
за да им дам от моя весел смях,
да вдигна с тях
със радост пълни чаши!

Симеон МАНОЛОВ

ПЪРВИ МАЙ

Не със думи римуван, не в куплети възпят —
със бетон и желязо написал история,
ти вървиш и в твоите стъпки личат
въплътени мечтите на хората.

Ти вървиш и се сриват измислени граници.
А зад тебе цъфти радостта.
По какво са различни човешките длани,
по какво е различна кръвта?

По цвета на лицата? Напразно!
В този ден тъй еднакви са те.
В този ден на земята е празник
на добрите човешки ръце!

Валентин ЧЕРНЕВ

Минимакюри за труда

КОЛИЧЕСТВО И КАЧЕСТВО

След като натрупахме достатъчно количество, зачакахме сгоден момент, при който количеството да премине в качество. Като как обаче трябваше да стане това?

Мислихме дълго по този въпрос, просондирахме маса мнения. Месеци наред не се интересувахме от текущото производство, за да решим как количеството да премине в качество. И когато най-после намерихме начин как точно да стане това, се оказа, че количеството вече е крайно недостатъчно, за да премине в качество.

ОСТЕНЪТ

Възрастният и младият вол теглеха претоварената кола. Слънцето печеше безмилостно. Беше време да се излегнеш върху чергата на някоя шарена сянка, да преживяш и да се възхищаваш от трудовия ентусиазъм на другите.

Възрастният вол разсъждаваше на ум (не е известно някой вол да е разсъждавал на глас): „Аз имам много по-голям опит и много по-дълъг трудов стаж от това хлапе до мене. Откъде накъде аз ще тегля колата наравно с него. Аз трябва да съм нещо като началник, а младият вол да тегли колата".

Обладан от тези и някои други подобни мисли, възрастният вол едва-едва пристъпяше, изоставаше с цели пет педи от младия и, следователно, тежестта на товара падаше почти изцяло върху младия вол.

Остенът, обаче, забеляза тази работа и съвсем навреме сложи край на началническите мечти и тежнения на възрастния вол...

ИНТЕРВЮ С БАЙ САНДО

— Как постигнахте тези високи количествени и качествени резултати в своята работа, другарю Сандов? — питаше младият журналист. — Кое ви даваше сили?

— Ами сили си имаме, хапваме си... — отвърна бай Сандо и огледа ръцете си.

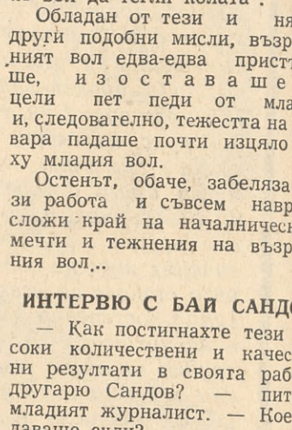
— Кое е вашето любимо ястие?... Манджа... Разбирате ли?

— Винен кебап. Него най-много го обичам.

— Сигурно вашата съпруга притежава изключителен кулинарен талант? Искам да кажа, сигурно жена ви готви идеално?

— Гответ не го обичам. Аз си го консумирам отделно кебапа, отделно виното...

С. ПЕТРОВ

Смях след работно време

Когато говорим за смях след работно време, справедливо възниква въпросът: „А има ли смях през работно време?" И понеже сами си задаваме въпроса, трябва и сами да си отговорим, а не да стоварим тази работа върху друг човек, както често се случва в живота — възложат ти някаква работа, ти я възложиш на друг, а този „друг" пък от своя страна я възлага на друг и т. н. и т. н.

Та — възможен ли е смехът през работно време? И да, и не. Полевъдът например може да копае, наторява, жъне и пр. сред родните поля и същевременно да пее и да се смее най-гръмогласно. Но може ли да направи същото този, който заседава? Ще се смее той, ама председателствуващият заседанието веднага ще го скастри: „Петров (примерно), дръж се по-сериозно на заседание!"

В този смисъл ние смятаме, че хората, които се трудят по полята, са облагодетелствувани. И може би точно по тази причина те са по-духовити, по-весели и жизнерадостни от заседващите люде. Заседаващите, решаващите, обсъждащите, попълващите формуляри и пр. са винаги сериозни, мрачни и, с извинение, кисели.

Съзнаваме, че съпоставката „полевъди — чиновници" не изчерпва всички категории работещи. Но тя е най-показателна.

Съзнаваме също, че в тези редове няма твърде много смях, но и ние в момента сме в работно време и не можем да се хилим, както си щем. Да не сме на кръчма...

Стефан ДИМИТРОВ

БЕЗ ДУМИ

Хумор без мито

Слава гонят онези, които имат много свободно време. Всички останали са заети с работа.

* * *

Построявайки си паметници преживе, ние облекчаваме потомците от една грижа.

* * *

Секретарката дори и в мислите си не допускаше никого при началника.

* * *

Мързелът е по своему прогресивен. Нали той ни подтиква при всяка работа да търсим най-кратките пътища.

От руски

Епиграми

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ
НА БЛАГАТА

...А на свата
дреха с вата.

Турхан РАСИЕВ

* * *

Навред сме на надпяване достатъчно прославени.

Ала и на надпиване
бива ни.

Радослав БУМОВ

ВСЕКИ
СПОРЕД ВЪЗМОЖНОСТИТЕ

На всяка жена — мотика,
а на мъжете — мастика!

Кирил НАЗЪРОВ

Поговорки-разговорки

Да стисне каймак — вода ще пусне.

* * *

Не оставяй грешната работа за утре!

* * *

Един гледа сватба, други — кравда.

* * *

Мъчи се като днешен дявол.

* * *

Храни внуче, да те лае.

* * *

Много ум за нищо.

Дешко ДЕШКОВ

ПРЕДПРАЗНИЧЕН МОНОЛОГ НА ЕДНО ЗНАМЕ

Ето, пак в предпразничната дата
разни мисли мъчат ми главата...
Хубаво е, дявол да го вземе,
знаме да си в празничното време,
но се появяват ред въпроси —
кой, кога и как ли ще те носи?...

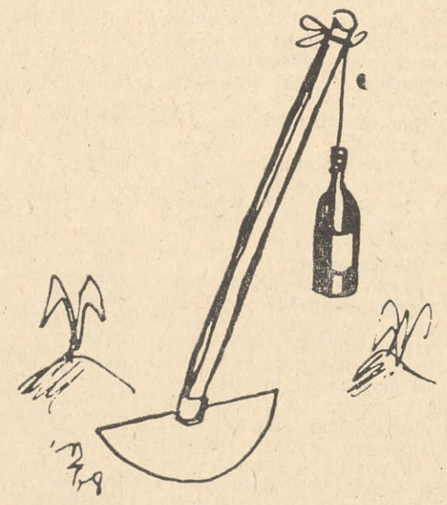
Да допуснеме, че си начело
нейде в някакво планинско село.
Има да ти дърпат ветровете
в тридесет посоки платовете,
нишка подир нишка да разнищват,
докогато не остане нищо...

Тъй си мисля в празничната дата
и от мисли ми плющят платната:
знам си, знам си, дявол да го вземе —
знаме да си в празничното време,
ама не поставено начело
на завод огромен или село,

ами в някое солидно здание
да си кротко знаме на събрание!...
НА ЕДНО ЗНАМЕ

Димитър КЕРЕЛЕЗОВ

Стефан ДИМИТРОВ

БЕЗ ДУМИ